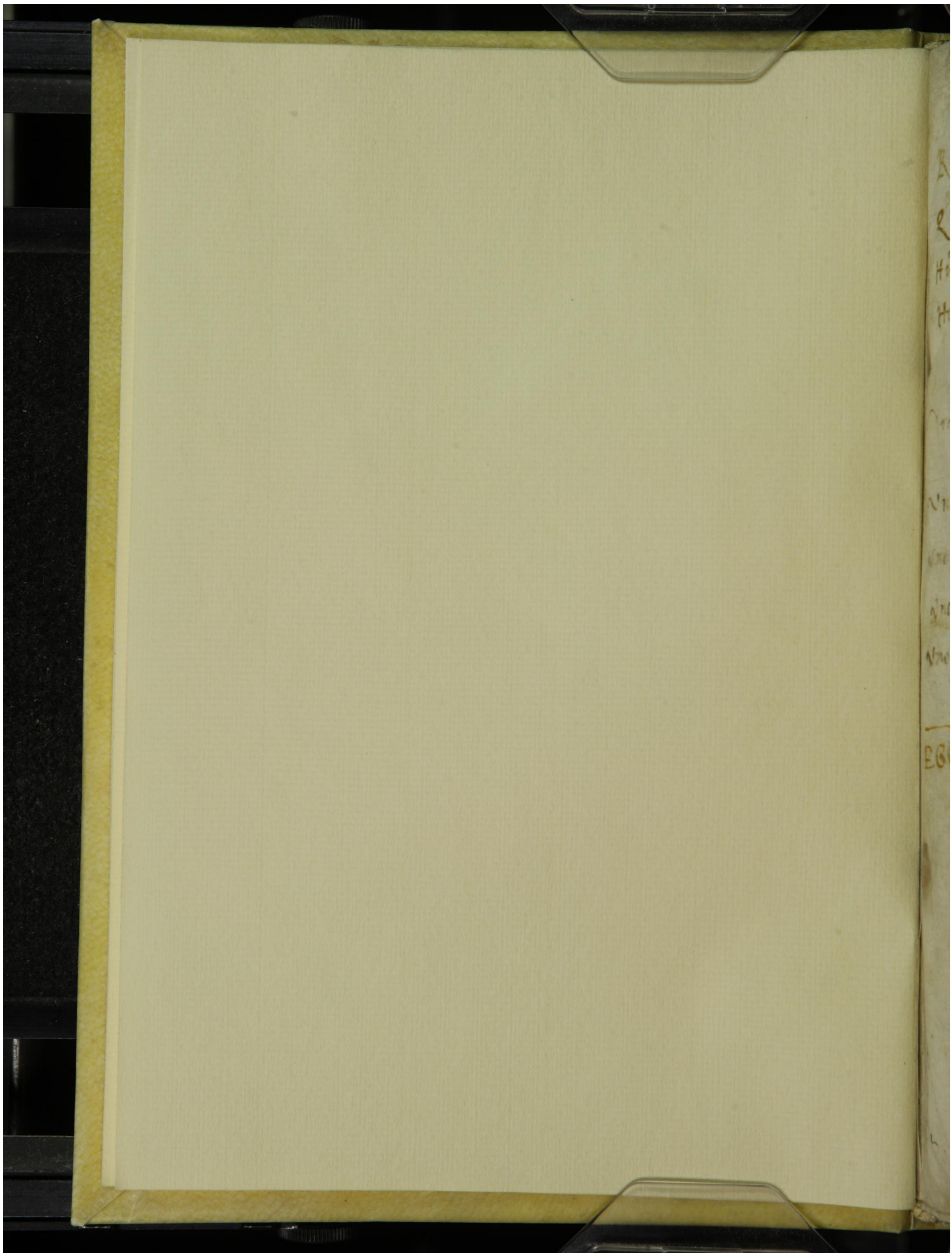

1
6
101

Liber sebastiani d[illegible]

I

Redite o[illegible] re[illegible] tor qeunq[illegible] es Sunt mihi [illegible]

Quoquoq ego possis dulcem gustar possis

Hinc tibi p[illegible] ovrates referent [illegible]

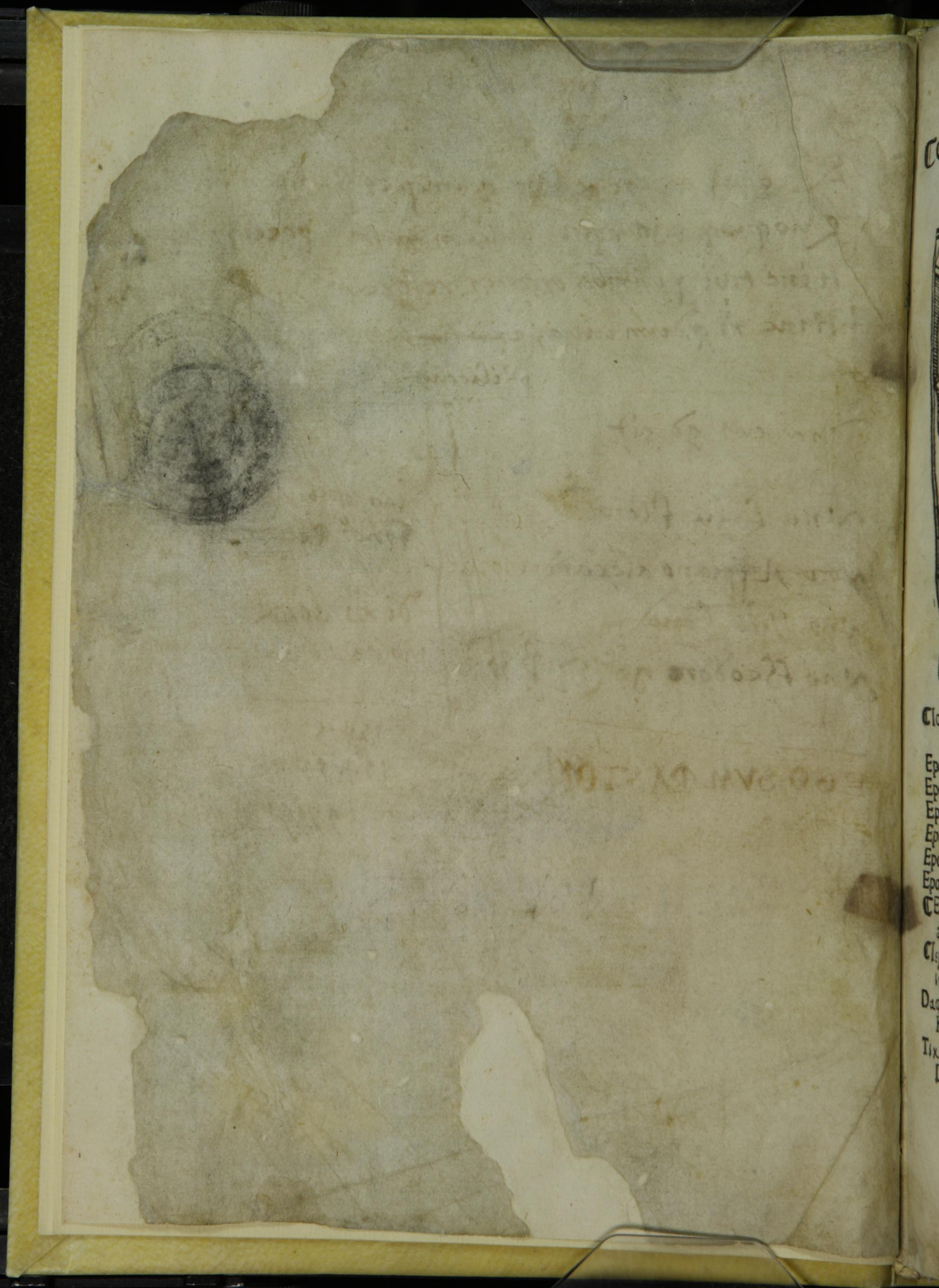
Hinc m[illegible] q dum uiuaz cristo semper [illegible] amicus [illegible]

philico[illegible]

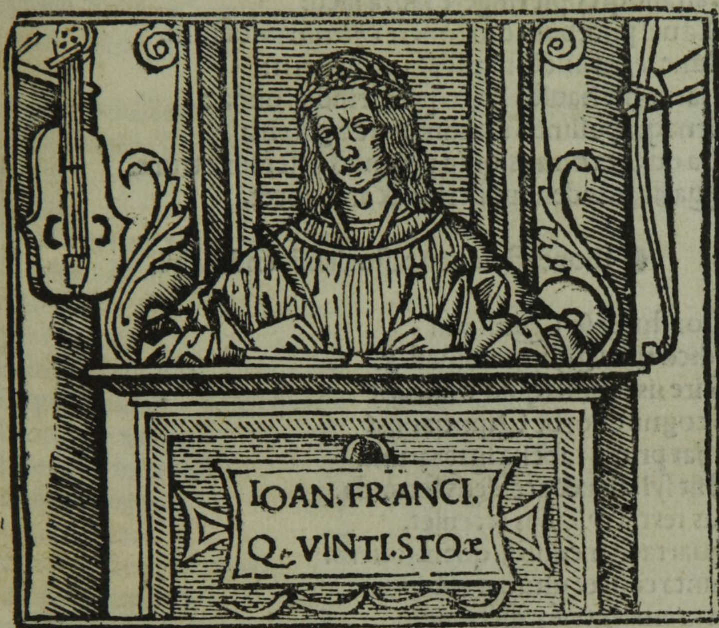
[illegible] quod sit

Vno Lucio floro | 100 [illegible]
Vno Appiano alexandrino. | [illegible]
Vno Tito Liuio. | di [illegible]
Vno Theodoro g[illegible] | 10000000

EGO SVM PASTOR | 1545
| 1545000
| 2399934

¶ Cui sunt ora aquilæ: Cui stigmata quinq;: Poetas
Bilbilis assertor: Porticus: Auctor adest.

¶ Ioā. Francisci Quintiani Stoæ Brixiani Poetæ Laureati De syllabarum quantitate Epographiæ Sex.

Epographia prima	de	litteris.
Epographia secunda	de	syllabæ accidentibus.
Epographia tertia	de	primis syllabis.
Epographia quarta	de	mediis syllabis.
Epographia quinta	de	ultimis syllabis.
Epographia sexta	de	ambiguis dictionibus.

¶ Eiusdem Ars breuissima: & de aliquibus metrorum Generib⁹: ac de omnibus Heroici carminis speciebus.

¶ Ιερωνυμου Κλαριχιου Ιμμολαιου εις την επογραφιαν του Κοιντιανου τετραστιχον.

Δαφνοκομος ψαλλει φοιβος μελικδεα μολπην
Κοιντιανος κουτω δαφνοκομος κιθαρη.
Τικτει χοιβος αοιδους τικτει δουτος αοιδους
Δευτερος ουν παιαν εστι γε Κοιντιανος.

¶ Aurelii Clareti Brixiani Epigramma.

Culmina parnasi quisquis conscendere montis.
Castalioque cupit tingere labra lacu:
Qualia uel phoebus componere carmina: doctum.
Hunc legat auctorem: delius alter erit:
Nam satur hic haustu largo permessidos undae:
Plenaque apollineo numine corda gerens:
Syllaba quanta omnis: quid pes: quid littera: metrum.
Qua sit scandendus uersus: & arte docet.

¶ Ilionei Balducii pistoriensis endecasyl.

O lector studiose Quintiani
Non dico tibi Quintianomastix.
Vin scire iis tabulis quid indicarit
Toto cognitus orbe Quintianus?
Vim dat prima tabella litterarum.
Quid sit syllaba: & accidens secunda.
Primas tertia syllabas recenset.
Dat quarta in mediisque quantitatem.
Et quinta edocet ultimas subinde.
Sic sexta ambiguasque dictiones.
Ars fulget breuis inde syllabarum:
Quorundam quoque uersuum. tabellas
Has si lector habebis: ac reuolues:
Alter Delius: aut eris Minerua.

Index eorum quæ præcipua sunt in hoc opere

C

D.

F

V

C

¶ Tabulæ finis.

Francisci Calui Iambic. cui interroganti Echo respondet.

Quis auctor est? Stoa est Stoa hæc refert. refert.
Nunquid Poetas hoc libro facit? facit.
Formare Vates dic Rogo potest? potest.
Offert ne primum uatibus caput? caput.
Late Poetis omne iter Docet. docet.
An alter est hic uersibus Maro?. Maro.
Quid dicis? an supereminet Lino? Lino.
Lesboa forte uel Chelis iacet? iacet.
Herbam inter omnes floridam tulit?. tulit.
Hunc ergo uatem iam fugit nihil: nihil.
Omnes libello hoc uincit & præmit: præmit.
Iter ad Poesim fulgidum est satis? satis.
Est ergo liquido istoc opus sacrum. Sacrum.

P. Rogerii Sacci patricii Papiensis ad Hieronymum Fratrẽ ocu lissimum endecasyl.

Hæc frater cape scripta Quintiani
Si raptim fieri Poeta gestis.
Nam cum Pierides manu abluissent
Sacro in flumine membra Quintiani:
Non uatem modo protinus crearunt:
Fingendi sed ei bonos Poetas
Concessere modum: iugum bicorne
Ne mox plurima uiseret Caterua.
Non ergo tibi nunc erit necessum
Musarum Aonios adire montes.
Sed si uis fieri Poeta primum
Hæc frater cape scripta Quintiani.

B. Linguii ad Stephanũ Faciardum adulescentẽ ornatiss.

Hæc noua sunt: quid? nonne prius sunt tradita? nunquã.
Et cur? Quisq; parum nouerat: Ergo noua.

Hieronymi Castellii Sacerdotis Minitiani. Ad Sigismundum Merulam municipem suum.

Dicas: si curæ est folium recitare Sibyllæ:
Est Stoa Romanæ gloria prima Togæ.

¶ Ad Spectatissimos. Adulescētes. D. Antonium: & Iafredum Carolos Magnifici Delphinatus & Mediolaniēsiū Præsidis Iafredi Caroli filios Ioannis Francisci Quintiani Stoæ Poetæ Laureati. Epistola.

Olutanti mihi penitiore indagatu: intimoue scrutinio sacrosanctum Platonis dictum: ac circūforaneum illud Antoni: & Iafrete coruscantes litterarū lampades: ingeniatiq; adulescētes nullum. s. sibi solum natum: uoluntaria ultroneaque: ac spontanea accessit opinio: ut non solum inter musarum sanctissima ambulacra cōponēdo decus priuatim consequerer: set ut etiaз publice edendo aliquibus si non summe: saltem medioxime prodessem.

Quum in humana uita nihil rutilantius: nil illimius: limpidiusue sit: q̄ in homines hominis arte uti: & officio. Quo circa ab adulescentiæ meditullio aliqd p̄clari radiosiq; opis (quantum ætas patiebatur) orditus sum effigiare, & qa fauente Camœnali academia: phœbeo numine: mineruali seminario: entheo spiritu tū uorso tū prorso charactere in lucē fauorabiliter p̄diere. Multi noīs mei intercutanei fauissores: & nr̄æ phamæ uocalissimi buccinatores: iugibus lr̄aꝝ stimulis: aculeatis cohortationū cotibus: mucronatis excitationū spiculis sæpius cōtuderunt: ut aliquā positis grauioribus musis excuderē: ut dispalesceret: syllobometriā & id merito assequi posse fidenter existimabant: qa in Syllabis quotidianū nobis esset negocium: ac peculiare. Asseuerātes ab Athenis noctuas: a Sabœis thura: ab imēso nili gurgite Crocodilos nō iniuste posse exoriri: & emitti. Et nō tantū ut mea: pruriuigilisq; nr̄is adquisita promulgarē: set etiam ab aliis ut pote incuriosis omissa enotarē. Quorū petitiōi dū audire nō reluctarer. Rurestri detētus lenocinio (nā ruri eram: & ne sine linea p̄termitteret̄ dies: laboriosum opus tādē plurimis noctisurgiis: diuieiuniisue p̄feci. p̄fecto mox ope dignum duxi si labores: ac elucubratitiones in scrinii nr̄i latebris paululum oblitescerēt: magnæ nobis fore utilitati. Verebar nāq; tale opusculum sine alicuius īdeletili titulo posse tuto edi & publicitus. Hinc alioꝝ grauitatē: rugosumq; rimabar supcilium: illinc aliquoꝝ dissentaneā uolūtatē: & patēs dissidiū: inde nōnulloꝝ refractariuз: ac dissentiēs studiū trutinabar. Quapropter apud me defectū: & tāq̄

Ruri eram dū cōposui

cine factum ſtetit opuſculum. Nolebã aũt militi cylindrũ:aut rhõ
bũ delegare:nec tutelæ aſtronomi, armamẽtaria ullo pacto crede-
re. Soleo quippe opera homini dedicare:ut inter hominem & opus
mutua ſit cõiugatio:& media diſpoſitio. Vnde quũ nullos huic di-
cationi idoneiores iuenerim:cõſtitui aduleſcentes optumi tale uo
bis offerre munuſculum. Vos nãq; noui litterarũ cultores ualidiſſi
mos:oratoriæ artis:ac poetices non expertes. Quid ideo dignius?
quid conſonius q̃ ſyllabas ſub ſyllabarũ cultoribus emittere? Quid
politiuſq̃ inſtrumẽta entheata ſyllabohiſtoribus cõmẽdare. Aliud
denuo nec minus anſam ſuggeſſit:quũ parẽti æquales uos fore ne-
Iafredus carolus. mini ſit dubiũ. Parentẽ habetis Magnificum Iafredũ Carolũ Del-
phinatus & Mediolanii præſidẽ:doctorũ amantiſſimũ : munificũ:
beneuolũ:charitũ militẽ. quo adnuente iuſtitia erigit:quo fauẽte
ſeruant leges:quo abnuente nullũ rite efformatũ emergit iudiciũ.
Quis cũ pře ueſtro? docti ſsimi ſemp hoies qui cõmeſſatores? poe-
In mẽſa Iaf. caroli habitus q; tæ multiiugi. in eius mẽſa quid euolitat? litterarũ nomẽ. noui pcul
dubio noui. Me nãq; ipſius habuit menſa:patebant ianuæ. me reci
tare aut præmeditata:aut extemporranea iuſſit ſæpiuſculæ. Quid
taceam Illum a ſecretis famigerabilem? cui quantum debeam non
eſt dictu facile. Quid ſileam M. Antonium Cademuſtũ hominem
polihiſtora? Hos ſemper habet:hos quot horis uidet. quid morer?
Stephanus põcherius. an hæc Parentis ueſtri dignitatis eſt coniectura? quum. R. Stepha-
nus Poncherius parriſiorum diuinus antiſtes : omnium patronus
ſedem Mediolanii inũxerit nobiliſſimã. iam habenis utor ad uos
tranſuolo:qui admodũ aduleſcentes urorũ obiiſtis negocia. eſtis
adeo ſtudioſi:ut uobiſcũ natũ:& moriturũ uideat ſtudiũ. o dignã
Patre pgeniẽ. O patrẽ pgenie dignũ:cuius tot:& tãtæ effulgurant
uirtutũ dotes:ut ſatius tacendũ q̃ parũ dicendũ diiudicẽ. Tranſeo
affabilitatẽ:modeſtiã:humanitatem:qbus oẽs ad amorem allicitis
qđ uidi teſtari poſſum:nullos. ſ. a me hacten⁹ agnitos. q magis ami
cos attrahãt:obſeruẽtq;. ptermitto ſedulitatẽ:qua uos ita ſtudium
amplectimini:ut freno magis:q̃ calcaribus idigeatis. iã oſcito quũ
nr̃as recepturi eſtis epographias:quas nec iniuria tumultuarias im
plũmes exſuccas adpellaueritis:quorum ingenii tanta eſt ubertas
& iudicii ſal:ut Liuium flaccidum exinanitum dixeritis. P. Naſonẽ
uacuũ:elũbem:eneruẽ nominaueritis. Quid igit paruũ hoc opus
caluũ:exoſſum:euiratũ certe. Eſto. Scio nõ muneris inelegantiam
ſet dantis gratiã inſpectũ iri. eſt opus rureſtre ut pote ruri fabrica-
tũ:quo ſi minus ueſtrũ expleuero:& lectorũ animũ. tamẽ quãto mi
hi opus labore fuerit pſpicietis. nõ hic alienis (ut aiunt) inſiſto ue-

Rigiis:nō alienis progredior plantis.Hic syllabæ non diffusiles: & a nullo aliorum tactæ ita īseruntur:ut uix quicquid(citra iactātiā) scribere oēs potuerint ac poterunt nasciturum existimem.iuxta illud Grammaticorum apicis.Quāto iuniores tāto perspicaciores. Nihilominus erit nō īcognitum me ab aliis excerpsisse:quod diffiteri nō īsurgam.Ii precipue aut de poetica:aut de pedibus: uel de metris:uel de syllabis græco latinoq; idiomate disseruere ante me adamussim oculatissimi. Apud græcos nāq; Heliodorus: philoxenus:Thrasimach⁹:Naucrates:Corgias:Ephorus:Isocrates: Theodectes:Aristoteles:Theodorus bizantius:Theophrastus:Hieronymus:Ephestion. Apud latinos uero Ennius nō poeta ille:sed posterior:Cicero:Sosipater:Varro:Quintilianus: Eusebius: Ruffinus: Charisius:Scaurus:Firmianus:Cælius.Sisenna:Albinus:Helenus: Asper: Flauianus:Caper:Aruntius:Plinius:Euanchius:Iuba:Pompeius:Terentianus:Seruius:Priscianus:Sergius.M.Capella: Diomedes.C.Bassus:Probus:Victorinus:Donatus:Mallius Theodorus:uel ut alii Theodoricus:Beda:Fortunatianus:Donatian⁹: Cēsorinus:Augustinus:Iouius Pontanus.Perotus:Omnibonus:Strabo:Politianus.Papias:Petrus crinitus:Maturantius.& eius simia Valla siculus:Mancinellus:Sulpitius:Nicolaus ferretus:Teutonicus innominatus auctor.Francis.Niger. Georgius Valla. Aelius Antonius Nebrissen.Scifaldus Cantalicius.Barzisius Brixianus. Alexander.illius malleus Nestor.huius simia Pylades Brixianus. Alexandri interpretes quattuor quos nominare non est cura.Ioā. Lamola:Socco:Grillus:Andreas:Iacobus sentinus:Martinns carmelita:Ascensius badius.Io. Sinthenius: Vestucius: Archangelus Besutius:Ioan. Pastranensis: Benedictus philologus: Rhalmundus:Cremonensis:Robertus gaguinus.R.uolateranus.Sunt & hodie qui & olim nominabūtur:ut Aldus Manutius:Domitius phœnix frater meus:Iouinianus.F.Caluus.Quorum si quis recte scripta uiderit de me si non summum aliquod tamen proferet iudicium.Litterarū nō enūciantur uires:quas ita enotaui:ut & me palemonis profitear militem.Syllabarum absit mētio non tabernaria quas ita in opusculum meū:& pēriculatius trās⁹uli:ut mille & octigētas ab aliis omissas uos ipsi ītueri potueritis.Nō enumero pedū multitudinē ac eorū p me effigiata nomina. Recēseātur penitiora auctorū diuersa loca.quæ āte me apud oēs extiterūt atrata.& īcognita.Hæc īserui ut floridi⁹.mltiiugiusue hoc haberet enchiridiū Insup errorū tāta indeprecabilis impatibilisq; enotat manus.ut q̄ antiquos tā neotericos plegisse q̄uis mediocriculū fateant & inui

Grāmaticorū apex.

Græci scriptores.

Latini ante me scriptores.

Quintiani sedulitas.

Dixi q̄d ſē/ſeri nō; qd' cōtenderi.

di. Dixi (ut Varro ait) q̄d ſenſerim: nō q̄d cōtuederim. quicquid a u
tem ab oībus poetis a generalibus regulis diſſonū: refractarium:
diſſentaneū: repugnax: reiectaneum: inueniſſem: ſtatim curioſitate
mira nō formicino: teſtudineo ue: ſet grallatorio calamo ī hoc op⁹
tranſ ferebam. ¶ Feci q̄d potui: potui q̄d uolui. Liuidi emergūt ut
mihi detrahant. ſuo iure detrahāt: nō facient tñ quin meū non ſit
proterminatū nomen. multa edidi plura editurus: & plurima. Nō

Quītiani facilitas.

ne pluſq̄ carminum ſex millia nr̃oꝝ edita? Non ne & diecula ſola
octingentos deducere uerſiculos: & mille: qui me expti ſunt: noue-

Quintiani opera.

re? Quot tragœdiæ? Quot comœdiæ? quot ſatyræ a me nr̃æ luctā
tur egredi? Quid epigrammata: Monoſyllā: Diſticha ī Vale. Maxi
mū: dubitationū uolumina: de mulieribus opa: panegyricos: orō-
nes: fabulas: epiſtolas: odas: Ludouici Regis uitam: miraculoꝝ li-
bros ethnicoꝝ: Endecaſyllaba: Syluas: & Heracleam: Bellūue Ve-
netum: & Orphea: aliaq; ſexcenta enumerē? Nō ne tertiū & uigeſi-
mum agens annum Patris ueſtri munere publicus plauſibilr au-
ctoratus ſum profeſſor? Non ne ab inuictiſſimo Galliarū Rege Lu

Qui ætate publice ce perim pro- ſiteri

douico corona decoratus ſum Laurea? an id factum ſine honoris
adminiculo? ut q̄d pauci in ſenectute: & ſenio aſſequuntur: ego in
quintæ olympiados limbo Poeta fuerim Laureatus. Hoc adepti

Ludouicuſ galliarum rex.

fuimus munere ſemper auguſti Ludouici Galliaꝝ regis: ac deorū
optumi: & Reuerentiſſimi Iacobi Euraldi heduēſis Epiſcopi auſpi
cio: quē ſemper amandū Semp honorandū (ſic dii uoluiſtis) habe-

Quītian⁹ poeta lau.

bo. Set quid Tranſeo. R. Protoñ. Ralmondum Morilioneū thoſo-
lanū Mecœnatem meū: ac nunq̄ ſine honoris p̄fatione noīandū? q

Iacob⁹ he- duēſis eps

adeo me diligit ut oībus ſit miraculo. ſcitis quo uirtutum cumulo
efloreſcat: qua hūanitate inferiores amplexet: qua gratia (ſi q ſunt)
maiores ſuſpiciat: de quo latius ac uberātius ſcriberē niſi uos abſq;

Ralmōdus morilione- us.

fucato cognoſceretis animo. Iam iam rabiem euomant nugigeru
li Quintianomaſtices. quorū principē ſcitote Phinea: quo circa ſæ

Phineus q̄ ſic.

piſſime nominatim in eum me inuehi nō mirabimini. Inſurgit cla-
mat indignatur. aliquando latrans inſonat: inſonans inſanit: inſa-
niens furit. ter mecum diſputationis gratia congreſſum ita contri
uit: ut nunc licet abſens nomen formidet meum. formidantē in tri-
uiis: ac uictum quæritantem permittamus. Suſcipite ergo Antoni
& Iafrede ueſtris dicatū opus nominibus: ut ſi aliquando tenebrio
num dētes cōtremiſcat: ueſtro tutū ſe præferat auxilio. Valete lit-
terarum culmina. Datum Ticini a Parthenopeo partu poſt unam
cum dimidia annorum chiliada anno undecimo ultimo Iunii.

Auctores

¶ Auctorum nomina quorum suffragio hoc opus extruximus.

¶ Atteius capito.
Aristoteles.
Archilochus.
Apollonius grām.
Apolloniꝰ rhodiꝰ.
Anthiochenus.
Antonius ruffus
Asinius gallus.
Augustus.
Albinus.
Alphenus iuriscōs.
Accius.
Afranius.
Alcinius.
Aemilius macer.
Acron.
Asper grammaticꝰ
Asconius.
Augustinus.
Apuleius platon.
Apuleiꝰ grāmaticꝰ
Ausonius.
Architrenius.
Ambrosius.
Anticlaudianus.
Apronianus.
Archias.
Alphius auitus.
Albertus magnus.
A græcius.
Arator poeta.
Aureliusaugurellꝰ
Antoniꝰ iperator.
Aldus manutius
Abstemius
Ascensius badius.
Antonius nebriss.
Alexander.
¶ Boethꝰ q̄ falso boetius.

Berosus.
Beda.
Barzisius.
Baptista pius.
Baptista plautius.
Baptista ægnatius.
Blondus.
Bñdictꝰ philologꝰ
¶ Callimachus.
Caluus.
Callimachꝰ Rom.
Cato.
Cicero.
Catulus.
Cornelius gallus.
Cornelius.
Cornelius seuerus.
Cheroboschꝰ græ.
Columella.
Cornelius tacitus.
Caper.
Claudianus.
Censorinus.
Cornutus.
Calpurnius siculus
Cæsius bassus.
Cyprianus.
Celsus.
Cōstātinus lascar.
Codrus urceus.
Carolus aretinus
Cremonensis.
Cilenius.
Callepinus.
Cantalicius.
Cōstātinus fan.
Christoph. lādinꝰ.
¶ Domitiꝰ marsus
Dionysius cosm.
Damasus.

Diomedes grāma.
Donatus.
Diodorus siculus.
Donatus melior
Donatianus.
Domitius cald.
Diōedes uidalotus
¶ Ennius.
Eutropius histo.
Egnatius poeta.
Eutropius grāma.
Eustathius.
Eusebius.
¶ Furius antias.
Furius bibaculus.
Fabius pictor.
Festus pompeius
Flauius uopiscus.
Fortunatus.
Fortunatianus.
Fulgentius.
Frāciscꝰ petrarcha
Franciscus philel.
Franciscus niger
¶ Gellius.
Gneus matius.
Germanicꝰ cæsar.
Grillus.
Gildas.
Geminius.
Galeotus.
Georgius merula.
Georgius ualla.
¶ Homerus.
Heluius cinna.
Herodianus histo.
Hesiodus.
Hostilius.
Herodianꝰ grāma.
Horatius.

Hilasius.
Hermolaꝰ barbarꝰ
Hieronymus diuꝰ
Hieronymꝰ auāciꝰ
¶ Iulius cæsar.
Iulius firmicus.
Iulius capitolinus.
Iulius montanus.
Iosephus.
Iuuenalis.
Interp̄s strabonis.
Interpres laertii.
Isidorus.
Iuuencus.
Iustinus.
Iunianus.
Iacobus crucius.
Iulianus.
Iacobus sentinus
Ioānes britannicus
Ioānes boccatius.
Ioānes pastranus.
Ianus parrhasius
Ioānes genuensis.
¶ Laertius Dioge(nes
Liciniꝰ caluus
Lucretius.
Licinius imbrex
Laberius.
Lucanus.
Lucillius.
Lactantius firmi.
Lampridius.
Lutatius.
Liuius androni.
Liuius pataui.
Licentius.
Laurētius Valla
Lexici auctor.
Lancilotus curius.

Lydius R. hauen.
Laurētius lippius.
¶ Menander.
Mecœnas.
Mirsilus lesbius.
Mālli⁹ q̄ & malli⁹.
Martialis.
Massurius sabinus
Metrodorus.
Modestin⁹ iuriscō.
Malli⁹ theodorus.
Macrobius.
Manethō ægypti⁹
Museus.
Moscopylus grā.
Martianus capell.
Methastenes psa.
Macer p̄fius.
Marullus.
Martinus carmel.
Mancinellus.
Marin⁹ becichéus
Mombritius.
Maturantius
¶ Nigidius.
Næuius.
Nemesitanus.
Nonius marcellus
Nicolaus perottus
Nicoleos homeri interpres.
Nicolaus ferretus.
Nestor.
¶ Orpheus.
Ouidius.
Oppianus.
Omnibonus.
¶ Porcius licinius
Pindarus.
Pompeuis.
Pythagoras.
Possidonius.
Pausanias.
Phocylides.
Plinius secundus.
Plinius cæcilius.
Plutarchus.
Petronius.
Propertius.
Porphyrio.
Phocas.
Plautus.
Philon.
Persius.
Prudentius.
Pōponius iuriscōs.
Probus.
Priscianus.
Palemon.
Proba falconia.
Paulus.
Paulinus.
Papyrianus.
Prosper.
Pindar⁹ Ausonius.
Publius syrus.
Placidus grāmati.
Pogius.
Plato.
Paccuuius.
Procopius.
palladius.
politianus.
pōponius lætus.
pontanus.
pylades
philipp⁹ beroald⁹.
paulus diaconus
papias.
petrus crinitus
paulus marsus.
petrus marsus.
palladas.
phileticus.
picus mirand.
petrus helia.
pulex.
platina.
ponticus uirūnius
¶ Quadrigarius.
Quintus cattulus.
Quintus curtius.
Quintilianus.
¶ Rabirius.
Rhénius fannius.
Ruffinus.
Raphael regius.
Romulus.
R. uolateranus.
Robert⁹ gaguin⁹.
¶ Scaurus.
Sempronius.
Sabinus poe.
Stephanus.
Sueuius.
Serenus lyricus.
Seneca.
Seneca tragicus.
Suetonius.
Statius.
Silius.
Sidonius apollina.
Scaurus.
Strabo.
Solinus.
Sedigytus.
Salustius.
Spartianus.
Seruius
Sergius.
Serenus physicus.
Sinthenius.
¶ Terentius.
Terentius uarro.
Theocritus.
Tiberius donatus.
Triuellius pollio.
Tullius laurea.
Tyro.
Tho. pidari iterps.
Tibullus.
Tertullianus.
Ticida.
Theodorus gazes.
Terentianus.
Tortellius.
Tiphernas.
¶ Vergilius.
Velleius celer.
Vgannius.
Vlpianus iuriscōs.
Verrius grāmat.
Verrius poeta.
Valerius maxim⁹.
Valerius flaccus.
Victorinus.
Vrbanus grāmat.
Valerius æditums.
Vitruuius.
Vouianus.
Varro attacinus.
Valgius ruffus.
Varius poeta.
Vbertinus cler.
Varro.
Valfredus.
Varinus.
Vgutio.
Vrban⁹ bellunē sis
Vulcatius gallic.
Valla siculus.
¶ xenophon.
¶ zarotus.
¶ Auctorū finis.

¶ Quod potius ad utilitatem q̃ ad oſtentationem hoc opus ſit cō
poſitum & ptimo hic ſe Auctor excuſat.

Onclamati defunctorū manes:ſacroſanctæ uiuē
tium academiæ: litteratiſſimi ac famigeratiores
gymnaſiarchæ.eruditionis plena iuuentus. denu
dato capite:ſubmiſſiſue genibus : & admotis la-
bro digitis ſupplex depræcor:ut erroribus: quos
aliorū ſparſim:farti:agminati:& iugiter enotaui
uſtræ nō offendāt aures: uel uidēdo nō ſuccreſcat
nauſea. Non.n.fuit mei inſtitutum cum laruis
luctari:aut in mortuos inſurgere:aut eorum:qui ingenii ſui tot re
liquerūt monimēta nomen obfuſcare:neq; Synchronorū anthra-
clino colore phamā candicantem obtenebrare.Indignum nāq; cē-
ſeo aliis oppreſſis ſe extollere:ad aſtra euehere.Me non coegit oſtē
tatio:ſed utilitas:non uirulēta rabies:ſet cōferens ſedulitas.an ali
qbus hæc adulabit opinio?Quintianū.ſ.qui doctos diligit : nulli
detrahit:ſincere uiuit:has ut liuorē expuat edidiſſe Epographias?
non certe.& qui norunt cōfitebunt me nūq̃ alienos affectaſſe:aut
labores lancinaſſe. Vita caſſos:& fato ſinamus functos.Nā illi me-
is laudibus minime laudant:neq; uitupio noſtro uituperant.Coæ
uos ſet longe maiores natu:& auctoritate me correxiſſe qs ſuccen
ſeat?q Baptiſtæ Pio ſæpius nō hæream id uitio non dandum eſſe Baptiſta pi
perſuadeo.quē magis miror quā Piū?Pium inquam meū extollo: us.
quo typhi meādros:& auctorū ſupo cyaneas.huius ſtylum nō tm̄
laudo.ſet & ēt æmulari cōtēdo:quē pphani nō admittūt. O duras
ceruices ubi eſt eruditio niſi in meo pio?Hic me efformat:me fabri
cat.an ergo uiroſis inceſſam hunc aculeis?q Iani parrhaſii penitus Ianus par-
nō admittā ſnias uel ipſe illaudatū nō adſcribet.Ianum amo uelut rhaſius.
lrāꝝ examē:ac eloquētiæ uaſtiſſimū pelagus.q Ioā. Britannicum Ioā.britān.
arguā nulli īfandū diiudico:quē ſi odii cauſa cōfodere;:ac mucro
ne lrario diſſecarē uel Perſis adnuentibus graue plecterer.eo q in
ingratitudinis uitiū īcurrerē.fuit.n.Præceptor meus & municipa
lis ē nr.qd Aldū utriuſq; linguæ reparatorē aliquādo minus teneā Aldus
qs uitupet?certe nullus quū in eo oīum auctorū effulgeāt manes. Maturātiꝰ
Franc.Maturantius:Ferretus.Crucius & hiſpani illi cæteriue a me Frā.ferretꝰ
diſtricti cōqueri poterunt:quos ueluti anteſignanos ſp hēo:quoꝝ Iac.crucius
nō tm̄ dānaui:ſet adfatim reieci ſnias.boni igit Lector cōſules ſi ī Qua ætate
hos cōſurgā.qd.n.Iuuenis acyros:& uir lrarū rudimenta eruditus hoc opꝰ cō
minerualibus nocuerit uexillariis?& hoc unū ſcias īdubitāter uelī poſui.
me uigeſimū adhuc nō attigiſſe ānū.quū iſtd opꝰ effigiaui.mox in

scriniis delituit donec multis stimulãtibus ĩ publicũ ediderĩ.ꝙ no
ua aliquãdo iter serã nõ dubites:Hoc nãqꝫ fecit recens recognitio
ac nuꝑ ĩposita extrema manus.Igiť humãissime lector utilitati po
tius q̃ ostentationi hosce qualescũqꝫ labores nostros adscribes.
¶Set quia passim græcas inueniemus dictiones haud ĩdecens du
xi si græcas hic subiicerem litteras mox diphthongos & uocaliuꝫ
uim adponerem.lege tandem hæ sunt.

a.	.u.	.g.	.d.	.e.	.z.	.e.lõgũ uel.i.th.		i
.α.	.β.	.γ.	.δ.	.ε.	.ζ.	.η.	.θ.	ι.
.c.	.l.	m.	.n.	.x.	.o.breue.p.		.r.	.s
.κ.	.λ.	.μ.	.ν.	.ξ.	.ο.	.π.	.ρ.	σ.
.t.	.y.	phi	chi	psi	.o.longum.			
.τ.	.υ.	.φ.	.χ.	.ψ.	.ω.			

¶Vocales longæ semper.η.ω.¶Vocales breues semper.ε.ο.
¶Vocales ancipites idest quæ ad placitum ponuntur.α.ι.υ.
¶Diphthongi græce quas proprias dicunt sunt sex.

.e.	.au.	.i.	.eu.	.i.	.u.
.αι.	.αυ.	.ει.	.ευ.	.οι.	.ου.
			.yi.	.o.longum	

Sunt & aliq adiungentes. .υι. .ωι.set sunt ĩter
ĩproprias.Impropriæ autẽ diphthongi sunt αι.ει.ωι.υι.ωυ.ηυ.

¶Ad lectorem Auctor.

¶Quæ deuoratæ barbarorum uentribus.
Voraginosis:nostra ad usqꝫ tempora
Infecta late barbarismis stridulis
Nuper iacebant:Romulorum syllabæ
Tuentur ecce signa linguæ perdita.
Iam iam puellæ uirgines libethrides
Arces amabunt ire per saturnias.
Nanqꝫ hos libellos hic ut auctor edidit
Virescit omnis syllabarum quantitas.
Sic sit polito syllabarum tramite.
Sacrata pallas ibit in poemata.
Tun quæris istum condidit quis tramitem?
Ostendo:primæ ĩambicorum litteræ
Arctim ligentur:conditorem uideris.

Io. Frãcisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate. Epographia Prima.

Prohoemium.

VVM MVLTIIVGAM ac uariegatam maiorum sæpins cogitassem sentẽtiam. Quorum alii(ut refert Gellius) pandectas: alii miscellanea alii noctes: quidã antiquarũ rerũ: alii cornucopiæ: alii memorabilium: alii obserua, tionũ: qdam dubitationum: alii adnotationũ: nõnulli diatribas: alius rerũ non uulgarium: ille syl, uarum: quidã polihistoris libros inscripserũt. uisum est hoc opus. Epographiarũ non minus scite q̃ idonee: ne absq; titulo in oiũm ꝑdiret manus: adpellare. ea potissi, mũ ductus causa: q̃ huiusce libri studiosos ad camœnalẽ mensum & ad musarũ cõpagem aditu facili transituros opinarer. Præsertim quũ apud cæteros hæc ars aut confusanea: aut fallax: uel claudicãs haberet metrica. Vnde difficulter: ac intestino: intercutaneoue su, dore adulescẽtes sacrosanctam syllabarũ potuissent excerpere fru, gem. Quocirca ut quærẽtibus desit labor: studiosis flacescat tediũ: curiosis absit scopulus: in hoc opus: quicqd ad artem pertinere re, bar Metricam: transtuli. Primitus nãq; quorũdam triuialium labe culis: & fece mucida ita effundebãtur syllabæ: ut satius: digniusue perpenderem: si eorũ solifugæ niues fuissent atramentum. Nã & er rores ad se trahebant ueluti ferrum magnes: & ut in adagio est κει κιας νεφος. i. cæcias nubes. & si cui mox tituli ampullata: ansataq; uidebitur ostentatio: ut totius operis concinnem perseuerantiã in spiciat: exhortor. In recessu enim magis q̃ in fronte recipiendũ exi, stimabit. Iccirco ut res dictis: & dicta rebus inter se luculẽter cõcor dẽt: aliqd de Poetica primum exordiemur: ut mox qcqd liminaris pollicet pagina: id posticum operis cõprobet Calcispicium.

Tituli plu, rimi.

Niues atra mentum. Prouerbiũ

¶ De poetica. Cap. I.

Poetica philosophia.

Oeticam artẽ apud priscos philosophiam adpellitatam auctores referunt. Qua ab ineunte ætate (ut Strabo ait) uiuendi modus: uitæ dispositio: affectuum series ac uicissitudines phisiologice disponebantur. Hac enim rectæ uiuendi uiæ: salubres animæ rationes: gerendæ administrandæq; res: culti & elegantes mores: instinctus: affectiões rerum ordo ordinis gradus: graduum uenustates dignosci consueuerũt: ut q̃ cũ delectatiõe fieri possent ac iucũditate adgredi nõ allucinarẽt: quapropter nõ absq; cã Poetas mo℞ magr̃os noĩauit antiquitas. Antiqtas inq̃: quũ semp poeticã fuisse arbitrer. astipulante philosopho℞ philosopho Aristotele: cui: quo sub tpe poetica hũerit principiũ: necesse fuit addubitare. Ex quo nec imerito q huic arti incubuerint cæteris antiquiores extitisse legimus. q̃nqdem summus oĩum machina℞ Motor. & re℞ nõ inficiandus Opifex ab ipsis mũdi (ut ita dicã) unguiculis mystica sua p poetas recensenda: decãtãdaq; demãdauit. Quo circa (ut Geographus ait Strabo) græcanicos adulescẽtes poeticis cognitũ initiari disciplinis: utpote q̃ tãq̃ theologice nõ merã uoluptatẽ: set defecatam ac illimẽ moderationis gr̃am cõtinerent.

Poete morũ magr̃i.

Philosopho℞ philosophus. Poete oĩb⁹ antiqores.

¶ Vnde Poetica. Cap. ii.

Oetica aũt a furore cœlico: & diuino: entheoq; suffimine puenire dr̃: quẽ a musis: & musas ab altitonanti Ioue oriri cognouimus. quo annuente oẽs cœlo℞ uoluũtur uertigines: elementa mutuo nexu solidant̃. Vñ non abre mundi aĩam ab aliquibus dici utiq; rimabundus intueor. Quibus auxilians in pastorio ludicro Mantuanus Homerus concinit. Ab Ioue principium musæ. Iouis omnia plena. quod latius nos Orpheos libro primo diximus. Set & Theocritus in theog. Ab ioue sunt uates felix quem deniq; musæ Obseruant &c. Qua ratiõe motus Peripatheticus ille inquit Iouem cœlum ueluti cytharam tenẽtem: cœlestem efficere Harmoniam. Præterea sciendum est a Censorino cognominari melicã: ueluti legitimam musicã ac modulatam. Vñ omnes Poetas melicos accõmodo dicemus epitheto: qd̃ Cicero & Stephanus & Ausonius & gellius testant̃: unde ẽt melicũ uel melodicum poetam græci melopion nuncupant: & poetriam sappho melodẽ: & Simõides ob amœnitatem a græcis dr̃ Γλυκυροδης ꝙ dulcia canebat: hæc ex Pio nr̃o: & ne aliquos imittere hæc dixisse uolui: q tanq̃ plagiarii surripiunt: nec illis tribuũt per quos p̃fecerint.

Poetica uñ Muse uñ. Aĩa mũdi iuppiter. Pastorium ludicrum. Mãtuanus homerus. Orpheus Quintiani opus. Poetica melica. Poete melodici. Poete melici. Melopius: Melodes. Sappho.

¶ Poetices origo. Cap. iii.

Anc aũt a thracib⁹ cũ musica uenisse l.x. testat̃ Strabo: cuius originẽ apud Babylonios aliqui prio suis manda rũt monimẽtis. Græci apud se prius fuisse idubitato au tumãt iudicio. Non deesse auctores a Nẽbrotho exortã affirmãtes uidimus: quorũ opinionẽ nõ tantum taxamus ut nuga toriã: quãtũ minus uere locutos fuisse cõtẽdimus. Parcant babylo nii: cedãt græci: ingeniis suopte floreant: tñ (q̃d eorũ pace dixerim) ad excogitãdã hãc diuinã: ac gẽmascentẽ Poeticã aptissimum ido neũue nõ ꝓtulerũt ingeniũ. Et si ab iis minime: quãto minus a Gi gãte barbaro: infido ꝗ cœlestis curiæ cõtẽptore inuentã existimaue ro? Nos uero potius Omnipotẽti rerum artifici acceptum refere mus: qui moderatam mundi machinam certa ratione & metri Har monica dispositione regit: & ordinat. Quod edocens Pythagoras in cœlestibus terrenisq; rebus ait esse Harmoniã. uerba insup Dio dori bibliotheces sue. vi. lisce astipulant̃ dicẽtis. Musis a patre con cessam lraꝝ inuẽtionẽ carminũq;: quã poetices dicem⁹ rõnẽ. Hanc exercuisse primũ hæbreos: qui multo ante græcoꝝ poetas fuere: sa cre testant̃ lræ. A q̄bus Phemonoen exercuisse dixerim. mox post Phemonoen. xxvii. ãnis floruerũt Orpheus: Linus: Herculis magi stri. Homerus: Hesiodus multo iuniores bello Troiano. ante Ho merum Philemon: Thamyris: Amphion: Dimodetus: Phœnius: Si bylla: Epimenides cretensis: Aristeus proconessus: Asboleus cẽtau rus: Isans: Euclius cyprius: Orius samius: Prouethida atheniensis: apud Romanos uero tardius Poetica exculta est. Nã referente. M. Catone ab urbis principio Poetæ contẽptui hẽbant̃: & uulgo cras satores noiabant̃. Vñ mirari nõ est. si. M. fuluio nobiliori uitio da tũ est. ꝗ is consul quũ esset: in ꝓuinciã ætholiã. Qu. Ennium secũ duxisset. Set primũ: ꝗ Romæ poetices studium intulerit: fuisse Li uiũ Andronicũ cõsono ore cõspiranterq; oẽs testant̃: quã auxerũt Qu. Enni⁹. M. Plautus: Næuius: Paccuuius. Accius, & Lucillius: & notandũ est (Pausania teste) quandam Beo uatem pythiã ꝓfessam fuisse primitus poetã quẽdã Olenum extitisse.

Poetices origo. — Poeticæ quis inuẽtor. — Cui littera rũ inuentio referatur. — Quis pri mũ poeticã exercue rit. — Phemo noe. — Poete post phemono en. — Liuius an dronicus. — Poeticam q auxerũt. — Beo uates pythia. — Olenus pri m⁹ poeta.

¶ Quid sit poetica: & quid differat a poesi: & poemate. Cap. iiii.

Oeticæ artis fictæ ueræq; narratiõis cõgruẽti rhytmo uel pedemetrica structura cõpositæ diffinitionẽ eẽ Dio medes scribit. q̃d & Varro dixit. ¶ Distat autẽ a Poesi: & poemate: ꝗ poetica est ipsa ars. unde delirãt dicẽtes poetriã Hora. quũ poetria sit fœmia: sicut psaltria ut apud Terẽtia nũ Dr̃ hæc eadẽ ꝑclara poetria sappho Poesis ẽ sigñatiuũ & cõtext⁹ corpusue totius pacti opis: ut Aenæis Metamorphosis. Cuius tria

Poetices diffinitio. — Poetica. — Aliquorũ error. — Poetria. — Poesis ge nera.

genera Fortunatianus scribit.s.actiuum narratiuum & cōiūctiuū: de quibus ipsum legito.

Poema

℄ Poema(ut ait Possidonius)est dictio numerosa:seu metrica:siue aptissima operosæ orationis speciem excedens:ut Maxima tellus:iouis æther.uel Poema diuinarum humanarumq; rerum inuētionē cōplectens.℄ Præterea memoriæ mandandū est Poema esse narrationem numeris:& uersibus cōnexam.

Laus ī uersificatione.

Poeticam aūt facultatem in uersificatiōibus fingēdis dici:sup quare legito ēt Nouiū Marcellū.

Vituperiū in uersificatione.

℄ Poematum mox uersificatiōes laudant grauis:plena:æqualis temperata:subtilis:circūspecta:florida & uenusta:qbus cōtrariæ sunt tumida:dissoluta: exilis:fucosa.hæc ex Fortunatiano.

Spés poeti. latine.

℄ Præterea auctore Cæs.basso.Spés poetices latinæ sunt hæ.Dactylica:Epigrāma:Iambica:Lyrica: Tragœdia:Satyra:Prætextata:Comœdia:Tabernaria:Attellana: Rhythmonica:Mimi:licet inferius latius disceptauerimus. De tribus poetices characteribus Seruium legito:& Lancilotum curium lib.ii. quāq̄ paulo inferius aliqua nec spernenda recensebuntur.

℄ Quid inter poeticam:& cæteras disciplinas. Cap. v.

Cæterarū quoq; disciplinaꝝ (quod & Cicero ꝓ Archia innuit)humana diligentia:doctrina:ꝓceptis:& arte:cognitiōes adquiri in dies facile:& procliuiter dignoscit.

Poeticā nō facile asseq̄mur.

℄ Poeticam uero facultaté nisi diuinitus inspiret furor queq̄ nō posse asseq maioꝝ é opinio:aut ꝙ sciétias fere (ut Strabo geograph.primo auctor est)in se omnes continet: aut qa nisi qs insudauerit:aut diuini:& furentis numinis ꝑticeps fuerit non nācisci mur.

Poetica omnes facultatescōtiet

Quod innuens sacratissimus Plato ait multa Poetas mystica decantare quæ quidem & ipsi decedente furore uix intellegant.

Poema cuius inuētū.

Insuper mellifluus ostendit illi quosdā ineptioris ingenii a furore corripi.insinuans fere præclarum opus ac poema non hominis inuentum:sed deoꝝ esse immortalium.

Poetica. Historia.

mox teste Aristotele Poetica magis uniuersalia.Historia uero singularia pertractat.

℄ De poeticæ artis speciebus. Cap. vi.

Poeticæ species.

Poeticæ artis species tres esse docti referūt.℄ Actiuam siue imitatiuam græcis δραματικην uel μιμητικην dictam. Enarratiuam siue enunciatiuam: quæ græcorum εξηγεματικη uel επαγγελτικη dicitur uocabulo. Tertiam communem uel mixtam quam græci κοινην uel μικτην nominant.

Dramatice.

℄ Dramatice est:in qua solæ agunt personæ nulla auctoris interlocutione ut in tragœdiis comœdiisue.

Exegematice

℄ Exegematice est:in qua solus poeta loquitur citra personarum elocutionem: ut in carminibus Lucretii.

Micte.

℄ Micte est:in qua & poeta & personæ

eloquuntur. ut in Ouidii metamorphosi: qđ opus concatenatum adpello: quia perpetua ac recta serie omnes cōcatenatæ sunt fabulæ: sup qbus nostrū distichoꝝ iam editū extat Opusculū: & qa sub iis multæ militant spés idoneum duxi eas breuiter recensére.

¶ De speciebus dramatices. Cap. vii.

Ramaticen multas hr̄e spés apud græcos haud ignotū est. s. Tragicam: Comicam: Satyricā: Mimicam. apđ nos Palliatam: Togatam: Prætextam: Tabernariam: Atellanam: Planipedem. ¶ Tragœdia est heroicæ conditiōis in aduerso statu compræhensio. cuius subiectum & materia sūt dolores: lachrimæ: odium: cædes: uenena: incendia: amaritudines: erūnæ: cordolia: singultus: suspiria: filioꝝ disiecta mēbra: domoꝝ infortunia: Furiaꝝ concitationes: & ut hoc nr̄o concludā pentametro Insidiæ: arma: doli: uis: furor: ira: neces. Propterea iābica rabie ferueſcit carmen tragicum. Ideo Archelao petenti ut Euripides de se Tragœdiam scriberet: Euripidē respōdisse aiunt ab eo exorādū: ne quid accideret quod dignum tragico eēt carmine: & dicit̄ απο του τραγου και τις ωδης hoc est ab hirco: eo ꝙ donaretur eo aīali tragici carminis Poeta. Vnde refragabilis uates Horatius. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum. uel quia (ut alii referunt) ꝙ hiscus uinearum hostis est: & ob hoc alterno hoc carminis genere decantato Libero patri sacrificabant: uel a τρυγα: idest fece: inungebant enim ora fecibus ante usum personæ. In hac aūt floruer̄ apud græcos Aeschylus: Sophocles: Euripides: Arion: Phrynicus: Ion: Acheus: & Philadelphi: Ptolomæi temporibus septem fuere tragici: quos a stellarum consimili claritate nominarūt Pleiadas. s. Homerus non ille magnus: set cuius Homero uocabatur mater: nam & Homeros octo fuisse Archilochus testatur græcus auctor: quod & tangit in æquiuocis Xenophon. Sositheus: Lycophron: Alexander: Anciades: Soliphanes: Philiscus. apud Romanos Pacuuius: Ennius: Varrius: Ouidius maxime a Quintiliano: Cornelio tacito: & Tertuliano laudatus: post quos Seneca: in quo genere & nos præsertim in Christi horrendo exitio. ¶ Comœdia est priuatæ ciuilisq; conditionis sine ullo uitæ periculo. & dicta est απο του κωμοιν. sunt enim comæ rusticorum conuenticula. Iuuentus enim attica circum pagos progredi solebat: & quæstus causa tali uti carminum genere uel dicitur απο του κωμαζειν: quod est commessatum ire. nam solenni adposito die lasciuientibus choris hoc carmen cōcinebāt. Huic ꝓpriū fuit. xxiiii. adhibere saltatores: sicut Tragœdiæ. xv. In comedia autem sunt concessi amores: pharetrati

Cōcatenatum opus. Oui. meta. Distichoꝝ in ouidiū opus nr̄m. Dramatices spés. Tragœdia Tragœdie subiectū. Archelaus Euripides. Tragœdia uñ dicit̄. Irrefragabilis uates horatius Tragici. vii pleiades. Homero mulier. Comœdia Come. Comœdia unde. Saltatores comici Saltatores tragici. Comediarū materie

cupidines:senum trahaces ac morosæ tenacitates: iuuenum furti-
uæ amationes:meretricum lupatæ fraudes:seruorum dolosæ tech
næ:Lenonum prælibata scrutinia: parasitorum profunda uoraci-
tas:sodalium opportunæ opitulationes:militũ insurgentes ac glo
riosæ cristæ:matrum indulgentiæ:Patruorum inhibitiones:legito
etiam Apuleium lib. Floridorum.iii.In hac floruere Susarion:Nu-
lus:Eupolis:Aristophanes:Cratinus:Plato (non philosophum di-
co)Pherecrates:Menander:Philemon:Philestion:Epicarmus:Ma-
gnes:Crates:Phrynicus.apud nostros Cœcilius. Plautus: Neuius:
Licinius:Attilius:Terentius:Turpilius:Trabea: Luscius: Ennius:
de quorum palma Sedigyti extant carmina. In comœdiis primo
Romani usi sunt galeris nõ personis. Personis autem primus usus
est præcipuus hystrio Roscius gallus:eo ꝙ esset indecorus: & ocu-
lis obuersis.Set multa ac plura in libro de metris discurremus.

Poete comici. Personarũ usus. Rosci⁹ gallus.

Satyrica.

¶ Satyrica apud græcos fuit fabula:in qua: non ut tragici poetæ
reges heroasq;:set satyros pene rusticos induxerunt, res grauitate
dignas iocis lusibusq; immiscentes.Satyrarum genuinum fuit tot:
quot tragici:habere saltatores:qui lusus risusq; cum luctibus im-
miscerent in hac Pratinas excelluit:apud nos aliud Poematos ge-
nus satyra est:quod Lucillius inuenit:maledicum: ad omnium ui-
tia carpenda.post illum Varro attacinus:mox Horatius secutus ẽ:
inde persius:exin Turnus de quo mentionem Sidonius facit: mox
Iuuenalis:de quo Acron super Horatio loquens ait.deniq; si Iuue-
nalis non scripsisset nemo isto esset melior:& reuera Iuuenali: quẽ
Satyrographum adpello:non immerito palmam docti tribuunt:
quorum opinionem in nostro latinorum iudicio affirmamus.

Saltatores satyrici. Iuuenalis laus. Satyrographus. Iuuenalis satyricis melior.

Mimus

¶ Mimus est sermonis gestusq; cuiuslibet imitatio nulla adhibita
reuerentia:unde mimum quasi imitatorem dicimus: & quum alia
quoq; poemata idem faciant:tamen quasi priuilegio quodam no-
men possedit:quia communiter id retineat.Mimum scripsisse So-
phrona quendam referunt:quem adeo adprobauit Plato: ut mo-
riens ejus poema sub capite habuisse dicat. ¶ Palliata: quæ a græ
cis in latinum uersa est:usus primum est Liuius Andronicus:quem
Cecilius:Plautus:& alii plures secuti sunt. ¶ Togatæ fabulæ dicũ-
tur:quæ perscriptæ sunt secundum mores: & habitus hominũ to-
gatorum.idest Romanorum:quia uterentur togis:uelut palliatas
græcas dicimus fabulas a græcorum habitu. Togatarum tot:quot
palliatarum:species sunt. Nam aliæ prætextæ: aliæ Tabernariæ:
aliæ attellanæ: aliæ planipedes nominantur. ¶ Prætextæ: quæ &
prætextatæ:sunt quia fere regum:aut magistratuum:qui prætexta

Mimus unũ Sophronis poema sub capite platonis. Palliata. Togata. Togati q. Prætextæ.

utuntur facta compræhenduntur. ¶ Tabernariæ dicuntur: quia non regum: sed uilium personarum: eo quod tabulis tegerentur: acta designabant. ¶ Attellanæ ab attella oscorum ciuitate ubi primum cœperunt: dicuntur argumenta dictaq; iocularia continentes. ¶ Planipedes græci dicũtur mimi: mimographi quoq; & mimologi a Firmico Iulio horum fuere cynœdologi: Ityphali: dicelistæ: & alii plures: ideo a latinis planipedes: quia planis idest nudis in proscœnium actores introibant: non ut tragici cum cothurnis: nõ ut comici cum soccis. Togata igitur prætexta similis fuit tragœdiæ. tabernaria comœdiæ: attellana satyricæ: Planipes mimo. set de his hactenus: quum apud cæteros latior sit lectio. tamen etiam Rhyntonicæ quædam erant (Donato teste) a Rhyntone uilissimo nugatore tarentino. set a Pio repræhenditur: quum rhyntonicas abiectas uiles: humiles: interpretatur ex sententia Columellæ: qđ nostris adulatur auribus.

Prætextis qui utant. Tabernarie. Attellane. Planipedes Mimi Mimographi. Mimologi Cinedologi. Ityphali. Dicelilte. Planus. Cothurn' tragici. Soccus comici. Rhyntonice. Rhynton. Donat' reprehensus.

¶ De speciebus exegematices. Cap. viii.

Exegematice tris species tantum continet. s. angelticen: Historicen: didascalicen. ¶ Angeltice in qua morales continent sententiæ: ut Phocylidis libellus: Horatii epistolæ: Probi opusculum: quod uulgo Catoni perperam tribuunt. ¶ Historice qua genealogiæ: & alia describũtur fabulamenta. ut Ouidii metamorphosis. Hesiodi theogonia. ¶ Didascalice est: qua rerum natura aut de syderibus scribit. ut Lucretii carmina: Varronis: & Macri: qui duo ſm aliquos non dicũtur poetæ: set Epopœi: sicuti omnes sine figmento aliquid explicantes.

Angeltice. Hystorice. Didascalice. Poete qui. Epopei q.

¶ De speciebus mictes. Cap. ix.

Micte has habet species Heroicam siue epicam: Lyricam a Cicerone melicam dictam: elegiacam: Dithyrambicã Iambographam: Epigrãmatographã: Hymnographã. Asmatographã: Epithalamiographã Monœdã: Georgicam: Buccolicam: Epos: Rhapsodiam. ¶ Heroica siue epica est: in qua poetæ magnifico grauiq; dicẽdi gñe: ac heroico carmine fabulas allegoricas necnõ delectas: facũdiãq; singularem describũt. Præcipui apud græcos hi. Homerus: Hesiodus: Panyſis: Antimachus: Pisander: apud Romanos Vergilius: Cornelius: Seuerus: cui secundum locum daremus (Quintiliano teste) si ad exemplar primi libri bellum siculum perscripsisset. Lasciuus quidem Ouidius in heroicis: & nimium sui amator ĩgenii: set si quis bene rimet̃ multiplicem structurã Nasoni ueniam dabimus. Hos secuti sunt Lucanus. Statius. Valerius Flaccus & alii. ¶ Lyrica siue melica in qua

Heroica. Eepica. Cornelii seueri laus. Ouidius lasciuus. Lyrica. Melica.

uario carminũ genere utuntur uates. Horum chorus quinquagin
ta uiris in circulum ſtantibus cõſtabat:poemataqꝫ lyricoꝝ canẽti
bus:& hæc in uictoꝝ feſtis:quibus bos dabať præmiũ. Vnde qdã
eos inceſſens comicus Taurophagos noĩauit. ℂ Elegiaca in q̃ poe
tæ lamẽtationes hexametro pẽtametroqꝫ uerſu decantant.Græco
rum hi præcipui Callimachus:Philetas:Mimermus.apud nos Ti-
bullus:Propertius:Ouidius:Gallus.& dr̃ elegus ab ελκω.i. miſere-
or.nã mortuis elego accinebant Romani. Cicero de legibus con-
ſtrui uetat Sepulchrum altius q̃ quinqꝫ diebus abſoluerint : nec e
lapide excitari prius nec imponi:q̃ qđ capiat laudẽ mortui inciſam
nec plus quattuor uerſibus:quos elegos Ennius adpellat.Hoc car-
minis genus romani dixerunt Næniã. ℂ Dithyrãbica ĩ qua poetæ
fere iidẽ ſunt:qđ lyrici:niſi ꝙ aliquanto plura cõplectanť. primũ ꝙ
cũ tauro tripodẽ dono accipiebant:mox ꝙ eoꝝ poemata ad Dio-
nyſiũ:nõ ad eos qui in agonibus uicerant:cõpoſita canebantur.fue
runt ſane lyrici poetæ.x.Steſichorus:Ibicus:Bacchilides:Anacreõ:
Pĩdarus:Simõides:Alcman:Alcæus:Sappho & Corynnæ binæ mu
lieres.Hos aũt nõ tm̃ lyricos:ſet etiã muſicos fuiſſe dixit Fortuna-
tianus.Dithyrambici autem qui & Cyclici dicti : Arion Mythem-
neus:Laſſus:Hermioneus:nec non Philoxenus cytherius.at lyrico
rum principem omnes eſſe referunt Pindarum:& nulli imitabilem
ſi Horatio credimus. ℂ Iambographa in qua poetæ ad conuicia
proni iambicis utuntur carminibus.ut Archilochus:Ananias:Hip
ponax:apud nos Catullus poetarum leno:& Horatius. ℂ Epigrã-
matographa in qua uates militant:ſtatuas:coloſſos:donaria: & id
genus alia laudantes:& etiam uituperantes.ut Simonides iunior:
Palladeus:Agathias:Homerus qui plura ſcripſi epigrãmata. apud
nos Martialis:Claudianus:Auſonius.ſet ut eruditorum iudicium
eſt.Nullus adhuc latinorum cultum edidit epigramma ideſt præ
ſe ferens illam tranſmarinam uenerem. tamen legito.A. Gellium
lib.xix.cap.ix.qui ponit quædam Valerii æditui: Portii Licinii : &
Quinti Catulli carmina:quibus mundius:uenuſtius:limatius:preſ
ſus:græcum latinumue nihil reperiri quicquam putat. ℂ Hymno
grapha in qua poetæ deorum laudes ſcribunt.ut Homerus Orphe
us Callimachus.ſcripſerunt & Chriſtiani hymnos deum unicum:
ac uerum ſotera.i.ſaluatorem laudantes . ut Ambroſius Sedulius
Prudentius. ℂ Aſmatographa in qua uates muſicas odas ad lyrã
barbiton citherã ſambycã & ad alia id genus multiiugo carmĩe:cã
tionibuſqꝫ accinebãt.ut Demodocũ phœacẽ Martis & Veneris fa
bulã ceciniſſe referunt. Automedem phœmiũ ithacẽſem. Floruere

Chor⁹ lyricus.
Taurophagi.
Elegiaca.
Sepulchrũ quale.
Nenia.
Dithyrãbica.
Tirici poete.
Muſici poete qui & lirici.
Cyclici.
Pindarus
Iãbographa.
Poetarum leno catul.
epigrãmatographa.
Epigramma nullũ cultum latinum.
Hymnographa.
Aſmatographa.

sane ut nunc uulgo cantores:q de q̄uis re cātilenas(quas uulgo cantiōes & latine dicimus)uernacula lı̄gua fabricarūt.ut Dātes:Petrarcha:& nr̄a ætate plures:quos:nisi eorum uigeret phama:enumerare cōtēdere. ¶Epithalamiographa in q̄ poetæ nuptiarum sólénitates cōcinunt.ut Hesiodus de Peleo & thetide:Theocritus de Menelao & Helena:Ptolomeo & Berōice.apud nos Catullus de Peleo & thetide.Claudianus de nuptiis Honorii.¶Monœda ī qua unicā personam insignē cū fabulamento poetæ describunt.apud latinos rari.apud græcos Theocritū Biōis interitum lugere referunt. ¶Georgica in q̄ auctores heroico carmine agriculturæ precepta cōplectunt.ut Hesiodus apud græcos:apud nos Vergili⁹ : qđ geographū opus adpello:ꝗ seriū dixit Apuleius.¶Bucolica in q̄ poetæ lingua utunt rustica.hoc carmē primū Daphnin cōposuisse nōnulli arbitrant:quē secuti sunt Bion:& Theocritus:quē nr̄ imitat⁹ est Maro:cui Calpurnius & Memelianus successerunt:quis nā bucolici fuerit īuētor carmīs refert Georgius Valla lib.xxxviii.ca.iii. ¶Epos est qn̄ poetæ heroico uersu diuinas res heroicas hūanasq; cōpræhēdūt.in quo genere primus apud nos digne scripsit Liuius Andronicus:q Romanoꝝ gesta octo & decē libris enarrauit : q & Annales dicti:& dr̄ παρα το επω τολεσω qm̄ hoc uersu uerba mutuo rn̄dēt.¶Rhapsodia est poema aliq̄ portiūcula discretū diuulsumq;:& dr̄ παρα το ραπτειν ꝗ uersus ī unū Volumē cōtexant. Vel ꝗ olim Homerici ptes carmīs in theatralibus circulis cū baculo pnūciabāt.Et qa circa Poeticā uersamur nō absonū erit : si oēs poetas latinos noīatim & breuiter subiiciā.licet in nr̄is Triumphis carmine heroico fabricatis oēs ēt recensuerim.aliquos Pet. Crinitus in unū cōgessit.De Poetis uero apud græcos scripserunt Zeno cythieus & Aristoteles.apud nos.M.Varro:& Vulcatius Sedigytus:quorum opera temporum iniuria conciderunt.

¶Poetæ Latini. Cap. x.

I nāq; apud Romāos floruerūt poetæ. Liui⁹ Andronicus romanus epicus.i.heroicus.T.Liui⁹rom. tragicus: quē Liui⁹salinator libertate donauit:de quo Liui⁹.vii. de bello punico.Quint.Enni⁹teste Eutropio tarentin⁹: uel ut alii Rudin⁹ heroic⁹.Plaut⁹Sarsinas comic⁹.Gn.Næui⁹ campanus comicus.Stati⁹Cæcili⁹Mediolanēsis comic⁹.M.Paccuuius brūdusin⁹tragic⁹.L.Accius rom.tragic⁹.Terēti⁹ Chartaginien. comicus. Lucilius ex arūca urbe Ausoniæ satyricus.Titinius rom. rogataꝝ scriptor.Hostili⁹ rom.annaliū fabricator.Qu.Fabi⁹Lucull⁹rom. epic⁹.Galbi⁹Bassus rom.satyricus. Sext. Turpilius rom. comicus.

Cātilena.
Cantio.
Epithalamiographa.
Moneda.
Georgica
Serium Vergilii opus.
Geographū uergilii opus.
Buccolica
Epos.
Annales.
Rapsodia.
Triūphos Quint.cōposuit.
Quis de poetis scripsit.
Liuius andronicus.
T.liuius.
Ennius.
Plautus
Neuius.
Cecilius.
Paccuuius
Chartaginiensis.
Accius.

Terentius. Gn.Matiꝰ rom.mimographꝰ: Afraniꝰ rom.comicus.Fabiꝰ Dorse
Lucilius nus rom.comicus.M.Attiliꝰ rom.tragicus.Qu. Trabeas rom. co-
Afranius micus.G.Aqlius rom.comicꝰ.Liciniꝰ Imbrex rom. comicus. Qu.
Atilius. Nouiꝰ rom.attellanaꝝ scriptor.Lucet.Charus rom.heroicꝰ fuit &
Aquilius alius Lucretius comicus:quẽ Fulgẽtiꝰ citat:q & quẽdã Succiũ no-
Licinius minat comicũ.Callimachꝰ rom.heroiꝰ antiquꝰ. M. Cornutꝰ rom.
põponius. satyricꝰ Egnatiꝰ rom.heroicꝰ. Vganius ro.epicꝰ. Põponiꝰ Bononi
Laberius. ensis atellanaꝝ scriptor.D.Laberiꝰ rom.mimographus.Qu.Catu
Catulus. lus rom.epigrãmatariꝰ.Qu.Atta rom. togataꝝ scriptor. Publius
pub ius. natiõe syrus mimographꝰ.Portiꝰ Licinius rom.epigrammatarius,
Licinius Vale.Aeditiuus rom.epigrãmatarius.Catullus Veronen.epigram
Catullus matarius. Cor.Licinius caluus iãbicus rom.Q .Cornificius rom.
Cornificiꝰ epigrãmatarius.C.Heluius cina rom.epigrãmatariꝰ.M. Furius bi
Bibaculꝰ. balculus Cremonẽsis iãbicus.P.Terentius Varro atacinus q c riun
Teré. uar. dus ab atace uico ꝓuinciæ Narbonensi uel abatace fluuio: ut aliis
placuit heroicus.C. Ticida ro.epigrãmatarius. Furius Antias rom.
annaliũ scriptor heroicus.L.Iulius calidius rom.heroicus. Tullius
Antias. Laurea rom.epigrammatarius. ¶ Post hos eruditiores nati.P.Ver
gilius Maro Mantua.heroicus.Horatius Flac. uenusinus lyricus
Vergilius. T.Valgius ro.elegus. Albius Tibul.rom.elegus.Fulgentius quoq;
Horatius. alium Tibulium Flac.comicum citat:sic Memorẽ tragicum:Ruti
Tibullus. liũ geminũ tragediopiũ.M.Mallius:qui & Manillius: rom. heroi-
cus.Gn.Cornelius gallus foroiuliẽsis elegus. Sextus Aurelius pro-
Gallus. pertius Mœuanius elegus.L.Varius romanus tragicus.C. Mecœ-
propertius nas ethruscus elegus.P.Ouidius naso Sulmonensis elegus. Qu.Va
Ouidius. rus Cremonensis elegus.Iunius Columella rom.heroicus.Palladi-
us Rom.elegus.Cassius Seuerus Parmensis elegus. Domitius Mar
Mõtanus sus rom.epigrãmatarius.Iulius Montanus rom. heroicus.C. Ger-
Macer. mãicus Cæsar heroicus.Cæsius Bassus ro.lyricus.Aemilius Macer.
Seneca. Veronensis heroicus.C.Rabirius rom. satyricus.L. Anneus Sene-
ca hyspanus pñia Cordubensis tragicus.C.Asinius gallus rom. epi
persius. grãmatarius.A.Persius flaccus uolateranus satyricus.Cornelius Se
Lucanus uerus ro.heroicus.M.Anneus Lucanus Hispa.pñia cordubensis he
Getulicus roicus.Pomponius scd̃s rom.tragicus. Gneus getulicus epigrãma
tarius.Sextilius Hæna hyspañ.prima cordubẽsis heroicus. Seleius
Sabinus Bassus ro.heroicus.Clodius Sabinns ro.elegus.C. Pedo Albino ua
nus rom.epigrãmatarius.Gildas Britãnus elegus:sed magis epigrã
Statius matarius. Vulcatius sedigitus ro.Iãbicus.Statius Papinius Neapo
Silius. litanus heroicus. Silius Italicus hispa. heroicus.C.Valerius Flac.
Valeriꝰ fla. Setinus Patauinus heroicus.D.Iun. Iuuenalis Aquinas satyricus.

Aruntius Stella patauinus elegus. M. Valerius Martialis hisp. Bilbili natus epigrámat. Sentius Augur ro. epigrammata. Vestricius Spurina ro. lyricus. Voconius Victor ro. epigrámat. L. Paulus passienus ro. uel umbrius eleg. T. Annianus ro. fescenninographus. M. Marullus ro. mimographus. Au. Serenus ro. lyricus. Vergilius ro. com. mimiábographus. Ruffus. F. auienus ro. heroicus. Alphi⁹ Auitus ro. iábic⁹. Septimius natione afer hymnograph⁹. T. Calpurni⁹ siculus buccolicograph⁹: aliũ a Fulgétio Calpurniũ comicũ citari iuéio. q & Sutriũ noiat comicũ. Pindar⁹ Ausonius heroic⁹. Aurel. Olymp. nemesian⁹ carthagiñ. buccolicogr. Mau. Terétianus chartagin. iábicus. Cl. Claudianus Alexád. ex ægypto heroic⁹. D. Ausonius Gal. Buldegalen. epigráma. Damasus hispan. hymnogra. Iuuécus hispan. heroicus. Aur. prudentius cle. ro. & ut docti censent hispan. heroi. Pontius Paulinus burdega. heroi. Licenti⁹ Hipponen. heroicus. Venátius honori⁹ fortũat⁹ Rauénæ erudit⁹ heroic⁹. Faustus Gal. uassates: & ut aliq Lugduneñ. heroi. C. Sol. sidonius Apolinaris hurdegalé. sed ut ipse ait Aruern⁹ heroi. Boeth⁹ Seuerin⁹ ro. lyricus. Mart. Capella heroi. chartagi. Petronius arbiter ro. satyricus. Sedulius ro. heroi. Arator ro. hero. Prosper Aqtanicus epigrá. Architrenius Gal. heroi. Lactátius Fir. elegus. Rhénius Fan. ro. heroicus. Proba Falconia ro. centronographa: q̃ nouum & uetus ex Vergilii uersibus contexuit instrumentum. Sueuius ro. heroicus

Iuuenalis
Martialis
Calpurni⁹
Serenus
Ruffus. f.
Terétian⁹
Claudian⁹
Ausonius.
Iuuencus.
Prudenti⁹.
Licentius.
Fortunat⁹
Sidonius
Petronius.
Mar. cap.

¶ Neoterici ét aliq sunt. quoꝝ nec spnéda legunt carmina ut Dátes Florétinus heroicus. Frác. Petrarcha Floré. heroicus. Io. Boccatius certaldus heroicus: qué magis oratoré dicendũ censeo uernaculũ. Carolus Arretinus heroicus. Maffeus Vegius laudensis: & ut latinius loquar Pompeio politanus heroicus. Frác. Philelphus Mediolan. heroicus. Iouius Pontanus Neapolitanus heroicus. Michael Marullus Constantinopolitanus epigrammat. qui duo meo quidem iudicio antiquis comparádi sunt. Angelus Politianus Florenti. heroicus. Io. Picus Mirandulanus heroicus. Callimachus ro. elegus. Anselm⁹ nepos Parmensis tragic⁹. Aureli⁹ agurellus iambic⁹. Pacificus ro. elegus. Io. Baptista carmelita Mantuanus heroic. Pãphilus Saxus mutinensis epigrammatographus: & plures alii: quos posteritati comedandos prætermitto: dii faxint ut Brixianæ urbi sim honestamento: quum & nunc. Ipse aliquod toto nomen in orbe geram. set de his hactenus.

Neoterici
Dátes flo.
Petrarcha
Io. boccatius orator uernacul⁹.
Põtanus.
Marullus
Politianus
Anselmus.
Aur. aug.

¶ Quátũ amati poetæ primitus fuerint. Cap. ii.

Ere diuini habendi sunt poetæ: quos ingeniorum fons Homerus apud omnes honoris esse demonstrauit par-

Poete diuini.
Ingeniorũ fons homerus.

Cōtra poetas. ticeps. Vnde antiquis sub seculis eos non tantum muneribus: sed etiam amoris uinculo reges condecorarunt. Proh dedecus ingens dedecus: quum aliqui Platonis more ex urbibus eiiciendos autument. illud nephandum ostentantes Homerum uelut insanientem quinquaginta drachmis ab atheniēsibus mulctarum. & lacedæmonios Tyrreum mentis impotem dixisse: & archilochi uersus e ciuitate exportari iussisse: taceant obsecro donec pro poetis nostra edatur apologia: set interim uideant quo honore antiqtus habiti sunt auidite iō ac animaduertite poetaꝝ cacomastiges. Quis enī tā uestrum myops est: & exoculatus: qui Archelao macedonū regi contubernalē fuisse nō legerit Euripidē? Anacreonta Polycrati samiorum tyrāno? Hieroni syracusis Aescylū & Simōidē? Nōne teste Pli. Menāder a qbusdam regibus p legatos nauimqꝫ petitus ē? L. plotiū Mario: Terentiū Lælio familiares fuisse q ignoret est nullus. Nōne Decius Bru. eo quod eēt pclarissimi uir ingenii adamauit Accium Nōne Scipioni fuisse Ennium charissimum in orōne p Archia testat Cicero? ciuitate Theophanē mitileneū donauit Pōpeius. Titū Liuiū tragicū ob ingenii meritū a Liuio Salinatore: cuius liberos erudiebat libertate donauit. Cherilū i alexādri oblectamēris fuisse nullus it inficias quem coluit Augustus præter Vergiliū? Horatio quis diuitias obtulit? Mecænas. Antoninus ad diuitias extulit Oppianum. Statium laurea Domitianus: Ausoniū consulatu donauit Gratianus. Dātē Florenti. sicelidum rex honorauit aragonēsis Færdericus. Frācīscū Petrar. Ioānes galliaꝝ rex coluit munificētissimꝰ & nō tm̄ uiuētes: set ēt fato fūctos in honore habiti sūt uates. Alexāder cognomēto magnus referēte Pli. libros Homeri: quē uiaticū dicēs cū ense noctu sub puluinari tenebat. Si plutarcho credimus. Darii scrinio cōtinuisse legit: q & homeꝝ qti faceret (Flauio uopisco referēte ī uita Probi) apud Achillis sepulchrū demōstrauit: de quo nostrū tale carmē ē: qđ nō minus delectabit quā placebit. lege

Margin notes: Cōtra poetas. — Pro poetis — Archelaus rex. — Euripides. — Anacreon. — Polycrates — Hiero. — Aescylus. — Simonid. — Menander — L. Plotius. — Terētius — Accius. — Ennius. — Theophranes. — T. Liuius. — Cherilus. — Vergilius. — Horatius. — Oppianus. — Statius — Ausonius. — Dantes. — Petrarcha. — Hōerici li. — Alex. ī poetas ſueretia — Epigrāma nr̄ꝫ đ alex.

Viderat immensum tumulum armipotentis Achilli.
    Magnus Alexander quum stetit: & gemuit.
Sic ait. argolici felix o phama triumphi:
    Cui licuit tantæ dicier ore tubæ.
Quæ tua dardanios dixit fera bella per hostes:
    Et tua bellaci tela cruenta manu.
Te tantum illiaco laudauit dextera bello
    Dixit & in minimum pelias hasta diem.
Set grauis altisono resonat tuba homerica bombo:
    Vnde eris in totas uiuus olympiadas.

reuera poetaꝝ propitius fautor fuit Macedo: qui & euersis Thebis
Pindari uatis parci iussit penatibus. Set ad Homerũ reuertar: quo
dum careret grámaticus quidam ab Alcibiade pugno percussus é
Atheniense. Præterea Spartiano teste Aelius uerus Rom. impera-
tor Ouidianos amores noctu cõtinuisse repertus est. ꝙ nisi cineres
poetarum ingeniosissimi amore prosecutus fuisset amatorios libel
los pertractasset nunq̃. Quid de alio dicẽdum iudicauero? qui Pla
tonem poetarum Mantuanum Homerum adpellauerit. & ut om-
nibus maiori sit admirationi: præcipitati in mare Hesiodi corpus
ad litus retulerunt delphines: cuius & interfectores tẽpestate obru
ti fuerunt. & apud Sarmatas gentem barbará publica impensa Na
soni Ouidio constitutũ fuit sepulchrũ. Nonne poetis & ipsos deos
propitiabiles beneuolosq; fuisse testatur Plinius? si quidẽ ab oracu
lo Archilochi interfectores reprehensi sunt. mox & tanquá delitias
suas Sophoclem Liber pater sepeliri demandauit: qui & bachantes
in arbores cõmutauit ciconas: eo ꝙ Orphea uatem celeberrimum
trucidassent. Iam transeo Simonidem: qui diuino admonitu bis ab
exicio liberatus est scilicet & a maris & triclinii infortunio. Præte
reo ꝙ Antipatri Sidonio poetæ dii concesserint. Non referam quo
amore honoreue me Iacobus Euraldus heduensiũ ꝓsequatur eps.
Quintianum inter familiares suos primum nominat Stoæ fauet
uelut frater essem. quæ in me cõtulit enumerarem bona: nisi apud
oés patés esset cõmerciũ. at iá restat ut q̃d sit Poeta recenseamus.

¶ Quid sit Poeta & de eius officio. Cap. xii.

POetam solum sapiẽtem noíari solitũ oís asseuerat poste
ritas: cuius doctrinaꝝ oíum scaturientem cognitioẽm
multi assignát: ut Musæo: Lino: Orpheo: Homero: Pin
daro: Hesiodo: attribui uidemus. Quáobrem diuinum
adpellat Plato ꝙ quasi aliquo deoꝝ dono: atq; munere comẽdatus
mortalibus uideať. sanctum Ennius noíat: ꝙ nõ húana: set diuina
tẽtare: atq; eo quo nisi ducẽte deo puenire nõ é copia: ꝑgere cogno
scit. Vñ Hora. non minus scite q̃ uere ait: dices hũc esse poetá Inge
nium cui sit: cui mens diuinior: osq; Magna sonaturũ dic nóis hu-
ius honoré. Istis í primo tuscu. germana loq̃tur oratoꝝ achilles Ci
cero dicẽs poetá graue plenũq; carmẽ aliquo mẽtis instinctu effun
dere. siľr ígeniosissimus uatũ Ouidius Naso regionalis opis. iiii. Im
petus ille sacer q̃ uatũ pectora nutrit. Idẽ amatoriæ doctríæ. iii. Est
deus in nobis: sunt & cõmercia cœli. Sedibus æthereis spiritus ille
uenit. Qui si altius intonasset fere altitonáti Ioui poetá præposuis
set: & quis melius potuisset exprimere? Phineu q̃d euomis? te poetá

Alcibiad.
Grámatic⁹ percussus.
Pindarus.
Aelius Ro. imperat.
Ingeniosissimus poetarum.
Plato poetarum.
Hesiodi corpus.
Ouidii sepulchrum.
ꝓpitiabilis
Archilo.
Sophocl.
Orpheus.
Simonid.
Antipater sidonius.
Iacob⁹ ural dus eps.
Poeta sol⁹ sapiens.
Poeta omniscius.
Poeta diuinus.
Poeta scũs
Poeta q̃s.
Achil. oratoꝝ cicero
Regionale ouidii op⁹.
Amatoria ouidii doctrina.
ꝯ phineũ.

dicis & protermMinas? eo φ uno haustu: & spiritu uini uas meri ĩgurgites: uis poeta conspici? primo quale sit Poetæ officium discito.

Poete officium

ℭ Poetæ quale officiũ esse debeat nõ minus eleganter q̃ decenter scribit Horatius: Aut prodesse uolunt: aut delectare poetæ: Aut simul & iucunda: & idonea dicere uitæ: aliud poetæ officium ab Isidoro æthimol. viii. ponitur: ut sub fabularũ delectabili nube: & iucundo fictionum cortice: aliquid ueræ naturæ: ac philosophiæ deprahendat. Iccirco ait Aristoteles fabulã tãquã animã esse poematis. Quod ẽt in genealog. docet Bocchatius. Hic obiter non insulsum erit si Poetã prorsaicũ Apuleiũ: & Historiopiũ poetam Lucanum adpellari admonuerim. Hæc dixisse uolui ut floridior: magis φ multiplex hæc prima habeatur Epographia.

Fictionum cortex

Fabula aĩa poematis.

Poeta prorsaicus

Poeta historicus.

Poetica licentia.

ℭ Quid sit Poetica licentia. Cap. xiii.

POeticã licentiã usurpari a quibusdã triuialibus: & umbraticis uidimus. Quorũ sua tanti demẽtia est ut cõtra regulas rationes: artẽq; progredi concessum esse opinẽtur. Poetica aũt licentia est ut si solutionibus utamur sæpius: si collisiões aliqñ nõ admittamus: si unũ ꝓ quolibet ponamus ligno: ut est apud Macrobiũ. si uocalẽ longã uocali sequente breuiemus: si derelictis grãmaticoꝝ nugis latũ iter capessamus quo ad differentias. Nõ aũt est licentia poetica in syllabis aberrare: stilum euertere: humilia extollere: superba deprimere: cõnectẽda dissoluere: dissoluenda uincire: solida exinanire: cassa roborare: lugubria hilarare: gaudia lugentibus uerbis recensere: alte incipe: depressius desinere. set dementiã potius dicam bacchicam. Hei non possum quin uices doleam. Scribimus indocti: doctiq; poemata passim. ut Venusinus. ait Quæ carmina hodie in lucẽ prodeunt? in iis nullus sensus: hic nulla carminis ratio: nullus ordo: lepores nulli: nulla scientia: nil litterario dignũ comercio: oẽs licentiosi: in oĩum ore licẽtia semper: nõ expers loquor. & carminibus indulgeo indulgeboq; Si uiuere nobis Fata diu dederint. testari asseueranter Iouẽ possum lapideum me adhuc carmẽ non deduxisse claudicans nisi impressoꝝ sint labeculæ: an propter carminum paucigraphiam? nõ certe. quũ me & diecula sola mille uersiculos cõponere? qui experti sunt: nouere. hic supersedeo: quum nihil turpius sit quã seipsum extollere. me extollant plura edita: ac edenda uolumina: quibus non solum hominum gratiam: set adepti sumus immortalitatem. inposterũ scripta non durabunt forte: edidi tamen tanq̃ duratura. de poetica licentia in libro de metris latius diximus: & scitu nec indignũ est nõ semper Maronẽ licentiæ temeritatẽ amasse: ut ex Macrobio legimus

Vices doleo.

Iuppiter lapideus

Auctoris gratia.

Vergilius nõ amat licentiam.

Poeticæ et licentiæ Strabo primo greograph. meminit.

Quid inter Poeticã & metricam artẽ differat. Cap. xiiii.

ARtis poeticæ mores: stilũ: iter: affectus: ordinẽ: Poeta ut seruet documentũ est: ut põt uideri apud Horatium: nõ aũt penitus carminis rõnem ut male sensit Mancinellus alioqui exquisitissimus. unde uellicatur a Scauro apud Senecam Ouidius metamorphoseon. xiii. q minus præcepta serua uerit eo q minorem non esse uirtutem scire desinere q̃ loq: innuat. Sũt enim Ouidii uerba in præallegato libro ubi ait de tumulo Polyxenæ: quũ polyxena esset adducta Achillis imolãda tumulo Hecuba inquit. cinis ipse sepulti In genus hoc sæuit. poterat esse contentus (Ait Scaurus) adiecit tumulo quoq sensimus hostẽ: neq hoc contentus adiecit Aeacidæ fœcunda fui. Vbi si uelimus gementis matris naturam rimari: & affectum. potius Ouidio q̃ Scauro adhærebimus. quod latius in nostris dubitationibus disputauimus. uerumtamen in affectu ut in tristi quum uideatur ludere a Seneca dãnatur metamorpho. i. ubi de diluuio loquitur: quem & in dubitationibus excusabo: aut excusare uiriliter conabor. Præterea a Donato in eunuchum dãnatur Maro: & negligens habetur. quum post occisum mezentium nõ facta noctis mentiõe statim intulit. Oceanũ interea surgens aurora reliquit. utinam Donatus ipse suggillator nõ esset negligentior. quis nãq putet mane uenisse: aut uẽtuꝝ nisi prius nox abierit? placet ideo ut legas Seruium. primo cõmẽtario ubi Virgilius ait. Et iam finis erat. q. i. æ. s. Ideo lector hæc adnotasse uolui ut circa hæc artem uersari cognosceres poeticam. de qua etiam Seruius. mox quantum in poesi ars ualeat Enniano uel notum est defectu: q ab Ouidio dicitur Ennius ingenio maximus arte rudis. notũ insuper illud Vergilii est: quũ Enniũ præ manibꝰ haberet interrogatus qd faceret: iquit se auꝝ ex Enniano stercore colligere. Ars aũt metrica est: in qua metrorum genera: & syllabaꝝ demõstratᷓ quãtitas. ut apud Terentianũ: Seruiũ: Probum: Victorinum. Capellã uideri põt. Itaq omissa arte poetica metricã exequemur: & primo de pede: sine quo icedere ars metrica pculdubio impos est: quia eo carmine & nũeri incedere uidentᷓ: sicut gressu pedibus ue aĩalia ingrediuntᷓ.

Ars poetica.
Mãcinellꝰ male sentit
Ouidiꝰ uellacatus.
Ouidiꝰ defensus
Scauro nõ hereo.
Ouidiꝰ dãnatus.
Vergilius damnatᷓ.
Vergilius defenditᷓ.
Contra donatum.
Ennius sine arte.
Ennii stercus.
Ars metrica.

De pede. Cap. xv.

PEdem subleuationẽ esse: ac positionẽ duaꝝ ampliusue syllabaꝝ spacio cõpræhensam Diomedes diffinit: aut pes est metrica syllabaꝝ cõstructio: & numeri prima pgressio per legitimos & necessarios sonos iuncta cũ certa temporum obseruatione: & nisi duæ: aut plures deueniant syl-

Pedis diffinitio.

labæ quæ arsim:& thesim: aut ecõtrario faciant pes nullo pacto di ci potest. ¶ Pedum aũt alii bisyllabi:alii trisyllabi:alii duplices : ut adpellant Donatus & Cæsius Bassus. quos tamẽ aliqui neoterici te trasyllabos uocãt:nõ desinũt insup q addũt pẽtasyllabos: nos uero ẽt hexasyllabos.i.sex syllabaꝶ ad põemꝰ.: quos lector hic subiicio.

¶ Pedes bisyllabi numero quattuor:tẽpoꝶ.12. Cap. 16

Spõdeus. Põtificius.

Pondeus.l.l.ut musas:qui & põtificius dicit:nomẽ trahit ἀπὸ τῆς σπονδῆς hoc est a libatiõe. nam in templis spondaica carmina componebant : ne libantes sonum abominosæ audirent uocis.uel ut duabus longis symphoniis propitia deorum uolũtas solidaretur.ex quo Numa Pompilius Ro.rex ariolationis potens dum diuinaret hunc pedem nominauit Pontificium:qui & spondaico melo utebatur patrios placans ĩdigetes. ¶ Trocheus.l.b.ut nympha alio noĩe choreus: chordax:conon:rutilius dicit ἀπὸ τοῦ τροχοῦ hoc est a rotatu.nam uolubiliter incedit modulatio trocheis contexta. uel παρὰ τὸ τροχάζειν.idest a discursu:qa discurrentes in sacrificiis deoꝶ uterent. Aurunci hunc rutilum adpellarũt:quia in bello reducta dextra cũ clamore tela iam uibrata iaciebãt.Hunc ẽt mercurio dicatũ aliqui affirmãt:qui impetu longo:& mira festinatiõe in breuem gressum finire dr. ¶ Iambus.b.l.ut ceres.alio noĩe daunius uel gradarius dicitur παρὰ τὸ ἰαμβίζειν.hoc est a cõuiciis. ꝙ maledici hoc utant carmine.uel a Iambe puella:quæ hoc uersu lacerata laqueo turpiter suũ oppetiit diem:uel a Iamba Niobes ancilla:quæ lassam quærendæ proserpinæ fatigatiõe cererem apud dominam hospitio susceptam hoc carmine laudauit:uel dicit iambos quasi τρίαμβος a triumphatore Dionysio:cuius laudes tali melo prosequebãtur:dicitur & gradarius eo quod sit Marti dicatus:quia iniens pugnas telum torquebat.Nam hi qui iaculantur breui accessu in extensum passum progrediuntur. Hunc prisci apuli daunium adpellarunt a duce suo Daunium ꝙ graduali pugna duos dimicare constituit ut dextero assequente paulum sinistroqꝫ progrediẽte pede gradus firmaretur. ¶ Pyrrhichius.b.b.ut dea:quem dibrachum : bibreuem: tripudiãtem:cinesiam:ægeona:pariambum:nominamus : dicitur ἀπὸ τῆς πυῤῥίχης.idest a saltu militari.uel a Pyrrho Achillis filio: qui citis modulationibus bis breuiter prominentem clypeum genibus incumbens:& terrore illo in hostem ferebatur. uel quia primus uictoria potitus eo metri genere laudatus est : uel dictus est pyrrhichius παρὰ τὸν πυρσόν. hoc est a flamma ꝙ mobilitatis tripudio acies flammarum imitaretur.

Numa põpi.ariolator.

Trocheus.

Trocheus mercurio dicatus.

Iambus.

Iãbe puella.

Daunius dux.

Pyrrhichiꝰ

Pyrrhus. Achi. filiꝰ.

¶ Pedes trisyllabi numero. 8. temporum. 36. Cap. xvii.

D Actylus. l. b. b. ut clodius cui herous & politicus nomen est: dr̃ ἀπὸ τοῦ δακτύλου translatioñe articulorum: q in digyto sunt: nã ut in digyto longũ primũ articulum sequentes scimus eẽ breues: sic in dactylo uidemus. uel ab idæis phrygiæ populis: qui iouem puerulum: & eius uagitum ænea uasa concutientes similis pedis cõpositione psonantes celauerunt. unde illos populos dactylos adpellamus: a qbus iste pes merito potuerit trahere nomẽ. ¶ Tribracus. bbb. ut qm̃. qui & tribreuis: brachisyllabus: pigmon: choreus: trochichus: trinocheus: & ut Cice. in oratore ait Trocheus dr̃. quasi τριβραχεα. i. tribreuis. & dicit choreus quia coreis eius compositio conuenit. ¶ Amphimacrus. lbl. ut litteræ quem creticum: phasceninum: amphimeron: mensalem: nominamus dicitur ὅτι ἔχει δύο μακρὰ ἀμφὶ τὴν βραχεῖαν a binis scilicet protensis: quibus ab utraq̧ parte correpta continetur. & mirari non est q̧ dicatur creticus pes: quia Cretes saltantes eo utebantur uersu. ¶ Bacchius. bll. ut fugabunt. cui etiam œnotrius: pariabus: tripodius saltans nomen est dicitur ἀπὸ τῆς βακχῆς: quia a bacchantibus conuenienter componebatur. uel quia dithyrambicorum carmen: quod in honorem Dionysii magna ex parte talib⁹ constabat pedibus. ¶ Palimbacchius. llb. ut orator. qui & antibacchius: latius: saturnius: altibreuis: proponticus: thessaleus: dicit παρὰ τὸ παλεῖν καὶ βακχεῖον q̧ illi sit contrarius. ¶ Amphibrachus. blb. quem etiam messiũ en. stolan: ianium: scolium: utrinq̧ breuem nominamus: dicit ὅτι ἔχει δύο βραχεῖα ἀμφὶ μακρὰν a binis breuibus. s. quibus utrinq̧ longa continetur. ¶ Molossus. lll. ut anchises alio nomine Hippius: channius: uertumus: extensi pes: dicitur. qui molossi ad bellum procedentes huius concinata compositione utebantur. uel quia hoc constabant pede odæ: quas in Iouis delubro canebant in memoriam Molossi filii Pyrrhi & Andromaches a quo festa molossia dicta sunt. dicitur quoq̧ Hippus ἀπὸ τοῦ ἵππου hoc est ab equis qa equestri pugnæ conueniens apto melo modulabatur. ¶ Anapestus. b. b. l. ut curios. qui etiam antidactylus dicitur ὅτι ἀναπάλλει ἀντίκρουον ῥοῖ τὸν δάκτυλον: quia recurrens sono reciproco dactylum repercutit.

Dactylus. Tribrach⁹ Amphimachrus. Bacchius. Palimbacchius. Amphibrachus. Molossus. Anapestus

¶ Pedes duplices seu quadrisyl. nũero. 16. tẽporum. 96. Cap. xviii

D Ispondeus. llll. ut oratores dicitur: quod duplici spondeo constat. ¶ Diiambus blbl. ut oppacitas dicit qd' duplicem iambum contineat. ¶ Antipastus bllb. ut redemptoris dicitur παρὰ ῥαντίσπασιν: quia iamb⁹ &

Dispõdeus Diiambus Antipastus

trocheus ex quibus componitur contrarii sũt. ℭ Ionicus maior.i.
αποmειξονος llbb ut sermonibus. ℭ Pæan primus lbbb ut impe-
rium.dicit ab inuentoris nomine.uel quod hoc metro laudes apol
linis canerentur quas Pæana uocant:unde & Pæan aliquando dici
tur apollo. ℭ Pæan secundus blbb.ut imaginis. ℭ Epitritus prim⁹
blll.ut reductores:ab aliquibus etiam hippius nominatur & dici-
tur quoniam hic pes ex spondeo constat:qui quattuor habet tem-
pora & iambo uel trocheo tantum tria habentibus : quaternarius
uero numerus ad ternarium relatus sesquitertiam proportionem
seu rationem facit:quæ græcæ επιτριτος dicitur. ℭ Epitritus ter
tius llbl.ut uestigiis. ℭ Pæan tertius bblb.ut amaryllis. ℭ Pæan q̃r
tus bbbl.ut alacritas. ℭ Epitritus secundus lbll. ut proditores.
ℭ Epitritus quartus. lllb. ut oratoris. ℭ Ionicus απελαστονος:
hoc est a minore bbll.ut animosos. ℭ Choriambus lbbbl.ut histo
storiæ:& dicitur ꝙ ex choro & iambo compositus fit.uel ꝙ in cho-
ris apud ueteres celebratissimus fuerit. ℭ Ditrocheus lblb.ut quin
tianus.& dicitur etiam dichorus:catatrocheus. ℭ Proceleusmati-
cus bbbb.ut ariete & dicitur παρα τὸ προκελευστιν:idest ab hor-
tatione & iussu nautico : ad quem ob uelocitatem aptissimum in-
tuemur. Quos si quis uelit latius Diomedis & Donatiani euoluat
uolumina.sed de eorum compositionibus Cæsium bassum legito
& quum Diomedes pentasyllabos adiunxit sic & nos iungemus:
quos in impressis Diomedis codicibus non omnes inuenies ad scri
ptos.& adnotes uelim pentasyllabos & Hexasyllabos pedes uocari
Hetroplicos.eo ꝙ uariorum pedum combinatione nascũtur:nam
ετερος dicitur uarius. ideo ne uario uerborum utamur anfractu
prosequemur.

Ionic⁹ maior. Pæan primus. Pæan secũdus. Epitritus primus. Epitritus tertius. Pæan tertius. Pæan q̃rt⁹ Epitritus secundus. Epitritus quartus. Ionic⁹ minor. Choriãb⁹. Ditroche⁹ Proceleumaticus. Diomed. restitutus. Heteroplici pedes q.

ℭ Pedes pentasyllabi numero.32.temporum.240. Cap. xix.

ℭ Mollossospondeus	lllll.	ut	argumentatores.
Paraprieros	lbbbb	ut	composuimus.
Simplectos	llbbb	ut	ætas hominis.
Molossopyrrhichios	lllbb	ut	frumentaria.
Calotibos	llllb.	ut	collaudabamus.
Antiperiodicus	lblbl.	ut	multitudines.
Messobraches	llbll.	ut	existimantes.
Molossoiambos	lllbl.	ut	consulatus est.
Hippobraches	lblll.	ut	tela deponunt.
Bacchichoricus	llblb.	ut	desiderandus.
Chorodactylus	lblbb	ut	tullus armiger.
Chorobachius	lbbll.	ut	tela capessunt.

Strophus	lbbbl.	ut	instituerant.
Anticyprios	lbllb.	ut	exhiberetur.
Doriscus	lbblb.	ut	imperitabat.
Amabœos	llbbl.	ut	colles superi.
Antamabæos	bbllb.	ut	loca munita.
Iambocreticus	blbbl.	ut	reipublicæ.
Cyprios	blbbl.	ut	amore dei.
Antistrophos	bbllb.	ut	recognouere.
Iambodactylus	bllbb.	ut	is indoctior.
Pariambodes	blbll.	ut	manus reponunt.
Dochimos	bblbl.	ut	humiles deæ

Qui a Quintiliano Ciceroneue cõstare dicit̃ bllbl.qđ Cæsius ait.

Periambus	blbbb.	ut	diu stetimus.
Aegeoscolius	bbblb.	ut	bonus homerus
Messomacrus	bblbb.	ut	deus affuit.
Periodicus	blblb.	ut	amaritudo
Pyrrhichio anapestus	bbbbl.	ut	agilior est.
Dassios	bbbll.	ut	per ea præceps
Diphios	bblll.	ut	populabundi.
Probraches	bllll.	ut	in armis mortes
Hiortius	bbbbb.	ut	mulieribus.

¶Hic aduertendum est apud Georgium Vallam mancos esse pedum ordines scilicet pentasyllaborum:quem errorem cui adscribam aut impressori(quod non faciam)aut ei qui minus diligens fuit:ad fatim dubius sum.¶Insuper Hexasyllabos pedes numero esse.64.nulli inficias euut:quorum nomina(quod equidem sciérim)nullus latini græciq; idiomatis efformauit præter Franciscum nigrum cuius antequam illius opus uidissem:scitissimo(quoad poteram)adpellaueram nomine.quod multi(ut ita dicam) Quintianissantes ad probare possent.hoc erit maleuolis cordolio. ꝙ noua ausus fuerim effigurare nomina.suo iure dirumpantur. Susq; deq; facio modo doctis candidissimisq; eruditioribus placeam.quos ne succenseant oratos uelim:si minus idoneis nomina dederim uocabulis. forte post me emergent ingeniosiores aliqui(quod precor) qui idoneiores inuenient dictiones:quum facile sit inuentis addere.iam nostro marte inuenta prosequamur licet & aliquando Frãcisco Nigro in aliquibus concordem.iã lector accipe numero.64. temporum.576.cap.20. Georgius ualla mancus.

Dimollossus	llllll.	ut	uestros oratores.
Epimachrus primus	lbbbbb.	ut	crede facilius.

Latiopigmeon	llbbbb.	ut	culmis gracilibus.
Protomeſſos magnus	lllbbb.	ut	dixerunt leuia.
Diſpondegeos	llllbb.	ut	firmamentum maris.
Epibraches ſextus	lllllb.	ut	oratorum palma.
Trichoreus	lblblb.	ut	quintianus auctor.
Didactylus	lbblbb.	ut	imperitabimus.
Meſſopyrrhichius	llbbll.	ut	uegrandis iaſon.
Antidiſcolios	lbllbl.	ut	dardanorum manus.
Epibraches ſecundus	lbllll.	ut	turbines uentoſos.
Chanioanapeſtus	lllbbl.	ut	flectentes numeros.
Theſſalocreticus	llblbl.	ut	pellas moleſtias.
Saturnioanapeſtus	llbbbl.	ut	formidine dei
Dactyloſcolios	lbbblb.	ut	illia reſecta.
Ditheſſaleus	llbllb	ut	torpore cedente.
Creticodactylus	lbllbb.	ut	ſtridet horror niuis.
Heroocreticus	lbblbl.	ut	gratia quintiæ.
Heroochanius	lbblll.	ut	crimine conflato.
Amphimacrobacchius	lblbll.	ut	fama longa forti.
Epibraches quintus	llllbl.	ut	firmamentum cadens
Creticolatius	lblllb.	ut	clara uirtus fulget.
Creticochoreus	lblbbb.	ut	hercules meruit.
Propontidactylus	llblbb.	ut	infida prælia.
Amphimeroanapeſtus	lblbbl.	ut	cura nutrit apes.
Moloſſoſcolius.	lllblb.	ut	inſtrumenta cuncta.
Dactylænocrius	lbbbll.	ut	crimina reſeruans.
Epibraches quartus	lllbll.	ut	terris imperantes.
Meſſoproceleumaticus	lbbbbl.	ut	hiſtoria monens.
Epibraches tertius	llblll.	ut	feruent maris fluctus.
Dactylolatius	lbbllb.	ut	thura deis grata.
Latioſtola	llbblb.	ut	exercitus omnis.
Anapeſtocreticus	bbllbl.	ut	rutili milites.
Bacchioanapeſtus	bllbbl.	ut	canentes homines.
Epimacrus tertius	bblbbb.	ut	meruit libya.
Oenocriproponticus	bllllb.	ut	adulantes tolle.
Epimacrus quartus	bbblbb.	ut	cereris eſt manus.
Pariambodactylus	blllbb.	ut	bonos tollit deus.
Choriofeſceninus	bbblbl.	ut	numerat hic boues.
Diiambocordax	blbllb.	ut	deo reducente.
Anapeſto bacchius	bblbll.	ut	fugit imperantes.
Amphibrachohippius	blblll.	ut	necabit armatos.

Scolioanapestus	blbbbl.	ut	iasonis auos.
Epimacrus quintus	bbbblb.	ut	abiete pugnat.
Ianiodactylus	blblbb.	ut	cupidinohor.
Oenocritrocheus	bllbbb.	ut	camilli galea.
Bacchioscolius	bllblb.	ut	reformans iulus.
Stoloparyambus	blbbll.	ut	meros bibe potus.
Pyrrhichoriambos	bblbbl.	ut	graciles uiduæ.
Pariiambaphimeros	bllbl.	ut	ferus cæsar domãs.
Anapestolatius	bbllb.	ut	fluuiorũ murmur.
Anapestoscolius	bblblb.	ut	reboans leæna.
Choriothessaleus	bbbllb.	ut	agere præbenda.
Epimacrus secundus	blbbbb.	ut	mala muliere.
Discolius	blbblb.	ut	atlantiadesq;.
Messospondeus	bbllbb.	ut	cacodemon malus.
Dibacchius	bllbll.	ut	cothurni nitentes.
Stolofesceninus	blblbl.	ut	lebete candido.
Epimacrus sextus	bbbbbl.	ut	arietibus hoc.
Antilatiopigmeon	bbbbll.	ut	pariete lapso.
Choriocanius	bbblll.	ut	facilior perses.
Anapestochanius	bblll.	ut	modularunt uates.
Epibraches primus	bllll.	ut	inextricosæ res.
Ditribrachus	bbbbbb.	ut	tenuia preme.

¶ Vltra autem istos pedes statim soluta sequetur oratio: sed iã pedum accidentia adgrediamur.

¶ De pedum accidentibus. Cap. xxi.

Accidentia pedũ sex esse pueri nõ ignorãt. s. arsim: thesim numerum syllabarum: tempus: resolutionem: figuram: metrũ addit Diomedes: ego rationem & Syzigiã: aliqui etiam basim adiciunt. ¶ Arsis ut Priscianus. Mart. Capella: Sergius: & omnes uniter testantur: est eleuatio quæ pedem incipiens inter tres syllabas cõputatur. ¶ Thesis est positio uel uocis remissio: quæ pedem finiens nisi inter duas syllabas esse non potest quia duobus ictibus arsis & thesis quærenda est: & ut facilior sit cognitio: hic quidem omnium consensus est: arsim primam esse partem dictionis. thesim ultimam. Vnde Isidorus ærhimo. iii. cap. xix. inquit arsim esse uocis eleuationem idest initium: thesim positionẽ idest finem. ¶ Numerus syllabarum est compræhensio uocum pedem facientium: quia unusquisq; pes proprias habet syllabas. nam pedem alii bisyllabi: alii trisyllabi: alii duplices uel mixti seu tetrasyllabi: alii Hetroplici idest pentasyllabi & hexasyllabi de quibus

Arsis.

Thesis.

Numerus syllabagę.

Tempus superius est facta métio. ¶ Tépus est qa quũ in pede erit longa syl
laba δίχρονος est. idest bitéporea. si autem breuis μονόχρονος est
idest unius tpis. temporum græci alia eurithma alia rhythmoida
alia arythma dicunt. Eurythma quæ concinnum ordinem custo-
diunt. Rhythmoida quæ compositionem non respuunt: set exigui
Resolutio sunt examinis. Arythma quæ nullam habent cõcinnationé. ¶ Re
solutio in pede fit quum pes pro pede põitur ut ĩ hoc (teste Seruio)
Aedificant sectaq; intexunt abiecte costas. nam ibi solutio est spon
dei in pceleumaticũ. alias ĩ anapestũ ut Fluuiorũ rex eridanus. ali-
as ĩ dactylũ ut Arma uirũ tabulæq;: & troia gaza per undas ubi ali
qui diu quæritarũt ubi ná fit hæc spõdei solutio in dactylum. quũ
Seruii lo- etiam dactylus in quacunq; Hexametri sede poni possit præterq̃
cus. in sexta. Lector intende lœtaberis. Diomedes grammaticorum ful
Grámati men inquit. Heroicũ hexametrũ initio sex spondeis compositum
corũ fulmé texuere deinde soluta spondei altera syllaba sine temporis dáno da
ctylum summit hæc ille. & quia dicat Seruius solutionem in anape
Heroicũ stum: aut in proceleumaticum fieri. est quũ dicat Diomedes Heroi
carmen cũ adpellari quoties in. i. in. iii. &. vi. spõdeus ponitur sede. mox spõ
deos resolui in dactylos. similiter apud Prisc. de. 12. carminibus in-
uenies. Sergi[us] quoq; ait legitimũ uix eé dactylũ in heroico set factũ
ob solutionem. Sunt & aliqui qui dicant resolutionem esse quum
Figura una pro duabus: p una duæ ponunť syllabæ. ut auctor est Beda unũ
etiá diæresim: & synæresim dicimus. de quibus late inferius tracta-
Ratio bitur. ¶ Figura é: qua indicamus in pede unáquáq; syllabã si longã
Conditio hoc mõ —— si breué isto ∪ si ancipité hoc pacto ⁀∪ quáq̃ alii
Proportio. figuram q pedes sint simplices: aut duplices: aut heteroplici nomi
Dactylica nát. ¶ Ratio quá alii conditionem siue proportioné adpellant: est
ratio. quũ pedé partimur in tria: quod in orato. ait Cicero. ut necesse sit
Iábica rõ pedis partem aut æqualé esse alteri parti: aut altero tanto: aut sesq
Pæanica maioré esse. ita ut dactylus sit æqualis: ideo dactylica dicitur ratio.
ratio. duplex iambus igitur iambica é ratio. sesquipæan. iccirco pæanica
Aequa rõ ratio nominatur. Set exéplo oém rem patefaciemus: dicimus igiť
Dupla rõ dactylú rationé habere æquá: quú constet prima longa: & duabus
Sesqualte- breuibus: ecce quod bina tépora binis comparanť: sic in spõdeo &
ra ratio pyrrhichio. exin dicimus Trocheũ habere rationé duplá quia duo
Sescupla tépora uni comparanť: sic in iambo. Sesqualtera uel sesculpla ratio
Sesqui ter- est in duobus & tribus téporibus ut in bacchio ex breui & duabus
tia ratio. longis constante. ecce ibi quinq; esse tépora in quibus duo tribus
Epitrita cõparanť. sesquitertia uel epitrita ratio est in tribus & in q̃ttuor ut
ratio in epitrito primo ex breui & tribus cõstante. ecce ibi septé esse tpa

in quibus tria quaternis cõparanť:& ut paucis abſoluã: quando in pede aliquo paria uidebis eẽ tẽpora erit æqua rõ:ſi imparia uſqȝ ad tria erit dupla:ſi ĩparia uſqȝ ad quinqȝ erit ſeſquialtera: ſi uſqȝ ad ſeptem erit ſeſquitertia ratio. Sunt qui triplã adiungant:& ſuperbi partientẽ tertias:epitetartã:& ſeſquiquintã. Tripla ratio eſt quoties arſis unũ tempus & theſis tria cõtinet tẽpora ut in amphibraco: quẽ nonnulli pedẽ nõ eſſe autumant ea ratione quã in poetica ſua dixit Valla Georgius. Superbipartiens tertias rõ eſt quoties in pede arſis tria tẽpora:theſis uero quinqȝ cõtinet ut in antycíprio. Epitetarta ſeu ſeſquiquarta eſt quoties in pede arſis quattuor theſis quinqȝ habet tempora ut in meſſomac o. Seſquiqnta rõ eſt qñ ĩ pede arſis ſex tempora:theſis quinqȝ cõtinet ut in caniocretico:& hæ ſunt in heteroplicis pedibus. ¶ Sy-ygia autem ex uariis pedibus in unum collecta cõcluſio uel cõiugatio dicitur. nam inuenta eſt pp dictiones ultra quattuor ſyllabas:quæ diuiduntur diuidentis arbitrio ut ſi uelimus diuidere ædificatio oportebit per duos dactylos aut per coriambũ & pyrrhichiũ:& eſt ſciendũ quũ Syzigia ſimiles iungit pedes Tautopodiam:ſi diuerſos Dipodiam dici. Vnde Franciſcus niger minus uere locutus eſt:quũ dipodiam cum ſyzigia inter partes qualitatis pedũ enotet. Syzigiam tamen inter pedum accidentia non poni Domitius Quintius phœnix frater meus innuit in ſua metrobaſi:cõferenť duoȝ fratrum ſigna:licet ipſe uigeſſimũ & primũ adhuc nõ tetigerit annũ:& trutinabuntur Doctiores an illi:an mihi qui nuper quintũ & uigeſſimũ perfeci annũ ſit aſſẽtiẽdũ. ¶ Baſim eſſe pedis poſitionẽ ſcimus dici:quæ in epitritis pæanibuſqȝ tantum attenditur. quã potius inter ſubaccidentia ponerem. nunc de metro dicendum eſt.

Tripla rõ.
Supbipartiens tertias ratio.
Epitetarta ſeu.
Seſgquarta ratio.
Seſgquinta ratio.
Syzigia.
Tautopodia.
Dipodia.
Frã. nigro nõ hereo.
Domitius quitius frater meus.
Quintiani ſtoæ ætas.
Baſis.

¶ De metro & eius origine. Cap. 22.

METrum:qđ græco idiomate:latino menſionẽ dicim⁹(ut Diomedi placet)eſt pedũ iũctura finita numero: & mõ. uel ut Donatianus ait eſt cõceptio certis & legitimis pedibus expedita:dicitur etiam Verſus quia cõcinnis flexibus molliter euoluatur. Verſus autem eſt partium cõgrua ordinatio:pedum ornata copulatio conſona ſpecie normam exhibens metricam:uel eſt compoſitio pedum ordine ſtatuto modos cõpotiones:ſublationeſqȝ:conſeruans. latius Diomedem legito. dicitur & Carmen quod ſit cantibus aptũ:nõ autem a carmẽta ut aliquorum fuit opinio. nam anteq̃ mulier illa eſſet, erat: & fuiſſe carmen manifeſtum eſt. ¶ Metrum deinde tripliciter auditur. Bioticon quod eſt in uſibus conuerſationis humanæ. quale eſt carmen

Metrũ qđ
Menſio.
Verſus q̃re.
Verſus qđ
Carmen.
Aliquorũ error.
Bioticon metrum.

Poeticum metrum

Horatii seculare. ¶ Poeticum quod a poetis per uerba: ac uersus figurat: quod et ipsum quattuor modis intellegimus. primo per tēporis spacium: ut in syllaba aut longa aut breui. secundo per syllabarum numerū: quū pes aut bissyllab⁹ aut trisyllabus aut duplex ponitur. tertio per qualitatem pedum quia certis conficitur pedibus, Vnde dactylica spondaica. quarto per pedum numerū: quia aut hexametrū aut pentametrum &c. ¶ Cōmune quod est musicæ rationis: siue disciplinæ: cuius species apud Lancilotū Curiū poteris legere. ¶ Metri originē omnipotenti attribuimus deo: qui ut superius diximus cœlestē efficit Harmoniā. usos fuisse hebræos antiqtus metris legimus. Iis Caimū Abelunq; primos fratres ac Abrahamū superatis hostibus deo sacrificasse nemini dubium est. Nonne auctore Iosepho (siue mauis Iosippo) antiquitatis iudaicæ. 2. Moses hebræorum imperator maximus: q fathiscentibus aquis mare rubrum trāsgressus fuisset: diuino adflatus numine Hexametrum carmen in dei gratiarum actione effigiauit ac edidit? Nonne Dauid: & ut aliqui Dauidus: ille rex eodē teste antiquitatum. 7. a præliis expeditus uario hymnos metro cōposuit? alios dimetros alios trimetros: alios quinquemetros? nōne Solomonis & Hysaiæ uersibus edita: & lege poetices condita extant uolumina? non ne Idomeneus Iob: quem iobum dicerem: uolumen quod admirantur oēs numeris in textum posteris dereliquit? Sed de iis hactenus: qa latius in una quadā nostra iam impressa oratione de poetices laudibus disseruimus. iā ad metrorum genera transeamus.

Cōmune metrum. Metri origo. Caimus Abelus Abrahamus Moses. Dauid Dauidus Solomon Hysaias. Iob. Iobus. Orationes edidit quitianus.

¶ De metrorum generibus. Cap. 23.

Metrorū genera Numeri. Heroicum unde Oracula uersu edita Oracula soluta reddita orōne Asclepius Metrorū genera.

Metrorum: quos latine Censorino teste nūeros uocam⁹: qa in numerum cōgesti sint pedes: plura esse dicūtur genera: quæ ut ait Seruius uel a reb⁹: quas scribimus: noīa acceperūt ut heroicū: qđ est hexametrū: licet Moses primitus usurpauerit: & qa Homerus cæteriq; heroū gesta hoc metro scriptitare soliti sunt heroicū dicimus quo et carmine ante Homerum Apollinis oracula reddebant. tñ sciēdū est aliqñ oracula soluta orone (ut in. 9. testatur Strabo) relata primitus. quocirca Cicero de diuinat. 2. Pyrrhi tēporib⁹ Apollinem desiisse uersus facere scribit. ¶ Vel a pedibus ut iābicū: a freqntatore ut asclepiadeū (fuit. n. Asclepi⁹ nō iuentor sed frequētator Donatiano teste) a cultoribus ut phaleciū si Fortunatiano credimus: a pedū nūero ut pentametrū. iō eorum genera. 8. eē ait Serui⁹: cui Donatianus astipulat dicens pæanicum & pceleumaticū inter generalia nō poni. nouē Priscianus & Fortunatian⁹: quos seqt Angelus Politian⁹ eē dicunt: scilicet Iambicū Tro

chaicũ Dactylicũ Anapesticũ Choriábicũ Ionicũ a maiore Ionicũ a minore Antipasticũ Pæanicum addidit Seruio omittenti Priscianus. Ces. uero Bassus Tonos cõiũctis in unũ Ionicis adglutinauit. sed de his plura in libello de metris dixim⁹. in quo mira metrorum genera enumerauimus: adeo ut nũero sint qngẽta & septuaginta: sic lector quotidie insudo ut ꝓsim: & non sim Hemerobius qđ aíal quo die nascitur eo suum oppetit diem: si Plinio credimus.

Seruius omittit Quitian⁹ librum de metris cõposuit. Quingẽta & .lxx. metra. Hemerobius.

ℭ Quot metro accidant. Cap. 14.

Etro accidere octo ex auctorib⁹ collegit. s. gen⁹: speciẽ cõpositionẽ: cæsurá: Sistema: colõ: magnitudinẽ: figurá: & depositionẽ. alii: adulante minime opinione nr̃a: Sistema omiserũt: quos: si ꝑpẽdissent: ĩcuriositatis nõ pœniteret. Sũt & aliq nec spernẽdi adiũgẽtes mẽsurá: ordinem: adpellationẽ: symphonesim: modũ: harmoniá: quæ oĩa breuissime explicabo.

Metri accidentia. Aliorum defectus

ℭ Gen⁹ ĩ metro dicim⁹: quũ uniforme ẽ ut dactylicũ: & iábicũ: pẽtametrũq; elegiacũ ut apud Capellá Lápridiũq; leges. uñ Fortunatianũ miror dixisse pẽtametrũ ꝑ se seorsum ac solitariũ: ñ posse carmẽ facere: aliqñ tñ metra diuersa uidem⁹ copulari ut dactylica cũ anapesticis: hexametra cũ pẽtametris: qđ tetigit Ouid. põti. 3. Ad. posui senis te duce qnq; pedes. ut ẽt dicem⁹ in sistemate inferius: sed de. 18. generis partib⁹ adgeratim in lib. de metris diximus.

Genus. Fortũatianũ miror.

ℭ Spẽs metri qualitas ẽ: quá in qbusdá generibus diuersam uidem⁹ ut sub anapestico pĩdarica: alcmanica: simonidica: & differt a qualitate. ná Qualitas in metro est: qua intellegimus utrũ prĩcipale sit an deriuatũ. de finita & infinita triplici qualitate latius ĩ libro de metris unde nec uident aberrare qualitatẽ inter metri accidẽtia ponẽtes.

Species. Qualitas.

ℭ Cõpositionẽ: quá iuncturá dicũt: referũt esse quum uersus ex diuerso metroꝝ genere copulant ut apud Horat. uideri est Scribere uersiculos amore percullsum graui. ẽ. n. semiqnaria pentememeris heroica cũ dimetro iábico. sed de cõpositione uniformi & diformi: & de diadica trisema: triadica tetrasema: & tetradica hexasema adfatim in lib. de metris disseruim⁹.

Cõpositio. Iunctura.

ℭ Cæsura in metro est: quum in hexametro decoras terminationes facimus: græci hanc comá: latinoꝝ aliqui sectionẽ nomináť: & dr̃ teste Donatiano coma quasi trũca pars mẽbri a corpore amputata. Sunt aũt quattuor. Primá pentememerim (teste Prisciano) uel semiquinariam dicimus. quum post primos duos pedes syllaba orationis partem terminans reperitur ut. In noua fert animus mutatas. d. f. Secundæ heptememeris est nomen: quæ post tres pedes superantem reddit syllabam orationis partem finientem ut Arma uirumq; cano. t. q. p. a. o. Tertia tro-

Cesura. Coma. Sectio. Pentememeris. Semiquinaria. Heptememeris.

Trochaica chaica noiaf:q̃ & catatriton:quũ poſt duos pedes trocheus orõnẽ
Catatritõ. pficit ut. Dulce meũ miſere dom⁹.l.e.i. Quarta ẽ bucolica ubi poſt
Buccolica q̃ttuor pedes ſyllaba ĩ partẽ orõnis delinẽs ĩuenit̃ ut Cogere donec
oues ſtabulis nũeꝝ.q.r. placuerit forte ſi Pontani uerba ĩſeruerim
dicentis apud poetas in tertiis.5.7.9.ſyllabis cæſuras ĩueniri. quas
Tritime- Tritimemerim: pẽtememerim: heptememeri: Enneamemeri noia
meris. mus. in q̃bus breuis ſyllaba aliq̃ñ elõgat̃: nulla haſpiratiõe ſequen
Enneame te.in.3.Lucan. Dũ ſanguis ĩerat. licet is lõgum dicemus q̃nta ẽ po-
meris. graphia.in.5. Tibullus Te canit agricola magna quũ uenerit urbe
in.7. Vergil.& furiis agitat̃ amor & conſcia uirtus in.9.Catul.I.u.
u.iã dicet̃ hymeneus:quãq; ſit hic aſpiratio.& aduerte in metris di
metiendis duas correptas ꝓ una ꝓducta accipi. qđ ſi metitus fue-
Carmen ſi ris in ſupioribus ĩuenies exemplis. Hic aduerte lector inſonoꝝ eſſe
ne cæſuris. carmen:quũ nullæ ſint cæſuræ ut hoc in nr̃o in exẽpli oſtẽtationẽ
Sidera cœ.ũ:meſſes tellus: carba ſa pontus. reperiri apud Maronẽ
aliq̃ñ nõ ignoro ut in.12. Magnanimi iouis ingratũ aſcendere cu-
bile. qđ ibi affirmat Seruius. nã heptememeris: quã hr̃e creditur in
ſynalipham cadit. de hoc ait Terentianus Rarũ concedã fieri non
poſſe negabo. ubi aduerte ſi Pontani uera ſnĩa eſt reperiri tritime-
merim (modo aduertas tẽpora.) ex quo affirmauerim uel poſito pi
Seruiũ ad- gnore nullum abſq; cæſuris reperiri carmẽ. niſi quælibet dictio ſu
uertito. um faciat pedem ut eſt in exẽplo noſtro; quod ſuperius diximus.&
unũ ut admoneã me cogit ſcilicet apud Seruiũ cõmentario.12. legi
Siſtema. heptememerim in ſynaliphã cadere: quũ ipſe melius dicerẽ in ecly-
pſim. ſet de cæſuræ partibus quattuor farti ĩ libro de metris. ¶ Si-
Colum. ſtema eſt metroꝝ collectio: aut duoꝝ aut pluriũ ſimilium: uel diſ-
ſimiliũ. diſſimiliũ aũt in elegia: nã poſt heroicũ ponimus pentame
trũ. Similiũ ut eſt ſaphicũ phalecium. ¶ Colon metro accidit: q̃a ĩ
certas integras orationis partes ſeparatur uerſus. ut defeciſſe iuuat
ſua. ecce poſt tres pedes nihil remanere: & aliquãdo in duob⁹ pedi
Comma. bus liberis (teſte Sergio) ut apud Horatiũ Terruit urbem: & dicitur
colon teſte Donatiano quaſi a corpore abſciſſum integrũ mẽbrũ:
& differt a Cõmate: q̃a cõma dicitur: quãdo poſt duos: uel poſt tres
Periodus. pedes ſequitur ſyllaba orationis partẽ terminans ut diximus latius
ubi de cæſuris. Periodus autem plena ſententia eſt Beda teſte: un-
de ait Probus: ex litteris ſyllabas: ex ſyllabis pedem: ex pede coma:
Magnitu ex comate uerſum: ex uerſu colon: ex colo naſci periodon. ¶ Ma-
do. gnitudo in metro dicitur quum ſyllaba naturaliter breuis longa
tur. ut Terraſq; tractuſq; maris: alii magnitudinem deſinunt di
Figura. centes fieri cauſa finalium. ¶ Figura metro accidens: eſt ordo: &

ſeries inter ſe nõ tantum pedum:ue℞ etiá dictionũ metrorũq̧.32.
figuras hexametro poſſe recipi Priſcianus & Diomedes teſtantur:
quarum cognitionem multos latentem ſatiáter patefaciemus.He-
xametro.nãq̧ carmini ſex accidere pedes & infantiſſimis cognitũ
eſt.in quo propter figuras tantum habentur quinq̧:quia in ſexto
nuſquã reperitur pedis diuerſitas. ut inferius uidebitur. Ideo quo-
tieſcũq̧ hexametrũ habebit quinq̧ ſpondeos:aut quinq̧ dactylos:
tunc duæ erunt figuræ quia quinq̧ dactylos aut quinq̧ ſpondeos
recipit.Exẽplo apertius demonſtrabitur.Ennianũ eſt carmen.Olli — Carmẽ ex
reſpondit rex albai longai.hoc eſt unius figuræ carmen:q̃a quinq̧ — ſex figuris
ſunt ſpondei.Vergil.Pandit interea domus oĩpatentis olympi. Sic — Vergilii lo
.n.legit nõ oĩpotentis ut habent paſſim codices:quia ex quinq̧ da — cus.
ctylis eſt:unam figurã continet.aut hexametrũ ex quattuor dacty
lis & ſpondeo:aut ex quattuor ſpondeis & dactylo cõſtabit:& tunc
numerabuntur figuræ.10.ut Tytire tu patule recubans ſub tegmi
ne ſagi. ecce hic quinq̧ figuras.In hoc luctantes uentos tempeſta-
teſq̧ ſonoras.ecce huic carmini ĩeſſe.5.figuras ꝓpter quattuor ſpõ
deos & dactylũ. aut hexametrũ eſt ex tribus dactylis cum duobus
ſpondeis:aut ex tribus ſpondeis cũ duobus dactylis.ubi uiginti nu
merantur figuræ ut Arma uirũq̧ cano portentoſoſq̧ cometas.ec-
ce ꝙ duo ſpondei inter tres dactylos decem faciunt figuras.Conti
cuere omnes intentiq̧ ora tenebant quod carmen decẽ figuris cõ
ſtat:quia duo inter tres ſpondeos ſunt dactyli. ideo ſi oẽs nũerabis
triginta duas numero cognoſces.Ille autem uerſus qui unius eſt fi — Mono-
guræ Monoſchemaſticos dr̃ q̃ quinq̧ pentaſchemaſticos.qui decẽ — ſchemaſti
decaſchemaſtichos adpellabit̃ ut affatim edocet Diomedes. Præ- — cos.
terea earum talis cognitio eſt(teſte Priſciano)opus eſſe hoc lector — Pentha
aduerte.ut quibus & quot pedib⁹ unaquæq̧ ſedes ſeruiat diſpona — ſchemaſti-
mus:& numerũ duplicemus. quẽ ſingulæ priores ſedes ad pedum — cos.
numerũ accipiunt.exẽplo obſcurã rẽ angulatim dealbabimus.He
roicũ carmẽ in prima ſede dactylũ & ſpõdeũ põt admittere ſilr̃ & ĩ
ſcd̃a.ideo bis duo q̃ttuor faciũt.in tertia item ſede duos accipe po
teſt pedes duplicet̃ in hoc numerus bis q̃ttuor octo reddũt. in q̃r-
ta ſilr̃ ſede duos capit duplicemus numerum bis octo faciũt.xvi.in — Figuræ ma
.v.etiam ſede duos poſtulat pedes duplicet̃ numerus bis ſexdecim. — iores.
xxxii.reddũt:& ſcitu dignũ eſt per dactylos maiores:per ſpondeos — Figuræ mi
minores figuras Diomede teſte adpellemus.Quare in.vi.ſede figu — nores.
ræ non numerent̃ inferius enotabimus. ¶ Depoſitionem eſſe cu — Depoſitio
iuſcunq̧ metri deſinẽtiam Syllabographi oẽs edocent. Sunt igitur — Acatelecti
q̃ttuor.Acatelectica quũ uerſus unuſq̃ſq̧ integer eſt:ut Nec fonte — ca.

Hypcatelectica
Catalectica.
Brachicatalectica
Quare heroici pes ultim⁹ bisyllabus.

labra pro lui caballino. Hipercatelectica est quū una aut duæ abū dant syllabæ ut Oē adeo genus in terris hominumq̧ ferarūq̧. Catalectica quum tm̄ una deficit syllaba: ut mea renidet in domo lacunar. Brachicatalectica est quū ut sit perfectū metrum pes unus deficit ut apud Plautū sunt. Hic nō immerito quare in heroico pes ultimus in bisyllabum desinit usum est ponere: ne obsit sequēti qn celeriter currat doctissimus scribit quidam.

Mensura.

¶ Mensura metrorū ē quum debitum pedum quoad poeticæ regulas damus numerū. nā carminū aliud monometrū: aliud dimetrū: quodā trimetrū: aliud tetrametrum: aliqua pentametra. alia Hexametra. & non mireris apud Plautum ex octo pedibus inueniri carmina: quia metra iambica Trochaica & anapestica duplicibus pedibus cōputant: ascenduntq̧ usq̧ ad tetrametrū. unde monometrū iābicū dr̄ quod duobus: trimetrū qd̄ sex cōstat pedibus.

Ordo.

¶ Ordo in metro ē cuiuscunq̧ membri dispositio ſm finitā uel infinitam carminis qualitatem. nā metrorū aliud monocolon: aliud dicolon distrophon: aliud dicolō tetrastrophon: aliud tricolon tetrastrophon: ut apud Hora. sunt.

Adpellatio

¶ Adpellatio in metro est quū uarie nomina sumat. nam aliud ab accidentibus ut elegiacum: aliud a locis ubi cani consueuerit ut attellana: ab inuentoribus ut saphicum: a diis quibus dicatum sit ut Pythiū: a mēsura ut monometrū: a pedum structura ut anapesticū a syllabarū numero ut endecasyllabū: a poetis frequenter utentib⁹ ut simonidiū.

Symphonesis.

¶ Symphonesis est quū duæ syllabæ scandendo in unam coeunt cuius quinq̧ partes dissererem nisi sparsim in. 2. epograph. docuissem: & latius in libro de metris.

Modus.

¶ Modus in metro ē quum pedum in carmine dispositio eius naturā ostendit. cuius sex partes sunt. s. catattica: schematica: asynarche: synchemenos: zeugmenos: & parragoge de quibus in libro de metris ad geraum disserui.

Harmōia.
Instrumentalis harmonia.
Vocalis harmonia.

¶ Harmonia est quia metra musicæ partem continent: set harmoniam ad poetas pertinentem in duas diuidi scimus partes: scilicet in instrumentalem & uocalem. instrumentalis est quæ uersatur in cythara lyra barbyto & cæteris id genus. uocalis in uoce cōsistit cuius quinq̧ species & omnia præcedentia abundāter in opere metrico diximus. Set iam scansionem aggrediamur.

¶ De scansione. Cap. xxv.

Scāsio qd.

Cansionē metro inseri nulli dubiū censemus; quam sic diffinitio. Scāsio est metri ꝓpria in pedes singulos dimēsio: disiunctioq̧: qua ueluti per gradus scalas ascendimus: ita per pedes omne metimur carmen. Quæ scāsioni accidant uberius pinguiusq̧ paulopost narrabimus: qa prius de

litteris aliqua tradēda officio duxi.& primo de eaꝝ ꝓlatiōe uersibus edita:quos quo ad potui facilimos ut legeres lector hic adposui.Hos admodū adulescēs olim lusi: In libello tñ nr̃o monosyllaborū ét inuenies ut in fine sint elementa carminum.

¶De prolatione litterarum. Cap. xxvi.

A sub directo memorabilis oris hiatu est.
B simul inclusis profertur utrinq; labellis.
C linguam ad pulsos compellit adusq; molares.
D cogit superos linguam contingere dentes.
E paulum pressa profertur gutture lingua.
F labrum inferius superis cum dentibus urget.
G damus extremum quum tangit lingua palatum.
H oritur tractis quum uentus faucibus halat.
I linguam impellit collidi dentibus imis.
K fauces formant media cum parte palati.
L facit extremum contingens lingua palatum
M quum fit pressum premitur per utrunq; labellum.
N lingua adpulsa collidit littera dentes.
O uenit exoritur quum spiritus ore totundo.
P datur eruptis ter littera quinta labellis.
Q fit in adpulsu quum stringimus ora palati.
R facit ut supero crispetur lingua repulsu.
S quum fit peragit colliso sibila dente.
T linguam impulsu contactis dentibus exit.
V facit os strictum:sic promula labra fatigat.
X reddit quicquid.c atq;.s.formare uidemus.
Y apprehensis labris procedere iustum est.
Z sepulchrales imitatur concita dentes.

¶Litterarum numerus. Cap. xxvii.

Litteræ qb⁹ utimur latīæ(si Diomedi credim⁹) sunt tres &.xx.si Pliniū Papyrianūq; sequemur.xviii. dēptis.y.&.iii.græcis.K.&.q.supuacaneis.licet alii referant ad scitas esse:quia apud græcos sequente uocali ponitur.K.& apud nos.Q..ut.κοίραγος quirinus.κοίγτιαγος Quintianus.κοίγτιλιαγος Quintilianus.H.non est littera.Alii Donato adherentes tantūmodo putāt esse.xvii.litteras siquidem ex tribus &.xx.una haspirationis nota est.h.una duplex.x.dux superuacaneæ.K.&.q.licet in scđa arte Donatus.q.nō superuacaneā dicat.qđ in prima arte dicit:duæ græcæ.y.&.iii.Priscianus insup antiqssimoꝝ exemplo ait esse.xyi.sed additas a Claudio & Augusto duas scilicet.f.x.Diomedes tñ

Lr̃arum numerus. k.&.q.superuacanee y.&.iii.græce k.apud græcos.q.apud nos.

Atomos littera. Nicostrata Elementú in littera. Altitudo Latitudo Lõgitudo

usu cõi locut⁹ é.& sciédũ é lr̃am solá ñ hr̃e(Sergio teste)a quo soluat̃ & iõ lr̃a a Philosophis Atomos dr̃.& itéde Nicostratá carm̃tis Euã dri mr̃em iucisse.xvi.mox a græco admissas eé aliq̃s ut.k.x.y.z.Sũt p̃terea aliæ græcoꝝ duplices ut ph.ch.th.scꝫ.φ.χ.θ.scias deniq̄ ele métú in lr̃a tripartite diuidi.s.altitudine latitudine lõgitudine.hꝫ q̄dé lr̃a altitudiné in ꝓnũciatiõe:latitudiné in spiritu: longitudiné in tépore:hoc est aut alte:aut late:aut lõge audiri dicit Priscianus uel alius q fuerit auctor operis accentuum.

ℭ De earam potestate. Cap. xxviii.

Litteraꝝ nũerũ & uocalib⁹:& cõsonãtib⁹ ipleri grãmatici edocét.ℭ Vocales ãt q̄nq̄ sunt.a.e.i.o.u.tñ i usu quoq̄ ob græcaꝝ dictionũ orthographiá.y.admittit̃ ut lycophron.ω.addit Beda.iõ septé sũt.& añq̃ ulteri⁹ ꝓgrediamur uer

Nigidii uerba enarrata.

ba Nigidii:q̃ ienarrata Aul⁹ reliq̄t gelli⁹.li.xix.cap.ult. declaranda cẽsemus.nec aberũt maleuoli q mihi detrahant q̄:q̃ A.gelli⁹ reliq̃rit:patefacere enitar ac audeá.Ille nãq̃ tãq̃ ignarus non omisit: sed (ut ipsi⁹ uerbis utar)ad exercédá legẽtiũ itẽtioné abiecit:iõ Nigidii uerba recitent̃.A.&.O.semp pricipes sunt.i.&.u.semp subditæ. E.

A.&.o. pricipes. I.&.u.subdite. E.subdit & preit. Ex gellio uerba enarrata.

& subdit & p̃it.in euripp o p̃it:& subditi æmilio.si q̄s.putet.u.p̃ire i his uerbis ualeri uenoni uolusi aut.i.in his iápridé itcur iocus iucũdus errabit.q̄d eæ lr̃æ quũ p̃eunt ne uocales q̄dé sunt.ꝓfecto Nigidii uerba reliq̄t obscura Gel.sed ego(iá agit̃ q̄nquéniũ)primus tãq̃ ex hespio pomario sensum erui.hic adpono.Nigidi⁹ i cõmẽtariis suis:quos grãmaticos inscripsit:quũ de natura lr̃aꝝ:q̃s uocales dicũt grãmatici:dissereret.ea q̃ dixim⁹ scripsit a.& o.sp pricipes sunt s.uocaliũ in diphthõgis ut æ.œ.i.&.u.semp subdũt ut ei heu.e.p̃it .in euripp o:subdit i æmilio pp diphthõgũ.ná uides i eu & in æ p̃poni & postpõi.alioq nisi i diphthõgis itellegas Nigidii uerba ꝑcipies nũq̃.ná in uen⁹ & iuno.i.&.u.p̃cedunt sed ut inq̄t ille cõsonátes fiũt.lõ in diphthongis.s.in una sola syllaba uel posito pignore ꝓbauerim id fieri:exépla accipe æneas œdipus dædalus cœpit ecce hic p̃ire.a.&.o.hei euge theseu ecce hic subdi.i.&.u.Euripp us æmili⁹

Donati regula.

ecce hic præit & subdit.e.Hic & Donati regulá reponendá cõcinne diiudico dicentis nullá lr̃am uocalé geminatá posse syllabá facere. Ergo dicédũ é antiquoꝝ more dauos seruos ceruos ꝓ dauus seru⁹

Donat⁹ arguitur.

ceru⁹.sed hoc fieri pp accusatiui pluralis discretioné idé Aeli⁹ scribit.qué in hac regula arguédum césẽo.ná in dii diis iis é syllaba. licet duplex sit uocalis.nisi uelit dr̃e ex duab⁹ apud poetas uná tantũ fieri syllabá.

Consonantes.

ℭ Consonantes autem p̃ter has q̄nq; oés alias adpellamus:q̃ & in mutas & liq̄das,& semiuocales diuidunt̃. de q̄bus legi

to Sergii cõmẽtariũ in Donati artẽ primã. oĩs cõiter consonans cũ uocali facit syllabam præter.q.nam antiqui Q. stos custos scribebant.reperitur ẽt syllaba absq; uocali ut St. apud comicos : de qua in secunda Epographia latius dicemus:& quia uocalis quæq; seqn tibus consonantibus quãta sit scitu difficillimum est: ut ita dicam paret a paro paras.a.ante.r.breuiat̃:a pareo pares longatur: dignũ duxi si super singulis aliqua nec insipida enarrauero. Q. stos. St syllaba sine uocali

¶ De. A. Cap. xxix.

Monosyllaba dictio ubiq; ꝓductionem recipit Vergil. Tityre pascentes a flumine reiice capellas. sequentibus consonantibus anceps ut labor nomen breuiat̃ : tabes long. sequente uocali corripit̃. Ouid.meta.xiii.Portib⁹ insidis exterruit ales aelo:quã dictionem ꝑ diphtongũ Papias falso scribit:nisi in aliqbus noĩbus græcis:quæ in.ii.epograph. inuenies communis aliquando est muta sequentibus & liquida. Hilasius do cui quis cultus in agris. Vouianus A syluis ad agros ab agris. a.p. u.apud græcos media est:& apud nos in troades in.yi.aspice Epograph.ubi de ambiguis fit mentio: quod fit bitemporea apud græcos uel illo Homeri quinto illiados. patet αρες αρες βροτολοιγε μιαιφονε τειχεσιπλητα. & Martialis insinuat.ix. Et quos ares ares decet sonare. Quod quum memini offertur.Seruianum illud. ꝙ scilicet in nominibus propriis syllabæ possint poni scribentis arbitrio. cui poetæ classici reclamando non astipulantur. Ouidius autem poetarum ingeniosissimus ult.de ponto ad Tuticanum scribens ait. Papie non horreo. Ares ares. Seruii regu la falsa.

Quo minus in nostris ponaris amice libellis
Nominis efficitur conditione tui.
Lex pedis officio:fortunaq; nominis obstat.
Quaq; meos adeas est uia nulla modos.
Et pudeat si te qua syllaba parte moretur
Arctius adpellem:Tuticanumq; uocem.
Et potes in uersu Tuticani more uenire
Fiat ut e longa syllaba prima breuis,
Aut ut ducatur quæ nunc correptius exit:
Et sit porrecta longa secunda mora.
Non ego si uitiis ausim corrumpere nomen
Ridear:& merito pectus habere neger?

¶ Et alia in epistola ad eundem ait.

Hæc tibi mittuntur:quem sum modo carmine questus,
Non aptum numeris nomen habere meis.

Serui⁹ mari⁹ nõ maurus.

Ingeniorũ ingenium. Ouidius.

Quod si uera esset Marii (Marium enim nõ maurũ adpello Seruiũ) opinio. Tuticanum ad placitum ponere nõ timuisset ingenioꝝ in geniũ Naso. legat insup Epigrámatarius. l. ix. de earino. Set tu sylla ba cõtumax repugnas. Dicũt eari non tñ poetæ. Set græci quibus est nihil negatum. Et quos ares ares decet sonare. unde si uerus eẽt Seruius ea Martialis dixisset nunq̃. Insuper Terentianus inqt. Nec tanta in metris uenia conceditur uti. Iccirco opinionem Bedæ penitus non admitto dicentis auctoritatem & necessitatem aliquando metrum uiolare. quod si uerum esset Ouidius & Martialis minime exhorruissent. non eo tamen inficias aliquando in mediis fieri syllabis: quando quattor essent breues syllabæ & una longaret. tamen & hoc raro ut facias admonuerim: quia si penitus esset Bedæ uera opinio Horatius ser. i. non timuisset dr̃e equitutium. unde ait Mensuri oppidulo quod uersu dicere non est. sic & Lucilius saty. vii. seruorum est festus dies hic. Qué plane hexametro uersu nõ dicere possis super his uberius legito epograph. vi. cap. iii.

Bedæ non hereo.

De E. Cap. xxx.

Prudentii error.

Monosyllaba similiter longatione gaudet. Vergil. Vix e conspectu. sic in compositiõe ut enumero ex quo Prudentium miror errasse dicentem Robur eneruatum. g. f. l. p. sequẽte uocali breuiat nisi in aliqbus græcis: quæ uidebimus. sequentibus consonantibus anceps ponitur ut repo lõgatur: repente breuiatur. In græcis quãdo uertimus. η. in. e. longat. ut θηβη thebe. muta cum liquida sequẽte ambigua est ut pharetra. aliqñ in seorsus seorsuꝫ abiicit. e. Lucre. na. 5. Et seorsum mare uti secreto humore pateret. Idem. Seorsus item pueri. s. q. æ. i. In deorsũ aliquando longatur. Lucre. ii. Pondera quantũ inest deorsum cuncta ferantur. Idem in eodem atqꝫ atra quæqꝫ deorsum. ecce hic breuiari. qñ in hac dictione coit. Idem. i. quoniam ꝓmere omnia deorsum. In uerbo anteo abiicitur. Lucre. iiii. Montibus anteire & solẽ &c. aliquando non. Ausonius gangeticus anteit ales. In præpositione. De quo pacto. e. inueniat inferius dicemus. in dehinc deinde deinceps. e. in scansione aliquando non sonat: ut apud poetas iuenies Hoc etiam dignum est in quiesco uerbo. e. correpte proferri qđ innuit Gellius. l. 6. cap. xv. noctium atticarum.

Seorsum Deorsum.

Anteo. Dehinc. Deinde Deinceps.

Quiesco e. breui profertur.

De I. Cap. xxxi.

Monosyllabæ longatio inhæret. Iuuena. I nunc & uentis. a. c. d. sequente muta cum liquida ambigua est ut libri. alias anceps ut bibo ibo. sequente uocali breuiatur ut iola. exceptis qbusdã græcis: quæ inferius dicemus.

similiter

similiter in uerbo fio longatur de quo in.ii.epogr.differemus. ℂI. positam inter duas uocales esse duplicem cōsonantem testant̄ oēs ut aio.uñ errauit Sedulius primo.Hoc matheus aiens hominē generaliter implet:quanq̄ alii Sedulio adherentes perperam credunt theus esse diphthongum:& ut troia maior: licet sit breuis primā illam positione longam reddit.Iccirco antiquissimi usq; ad Cicerōis tempora Maiia Pompeiius scribebant:& aduertēdum ꝙ si opus ut fiat positio necesse est:ut ille duæ uocales inter quas erit.i. uim suā seruent.alitēr.i.non esset duplex:ut in uiola uiolētia.nā in iis.u. nō seruat uim.pro simplici tamen reperit̄ inter uocales uim seruantes set duntaxat in compositis ut biiugæ quadriiugæ.qd' testat̄ Gellius lib.xix.capite.viii.& teste Prisciano aliquando duo.ii.in.i. longum soluunt̄ ut bigæ quadrigæ.quod aliquando.i.in cōpositione ꝓ simplici habeat̄ exemplis adprobo.Mart.i.Gestatus biiugis regulus.e.e. Auson.Vel cisio triiugi si placet insilias.Hic discendū est in troia si substantiuū est sub regula militare.Ouid.Troia iacet.Si uero adiectiuum.i.uocalis habet̄.Vergi.primo:& troia gaza ꝑ undas.ubi diu ante me incognitum fuit quid dicat Seruius.Seruii uerba ut lector non hæsites oculis obiicienda censuimus. ait ille quum ꝓuinciam dicimus:& principale est nomen:& breuis est tro:quando aūt nō est prīcipale:& deriuatiuū est:& longa est tro: ut Troius æneas. proculdubio hæc phœbadū interprætationibus egentia multi existimant.Set uix amusos Quintianus reserabit.ibi Seruiū interpolatum & eruditi præceptores mei quondam cogitarunt:non aduertentes Seruium de natura ibi differere.est scitu dignum Iota apud græcos esse uocalem semper.quod:si Seruio credimus. Vergi.fecit in troia.quum ait Arma uirūq; cano troie. ubi in.iii. sede dactylus est.sic Seneca in troa.Misit in festos troiæ ruinis. est enim carmē saphicum trocheo spōdeo dactylo & duobus trocheis cōstās.Præterea Diomedes ēt in troia tro.breuiari edocet. similiter in achaia.i.uocalis reperitur.Ouid.A.q.d.quam pauper achaia nostra est.ideo naturaliter locutum esse Marium aduertito.Insurgent alii dicētes apud latinos semper longari:taceant obsecro: quū apud nos sæpiꝰ duplex fiat:ut patet in aio aiebas.ubi.i.duplex cōsonans est. Hora. Aiebas mecum.in ait omnino uocalis est: qa non sequit̄ uocalis altera. ℂI.in genitiuis in duo.ii.terminatis scandēdo abiicitur Vergil.E.d.æ.capitolii immobile saxum.& aliquando sonant duplices modo carmen patiatur.Ennius.Aspicite o iuuenes senis ennii imaginis umbram. ℂI.etiam in compositis ob scansionem aliquādo abiicitur ut in semiuncia semiambustus semihominis semiani-

I.iter duas uocales.

Sedulius errat.

Aliquorū error.

Maiia. Pōpeiius.

Quo mō .i. positio. ne faciat.

Ii duplex ī unum .i.

Troia ī syllaba.

Seruii uerba enarrata.

I.apud græcos uocalis semper.

Scitu dignum.

Genitiuus in duo.ii.

I.in cōpositis.

mis. Perſ. breuis ut ſemiuncia recti. Columella. xi. Quamuis ſemihominis ueſano. g. f. Silius. ii. Semiambuſta iacet. n. d. p. Lucan. iiii. Semianimes traxere feras. ℭ I. modo eſſe ſimplicem: modo duplicẽ ſcribunt Nigidius & Curius. nos quoq3. in. ii. epogra. ubi de præpoſitione exuberanter dicemus. ℭ I. quandoq3 duplex in unum coit: ut dii diis iiſdem. Horati. Dii bene fecerunt. Ouidi. metamor. xiii. N. u. a. quãquam iiſdem fauerit armis. in aliquibus codicibus ẽ mẽdum: ubi non fauerit ſet faueat perperam legitur. Ei pronomen biſyllabum eſt: hei interiectio monoſyllaba. Aliqui tamen referunt ei pronomen aliquãdo eſſe monoſyllabum ut apud Lucretium. yi. Scilicet & fluuius qui uiſu maximus ei eſt: licet alii aliter legãt. Cui datiuus unam facit ſyllabam. Verg. æneí. primo. Cui pater intactã dederat. p. q. i. & aliqui hoc merito affirmant fieri. eo ꝙ Priſcianus. libro. xiii. in ius reddentia dicat genitiuum nomina datiuum genitiuo una ſyllaba minorem facere ut illius illi nullius nulli: ſic cuius cui. ſet dicat grammaticorum auriga an ſimilis in nullius & cuius ſit genitiuus rei litterariæ uel expers diceret nunq̃: ſuopte ſcribat ego fidem meam non obſtrinxerim. quum idem cæſarienſis apud Albinum dicat cui biſyllabum reperiri. Albini carmina ne me finxiſſe aliquis credat uitupero ac carptor ſubiungam. Hæc ſunt Romanarum Hiſtoriarum primo. Ille cui terras capitolia celſa triumphis Sponte deum patuere cui freta nulla repoſtis. ex hoc Prudentium erraſſe contendunt dicentem Tarraco intexit cui fructuoſus. ubi cui biſyllabum eſt. & . i. breuiatur. ſuper quo nec tacuit Ianus parrhaſius noſtri temporis latinitas. Quid obloquuntur iſti cœnipetæ triuiales? an uelint a prudentio alia exempla ſubdam? Martialis primo. Set norunt cui ſeruiunt leones. eſt enim carmen phalecum ubi poſt ſpondeum dactylus eſt. Idem. viii. Druſorum cui contigere barbæ. Martia. capella primo de nup. Et compar ſtudio ſet cui terreus. eſt enim a ſclepiadeum ubi ſet cui dactylus eſt. Præterea apud Terentianum maioris in hoc Martiana (ut credo) fidei tale carmen eſt. Verum ut cuiq3 eſt proximitas loci ſorori. eſt carmen ſotadicum ex duobus a maiore Ionicis & tribus trocheis. Similiter teſte Beda ait Paulinus. Conſcia ſeruicii quod geſſeris & cui tãdem ſet, poſſet uerſus ſpondaizare: ſicut etiam illud Iuuenalis. Cantabat propriis in montibus & cui non tunc. mox ait Probus cui conſtare ex duabus breuibus. ergo & Prudẽtius ſine errore militat. hæc omnia Ianus parrhaſius alioqui litterarum parens digerere debuiſſet. dicant aliqui in cui monoſyllaba dictione an. u. an. i. ſit uocalis. qd ſentiam accipe. Crediderim. u. cẽ uocalem Catul. Cui ego quaſi ca-

I. mõ ſimplex modo duplex Curius. I. duplex in unum. Ouidius emaculat⁹ Ei ꝓnomẽ Hei interiectio. Cui monoſyllab. Priſciani regula. Grãmaticoꝝ auriga. Priſcianũ ñ admitt. Cui biſyllabũ. Prudẽtius defendit. Cui ultia breui

Spõdaizare. Cui ex duabus breuibus. Ianus ꝑrhaſius deficit

dem totidem mox deprecor illi.in quo carmine ſi.i.in cui eſſet uoca
lis nullo pacto ſcandi poſſet carmen: alii neoterici tamen faciunt
ut.u.&.i.ambæ elidãtur ſequēte uocali ut in hoc.Cui imperium in
felix eſt erit ille ſibi:eſt autem carmen a Iulio capitolino allegatum
in uita Opilii macrini. ¶ Huic quoq; frequētius monoſyllaba eſt
dictio.Ouid.metamorph.13.Huic date &.o.ſ.f.m. Stat. ſyl. primo
diſyllabam fecit Lætus huic dono uideas.d.t.n. ſupereſt igitur ut
Priſciani quam diximus in cuius & in huius non admittas regulã.
Beda ut admirer ciet dicens huic biſyllabum reperiri ambabus bre
uibus apud Paulinũ.Quũ ſubito aut illis corda hoſtibus aut huic
ora.quod quum poſſet ſpondaizare neutiquam edocuero.In pom
pei uultei Cai aliquando.ideſt abſq; ſynæreſi facit ſyllabam:aliquã
do non. ¶ I.ſimiliter in naiades & pleiades facit modo triſyllabas
modo quatriſyllabas dictiones contra Tortellium dicentem in
naiades. a. in penultima modo elongari & modo corripi. Ver-
gil.Optima naiadum. Ouid. metamorpho.3. Naiades ideis.e.ſ.a.
heu quantum fallitur Arretinus. nam ubiq;. a.ante.d. breuiatur.
in illo enim Vergilii optima naiadum naia eſt dactylus.& ut firmi
ori adprobem exemplo Horatii carmen affero. Mirari iubet o
naiadum potens: quod carmen recipit ſpondeum dactylum cum
una ſyllaba:mox duos dactylos.Similiter in pleiades. Ouidius ple-
iades incipient.h.r.p.Idem Iungitur ut phama eſt pleiadeſq; pa-
ri.ubi ſi pleiades non eſſet quadriſyllabum nomen pentametrum
ſcandi poſſet nunquam.ſic apud Senecam in med.Et denſi latitant
pleiadum greges. ubi ſi pleiadum quadriſyllaba non eſſet dictio
aſclepiadeum non ſtaret carmen:aliqui tamen dicunt poſſe in ter-
tio eſſe ſpondeum pede:quia cum dactylo temporibus cõuenit.re-
ferant quicquid uelint me nõ habebunt municipalem: quia meræ
ſunt nugæ.ex quo crediderim quãdo naiades & pleiades ſint triſyl
labæ dictiones.i.eſſe duplex noſtrum.quãdo ſunt q̃triſyllabæ eſſe
græcorũ iota.de quo ſuperius diximus.contra tamen Tortelliũ iã
adnotationes cõpoſuimus.ſimiliter in rhodopeius phœbeius & ſi
milibus.i.uocalis eſt ¶ I.demũ in dictionis principio ſequēte alia
uocali conſonans eſt.ut iuno iuppiter.exceptis quibuſdã nomini-
bus propriis ut iulus ieſus ioãnes iapetus iaſon iacobus. dicam qd
ſentiam non quod contendam : crediderim in nominibus ꝓpriis
primitiuis uocalem eſſe.in deriuatiuis conſonantem:ut in iuppiter
a iuuando:uel ut recens occurrit opinio.nam ſi apud græcos erit
iota apud latinos. i. uocalis erit.in dictionibus uero mere lati-
nis ſequente uocali erit conſonans. Claudian. Nec laceres uerſus

Cui monoſyl. quam uocalē habeat.

Huic monoſyl.ē dictio.

Huic ꝓnomen.

Huic biſyllabum.

Beda fruſtratorius.

Tortellii error.

Naiades in ſyllaba.

Pleiades in ſyllaba

Quintianꝰ in tortel. ãnotatiões cõpoſuit.

I. quando conſonãs.

Tortellii error. dux iacobe meos. Ouid. pagaseus iason. cuius dictionis quũ memini Tortellii succurrit error: cuius infantissima hec uerba sunt. sane in hac dictione iason ponit̃. i. littera a poetis modo uocalis: modo consonans græco more: ut Ouidius in duobus uersibus utrũq; obseruauit: quũ ait met. 7. Vt sine amore licet quid enĩ cõmisit iason. Quem nisi crudelẽ nõ tangit iasonis ætas. nam in primo uersu est

Tortellii ali⁹ error. uocalis in secundo consonans ille hactenus. Quo præceptore usus es Tortelli: in secundo enĩ quã in primo. i. uocalis proculdubio ẽ. similiter in dictione iaspis eadem myops es erroris nebula. ais aũt in iaspide. i. litterã aliquãdo uocalẽ esse. Iuuenalis. præclara illic lau

Romulus qdam. Romuli error. datur iaspis. aliquando consonantem. Vergilius. 4. stellatus iaspide fulua. immo uocalis ubiq; est: forte es secutus Romulum illum: qui Aesopi apologos uorso stylo in latinũ uertit: qui & ipse errori obnoxius est. quum in iaspide. i. fecerit consonantẽ nisi uelimus excusare breuiasse tu. i. uocali sequente. Inuenies insuper alia nomina propria in quibus. i. uocalis erit quoꝝ lectio auctorum plurima te

Iota pumilio. faciet compotem. Vnum restat adnotem Cecilium quendam referente Papyriano nanũ quendã seu pumilionem iota nominasse: quod ex Platonica ratione acceptum est. Nam Plato in cratyllo ait

Iene. i. ire iota ad tenuia quæq; per omnia maxime penetrantia esse. Iccirco iene idest ire progrediq; per. i. litteram initiat̃: mox rimandum ẽ. i.

I. uocalis aliqñ loco cõsonantis uocalẽ aliquãdo esse consonantis loco ut in iazyges super quo uideto in. 3. epogr. ubi de. e. ante. t. fit regula.

¶ De. O. Cap. 32.

O Monosyllaba dictio longatur. Ouidius o utinã tunc. q. l. c. p. aliquãdo sequente uocali corripit̃. Vergil. Tecorydon o alexi. n. m. c. c. sequente cõsonante anceps ut dorylus doris. sequẽte muta & liquida ambigua ut probrũ.

Aliquorũ opĩo falsa. in cooperio duo. oo. in unũ coniungi non desunt qui autument. ut apud Lucretium. 5. Per terras amnes ac oppida cooperuissent. ego magis dicerem fecisse proceleumaticum. nam omnino. o. breuiatur. Idem. 5. quæ possint forte coperta. Iuuencus. 4. Nec quondam

Proinde in scansione. cooperta canens. n. u. p. Aliquando. o. collisionem patitur in proinde. Vergili. 11. Proinde tona eloquio. s. t. m. q. t. Lucret. 2. Proinde colore caue. c. s. r. tamen aliqui dicunt pro exclusionem pati.

O. ĩ au uertitur. ¶ Et hic scito latinos. o. in au uertere: unde pro coro & cote caurum & cautem dicimus. Iccirco quum Florus grãmaticus hoc dis

Flor⁹ mox flaurus. Au pro. o sereret. mox flaurus appellatus est. sic au pro. o. ut austrum ostrum & aliquãdo. o. a diphthõgo au breuiatur ut in orichalco quasi aurichalcho. Quidam antiquorum annularem orbicularẽ dixere qđ

rotundum sit uelut annulus. ab hac littera ouare dictum putant a uoce militum.

¶ De. V. Cap. 33.

Monosyllabũ reperitur nusquam. & si consonantibus iungis anceps est: ut iugũ iuger. sequente muta & liquida ambigue ponitur. In principio autem posita alia sequente uocali cõsonans efficitur ut uinum uenus. si inter duas uocales ponitur item ut uiuo uiuidus. item quum in fine est post. l. & . r. sequente alia uocali aliquando consonans est: ut uoluo soluo sylua larua aruum. quæ tamen aliquando propter metrũ fit uocalis. Catul. Quod zonam soluit diu ligatam. Idem Condita quin uere pectoris euoluam. Ouidi. Nunc quoq; te saluo persoluẽda mihi. Idem in priappeis: quod opus omnino Ouidii esse in dubitationibus affirmabimus. Pallorem maciẽq; larualem ubi laru trocheus est. Aliquando. u. uocalis fit consonans. Lucil. Quod tu id maluisti. Sil. 6. Cætera sinuatis glomerat per pectora gyris. Idẽ. 7. Ducit sinuato captiuum. a. l. l. Idem. x. Sinuatur coxæq; sedet. m. u. quod uerũ est. & ni. u. esset consonans in sinuatus carmen claudicaret. sic & apud Lucretium Lanigeræ pecudes & equorum duellica proles: & si bellica posset legi. ¶ V. post. s. alia uocali sequente modo est uocalis: modo consonans. uel ut alii dicunt suam uim perdit. Stat. theb. primo. quas nox ĩopina suasit. Horatius ser. i. furesq; feræq; suetæ. Ouidi. ad Liuiam Ille genus sueuos acre indomitosq; sicambros. Ennius annal. 7. Ductis fidelis suauis homo facundus suoq;. V. similiter post. g. & . q. sequente alia uocali uim amittit ut in lingua loquor. sic post. u. ut uua uuidus. Hic Donatũ argui opæ erit præcium dicentem. u. inter. q. & uocalem litteræ uim amittere. quia tam leuiter effertur ut uix sentiri queat. nam ea ratio non est: sed testibus Sergio & Pompeio. est quia ante se habet alteram consonantem. Ideo non est consonans: non est uocalis: quia sequitur. alia. Hos duos non tam intellexit Beda q̃ intellegere minime curauit. ait Beda quum dicimus astum non ne eodem modo dicemus. t. non esse consonantem: quia præcedit altera cõsonans. s. Hic Beda allucinatur non intellegens quid sibi uelint Sergius & Pompeius Donati interpretes. ego sic enarro. quum dicant. u. non esse consonantem: qa præcedat alia consonans est: ꝑpter positionem. nam in aqua si. u. esset consonans a longaretur positione: quod aliquando. u. post. q. non uideatur uim habere ullam non inficias eo: ut dicemus ubi de. q. littera differemus. Præterea Donatus ait digamon aliquando. u. litteræ adscribi quũ sibi ipsi præponitur ut uulgus quod non admittitur: nam digamus ita se habet. ut dempta ni

O. annularis.
Ouare unũ
V. monosyl. non reperitur
V. quando consonãs.
Oui. opus priappeaꝝ
Laruialis. q̃drisyl.
V. post. s.
Suetus in syllaba.
V. post. g. q. & . u.
Donat⁹ arguitur.
Beda incuriosus.
Sergi⁹ & Põpeius. Donati ĩterpretes.
Donat⁹ arguitur.
Digamus

hil nomini adimat ut uelena helena. & si ita esset ut ait Aelius posse mus dicere ulgus quod non dicitur (teste Sergio) in suadeo. u. uim amittit. Palladius. 13. Persuadet moris tetrum mutare colorem. & omnino teste Seruio suadet bisyllabum est: si uero trisyllabum reperitur solutionem idem esse dicitur.

Vlgus nō dicitur. Suadeo in syllaba.

¶ De. η. græca uocali. Cap. 34.

Vocalis lōga semper apud græcos: quæ nostro idiomati. e. sonat & longatur ut θηβη thebe. unde Sidonius apollinaris repræhēditur quod breuiauerit diastema in penultima: quum scribatur apud græcos per. η. tamē q̄a sæpius in hanc incidemus litteram plurima a nobis nō fiet mētio. aduertas nihilominus uelim. η. in nominatiuo longā aliq̄n in e breuē in obliq̄s uerti ut αηρ aer aeris αιθηρ æther ætheris sic fit aliquā do in ω ut πυραχμων pyracmon pyracmonis.

Sidonius repr̄hendit

¶ De. ω. idest. o. lōgo apud græcos. Cap. 35.

Apud græcos p̄tendit. un̄ nō mirum si. o. monosyllaba apud nos lōgatur Homer. μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω αχιληος dixi tamen aliquando sequēte uocali breuiari. Vergili. Te corydon o alexi nihil. m. c. c. Et cognitu dignum est quādoq; apud poetas ω quæ oīno in primitiuo lōgat̄. in patronymico breuiari Ouid. meta. 7. E q̄bus eionides cephalus: ecce o breuiari in primitiuo longā. Idē in eodē proles eionia syluis. & sic apud Ouidium legi testat̄ noster Parrhasius referēs græco hoc fieri exemplo. ¶ In hac dictione Ioānes uideo multorū sentētiā. inter quos est Bapti. Pius antiq̄tatis uas: argutiarū area: q probe & fideliter de hac dictione edissertauit. reperit̄ aliq̄n trisyllaba dictio correpta syllaba. o. ut usus est Politianus. aliquando quadrisyllaba ut apud Metrodo. αυτον ιωαννην οι ερων οτεδεξατο θεσμος. sic Iuuencus Vnus ioannis quærebat. alio mō usus est Sidonius Apol. nunc te iubet ire ioannes: quem Hermolaus corrigit super hoc in cast. Plinianis. Trisyllabum fecit Prudētius in apoth. producta syllaba io. Ioannis magni celebris: dicam tamen quod sentio. semper quadrisyllabum &. o. producta poni admonuerim. set nūc ad alias litteras transeamus: quas consonantes dicunt.

Ioānes in syllaba.

Sidonius ab hermolao corrigitur.

¶ De consonantibus. Cap. 36.

Onsonantes in. 9. mutas: & semiuocales. 6. diuidi triuiales etiam edocent: de quarū potestate Priscianū Tortellium. M. Capellam Curiū Vallā legito. nos omissis aliq̄bus opportunas nostro opi p̄curremus sed an̄q ultra p̄cedam operepretiū est ut q̄libet cōsonantem esse ημιχρονον. i. me

Mute. 9. Semiuocales. 6. hemichronos q̄libet cōsonans.

dium habere tempus edoceam:quod latius alias differemus.

ℭ De. F.

F Haberi pro muta sequente liqda Diomedes inuit:& q̃ cõem reddat syllabã ut apud Verg.crineq̃ flagrãte.cui aduersans reclamo:quũ.q̃.p se breuie͂t:& si ue͂ e͂et q̃d Diomed.ait.M.quũ ante.n.liqdã ponit̃ in itegra dictio ne muta dici posset:qm̃ mutæ offõ fungit̃.nã ut ait Macro.græcorũ more Vergili.posuit lib.9.Nec licio genitore minor:nec fratre mnesteo:sed de hoc noie in.6.uidero epogra.cap.i.& dixi in itegra dictione:qa si e͂et cõpositũ nomẽ a dictiõe ab.m.n.icipiẽte uocalis supior posset breuiari:nõ pp.m.n.sed iure p̃cedẽtis dictiõis ut cacõ nestor.i.malus p̃cus:nã caco p se in cõpositione.o.breuiat.uberius legito in.6.epographia ubi de polymnia fit mẽtio.atq̃ inibi lexici auctoris fœdũ leges errorẽ dicẽtis in polymnia.y.breuiari propter m.& sequentes litteras:copiosum hoc reddã opus ac florulentum: ut aliis(quod aiunt)progredi minime uidear pedibus.

Diomedi reclamo.

Lexici auctoris error

ℭ De. G. Cap.37.

G Quã prĩo iuenit Romæ Spurius Carbilius grãmatic⁹: Carbilii q prius uxorẽ abdicauit libertus: quũ prius.c. p.g.oẽs uterent̃ si Plutarcho credimus:non se offert ut de eo quo ad syllabas recẽseã.sed ut a cõi neotericorum annutu errorẽ eliminẽ.e͂t sciẽdũ apud latinos nõ repiri dictionẽ a.g.icipiẽtẽ sequẽte.u.&alia uocali.Iccirco errãt qui dicũt gualfredũ guielmũ quũ dicẽdũ sit o ualfrede o uielme o uido. Varinũ e͂t dicimus quẽ Guarinũ seipse noiauit.cur fecerit ille uideat.Rũpat̃ Maleuolus Phineus:& euanescat:p nihiloq̃ hẽat̃.ut lr̃a de q̃ nunc fiet mentio.

G.lr̃e iuentor.

Sp.carbili⁹

C.pro.g. utebantur

Error publicus eliminatus.

G.in principio dictionis cum.u. sequẽte uocali n̄ rep̃it

ℭ De.H.aspirationeq̃. Cap.38.

H Quã Grillus in libro d̃ accẽtibus flatilẽ dixit:apud poetas nullã hr̃e uim cõstat:q̃uis neotericoꝝ aliq hr̃e dispu tẽt:eo q̃ Donatus dicat.h.iterdũ cõsonantẽ e͂e:& q̃ sequente.H.sæpius p̃cedens syllaba breuis elõgatur.ut uitiose semper apud Sedulium:quia nimia usum esse uidemus licentia.Dicant hi an aliquando apud poetas nõ sequente.h.breuis nõ reperiatur longa:hæsitabunt certe:immo si sequeretur.h.non esset propter aspirationem:sed propter cæsuram.Luctabuntur insuper: quia Maro collisionem non fecerit Post habita coluisse samo hic.i. a.hoc non est propter.h.sed similiter alibi usus etiam est:quem dardanio anchisæ.sic & Ouidius Castori amycleo:& amycleo polluci. Insurgent insuper:quia.h.sequente uocali non finat præcedentem abiici uocalem: quibus quomodo respondeam in secunda

H.nulli⁹ e͂ uis flatilis lr̃a.H.

Sedulius licẽtiosus.

Aliquorũ opio falsa.

Aſpiratio græca in.s. apud nos. S.ſibilus non lr̃a. H.q̃re non eſt littera. Martia. capella emaculatus. Apulei⁹ ille gráma. nō claſſic⁹

uideto epographia.capitulo.26.enotato tñ haſpirationé græcam in.s.latinū ꝑmutari ut ἑξ ſex:ἑπτα ſeptem:ἑρπιλλομ ſerpillū iure optimo.ná.s.Meſalla ſibilū non litteram dicebat.&.h.ideo pleriſq; non eſt littera quaſi affines ſibi cedant. Hæc littera inducit mēdum eſſe in impreſſis Martiani capel.codicibus ubi lib.3.de communibus ait ſyllabis.ſecundus modus quum correpta uocalis in unam deſinit conſonantem ſequente.N.eſt enim longa terga fatigamus haſta.impreſſores myopes penitus figura litteræ decepti loco.H.poſuerunt.N.& ita quid uelit Capella & pueris erit notiſſimum.de hac Pontanus in libello de aſpiratione ubertim & polite diſputauit & Apulei cuiuſdam grammatici ad fatim obſcuri circū fertur libellus in quo de aſpiratione uocalium ſet perperam ediſſertatur apud græcos ſcripſit Cheroboſchus.

De liquidis & quare liquidæ. Cap.39.

T priuſq̃ liquidas adgrediamur nō inuenuſtum erit aliqua nec ſitu facilia:nec auditu rudia prætexere.quū minus apđ triuiales cognita minimeq; ĩtellecta hoc ĩ opere ſparſim & paſſim aperire polliciti ſæpe fuerimus.noſtra ideo intererit quæ liquidarū ſit cōditio:& cur eis tale inditū ſit nomen fideliter edocere.

Liqdæ cur dicantur.

Liquidæ auté propriæ appellitantur.ꝙ liqueſcant ideſt penitus a dictione collidantur abiicianturue.ut in hoc exemplo.Nate patris ſummi qui tela typhoea temnis.r.littera ſcandédo in dictione patris eiiciatur uelut patis diceretur eo quod liqueſcat.r.ideſt lubrico defectu ad nihilū redigat̃.&hæc eſt ratio.

Cōſonans q̄q; mediū tépus hét.

Nam unaquæq; conſonans medium tempus continet.unde quum patris lōgatur hoc fit qa.a.naturaliter breuis unius eſt temporis.r.&.r.alterius:quæ quidé duo tépora lōgæ accidunt ſyllabæ.&nulla longa fit ſyllaba niſi duobus eá metiamur téporibus:& ſi in hac dictione patris ſcádendo.r.non elideretur quando breuiamus. breui (quod non poſſumus)duo ſyllabæ daremus tempora.

Poſitio q̄re longam dat ſyllab.

ex hoc quando uocalis naturaliter correpta eſt ſequente una tantum cōſonáte unius cū dimidio téporis eſt:quod tépus cū dimidio longam minime reddere pōt ſyllabam.unde nō mirum eſt ſi poſitione lōga fiat ſyllaba.ná uocalis natura breuis unū tépus & ſequentes duæ conſonantes alterū cōtinent.ideo reuera protéditur ſyllaba:& ſciendum eſt ubi fit poſitio uocalé precedentem natura eſſe breué:ſed longari poſitionis:quá dixi:ratiōe.

Vocalis ante pōné natura breuis

Quare.x.&.3 ꝓcedē tem faciūt longam.

ſic eſt ſequétibus.x.&.3.qa una quæq; iſtarū uno conſtat tépore quū duplices ſint cōſonantes.hæc a prophanis ĩtacta Domitius frater meus ut enotaré ĩpulit:quod latius in ſua dicet metrobaſi:nunc dicamus de lr̃is quæ reuera fiūt liqdæ.

¶De.L.&.R.liquidis. Cap.40.

Et.R.liquidas(quæ & hudæ quibuſdam dicuntur)cum mutis iunctas in eadē dictione cōmunes reddere ſyllabas poetarū exemplis patet.& notandum eſt ſi ſyllabæ naturaliter erunt breues ſequente muta & liquida longationi & breuiationi adhærebūt.ſi uero naturaliter erunt longæ unq̄ breuiationē ſūment.qđ nō adnotauit Tortelli⁹ ubi de.R.littera ſit mētio : quū adnotare debuiſſet.ut pater pa naturaliter breuis eſt:in patris & longat̄ & breuiat̄.in matris nunq̄.a.breuiat̄ : qa in mater natura ꝑducit̄:& licet.r.in matris collideret̄ nil qdē referret qa abſq; duabus litteris tot etiā ſunt tēpora:quibus ac quot una conſtat longa ſyllaba.Hic adſint eruditi.huc doctorū turba tranſuolet hæreo hæreo.quū Lucretii.lib.4.tale lego carmen . Propter enim q̄ quod morbi eſt quum corpus ægrotat.ecce in ægroto.e. breuiari muta ſequente &liquida.licet ueniat ab æger qđ ſcribitur per diphthongū ab αεργοσ ideſt ſegnis:& longat̄ Iuuenalis ſaty.4. A uitiis æger ſolaq; libidine fortis.uel dicit̄ ut uult.Pompe.ab αια ξω uel a uoce doloris αι αι.Mox teſtibus Plinio & Solino Gellio & Nonio agrippa dicit̄ quaſi ægri part⁹:& Manilius breuiauit aſtrō. primo Miles agrippa ſuæ ueneriſq; ab origine proles.quare id fiat humaniſſime lector.me neſcire ingenue fateor . Vnum hoc mihi adſcribas ꝙ fuerim primus qui animaduerterit.Iam triennium eſt quo id obſeruaſſe me teſtari poteſt Ioan.Baptiſta Moranus noſter ſectator:& qui me uelut numen collit ac obſeruat.Nō deerunt forte qui poſt me hoc diſſoluāt iugum unicuiq; enim meliori me ſubdam ſententiæ:tamen quid ſuper hac re melius proferam in breui arte legito ubi de Heroici ſpeciebus diſſero.Præterea Neſtor ille inter litteratos non poſtremus nec medius in Sulpitium inuehitur: ꝙ dixerit aratrum naturaliter.a.longare medium : quum breuiet: quia græci per omicron ſcribant αροτρον.& nitit̄ auctoritate cuiuſdam triuialis:& rancidi poetæ exemplo:qui Sidonium potius habere debeat tutorem dicentem Diuerſas aratro uias cucurrit.eſt āt carmen phal.in quo poſt ſpondeum ſequitur dactylus. Hic eſt ille Sidonius multi nominis poeta:quem claſſicum teneo licet ut inferius dicemus ab Hermolao Barba.damnetur.Nicolaus ferretus decipitur dicens Claudianum & Sidonium fuiſſe ſynchronos:quum Claudianus per multos annos hūc anteceſſerit.immo Sidonius de Claudiano mentionē facit.ſet repetatur iter.quum itaq; apud græcos per omicron ſcribat̄:& apud Sidoniū breuietur Sulpitii non adhærebo ſniæ tm̄mō lōgari dicētis:qa ab aratū aratu:& niſi eēt græ

Liqdæ cū mutis ī ſcāſione.
Hudæ lſæ.
Tortel. incurioſus.
Quītian⁹. heret.
Aegroto pría breui.
Agrippa.
Ingenue fateor.
Baptiſta moranus.
Ars breuis opuſculū noſtrum.
Neſtor cōtra.
Sulpitium Aratrū in ſyllaba.
Neſtor incurioſus.
Sidonius apollinariſ
Nicol. fer. decipitur.
Claudia.& Sidonius non coeui.

ca dictio Sulpitiũ habere municipalẽ.hem qd oblitus sum: aliud p fecto succurrit: nec minus uersificatoribus idoneum: quod hoc est nunqđ sequẽte muta & liqda poterimus breuiare deriuatũ: in quo lr̃a primitiui demat̃.ut ita dicã ambulacrũ lauacrũ iuolucrũ simulacrũ: ecce in his lr̃am primitiui.t.abiici.&.c.substitui: qa a lauatũ ambulatũ iuolutũ simulatũ ueniũt.id mehercle mlt̃os iãdiu anxit: set tu lector meo qdẽ iudicio semp elõgato: quũ oĩno liqda mutæ iũcta nusq̃ lõgã breuiabit: rẽ oẽm supius uidimus. ¶ At qa de liqdis tractatui finis addẽdus ẽ: hoc solo calcem pficiemus. R. aliqđo (teste Beda) solutionẽ pati: qa antiq cũ. R. lr̃a uocalẽ uolebãt pferri: ut in hoc: magno celauerat argumẽto: ut dicerẽt arugumẽto: qa in qnto pede sit dactylus. ad id cõprobandũ Prisciani est regula dicentis in mentum noĩa seruare anteriorẽ uocalẽ q̃tã hẽbũt sua pterita in penultĩa: ut ita dicã instrm̃ lõgat stru: qa ab ĩstruxi & stru ẽt lõgat̃. indumentũ breuiat̃: qa ab indui. quãq̃ aliq indumẽtũ lõgãt ut in. 4. uidebit̃ Epograph. & si antiq nõ dixissent arugumẽtũ pentasyllabũ qñ ab argui Cæsariensis regula eẽt penitus a penu lr̃ario & camœnali academia explodẽda. Illud adde. L. apud Plautum litterã suspẽsum aliquẽ significare: ait eñi quã ex me unã faciã lr̃am lõgam: idest ut me suspẽdã: qa suspẽdiosi manibus & collo ligatis pedibusq; pãsis. L. uident̃ facere. Insup scias. R. lr̃a heroicã signari grauitatẽ: ut dixit Papyrianus quã caninã eẽ lr̃am Donatus ait. Lucilius Irritata canis q. r. quam plurima dicat: Hanc autem inuentam ab Appio Claudio testatur Põponius. libro primo digest. græci etiã loco duorum ρ ρ σ ponebant ut pysos pyrrhos.

R. cũ uocali pferrebatur.
Arugumẽtũ pẽthasy.
Prisciani regula.
L. suspẽsi notã hẽt.
Plau. locus
R. grauitatẽ signat heroicam.
R. canina lr̃a.
R. lr̃e iuentor.
Appius. Claudius.
S. loco duorũ. rr. ponebant.

¶ Quomodo pferant̃ trisy. dictiones muta & liqda seqnte. Ca. 41

Via de liqdis dixim⁹ nr̃a itererit triuialiũ Barbarismos adfatim obtũdere Multi eñi utpote lr̃arũ exptes i hũc icidũt scopulũ: q trisyllabas & q̃drisyllabas dictiões legẽdo prorsaicæ: quũ sequat̃ muta & liqda pferre nesciant. ut tenebræ salebræ pharetræ. aduertãt iuuenes talia h̃ noĩa iterloquẽdo pferẽda eẽ breuia. & si i carmĩe lõgãt̃. uñ Terẽtian⁹ dicẽs Liuiũ Androñ. in penul. carmĩs heroici posuisse breuẽ syllabã pfert hos Liuii uersus Bal the⁹ & reuocet uolucres i pectore sinus. Pressaq; iam grauida crepitẽt ubi terga pharetra. ecce q̃ inuit pharetra i media nãliter breuiari. iis erroribꝰ sacerdotes idoctos sæpiꝰ iuenio obnoxios. Hui qd mixꝫisti nãq; sacerdotes (eruditos excipio) doctioꝝ obtũdũt aures: q̃ q̃ uerba nesciant exprimere ne dũ bñ eloq̃ lr̃as cõtẽnũt: sacra fastidio hñt. Hoꝝ qđ est studiũ lenocinnis icũbere: crines coaptare: aleas ptractare. Bacchanalibꝰ indul

Barbarismus qdam ppullus.
Penultĩa heroici breuis.
In idoctos sacerdotes

gere. hem si iure nostro sacris initiarent: nunq̃ indoctos diuinis mi
steriis adscriberem sint suopte Barbari. nos Augustino audientes
desinemus. & quod incœpimus perficiemus.

¶ De .M. Cap. 42.

M Aliquando liquidam reperiri idest scandendo abiici au
ctorum lectio cōprobat. Horat. Forma captiuæ domi-
num tecmessæ. est autem saphicū in quo num te est tro
cheus. M. quoq; quanta sit difficillimū scitu dicit Plini-
us: ut latius in. 5. epogr. ubi de. m. finali agemus: & hoc est qa sequē-
te uocali abiicitur: sequente cōsonante est positio: in fine carminis
est ad placitū ut ait Seruius in centimetro: & ut aiūt Quintilianus
& Cicero in oratore postrema syllaba breuis an longa sit ne in uer-
su quidem refert: unde etiam Fortunatianus ait nihil īteresse an no
uissima uersus syllaba sit longa an breuis. & memoria tenēdum est
apud antiquos. c. cum. m. iuxta nunq̃ positum. ex quo Alcumenam
non alcmenam dicebant: quod apud Plautum inuenies.

M. liqda. Vltia carminis ad placitum. C. cū. m. iuxta apđ antiquos nū q̃.

¶ De. N. Cap. 43.

N In iis p̄positionibus in & con aliquādo longari: & quan
doq; breuiari Cicero in primo p̄fecti orato. Priscianus
& Seruius scribunt. naturaliter autem elongātur si com
ponantur cū dictione ab. s. aut. f. incipiente ut insula in-
fula. si cum aliis naturaliter breuiantur ut indoctus cōtorqueo: qđ
Cicero hoc dixerit legito. A. gelliū. l. 2. cap. 17. q̄ Seruius innuat le-
gito in primo cōmentario super cōstitit hic arcūq;. m. c. q. s. ¶ N. p̄-
terea nullam sequente uocali collisionem pati idē ait Marius. Quā
litteram apud auctores aliquando esse inuenies liquidā: idest scan-
dendo in eadem dictiōe elidi. Petronius Atq; urbana progne. quæ.
c. g. f. Idem Et baccis redimita daphne tremulæ. q. c. Ouidius. Ad
mandata prognes & agit. s. u. s. i. Lucreti. Nil tamen esse signi mix-
tas. p. c. Vergi. 8. cui rētem illigneis potare. c. u. Auson. Quid refert
cornix an ideo ante cycnum. Martial. sic pernitiosus ichneumon.
Idem nuda lacœna cycno. quod etiam uolens Priscianus in primo
comprobare ait. m. & . n. post mutas positas communē reddere syl-
labam. quod diuersorum confirmatur auctoritate tam græcorum
q̃ latinorum Ouidi. met. x. Piscosamq; gnydon. g. q. a. m. quasi uelit
innuere. q̄. breuiari propter. g. & . n. in quem errorem manifestariū
puerilemq; Priscianum Tortellium cæterosq; neotericos incidisse
miror. uelim dicat Grāmaticorū triumuir quid referat an. g. & n. se
quat̄. q̄. quū. q̄. naturaliter breuiet̄: & quū nō sit in eadē dictiōe ut
ī cycn⁹. qđ cōuenit. q̄. cū gnydo: nihil certe. nō ignoro tñ Prisciani

In in sylla ba con in syllaba. N. collisionē ñ patit̄. N. liquida. Prisciani error. Tortellii & alioꝝ error idem.

Robertus decipitur. Probum miror. Nico.fer. fallitur.

uerba fecus a Roberto gaguino accipi qui & ipse decipitur. Iccirco non possum non mirari Probum dicentē.g.&.n.in diuersa dictiōe breuem posse lōgam facere syllabā.ut si dicas Rura gnate facis Nicolaus ferretus ait Talia flāmato breuiari.a.pp.f.&.l.set fallitur.nā etiam Beda ait nunq̄.n.in diuersa dictione posse elōgare ideo si nō longabitur propter.n.litteram nec breuiabitur syllaba. Hic nulla te teneat admiratio cur posuerim Nicolai ferreti errorem ita enim opus fuit ad maiorem affectum. Phineus obloquetur forte. set ut

Geor.ualle error.

obloquenti me obiiciam alium censebo errorem. Georgius Valla tā græce q̄ latinæ rei peritissimus in commētariis in iuuenalē suis infantario admodum errore lapsus est. ait autē ille in hac dictione signabit pp.g.&.n.i.uocalem breuiari. Proh Iuppiter hercæe in q̄s affanias.& meras nugas tam celeberrimi:& eloquētes incidunt uiri? Versus nāq; satyrici hic est. Horum ego non fugiam conchylia? me prior ille Signabit fultusq; toro meliore recūbet? deceptus grauis uir:& alioq oculatus rebatᵘ carmē satyrici finire ut signabit eēt ultima carminis dictio:quū sequētis sit prima uersus. Signabit ful-

Quid Nigidius d.n. lr̄a senserit

tusq;.t.m.r. Ve℞ ne erroribus cōcludamus. Quid Nigidius de hac lr̄a.N.senserit ex.A.Gellio recitabimus.uerba Gellii.19.lib.cap.ulti.sunt hæc. Inter lr̄as.n.&.g.est alia uis.ut in noīe anguis angaria & anchoræ increpat & icurrit & igenuus. In oībus aūt iis nō uerū. N.ponitᵘ:sed adulterinū:nā.N.nō eē ligua īdicio est.nā si ea lr̄a eēt.

A.gelli⁹ restitutus.

lingua palatū tāgeret.ubi mancū esse Gelliū asseuero:& ita legēdū existimo. Inter lr̄as.n.&.g.&.c.est alia uis.qđ exēplis coiicere possumus.nam si.N.simpliciter ꝓtuleris erit uis alia:q̄ in dictione sequēte.g.&.c.nō iuenies.si placuerit Quintiano acceptū referetᵘ:q quotidie quoad potero enitar aliqua ex ptc horreo lr̄ario ꝓdesse exēpla

Valerius probus. Contra impressores.

ria emēdādo:distinguendo:ac enotādo:qđ'.M.Valerium Probum uetustatis amatorem factitasse legimus.quum ueteres negligi: ac gloria fraudari animaduertisset. Set quis erit nunc probus Prob⁹? quis id audebit? quum nostri Impressores seculi ob pecuniæ famē myopes:ob īscitiam cæci sint & lusciosi:quorum incuria boni corrūpuntᵘ libri:fida fœdantᵘ uolumina. Ii nāq; calcotypi(eruditos excipio)cæcutiētes cognoscuntur.quos si meum eēt e terris eiicerem: eorumq; artem funditus euastarem:aut doctissimum(quem adpellant)correctorem acciperent:& non modo litteras inuertūt:set addunt syllabas:dictiones contaminant:monstra īterpollant magno

Aldi manutii laus.

cum auctorum dedecore. Hæc dixisse uolui ut Aldum manutium meum extollerem utriusq; linguæ reparatorem:qui adeo auctores restituit:instauratq; ut eorum animas imbibisse uideatᵘ. Dii faxint

ut Aldus nr̃ diu uiuat: nã & hoc ipsum oẽs expetunt olympiades: uiuet semp: interea ad alia pertransibimus.

Quid.ph.sonet. Cap. 44.

Ideo multos non spernendæ eruditiõis dubitare anph. habeat sonum quem.f.teneat: aut.p.ut ita dicam apher illud.a.an ponat ante.f.aut añ.p.Nos & olim dubitauimus: imo errauimus quũ sonum.f.usq̃q̃ putauimus hẽre.nũc rescipiscẽtia quadã: quã metanœã dicit Ausonius: excitus procuidubio asseuero tenere sonũ litteræ.p. qa antiquitus scribebant dictiones mõ cũ.p.modo cum ph.ut scropa scropha.calpurnius calphurnius.præterea ait Seruius aphricam dici quasi apricam licet in penultima permutet syllaba.imo expressius dixit Festus Põpe.uenire ab αγευφρικης apricus.unde ẽt putat aphrica appellari. mox aspicito.4.epogr.ubi de.a.ante.n.quũ dissero illud marmor Mediolaniense de Quintiano quodã mentionẽ facere.ubi inuenies Semphroniæ per ph scriptũ & nos dicimus semproniam: qđ nõ est tabernariũ.p̃terea & latini aliq̃n p ph.scribunt: q̃ græci p.p.tm̃ enotant ut διηπυλη deiphyle υψιπυλη hypsiphyle.

Ph quid sonat.

Ausonii locus.

Apric⁹ uñ. Aphrica unde.

De.Q. Cap. 45.

Sequente.u.item alia uocali (nõ.n.aliter inuenies) facit illud.u.nõ eẽ uocalẽ neq̃ cõsonãtẽ ut superius uidim⁹. tñ aliq̃n (meo quidẽ iudicio) aliquã quãuis minimã consonãtis uim hẽre dr̃: quũ p̃cedẽtes syllabæ.q.&.u. in eadẽ dictione sint ambiguæ. Lucret. Quæ calidũ faciãt aquæ tactum atq̃ uaporẽ. Idẽ Crassaq̃ cõueniũt liqdis & liqda crassis. Idẽ calor ignis liquor aq̃.Idem Liqdus hũor & uberib⁹.f.o.g. sup quo uersu Georgius errat Valla dicens primã syllabã eẽ breuẽ: quũ sit longa ea: quã dixi: rõne: uideto ẽt ĩ arte breui ubi de heroici specieb⁹ fit mẽtio. & scito nullã aliã cõsonãtẽ nisi adiũcta uocali posse syllabã facere præter.q.nam antiqui qstos custos scribebant. similiter in æreis tabulis hoc repertum esse legimus peqniam. Vnde Licinius Caluus nihil esse.q.dicebat q̃.c.&.u.itidẽ.K. Ex hoc nõ ĩmerito.q. &.K.superuacaneas diximus litteras. Phineus marcidus: & nulli⁹ æris oblatrabit. oblatret tantũ uti ab omnibus abiiciat ut aliquãdo littera de qua dicturus adgredior.

Q .nisi du ab⁹ sequentib⁹ uocali b⁹ nõ ĩueĩt

Q .p̃cedẽtẽ uocalem ambiguã facit.

Geor. ualla error.

Q .sine uocali.

Q .stos.

Peqnia.

Q . nil aliud ẽ q̃ c.&. u.K.

De.S.&.T. Cap. 46.

De qua littera scribens Messalla eloquentissimus orator (Quintiliano teste) librũ integrũ impleuit: & quam non litteram set sibilum appellitauit: in uersu apud priscos collisionẽ passam esse nulli incognitũ est. Hostilius

Messalla de.s. librũ scripsit.

S.non lr̃a.

S. collidit.

S.sibilus.

annal.prino Sæpe græges pecuũ ex hibernis paſtibus pulſi. Egnatiꝰ de rege natura primo Roſcida noctiuagis aſtris labẽtibus phœbe Lucil. Venimus o ſocii & magnã pugnauimus pugnã. Quadrigarius Maiore in ſpacio ac diuerſus iubebiť.ire. Ennius Mercuriꝰ

Neſtoris error.

iouis neptunus uulcanus apollo Idẽ.12. Omnes mortales uictores cordibus uiuis. Lætantes uino curatos ſonus repẽte. In campo paſ

Aliqui dãnantur.

ſim moliſſimus pertuliť acris. Idem Egregius cordatus homo catus helius ſextus. Idem interea fugit albus iubar hyperionis curſum: ſuper quo carmine Neſtor decipitur dicens diæreſim fieri in iubar quum putet ſcandi ut albiu ſit dactylus qñ dicendum eſt albuiu ut.u.remota.s.breuietur. Alcinius longe erit a primo quiſqs

Probus errat.

ſecundus erit. Catul. Tu dabis ſuppliciũ. Aliqui tamen referunt.S. in talibus non collidi: ſed ſequentem litteram: ut in hoc. tu dabis

S.colliſa p̃cedẽs lr̃a breuis.

ſupplicium: ſcandas tu dabis uppliciũ: quam opinionem explodito pp illud Sueuii hoc genus arboris in p̃latis finibus grais. quo in carmine oporteret.g.&.r.collidi ſic in Aeditui uerſu. Aut hymber cœlo candidus p̃cipitans ubi.p.&.r.eſſent collidẽda. Probus uero: ubi de metaplaſmo: refert in iſto. Nam fierẽt iuuenes ſubito ex infantibus paruis poſſe ſcandi ex infantibns paruis: inuens in quinto pede eſſe ſpondeũ & ti longari.b.&.p.poſitiõe. quod nõ adprobo: quia ſi illud Catulli tu dabi ſuppliciũ ſcanderetur tu dab ſupplicium car

S.in ſoluta orõne collidebatur.

men pẽtametrũ claudicaret. ideo tm̃.S.abiici in his fixim teneto.& nõ ſpernendũ eſt ſemp qñ.s.collidiť præcedentẽ uocalẽ corripi. Lucillius Nũc põtes tyberios duo iter captos catillo. Quod ueteres ẽt

S.ſequente uocali abiicitur.

in ſoluta orõne in oĩbus terminatis in us cõſonãte ſequente feciſſe ait Cicero. ut omnibus princeps dignu loco ideſt oĩbus princeps & dignus loco. aliqñ ſublata. S.uocalis lõga breuiatur ꝑpter ſeq̃ntẽ

S.quare figurã cõtortã habeat.

uocalem Iuuenalis. quũ poſſis honeſtius illic. Horat. ſteriliſq; diu palus aptaq; remis: ita ut in poſſis & palus extrema.s. abiiciatur.& nõ imerito cõtortã accepit figurã quia ſerpẽtinum reddit ſonũ eo ꝗ ſerpẽtes ſpina uolubiles ſe torqueãt. aliquãdo abiiciebatur cum

S.cũ uocali collidiť.

ſuperiori uocale. Ennius annal.vii. Contentus atq; beatus ſcituſq; ſecũda loquẽs in.& ſic legito apud Gelliũ hoc carmen lib.12.ca.4.

Carmen in gel. emendatum.

Vergi. Inter ſe coiiſſe uiros & decernere ferro. ubi Seneca tñ legit cernere. qđ ita ſit legito Seruiũ.2.comen. ſuper eo uerſu. limia tectorum mediũ.q.i.p.h. ¶ S.liquidã fuiſſe ideſt collidi in una dictiõe p̃

S.liquida nunq in eadẽ dictiõe.

cedẽte muta poſſe nuſq̃ crediderim. quũ ẽt Donatianus (niſi auctorẽ mentiať opus) uel ſit Fottunatianus (ambos teneo claſſicos) ponit tantũ mõ liq̃das.l.m.n.r. Donatꝰ uero ait ſequẽte.s.ſemiuocalẽ & liq̃dã poſſe facere ſyllabã cõem. Hinc nõ poſſũ cõtinere riſũ quũ

aliqui Diomedem taxent dicentem. S. aliqñ uim hr̃e liqdæ: ut Ponite spes sibi quisq; suas: & apud Lucil. infantibus puis. opinãtes Diomedem hoc dr̃e quasi bus corripiat̃. qa. s. liqda sit sequente. p. dicãt mihi an liquida: an muta debeat præcedere. pfecto muta ut pr̃is libri: si uero liqda mutã pcederet ẽt arpos breuiari posset qđ nõ inuenit̃. Iõ apud Luciliũ. s. abiicit̃. pterea ut retulimus ait Donatus. s. semiuocalẽ cũ liqda posse cõem reddere syllabam. set & hunc penitus Donatum non admitto: qa exemplũ nõ pfert in eadẽ dictione. quo plato fidẽ adhibuerim. Set ut reuertamur absq; temporis distitio innuimus Diomedẽ dr̃e. s. uim hr̃e liquidæ eo q; collidat̃ ut infantibus puis. sed quo ad primũ exẽplũ illũ nõ admitto. nã ponite oĩo. e. breuiaret & si minime. s. sequeret̃ illud adnotandũ existimes st. ut inferius narrabimus sine uocali fuisse syllabam. mox cognitu aptũ est inter duas uocales lõgas aut prima lõga existẽte sæpius antiquos. s. geminasse ut caussa dessignator. qđ & ĩ aliis lr̃is fecisse nulli dubium est: ut Paullus Sallustius. Victorinus tñ ait nullas quodã tpe geminatas litteras. ut Lucullus. Set supra quã erat geminatiõe opus hãc adnotabãt figurã. ɔ. idẽ ingt. c. & m. iuxta minime antiquos po suisse ut alcmena illi alcumena. tñ post illũ Cæsar dirupit morẽ. Item. s. p. r. ponebant ut fusius furius. silr̃ & p. t. ut a. rhamnũte rhãnusius. ¶ T. mutã longari & breuiari in fine docet Capella.

¶ De. X. Cap. xlvii.

X (ut aliq referũt) q̃ p duplici ponit̃. idest q̃ unũ contineat tp̃s Diuo Augusto impante quẽdã Syluiũ ludi magr̃m addidisse nouimus. eo tpe quo. z. litteram q̃ pro duplici. ss. ponit̃ inuentam dicunt. X. iõ duplicem cõsonantem adpellamus qñ p. g. s. & p. c. s. substituimus. Antiq enim ducs qa a duco: regs qa a rego p dux & rex scribebãt. x. aliqñ natura lõga est ut pax lux rex uox. aliqñ positiõe ut fax nex nix nux nox exitiũ. ut in. v. epog. ad fatim declarabimus ubi de. x. in fine dictiõis. q; dicat sergius. x. cõem reddere syllabã naucifacio. ait ille esse lõgam. ut nox ruit ænea. breuẽ: ut conduxit littora xerses. Sergi responde an sint in eadẽ dictione. immo littora ra breuiat ob regulam. & in exemplo Nox ruit ænea licet esset breuis quo modo dignosceretur sequente propter. r. positione. Set Probus aliud idoneius attulit exemplum Nox erat. Quã ideo habemus teste Beda propter græcas dictiones. simili errore cæcutit Nicolaus ferretus in hoc tumidum super æquora xersem. dicens. x. pro simplici haberi. quasi uelit innuere ra nisi esset. x. simplex non posse breuiari: quod a doctis adprobari non uidemus & ne tam cito destituatur littera. dicamus quare ab. i. in prolatiõe

Diomed. neq̃q̃ intellectus.
Donatũ ñ admitto.
Diomed. defendit̃.
St. syllab.
S. geminabat̃.
ɔ. in geminandis adnotabat̃.
S. p. r.
S. pro. t.
T. ãbigua.
X. unius ẽ tẽporis.
X. a quo inuenta.
X. qñ ĩuẽta
Z. qñ ĩuenta.
X. p. c. s. & p. g. s.
Serg. bis fallit̃.
X. pp græcas hẽmus dictiões.
Nico. ferreti. error.
x. q̃re ab. i. incipit.

incipit. Eutropius scribit unam duplicem.x.esse:& ideo ab.i.incipe

X.carere potuimus.

re quia apud græcos in.i.desinit ut.ξ.xi. Hac deniq; littera Quinti liano teste tam carere potuimus q̃ si non quæsissemus: quod & innuit Sergius.& quia.z.duplex item est peruerso ordine de ea littera disseramus.

¶De.Z. Cap. 48.

Z. duplex.
Z. unũ tẽpus hẽt.
Z. mediũ tẽporis esse aliquãdo.
Triuiales errant.
Antõii nebrissensis i curia.
Perizoma
Perisoma
ξωμα
σωμα
Geneseos locus
Z. a Claudio dãnata

Pro duplici haberi & unius esse temporis grãmatici præcipiunt:quoniam antiquitus patrisso ꝓ patrizo dicebát aliquando pro simplici haberi:idest tantũ medio cõstare tempore Beda admonet:proferens illud Iuuenci. Et gaza distabat rerum possessio fulgens. Prudẽtius quoq; in amart. set gens pherezea sagittis. Triuiales instruunt in perizoma.z.pro simplici haberi.quid. Baubantur feces murcidæ.non ne peri idest circum præpositio græca omnino breuiatur?& si.z.duplex est. Antonius Nebrissensis alioqui eruditus legit perisoma taxans legentes perizoma quare id faciat ipse uiderit. Scio apud græcos reperiri περιξωμα:idest perizoma & περισωμα:idest perisoma:nam primum uenit a ξωμα:idest cingulum & potest dici omne quod circũ cingit:secundum uenit a σωμα:idest corpus & dici potest uestis. Vnde Hieronymus in instrumento ueteri & fecerunt perisomata idest inuolucra quædam pro uestibus. super hac littera an Diomedi: & Martiano capellæ astipuler in.2.uideto epogr.ubi de positione dissero. Huius inuentio litteræ quando fuerit paulo supra adnotauimus. Hoc non est prætereundum fuisse damnatam ab Appio claudio eo quod dentes mortui dum exprimitur imitet:quod etiã diximus in litterarum prolatione.

¶De.Y. Cap.49.

Y. a quo inta.
Ia.
Phia.
Y. in.u.
Plauti argumẽta nomen fabule habent.

Y Palamedis littera uel ut alii Pythagoræ:quam eruditiia:indocti phia appellant:inter uocales habendam censemus.ad scribendas dumtaxat græcorum dictiones ut lycophron. quæ aliquando apud nos in.u.uertitur ut μαρσυπιον marsupium: & aliquando non mutatur teste Verio flacco ut labyrinthus.q̃ re uera.y.in.u.uertatur innuit Plautus in argumento Amphitruonis. nam si omnia Plauti argumenta accipias.primasq; litteras carminum simul iungas uidebis nomen fieri comœdiæ: quod difficillimum puto. Hanc lugubrem adpellatam Seruius & Vrbanus scribunt grammatici. Itaq; lugubri relicta littera:tandemq; diis fauentibus ducta ad umbilicum prima secundam exordiemur Epographiam.hæc est:attende lector.(xit iam exit.

Jo. Frācisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarū quātitate. Epographia secunda.

¶ Prohemium.

Vum ex litteris: quas primā materiē uocis humanæ īdiuiduam dixit Apollonius: exoriant͂ syllabæ: ex syllabis dictiones: & ex dictiōibus fiat orō. nō dissentaneū fuit lr̄is syllabas subiūxisse. conabor nāq; incōniuenti cura: oculata diligētia: defecato studio concinnes adaptare trāsitus. ut inter uiā & diuerticulum nullū omissi itineris uideat͂ dissidium. A capite enim ad humerorū cōpaginē: nō ad pedis uestigiū inaudita ꝓgrediar trāgressiōe. ut nō solū hoc nostrū Opus flosculis: ac gemeis rebꝰ floreat: set ēt oportunis neruis: & nexibus nō dissonis cōpactū uideat͂. en ecce emergūt Syllabæ. de syllabis disserā. studiose itēde.

Syllabæ ex litteris. Dictio ex syllabis. Oratio ex dictiōibus

¶ Quantum referat syllabas nouisse. Cap. I.

Vum itaq; syllabaꝝ sese offerat diffinitio nō possū3 qn aliqua prius intertexā. qbus nō tm̄ iuuenū alliciant͂ animi. set quorūdā ꝑuicax disrūpat͂ cōtumacia. q quum minus lr̄aꝝ elementa ꝑcipiant nec syllabaꝝ qdē mēsiones ꝓcurēt. Heu quo se nostrū uergit æuū? quo ꝑuenimus? Oē in barbariā studiū cadit. Vbi nūc rei latinæ studiū? ubi uerboꝝ pcæpta concinnitas? ubi dictionū seruata series? Hem qd referā? quū hodie tot & tāti oratores (ne dicā aratores) suggestus ascēdāt: uerba insipida effutiāt: barbarismos euomāt. nō refero orōnū enerues nexus: sellularias inuētiōes dispositiōesq;: qn̄ nō dicere ꝓptū est: quū tot sint: set cōqueror uerba ꝑperā effusa trāseo cōcionatores (ut aiūt) sacerdotes triuiales leguleos philosophos qui nr̄a hac tēpestate an breues an longæ sint syllabæ (ah malū) ne manum qdem uertunt.

Oē in barbariam studiū cadit.

O latium o sohiæ quondam domus inclyta phœbo
Gloria romulidum: ferus omnia barbarus hostis
Abstulit: ausonioq; opici dominant͂ in orbe.

An ignorant hi fæcis proretæ nil pronunciatiõe pulchrius nil magis eloquẽti facundia uoluptificũ. adſint ciboꝝ multimoda genera ad geratim cumulata: plurijugæ aceruatim cõgeſtæ dapes: quas niſi bñ cõcinnauerit Apitiꝰ: facile ut diobolares deſpiciá ꝗſquilias. Sic aliqs ſit Iſæo torrentior: Cicerone uberior. Saluſtio eloquẽtior. Liuio candidior. Plinio doctior. Quintiliano Tonantior: & abſqꝫ ſyllabaꝝ menſu ſuum negociũ enũciet: ꝓfecto nec hortulanis placebit: quoꝝ olera ſine cõdimento nil ſapiũt: & nimiũ putent. O fuſtibus ſanandá ſtultitiá autumantũ apud Poetas ſolũ: nõ penes oratorẽ ſeruádá muſarũ cõpaginẽ: ꝗd me retinet? uix inhibeor ꝗn linguam furcillis eradicẽ: aut pugno malas edẽtem. legãt obſecro ꝗd

Plauti uerba.

Lydus in bacchidibus dixerit Plautinus: cuius hæc uerba ſunt. Tu librũ legeres ſi uná peccauiſſes ſyllabá fieret corium tam maculoſum q̃ eſt nutricis pallium. ꝗd igiṫ iſtoꝝ coriũ? quũ nõ uná ſet ſexcentas delirantes ꝓnuncient ſyllabas: fiat maculoſum? at feneſtratum ut ne ꝗdem cribris ſit idoneum. Quid inſup noſter dicat Apu

Apulei uerba.

leius floridoꝝ primo diu noctuqꝫ rimenṫ: qui hæc ſacroſancta nõ minus uere quam ſcite retulit. Quis enim ueſtrũ unũ mihi ſolœciſmum ignouerit? qs uel uná ſyllabá barbare ꝓnunciatá donauerit? hei mihi ſi receptioris fidei auctor Apuleius in una hæſitat. ꝗd hi in centum millibus? Huc huc pædagogi cæteriqꝫ pueroꝝ doctores tranſuolẽt: hoc enitanṫ ut adoleſcentes inſtruant: rectos lr̃aꝝ edoceãt tramites. Voſqꝫ adoleſcentes oẽs oĩ ſtudio conemini ſyllabas accentuſqꝫ imbibere: ꝗbus in latino eloquio nil clarius eſt expetibi

Syllabæ ꝗd faciát.

liuſqꝫ. ſyllabæ nãqꝫ linguam erudiũt: ſermonem adaptant: ruſticitatem abigunt: barbariá expellũt. Hæ ꝓculdubio ſunt ꝗbus orõ conſonat: uerba cantilant: dictiones exultãt. Iſtæ deniqꝫ doctis habiles: indoctis opportunæ: mediocribus idoneæ oẽm leniunt ſuauitaté. Hæc acrius dixiſſe uolui ut apud me nil indecentius fore exiſtimes q̃ hoſce audire blaterantes. Set iam ad diffinitionem eũdum eſt.

¶ De ſyllaba. Cap. 2.

Syllaba quid.
Syllaba unde.

Yllabam (ut grãmaticorum diffinitio eſt) compræhenſionem eſſe ſub uno accẽtu: & ſolo ſpiritu patet. & diciṫ απο του συλλαμβανειν τα γραμματα eo ꝙ conglutinet litteras ac complectatur: uel dicitur ꝙ iunctis litteris ſonum ſimul accipientibus informetur. quodqꝫ temporis ſit ca

Elemẽtũ litterarum
Elemẽtũ ſyllabarũ.

pax. Et ſciendum eſt ſyllabas ſuũ habere elementum: quod productionem dici ait Priſcianus. Set inter litterarum elementum & ſyllabaꝝ hoc diſtat: ꝙ litterarum elementa ſunt ipſæ ꝓnunciationes. Syllabaꝝ uero ſunt ipſæ ꝓductiones. Mox cognoſcẽdũ eſt nullam

ſyllabã plus tribus conſonantibus iuxta ſe poſitis(ut in primo Priſcianus ait)cõtinuare poſſe: & uſq; ad ſex litteras poſſe aſcendere. Aldus tamen Manutius utriuſq; linguæ reparator ad ſeptem ſcribit ut Striglx:qua dictione utitur Vitruuius:ſet adnotes apud barbaras uoces plus tribus conſonantibus ſyllabã iuxta ſe poſitis cõtinuare poſſe:ut lintprandus: lege Paulum diaconum.ſyllabæ tres eſſe partes Martianus Capella.3.demonſtrat.ſcilicet iuncturam faſtigium & longitudinem.de quibus ipſum legito. Omnis demum ſyllaba a uocali non a conſonante fit.Inueniri tamen.St. ſyllabam ſine uocali ſuperius demonſtrauimus:quæ uox ſilétium perſuadet. Nam Verrius longus ait inuentos eſſe quoſdam: qui & ſine uocali putent ſyllabas fieri.aduertimus nãq; apud comicos St.pariter ſcriptas litteras:ut apud Plautum inuenies:quod & adnotauit Pius fidus interpres.emaculato igitur.Pomponium lætum in ſuis grammaticis inſtitutionibus ubi ĩpreſſorum errore iſt pro.ſt.ſcriptum inuenies. ¶ Syllaba quoq; in omnes poteſt deſinere uocales:& in has conſonantes.c.l.m.n.r.ſ.t.x.ut ara mare gummi ſermo cornu lac mel donum nomen pater flos caput dux.In.b.ſunt indeclinabiles ut ab in.d.unum eſt nomen dauid quod barbarum eſt:ut ét nagidi in.6.legito epograph.& præpoſitiones aliquæ:& aduerbia quædã ut ad haud.In.g.niſi apocopatũ ut ueſperug:quod erat in ſolis puluinari iuxta ædem quirini:quod ueſperuginem accipimus. legito Quintilianum In.p.eſt uolup apud Ennium : quod referemus in quinta epograph.In.h.ſunt etiam ut uah larth latius uide in.5.ubi de.H.in ultimis fit mentio. ¶ Syllabarum formas primo a Linceo cui nomen Leneus fuit ſeruatas fuiſſe apud nonnullos inuenies. Vnde Iſidorus æthimol.primo.cap.15.ait Linceum Dionyſium ſyllabarum omnium ſingulas formas aptiſſimas feciſſe : & ob id ſtatua honoratum idem affirmat auctor.

¶ Syllabæ accidentia. Cap. 3.

SYllabæ octo accidunt. ¶ Tenor quem faſtigium nos: græci προσῳδίαν adpellát.& eſt triplex.acutus:grauis:& circũflexus.Acuto nãq; uox tollitur:quam grauis deprimit.aſpice Priſcianum & cæteros:q; tenor pro accentu accipiatur Vellius Celer innuit: ut uideri inferius põt:ſed latius diximus & nos in libro de accentu nr̃o:ubi cõtra Quintilianũ aliq̃ nec ſpernenda dixim⁹. ¶ Spiritus q duo ſunt ſcilicet lenis & aſper. Aſper ubi pauciores uocales ſunt cum.r.littera ut ſcrobs : auctor Plinius. uel.l. ut puls. Lenis eſt ubi uocales duæ ſunt ut deus muſa. Varro(Diomede teſte)ait ſyllabarum alias aſperas ut tunc

Syllaba quot cõſonantes hr̃e poteſt.
Aldus contra Priſci.
Striglx.
Sylle tres partes.
St.ſyll'a abſq; uocali.
St.ſilétiũ innuit.
Põponius emaculat⁹
Veſperug.
Volup.
Liceus primo ſylla. formas ſeruat
Linceus ſtatua honoratus.
Tenor.i. accentus.
Quĩtian⁹ librũ de accentu compoſuit.
Spiritus.
Syllabaꝶ diuerſitas.

erux trans. Lenes ut lana lima. Proceras quando plurisyllaba di-
ctio in longam finit ut facilitas. Retorridas quæ mutam extremã

Tempus atomum

habent ut hic hæc hoc ac. Barbaras ut gaza. Querulas ut hymnus
xenon. Duras ut igitur. Molles ut ædes. ¶ Tempus quod a metri-
cis atomum dicitur syllabæ accidit. nam omnis syllaba aut longa:
aut breuis: aut communis. & si longa: uel ut ait Quintilianus por-

Quare cõmunis syllaba unius cũ dimidio tẽporis est.

recta: est διχρονος idest duo continens tempora. si breuis μονοχρο
νος idest temporis unius. quum autem longam enunciamus tan-
tum temporis conteritur quantum in duarum breuium prolatio
ne. Si communis unius est cũ dimidio: quod pficitur uniuscuiusq;
iudicio: nec est mirum nam in patris quando pa longatur est posi-

Syllaba semipes.

tio ga. a. unius est temporis. t. & . r. alterũ conficiunt. qñ uero breuia
tur. r. liquida colliditur: & tunc est unum tempus cũ dimidio: nam
quæq; cõsonãs medii temporis est. Syllaba nãq; apud metricos (Do
nato teste) semipes dr̃. ut ĩ cæsuris pẽtememere & heptememere: q̃s
& in primo æneí. uersu reperimus Arma uirũq; cano. itẽ Arma ui
rũq; cano troiæ. Quam uaria sint apud græcos tempora diximus

Numerus.

ubi de pedum accidentibus facta mentio est. ¶ Numerus quia Pri
sciano auctore non minusq̃ unius: nec plus q̃ sex litterarum apud
latinos inueniri potest. Licet ille septem inuenerit litterarum. ¶ Si

Sistole

stole quum syllaba naturaliter longa corripitur: ueluti est apud
Laberium Voluerunt multi effugere pauci potuerunt. in quo se-
nario erunt in carminis fine iambus est. & ut in Eunuchi prologo
Terentius emerunt dixit media breui si Donato credimus. simili-

Ectasis.

ter Vergilius. tulerunt fastidia menses. ¶ Ectasis quum syllabam
natura breuem protrahimus. Stati⁹ theb. 2. Apparet ut celsum cre-

Maturantius refellit.

bris arietibus urbis. Sic apud nos Facundusq; comes comites in
itinere dicit. hinc Maturantio penitus non hæreo dicenti ectasim
esse apud Ouidium metamorpho. 6. uitam dederitis in undis: quũ
non sit. Discas Phineu præceptore Quintiano. Nam si præteritum
est subiunctiui longatur. si futurum breuiatur. ergo differentiæ cã

Scitu pulcherrimũ.

præteritum longamus. Ennius Non mi aurum posco non mi præ
cium dederitis. Ouid. Vtilis hæc nobis si dederitis erit. Idem Con-
sulis & limen contigeritis erit. Idem meta. 2. Videritis stellas illic
ubi circulus axem. ecce ibi breuiari ea qua dixi ratione. sic Lucre-
tius nat. 1. Quas ob res ubi uiderimus nil posse creari. & ne me nu-
giuendulum opineris auctoritatem Seruii demonstrauero dicen-
tis cõmentario. 6. super hoc. Namq; ut supremam falsa inter gau-
dia noctem Egerimus nosti ri metri necessitate longam corripuit:
qđ etiam ait Probus. Præterea Diomedes ait futurũ subiunctiui in

prima & in secũda persona pluralis numeri syllabã corripere:quã differentiæ(ut puto)causa præteritum(ut ait)perfectum producit. Probus tamen dissentit dicens in subiũctiuo oium cõiugationum in præterito perfecto & futuro primas & secũdas penultimã lõga re pluralis numeri personas:ut apud Catullum. Dehinc quum mil lia multa fecerimus. quod si Georgius sciuisset Valla in iisdem uer bis cõmunem eẽ dixisset nunq̃. sit quoquomodo Maturantius fal litur. ❡ Diæresis:quæ & Dixeusis: est quum una syllaba in duas se paratur. Ennius Arbustum fremitu syluai frõdosai. Vergilius Au lai in medio .l.p. b. pro syluæ frondosæ aulæ: tamen interius ibi diphthongum esse edocere conabimur: & si in ai non in ae Io. Ia- nuensis diæresim fieri contendit. ❡ Synæresis est quum duæ sylla- bæ in unam contrahuntur. ut est apud Varroné. Quũ cœlesti deie ctum fulmine phæthon. & quoties fit in carminis fine nõ oportet ut sequens a uocali incipiat uersus. Vergilius nec cura peculi. se- quitur enĩ. Quãuis multa meis. Quid sentiam de iis dicẽtibus fur tumq̃ pmethei:esse synæresim hic non ab re fuerit enũciare:quos errori obnoxios dñiæ nõ uerebor. in quorum suffragio Seruius est ægloga. 6. super hoc. Aut ut mutatos teri mutauerit artus. ait ille teri pro terei p synæresim ut superius furtumq̃ promethei: pfecto Marius incõstans est. & uersipellis:& ut pronius secundum me(ut Valerius ait) herbã ac litem des:uer ba eius posui. quæ in. viii. inue nies cõmentario. Omnia aũt quæ in eus diphthongum exeunt ho die apud maiores in es exibant. ut nereus neres tydeus tydes: & ge nitiuũ in is mittebãt ut neris. tydis: sꝫ quia plerũq̃ in latinitate. s. detrahitur. i. littera remanet: ut est illud nato te filia neri. ergo fur- tũq̃ promethi similiter: nã aut in neri quod in teri debuisset dicere aut e regione. uel ubiq̃ ponendum erat Tortellius. risum ciet in di ctione Tydides dicens Seruiũ quum referat in eus diphthongum nomina apud maiores in es exiisse ut nereus neres tydeus tydides innuere q̃ tydides nõ sit põnymicũ sed principale. Quid ais Arre- tine?an cõtaminas Seruiũ? nã Seruius dat exempla ut nereus neres Tydeus tydes non autem tydeus tydides ut perperam legis. Regu lam: quam dedit Seruius :confirmat grauis grãmaticus Asper. Et quia de nominibus in eus diphthongũ fit mẽtio: hic admoneo nõ esse audiendũ Seruium super hoc. Iam ualidã illionei nauem: di- centem ibi esse datiuũ pro genitiuo ita ut legatur illioni. Quid re- feram quanta moueat uertigine sensum. Ego uero genitiuum esse propter regulã quã nuper recitaui: aut ei esse in. i. uersam dixerim & quia nuper Seruio reclamauimus succurrit eiusdem quãdo uno

Probus & Diomede dissentit.

Georgio ualle ñ he- reo.

Dieresis.

Dixeusis.

Syneresis

Aliquorũ error.

Seruius in constans.

Tortelii error.

Seruius a uitio defẽ sus

Seruius nõ audiẽdus.

Seruii er- ror.

auulso non deficit alter)non minoris secordiæ error.legitur nanq̧ in.vi.Vergilii:O uirgo noua mi facies ubi ita Seruius dicit Sciendū esse pronomen mi nunq̄ in synæresi uenire:ne blandientis incipiat aduerbium esse:& licet aliqui huius loci nitantur exemplo non procedit uel quia unum est exemplum:uel quia blandientis esse potest aduerbium:hæc ille.Quid ais Serui?tui proculdubio me pœnitet: quum mortuaria infantissime loquaris.ego uero mi pro mihi reperiri asseuero.itaq̧ non unum erit exemplum.Ennius Non mi aurū posco non mi precium dederitis.Ouidius meta.ix.Nec mihi cētauri potuer̄ resistere nec mi Arcadiæ uastator aper Horat.ego met mi ignosco mæuius inquit Iuuenalis saty.x. Non dubium magna est fornacula pallidulus mi Brutidius .m.a.m.f.o.a. Vergilius.6.& mi genus a ioue summo.apud quos mi idest mihi accipiēdum est.Præterea scito teste eodem Mario præhensus & nehemens modo duarum:modo trium esse syllabarum:quod uatum auctoritate comprobatur:Modestinus Impositumq̧ patrem collo dextraq̧ præhensum.& nō credas in Vergiliū argumenta esse Ouidii:set esse Modestini iurisc.hæc obiter dixi ut ab exēplo℞ nō amouear ꝓpositoOuidius met.xii.R.q.c.trahit̄ noua nupta præhensis.Idē pont.iii.Officiū nemo q rephēdat erit.ecce hic præhendit trisyllabum.Idē met.xiii.C.t.c.depræhēsus ulysses ecce præhēsus dua℞ syllabarum.Pruden.Præceptor uehemens eundo firmat:est autē phalecum carmē ubi post spondeum est dactylus:& qa aliæ primæ:aliæ mediæ: aliæ ultimæ sunt syllabæ tribus in sequentibus epographiis oēs digessimus.nūc restat ut qūo prima dignoscatur syllaba recenseamus.

Mi blād.ē tis aduerbium.

Mortuaria loqui.

Mi ꝓ mihi

Præhēsus.
Vehemēs.
Argumēta in Vergili. sunt Modestini.

¶ Quot modis primæ dignoscuntur syllabæ. Cap.4.

SYllabas cuiuscūq̧ dictionis primas octo modis dignosci uno ore testantur omnes.nos modis nouem uel posito pignore differemus scilicet diphthongo: præpositione:positione:compositione:deriuatione:uocali ante aliam:Regula:exemplo:simplici aut duplici similium litera℞ cōiūctiōe:hoc nulli ante me uiderūt:nec adnotarūt: & prio.

Oīum in curia.

¶ De diphthongo. Cap.5.

DIphthongus(si Probo credimus)est quādo sunt duæ uocales simul iunctæ. Diphthongos esse quattuor latini idiomatis Priscianus cæteriq̧ affirmant:& dicūtur qua si habeant duas phthōgos idest uoces.Præter quattuor diphthongos:quæ & pueris sunt cognitæ an tiq alias tres hēbant.s. ai.ei.ou.uetustissimi autem more græco ai pro æ scribebant ut aulai musai aquai.ei pro.i.ut ueia uia puerei pueri.Sic apud Vergiliū

Diphthongus unde.
Phthōgus
Ai pro ae.
Ei pro i.
Ou pro u.

antiquitatis amantissimum furias aiacis oilei. Idem. Iam ualidam il lionei nauē i.f.a. Idem furtūq; ꝓmethei. super q̄b⁹ supra rettuli nec spernēda cōtra Seruiū. Terētianus uoluit hāc eē q̄ntam: q̄a eitur scribē dū putauit ꝓ itur. sic oueis ꝓ ouis. omneis ꝓ oīs pluraliter dixit. Ou in u. ut fouri furi. uñ non desunt q̄ upilio ꝓ opilio dici edoceant. Illud addendū est antiquos Vocalē ꝓducendā geminasse ut feelix uiirtus: & quia latius apud aliquos de diphthōgis habere poteris nos prius seiugatis: quæ operi nostro inserenda iudicatum est: reponemus. set prius ex supioribus felix sine diphthongo scribi edisces.

Vocalis lō ga gēmina batur.

Felix sine dipht.

¶ De Ae diphth. Cap. 6.

Ae dipht.

E scribi & non proferri proletarii sciunt. quæ diphthongus in scansione longatur: ut ænæas. aliquando sequente uocali in compositis breuiat̄. Vergilius St. d. a. sudib⁹ ue pꝰstis. sic in pire pesse. quā longauit Martianus Cap. primo Præoptare caret s. q. p. a. n. e. Breuiat̄ etiā q̄nq; in diuersa dictione sequēte uocali cōtra Seruiū nisi in eadē dictiōe dicentē. Vergilius georg. i. Glauco: & panopeæ & inoo melicertæ. quod carmē apud quosdam in scansione difficile est. ideo hoc scanditur pacto Glauco: & pano: pææ &: ino: o meli: certæ. inferius uideto ubi de synalæpha fit mentio. Priscianus in perhi. (nisi auctorem mentiatur opus: nam aliqui dicunt translationem Dionysii non esse Prisciani set cuiusdam Rhemnii fanii: tamen semper Priscianum adlegauero) Nunc magno nobis sunt insulæ ore canendæ. Idem Continuoq; iacent gymnasiæ has baleares. Vergilius. Insulæ ionio in magno: & si non nulli Terentiano audientes ibi pedem esse uolunt creticum: qui cōstat prima & ultima longa: media uero breuis. Quandoq; æ remanet longa ac nō abiicitur Vergilius. V. m. n. f. neq; aoniæ aganippe. Ex quo multi decipiūtur putantes in aliqua dictione finalem diphthongum sequente uocali non abiici: quibus aduersatur Vergilius. Dardanidæ infensi. m. c. s. p. Reperitur sæpius Ac diuidi Ouidius metamorpho. primo successit aenea proles. Horatius car. 3. Inclusam danaen turris aenea. est autem carmen asclepiadeum. Vergilius quod suauis cantat aeden. Vnde multi rusticitatis Fornaculæ: litterarum expertes bubsequæ proclamāt Calpurniū Siculū (ita adpello non Calphurniū: quamq̄ & dici pōt propter regulā: quā dixi in prima epographia ubi de ph. disserui) errasse q̄ dixerit æcgloga. 6. Si dirus superet uocalem aedona bubo: set uersus inuersus est. sic nāq; legendum præcipimus Vocalem superet si dirus aedona bubo. sic etiā Nemesianus æcgloga secunda. Vocalem longos quæ ducit aedona cātus. hoc enim modo

Seruio aduersor.

Rhemnius fanius.

Ae sequēte uocali breuiatur.

Ae sequēte uocali non abiicitur & longatur.

Multi decipiuntur.

Ae diuidit̄ Calpurni⁹ Aliquorū nugas ta xo.

Calpurnii uersus ex cultus.

Nemesiani carmen reformatū

Ouidius a uitio defẽsus. | dȝ legi quod uidit Diomedes uidalotus iterpres: nõ aũt ut in tritis codicibus est. Vocalem longos quæ nõ ducit ædona cantus. reformabis ẽt Ouidii carmẽ: qđ hoc est. Nõ hæc æsonides nõ filia phasias ætæ. legito non filia phasis aete. Pro hac diphthongo ai posuisse ueteres paulo supra uidimus ut siluai albai. In hac dictione iudai

An bene Georgius ualla. | cum diuisam esse diphthõgum ait Georgius Val. quũ Iuuenalis dicat sati. 15. Iudaicũ ediscũt. ita inqt ille diuisit diphthõgũ ut quum hebraicũ ꝓ hebræo: achaicũ ꝓ achæo sic iudaicũ ꝓ iudæo: an uero dixerit aliorum sit iudicio fidẽ meã nõ obstrinxeri. in hoc scio syllabarum structũ refractariũ esse: & exẽplorum dissidium. Petat aliqs an apud

Ai diphth. ĩ genitiuo. Ae in datiuo. | antiquos genitiuus & datiuus singulares primæ declinationis uno & eodẽ notarẽt mõ. Huic rñdet Nigidius q. A. Gellio teste ꝑcipit in genitiuo scribi ꝑ ai ut huius terrai. in datiuo aũt ꝑ æ ut huic terræ. ex hoc apparet cognitos per scripturam fuisse casus. Quærẽtes alii an æ & œ sint ex una lra: aut ex duabus: risũ incutiũt. quũ nulli dubiũ sit quin sint duæ quod adprobat Martialis. Næuia sex cyathis septẽ iustina bibat. tamen ĩ ꝓlatiõe in unã coeunt. Hic Tortel

Tortellii error. | lii errores uisum est ponere dicentis phaetusa scribi per diphthongum quũ nulla sit diphthõgus. nam est quadrisyllaba dictio: ut infra adnotabitur. A uia quoqȝ discedit in dictione Danaen scribens

Eiusdẽ error. | cum æ diphthõgo enotari. quũ semper sit trisyllba dictio ut late diximus in adnotatiõibꝰ cõtra ipsum. Delirat ĩ sup quũ scribat Pa

Eiusdẽ error. | siphen cogitãs trisyllabam: quũ quadrisyllaba sit dictio: Martialis Vobiscũ europe uel ꝓba pasiphe. aliter minime posset scandi uersus. Sulpitius quoqȝ edocet aliquando poetas per synerelim ex duabus syllabis unam facere ut Fixerit æripedem ceruam ꝓ æripedem ego uero Vergiliũ dico absqȝ sinæresi dixisse: quia æs bisyllabũ nõ

Sulpitius aliqui lapsitant | est set monosyllabũ. Ideo in exemplo lapsitat: cuius & alii sunt municipales: nisi forte uelint adpellare ceruam æripedem uelocẽ: qđ aerios idest leues hẽat pedes. nos melius q̃si æris pedes habentẽ ut hẽbat cerua quã cœpit Hercules. nõ ignoro tñ Lucretium. lib. i. dixisse. Tum glacies aeris flãma deuicta liq̃scit ubi aeris bisylla fit di

Vergilii locus. | ctio. sic & Ausonius. Vincunt æripedes ter terno nestore cerui: ubi ab aere uenit æripes.

ℭ De œ diphth. Cap. 7.

œ

Oe aliqñ diuiditur. |
E scribẽdã & nõ ꝓferẽdã oẽs edocent: ut phœnix. & ꝓlõgat: q̃ diphthõgus aliqñ diuidit Lucretiꝰ. 4 Si qs forte mãu ꝑmere: & siccare cœpit. qđ idẽ fieri apđ græcos Priscianꝰ testat: & sciẽdũ ẽ aliqñ œ diuidi & o lõgari Seneca in troa. Quæ sub œtæ latæbrosa syluis. ĩ quo saphico œ spõ

deus

deꝰ est:qd̄ in œte sit diphthõgus Ouidiꝰ edocet Esse deos dixit pcꝫ — Oi in oe
altam saucius œten.sic Sidonius œta thraces equi boues hiberæ. — Tortelii er
Quãdoqꝫ oi ĩ œ uerti legimꝰ.ut euboicũ eubœũ. œ ñ ẽ ĩ phaethõ — ror.
te ulˀæ ut ĩerudite dicit Tortel.qd̄ mlˀti scitu difficillimũ eẽ referũt
quũ apd̄ Ouidiũ legi posset disyllabũ & trisyllabũ: sꝫ accipiatˀ exẽ
plũ quo uiso phætõ eẽ trisyllabã cognoscẽt dictionem Martial.5.
Deucaliõ ulˀ si nõ placet hic phaethõ.si enĩ nõ eẽt trisyllab.carmẽ ñ
staret.silˀr in ꝓhætusa licet teste Quintil.P. Varro dixerit p̄ synere
sim:q̃ cõplexionẽ dicimꝰ Quũ te flagrãti deiectũ fulmine phæthõ. — Syneresim
sic Manilius.i.Phæthõthẽ p̄rio curru p̄ signa uolãtẽ. uideto Vari- — complexio
nũ de diphthõgis.in mæotis & gæometer aliqñ seq̃nte ãnuẽte uo- — nẽ dicimꝰ.
cali corripitˀ diphthõgꝰ:ut alias dicemꝰ & memoriæ dãdũ ẽ œ apd̄
antiquos positã ꝓ e.ꝓ u ut.coerauerũt curauerũt.ꝓ.i.ut ex monu — Oe pro.u.
mẽtis ait.R.uolateranus & antiquis uoluminibus ut Soloe ꝓ Soli. — Oe pro.i.

De au:eu:& ei. Cap. 8.

AV:eu:& ei(teste Beda)ꝓterimus ut audio euge Heu mõ — Au eu ei.
monosyllaba est Vergil. Heu furiis accẽsa feror. mõ bi — Heu.
syllˀa teste Seruio.2.comẽt. Vergil.Ehu q̃ pĩgui macer ẽ — Ehu.
ẽ mihi.t.i.a.eritqꝫ scribẽdũ hoc pacto q̃do erit bisyllaba — Ei ĩ.i.bre-
Ehu.Ei apd̄ græcos.i.sonat & aliqñ(teste Theodoro Gaza)ει ĩ ali — ue.
qbꝰ uerbis ẽ quoqꝫ deriuatũ p̄ i.scribitˀ: & nõnũq̃ syllˀa corripitˀ ut — Au sepatˀ
λειβω libo λιβανος nomen montis Dionysius in perhig. η και
τεςπεςι οιο πεπαιγομενου λιβανοιο Au aliqñ sepatˀ. Catul Ver-
bosa gaudet uenus loq̃la.idẽ si linguã clauso tenes in ore: sunt aũt
carmina phalec.qbus post spõdeũ dactylus est.Eu sequente uoca-
li nõ abiicitur Sedulius. Non tonitrus potuit christum seu ange- — Sedulii
lus ullus:& quũ ĩualida sit Sedulii auctoritas:Ouidiũ subiiciemus — auctoritas
Heu ubi pacta fides.Idem Heu ubi nunc fastus.Idem met.3.Itera- — inualida
bat uocibus heu heu alii tñ uolũt in iis exemplis ehu bisyllab.legi. — Eu nõ abii-
Nam & Plinius lib.de grãmatica ait multas esse dictiones bisyllˀas — citˀ sequẽte
& monosyllˀas qd̄ retulit Seruius.2 cõmẽtario.Sed quũ alid̄ Ouidii — uocali.
carmẽ p̄lego uideo eu abiici.At tu si q̃ pie lynceu ẽ tibi cura soro- — Eu abiicitˀ
ris:in quo ẽ uerbũ posset abiici.alios cõsule sufficit scias me noua — sequẽte uo
repire multa& qd sentiã oculis obiicere.Ei diphthõgũ eẽ supius ui — cali.
dimus.nã quũ scribimus tydei orphei.e.& i.nõ sepamus sed cõiun — Ei.
ctim enunciamus:ne q̃ntam potius q̃ secundã declinationẽ signifi
cet:q̃ dũtaxat in græcis utimur: qñ ĩ latinis hæc nõ fit diphthõgꝰ
Catullꝰ oĩbus ẽ thesei dulcẽ p.a.uel ẽ qd̄ ait Seruiꝰ antiq̃tꝰ ꝓlatũ eẽ — Seruii er-
theses thesi: quẽ auctorẽ priusq̃ omittã nõ possum quin errorẽ eius — ror.
enotẽ dicẽtis Vergiliũ pp ομοι τελευτον.s.l̃ram detraxisse:in hoc

T.r.d.atq; immitis achilli.ego magis dicerem ibi esse declinationē
Achilleus græcā ut achilleus achillei ei in.i.uersa: qđ apud Horatiū inuenies
Heū peruicacis ad pedes achillei.ubi ei bisyllaba ē dictio.sic & Au
Vlysseus. sonius Set neq; pelliden terrebat achillea chiron.similiter ulysseus
Ei diuidit ulyssei apud Horatiū est.iccirco discas aliqñ ei segregari ut ēt apud
Maniliū astron.2.Persei & andromedæ pænas matréq; dolentem
Seneca Sparsus cruore caucasus promethei ubi thei iambus est un
Baptista de obiter cognoscas qñ aliqua segregatur diphthōgus breuiari pri
pius errat. mā uocalē illius diphthōgi:quā & longari iuenio.Iuuenal.Perq; tu
um pr̄ ægæi neptune tridētē Pius uero Baptista in cōmēt.Plautim
ait ulyssei dictū a Plauto ut diei:qa in utroq; ꝓducta ē penultia.qui
Regula si bñ rimatus fuisset id dixisset nūq̄:quū apud Plautum & naturał̄r
pulcherri ulyssei & achillei pēultimā corripiūt:ceu uidim⁹ ī supiorib⁹ exēplis.
ma. dicēt fortasse lr̄aꝝ curiosi cur discretim istæ ponant diphthōgi. ꝙ
in laus & orpheus fit:in nicolaus & cæreus minime. Aduerte lector.
Diphth.in ¶ Nā si in uocatiuo ratā & solidā inuenies diphthōgū in illis dictio
uocatiuo p nibus diphthōgus est ut uocatiuo o laus o orpheu.si uero diphthō
manet. gus nulla in uocatiuo fuerit:ne in noīatiuo quidē esse poterit ut Ni
colaus nicolae cæreus cæree.ecce diphthōgi sonū corrūpi.& ne ru
diores hæsitent o nicolae nō est diphthōgus:quū æ scribat tātū: nō
Prudentii ꝓferat:in nicolae aūt enūtias.Hāc regulā concinnaui marte ꝓprio
errores admodū adulescēs:licet apud unū inueneris:quē auctorē eo tēpore
duo. nō dū audiuerā:ne dū legerā.hāc regulā si uidisset Prudentius nō er
rasset.putans mattheus & chananeus habere diphthongū quum o
Thimo matthee o chananeē in uocatiuo faciāt. Carmīa Prudētii sunt hæc
theus ī syl in apoth.Latrāti obsistit matteus rabiéq; fefellit.Idē in amart.Sur
laba. git in auxilium chananeus atq; agmina dēsat.& si aliq in primo uer
su excusare falso tentant:qa matthe⁹ uenit a theos qđ in penultima
Tortellii breuiat ut Timothe⁹ nō aūt lōgat ut perperā uulgo ꝓferūt.set ipse
error. dicerē mattheū scribēdū eē duplici.tt.& in.e.diphthōgū fieri & qa
Amphia de erroribus circa diphthōgos mentionē fecimus aliquos Tortellii
raus pen errores percurremus.Amphiaraus contra ipsum profertur in fine
thasyl. Ouid.pont.3.Notus humo mersis amphiaraus eqs.ubi si legas am
Tortel.er phiareus cum diphthōgo ut præcipit:scandi non potest uersus. Si
rores duo donius. Nec quos amphiaraus aut melampus. est carmen phal.
Pyreneus. spondeum dactylum & tres continens trocheos. Pyreneus & phi
Phineus. neus hæ duæ dictiones contra eundem cum eu diphthongo enun
Typhoeus tiantur Ouidius met.5. Vergineas mentes diruso; ante ora pyrene
Tortel.er us. Idem.7. Phineus uisus erat iuuenes.q.a.c. sic in Typhoeus er
ror. rauit idem Tortellius dicens in secunda habere diphthongū cū sit

in ultima.f.eus:quod uatum comprobatur auctoritate.Ouidius fastorum quarto. Alta iacet uasti super ora typhoeos ætna.Idem fast. i. Quas quoties perflat spirare typhoea credas.ubi nescio quæ iani-loqua Cõstãtius fanẽsis:& Paulus marsus effutiunt. Quid condoles arretine?nõ ne ẽt in dictione Pẽtheus nugas blattis dicẽs in accusatiuo facere pẽtheũ uel pẽthea.Statius Pentheũq; trahens. Hui qd scribis?an apud Statiũ pẽtheũ substãtiuũ est an adiectiuũ? adiectiuũ certe. Typhim & aurigam habes Priscianũ eadẽ dicentẽ:cum tuo pceptore oblitescas apud Statiũ ita legit Pẽtheũq; trahẽs non dũ te phœdimus æquo. Bacche genus. quæ uerba(si recte memini) habẽtur thebaidos.li.2.ubi pẽtheũ adiectiuũ est nõ substãtiuũ.hæc adnotasse uolui ut simili errore cæcutiẽtẽ Georgiũ adnotarẽ uallã. A me stipulabit aliqs an in accusatiuo hoꝶ noĩum in eius diphthõgo terminãtiũ:eũ sit diphthõgus:aut sit dissyllaba dictio: respõdeo diphthongũ esse pculdubio:qđ exẽplis cõproba uero Sidonius Orpheum uisere q quotidiana.est uersus phal.ubi orpheũ spõdeus est: Hæc ut uersificatoribus cõsulerẽ dixisse uolui:iã ad alia trãseamus.

Cẽstãtii fanẽsis error Pauli marsi error. Prisciani Tortel.q; error. Statii loc⁹ Georgii ualle error Eu dipht. in accusatiuo noĩum in eus diphthong.

¶ De præpositione. Cap.9.

PRæpositioni cõpositæ quãta per se fuerit tãta inhæret syllaba ut. A.quia producitur:in compositione similiter elõgat ut amito auello. ¶ E lõgat.ita in euado.ex hoc Prudentiũ miror in hoc carmine cate. Quẽ pẽtrã loqt doctor egregius est enim carmẽ Asclepiadeũ ubi doctor e:dactylus est. ideo.e.breuiat contra regulã & naturã.& licet.g.&.r.sequantur tñ nõ põt breuiari.mox etiã in ea dictione lapsus est longans gre in dictione egregius:quod alias dicemus. ¶ De in compositione producitur quia etiã natura pducta per se est:ut deduco dedo deditus. si sequat uocalis breuiat.Horatius.ut speciosa dehinc miracula pmat. Vergilius iis unda dehiscens.aliquando sequente uocali lõga permanet Ennius annalium.13. Annibal audaci dum pectore dehortatur.In deerit deest deeram deero longa est facta synæresi.Ouidius met.primo Deerat adhuc similiter in deinde & deiceps:in quibus tamen aliquando breuiatur. ¶ Præ simplex & composita longatur ut præpono.si uocalis sequat breuis est Vergilius sudibusue præustis:sic ĩ præire præesse præacutus.Ouidius met.7. Quos ubi uiderunt præacutæ cuspidis hasta.aliquando longa remanet Statius theb.6. uacuus dño præiret arion Vergilius.Nec tota tamen ille prior præeunte carina.hic oĩno præ longari edocet Victorinus ut fiat synalepha. Hunc non immerito arguit Beda eo q synalepha non fiat in media dictione: Bedæ ideo inhærendum admo-

A ppositio E ppositio Prudẽtiũ miror. Prudẽtius labitur. De. Præ. Victorin⁹ arguitur.

Victorin⁹ falso defensus.
Synalepha pcedētē adimit uocalem.
Victorin⁹ excusatur
Maturantius īcaut⁹
Georgius ual. īcaut⁹
Seruius & beda incauti.
Se prepositio
Di prepositio.
Vnum miror
Neotericos poetas aliquos nō taxo.
Io. pastranēsis incuria.
Ad.
Ab
Ob
Seruii regula.
In
Sub
Con
In

nuerim. Alii defendunt Victorinum dicentes in hoc aluearia uimine texta fieri synalephā: hi & ipsi decipiuntur: nā synalephā adimit præcedentem non subsequentem uocalē. Iccirco ibi dixerim forte synæresim fieri: uel quod Vergilius in aluearia usus fuerit antibacchio pro dactylo ut Bedæ sentētia est. Victorinum aliter excusandum (si excusari cōpos est) censerem scilicet Vergilium in pūnte fecisse: quod in deerat fecit Ouidius uidelicet facta synæresi. hoc legentum iniunxerim iudicio: tamen melius in pūnte breuiari prædicendum est ut etiā apud ouidiū reperitur. Et uenit stella nō præeunte dies. ubi nisi præ corripiatur scandi non posset uersus. Maturantius præterea alioqui exquisitissimus inquit in iis quæ composita nō sunt: & diphthongum nō habēt plerūq; corripi ut preciū premo. sed quid ad Rhombum (ut dr̄) ideo incaute ea adposuit. si mentio fit de præ ppositione: ppositioni īopportuna inseruit & īterpollauit: quod & Georgius Valla fecit: tamē minor incuria est sequētium magnos duces. nam & Seruius & Beda eruditissimi prius posuere. cur id fit factum ipsi uiderint. ¶ Se composita producitur ut seduco nisi a uocali incipiēte ut seorsum. in hac dictione tamen. e. abiici aliquādo in scāsione in prima diximus epographia: licet aliqui: quod nō improbo. o. uelint colidi. ¶ Di ppositio longatur ut diligo. ex hoc miror illum multiugæ eruditionis examen meū corculum: meas delitias dicentē similem diligit sibi quisq; ualete. quē in talem incidisse errorem non persuadeo. Set dicent aliqui me durissimum adgredi pondus si omnium errores recenseam: uelim hi sciant: hoc me nō adgredi quum apud quosdam neotericos poetas tot syllabarū errores inueniantur ut centum uix contineri possent uoluminibus: tacitos prætereo ne caninā exercere rabiē dicar: interim caueto dum psequar. breuiatur tamē a græco in dilema: apud nos in disertus & dirimo. quod Io. Pastranēsis & aliqui minime adnotarunt. ¶ Ad: Ab: Ob: si cum dictionibus a consonante incipiētibus socientur longationem postulant ut adduco absum obdo. si uero a uocalibus correptæ sunt: ut adesus. abesus obintro. Si uero cum iacio componantur modo longantur: modo curtantur: quū longantur: per duplex ii scribimus ut adiicio abiicio. obiicio. si aūt corripiūt p simplex. i. notari pcipit Seruius. q alio in loco sup iis ait ad ab ob corripiūt quū crescēdo: dissyllabū reddūt ut adit obit. in dr̄nter ponunt quū trisyllabū faciūt ut adicit obicit. pducunt tm̄ mō quū tetrasyllabū ex se reddūt ut adiicio abiicio obiicio: qd etiā dicit Beda. ¶ In & sub: ea regula: qua ad ab ob contineto. ¶ Con & in si cū dictōibus ab. s. aut. f. īcipiētibus cōponāt lōgāto: alr̄ bre-

uiant

uiantᷣ teste Ciceroē:sed naturaliter loqᷣ.ubiqꝫ.n.apud poetas lōgā tur seq̄nte cōsonāte. ℭ Re cōposita corripitᷣ ut repono: nisi refert qñ significat utile ē:aut distat. Iuuenal. Quid refert q̄ta siccum iecur a.i.licet & aliqñ corripi in.6.dixerim Epogra.qñ cōponitᷣ cum iacio silr̄ est.ut in supiorib⁹.aliq tñ hác faciūt discretionē:ꝙ si hæſre piantᷣ breues.s.ad ob ab in re sub.cōponantᷣ ab ico icis:si uero lōgæ a iacio:& merito tūc geminandū ii.qa a iacio pp i.& a.cōuersam in cōpōne:in i.Quoꝗ̄ drīam nō tm̄ dāno:q̄ uitupo:qm̄ ico icis primā lōgat:ut legere poteris epog.3 & lati⁹habes apud. A.gelliū. lib.4. cap.17.in retulit reperit recido relatus repulit reliquus reduco quā ta re fit in.6.dicemus epogr.Re licet cōponatᷣ cū dictione a duab⁹ consonantibus incipiente tñ breuiatᷣ.Lucanus phar.2.Prænestina suos cunctos simul ense rescissos.licet aliq legāt recisos. longatᷣ eti am.Ouid.meta.2.& si rescindere magni. ℭ Pro aliqñ breuiatur ut professus:aliquando longatᷣ.ut produco.A. gellius.li.2. cap.17. & Pylades municipalis noster:Georgiusꝗ̄ ualla uberi⁹ dixerūt. Hæc nomina tamen breuiatur ꝓpheta ꝓnepos ꝓfugus procella proter uus ꝓfanū ꝓfundū profatus profusus ꝓfestus ꝓfecto probatus:lō gantᷣ ista proficio prodeo proluo prouoluo proficio profligo. pro fectus ꝓcuro profusus ambigue hæc tria ut in.2.leges epogr.

Re.

Aliqui dā nantur.

Pro

ℭ De positione. Cap. 10.

Pō quot mōis fit.

POsitiōe lōgari syllabā nemini dubiū est:& oportet ut uo calis:q̄ positiōe fit lōga naturalr̄ sit breuis: & hoc pacto fit lōga.nam quæꝗ̄ cōsonās dimidio cōstat tpe. uocalis breuis unius est tpis:duæ cōsonātes alteri⁹:iō duobus tpibus fit lō ga syllaba. fit autem positio Diomede teste.7. modis: octo dixit Asper:& pluribus innuit in editione prima Donatus:ipsos legito. ℭ Primo. quum correpta uocalis in duas definit consonantes ut Est in secessu longo.l.i.p. ℭ Secundo.quum duæ consonantes sequuntur ut Arcis romuleæ. ℭ Tertio.si definat in duplicem litteram ut Nox ait. ℭ Quarto.si una quæꝗ̄ dictio in consonantem terminet dictione sequente a consonante incipienti:ut dixitꝗ̄ & præ lia uoce diremit. ℭ Quinto.si sequens a duplici incipiat ut axis me xentius quod improbatur a Beda: quia inquit in diuersa dictione si breuis esset uocalis & sequeretur.a.z.incipiens dictio: non posse longari ut memorosa zacynthos. ipsum legito. sic apud Lucanum tumidum super equora xersem. Iccirco absꝗ̄ dubio huic adhærebis sententiæ: ꝙ si aliqua dictio in breuem uocalem terminet. sequente littera duplici non longatur. ℭ Sexto. si dictio desinat in unam consonantem:& excipiatur a uocali consonā

Beda cōtra Diomedē.

Bede opī nio placet.

tis loco posita.u.uel.i.ut At iuno.At uenus. ¶Septimo quum cor repta uocalis desinet:& iterposita.i.excipiatur a uocali: ut Troiaq; nunc stares.est ideo quod diximus in prima epographia ad enodadum griphum Seruii examinandum tamen est si una in uocalem breuem desinat dictio:nunq̃ illam uocalem produci licet sequatur a duabus cõsonantibus incipiens dictio:quod paulo supra diximꝰ. Horatius non fastidisse Strabonem.tamen Maturantius opponit propter illud.Fontesq; fluuios: & in aliis q̃plurimis: qui si uidisset Seruii opinionem:quam in.5.recitabimus epographia:talia posteris mandasset nunq̃.Nihil.autem refert q; sequens dictio seu a duabus consonantibus:seu a duplici littera incipiat:si præcedens sit in fine breuis.Ex hoc non possum non mirari Diomedem: Capellã: Victorinũ & aliquos dicentes in hoc nemorosa zacynthos.sa breuiari:quia aliquando.z.duplicis uim perdat.omnino licet haberet uim sa semper breuiaretur.Et si id comprobare uoluissent in eadẽ dictione exemplum adducere debuissent.set copiosius in.6. refere tur:ubi de cõmunibus disseremus syllabis.similiter Nicolaus ferretus inquit.Gibbus,& acre malum sæpe stillãtis occelli.e. longari ꝑ pter.st.non enim sæpe:set semper apud Iuuenalem legitur.ideo de ceptus me sinat progredi.nisi forte uelit cunctari obiiciens Terentianum:quem sequitur:dicentem dictionem ab.s.& alia consonante incipientem posse breuem uocalem elongare.ut Vnde spissa coma.Ecce stagna madent.An bene Terentianus dicat alii uiderint. mea quidem sententia non admittendum censeo.

Maturantius fallit.

Diomedẽ capellã & Victor mi ror.

Nicol. fer. decipitur. Iuuenalis locus.

An bñ Terentianus.

¶De compositione. Cap. 11.

Ompotitio cognosci primam syllabam semperi ducit ut si te lateat quanta sit po in pono.in compositione ꝓpono cognoscis accentu demõstrante.in cõpositis nãq; tanta est syllaba:quãtã in simplicibus uidemus esse: nisi in quibusdã paucis Nubo nu lõgat pronuba & innuba breuiatur. Ouid.Pronuba Tisyphone.Idem & innuba laurus.In cõnubiũ nu. uariatur quod in sexta docebimus. In iuro iu longatur: in peiero deiero breuiatur.in dico dicis longatur:in fatidicus falsidicus & similibus breuiatur:in sopitus so longatur:in semisopitus breuiatur Ouid.Semisopita manus. Agnitus & cognitus itidem breuiant̃ in media a simplici longo:qđ est notus.insio & suffio a fio lõgo ẽt bre uiant̃ si Barzisio credimus.ambitus ta tũ.lõgat̃ in penultima a bre ui simplici.& qa de cõpositiõe partẽ subiuimus:quãta sit syllaba in aliquibus græcis cõpositis enarrabimus.¶A protos cõposita pro ducunt̃ quãdo græce scribit̃ p ω ut Protesilaus.Ouid.Protesilae ca

Cõposita quædam a simplicibꝰ dissona.

Protos in cõpositiõe.

dis & primum significat ut ꝓtomartyr.ideſt martyrū primus.tñ in uenio aliquos ꝓtomartyré breuiare:& hæc eſt rō:quia aliter in carmine poni nō pōt hexametro:ſet placeret magis ut to longaret car mine annuente q̃ pro breuiaret. Non mireris tñ me in theonabaſi ꝙ dixerim. Quot teſtes diuini operis ꝓtomartyr agyrtes.eſt autem procælium carmé:de quo in arte breui dicemus ubi de heroici ſpe ciebus fiet mentio:& ne aliquis diu qd theonabaſis ſignificet ſcire immoretur.uiſum eſt breuiter qd de chriſto rerum opifice compo ſuerim ac ediderim interſerere.iam triennium eſt quo Theoandro geniti.i.dei hoīſq̧ natiuitas. Theoádrothanatos.i.dei & hoīs mors Theoanaſtaſis.i.dei reſurrectio. Theoanabaſis.i.dei aſcenſio: in lu cem noſtra ꝓdiere opera:quæ qm̄ plauſibiliter ab oībus relegunt Theocriſim.i.dei iudicium ꝓpediem editurus non ſupprimam.

Quĩtianũ nō mireris Theoádro geniti. Theoádro thanatos. Theoana ſtaſis. Theocriſ. Mache in cōpoſitiōe.

¶ A mache in compoſitis ma corripitur Vergil. Hectoris andro mache.& pugnam ſignificat ut antimachus ideſt contra pugnam. ¶ Ab ariſtos compoſita ideſt optimus a.breuiant. Oui. Iunxit ari ſtides. Iuue. Siquis ariſtotelem. ¶ A monos ideſt ſolus compoſita mo breuiant. Vergil.6.A.ſ.a atq̧ arce monœci.licet in monychus longetur. ¶ A cratos corripiunt cra. Lucil. Villicum ariſtocratem mediaſtinum atq̧ bubulcum.audio tñ neotericorū eruditiſſimos Socratem media longa pronunciare Sidonii forſan auctoritate ni xos. Quas atomos uocat ipſe leuis ſocratica poſt hunc. Adducunt inſuper exemplum Cornelii galli. Socratem palmam promeruiſſe ferunt.riſu diſrumpor & cachinabili plauſu quatior: quum cogi tent illa carmina:quæ ſub fragmento circūferuntur: eſſe Galli ue teris poetæ & maronis Synchroni.parcat eorum iudicium. dicam qd ſentiam.nam uel poſito grandi pignore diſputauerim illud opꝰ nō eē alicuius claſſici ne dū Galli.præſertim quū ſæpius in eo clau dicátes inueniá uerſus. Nō deſunt referétes illa carmina a quodam Maximiano fuiſſe cōpoſita. Hác nr̃am opīoné cōprobabūt docti.i 6.tñ aſpice epogr.& cratos robur ſignificat. ¶ Ab hecaton.i.cétū he.& ca.breuiát. Iuuena.exiſtunt q ꝓmittunt hecatombé. ¶ A po ly po.& ly.breuiat. Ouid. Iáq̧ tuos pectis raſtris polypheme capil los.& ſonat apud nos multū:uñ aliqui pulydamas non polydamas legunt:alii ét polydamas legi inſinuant:nos alias qd ſentimꝰ diſcur remus. ¶ A philos ideſt amor breuiant Ouid. iterum uidere philip pi.aliquando longant neceſſitate urgente metri ut philoſophus:& tūc ſm aliquos.l.duplicat. ¶ A phagos compoſita breuiant. ideſt comedens ut lotophagi. ¶ A theca longantur ut bibliotheca. ¶ A doros ideſt donum longantur. Vergilius. Nam polydorus

Ariſtos in cōpoſitiōe. Monos in cōpoſitiōe. Cratos in cōpoſito.

Galli nō eē quod repit fragmétū.

Maximia nus. Hecatō in cōpoſito. Poly. in cō poſ. Philos in cōpoſi. Phagos in compoſi. Theca in compoſi. Doros ni compoſi.

Cacos in comp. Lycos in compoſ. Chir in cō poſi. Hyper in compoſ. Epi in cō poſito. Genos in compoſ. Vniꝰerror Stratos in cōpoſi. Batis in cō poſ. Agathos in cōpoſ. Telos in compoſ. Aliquorū error.

ego. ℭ A cacos ideſt malus breuianť. Iuue. ſaty. 7. Scribendi cacoethes & in æ.c.ſ. ℭ A lycos ideſt lupus breuiantur. Ouid. notus feritate lycaon. ℭ A chir ideſt manus ambigue ut poteris exemplis cognoſcere. Martia. Chirurgus fuerat n.e.u.d. Idem porrigit hæc chiragra eſt. ℭ Ab hyper ideſt ſupra breuiantur. Iuuena. Exul hyperboreum ſ.d.a.a. ℭ Ab epi ideſt ſupra ſimiliter breuianť. Marti. ſcribens epigrámata chartis. ℭ A genos ideſt genus breuiátur. Auſon. diogenes cynicus. unde ille Petrus a barbaris cultus tanq̃ iuppiter (ut in multis) errauit dicens Scripſit origenes q̄ non tenebroſa fuerunt. Hūc corrigo uelut rācidū & indoctū poetá. Ná petrꝰ ille neq; a me admittiť: neq; admitteť unq̃. ℭ A ſtratos ideſt exercitus ſtra breuiát Martia. Cōuiua philoſtratus undis. ℭ A batis ideſt ambulans breuianť. Iuuenal. Augur ſchœnobates. ℭ Ab agathos ideſt bonum corripiť Auſon. cœnaſſe agathoclea regem. ℭ A telos cōpoſita ideſt finis breuianť. Iuuenal. Si quis ariſtotelem ſ.u.p.e. unde errant ariſtotilé dicétes p i. non per e. blaterēt qcqd uelint Andreas carmel. & eius æmuli ita Varinum ꝓferre ſolitū dicétes: qđ ſi ita é & ipſe errauit: qđ nō credo. ℭ A pyr in aliqbus lōgať: & in aliqbus breuiať Martial. Barbara pyramidū. Ouid. Flámaſq; imitáte pyropo. & ignis apđ nos dr̄. ℭ A bi & tri breuianť ut triſulcus bicornis Auſon. tn̄ lōgauit. Et trifatidicæ nomé cōe ſibyllæ. Alia ſuccurrūt: quæ breuitatis cā omitto. ad alia ergo tranſgrediamur.

Pyr in cō poſi. Bi in compoſ. Tri in cōp. Deriuatio

ℭ De deriuatione. Cap. 12.

DEriuatione ité q̄ta ſit ſyllaba cognoſciť: ut ſi primitiua uox lōga ſit. deriuatiua lōgať. ut donum donatio. & aduerte in uerbis ſi eadé lr̄a ſeq̄tur uocalé in deriuato: quá in primitiuo uidebis: tūc deriuatiuū primitiui regulá ſequeť: ut moueo ī mouédus o. ante u. breuiať. ſi uero alia ſeq̄tur lr̄a ꝑmutabiť ſyllaba: ut mobilis momētū momē apud Lucretiū: ſed ī ueniunť q̄dá: q̄ licet eueniát a lōgis tn̄ breuianť: & q̄dā a breuibus: quæ lōganť.

Philippū beroaldū nō admitto. Aggerus. Poſui.

ℭ Deriuata breuia q̄ primitiuis lōgis. Cap. 13.

DIcax a dico dicis. plagiarius a plaga q̄q̄ Beroaldus uelit a uerbo græco πλαγιάζω. i. in obliquū uerto: qđ nō admitto. ſtabilis a ſto. titulus a tutádo. aceruus ab aggere q̄ſi aggeruus: ſodalis a ſuadeo. ſagax a ſagio. anus ab annis. coma a como. uir a ui. uirtꝰ a uiro teſte Cicerōe. femur a fœmía omaſū ab omíe. bubulcus a bubꝰ. oculus ab occulo. acerbꝰ ab acer. fatuus a fatū. ligula a līgua. genui a gigno. potui a poſſū. poſui a pono licet & poſui ꝓtulerīt ueteres. Domꝰ a doma: qđ tectū dr̄ & p ω. apud græcos ſcribiť. ſopor & ſoporo a ſopio. uadū a uado. ariſta ab

areo

areo. Lucerna a luceo: uel ut alii a lychno. quater a quattuor. farina a farre. disertus a dissero. fragor & fragilis a frango. dux ducis a duco. ofella ab offa. Niphates a νείφειν quod per diphthongum scribitur. aqua ab æquitate. mamilla a mamma. fides a fio ꝙ fiat. siquidem a si & quidem. nato natas a no. odiũ ab odi: alii uolunt ab odio quo uerbo utuntur Victori. & Seruius. unde & oditur apud Tertullianum est. Lotium a lotum. curullis a curru. manus a munio. uitiũ a uito: uel a uintio ut uult uictorinus uirosus secucdũ aliquos a uirus apud Lucil. saty. 7. uenio ad uitulá atq̧ uirosam. utit̃ ẽt Seren⁹. set magis a uiro deductũ diceré. ná uirosæ mulieres dicuntur uirorũ adpetentes latius uideto in. 3. Epogra. cap. 3. cætera poetaꝝ multiplici lectione inuenies. Aliqui ẽt: iter quos est Nestor & Sulpitius: sigillũ & tigillum dicunt a signo & tigno. Hoc non dixerim ipse ꝑsertim quũ in tigno & signo. g. & . n. ambiguam faciát syllabã. ideo merito breuiant̃ ut cumulatius in. 6. dicemus epographi.

Virosus. Lucilii & Sereni locus Aliquorũ incuria. Nestoris incuria Sulpitiiq̧. Tignum. Signum.

ℂ Deriuatiua longa a primitiuis breuibus. Cap. 14.

Tubera a tumeo. humanus ab humo: uel hoie. sedes a sedeo: licet sedile oino breuietur. staturus a statũ. tegula a tego. uitupero a uitiũ & paro. seriũ a sine & risu. ut uult Marcellus. gradiuus a gradu. ut ait Festus: tñ ambigue ponit̃. laterna a lateo. seculum a sequendo uel: ut uult Varro a sene uel a seco. rapũ a rapio. lex legis a lego legis secũdũ aliquos: set potius a lego legas dici existimo & tunc syllaba suũ seruaret mensum. Iucundus a iuuo: nõ a ioco ut male Maturátius sentit. Sulpitius ait a iuuo & tamé incuriose posuit in regula o. ante. c. quum scribat̃ iucundus. binus a bis. trinus a ter. totus a tot. rex regis a rego. denus a decem. nonus a noué. uox uocis a uoco. uena a uenio. uomer a uomendo. iumentũ a iugádo testibus Marcel. Varrone. & . A. Gel. lib. 20. cap. 1. super qua dictione corrigitur Sulpitius a Nestore: ꝙ dixerit a iuuo. Nestoris ĩcuriam tamé taxamus cum & Sulpitius Lactátium & Columellã auctores habeat. casus a cado. latus a tuli. uires a uireo. nequá a nequeo. remus a remoueo. caseus a coacto. sumen a sue. liquitur a liqueo. uigiti a bis & decem. iugerum a iugo. rete a retineo. petus a petendo. humor ab humo. secius a secus. Vergili. non secius ac rotat ensem: alqui tñ segnius legunt. aliud exéplũ addam Silii pun. 6. A. c. nõ secius undiq̧ dextram: quáq̃ Philologus setius per. t. scribit: & a secus uenire inficiatur. Lictor a ligando si Valgio credimus Ruffo. fomes & fométum a foueo. ceritus a cerere. feralis a ferendo: uel ꝙ antiqui (si Domitio credimus) mortem feram dixerunt. pedor a pede. mobilis a moueo monychus a monos. alia plu

Maturáti⁹ male sétit. Sulpitii incuria. Iucundus Sulpitius. defendit̃. Nestoris incuria.

Syllabæ auctoritate magis q̃ regulis.

Syllabographorũ error.

rima apud poetas inuenies. Et memoriæ tenendum est aliqua breuiari in prima positione: in possessiuo uel patronymico longari ut Stoa stoicus: Priamus priamides. ad auctores confugias: quia syllabarũ ars potius auctoritate q̃ regulis dignoscit̃: let intende omnes syllabographos errasse: quum etiam iunior longari a iuuene notent: quum iunior non a iuuene set a iune exoriatur. latius legito i. 3. epogra. ubi de. u. ante. n. fit mentio.

De uocali ante aliam. Cap. 15.

Fio in sylla

Ocalis ante aliã in latinis dictionibus breuis est. ut de⁹ melius. excipito fio quũ fit bisyllabũ ut fies fiã fiet: & ut testat̃ in accẽtu Prisci. (mõ Priscianũ illud redoleat opus) nulla est alia latina dictio ubi. i. ante. o. lõget̃: nisi in hoc uerbo fio. si uero polisyllabũ erit nisi. r. sequat̃. e. itidẽ lõgat̃ ut fiebã fiebas fiebamus. sequẽte autẽ. r. breuiat̃ ut fierẽ fieri: quod nõ tetigit Maturãtius. tñ teste Donato i fieri si lõga ꝑtulit Ennius: sic nõ audiendus erit Prudẽtius: qui duplici labit̃ errore dicẽs. Hippolytus fiat ergo agitet turbetq; iugales. & alio in loco. Cur uestri memor ut fiã rogatus. in q̃bus fiat & fiã prima breui falso enunciauit. Partes egisset suas Ianus Parrhasius si hæc adnotasset. ut multa alia in Sedulio fecit & Prudentio. Excipiuntur quoq; quæ uocalẽ ante aliam longam habent ut ae r dius dia dium. Orpheus in argõ. τισίφουη τε και αληκτο και δια μεγαιρα: licet teste Seruio comment. xi. uideatur a διοσ uenire quod breuiatur. ideo deriuatio a principali dissentit ut est etiam chius chia chium: quum chios breuietur. & ut alia multa superius de deriuatione dicta. demuntur ẽt alia quæ breui dicam compendio: cæus cæa clio pierius zoilus stoicus troilus troia troius taygetus laertes æacus gæometra æolus lageos cyane cyaneæ læander cæix aloeus mæander typhoeus mæõ pæan pæon pæas æas phæax mœotis ægea thyas diana amalthea achelous herous: obliqui a minos: & heros enyotros trois: & ea quæ in laus nomina propria terminant ut menelaus nicolaus Heliotropium Scœneis ubi aliquando ei in i. uertitur. Sidon. Tradit Scæneida ter cadente ponte. est autem carmen phalecum. longantur etiam aliquando accusatiui in penultima a nominibus in eus diphthongum. ut Illionea petit apud Vergilium: & Cephea apud Germanicum. qui accusatiui breues etiã reperiunt̃ ꝑpter doricos: ut dicemus infra. Producit̃ itidẽ iob: & quædã in aon ut didymaon aon chaon lycaon amichaon imaon lapythaon partaõ chremetaõ pharaon qd̃ nomen ambigue repio. similiter longant̃ in ael ut michael raphael. Quædã in ion ut ixion echion pandion orion arion

Maturãtii incuria.

Fieri pría longa.

Prudẽtii errores duo.

Ianus parrhas. nõ adnotat.

Noĩa i la⁹.

Noĩa in aon.

Noĩa i ael.

Noĩa i ion

amphyon hyperion.io pro filia inachi set ambigue inuenio: quod cæteri non uiderũt terminata in ia ut thalia argia magia &c.a mantia cõposita secũdũ aliquos ut geomantia elegia pedia lãgia deida mia lampia hyppodamia laodomia lebadia legito Priscianum.2. si plura desiderabis.similiter quædam in ius ut sperchius arius lyci us darius:quia per ει scribuntur.aliquando tamen ει in i.conuertitur ut apud Lucretium δουρεια δουρια δαρειος δαριος. Vnde nõ miraberis apud Sidonium breuiari dicentem. Et primum darii tumultuantes.& adnotes etiam breuiasse da quam syllabam inuenies longam apud auctores receptæ fidei.in.6.legito Epograph. Longantur similiter quædam in oius ut acheloius.in eius ut rhodopeius phoebeius.set aduerte in iis i proferri ut uocalis:aliquando nusquam est ut in exemplis comprobabimus. Item in aia ut panchaia achaia.quædam finiẽtia in penulti.in ει apud græcos quæ diphth. in e.longam apud nos uertitur(teste Seruio) ut galathea cytherea alexandrea medea deiopea calliopea penelopea spondeus alpheus ænæas trocheus.ut ait Terentianus: qui innuit contra Seruium ει apud græcos non statim apud nos in.e.uerti.set græcos prius ει uertere in η & mox η uerti in e apud nos quod placet. Vnum est q̃ quæ apud græcos per η aut per α ι & ο ι & per omnes diphthongos scribantur.apud nos esse longa:ut iudæa meliboeus boeotia. non boetia ut imperite Tortellius & Nestor scribunt. utiq̃ latinus in exemplis referetur. Quedam similiter in ous ut myrtous lesbous & multa alia:quorum auctorum plurima te compotem faciet lectio.nam auctoritate magis habentur eæ syllabæ: q̃ regulis. Quando æ in ai uertimus a longa est:ut musai albai.nã in hoc nos imitari græcos scribit Pontanus.sic quãdo diphthõgus aliter diuidit ut threicius threissa.Inuenitur etiã præteritũ in ui diuisas penultimam elõgare:Ennius.5.annal.Annuit sese mecũ decernere ferro: quãq̃ melius lego:Annuit & se se mecum decernere ferro. ¶ Ouid. Lucis egens aer n.s.f.m.sunt qui taxent Sidonium super hoc nomine:q̃ dixerit.Hunc aerem pariterq̃ deos sic autumat ortos. ignorãtes syneresim ibi esse:quod multi græculi ne dicam(ut Pius ait)graeculi eunt inficias:quum.α.in.η.uel i aliquando coeat ut patet in αηρ hoc in loco. Horat.& dia poemata pango. Vergil. E.u.p. cæo enceladoq̃ sororem.Ouid Cingitur ægeo nomine cæa mari.Idem Si nunq̃ uenerẽ cous pinxisset a.Idẽ.Non mihi sunt uisæ clio cliusq̃ sorores.Idem Pierus has genuit.Idem Zoile nomen habes.Iuuenal.Stoicus occidit baream d.a.quod magnum est:quum Stoa breuietur: quia apud græcos per ομικρον.idest per o.breue scribitur

Aliorum i curia.
Noia in ia.
Noia i ius
Nomia in oius & in eius.
Noia i aia
Seruii regula.
Terẽtian⁹ a seruio dissentit.
Tortellii & nestoris error.
Nomia in ous.
Syllabæ magis exẽplo q̃ regula note.
Annuit penult. lõga.
Sidonius defendit.

Stoa cur cognomen meum.

& qa ĩ Stoæ mẽtioné ĩcidim⁹ multis:q̃re Stoa cognomẽto noier:ſti
pulãtibus rñdebo. Olim dum aduleſcẽs adhuc litteris ĩcũberé (ab-
ſit iactantia) tãta mei apud oẽs uidebat̃ ſpes:ut ĩ oĩum ore illud fre
quẽs eſſet μουσων στοα ideſt muſaꝝ porticus & teſtudo. Nam qd

Quicquid dico uerſus eſt.

conabar dicere uerſus erat. qđ & nunc oẽs teſtant̃. id nomen tantæ
inter ſocios fuit aſſuetudinis ut nunq̃ deciderit:neq; decidet: dum
ſpiritus hos reget artus. ſet repetatur iter. Vergil. amiſſis troilus ar
mis. Luca. inculta iuuentus Taygeti. Ouid. Nam mihi laertes. p. e. a.

Tortellii error.

i. hic nõ immerito quid de hac dictione male ſentiat Tortellius re-
cenſendũ eſt uerba cuius hæc ſunt: Notandũ eſt non ſolum laertes
triſyllabũ ĩueniri:ſet ẽt biſyllabũ:quod in patronymico apud Ho-

Horatius bis emaculatus.

ratium car. primo adnotauimus. Sic enim antiquiſſimos contextus
cõperimus. Non tu laertiadé exitiũ tuæ. eſt aũt uerſus aſclepiadeus:
alii uolũt ab eo uerſu ut tu dictio abiiciatur:remaneatq;. Non laer
tiaden. & ita ꝓculdubio Tortelli legẽdũ eſt: q inferius ſcribis apud

Ouidius defenſus.

Ouidiũ reperiſſe quale Horatii eſt hoc:ſet deciperis legendo Oui-
dii illud met. xii. Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. Tibi audiré

Tortellius decipitur

Arretine ſi ita legeret̃. leges iõ. Laerteq; fuit. t. f. l. Hæc adnotaſſe li
buit:ut nõ tantũ tibi:ſet & Neſtori:cuius a te ſtat opinio: reclama-

Neſtor fallitur.

rem. Georgius quoq; Valla ſimili labecula contaminatus eſt legẽs
illud Horatii. O mi laertiade quicqd dicã. aut erit:aut non: quaſi ae

Geor. ual. fallitur.

ibi ſit una tm̃ ſyllaba:tu legito O laertiade. q. d. a. e. a. n. Hos non
correxi quaſi negans id non poſſe fieri:ſed doleo:quũ neſciant ido-

Iuuenalis emaculat⁹

neum ſuæ opinionis inuenire exemplũ:antiquos interpollant codi
ces. Propert. iudex ſedet æacus urna. Iuuenal. Grammaticus rhetor

Neſtor contra Geor. uallam.

gæometra pictor aliptes:in quo carmine Georgius Valla a Neſto-
re repræhendit̃:ꝙ legat gæometres:quũ legẽdũ ſit gæometra:quia
gæ apud græcos elongatur & per ωγαιω ſcribat̃ cuius ſententiæ

Georgius ualla defenditur.

nos adhæremus. Et quid ſi legatur gæometres ſynæreſi facta ut in
illo Auſonii: Vel quot iuncturas gæometrica forma fauoꝝ. ubi ſi
deſit ſynæreſis nullo mõ ſcandi põt. & nil eſt qđ poſſit detrahi ut in
gæometres gæometra:tñ quorũdã occurrit opinio ut gæ diphthõ-
gus breuietur ꝑꝑ uocalé. qm̃ Sidonius ait in phaleco carmine. Non
hic quũ gæometricas ad artes. & alibi. Tractator gæometra muſi-
cuſq;. ubi niſi gæ breuietur uerſus claudicãt. qđ aliqñ diphthongus

Diphthon. breuis ſequente uocali.

breuiet̃ ſequẽte uocali in eadẽ dictiõe exẽplo eſt mœotis præuſtus.
Set nõ uidẽt. ωμεγα ideſt. o magnum ẽt breuiari:niſi uelis dicere. Si
doniũ poſuiſſe in ſecunda ſede ſpondeũ pro dactylo:eo ꝙ in tẽpore
conueniant. te ipſum conſule. mea ſolum inter fuit iſta perquirere.
at exempla perſequamur. Vergil. i. Aeoleq; nanq; tibi. d. p. a. h. r. &

quū de Aeolo mentionē fecerimus breui uisum est uti diuerticulo.
Dū Brixiæ poeticis initiarer disciplinis: aduerti Seruiū ab Ouidio dissentire. Seruius aūt in adlegato Vergilii uolumine ait, super hoc: & pulchra faciet te ꝓle parētē. non ꝓpter Canacem & Machareum qui alius æoli fuere filii. Ouidius uero in Canaces epistola ait ambos fuisse Aeoli filios uentorum regis dicens. Ille noto zephyroq; & sythonio aquiloni Imperat: Sciendum est poetas plurimorū deorum: aut hominum uni tribuere facinora: ut quum fuerint plures Hercules: Mineruæ: Ioues: tamen Herculem Mineruam Iouem celebrant. Nam nominis similitudine plures deos intellegere poetas ait idem Seruius. S. cōmēt. super hoc. Dardanus illiacæ. p. p. u. e. a. Iō nullus tam sit exoculatus: qui ignoret Ouidium alterius Aeoli Tyrrhenorum regis Aeolo lyparitano præclariori gesta tribuisse: Sic Seruius Ouidio concordabit. placet aliqando interserere aliqua: ut uersificatoribus prosim: & plurimis fastidium adimā flosculis. Vergili. tenuisq; lageos. Iuuenal. peregrina iuuare lagois. Ouid. Cognita cyane. Idem. T. i. strenua cyaneas. Martia. audax leāder amores. Ouidi. Extinctiq; iube cæycis imagine. m. Idem Gignis aloidas: nō aut gignis & aloidas: ut perperam aliqui habent codices. quod inferius dicam late. Idem spirare typhoea sedes: in qua dictiones Tortellium errasse superius admonuimus: & nō mireris Vergilium dixisse. qui tela typhoea temnis. quum adiectiua. a. nominibus in eus diphthongo. e. semper in penultima longent ut orpheus orphea orpheum. Hoc fieri doricorum more in primo docet Priscianus: Dorici autem solent ab ει diphthongo abiicere. i. quod etiam in æneades fit. in ænæas nāq; penultima longatur. & nullo pacto Georgii Vallæ aduletur opinio dicentis Maronem in hoc: qui tela typhoea temnis: penultimam elongasse: adtestantisq; typhoeus esse trisyllabum cum œ diphthongo: set ut diximus in ultima diphthōgus est eus. Ouidius. Mæonides nullas ipse. r. o. Idem. Ad uada mæandri concinit. a. c. Idem. Dicite io pæan. Statius in achil. didicis quo pæones arma rotatu. Ouidi. nec te pœantius heros. Lucan. parui set gurgitis æas. Iuuenal. Proxima phæacum. Idem. T. q. excusat mæotide sæuior ira: in. 6. legito epographi. ubi docebimus aliquādo (ut supra ostendimus) breuiari. Ennius. M. f. p. agæaq; longa repletur. Vergili. Thyas ubi audito. s. t. b. Idem Exercet diana choros: tamen ambigue ponitur. Tibul. Quicquid amalthea. q. m. d. Ouidi. alios acheloe dracones Vergili. Aeoasq; domos: in. 6. tamen uideto epographi. Martial. ratibus. naualis enyo. Vergili. potiuntur troes harena. Ouidi. ueteres heroidas æquas. Idem. scis hæc me-

Seruius ab ouidio dissentit.

Poetæ qd multoꝝ ē unitribuūt

Aeoli duo

Inter Seruium & ouidiū cōcilia tio.

Ouidius emaculat⁹

Georgium uallā non admitto.

Scitu pulchrum.

nelae nephandas. Idem. Protesilae cadis. Priscianus in per. Hic lapis heliotropius qui nomine uero. Pruden. in psych. Egregio. c. u. nam proximus iob. Vergili. quinto iussit didymaonis artes. Idem. troiano a chaone dixit. Ouidi. notus feritate lycaon Vergilius chiron amithaoniusq; melampus. Idem. dum texit imaona alesus. Statius in thebai. cliromim chremetaona curru. Propertius sanauit crura machaon. Val. flac. Hic & odoratus fragranti crine michael. Ouidi. Vertitur ixion. e. s. r. q. s. q. Idem quorum fuit unus echiō. Idem. pandiona misit ad umbras. Vergili. fluctu nimbosus orion. Idem. inter delphinas arion. Ouidi. quid nunc hiperione nate. Horatius. Dictus & amphion. th. c. a. Iccirco plectendi sunt illi: qui apud Iuuenalem legunt Amphion exclamat: set pæan contrahit arcum: quādo mensu syllabario suffragante legendum sit. Amphion clamat. s. p. c. a. Ouidi. uaccam spectabat ad io: tamen aliquando breuiari inuenies. Horatius. Pthius achilles. ex hoc in errorem decidit Tortelli⁹ super ea dictione dicens aliquando inter. p. et. th. i. aliud interponi: & isto Ouidii nititur exēplo. Quam sine me pthiis canescant æquora remis: ita enim legendum est bisyllabum: non autem pithiis trisyllabnm ut Arretinus putat: alioqui Horatius cum Ouidio luctaretur propter primam syllabam. Vergili. gaudet sermone thalia. Stati. in th. Quærit inops argia uias. Martialis. cultis aut elegia comis. & cognitu pulchrum est dici & elegiam pentasyllabum. Ouid. in saph. Flendus amor meus est elegeia flebile carmen: ubi Domitius lapsitat: quum elegia legat quadrisyllabum. ait ille elegia penultimam habere longam. ideo elegeia ibi legendum esse adnotare debuerat q; si elegia legitur prima & secunda longatur contra omnium poetarum usum: immo & contra ipsum. in quo errore Chalderinus Tortellium habuit municipalem. quid insuper ibi Georgius dixerit Merula in aliis inuenies Epographia super hac dictione nec tacuit Lancilotus Gurius. Statius thebai. 2. quos pigra uado lāgia tacenti. Ouidius. deidamia rotis. Statius in thebai. candensq; iugis lampia niuosis. Vergi. phasiphaen his laodomia. Statius in thebaid. In ualles lebadia tuas. Ouidi. Populifer Sperchius &. i. e. Statius in thebaid. Templa lycie dabis. Ouidi. metamor. 2. Despiciebat humum cultiq; arbusta Lycii. ubi Raphael noster Regius fallitur Lycei legens. quum lyceus sit mons arcadiæ: Lycium nāq; athenis gymnasiū fuit. in quo Aristoteles disputare solitus erat: de quo. Au. gellius. quū forte in lycio uespera ambularemus. & alibi sæpius. Luca. hinc fortis arius. Ouid. Vtq; necator darii fraude scdi. sic Claudianus. Dariū ꝓpriis manib⁹. u. s. tamē ut superius adnotaui apud

Iuuenalis a uitio defensus.

Tortellii error.

Ouidius a uitio defēsus.

Domitius lapsitat.

Tortellii error.

Ouidii locus.

Raphael regi⁹ errat.

Lyceus.

Lycium.

Sidonium breuiatur. Vergil. acheloia miscuit uuis. Ouid. orphea nec quicq̃ uoce uocatur. Ouid pinu. phoebeius anguis. A noibus in eius diphthõgo aliqñ i adiectiuo eus est bisyllaba: aliqñ trisyllaba ut orpheus phea pheũ: & orpheius pheia pheium. Vnde Claud. Nereia glauco. Neptunũ gremio cõplectit amphytrite. in quo carmie a Iano Parrhasio dissentio. interpretatur nãq; sic. nereia idest galathea iungit glauco: non respiciés sequés carmé: ita q̃ glauco sit no mé ꝑpriũ: qd displicet. ita ego sic ordino. nereia amphytrite complectitur neptunum gremio glauco idest cærulo adiectiue: nec est mirum hunc in talem incidisse labeculam: quũ (teste gellio) Cesellius Vindex pudédo errore in Enniano carmine cõciderit. eo q̃ sequés carmen non inspexerit. tu lector uide Gellium lib. 6. ca. 2. dũ exépla persequar. Vergil. thuriferis panchaia pinguis harenis. Ouid. quam pauper achaia nostra est. Propert. Noxia Alexandrea dolis aptissima tellus. sic & Horatius. Portus alexandrea supplex: est autem uersus archilochius. spondeo iambo spondeo iambo & una constans syllaba ex quo uincuntur illi: qui apud Propertium legunt alexandrina. Vergil. pulcherrima deiopeam. Ouid in priap. cuno penelopea tuo. set magis penelopia legerim. nam fœminina in. e. in ia. in latino terminant. ut Hippodame hippodamia: penelope penelopia. Horat. Spondeos faciles in. i. p. r. Lucanus. In certi iudæa dei. Ouid. Mœnia fac condas Bœtiaq; illa uocato: & ut diximus scribendũ est bœtia: non bœotia alioquĩ & orthographia & carminis deturparetur ratio. Isidorus in æthimol. dicit scribendum bouetiam a boue: quem non admittens damno. obiter hic admonuerim: quem uulgo Boetium nominant ingenio præualentem: omniq; doctrinarum dogmate præstantem Boethum debere adpellari: quod adnotarunt ante me Raphael Regius: & Parrhasius. Horat. Lesboum refugit. t. b. Ouid. Et qui myrtoas. n. f. a. non tamen hæc sufficere animo compræhenderis: quum alia tu ipse apud poetas studendo legendoq; reperies. de platea & chorea in. 6. uideas epograph.

Claudiani locus.

Inter Quĩtianum & parrhasiũ dissensio.

Cesellii error.

Archilochius uersus.

Oui. emaculatus

Regula pulchra.

Bœotia ñ boetia.

Isidorus dãnatur.

Vulgariũ error.

Boethus nõ boeti⁹.

℄ De datiuo & genitiuo quintæ declinationis Cap. 16.

IN genitiuis & datiuis quintæ inflexionis. e. ante. i. si præcedat uocalis longatur. ut diei: si autem præcedit consonans breuiationi inhæret. ut rei fidei. Licet Beda dicet proprium esse: quum fidei lõgat: quum breuiatur fieri licentia poetica. Lucretius. 5. quam munitate fidei. Paulinus. galea scutoq; fidei. contra naturã rei etiam lõgauit Lucretius. 2. Tempore inane potest uacuum subsistere rei. Idem secundo. iactari unius

Fidei media longa.

Rei prima longa.

genitalia rei. In datiuo ei. e. breuiatur omnino ante. i. quod mono- syllabum fecisse Lucretium supra uidimus. enotato insuper apud antiquos quintæ declinationis nomina genitiuũ in es fecisse: uel in ii: ut facies facies: uel facii. Matius illiad. 21. Altera pars acii uitasset fluminis undas: idest aciei: Vergil: Munera lætitiáq; dii. idest diei. lege gito Gellium. lib. 9. cap. 14.

Ii pro ei.

Vergilii locus.

¶ De. i. ante. a. in nominibus barbaris. Cap. 17.

I Ante. a. in nominibus barbaris fine dubio corripitur: & a doctissimis (dicam. n. quod sentiá nõ q̃ contẽdá) Claudia. Præparat & pulchros Mariæ set luce minores. Idem ĩclusum Mariæ mox lumine uiso. Beda tamẽ dicit: quũ breuiatur per licentiá fieri: qui secutus est Sedulium & Prudẽtium Vnde Sedulius. Heliá corui quõdá. p. m. quos non admitto. in hoc namq; Ausonio magis & Claudiano in mẽdaciis: q̃ Sedulio in ueris astipulabor. ait eni Ausonius. Helias & solido cũ pectore præuius Enoch. sic in Tobia Matthia Sophia & Symphõia tragœdia comœdia: de græco accentu non loquor: set de syllaba: quare Prudentius contra Sym. dixerit coluerũt dogma Sophiæ. uiderit ipse. Scio apud Phocylidẽ breuiarii: & apud Martialem apudq; Vergilium in ciri. Horatius. Vt gratas inter mensas symphonia discors. sic erit harmonia Martianus Capel. 9. Quæ illorum laudes protulit harmonia. Quapropter non possum quin inuehar in aliquos nostri seculi sacerdotes: qui rudendo tot barbarismos euomunt ut si forent lapilli: quis minimi: omnium pleni eẽnt templorũ anguli. hi harmoniam & symphoniam penultima longa proferunt: Michael & Raphael Antiphona penultima breui: quum uice uersa ꝓferenda sunt O mores: o tempora: Pastores animarum: qui subsidio latinitati: & eruditioni esse deberent: rudimẽta penitus ignorent: quid mirum? (bonos excipio) in sacris mucidi: in humanis fœtudini: amplius libros non curát: set tesseras pyrgos aleas obsonia & amasias. iis quæ curá: arma pertractare: deorum nomina temerare. absint absint. ut audientes Augustino ipsos non adlatremus. similiter arteria penultimá breuiabit. Lucretius. Asperiora foras gradiens arteria clamor licet accentũ habeat græcũ: ut in lib. de accentu diximus: In academia Tortellio teste tantũ penultima breuiat: quá & lõgá repimus.

Maria i syllaba.

Seduliũ & prudentiũ non admitto.

In indoctos sacerdotes.

Michael raphael penultima lõga.

Antiphona penulti. longa.

Tortellii in curia.

¶ De genitiuis in ius. Cap. 18.

G Enitiuos in ius ad placitũ eẽ poetarũ exẽplis patet: licet naturaliter ꝓduci dicat Seruiꝰ. Oui. Vniꝰ sermõe mydæ Ver. Vnius ob noxá. Alteriꝰ ita corripiẽdũ sẽp: q̃ aliꝰ ſp ꝓducẽdũ oẽs edocẽt. Vñ ait Priscianus li. 13. aliꝰ gẽitiuꝰ

Alterius in syllaba.

Prisciani regula.

qa eſt par noĩatiuo opus eſt ut ſupcreſcat in tpe. Nã oĩa in ius genitiuũ faciẽtia ſuperãt in gtõ noĩatiuũ una ſyllaba: in qbus penultima (ut diximus) ad placitũ eſt: ut genitiuo unius nullius. Alterius uero: qa duab⁹ ſupat: opus eſt ſp breuief: ut alius in genitiuo ſemp lõgaẽ. qm̃ ſi nõ creſcit in ſyllaba: creſcit (ut docuimus) in tpe. Aduerte tñ alteri⁹ penultima lõga iueniri apud Terentianũ ex Priſciani ſentẽtia: qđ in. 6. late patebit epogr. Maturãtius nõ ſpernẽdæ eruditionis ẽt ſolius in gtõ ſemp lõgari in penultima ſcribit: q ſi uera eſt Priſciani regula fallitẽ. Exẽplũ núc nõ ſuppetit: quo poſſim aut illi aut Grãmatico reclamare. mox pcipiẽdũ ẽ in iiſce: datiuũ tot ſyllabaꝝ eẽ: quot noĩatiuus eſt: ut ſolus ſoli nullus nulli unus uni: p̃ter in alter alteri. ex hoc naſcitẽ datiuũ ſemp minorẽ gtõ una ſyllaba in noĩbus eũ caſum in ius faciẽtibus: ut ſolius ſoli unius uni alteri⁹ alteri. excipe ali⁹: qm̃ in dtõ reddit alii triſyllabũ. Ouidi⁹ in epl'a œnones. Votis ergo meis alii rediture rediſti. in quo carmine niſi alii triſyllaba eſſet: ſtructura minime ſtaret metrica. Iõ in tpe ſupatẽ datiuus: quum alius in genitiuo penultimam lõget in datiuo breuiet.

Alius in ſyllaba.

Inter priſcianum & alium cõciliationem remitto.

Alius alius alii.

¶ De Regula. Cap. 19.

REgula quanta ſit ſyllaba nec cognoſci: nec compræhendi ulla artis ratione: ſet ſola auctoritate teſtatẽ Probus. tamen hac percipitẽ ratione aliquando. ¶ Omne præteritum biſyllabũ longatur: ut fugi legi. demuntur bibi: ſteti: dedi: fidi: ſcidi: tuli: & quæ habẽt uocalẽ ante aliã: ut rui fui. Iuuenal. atq; duæ pariter fugere ſorores: & non legas fugiere ut imperitorum mos eſt. fugio enim fugi præteritum reddit: non fugiui neq; per ſyncopẽ fugii. Quapropter ſuccreſcit illud Seruii. 3. commentario ſuper hoc. Et bello illiacos uento petiiſſe penates. ait Marius cauſa metri Maronem addidiſſe ſyllabam in petiiſſe. ut Nos abiiſſe rati & uento petiiſſe mycenas. quaſi peto peti faciat non petiui: ego uero feciſſe ſyncopem diſputauerim. quod notum eſt rudimenta diſcentibus. Verg. Ducebat ſic acer equo turbata petiuit. Vnde in eorum ſententiã pedibus uado: q interpollatũ ſæpius credũt Seruium & adulterinum. Iuuenal. Quicq; nouum toties muſtum bibit oro. p. Idem Et ſtetit ante aras. Ouidi. Arma dedi danais. Vergil. 10. Diffidit ac multa. Idem Quadrifidam ſcindens quercum. & uenit a findo findis: non autem a fido fidis: ut male dixit Nicolaus ferretus: & ne me finxiſſe credat aliquis: illius uerba ponam. lib. primo dicentis: excipiuntur bibi fidi quod uenit a fido fidis: ſed etiam a findo findis. ſed tunc producitur: Vergl. tamen eius compoſitum breuiat Quadrifidam ſcindens quercum. Imo fido fidis fidere

Præteritũ biſyllabũ.

Imperitorum error.

Seruii error.

Nicol. fer. error.

Eiuſdem error.

Nestor decipitur. Callepin⁹ fallitur. Vergilii locus. Lauo lauis Notandũ. Præteritũ geminatũ. Posiui a pono.

semper longat̃ cõtra eundem: & fisus sum in p̃terito reddit. Ouid. & terris abscidit undas. Idem. Hac cœlum ceruice tuli. Nestor uero cũ eius sequaci Callepino: inq̃t liqui in p̃terito breuiari apud Vergiliũ. Nãq; suam in p̃riam liquerat tellure sepultã. Vbi es Nestor? te uellẽ. an aliũ habetis Vergiliũ? ĩ meo codice nusq̃ tale reperitur carmen: Hoc tale est. Namq; suam in patria antiqua cinis ater habebat. Apud Catullũ inuenies tamen iuuerint a iuui breuiare iu. Non ita me diui uera gemunt iuuerint. ubi fit figura: quã tu lector non admittes. aliqui mirãtur Vergiliũ ĩ. 3. dixisse. lauit ide cruorem. ibi enim non est a lauo lauas: set a lauo lauis tertiæ coniugationis: & in p̃nti. Et notandum est omnia uenientia a p̃teritis in aliis modis tempora sequi p̃teriti quantitatem: ut ita dicam legi longat le sylla bam: in legerim legero legissem legisse itidẽ le lõgat̃. ¶ Si uero p̃teritum breuiat̃. ita & in aliis. ¶ Si uero p̃teritũ geminatũ ẽ: corripit̃ (teste ad Albinum Seruio) ut cecidit a cado: peperi a pario. hinc demito cecidi a cedo: pepedi a pedo: quæ secundam longant. Domitius Marsus. Si quos Orbilius ferula scuticaq; cecidit. Mart. Aethon in capitolio pepedit. Alia p̃terita sicuti præsentia ponũtur. ut amo amaui. excipito genui coegi dedi steti posui. licet posiui ueteres dixisse alias inuenies. & hæc est causa: quia deuiant a p̃nti. Sũt quoq; alia: quorum prima est ambigua. ut in. 6. leges.

¶ De Supinis. Cap. 20.

Supina bisyllaba. Io. pastranẽsis incuria. Cieo cies. Cio cis. Priscia error. Priscianus incõstans.

Vpina bisyllaba p̃ducunt̃ ut natũ. ¶ Extrahito hæc: q tũ a queo: citũ a cieo: situ a sino: litũ a lino: itũ ab eo: datũ a do: rutũ a ruo: ratũ a reor: statũ a sto: satũ a sero: & quæ ab illis oriunt̃. p̃terq̃ staturus & ambitus ta tũ: qd̃ Io. Pastranensis non secreuit: dicens tantum ambitus nomen demi: imo est participium: quando nomen substantiuũ est ambitus oĩno breuiatur. aduerte q̃ inuenies concitũ incitũ percitũ excitũ mõ in penultima longari: mõ breuiari. nã a cieo cies secundæ coniugationis supinũ breuiato: quando a cio cis quartæ: longato. ¶ Iuuenal. paupertas obsita pãnis. Ouid. Sole satus phæthon. Vergilius paribus lita corpora guttis. Ouid. set itum est in uiscera terræ. Ver. Set mihi sorte datum. Ouid. Diruta sunt aliis. unde satis non possum non mirari errorẽ Prisciani dicentis ubi agit de participio circa finem: omnia composita a rutum breuiari præter in dirutus ta. tum. O grãmaticoꝝ lumẽ auctorem proferas. ubi & a quo poetarum di dicisti? imo tu quoq; puerilis & inconstans de accentu tractans (modo tuum sit opus) tibi ipsi repugnas quum dicis a rutum composita ut dirutus erutus breuiari. Verg. Nos abiisse rati & uento. p. m

Lucan.10.quorum stata tempora flatus.Idem.2.Constatura fides. Idem.2.Et statura redit.Ouidi.Iussit & ambitæ.c.b.t.Vergili.excitum ruit ad portas.Iccirco Pylades incuriosus est.quum nullum fecerit discrimen an a cieo cies:an a cio cis ueniant.¶Supina pluriū syllabarum uenientia a præteritis uerborum ui monosyllaba in tū mutata penultimam longant:ut amatum cupitum auditum.& nō mireris apud Columellam breuiari pectitum in hoc uersu.Verum ubi iam puro discrimine pectita tellus.licet faciat pectiui:quum illud crediderim esse a pexui.q̄q̄ alii pexum dicunt. Pyladis incuria. Supina polysyllaba.

¶De præterito in imus. Cap.21.

PRæterita in imus in penultima breuiantur:ut amauimus.exceptis(teste Probo)præteritis subiunctiuorum: quæ cum futuris longantur.ut amauerimus docuerimus.tamen & esse aliquam discretionem(Diomede teste)superius docuimus.ut late uideri est:ubi de syllabæ diximus accidentibus.cap.tertio. Præterita i imus.

¶De participiis. Cap.22.

PArticipia in ans rus & dus &c.sequūtur:a quibus nascūtur:regulam.præter staturus.¶In tus regulam supini: præter ambitus ta.tum.cognitus agnitus. Participia.

¶De.I.in compositis &.o. Cap.23.

IIn fine compositæ dictionis breuis est:ut ueridicus:& quandoq; si simul est per hyphen:ut officiperdi uilipreci.Horatius tamen dixit ser.2.Nō magnipendis quum contigit.a.m.c.Sic Ausonius longauit trifatidicus parricida matricida.ut in.6.dicemus.si demum secunda compositio inciperet a duabus consonantibus.i.ambigue poneretur.ut fœdifragus multiscius:ut si breuietur propter regulam:si longetur erit propter uenientes consonantes.Martial.in disti.Hæc tibi multiplici:q̄ structa est massa tabella.Lucretius.2.Multiplexq; loci spacium trāscurrere eodem.& posset fieri propter mutā & liquidam.ista tamen longantur.tanticūq; quanticunq; plæriq; qualicūq; utriq; ibidem ubiq; tibicen.quia Prisciano teste libro primo in tibiicen duo ii in unum longum conuertuntur.quod non fit in tubicem quoniā uenit a tuba:illud uero a tibia.Hæc omnia reliquit Antonius Nebrissensis alioqui oculissimus.In hoc Propertii uersu.Vnicuiq; dedit uitium natura creato.uidi aliquos hæsitare:an in primo pede dactylum faciant:an spondeum utrunq; admitti potest.tamen rectius erit si spondeum feceris:ut cui fit tantum una syllaba:quod si bene trutinatus fueris proculdubio hæc nostra tuis auribus I.in cōpositione. Tibicen. Antonii nebrissensis i curia. Vnicuiq;.

adulabitur opinio:tamen ut dixi poterit etiam esse dactylus.sic dubitāt in cuicūq; an cui sit monosyllabum:an dictio bisyllaba:apud Terentianum sic inuenio. Cuicūq; libebit ut istos.est autem carmē tribus cū una syllaba cōstans anapestis.ubi cui disyllaba fit dictio. ¶Iuuenal.Quanticūq; domus constat.Manil.2.sub qualicunq; figura.Cæsar in ara.Virgine erunt pluuiæ plæriq; in nube fragores. Martial.pariter se phyllis utriq; daturam.Vergili.ast illum ter fluctus ibidem.Sulpitius uult ambigue poni:cui non hæret Nestor nisi exemplum proferat.super his alias dicemus. Prisc.in per. montis cognomen ubiq;.& quia in hoc opere adlegaui Priscianum:aliorū opinionem demonstrauerim:qui non Prisciani illud esse opus uolūt ut dixit Angelus Politianus)set alius poetæ:qui dicitur Rhemnius Fannius.fuerit qui uelit omnino uterq; classicus:tamē Priscianum semper adlegabo, set nec inficiabor fuisse auctorem alium:legētium hoc sit iudicio:nos etiam alias dicemus. ¶O.similiter in fine dictiōis compositæ corripit̄:ut Democritus Carpophorus.tamen in aliquibus quoq; longatur:ut apud poetas inuenies.

Cuicūq;.

Sulpitio non heret nestor.

Perihegesis non prisciā set ali⁹

O i cōpositione.

¶De Exemplo. Cap.24.

Exemplo primam dignosci syllabā firmius ueriusue: nisi secors negat.quoties ad probati Poetæ auctoritatē cōfugies:ut si dubites quanta sit syllaba in saturno ex illo Ouidii poteris percipere.Postquā saturno tenebrosa in tartara misso.quapropter adulescentes poetis incumbere ac insudare:eorūq; plurima memoriæ mandanda carmina admonuerim. præsertim classicorum.ut Vergilii:Ouidii:Horatii:Statii: Lucani: Catulli:Persii:Iuuenalis:Martialis:Senecæ:Propertii: Tibulli: Valerii Flacci:Claudiani:Cornelii:Ausonii:Manilii:Lucretii: Germanici:Ruffi Festi:Sidonii:cuius si carmina trutineris facile inter classicos enumerabis:Calpurnii Nemesiani:quæ multum conferent:& erit ut cuiuscūq; dictionis facilime quantitatem syllabarum noscas.Nam ut repetitum est a Vulcatio Gallicano carmen. Morib⁹ antiquis res stat romana uirisq;.sic nostrum erit dicendum carmē. Versibus antiquis stat lingua latina uirisq;.hæc dixi ut barbaros taxarem:qui præ manibus rancidos semper habent poetas ut Theodolum:Floretum:Alanum: Facetum: Gracismum: Alexandrum: Petrum heliam:Petrum rigam:Marbodeum:& alios sexcētos qui a triuialibus quotidie atteruntur:tu adulescens si latinum redolere cupias classicos passim legito.Hoc frustra Phineo precipimus: qui poetas nūq̄ legit:nec intellegit.id enim fit quia syllabas non percipit:nisi aliorum racemis sibi comparet uindemiam.

Poete classici.

Poete rancidi.

De simplici aut duplici similiũ lr̃a℞ cõiũctione. Cap.25.

Simplex aut duplex litterarũ cõiunctio: quã parẽthesim dicit Probus: quũ aptæ poterit fieri primã syllabã notã faciet: ut si simplex erit lr̃a breuiabimus: si duplex similis elõgabitur: ut in retulit: repulit: reperit: religio hoc mõ corripiemus: si uero scribat rettulit: reppulit: repperit: relligio ꝓtrahemus. & opus est ut sint similes consonantes. ex hoc nõ mirari est: si apud Seuerinum ululo in prima elongatur: quando ullulo posset scribi. nam poetæ solent adiũgere & adimere litteram similem: qđ in porsena Vergilium fecisse cõment. 6. dicit Seruius. Quapropter errori obnoxios eos puto: qui in hac dictione aplustre: quando. a breuis est. m. demptam litteram asseuerant: inuentes amplustre ẽt posse scribi: quum omnino aplustre tantum dici alias enotabimus: nec obliuioni committendum est græcos aliquando hoc etiam facere: ut βρετταννος per. T. duplex scribitur: tamẽ adimunt. τ. unũ & breuiant: quod leges in. yi. epographia. Hoc adnotasse uolui ut marte nostro q̃ plurima inuenta adiungamus: set iam ad scansionis diffinitionem descendamus. Parenthesis. Seuerinus excusatur. Aliquorũ error.

De scansione. Cap.26.

Scansionem metro accidere superius dictum est: quæ ita diffinitur. Scansio est congruens uersus in pedes singulos partitio: & mensura: cui accidũt duo. Synalœpha & ecthlipsis. Synalœpha est quoties in uocalẽ unadictio terminat sequente a uocali incipiente dictione: & ꝙ prima uocalis abiiciatur: ut Cõnubio anchisa. u. d. s. Si uero genitiuꝰ in duo. ii. finiet sequente uocali abiiciuntur annuente uersu: quoniam talia in ius terminata: ita facere genitiuum per unum. i. sicut uocatiuum existimabant. Set ut confirmẽ duo. ii. in. i. solum cõtracta abiici exẽpla subiicio. Vergil. Et domus æneæ capitoli ĩmobile saxum Horati. Sensit quum summa patrimoni insculpere saxo: quoniam diximus annuente uersu: est quia & si uersus pateretur ut unum tãtum modo abiiceretur unum tantum modo abiici oporteret. Ennius. senis ennii imaginis umbram. aliquando apud poetas inueniees non synalœpham fieri. Homerus in primo illiados μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω αχιληος Ouidius. Castori amycleo & amycleo polluci. ubi. o. &. a. dactylus est. Vergili. quem dardanio anchisæ. Idem Glauco & panopeæ & inoo melicertæ. nam sic scanditur. Glauco: & pano: peæ &: ino: omely: certæ. idest cum spondeo: dactylo: dactylo: spondeo: dactylo: spondeo. Hoc fecisse uolui ut tyrunculis hic absit scopulus. Fit autem per Ecthlipsim. ut Semper ego auditor. p Scansio qđ. Synalœpha. Duo ii abiciuntur. Synalœpha nõ semp fit. Ecthlipsis

Ecthlipsis Synerefis Synzenfis — auditor. per Syneresim ut deiectum fulmine phaethon: per Synezesim ut Phama sub eurystheo fatis iunonis iniquae. Dicat aliquis an .h. sequente uocali abiiciatur: ut in oh ueh proh ah: aut praecedentem sinat abiici. Respondeo in iisce uocalem cum .h. minime collidi. Horatius in epod. Ah ah solutus ambulat uenefice: est auté uersus iambicus: sex constans pedibus: in quo ah ah spondeus est. quid egi tandem? ideo qui uolunt .h. esse litteram hoc nitentur exemplo:

Eclipsis — in quo nisi .h. uim haberet litterae abiiceret .a. taceant pcor & hoc

H. nō abiicit sequéte uocali — contenti: sciant .a. non posse collidi: quia unum aliud collisum est: ná aha proho uaha dicebant antiqui teste Prisciano. ℭ Eclipsis est quum dictio in .m. terminat sequente a uocali incipiente dictione:

Metacismus. — tunc .M. cum uocali superiore abiicitur: ut Troianam excludere gé tem: & hoc per Metacismum fieri scribit Victorinus: unde antiqui

Tragediast. Factust. — scribebant comoediast tragoediast dictust factust: pro tragoedia est dictum est factum est: & aduerte .m. cum sequente: non cú pcedente ut nunc: abiectum fuisse. Si uero circum cum eo is cóponitur í scansione .m. non abiicitur uel cum aliqua dictione a uocali incipiente Ouidius met. 5. Circúeunt unum phineus & mille secuti. Iuuenal.

N. nō patitur collisionem. — Frigida circúagunt tardi sarraca bootae. q aliqui p.n. scribunt .N. uero nunq per eclypsim abiici testatur Seruius. & quandoq (raro tamen) apud poetas non obseruari has duas inferius demonstrabimus.

Admōitio quaedam. — Hic non ab re fuerit: si iuuenes admonuerim: quum scandant semper syllabam in uocalem debere desinere: non in consonantem ut ita dicam. In noua: fert ani: mus mu: non autem mus mut: atas: dicere: formas.

Barbarismus scāsioni hostilis. A. gellius decipitur. Barbarismus apud Aristotelé. — ℭ Scansioni barbarismus est: ut crocodillo ichneumon: de quo adsatim Donatus Diomedes & Quintilianus dixerunt. ut si uirtutis media breui: & dominus media proferamus longa. Sic obiter. A. Gellium deceptum esse: & in atticis dormiuisse noctibus manifestabo dicentem lib. 5. cap. 20. Soloecismum barbarismúq: apud graecorum idoneos non reperiri. an Aristoteles sit idoneus: qui usus est eo in eléchis: & in poetica sua: ubi etiam ponit aliis modis fieri barbarismum: q Quintilianus Diomedes & Donatus apud nos scripserint. de Soloecismo etiam decipitur: quum auctore Diogene Laertio Chrysippus tres libros de soloecismo scripserit: sed ad alia transeamus.

Scāsionum species qtuor.

ℭ De scansione heroici. Cap. 27.

Coniūcta. Disiuncta. Mixta. Diuisa.

Cansionú spés qttuor sunt. ℭ Cóiuncta: q caeteras antecellit: est: quú núq pes cú dictione perficit: ut Iustitiaq dedit gétes frenare supbas. ℭ Disiúcta ubi uerba uel dictióes cú pedib⁹ pficiunt: ut Quitia me mõ uis: mõ me

mea qntia nō uis. ❡ Mixta q̄ utrūq; i se retinet: ut Fortunæ cūctis populis rota subtrahit oē. ❡ Diuisa qn̄ primi tres pedes simul con iūcti ab aliis separanť: ut Armatas acies tuba cōcutit agmia calcat.

❡ De pedibus Hexametri & Pentametri. Cap. 28.

Pedes: qbus utimur: & maiores fuisse usos legimus. 32. numero sunt: ut in pria uideri pōt epogr. Alii ēt iūgunt pētasyllabos: & Hexasyllabos: ex oium āt aceruo dūtaxat sex utimur in Hexāetro Pētametroq;. s. dactylo: spōdeo: trocheo: anapesto: iābo: & tribracho: qn̄q; proceleumatico pp solutionē: de qbus superius dictū est. Hoc te nō fugiat Vergilium tātūmō pceleumaticū tribus sedibus iseruisse. primæ: ut Genua labāt. secūdæ: Hærent parietibus scalæ. quintæ: labat ariete crebro. Trocheū tñ in Hexametro nō admittēdū cēseo: qđ iferius leges.

Vergi. qb⁹ locis proce leumaticū inserit.

❡ De carmine Hexametro dactylico. Cap. 29.

Hexametrū dactylicum uel heroicū (hoc enī nomē post Homerū meruit) sex constare pedibus oēs scribūt: quē etiā lōgū uersum teste. A. gellio. lib. 18. cap. ult. dicimus: ubi leges qd. M. Varro nimis anxie i Hexametro obseruauerit: cōponiť nāq; dactylo & spōdeo: & ut alii referunt trocheo dūtaxat in ultia sede: qbus an hæreā iferius leges. Pylades uero municipalis me⁹ asseuerat i tertia qn̄q; hexametri iābū iueiri: quē ego nixus Fabii auctoritate iābū in hexametro nō recipi edocētis: i hoc nō admiserim. Nā si aliqn̄ in hexametro post duos pedes breuis iueniť syllaba erit pp cæsurā: uñ ab aliqs pperā dānať Homerus q̄ uideatur in tertio fecisse iābū pede μηνιν ἄειδε θεα πηληιαδεω ἀχιλλῆος nam α ob cæsuram potest elōgari. Dactyli sedes propria quinta est: Spondei sexta. in cæteris sedibus alternatim ponuntur. ut metrū cōsulet. nisi forte i spōdaicū icidamus. Diomedē legito. ut Cornua uelatarum obuertimus antennarum. nam hi dicunť: ut Donatianus ait Spōdaizantes uersus. Hexametrum cōtinet a. 12. usq; ad. 17. syllabas: ut si erunt sex spondei: ut apud Enniū. Olli rn̄dit rex albai longai: aut quinq; dactyli cū spondeo. Si aūt plus habuerit per synalœphā & Eclipsim excutiūnť. Et nisi qn̄q; fit hypmeter uersus cui semp una abundat syllaba. & quoties fiet oportet ut sequentis carminis prima dictio a uocali incipiat: dūmodo Hypmeter in uocalē: aut in. m. terminet: qm̄ excutiunť in scansiōe ut. ex fetu nucis arbutus horrida. Et steriles platani: diciť. n. Horrid Et steriles platani: si uero i duas uocales (ultra modū nā si diceres magno mōstrabat eoo nō ē ultra modū) carmē termiauerit: nō opus erit ut seqns uersus a uocali icipiat: qa nil rfert. nā fit synæresis Ver. cura peculii

Hexametrum. Heroicū. Lōgus uersus. M. uarro nimis āxie obseruat pyladē nō admitte. Homerus defensus. Dactyli sedes. Spondei sedes. Spōdaizantes uersus. Hexametri quot syllabæ. Hypermeter uersus.

sequit̃ enim. Quãuis multa meis: hoc quoq; retulit Seruius. Exẽm
Ouidius emaculat⁹
plũ de hypermetro per. m. Ouidius suggerit metamor. 15. Et tellus
cyrcæa & spissi littoris antiũ. sequit̃ nãq;. Huc ubi ueliferam. n. a. c.
licet ibi perperam legat̃ ancon. set antium legerim. quod & notat
interpres Regius: & aduertas nil referre: an penultima hypmetri sit
longa: an breuis: quũ utrũq; Inuenias. Vergilius. 7. Iãq; iter emen-
sum turres: ac tecta latinorum Ardua cernebant. i. m. q. s. ecce rum
abiecta no longum remanere: in alio uero uersu eiusdẽ poetæ scili-
cet. ex fœtu nucis arbutus horrida. Et steriles platani da abiecta ri
breuis superest syllaba. ¶ Hypmetri ꝑfecto exacta esset mẽtio. nisi
Seruianũ illud occurreret nobis primũ declarandum. in quo erudi
tiorũ: alii hæsitarunt: alii acutissime se exercuerunt. At quũ illi ĩge-
nuitatẽ ꝓfitẽtes: hi ĩgeniũ cõtundẽtes id loci penitus omiserint: iu-
ris nr̃i futurũ ratus nõ possum qn aliqua lectoribus obiiciã: qbus si
minus eruditi adriserint: tñ scrutiniũ illaudatum nõ respuent. Tale
Vergilii locus.
nãq; in buccolico Vergilii ludicro: ægogla. 8. legitur carmẽ. Necte
amarylli mõ & ueneris dic Vincula necto. ubi Seruius ait eẽ metrũ
Bñdictus philolog⁹
anapesticũ trimetrũ hypcatalecticũ: cuius uerba apud multos legũ
tur qdẽ: sed minus ꝑcipiunt̃. Bñdictus philologus nõ dilutæ miner
uæ princeps: carmen illud cicatricosum asseuerans ita legit. Necte
amarylli nodos & ueneris dic uícula necto. qđ (ut ille ait) poetæ eru
ditio patit̃: & sensus cõcinnitas. ex hoc ĩqt Seruiũ intellegi ut hoc
Seruii loc⁹
modo scãdatur. Necte ama dactylus: rylli no amphimacrus: dos &
spondeus: ueneris anapestus: dic ui spondeus: cula ne anapestus: cto
syllaba abundante. ideo trimeter est hypercatalecticus: qa superest
syllaba: hæc ille. cuius opinio plurimũ placet. Sed quum aĩo ꝓ̃ssius
ꝑpẽderẽ cõstitui cõfutatis illius rõnibus nr̃am ĩterpolare sentẽtiã.
Ille anapestice scandẽdo duos tantũ facit anapestos: qđ iniuriũ est:
mox amphimacrũ ĩserit: quẽ uersus non recipit anapesticus. exinde
legẽdo ut ille præcipit põt uersus esse hexameter procœlius: in quo
superabundant aut syllabæ aut tẽpora in medio: supabundaret er-
go tempus in secũdo pede rylli no: quãdo no oĩno lõgat̃. alii dicũt
Seruiũ intelligere nisi sup his uerbis: ueneris dic uincula necto. in q
bus uerbis duo sunt anapesti ĩterposito spondeo: & superabũdante
syllaba. ideo trimetrũ hypcatalecticũ est: qđ nõ asseuero nã in oĩb⁹
uersuũ generibus ꝑ̃ter in dactylicis semp duplicamus pedes: ut in iã
bico trimetro: quum habeat sex pedes. Itaq; meo iudicio legendum
est. Nectas amarylli mõ & ueneris dic uincula necto: ut si dactylice
scandas as. abiiciatur antiquo more. si anapestice hoc pacto. Ne-
ctas spondeus: amary anapestus: li modet anapestus: ueneris ana-
pestus:

Pestus:dic uin spondeus:cula ne anapestus:cto abundante syllaba.
dixi quod sentiam non q contendam.ut dicebat ille:at repetatur
iter. Potest insuper hexametrú in se recurrere ut. Musa mihi causas
memora quo numine leso. Leso numine quo memora causas mi-
hi musa. Notandum præterea ultimam uniuscuiusq; uersus poni
ad placitú:idest adiaphoran. Testantur Cicero:Quintilianus. Te-
rentianus:Bassus:Victorinus:Probus:Seruius:Fortunatianus. At-
tende etiá qd Fortunatianus ait.ultimá cuiuscúq; dictionis accipi
indifferéter syllabá.ut Inualidus etiáq; tremens. Carmé heroicum
24.tépora excedere non pôt: Censorinus uero aliqñ recipere nisi.
23.tépora inuit:qa ut cæteri:trocheú admitti in hexametro pcipit
côtra qué insurgá statim. Ideo nô mirú erit si spôdei in dactylos re-
soluantur:quú in tépore côueniát. Ecce qd in hoc Lucretii. An cœ-
lú nobis natura ultro corruptú.sex spondeorú tátú côsumet tem-
poris:quátú in illo Vergilii Pandit interea domus omnipatentis
olympi Heroico carmine Phemonoé dú cátaret futura prius usá
eé testatur Eusebius. Mox apud te sit Linum(tradit Plinius)ad cy-
tharam carmé côposuisse:quú prius aut assa uoce:aut tantum cy-
thara canerent.de Heroici speciebus aspicito in arte breui.

Hexametrú retro gradum.
Vltía cuiuscúq; uersus ad placitum.
A diaphora.
Vltía cuiuscúq; dictionis ad placitum.
Hexametri quot tépora.
Quis prío heroico usus fuerit. Linus.

¶ An trocheus hexametro accidat. Cap. 30.

QVia in sexta aliquando sede trocheum recipi ex aliquo
rum opinione diximus hic quid sentiam discutere nô
uerebor. Qui ante me scripserunt q plurimi trocheum
posse in sexto hexametri loco admitti edocét: nisi for-
te auctoritate Césorini in lib. de natali: qui municipales hét Cæs.
Bassum:Terétianú:& Victorinú:dicétis oino trochœú reperiri in
hexametro:qđ & Ausonius inuit quodá in epigrámate ad iábum.
ubi dicit in uersu Heroico tres subiugari pedes:in qbus & nume-
rat trocheú:ego aút ueris motus rônibus reclamabo. Prima rô est.
ultimá cuiusq; uersus syllabá ad placitú poni paulo supra docuius
qđ si ita est:quú dico pfugus lauinaq; uenit. qs erit tá oculeus &
cordatus ut dignoscat uenit esse trocheú potiusq spondeú:quum
ultima sit ambigua. Insup Diomedes huic nostræ opinioni ancho
rá dat:quú ait maiores initio heroicú sex spondeis texuisse:qđ si ue
rú est trochei in hexametro nulla mentio facta est:cuius & his ger
mana uerba legere poteris in priá epogra.cap. 27.ubi de solutione.
Præterea alia ualidior rô est.si trocheus admitteret:nô ne puerilia
scripsisset Plinius?dicens. M. quanta sit difficillimú esse scitu. nam
quú in fine carminis est:ambigue ponitur:nonne potuisset ex isto
uersu noscere. Dardanide duri quæ uos a stirpe parentum? ubi si

Carmé qñ primú ad cytharam.
Césorino & qbusdá reclamo.
Ausoniú ñ admitto.
M.quanta sit scitu difficillima.

esset trochẽ⁹ absq; dubio.m.breuiaret̃.Demũ si sexta possideretur a duobus sedes pedibus plusq̃.32.figuras hexametrum recipet car men.at dicent meis conuinci telis quũ dixeri in hypermetro nil re ferre:an penultima sit longa:an breuis.Ideo uideri trocheum pos se recipi:quum breuis sit.id quid refert?quũ oĩno quæ hypermetri sit penultima:in hexametro sit ultĩa.ℭ Ideo contra omnium(præ terq̃ Bedæ)hactenus sententiam concludo nullo pacto trocheum in hexametro posse hére domiciliũ.Hanc nostrá sententiá(iá agit̃ sexennium)Bernardinus Macius:Dominicusq; Stamera inter ami cos meos primipilares:famigeratiq; Iuuenes:& literarum recepta cula comprobarunt.Domitius tñ Quintius phœnix frater meus in sua Mettobasi contrario cõsensu trocheũ posse recipi insinua bit:cui reclamandũ oĩno censeo:sic & Iacobo sentino:q erronea3 & ipse sequitur sententiam.

Trocheus in hexametro nunq̃. Bernardinus maci⁹. Dñicus stamara. Metrobasis fr̃is mei. Iacobo sentino reclamo.

ℭ De Heroico. Cap. 31.

Eroicum Apollini pythio nos debere scribit Plinius:& adpellatur Senarius uel Hexameter uersus:qm̃ oẽs uer sus.6.pedum uel hexametri uel senarii dicunt̃. Heroi cũ ẽt pythiũ:uel epicũ:Pyrrhichiũ:& buccolicũ nomi namus:quũ in q̃rta sede dactylus orõnis pte finit:ut tu tityre létus in umbra.Hoc ĩpése Theocritus obseruauit.Vergi.Calpurnius & Nemesianus minime obnoxios huic se fecerũt legi.in Heroico da ctylis utimur:quũ impetũ aut citũ aliquid denotare uolumus.ut Quadrupedãte putré sonitu ferit ungula cápũ. Spondeis utimur: quũ aliqd graue significam⁹ ut.Luctãtes uétos tépestatesq; sono ras.

Heroicum apollõi debemus. Senarius. Hexameter. Heroici nomina. Epicus heroicus dr̃. Buccollic⁹ uersus. Dactyli qñ in heroico Spondei qñ ĩ heroico.

ℭ De decoro & gratia heroici. Cap.32.

Ecorũ in heroico maximũ esse & graue.R.lr̃a resonáte manifestũ est:ut Caucasus hyrcanæq; admorũt ubera tygres.Hoc genuinũ & peculiare dicit̃ meũ:ut uideri ẽ in nr̃is editis opibus.Aut quũ in sede ultima dictio est: cuius positione prima lõget̃ maxĩe duarũ similiũ cõsonãtiũ:ut to tas splédescere terras.Aut quũ trisyllaba:media positione lõga: ut gétes frenare supbas.Aut quũ secũda dictio est trisyllaba aut qua drisyllaba. Vt Torua mimalonis ĩplerunt cornua bombis.& Ra ra cothurnato risere theatra menandro.In heroico eclipsis rutilat: set nõ plurima ut.Clamorẽ ĩmésum tollit.ℭ Gratia & nitor in he roico cõuenit:alioq heroici amitteret grãn.:q̃ hoc mõ fit.Quũ di ctio ultima unius:alterius in principio heroici repetit̃:ut Ecce dio næi pcessit cæsaris astrũ.Astr ũ quo segetes:& dr̃ Anadiplosis. Et quũ una dictio ĩ pricipio & in fine ponit̃.ut Multa sup priamo ro

R.resonat in carmĩe. Gratia in heroico. Anadiplosis.

gitans sup hectore multa. Comendat item quoties una cũ affectu repetit dictio. ut Italiã italiam primus cõclamat achates Italiã so- cii. Pulcherrimũ etiã dicit: quum uerba sint plurima: quorũ partici pia aliis iũgimus uerbis. ut in isto Ouid. Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Idẽ. sua uiscera traxit. Tractaq; calcauit: cal cataq; rupit: & est figura: quæ dicit Climax. Mox nõ indecorũ erit carmẽ: si ponemus sæpius in principiis solã dictionẽ. ut Nate meæ uires mea nate potẽtia solus Nate patris sũmi & dicit Anaphora. Delectat quoq; quũ sola noĩa aut sola uerba carmẽ pficiãt. ut. Insi diæ arma doli pestis furor ira uenenũ: & in illo Fortũati. Lilia nar- cissus uiolæ rosa nardus amomũ. & Edocet inducit domat arguit urget agitq;. Decebit quoq; si noĩbus singulis epitheta iungant. ut Terra grauis: nemus ombrosum: nix alba: ferox lis. & in illo. Myr- ta cruẽtaq;: cærea poma: uolubile buxũ. Ornat similiter: quum rei res opponit. ut Pes pede cõiunctus: mucro mucrone: uiro uir. Illu- stre carmẽ est: quoties animi adcrescit uehementia: Ouidi. Stantia cõcutio cantu freta: nubila pello. Nubilaq; ĩduco: uẽtosq; abigoq; uocoq;. Et syluas moueo iubeoq; tremiscere mõtes. & alia: quæ ha bes in. 7. metamor. Nõ ĩprobant cõparationes aptæ. ut de Aenea: qui nullis pcibus moueri poterat. Verg. Ac ueluti ãnosam ualido cũ robore qrcum. Nunc huc nũc illuc & alia. Exornant itẽ carmẽ. q;. coniunctiones plurimæ ut Ceraunũ iphitidem alastoraq;chro- miũq;. Alcandrũq; aliũq; nemonaq; prytaniũq; sic in isto Ouidii. Auræq;: & uẽti: mõtesq;: amnesq;: lacusq;. Hoc tamẽ alii uitiosum putant. set taceant. dum de uitiis heroici disseramus.

Climax.

Anaphora

¶ De uitiis Heroici. Cap. 33.

Elut quæ sequaris dixius: ita quæ effugias exequemur. & nõ tñ fugias qtũ caueas (nisi ope in lõgo) Vitiũ pri- mũ ẽ: quũ heroicũ cæsuris caret. ut Sidera cœlũ: tellus ordea: carbasa fluctus. Aut quũ (teste Seruio) una ĩcipi- at dictio a syllaba. in quã finit anterior. ut dorica castra. Aut quu; (ut idẽ ait Seruius) in pricipiũ finit: qđ apud græcos obsuat. ut lit- tora linquẽs: qđ hemistichiũ ẽ in. 3. Aene. ubi Seruiũ legito: tñ lati- ni id nõ obseruãt. Aut quũ syllaba fere eadẽ ponit ĩ prĩcipio duarũ aut triũ dictionũ. ut casus cassandra canebat. Aut quũ ĩ monosyl- labũ finit: qđ pessimũ ẽ (Seruio teste) ut pcũbit humi bos. set aliqñ sensus ita adpetit ut melius in monosyllabũ finiat. ut deiecta solo mox Ianua. ecce carmẽ cõcidere uelut cadẽtis Ianuæ adpetit sñia. Et nisi forte totũ opus esset monosyllaborũ. ut apud Ausoniũ. Et Nos: qui cõposuimus opus monosyllaborũ: ubi miram ingenii ui-

Quintia- nus opus monosylla borũ com posuit.

debis experientiam. Et aduerte apud Satyricos sæpius in fine monosyllabum esse carmen. Euitato quoq; si poteris ne in fine heroici sint duæ bisyllabæ dictiones. ut in hoc Varii Poetæ. Incubet & tyriis atq; ex solido bibat auro: quãq; sæpius apud classicos iuenies præsertim penes antiquos. Indecens præterea est: quum dictiones multæ ab una littera incipiant: aut etiam in unam terminent. O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. & Machina multa minax minitatur maxima muris. & dicitur Paroemõ idest simile. & Magnanimæ thebæ certamine marte dedere. sic apud Lucil. 30. Et sæuo duro in bello multo optimus hostis. sic apud eundem libro eodé. Inq; tuis factis sæuis & tristibus dictis. Concursus uocalium euitãdus est ut Improbe amor conuerte animi indignãtia habenis. Sũt præterea plures figuræ: quas si poteris ut euites psuadeo: ut é Pleonasmos: quum abundanter dicimus. ut Vidimus hæc oculis: gressi pede: sensimus aure. Tapinosim raro facias: quum rei magnæ fit humilis expositio. ut mare gurges. Amphibologiam quantum in te erit non inseras. ut Aio te æacida romanos uincere posse. Et te admoneat Atellanes poeta scriptor qui ob ambigui uersiculũ loci media amphitheatri harena a Caligula crematus est. Dii ipsum interimant. eius manes torqueantur: qui licet Romanorum imperator Vergilium principem litterarum (Suetonio teste) tanq̃ nullius ingenii nulliusq; doctrinæ abolere conatus est. & Liuiũ tanq̃ uerbosum consummere. Improbe uir Caligula si in corpora rabioso sæuibas uiruléto q; impetu. esto: sed quid dirius q̃ in animos uoluminaq; interneciuam exercere crudelitatem? te lancinét in te inuehar? te adlatrem? quum nil in lingua latina Vergilio igeniosius diuiniusue: & Liuio nil expetibilius sit: quem ut uiderent nomine moti adierũt ab extremo orbe uiri. testibus Plinio ac Hieronymo. Est & cacophaton: quam æscrologiam dicunt idest compositiõis inuerecondam constructionem: quum aliqui ex uerbis: quæ lõgissime ab obscænitate absunt occasionem turpitudinis (teste Quintiliano) rapiũt. ut apud Ouidium metamorpho. i. Si qua latent meliora putat. Si quidem & Celsus apud Vergilium putat. Incipiunt agitata tumescere. & alii apud Terentium arrige aures pamphile. & apud Nos libro orpheos prío. Cõponés diua ora manu neruũq; repulsans. sic in tertio: quum loquimur de Orpheo: qui tartarũ ob erudycen adiĩt prætéptat. Et fisus cythara & tensi dulcedine neruí. quæ omnia si recipias lector nihil loqui tutum est. Sic absint Cacozelia: tantologia: & quædam aliæ: quas narrant Fabius & Diomedes Donatusq;. & nos latius in libro de figuris.

Paroemõ. Pleonasmos. Tapinosis. Amphibologia. Atellanes poeta. C. caligula Verg. litterarũ princeps. Liuiũ barbari adeũt Cacophaton. Aescrologia. Pro ouidio Pro uergilio. Pro terentio. Pro se ipso Qũitian⁹ libros d orpheo cõposuit. Quĩtian⁹ librũ de figuris composuit.

¶ De pentametro. Cap. 34.

Entametrũ:qđ epodicũ ad differentiã aliorũ quinq; pedes habentiũ dicit᷑:qnq; cõstare pedibus Ethymologia edocet. πεντα enim quinq; dicit᷑ & μετρα mesura. unde Hexametrũ etiã ab ἑξ idest sex:& μετρα mẽsura dicimus:Pẽtametri iuentoré ignorari Horat.inuit:& Grãmatici certant & adhuc sub iudice lis est. Aliqui tamen Mydam lydiæ regem fuisse dicunt. Alii Theoclen erythreũ.dum per amoris insaniã uoci feraret. Terẽtianus uero iter doctos uexillarius sup hoc dicit. Pẽtametrũ dubitant quis primus finxerit auctor. Quidã nõ dubitãt dicere Callinoũ:ex quo itellego Horatiũ in arte poetica addubitare quis pentametri fuerit iuentor.non auté qs primus Hexametro cõiunxerit.ut ineruditi id iterpretant᷑. Pẽtametri primis duabus sedibus dactylus & spõdeus uicissim & idiscrete dant᷑:addita post cæsura:mox duobus dactylis sequentibus cũ alia cæsura.ut Nil mihi:re scri:bas:attñ:ipse ue:ni:ita ꝙ duæ iunctæ cæsuræ unũ pedé faciant alio quoq; modo scãdi posse mãifestum est:auctore Beda:ut in prima & secunda sede dactylus & spondeus alternatim ponant᷑.in tertia spondeus aut iambus(quod raro fit)in quarta & quinta anapestus: ut Nil mihi:rescri:bas at:tamen i:pse ueni:alii dicũt in quinta sede tribrachum quandoq; habere domicilium:quibus non adhæreo.nam(ut dixi)ultima cuiuscũq; uersus est ad placitum.sic rationibus hoc in loco utar:quibus usus sum:quũ adprobaui trocheũ ĩ hexametro nullam habere sedem. Pentametro accidunt a.xii.usq; ad.14.syllabæ.&.20.tempora aut.19.aut.18.Si uero non admittatur tribrachus(ut dixi)aliud erit:sed de his hactenus.

Epodicũ pẽtametrũ
Pentametrum unde
Hexametrũ unde.
Mydas rex
Theocles
Pentametri inuẽtor
Callinous.
Horatii locus.
Pentametrũ dupliciter scãdit᷑.
Oĩbus reclamo.
Pẽtametri quot syllabæ & tpa.

¶ De decoro pentametri. Cap. 35.

Entameter decorus est.quum post cæsuram primã trisyllaba dictio:mox duabus bisyllabis sequentibus: ponatur.ut Et teneat culti iugera magna soli. Aut quum post eãdem cæsuram prima sit bisyllaba dictio & in dactylo coniungatur, cum trisyllaba sequente: ut Scipiades agitent Bella cruenta manu.alioqui decidet.ut Iuppiter in magno stabat amans solio.Si uero in fine pentametri dictio quinq; syllabarum sit:aut quattuor laudatissimum est:ut apud Catullum & Propertium sæpe:& in nostra Elegia de morte Philippi Beroaldi cuius exẽpla proferam.Barbara detrudet turba cacuminibus. Quæ legeret lætis Quintia luminibus:& erit carmen decentius si epitheta iungantur cum nominibus finientibus cæsuris.ut Carmina pennatis plena cupidinibus. Quæ positæ hamatis sunt sub harundinibus.

Elegia pr morte philippi Beroal.nostra.

Et notādum eſt ex Hexametro & pentametro poſſe curſum fieri retrogradum: ut ex pentametro naſcatur hexametrum: & ex hexametro pētametrum oriatur. ut hoc in noſtro diſticho ad Romam pax tua non tua lis fecit te uincere gentes Perdere te fecit Lis tua non tua pax. ſic & in alio noſtro ſuper rege galliarum Ludouico. Terribili modo quæ conſurgūt milite gentes Turbine gallorum Rex cito corripiet. ſet ad uitia tranſeamus.

Hexame. & pētāe. ſimul retro gradiunt:

De uitiis pentametri. Cap. 36.

Itium in pentametro exiſtimatur quoties ſenſus a pentametro in Hexametrū ſequēs tendit: quo uitio raro utūtur poetæ: imo uix iueniēs: iueni tamen apud Auſoniū: Concuſſus dixit. Quid tibi diuitiæ. Nunc proſunt regū rex o ditiſſime quū ſis Sicut ego ſol⁹ me quoq; pauperior. Similiter caueto ne poſt cæſurā primā ſit ſyllaba in ſynaloepham cadens. ut apud Catullum. Nec deſiſtere amare omnia ſi facies. Idem. Iuppiter ut teloꝝ oē genus pereat. Euitato etiam ne ſimilis proſæ uideatur uerſus. ut apud Catullū. Qui mō qui me unū atq; unicum amicum habuit. Similiter erit turpiſſimum: quū prima cæſura orōnis partē nō perficiat. Vñ Terentianus ait. Nam uitioſus erit ſic pentameter generatus. Inter noſtros gentilis oberrat equus. Fugito etiam ne ultima cæſura ſit monoſyllaba dictio. ut Illinc flent dryades ſic flet hamadryas hinc. Euitato deinde ne in penultima pentametri ſit ſyllaba propter mutam & liquidā breuis: quia craſſum in ſe ſpiritū retorquebit. ut Se multos paulus iurat habere libros. & antequā de Pentametro mentionē deſinamus iure facturi uidebimur ſi admonuerimus Pentametrum ſcribi per. t. & ꝓferendū. p. d. more græco. nam illi quoties. y. ante. τ. ponitur. τ. in prolatione. d. reſonat. quāq̄ latini id minime ſeruant. Iam figuras aliquas adgrediamur: quando Poetis inſeruire eas manifeſtum eſt.

Figuræ potis ſeruiūt.

De quibuſdam figuris. Cap. 37.

Oetas figuris uti qbuſdā nō icognitū eſt: qbus neſcio qd grā adipiſcitur carmen. ut Tmeſi. Eſt autem Tmeſis (non autē temeſis: nā eſt dictio biſyllaba cōtra grāmatiſtas) q̄ & īciſio dr: quū dictio ſeparat īterpoſitis aliis. ut ſeptē ſubiecta trioni. Lucretius. non turbari inq; pediri. ideſt īpediri & plurimū fit in cōpoſitis. caueas ne in noībus propriis integris Tmeſi utaris figura. nam Horat. quū æcoturicū oppidi nomē ſcīdere nō poſſet ait. Manſuri oppidulo: quod uerſu dicere nō eſt. ſic Lucillius ſaty. 6. ſeruoꝝ hic feſtus dies eſt: Quem pene hexametro uerſu nō dicere poſſis. Ironia ut in. 6. Quintilianus ait diuerſum ei:

Vulgariū error Tmeſis nō Temeſis. Inciſio.

Ironia.

qđ dicit intellectũ petit.& Idem.S.ait.Illusionẽ dici:qua contraria ostendunt. Vergilius.Egregiam uero laudẽ spolia ampla refertis. ℭ Alegoria quæ(ut in.S.scriptũ reliqt.Quintilianus)iuersio iterp̃tat.ut est Claudite iã riuos pueri sat prata biberũt.alii tñ dicũt ibi eẽ metaphorã. ℭ Parenthesis plurimũ decori hẽt:quã Fabius.9.interpositionẽ uocat.ut Vix tenuere manus(scis hæc menelae)nephãdas. ℭ Periphrasis est:quæ eloquẽdi circuitus dr̃ a Fabio:quum uelimus aliqd dr̃e:uel notare:lõgo uerbo℞ tramite describim⁹.ut Et iã prima nouo spargebat lumine terras Tithoni croceũ linquẽs aurora cubile.idest iã erat mane. ℭ Hypbole: quã Cicero superlationẽ:Quintilianus supiectionẽ:alii eminẽtiã:alii excessum noĩant:est quũ uolumus aliqd magni denotare ue℞ excedim⁹.ut de Polyphemo Vergilius & sidera uertice tãgit. ℭ Metonomia: quã trãsmutationẽ Diomed.dicit:est quũ ꝑ cõtinẽte cõtẽtũ:aut ꝑ cõtẽto cõtinẽs dr̃ ut.Nũc pateras libare ioui ul'uina coronãt. ℭ Metaphora: quæ a Fabio Trãslatio dr̃:q̃ttuor fit modis:ab aĩato ad inanimatum:ab aĩato ad aĩatũ:ab inanimi ad inanimatũ:ab inanimato ad aĩatum: utunt p̃terea poetæ epenthesi:ephæresi:syncopa:apocope:paragoge:& aliis q̃ plurimis:de qbus Fabiũ & Diomedem legito.nõ enim meũ est oẽs cõpræhẽdere. Has nãq; adnotaui ut & me figuris habilẽ & earũ familiarem esse uel iuidus diffiteri nõ possit.Has breuiter prælibaui donec de figuris nostrum edat opus:set in fine artis breuis sunt figuræ quo ad syllabas a nobis explicate plures. At iam qm̃ fere cremẽti oblitus fuerã de cremẽto aliqua breuiter ꝑquiremus.

Illusio. Alegoria. Inuersio. Parenthesis. Interpõ. Periphrasis Circuitus eloquendi. Hypbole. Suplatio. Supiectio. Eminẽtia. Excessus. Metonomia. Transmutatio. Metaphora. Trãslatio. Poete utũtur figuris Quĩtian⁹ de figuris opus composuit.

ℭ De cremento. Cap.38.

Crementum in nominum aut uerborũ dictionibus esse dicimus:quum recti a suis obliquis. Et instantis idest ꝑsentis indicatiui prima secunda & tertia persona a reliquis aut syllabis:aut temporibus superantur.sic erit ẽt in aliis modis temporibusq; ut.pater pr̃ibus:amo amamus.& prio.

Crementi quid.

ℭ De crementis nominum. Cap.39.

AIn nominum cremento longatur:ut animarum dominabus. & similiter in nominibus in al: ar neutralibus: an & as.ut animalis calcaris titanis pietatis.nisi fuerint monosyllaba.ut sal salis:par paris: uas uadis. similiter anas anatis: quod breuiatur. Longato quoq; ab ax ut audacis. sic nar naris pan panos.demuntur dropacis abacis pharnacis atracis athacis styracis coracis smilacis cãdacis iubaris nectaris hepatis facis:& quorum in dis genitiuus est.ut palladis archadis.cætera itidẽ corripito.ut arabis Annibalis. quãquam super hac dictione alias

A.in noĩs cremento.

E.in noīs cremento. nec spernenda dicemus.nā in penultima aliqui elongarunt. ℭE.in nominum cremento producimus.ut rerum diebus:& in oībus ī el: en:es:ex.ut gabrielis syrenis locupletis fecis.demito segetis tegetis parietis abietis præpetis teretis hebetis arietis gregis interpretis ne cis pedis cereris:& quæ uocalem habent ante aliam.ut rei spei.lon gantur uero quæ.i.ante.e.habent sequente uocali alia.ut speciei:sic & ueris & plebis:& quæ faciunt genitiuum in eris ab ηρος græce.ut pantheris crateris.& non miraberis quare aer & æther corripiant: quia non in ηρος set in ερος in genitiuo græco faciunt.alia omnino breuiato.ut ciceris uelleris. in mulieris esse ambiguum nonnulli

I.in nominis cremento. differunt:tamen quid sentiam in.4.legito epogra.ℭI.in nominis cremento breuiari testantur omnes.ut patribus: demito in nominibus in terminatis & salaminis delphinis.sic & quiritis samnitis:& in græco genitiuo circumflexa.ut gryphis eleusinis. & in ix adiectiua seu feminina ut fœlicis radicis:sic cæicis bombycis sandicis spadicis phœnicis. demuntur hæc picis niuis filicis salicis laricis stygis coxendicis hystricis masticis claxendicis codicis uirginis militis carminis:& similia in nominatiuo bisyllaba ut lapidis.uibex longa

O in noīs cremento. tur:strigis & bebrycis hæc duo ad placitum.ℭO in nominum cremento longamus.ut ambobus:corripito in on nomina græca breuem habentia.o.ut demonis:& in on nomina.o.longum apud græcos habentia producito ut babylonis: sic & in.o.apud nos ut sermonis:& in or masculina fœminina communia adpellatiua.ut doloris maioris sororis uxoris:si autem fuerint ꝓpria aut neutra corripi uidemus.ut hectoris marmoris:sic rhetoris arboris indecoris memoris publiporis marciporis scrobis inopis pecoris scobis eboris:& composita a potis ut compotis.Si uero nomina in os aut ox terminabunt producimus:ut custodis uelocis.demito cappadocis

V.in noīs cremento. bouis præcocis.ℭV.in nominis cremento breuem censemus: ut uerubus lacubus:quibus similia nomina nulla differentiæ causa cogente.u.pro.i.ponunt teste Prisciano.elongato tamen a nominibus in us ut salutis:hinc demito:quæ uocalem ante aliam retinēt: ut gruis suis:sic intercutis pecudis.Nomina in ux producimus.ut pollucis:demptis monosyllabis ut ducis trucis:longatur tamen lucis.cætera corripient.ut lyguris consulis præsulis.fur tamen furis elongabit.

ℭDe uerborum crementis. Cap.40.

A. in uerbi cremento. In uerborum cremento longationi hæret.ut amamus. excipitur tamen in do:& in compositis suis:quæ in primo breuiantur cremento.ut damus circundamus:&

iure diximus in primo cremento: quia in aliis. a. longatur ut dabamus: qđ nõ adnotauit Maturantius. ℭ E. similiter longamus ut docemus. nisi in uerbis tertiæ coniugationis sequente. r. in præsentibus & plusq̃ perfectis ut legeris legeram. si uero essent secunda crementa longarentur. ut sequereris. in bere & beris primæ & secũdæ coniugationum breuiatur. ut amaberis docebere. In plusq̃ perfectis indicatiuorum & in præteritis: futurisue subiunctiuorum etiam corripitur. ut dederam dederim dedero. ℭ I. in cremento: uerbi: nisi in quarta & in præteritis in ui monosyllaba. ut lacessiui breuiatur. ut legimus in secundo cremento: in omnibus breuiatur. ut audiuimus. producũtur autem simus a sim uelimus uelitis a uelim. Si uero in plurali perfectorum & futurorum subiunctiui inuenies non corripitur: ut male sentit Pylades noster: set producitur. uti ex Probo legimus. ut amauerimus dederitis. sed super his latius diximus in superioribus. ℭ O. tam semper longatur. ℭ Quam. V. breuiatur ut doceto te ad sumus.

Maturantii incuria.

E. in uerbi cremento.

I. in uerbi cremento.

Pylades errat.

O. in uerbi cremento.

V. in uerbi cremento.

ℭ De penultimis infinitiuorum. Cap. 41.

INfinita primæ secundæ: & quartæ in penultima longãtur: in tertia corripiuntur. aduertendum tamen est in prima excipiendum esse dare: cum suis compositis. ut uenũdare: si uero aliquando in secunda breuiabuntur dices prisco id more fieri. nam ut ait Seruius cõmenta. quarto: & nos referimus in. 5. epograph. Verba secundæ habentia. e. ante. o. antiquitus tertiæ poterant esse coniugationis. Vergilius. & littota feruere latæ. Manilius. toto respondere mondo. Priscianus: perhibent quã fulgere sole. Vergilius. feruere leucatem. Plautus in mustel. Nõ omnes possunt olere unguenta exotica. ubi olere in media corripitur ab olo olis: quæ uerba ueniunt a feruo uis. respondo dis. fulgo gis. olo olis. tertiæ. Iccirco nulla te teneat admiratio si caue uale in ultima aliquãdo breuiantur. Horatius. Vade uale caue ne titubes mandataq; frangas. Ouidius primo trist. Idq; quod ignoti faciunt uale dicere saltem. nam a cauo uis. ualo lis. ueniunt. Sed iam ad tertiam transgrediamur epographiam: hæc est: intende lector.

Verba ĩ eo secũdæ tertiæ erant coniuga.

Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Tertia.

¶ Prohoemium.

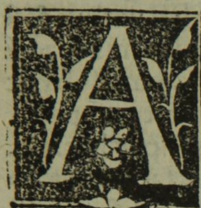

VUM sinchronoꝝ quorũdam diu mecũ uarias cogitaré ieptias: nõ potui quin hanc tertiã cõtexeré epographiã. dignũ ratus si nõ tm̃ eoꝝ opinioni dissonus nõ supuacaneũ esse de primis differere syllabis oñderé: set ut ét aliquos circa syllabaꝝ cõcinationé labores exãtlaré. exãtlaui certe & qđ isipidũ esse referũt sapidũ feci conditũq;. Referũt ãt. ii. malæ eruditionis tabernæ redũdatiõis uitio dãdũ: si de primis aut mediis syllabis per regulas aliqs edissertet. qđ gruniũt irrito uiliores catapotio: triuialis fecis ĩclyta nosocomia: umbratiles grãmatistæ? An iuuenes sp exépla hñt memoriæ? An sine p̃ceptore tyrũculi fient eruditi? ubi nũc sũt illi: quos græci αυτοδιδακτοι dicũt. i. se ipsos p̃ceptores hñtes. Ubi Manilius Ro. qué uariis doctrinis nobilé fuisse sine p̃ceptore ait Pli.? ubi Apulei⁹ Madaurẽsis: q nullo magistro p̃unte erũnali labore studia excoluit grĩtia? Nũ nr̃is sub seculis nascet Aug. q (ipso teste) nullo docẽte libros artiũ liberaliũ legit & ĩtellexit? Nũ in lr̃is erit Syllanion statuarius: qué nullo doctore nobilé ꝑdidit antiqtas? Quo nr̃a se uergũt tp̃a: qbus & mille auctoratis p̃ceptoribus nulli uel pauci fiunt eruditi? Videant & relegant has nr̃as tabulas: an allectitio ꝑgrediar ordine uiderit. Nõ ĩficias ibo tñ (ut supius dixius) difficillimũ eé p regulas cõtineri syllabas. Vñ p̃coepimus multoꝝ uatũ memoriæ mãdãda carmina: qa fidelior exéplis est tenor q̃ regulis. Nihilominus quo ad nr̃a suppetiit facultas: ita regulis cõtexui: ut syllabæ ĩ primis: si ñ oés penitus: plurimæ tñ per quascũq; uocales subditæ emergãt. At dicant aliq me nec iusta ꝑgressum serie: quum dictiones per. y. enotãdas dictionibus. i. recipientibus ĩserui ante omnes cõsonãtes: q ut ignoscant sciant uelim nõ id ignorãtia: set dedita factũ opera & bre

Manilius Roma.
Apuleius absq; p̃ceptore latinæ discit.
Augustini ingenium.
Syllanion statuarius.
Exẽplis fidelior tenor q̃ regulis.

uitatis cã.mox succurrit ut ueniam deprecer. si minus: quæ dixero oĩa exẽplis cõprobauero:nã quæ facilia repertu sunt omittẽda duximus:& ob id dictiões aliqñ duobus pũctis septis litteris intellgẽdas curauimus.set iam repetatur iter:& primo.

¶De.A.in primis syllabis. Cap.1.

Ante.b.breuiari pceptorũ edictũ est:ut labor nomen labo labas labefacto.i. cõcutio strabo grabatũ licet græci scribãt γραββατον nã similiter scribunt λακκοσ lacus πτισσαγη ptisana : scabies itidem breuiaṫ:nõ aũt lõgaṫ ut Frãciscus pcœpit niger. Frãcisc⁹ niger errat.

¶Lõganṫ uero labor laberis labes labis stabo stabã fabula fabella sabura.n.p.nabis.n.p.abel.p.n.fabor & alia a faris uel fare fatur flabo flabam tabeo tabes nomen & uerbum & ab eo uenientia ut tabens tabidus tabi tabo trabigilus sab⁹ nabã nabo pabulũ & oĩa in bilis uerbalia ut labilis fabilis nabilis pter stabilis & habilis.flabellũ labrũ abraham labicũ hæc q̃ttuor ad placitũ:sic erũt obliq a faber fabrico fabrilis & oĩa a breuib⁹ uenĩetia,quũ hẽant mutã cũ liqdæ ut scabri glabri.aliq dicũt crabro & flabrũ lõgari qđ nõ affirmo:quũ possent breuiari sequente muta & liqda & spãliter:quũ a flabro flabellũ breuiari possit:qđ Ascẽsius minime uidit.trabes a trabs oĩno breuiaṫ & nõ audiendus est Iuuencus dicẽs prĩo. Diripe set pprio fallax de lumine trabẽ.nisi uelis excusare eẽ miuron carmẽ:qđ carmĩs genus semper penult.breuiat legito in arte breui ubi de heroici spẽbus fit mẽtio.

Aliqui dãnantur. Ascẽsii ícuria. Iuuencus nõ audiendus.

¶Catul.Non si illam rare labefactes munere uestis.Horat.S.q.s.u. nõ fastidisse straboné. Cõtra Sulpitiũ Robertumq;:& Maturantium longari dicentes Vergil. sensim demissa grabato . Pull.Quem tuleram casu labor & ipse super.Ouid.Phamẽ.u.t.labe perire meæ. Idem.metamor.4.H f.i.t. notissima fabula cœlo. Tibul. Hæc tibi fabellam referat. Auson. Fabellam permitte mihi. d.p. Franciscus niger breuiari præcipit:cui adhærebo si exemplo id confirmauerit. Sil.15.A.s. stridentem sabura cornum.Idem.in eodem Fatidicus nabis ueniẽs.a.a.o.Pruden.in dittocheo.pastorem sternit in abel. Vergil. Hæc tibi fabor enim.Ouid. metamorph.9. Tabe liquefactis.t. a.s.p. Vergil.Et terram tabo maculat. Claud. Trabigilium timidũ desertoresq;.g.Sil.8.pars laudes ore canebat. Sabe tuas. Ouid.metamorpho.13. Pabula decerpsi decerptaq;.d.m. quæ dictio inducit. A.gellii locum dicentis libro.16.capitulo.4.hastile ligna pom pabulm ubi meo iudicio legatur pabulum. aliter lectoris tardat curiositatem. Verg.3.nec dictu affabilis ulli. Ouidius.i.metamor. Sic

Sulpitius Maturantiusq; & robert⁹ fallũtur. Francisco nigro non⁹ hereo. A.gellii locus.

Nestoris i. curia & sulpitii.

erat instabilis tellus innabilis unda. Vergi.1.Nácq; hũeris de more. habilem.s.a.Propt.caudæ flabella superbæ . qua pp nõ possum nõ mirari Nestora contra Sulpitium scribere tátummodo longari flabellum:quippe qui incuriosum scribat Sulpitiũ: qui docuerit breuiari.discant ambo ambigue poni ut in.6.dicemus epogra.

Sulpitii incuria.

A Præcedens.c.breuiationi inhæret . ut Hiacynthus & si sub hac regula non est.acanthis.quod Sulpitius spaciũ etiam dicat breuiari manum non uorto:quum sub hac regula non sit nam per.t.non per.c.scribit quasi patés.

¶ Excipiunt uacinia brachara pacuuius zacharias.n.p.achar.n.p. obliq a pax & cõposita ut pacificus:brachiũ facũdus facũdia cacula apud Plautũ in pseu.obliq a thrax thracia cacabo uerbũ:cacab⁹ tracha uacia uaciem⁹machĩa glacito glacinia trachyn trachynius bacca bacchus bracca gracculus licet positiõe:acer qñ forté significat dacus paco placo racipalis lacõ.n.p.aculeus apđ Capellá annuéte sic dictione ait enĩ Nec stimula incenso allicit aculeo:cacus macero uacillo pachynus acis hæc quincq; ambigue ponũt. in academia

Sulpitii error.

Sulpitius ait.a.ante.c.lõgari in hoc Tullii Laureæ ut ex Plinio recitat. Atq; academiæ celebratã noĩe uillá:breuiari auté in hoc Horatii. Atq; inter syluas academi dicere uerum.ego uero ubiq; breuiari dico & precipio.i.6.latius legito.

Maturáti⁹ & Valla siculus fallũtur.

¶ Verg.& suaue rubés hiacynthus:risum cient Maturantius & Valla siculus dicẽtes apud Vergilium longũ reperiri:ut Et pingué tiliã & ferrugineos hiacynthos. cogitant auté ibi trisyllabã:quũ sit quadrisyllaba dictio : in qua ét

Hiacynth⁹ q̃drisy.

Io.pastranensis:Robertusq; anceps esse nomen referentes allucinátur.imo sub hac regula minime contineri disputauerim: qa potius mediarum portionem retinet syllabarum.

Io.pastranésis & robertus allucinantur.

Verg.resonant & achátida dũmi.ubi errauit Sulpitius deceptus carmine:nam sic legitur: non auté resonant acanthida dũmi.iuxta illud Calpurnii ut uincat acãthida cornix.

Sulpitius errat.

Vergilius formatus.

Tortellius similiter decipitur forte propter suum mendosum codicem:quum legat apud Vergiliũ resonát acalãtida dũmi.super qua dictione nescio quæ nugaméta blattit Papias:qué non damno ut primarium:sed ut barbaros contundam ei nimium inhærentes.

Tortellius decipitur

Papiasblattit.

Vergil.Alba lygustra cadunt uacinia nigra leguntur. Auson.Quæq;.s.p.iactat se bachara diues.Pers.saty.1.Sũt quos pacuuius.Sidon.zachariæ iustĩ linguam.p.l.Prudent.in psych.quum uictor concidit achar.Ouidi.set erat facundus ulysses.Idem in philom.Cacabat hic perdix &.g.m.a.modo illud opus Ouidii sit:qđ nõ crediderim.nam Ouidianæ diuinitati illud opus est dissonũ:set quia sub eius circũfert titulo & multi falso p̃dicãt:nec habebo nec

Philoméa an sit ouidii

fidem adimā. Stat. syl. 5. Al borum calicum atq; cacaborum: est enī carmen phalec. unus tamen Codro carmē obtulit hoc: in quo breuiatur. Quo caro decoquitur cacabus græce a sonitu fit. quod Codrus non admisit noster: & si admisisset non ipse admitterem: quū illud carmen alicuius triuialis Gracismi aut Theodoli barbarorū fuisse crediderim. & īuenies apud Petroniū apte positum. s. ut. a. ante. c. longetur Horati. epi. 1. Tracha ne uos ebrusq;. n. c. u. Martial. Docti patria narbo uacieni. Vergil. æneī. 2. fabricata est machina muros. Ouid. in phil. & glacitat improbus anser. Idem metamor. 11. Herculeam trachyna iube. Horati. inexorabilis acer. Martialis. Grande iugum domi ta dacus ceruice recœpit: Et notandum est si secūdæ erit inflexionis lōgabitur. ut in exēplo patet: sin primæ breuiabit. Verg. indomitiq; dacæ. e. p. 1. a. Vnde nō possum nō mirari Iacobū Crucium alioqui litterarum pelagus hoc nō animaduertisse: quū ait super. 2. pharsaliæ. motura dacas ut clade getasq; legendum: esse dahas: qa reluctat syllaba. īmo īnuit ut uidimus in exemplo Verg. īmo alibi Lucanus (si recte memini). 6. īquit. Et uetitos errare dacas in mœnia ducat. Luca. 5. Deiotarū & gelidæ dn̄m raci palin oræ. Ruf. fest. Gracculus & tenui. q. s. g. ç. Verg. hic. mactat lacona pheretaq;. d. q. licet in aliqbus codicibus ladona sit. Caius Cæsar seu fuerit Germanicus. Vnū hoc maceror & doleo. t. d. t. set ambiguum in. 6. dicemus epogra. quod negat Baptista Pius totius rei litterariæ Spirarches: & grāmatistarum malleus in Plaut. cōment. in. 6. uideto. Ouid. meta. 13. quoq; erat tamen acis in amnē. in qua dictione Sulpitius & alii omnes incuriosi fuerunt.

Notandū. Dacus ci. Daca ce. Iacobum crucium miror. Lucanus defensus. Baptiste pii laus. A Baptista pio disētio Sulpitii & oīuʒ curia

A Sup. d. corripit: ut spado ador adoris. ¶ Tollito hīc tradoclades ladon adon fadus radix radīco radicit⁹ rado uado uadis caduceus caducifer traduco suadeo suadus dadū gades gaditanus spadix gadir gadilō cadusii: sadu cei gradiuus adria adrastus adā: in q̄ dictiōe Aeli⁹ Antōius nebris. de fecit tātumō lōgari edocēs: in q̄ īcurria fuit & Sulpiti⁹: ista qnq; ambigua sunt. ¶ Iuuena. Quū tener uxorē ducat spado næuia th. lector ī hoc Aratorē xpīanū poetā nec spernēdū: ne tāgito dicētē ī prīo Præuius hic spado est. q. p. l. ubi falso. a. añ. d. lōgauit. Auson. Moxq; ador atq; adoris. d. p. p. f. & oīno breuia ē: nō autē ambigue ponit: ut Nestor ait. fallit nanq; in illo Vgannii. Emicat in nubes nidoribus ador adoris. nā legit ardor adoris. nō ador. Iuuena. Tradidit archano. q. u. m. Ouid. metamor. 9. Claudibus exclamat. s. p. n. Idē met. 1. placidum ladonis ad amnē. Martia. Capel. A. a. l. ac bibliius adon. Vergili. Et fadumq; hebesumq; subit. r. q. a. q. Ouidi.

Aelii antonii incuria Sulpitius defecit. Arator poeta. Aratorem nō admitto. Vgannius excultus.

met.2.subita radice retenta est Vergili.3 Radimus & fatis.n.c.m. Idem.2.Vadimus imixti danais.Ouidi.in fast.T.i.a.sumptis caducifer alis.& non mireris apud Iuuenalem breuiari caduceus.quum ait uiolato pœna caduceo.ubi Georgius ualla cadurco arte mot9 metrica legit.quod nullo pacto admittendum est.Nam ibi potius pedem amphimacrum facerem.aut ratione(ut alii uolunt dicētes forte ambiguum esse)breuiari dicerē:q̄ cadurco substituendū esse asseuerauerim.Ennius Flos delibatis populis & suada medulla.Iuuena.quæ sunt a gadibus usq;.Idem.quam gaditana canoro.Vergil.Spadices glaucicq; color.Priscia.Post hos cadusii durissima.i.c. Horati.Hyrpine quinti cogitet adria.ubi Acronem errasse dicunt aliqui:q; dixerit ibi adria neutri esse generis.sed impressorum errorem crediderim.ut pro masculino neutrum posuerint.nam alio in loco Acrō ait Horatium masculini generis protulisse in isto. Dux inquieti turbidus adriæ.de ambiguis in.6.uideto.

Iuuenalis defensus.

Georgium uallā non teneo.

Acron defenditur.

Alii non uiderunt.

Veniente post.f.breuis est.ut uafer.❡ Excipitor apher sapho quāquā duplici.pp.scribit:daphne ambigue qd' alii non uiderunt.Saphirus longatur.nec huic nec ali seruit regulæ:quia positione producitur.scribitur aūt sapphyrus:& aduerte quoties.ph.subsequat intelligēdū esse.p.sub seq.❡Pers.omne uafer uitiū.r.f.a.Mar. R.m.q.magis traduceris a fer.sed magis per.ph.scriberem Hora.& mascula sappho.

Iuuenalis defensus. Georgii merule error.

Sequēte.g.breuiatur.ut magis:quæ dictio inducit Georgii merulæ errorē dicentis interpretātisq; illud Iuuenalis.quid confert purpura magis:quū legatur maius. alio qui claudicaret uersus.❡Excipiunt mago.n.p.pagina fragia fagūs pagus paganus strages pago flagito agalma magalia fragū dago pages uñ cōpages uagio uagitus uagor nomen uagia lagana stragula tragula sagio saga sagæ bragada tagitia tragema nō a τραγω idest hirco:set a τραγω.i.comedo secundum aliquos:unde tragemata dicunt:quas uulgo cōfectiones uocant.flagitiū lagus lageus sagana agæa plaga:quū uulnus significat. fragor fragaris agger pro cumulo licet positione ❡Sil.5.socerīq; miser magonis inire.Iuuenal.millesima pagina surgit.Verg.sub tegmine fagi.Iuuenal.laudet uicinia pago.Pers.Hederæ sequaces ipse semipaganus.Mart.Capel.de nup.phil.Et robur thalamo flagitat abditum.Idem.6.Q .d.a.habitu qui agalmata firmant. Ouid.1. meta.mōtanaq; fraga legebant.Idē.10.met.Reddit onus uagitq; puer.tamen in libro de Philom.breuiat in alia significatiōe. Glaucitat & catulus at uagiūt lepores.Lucre.E.s.i.miscet funere uagor

Tragemata.

idest uagit⁹.Quid.uagia diripit ensen: Iccirco succurit illã Verg. seruans sub imagine falcẽ.expone tu idest sub uagina.de lagano? multi dicũt longari:tamẽ apud Horatium est.ciceris laganiq; catinum . aliqui tamen legunt lachani..Martial. Stragula succincti u.s.u.Lucill. Tum spara Tum rumices portant & tragula porro. Tibul.1.Pollicita est magico saga ministerio.Iuuenal.Flagitio dabit in laqueũ uestigia noster.,Idem famosaq; mœnia lagi.Sil.i.roseos oĩs lageus ad ort⁹.Ennius Multa foro ponens agæaq; longa repletur.Ouid.in priap.c.m.p.tu suffragare rogatus aliqui sub hac regula ponũt cõtagiũ cõtages cõtagio coagulũ repagulũ : s; poti⁹ in mediis ponẽda dixeri; syllabis.Verg.geor.4.serpant contagia uulgus.Ouid.in met.robusta repagula poste.Calpur.in buccolico ludicro.T.e.n.tremuere coagula lacte. — Vergilii locus.

Super.L.in bisyllabis dictiõib⁹ lõgat̃:ut malo uerbũ:& malũ ꝓ pomo:& malus ꝓ arbore pala palæ apud Columel. ℭ Excipiũtur salo salonis cales oppidũ campãiæ pal⁹ paludis pales dea palam phalæ phalanx calix salu; sali sales halys obliq a sal:calybs calor halis mal⁹ la lũ sal⁹ salix alo alis.i.nutrio salar talus.n.p.apud Vergil.si uero talus q conuersus est in perdicẽ:de quo Ouid.lõgat̃.calo ambigue poni aliq testantur:thales ad placitũ ẽt poni in.6.dicemus.ℭ In polisyllabis breuiatur ut palumbes ualerius aloeus : salebra contra Io.Pastranensem & Robertũ lõgari dicentes.ℭ Excipito alea alecto talio phalarna piscis caligo nomẽ & uerbum balena halitus alipes palantes scalena talare alifanus.n.p.aliphani calices aliphanum oppidu; : talea salẽtũ salẽtin⁹ aliũ apud Vergiliũ & Columel.calisto lalisos alopecea phaleni malobathꝝ sulusti⁹ ballat⁹ ballista squalleo sq̃l lidus malleus callidus.i.astut⁹ palliũ palliolatus & si positio ẽ palatiũ ãbigue.Sũt & q dicãt aliã ꝓ fluuio poni ambigue.qd nos sentiamus i.6.legito.ℭ Martia.4.Armoꝝ salo temperatur ambit.est aũt phal.Vergil.7.Aeq̃ra qq; cales liquũt.a.q.u.Idem.Te quoq; magna pales.Prob⁹ Laudaris qdcũq;.palã.q.p.Non potere tamen mirari lr̃aꝝ cultores cur sub Probi titulo carmẽ ad legauerim.Iõ qd sentiã cũ diuerticulo ꝓterminare uisu;.ẽ.Opusculũ illud flori dũ elegans & ppolitũ nequaq̃ Catõis eẽ edocẽt tẽpora. qñ Lucanu; Nasonẽ Vergiliũq; legẽdos ꝑcipiat.non imus tamen inficias Catonẽ de moribus libellũ posteris reliquisse.set ex.A.Gellii uerbis prorso nõ uorso eloquio conscriptũ coniicimus.alii tenent Senecæ:alii Ausoni fuisse opus:qb⁹ astipularer si ob stilum hosce nõ mentiretur itaq; Narniensi Galeoto concordans illud fuisse Probi

Ioã.pastranẽsis error. Roberti idẽ error.

Verũ catonis opus sit de morib⁹

Cato d̃ moribus libellũ cõposuit

Prob⁹ car mé de moribus com posuit. Ouidii locus. Seruius emaculat⁹ Prudētii rō quæ sit ignoro. Ouidius emaculat⁹ Verg. emaculatus. Domitius. emaculat⁹ Domitii i uerg. glossę. Silius reformatus. Aliquorū error.

opus crediderim. placet aliquãdo e re nata (ut in prouerbio est) aliqua inserere: ne tibi lector suboriatur fastidium. Ennius. 15. Malos diffidunt fiunt tabulata phalæq;. Lucanus. Nec soliti lusere sales. Claud. in ruf. Iam rubet altus halys. Ouidi. metamophos. 15. salibus uitiatur amaris. i. maribus interpreteris: non autem pro cōdimento ut multi triuiales exponunt. Auson. Purpureisq; salar stellatus tergora guttis. Lucanus. 4. Qua cresso fatalis halis. q. u. l. Vergili. tua cura palumbes: ubi obiter Seruium mendosum esse aduertas. ait enim palũbes idest brungidæ: quos uulgus tetas adpellat. lege tu titos: ut ex Cornuto didicimus. Horat. ser. i. Contra leuinum ualeri genus. u. s. itaq; quũ dicat Prudentius. Valeriane sacer. apud me incognita ratio est. nisi ut inquit Ianus parthasius forte uoluerit aliud. l. iungere: ut poetarum morem esse diximus. Ouid. metamor. 6. Gignis aloidas. unde aliquos codices emaculandos admonuerim. habentes Gignis & aloidas. quod non uidere qui emédatũ iprimi præ se ferétes opus curauerunt. sic apud Vergi. in mecœ. obitu uel fuerit auctor Cornelius. Fudit & aloidas. p. d. o. legito Fudit aloidas. aliqui cōtextus habent æolidas & sic a Domitio legit (modo illæ Domitii sint glossulæ: quod non credo) Tu corrigito: & omnino aloidas legas: sic & apud Domitium interpræté Propt. Luna ministrat iter demonstrantq; astra salebras. Vergi. Talibus alecto dictis. Martial. 12. Corrumpunt sine talione cœlebs. Laurenti⁹ lippius in oppianum. Phalarnam dicas fœdam. q. e. m. l. Iuuenal. Quum pateant altæ caligantesq; fenestræ. unde illud Silii. 12. legédum est. Iuxta ac caligante situ longumq; per æuum. nō aũt ut in impressis codicibus. Ac iuxta caligante situ. Robertus ille gallus nescio quæ nugaméta effutit super hac dictione: cuius uerba obiicerem nisi ficulis uaniora censeré. Sil. 12. Orythia domos huic alifanus iaccho. Horati. ser. 2. Inuertunt alifanis uinaria tota. Ouidi. fast. 2. Calisto sacri pars fuit una chori. Interpres Strab. 14. Lidon lalysonq; dein claráq; camiron. Vergi. 9. Q . a. m. balatibus agnũ. Horati. Malobathro syrio capillos. Idem. Libertinarũ dico Salustius in quas. Martial. quæ palliolata uagatur. & si aliqui syllabarum exptes uolunt palliũ breuiari propter illud Ausonii. Molle aurum palliis græcia texe tuis. Dii boni qbus ambagibus se ostétãt. nō ne ibi duo ii in unũ uertunt: alioq claudicaret Burdegalense carmé: qa palliũ p duplex. ll. scribit. Vñ Martia. Pallia donauit. g. c. t.

Ante. m. in disyllabis longatur. ut amen hamus. ¶ Excipito amo amas lamus. n. p. fames zama urbs camers dam⁹ tñ clamys samos same thamos fm aliquos tamé

thamus apud Columel.longatur genus herbæ. ¶ Si uero erunt di ctiones polisyllabæ breuiantur.ut amurca ¶ Demito bamura lamius a mõte mamertinũ mamerci amineũ quãuis ambiguum esse ĩferi⁹ dixerim⁹ lamima lamẽtor lamẽtũ & ab a cõposita ut amitto amẽtũ lamẽtatio mamurius samaria ramẽtũ damœtas damippus apud Theocr.mamurra apud Martialẽ.scamãder ĩdifferẽter apud aliquos põit. ¶ Ciprian.cũctis.credentibus amen.similiter posuit Ausonius.Ouid.fallaci piscis ab hamo.nec te decipiant Maturantius:& Valla Siculus Antoniusq; Nebriss.dicẽtes apud Iuuenalem breuiari.Dispositis prædiues hamis.quum ibi es collidatur syllaba antiquorum more:immo etiam armis nõ hamis secũdũ aliquos legendum est.Horat.car.3.Aeli uetusto nobilis a lamo.Sil.3.Et zama & uberior rutilorum.s.t. Verg.gæor.3.A.t.t.contigũt corpus amurca.& sciẽdũ est:Terentiano & Seruio testib⁹:scribi p.c.& pro ferri p.g.sic in caieta cneo curculione:quare ĩd fiat in.5.legito epogra.Sil.3.Tum chalybes pauper bamuræ cruda iuuentus. Vergili. Lami⁹ endymion.aliqui tamẽ scribunt latmius.Mart.in xen.A.n. tibi mamertina senectus.Iuuenal.sat.8.Mamercorum alapas.Auson.Solus qui chiũ miscet & amineũ.aliquorũ obiter adnotet̃ incuria:qui dicunt in amineo.a.ante.m.ambigue poni propter Vergilianum illud in gæorg.Sunt & amineæ uites.non proculdubio inficias irẽ si mendosum Verg.carmen non cognoscerẽ.qđ ita legito.Sunt.etiã amineæ uites minuto chalcotypoꝝ errore uideamus in super quid ibi dicat Seruius ait ille sane amineæ dici uersus probat qa nõ staret si dicerem⁹ eminneũ Serui si (ut ais) amineũ a minio uenit cur legendo Sunt & amineæ uites mi longat̃:quũ miniũ breuiat̃?nemo est qui tuã sequatus sententiaꝫ nisi Solus Nicolaus ferretus:qui& ipse cũ suo ductoꝛ in errorem prolapsus est.Set hĩq a.ante.m.in amineo ambigũ uolunt aliud afferre debebant exemplum:quod in.6.afferro:ubi de ambiguis i pria syllaba fit mẽtio. Stat.ach.3.Lamenta & notas.a.p.u.Ouid.met.10.ceu quõdam lamina candens. Verg.3.Hic patrem amitto.Ouidi.met.7.dun digytos amentis addere tempto.Idem fasto.3.A.f.f.mamuriumq; uocant.Arat.primo Samariæ uicina petens.Seren.Nam bis rementũ & quæ nomine prasiion herba.

Maturãtii & Valle siculi error.
Antonii ne bris. idem error.
Iuuenalis locus.
Amurca p c.scribi &p g. proferri
Aliquoruꝫ incuria.
Vergilius emaculat⁹
Seruii error.
Nicolai ferreti error.

Super n.in disyllabis longat̃.ut nanus anus pro podice manus mana manũ idest bonũ unde manes p cõtrariũ non autem manes a manẽdo ut Sinthenius ille uoluit. ¶ Excipito mãus idest palma:cão cãis uerbꝫ canis animal anus idest uetula:phanes anas anatis panos planus idest sedu-

Sinthenii error.

ctor.canon clanis manes uerbum:si uero pro inferni umbris in.6. ambigue poni edocebimus. ¶ In dictionibus multisyllabis breuiatur.ut tanais ganea danae. ¶ Excipito hinc anulus anellus quis alii duplici.n.scribāt canē⁹ canie canicies lanugo fanatic⁹ anachorita danubi⁹ Ianitor ianua caneo canabis uanesco ganeo lanuuiū urbs panareta panareolus manius.n.p. ¶ Heluius cinna. At nunc me mea nana per salicta.est enim carmen phale.ubi nana troche⁹ est.Seren.Excruciant turpes anum si forte papillæ.Manil.4.& fusa panolcp.Hora.Fracto crure planum.Sil.8.Et clanis & rubico.s.

Sulpitius errat.

d.n.s.Ouidi.metamorpho.4.Persea quem pluuio danae concœperat auro.super qua dictione quantum lapsitet Sulpitius non disseram:quando cogitat aliquando hoc nomen bissyllabum reperiri & longari:quum semper breuietur:& sit trisyllabum.unde nō semper aliorum errores taxabo:quia maiore opus esset uolumine.Pru-

Aliorū nō sp errores taxo.

dentius in psych.Ima pati laxa ganearum lege teneri.quem miror quum in amar.etiam dixerit.uegetemq; gulam ganeonis inescēt. contra Iuuenalem dicentem occultus ganeo pultes. Ideo quid de

Quid de prudentio sentiam.

Prudentio sentiam lector aduerte.est ille non humilis: non sublimis:non spernendus:nec inter primos adnumerandus : neutique impolitus:non figuris tamen poeticis nimium bracteatus:nec feliciter audax.Cuius auctoritatem(ut breuibus ostendam)tanti facias:quantum classicorum poetarum nō relinquet iter.Hora.car.

Acronis error.

3.Extremum tanain si.b.l.ubi Acron inquit tanaim esse danubiū: quod docti non admittunt.Tanais nanq; alio nomine Silys ab idigenis dicitur.Sidon.Anachorita tremit.q.q.f.p.Pers.tibi torta ut canabe fulto.Iuuena.& crine senex fanaticus albo.Idem.occultus ganeo pultes.de qua dictione superius dictum est:set super hac di-

Valla siculus icuriosus.

ctione adfatim & dilucide in sexta legere poteris epographia.Valla Siculus icuriosus admodum fuit dicens breuiari:quum debuisset satius Iuuenalem admittere; aut ambiguam dicere syllabam. Proper.Lanuium annosi uetus.e.t.d.Mart.5.Cum panareolis tribus dedisti.Pers.præsto mihi manius hæres.

Ante.p.breuiatiōi ihæret.ut aponus pape lapatos apd Columel.in.6.legito. ¶ Demanť uapulo papo uerbū: papi flores papi flocci papia lex papini⁹ apulus uapa papa pappas licet positiōe:crapula sapo rapa lapa papilio apher aphrica apis ægypti deus:apeninus apidanus sapda lapis re-

Sapirus

gio:lapathes cappadoces mappa sapphirus licet positione:quamq̄ Baptista noster Pius per simplex.π.scribi tātum sapirum ex Rhodio scribit Apollonio:apulia aprilis apricus a capet⁹ aplustre hæc

quinqꝫ ambigue. Sapis fluuius in hoc loco ab aliquibus excipitur: eo ꝙ Lucanus dicat. & iunctus sapis isauro. sed decipiuntur. nam isapis trisyllabum legendum esse inferius testabimur. ℭ Mart. 6. Nec fontes aponi rudes puellæ. Pers. Marcus dama pape. Iuuena. sat. 3. ubi tu pulsas ego uapulo tantum. Pers. pueris papare minutum. Lucreti. 2. plumas auium paposqꝫ uolantis: aliqui tamen dicunt duplici pp scribendum esse Ausonius Papia lex placuit Iulia displicuit. ubi multi qærunt quæ sit illa lex papia. hanc credo esse: de qua Tertullianus capi. 4. Apolog. quæ ante liberos suscipi cogit. q̄ Iuliæ matrimonium cōtrahi. set latius dicimus in dubitationibus. Sidon. Nec quid Papinius tuus meusqꝫ. Vnde uidetur Sidonius fecisse Papinium Statium Gallum᷒. qui decipitur. nam Statius poeta parthenopen habet patriam: qui sub Domitiano floruit. Alter. Statius fuit rhetor: & Tholosanus imperante Nerone. de quo Eusebius. ideo Sidonius nominum fallitur similitudine. non ignoro tamen fuisse Cæcilium Statium: de quo. Aulus Gellius. Serenus. si crapula sæuiet æscis. Idem. Atrito sapone genas. p. m. Iunenal. prægustet pocula papas. Lucā. Aut uagus apherequos. u. p. e. a. Ouid. metamor. 9. uariisqꝫ coloribus apis. Pers. E. c. l. subduximus apenino. Vergili. g. iii. Argmentarius apher agit tectumqꝫ laremqꝫ: ex hoc noscitur africa nomen natura longam habere primam. qua propter miror Seruium dicere aphricam qua si apricam dici: quum apricus primam indifferentem. habere in. 6. dicemus. Ouidi. Apidanusqꝫ senex. ubi legitur Eridanus. set latius infra. Pers. E. q. a. rogitas en saperdam adueho ponto. Vergil. g. iii. c. i. t. & lapidis arua timauit: & si id melius legam in. 4. epograph. ubi de. a. ante. p. referam. Seren. Sæpe chelidoniam cum succo lapathis addis. Cicero Nauibus assumptis fluuitantia quærere aplustra. in quo nonnullorum opinionem minime teneo dicētum amplustre per. m. scribi: quum. a. super. p. sit ambigua.

Sapis. Multi decipiuntur. Lucanus emaculat᷒ Papia lex. Ausonii locus. Sidonius decipitur. Statii duo Cecilius statius. Seruiuꝫ miror. Aplustre nō amplustre. Aliquorū opinio falsa.

Super. q. breuiatur. ut aqua aquinum. ℭ Hinc tollito compositum quaqꝫ: quia ablatiuus est: diximus tamen apud antiquos fuisse ambiguam uocalem ante. q. ut in liquidus: & aqua.

Veniente post. R. breuiari apud omnes constat. ut parū. ℭ Demito maris. n. p. larinas arete ppli: baris carex naris naris carecta areo ares aridus carabus piscis apd̄ Oppianū. arinca parhisius taraco cares populi carica area uarex pareo pares uarillus q̄re quarū uaricus. uñ puarico uarica narea naritia uarico uar᷒ larus: adiectiua ī rus. ut charus clar᷒

gnarus rarus rarefco rarentur fario galera larius lacus harum pha
rus ueftis lariffa lariffeus barium larifa lariseus lariffus ftare na-

Hara fta-
bulum.

re narem nares ftarem ftares ftaret flare & fimilia (nifi in do das)
primæ coniugationis:faris arene urbs aruns arados larides baris

Haruspex
unde.

baridos marubium arrabia quia.r. duplicatur:ara pro altari.fi ue
ro ab hara ftabulo:aut aue breuiatur.unde haruspex.nō aūt uenit

Hara auis.
Hariolus
unde.

ab ara ideft altari.ut inerudite Nicolaus potus & Antonius nebrif.
edocent.qd' ab hara:ideft ftabulo ueniat Donatus auctor eft: qd'
ab hara ideft aue quadā teftat' Seruius in Donati artē:fic & hario-

Nicolai pe
roti & An-
tōii nebrif.
error.

lus.darius rex caria & fmaragdus hæc tria ambigue fecūdum ali-
quos ponunt'.in.6.legito.¶ Martia. Verfus fcribere me parum fe
ueros.Sil.7.buten & marin & arfen.Idē.8.Ac larinatum dextris.f.
h.a.Calpur.ægl.4.I.p.f.uel acuta carice tectus.Oui. Acta retro na

Domitii er
ror.

ris.m.q.a.p. Vergi.tu poft carecta latebas.Iuuē.& fe cutis arida la-
xet.Hic non poffum non mirari Domitii errorem in hoc Statii fil
uarum.4.Quantum uel dare cæreos arentes.nam fi ita legeret':ut
præcipit Domitius:claudicaret uerfus:in quo tu leges cæreos olē-

Stati⁹ emē
datus.

tes:non arentes.Architrenius.Parhifius cyrrhea uiris:chryfea me-
tallis:alii tamen.r.duplici fcribunt.Aufon.non arce potens tibi ta
raco certet.Martia.cares in aftra ferant.Ouid.Hic nux hic mixta
eft rugofis carica palmis.Aufo.diftinguat glarea mufcum.Vergi.
te.lari maxime teq3.Idē.Q .n.t.nec lariffeuş achilles.& nō eft am-

Serenus
emēdatus.

biguum propter illud Sereni.V tq3 lariffea cūratus telephus hafta.
nam menda eft.tu legito ut lariffea.dicēt aliqui alibi Serenum bre
uiaffe.in ifto.ut longe neq3 cede lariffæ:tu legito fariffæ.exquo ui-

Idē emacu
latus.

detur in primo etiam carmine poffe legi.V tq3 fariffea.c.t.h.Hora.
Bari mœnia pifcofi.d.g.l.Stat.th.ii.poft habita eft larifa iugis.Pro
per.Et domus ītactæ te tremit arrabiæ.ubi.r.īterpofuit qa breuia
tur arabs.Stat.th.4.Aegion arenen.q.e.q.t.t.Pri.in'per. Nec pro-
cul arados phœnices æquore cingunt.Luca.primo.Aruns incolu-
it.d.m.l.Verg.10.Daucia laridæ tymber.q.f.p.Pro.4. Baridos &
cunctis.r.l.s.Serenus.Marubiumue potens.h.o.f.s

Super.s.in diffyllabis pducitur.ut cafus.¶ Demantur
prafon & deriuatū prafinos thafos oñ thafius quafi ca-
fa bafis.¶ In polifyllabis breuiat'.ut mafurius afia pro
orbis parte:licet afiaticus afiacus apud Oui.met.12.lō-
get'.Ecqd ubi afiacas cafuras rfpicis arces.¶ Hic euellito pafithea
afecla afia palus rafilis uafidius.n.p.afopus cafelius.n.p.cafeus ba-
fiū nafica iafius afius.n.p.¶ Mart. De nfa prafina fynthefis empta
toga.Stat.fyl.i.Nō huc admiffæ thafos aut undofa caryftos.Verg.

Sunt thasiæ uites.s.e.m.a.Petron.Cui lesbos uiridisq; thasos.Oui.pon.3.Q.m.d.stat basis orba deæ.in quibus Maturantius.& eius simia Valla Siculus fuere incuriosiores.Pers.Excepto si quid masu ri rubrica notauit:& non admittenda est Marini Becichemi alio qui doctissimi opinio dicentis ibi legendum mansuri per.n.post a. quod ratione carminis uisa & camœnali perspecto mensu posteris mādasset nūq.Stat.th.2.Nō hoc pasithea blādarū.p.s.Iuuen. Vos humili a seclæ.Vergi.D.p.c.n.amnis & asia lōge.ubi oēs pro palu de esse referunt:tamē cōpertū est asia primitiuū breuiari. deriuati uum lōgari.Vnde Vergi.asia prata dixit:& palus asia:& asia deio pea Sil.15.Cartalo uasidio.r.a.Ouidi.Quid referam asopon que3. c.m.t.Quapropter nō possum mirari Aldū apud Ouidium legere Aeginæ amplexus quondā sub asopidos isse cū melius legatur.Isse sub asopidos quondam amplexus æginæ.ut sit spondeus in qnto: non dactilus.ut forte ille putauit.Mart Caseus ethruscæ formatᵒ .i.i.Catull.Da mi basia mille.d.c.Vergil.x.Iasius imbrasides.i.q.t. Pindar.Auson.i pioch.Idomenei dextra cadit asius hector atroce.

Maturātiᵒ & ualla siculus incuriosi.

Marini becichemi error.

Notandū.

A Antecedens.t.breuis est.ut plato statim:idest illico sta tera scateo platea:nō aūt ambigue ut male pcipit Robertus gaguinus.¶ Demuntur statim a stando:qđ etiā uult Marcellus idest iugiter stator ater atra atrū atramentū nathanael quatinus quatenus uates a uaticinior uaticiniū uaticanus scatinia uatinessa atella atellana uaticanus deus(si Gellio credimus)atrina flatus latus lata latū latitudo fatur fatus fatū lato latū latu latena latona laturus catylus atagena saturnus stlatum stlataria natura naturalis gnatia staturus squatina a squallore fatū atys fatidicus natus nata natum natalis natalicius blatto licet positione:clatros nō desunt tamen indifferenter ponentes propter mutā & liqdā.& aduerte si id sit naturaliter breuiari. blatero catena hæc duo ambigue secūdū aliquos in.6.aspice. Catholicus omnino ca breuiat qa a catha ppositione:tñ cogēte metro lōgari inuenio.Sidon.Vi quæ catholicā fidē lacessunt.Prudent.in psych. Catholico in tēplo d.f.a.u.ideo uideť ambiguū.cattus pro aiali secūdū aliquos lōgať positione.alii uero simplici.t.uolunt scribi & breuiari:quum id aīal catū sit & astutū:longato ēt si pcedet.m.ut mater matertera matinissa matrimus materies:aut.r.ut pratū cratera.hinc tollito matinus matella matho mathesis mathematicus ratus rata ratū rates.i.nauis crates nomē ppriū:atrox natrix crathis atlas atrides satricus.n.p.hæc sex ambigue posse poni in.6.legere poteris sic & atys & uatrax & uatricosus.¶ Marti.sex

Roberti gaguini error.

Vaticanus deus.

Catholicᵒ in syllaba.

plicitosq; platonas Mar. Sex sestertia si statim dedisses. Idē. io. Non ergo est manus ista set statera: unū erravit Sulpitius, pduci edocens: Prudēt. potum largita scaturit: sic scatebræ apud Vergi. sic scateo quod uerbū Pōticus obiicit Pōponio Melæ tāq̄ barbarū: imo latinissimū asseuero: quū utatur Gelli⁹ his uerbis lib. i. cap. 15. uideas quosdā scatere: unū & merito utitur Laurētius Valla: quē & in hoc idem corrigit Pōticus. hei dicat aliquis semel apud Gelliū inueniri: imo sæpius. ut in lib. i. cap. 17. sic apud Solinū ubi de india. num dilutæ sunt auctoritatis? legito Pliniū lib. 8. cap. penultimo. Oui. 6. fastorū. Tēpus idē statoris erat. q. r. o. Iuuenc. 2. sequit uox nathanaelis. Ouid. uaticinor moriens Mart. In uaticanis. c. m. c. & aduertas hic Capellinū alioq eruditū cæcutire: quū breuiari referat: quē errorē latius in. 4. notabimus epogra. Auson Scatiniā metuit. n. m. t. Mart. 4. Et paruæ uada parua uatinessæ. Iuuena. sat. 5. e. r. mouet atellanæ. Verg. Tela nouant atina potens. t. q. s. Idē. lateq; furentes Barcei: cuius aduerbii quū recordor se se offerunt (ut ex Seruio habuimus) duo Donati errores in. 3. Vergilii. ingens quod fronte latebat ait enim ille latebat: idest late patebat: quū late longetur in prima syllaba. & ibi breuiaret: similiter in eodem uerbo lapsitat & hoc a Dōato excœpisse ne psuadeas: set a Seruio. utrū illa quæ sub Donato in Vergiliū dicuntur cōmentaria Donati sint alias uidebimus. Vergi. Catylusq; acerq; corax. Mart. 2. Cōmuneq; duobus atagena. Auson. A. ph. lintribus stlatis rate: & ita deriuatio edocet: quia in eo carmine stlatis posse iābū esse aliqui referēt: nā antiqtus porrebant. st. ante. l. ut latū stlatū. Ennius. Et melior nauis q̄ q̄ stlataria portat. Hora. B. m. p. dehinc gnatia lymphis. Lucan. 5. e. c. Lucent buccera matini. Mart. D. s. t. p. præstare matellā. Furius Bibacul. En cor zenodoti en iecur catonis. ambigua in. 6. legito.

Sulpitii error. Pōtici error. Pōponius mela defēditur. Laurētius ualla defēsus. Callepini error. Donati errores duo. St. ante. l. antiqui ponebant.

A Ante. u. corripit: ut cauillū cauillatio pauimētū. ¶ Excipito blauia auius auia auiū: idest sine uia nauus naua nauū nauo gnau⁹ gauisus mauors pauo mauis mauult suauis dauus suauiū dauid dauidicus audienus nauigo nauita lōgato etiā si præit. L. aut. r. muta addita ut clauis clauiger claua flauus clauus prauus. Lauinū hoc nomē ambigue. ¶ Mart. Capel. 5. Nā si reuoluas qd cauilla sæpius. est enim lābicū carmen: ubi cauil. iābus est. Iuuenal. Verre pauimētū. n. o. c. Auson. fert militarē ad blauiā. Idē. T. c. nebuloso flumine nauā. Sil. 7. Nauus abire, timor. d. c. s. d. q. Per. Daue cito hoc credas Catul. Si tria amatorū suauia reppererit. Sedul. Cur ego dauidicis. Hora. detorserit audienus. Properti. Nauita de uentis: de tauris narrat arator.

Ante.z.longari a Sulpitio põitur.ſet ſuperflue:ut gaza Sulpitius
lazarus:nam ſequente.z.uocalem lõgari &pueri ſciũt. ſuperfluus
quia unum tempꝰ habet:tamen diximus aliquando ꝑ
ſimplici haberi:ideſt medii eſſe temporis. ut ĩ gaza exẽ
pluз dedimus:;quod ſi ſcire inhias lege ĩ pría epographia.cap.48.

De E.in primis ſyllabis. Cap.2.

Super. B.breuiationem recipit: ut lebes ebur a
Neſtore indifferenter ponitur:ſet falſo uideto in
ſexta Epographia quid ſentiam. Hebrus uero Neſtoris
omnino indifferens eſt. Demuntur rhebas he error.
beſus crebrenus Rhebus nomen proprium he-
be cœbꝰ licet diphthongo crebenis trebula cre-
ber crebro debeo debitus præbeo crebeo crebe-
ſco rebus debitor rebus equus.debeor flebo flebaз flebile nebam
ebrius ebrietas eboſia debilis debilitas debilito nebrida nebo ne
bunt flebunt gleba glebo rebar rebor rebamur bebrvcia ſebetus
ſebum quod alii ſæuum dicunt.plebis plebeſcitum zebedeus phœ
bus phœbe œbalus œbalia licet diphthõ.gebennœ hoc nomen
ambigue.hic non audiendus eſt Alexander cum Franciſco Nigro: Alexandri
quum nubulam longari dicant quando omnino breuietur.Ille eſt error.
Alexander litterarum græcarum non expers.latini non contem- Frã. Nigri
ptor idiomatis:cuius ſi quis ĩ re difficili facile rimetur iter ĩter pro- error
letarios non poſuerit:& ſi in plurimis errauit.unde non ipſum cor Alexandro
rigam.nam eius errores unum opus facerent. huic itaqꝫ tantum quãta ſit fi
adhibebis fidei quantum quæ dixerit auctores comprobarunt claſ des.
ſici.& quia diximus ebrius ebrietas nebrida bebrycia longari:ali-
qui ambigue ponunt quando muta cum liquida ſequat̃. Verg.
3.dodoneoſqꝫ lebetas.ubi Seruius inquit cumas.uel ut allii ha-
bent codices.zeumas latinum eſt.Emaculabis ergo Seruium & le Seruius
ges cucumas:ſuper quod Vergilianuз multa in noſtris dubitatio- emaculatꝰ
nibus non ſpernenda differemus.ſed qui in dictionem cucumæ in
cidimus noſttum erit uocis dictionem edocere:eſt autem Cucũa Cucuma
illud uas:quo utuntur tonſores ad quam calefactam extra tonſtri quid.
nam portandam.hanc.dictionem nõ diffuſilem apud auctores di-
xit.Politianus.ſic enim aliqua interſeruero:ne lecctori.ſuboriatur
faſtidium. Priſcianus. Rhebas qui rapidi. d.a.h.p. Vergilius.9.
Fadumqꝫ hebeſumqꝫ ſubit.r.q.a.g. Ouidius meta.11.patria cre-
benida ripa. Idem.iunonia muneris hebe. Auſon. Diſtinguit ſo-
lidos cœbo.p.t. Stati.1.ſyl. Salmacis & uiduæ crebenidos arida.
1.Martial.in xen.Trebula nos genuit. Vergilius. Rebe diu res ſi

qua.d.m.u.Stat.i.ſyl.tumeat ſebetus alumna.Lucan.& plebeſcita coactæ.Iuuencus.Hic tunc zebedei coniux.s.r.Stat.Soluerat œba lio.c.d.l.p.

Statius a uitio defē ſus.

Ante.c.breuem edocem⁹ ut echin⁹ lechæus.uñ errauit Domiti⁹ in eo Papinii uerſu.His.paruus niſi deuiæ ue‑taſſent.ſcribēs lechæe ñ deuiæ legēdū eſſe:qui ſi me cō ſuluiſſet lechæe primā breuiare:& ſecūdā longare: nō aūt e cōtrario didiciſſet.Stat.alibi.& inoo fert ſemia tecta lechæo. Idē.Curua palemōio ſecludit̃ unda lechæo.nō aūt legas lycæo ut imperiti faciūt. ¶ Longantur uero iſta tecetheus ſecius uecatus le cytus cecubum præco præconis præconiū recula a re ſpecula a ſpe obliquos a fex fecis mecum tecū ſecum ſecurus ſecondus uecors echo theca & ſua cōpoſita ut bibliotheca cecilius apud Columel. & cecilia herba.lecania.n.p.œconomus œcalia mœch⁹ cæcus cæcutio græcus græcia licet diphth.ſeculū:cecrops uero ſolū ambigue ſic & recido. ¶ Mart.C.d.mollis e chinus erit.& non te fallat Lucani illud pharſ.6.In mediis echinus aqs(quod ita legi perperaʒ innuit Platyna)Quum ibi legendum echeneis eſſe edoceat ſyllaba.nam ſunt diuerſi piſces echineis & echinus: & ſi falſo Albertus Magnus unum eē tantum edoceat.Pruden.in amart.Tecethee iu uat.s.g.f.f.alii ſegregatiʒ legunt.Vergi.nō ſecius ac rotat enſem. licet aliqui ſegnius legant:alii ſetius per.t.ut ſupius uidimus.Auſon.T.q.p.o.fauces uecate ſeraui.Lecytus quia græce ληκυτοσ. Homerus.S.odyſ.δωραυδε χρυσεν εν ληκυθω υδρουελαιον.Mart. Cecuba ſiccentur.q.a.c.o.Idem.xi.quum tuta nouacula theca.Idē .7.Set.m.u.d.t.taceam lecania ſeruus.

Domitii error.

Statius reformatus.

Lucanus emaculat⁹

Platine error.

Alber.magni error.

Præcedens.d.in diſyllabis longatur.ut pedo pedis pedor ſedes nomē. ¶ Demantur obliqui a pes pedis cedo ideſt dic edo ideſt comedo medon pedū ſedes uerbū cedruʒ ābigue. ¶ In poliſyllabis breuiat̃ ut ſchediū medeor medicus & ab eo medicamētū. ¶ Demito hinc ſedētanus de ditus hædiculus edulco medica herba medicamētū a medis:qa ſū uenefici legito Marcellū.cedic⁹ tediū pedico hædulus æditi⁹ æditu ans dædalus pædagogus ædiliis licet diphth.edictum edico ſedatus ſedulus ſeduco ſeductor:media prouincia medea medimnus ſeditio p̄dator prediuʒ:reduco hoc uerbū ābigue:in iis incurioſus fuit Pylades. ¶ Horati.ſer.i.Curtis iudeis oppedere nulla mihi inquam.ubi oppedere compoſitum eſt a pedo pedis ideſt crepitum uentris emitto:& Acron ibi audiendus non: eſt dicens oppedere quaſi contra pedeʒ opponere:quum in pede pe breuietur.& ſic ubi

Pyladis incuria.

Pedo pedis.

Acronis error.

ter caſtigandus Chriſtophorus Landinus eſt Acroni adhærens.
Stat.4.th. Obſitus exhauſtos pedore & ſanguine .u.Iuuenal. Fa-
cti crimen habet cedo ſi conata peregit.Ouid.Ignis edax.ſimili-
ter compoſitum.Iuuena.comedunt collyphia paucæ:quod hemi-
ſtichium inducit mendum eſſe in.A.Gellii codice.lib.9.cap.6.ait
enim.Cur igitur ab eo quod eſt edo:& ungo:in quibus uerbis pri-
ma breuiatur littera dicitur eſito quæ ſunt eorũ frequentatiua pri
ma littera longa pronũci mus hæc ille.Profecto feneſtrata &: mã
ca ſunt hæc Gellii uerba:ideo lector Quintiani iudicio ita legas.
Cur igitur ab eo quod eſt edo. & ago.non autem ungo:in quibus
uerbis prima littera breuiatur dicitur : quare igitur eſito & actito
quæ ſunt eorum frequentatiua prima littera longa pronunciamꝰ.
ubi ſi aliter legeris nullus poterit elici ſenſus.hei mihi quid machi
nor?omnes præcipue maleuoli obiicient Philippum Beroaldum
ſecus legere.immo & Beroaldus decipitur nec quid uelit Gellius
percipit.Ouidi.metamorpho.3.primuſq; medon nigreſcere cœ-
pit.Auſo.Nomine ego Auſonius non ultimus arte medendi.ubi
paſſim nomen legitur.Sil.3.Sedentana cohors.q.s.r.u.tamen Edẽ
tana cohors melius legitur.uideto Hermol.in caſt.lib.3.cap.3.Ver
gili.V.f.s.tum te quoq; medica putres.Idem 9.Cedicus ille ſuo.m
.d.h.u.Tibul.primo.Tedia paulatim.s.i.c.d.hædulus omnino lon
gatur : quia ab hædo:& non uenit ab edo ex ut Iſidorus & Vgutio
uolunt quos dum Aſcenſius uelit tueri in labem concidit dicens
apud Manilium inueniri Incipient heduli tremulum producere
mentum:proculdubio Aſcenſi mi tuam defendis opinionem hoc
autem carmen(ſi recte nemini)habetur.5.aſtron.apud Manilium:
ſet ita legitur.Incipient hædi tremulum.p.m.non autem ut uis he
duli.ſic fit quum noſtri nos fallant duces:nam Neſtorem uoluit in
hoc ſequi talia enotantem.Gn.Matius in mimiiambis.Qua pro-
pter edulcare conuenit uitam:in quo uerſu ſecundus pes iambus
eſt .Martia.Crinitæ line pædagoge turbæ:quia a græco uenit naʒ
παιδος puer dicitur.apud neſcio quem Gallum hoc falſum reperi
tur carmen.Me.pædagogus adit illã triſtiſſima mater.& non cre-
das illa fragmenta eſſe Poetæ Galli:ut dicemus in ſexta epogra.
Vergili. Media fert triſtes.s.t.q.s. Ouidi. collectos ſedula flores.
Idem Robore Medimnum ideſt.q.l.Iuuenal.inter tot prædia nul
los:in.6.legito epogra.de ambiguis.

Poſt.f.breuiatur.ut epheſus ſtephanus.℄ Demito cõpo
ſita ab e:& de.ut efero defero refert.i.diſtat.licet ali quã
do breuiari in.6. dicemus epographia ſimiliter in alio

Horatii locus.
Landini error.
A.gellius rſtitutus & emaculatꝰ
Beroaldi incuria.
Auſonius emaculatꝰ
Siliꝰ emaculatus.
Iſidori & ugutionis error.
Aſcẽſiꝰ male allegat.
Neſtor.male allgat.
Galli non ſunt quæ ĩ ueniuntur carmina.

significato ambigue:cepheni cephisus longãtur.¶ Mart.Scis qua sint stephani balnea.i.m.Ouid.5.metamor.Dumq; ea cephenum.m.d.h.Idem.i.metamor.adeunt pariter cephisias undas.

Subsequente.g.breuiationẽ diligit.ut lego legis.¶ Producito phege⁹.n.p.egates egypt⁹ licet diphth.egypsos obliquos a lex legis & rex regis regia lego legas legat⁹ regula regius regia regiũ regaliter regalis rhegiũ regulus regula pegasus equus dego egios legitim⁹ ægoceros ægis æga & sua cõposita ægistus æger ægroto æge æge⁹ ægides ægeuz ægina ægeria ægiale ægeon ægialus longantur diphth.egregi⁹ omnino longatur ptopter præpositionem.e.Vnde miror Prudentium in hoc hemistichio dixisse.pastor egregius.ubi breuiauit.e.forte ꝑpter.g.&.r.quare id fecerit alii uiderint.ipse scio illum errasse bis in hac dictione.ut alias dicemus.¶ Auso.phegea nec cursu te.l.p.e.Sil.primo.Flore uirens auet egates abolere parentum. Ouid.pon.4.Vincitur ægypsos idem.dominum legata rogabo.Idem.aduersaq; menia rhegi.Mart.nimirum regule mores.hinc nescio qua ratione motus Sedulius dixerit.Post regulus nato quidam moriente rogabat.Pers.Cantare credas pegaseium melos:nam quando pegasus est nomen proprium breuiatur Vergili.xi.Tu lyrim pegasumq;.super.q.a.h.Interpres Strabonis.8.P.q.h.atq; egion inde colebant.

Prudétiũ miror.

Sedulii error.

Veniẽte post.L.in disyllabis producimus.ut peleus:qđ non est trisyllabum ut Antoni⁹ putat Nebrissensis. Zelus feles.¶ Demim⁹ helix helops melas.n.p.scelus telon rex celer melas gulu gela meles melo lelex populus felo lis uelim uelis uelit celox uelunt & omnia a meli.qđ est mel ut melimella:& a melas qđ est niger ut melolothus melanthium.helos chelis idest lyra melos hoc nomẽ ãbigue põi i.6.dicem⁹.¶ In polisyllabis breuiatur.ut selibra elegia elementum.¶ Excipimus melanurus piscis heliotropius heliotropium & similia ab helios.idest sol.composita ut heliopolis heliades uelicer apud Sidonium melantium apud Columellam clelius helisabet eleus populus elogium pelamys:quia a luto qui græce dicitur πηλος uelabrum uelabrensis lelius pelias achillis hasta telechoon pelusiũ pelusiacus telemus telemachus telephus telegonus zelotipus pelignus helias speleum spelunca eleborus Teleboas delibutus delinquo deliquo deliquas:& omnia quæ a de &.e.cõponunt:belua elysius delubrum deleo delictum deliciæ delicatus delius delia delium ꝑliuz cloelia licet diphth.pelion:electrũ hoc nomen ambigue ponimus.

Peleus bisyllabum. Antõii nebis.error.

ſic & reliquus.in.6.legito:pelion poni etiam ambigue Mancinellus:Aſcenſius:Neſtor:Anton.Nebriſſenſis & aliqui ſcribunt:qui ſi uidiſſent quæ nos uidimus talia docuiſſent nunq̃.nituntur auteʒ hoc Silii.4.Oſſaq; cum pelio cúq; hæmo ceſſerit othris.ſet carmé mendoſum eſt:& legendum.Oſſaq; cũ pindo.deinceps apud græcos per η ſcribitur:quæ uocalis in e longum uertitur. ideo ſemper pelion longatur:& ſi alii dicunt η in ea dictione forte breuiari poſſe ut in electrum.¶ Auſon.iunctus quia zelus amori eſt. Ouidi.5. metamor.Fele ſoror phœbi.n.s.u.in qua dictione nõ admittas expoſitione Io.Boccatii genealo.dicentis.4.felem eſſe animal quod eſt dama:cui eruditorum reclamat turba.eſt autem catus feles.helix apud Theocrituʒ edyllio primo breuiatur. καρϖω ελιξ ειλει ται αςαλλομενα κϱο λοεντι.Ouidi.metamorp.12. Fixus helops iaculo.q.p.t.s.Val.Flac.5.Aeolidæ fraterq; melas.Vergili. Oebale quem generaſſe telon.s.n.Telon autem ideſt longum producit. unde Muſtella dicitur teſte Seruio.Stat.ſyl.3.S.t.g.s.potiuſq; ueré do.Fonte meles.Lucan.Mox lelegum dextra.p.d.a.Ouidi.in phil. pardus hiando felit.Auſon.Totum opus hoc ſparſum crinis uelut Antiphilæ pax.ubi in impreſſis codicibus hæc dictio uelut deeſt. & quid uelit dicere Auſonius triuiales tantum latet:quantum aq̃s renuunt rabie circumuenti:eſt autem illa Antiphila:de qua Terentius in heut.ſuper cuius crine ait capillus paſſus prolixus circũ caput reiectus negligenter pax.Pax autem aduerbium græcum eſſe: & tantúmodo ſignificare Priſcianus aſſerit.& ſic Auſonius & Terentius declarabunt.ſuper qua dictione nos in monoſyllabis minime tacuimus.Stat.th.4.Quos helos & teleon.Horati.Regina longũ calliope melos.ſed aliquando longari in.6.uideto.ut apud Perſiũ.Cantare credas pægaſeiuʒ melos.ubi ſubſtituit Politianus nectar.a quo eruditorum nõ ſtat opinio.Marullus epigrãmatarius nõ inuenuſtus:nec inſipidus:ſet dignus:& ſalis plenus uirulẽti;uno Hexaſt.lib.3.Politianum arguit:qué Ecnomum adpellat.ſimiliter Perſii ĩterpres Plautius lõgari apud græcos adprobat:quod & ante ipſum Hermolaus.Bibac.Quũ tres colliculi ſelibra farris.Oui. in ſapph.F.a.m.e.elegeia flebile carmen.non autem ibi elegia quadriſyllabum legatur contra Domitium:Tortellium: Sulpitiuʒ: & Cylleniũ Tibulli ĩterpreté:cur & q̃re alibi diximus.Ianus Parrhaſius ĩter ſynchronos multi nõis ait apud Ouid.lõgari duas prĩas ſyllabas:eo ꝙ dicat ab αι αι:quæ ĩteriectio dolentis eſt.Ille qd placuerit ſcripſerit:ei tamé minime adhæſerim.Iuuena.ſat.xi.Interea guſtus elemẽta ꝑ oĩa q̃rũt.ubi Georgiũ Vallã miror dicenté elemẽta

Aſcenſius errat.
Mancinellus neſtor. & antoni⁹ errant.
Silius a uitio defẽſus
Io.boccatii error.
Feles quod animal.
Telon.
Muſtella unde.
Auſonius reſtitut⁹ & declaratus
Pax aduerbium.
Terẽt.lo⁹.
Pollitian⁹ fallitur.
Marulli laus.
Ouidius a uitio defenſus.
Domitii & Tortellii error.
Sulpitii & cyllenii idẽ error.
αι. interiectio.
Iano prhaſio ñ hereo
Georgii ualle error

Elemētū unde. dici quasi eleuamēta ex sententia Hieronymi in Pauli epistolæ ad hebræos comentario. uel dici elimenta per. i. ab elimo elimas: cui⁹
Hierony- mo non au dio. apud me nō erit error: nam aduersatur compositio: quum semper e. composita elongetur: tu potius ab alendo dici discito annuente
Papie er- ror. syllaba. risum ciet Papias quum per diphthon. scribat & nugas bla teret. Ennius. Melanurum turdummerulamq; umbramq; marinā Prisc. in per. Hic lapis heliotropius. q. n. u. Sil. 9. Iam clelius oraq; qui su Iuuenc. p. Helisabet clausæ. t. p. a. p. Prisc. Hic tamen eleos & di uidit. 1. l. Iuuena. Pelamydum & ueteres. Martia. in xen. Set uelabrē sis qui. s. i. b. Iuuena. miretur lelius alas. Ouidi. T. h. pelias hasta la- tus. Vergili. Nec pelusiacæ curam. a. l. Auson. Helias & solido cum c. p. e. Stat. Syl. 4. Theleboumq; domos. t. u. d. n. Ouidi. metamor. 2. De ramis electra nouis. apud Vergilium breuiatur liquido ue
Potestur. potestur electro: quod Politianus negat: ego uero non potest (ut il le uult) se potestur legi affirmauerim ex Nonio: an Noni⁹ artis me
A politiāo dissentio. tricæ expers fuerit docti iudicent. set in. 6. latius aspice. ubi quibus rationibus nixus Politiano aduerser intueri poteris.

N. marcel- lus defēsus Frāc. niger errat.

Ante. m. breuiatio ne utitur. ut remus. n. p. quod nomē quare breuietur inferius legito ubi de. u. ante. m. fit mē tio. themis contra Franciscum Nigum longari docen tem. ℂ Excipito rhemus populus remus nauale instru mentum emanuel emodus demodocus phemonoe demonium de mon demo demis demum stema emi præteritum emeram emeriꝫ emero emisse semen eminus crementum hemina nemo remex re- migis demens dementia remigo remigium semita emolumentuꝫ flemus demus stemus nemus a no nas plemiriū emineo & cōposi- ta ab. e. ꝑpositione ut emano emon. n. p. schema sementinus semis hemis & ab istis cōposita ut semisepultus semiustus temo temonis
Demos. demophodus demosthenes democritus demoleon & similia cōpo sita a demos qđ interpretat̃ populus æmulor æmulus q̄q̄ ab amo
Temulēt⁹ pria longa & breui. deueniant si Apuleo grāmatico credimus & Perotto. ꝑmiū æma- thia fœmina cæmētū œmus. n. p. cœmiteriū hæmon hæmonia: li cet dipht. temet memet cōposita hemitriteus temetū hoc nomen
Aliorū icu ria. ambigue. Vnde Terentius in hac dictione Temulēta te syllabā po suit lōgā teste Donato. ex hoc (ut ex Fulgētio nouimus). C. Rabiri
Antoni. ne brisi. nō he- reo. us dixit. Abstemiū temulēta fugit mœcenia nomen. te corripiens. & nō īmerito abstemiū in secūda syllaba ambigue poni in. 4. &. 6. dicemus epogra. Hæc: qui ante me scripserunt: non uidere. sup eo:
Seruius de fenditur. qđ ait Antonius Nebrissensis in dictione femē feminis ꝙ cōtra Ser uiū apud Verg. 10. Eripit a femine & trepidanti feruidus instat ex

Priſciāo legeret femore nō penitus admitto:quia & Auſonius ait
Per teretes feminū gyros ſurraſqꝫ nitētes:ideo corriperē. ℭ Ouide
ſyllaba prima remi. Lucan.excuſſo leucus rhemuſqꝫ lacerto. Pru-
den.in apoth. Edidit emanuelqꝫ meum.m.c.f. Priſcia. Quos capit
emodo miſſus.g.m. Vergi.10.pheretaqꝫ demodocūqꝫ. Lucanus.5.
Phemonoem errore uagam. Ouid.metamor.3.iaculo perit eminꝰ
ipſe Perſ. Fregerit heminas.a.æ.i. Iuuena.nulla emolumenta labo-
rum Interpres Strab.10.L.a.d.ſtirpis ſatus emone forti Martiali.3.
Schemate nec dubio. Ouidi.primo faſt. Nec ſementina eſt.i.r.d. Iu
uena. Eloquium ac phamā Demoſthenis ac Ciceronis. Vergi.quā
demoleon detraxerat ipſe. Martia. Non ſilice duro ſtructiliue cœ-
mento.eſt autem Scazon. Iuuen.cum molli demetrius hæmo.ubi Domitii
Domitius apud Statium de iſto fieri mentionem inquit. Huc in- error.
trent faciles emi puellæ:& ibidē ēt Domitius lapſitat:nā emi.i.ad
emēdū īterptādū eſt ut ſit īfinitiuus:nō aūt ut emi ſit nomē ꝓpriū. Statii lo-
aliter claudicaret carmen. Catul.c.a.f.cōſoler memet amore. Mar cus.
tia.2. Vt.t.male dicit hemitriteus. Oui.i ib.demophodiqꝫ caput. Aliquos
E Super.n.lōgat.ut lenis peniculamētum apud Luci.20. miror.
brēnus apud Sidonium:quāq̄ poſitione.ex quo miror Brēnus.
aliquos noſtri ſeculi briennū triſyllabū ꝓferre:quū ille Briennus.
dicat Mox brenni uidere fugam. ℭ Excipito eneſinus Xenos.
enipeus meneſtheus enapſe menalippus enyo xeniū & cōpoſita a
xéos.i.hoſpitiū mēapis menecrates.n.meneſis feneſtra menœceꝰ
menœcius pheneus penates penus penus penui peni penoris peni-
tus penes penetro penetrale phreneſis:quā alii freniti dicunt. me-
nāder menalippe menedemus ſi Donato credimus dicēti hoc no-
mē pœone tertio cōſtare.& ſi.b.s.t.g.u.ṕcedunt:ut bene:& cōpoſi
ta ut beneficus ſenex ſenones galli teneo uenio gēiū:hinc demito
ueneo ideſt uendor.uenenū uenui uena uenar uenator uenatrix te
na tenia ſena oppidū ſenos uel tenos ſenus na nū ſenio ſenionis be
nacus tenarus ſtrena ſtrenuus ſtrenuitas licet.r.īterponat enoſigæ
us apud græcos p.n.ſimplex ſcribit:apud nos p duplex metri cā:iō
elōgat. ℭ Oui.met.8.A.n.l.effugit eneſinus ictus. Vergi.10.fratre
meneſtheo. Stat.th.4.uētoſaqꝫ donat enapſe. Idē.9. Ergo propha-
natum menalippi.funus. Marti.N.t.d.r.ratibus naualis enyo. Idē.
Omnis in hoc gracili xeniorum.t.l. Idem. De menapis lauti.d.p.u.
Stat. Sil.4.genus ecce menecratis urget. Horati.car.3. Iā bis mene-
ſis & pecori nemus:alii tamē ibi moneſis legunt:alii muneſis. Oui.
ſiue menœciaden.f.c.ſ.a. Idē.met.15.E.l.arcadiæ pheneum dixere
priores. Auſon. Diogenes cui parua penus.c.d.ſ. Iuuenal.quum ſit

manifesta phrenesis. Ouid.2.trist.nulla est sine amore menandri. Iuuena.tu personā menalippes. Idem.pueri senonumq; minores. Verg.Tū senior nautes. Vn⁹ iter grāmaticos non spernendus ait senior fœminini generis repiri nix⁹ Ouidii ī priap.carmine. Quædā senior hectoris pente.ī quo errat nō aduertēs mēdosum eē carmen: in quo legas segnior aut serior: ut dixim⁹ ī nr̄is ī priap.cōmētariis. Proper.4. Veneat & pedibus.u.b.t. Vergi.& fremitu insurgens benace marino.& nō audias illi: q in fine hexametri dixit acipēser siue benacus.breuiās be cōtra naturā. Pers.quū dexter senio feruet. Sil.15.qua sena relictum. Ouid.met.6.didymeq; & senos & andros. Hermolaus tamen Barbarus legit tenos ipsum legito in cast. Plin.lib.4.cap.12.

Vnius error. Ouidii carmé emaculatum. Comentarios in priapeis cōposui. Vni⁹ error Ouidius emaculat⁹ Franci.Nigri error.

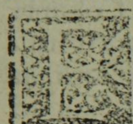
E Ante.p.breuis est.ut crepida nepa tepor non aūt lōgat ut male sensit Frācisc⁹ niger. ¶ Demāt cepos urbs naz græce κηπος scribit cepisus epirus hepar cæpa æpol⁹ cæpha tlepolem⁹ epie nympha apd̄ Ouidiū.epitus æpi pputiū æpia ppes licet diphth.repo repis: set repēs a quo repēte teste Seruio breuiat: repulit reperit uepres peplū hec q̄ttuor ābigue producito ēt si.s.pcedit ut sepio sepes separo sepia sepias: hinc tollito sepelio. ¶ Pers.Non hic qui increpidas.g.l.g.licet per κ scribatur apud græcos.dicēt aliq a crepitu ueire: ego uero ex græco oriri affirmauerim.aspice. Aulū gellium.lib.12.cap.20. Cicer.pedibus pectusq; nepai. Ouidi. Rura petunt epirus ab his.r.q.u. Hepar longatur quia ηπαρ greci scribūt Homerus xi Odys. τυπεσ εμιν εχα τερθε παρημενω ηπαρ εχειρον Macer tamen ille dicit. Sumptum curat hepar.& quia ut superius diximus duo inter neotericos non spernendi nominis tenēt hunc Macrum classicū: tamen huic penitus in omnibus nō inhæreo: cuius carmen a maiestate abest: set ppter sentētiam: & rei materiā. Nā difficile est naturas herbarū & uires elegantissimo celebrare stilo.unde ait de se Manilius.3.astro. Ornari res ipsa negat contenta doceri. Hoc operis non uatis erit. ideo auctoritatem illius ueram non affirmauerim.an aliquis uelit sustinere teruntifacio. Columel.xi.lachrymosaq; cæpa. Ouidius metamorph.14. Epitus ex illo.p.h.c.q.c.q. Horat. Fas est obrepere somnum. Vergil.quo ue ista repens discordia surgit? Auson. separor unus ego. Val.Flac.2.Sepias atollit.t.p.m. Vergil.iacet hic ballista sepultus.de ambiguis in.6.legito.

Quid de macro sentiam.

E Super.q.corripitur.ut neq; equus animal. ¶ Demito equanus.n.p.neqs nequa noquod nequit neq̄tia neq̄ negor nequaquū deq; sequanus sequanic⁹ æquuor æqu⁹

æqua æquum æqualis æquitas quæq; licet diphthong. æquiculus ambiguæ. ℭ Ouid. Nequitia est quæ te non finit esse senem. Lucil. 3. Susq; & deq; fuere inquam omnia ludus iocusq;. Sil. 5. Equanum noscens. p. q. r. i. a. Iuuena. Vox blanda & nequam. d. h. Martial. 2. Cur uos nomina nequiora. t. Lucan. i. In gyrum sequana frenis. Martial. Hanc tibi sequanicæ.

Post ueniente. r. breuiato. ut cherusci apud Lucanum. & Claudianum. albin liquere cherusci: Strabo tamen Hermolao teste diphthongo scribit chærusci. Serum pro liquamine merus meroe. ℭ Demito ceryx. i. præco nã κηρυξ scribitur græce: & q̃dam quæ legere poteris in. 4. epogra. in regula. E. ante. r. herodes phereciades herodotus hieros the rõ heros feralis feronia feriæ feriatus erumna cherintus. n. p. seria pro olla seriũ seres populi sero serus sera serũ: quãq̃ serus ambigue repiri in. 6. iuenies epographia. therodamas cheropulũ cæra cære us cærulus cæruleus hæreo hæres hæreditas quæro quæror passiuum licet diphth. geriones meriones mæreo obliquos ab æs æris & composita deriuataq; ut æripes æreus licet diphthõ. eruca ceres ceretis clerus quod iterpretatur sors. erugo cerusa cerete ceretis pa perula ceroma sericũ eretum tereus erigõe teron. n. p. chere idest salue xerampelinæ & similia a xeros idest siccus qa ξηρος scribitur græce flere nere rere reris neris berytus cerynthe eridanus nereus eretus nerycium nerio nerytos pleriq; pleraq; plerũq; thera cherulus xerolophus flerẽ nerem rerer geri populi pero peronatus: neriene beryllus eryphile heresis cerimoniæ hæc qnq; ambigua sunt lõgato item si. p. aut. u. preit ut spero sphæra. licet hoc nomen ambigue uideatur poni. uerus uera uerum. hĩc demito ueru contra Sulpitium uereor ueretrum uerhedũ. ℭ Vergi. Pasce sero pingui. Iuue. Atq; ubi festa mero celebrant pede. s. r. idest nudo: ut est apud Prudentiũ mera calce. i. nuda: quia antiqui pura omnia mera dicebant. & ut etiam aliquid subiungam est carmen apud Martialem. in dist. Accipe. m. c. c. r. Et frõtem nugis soluere disce meis. ubi meris legi non ĩsipidum erit. Auson. Potare immixtum sueta merũq; merum. ut omnes habent codices: & perperã allegat Perotus: sed legito. Potare ĩmixtum sueta merum moreo. Iuuenc. primo. Rex fuit herodes. i. i. q. c. phereciades longat: quia græce φηρηκιαδης & non te moueat Ouidi 8. metamorpho. Cũq; phereciade & ianteo iolao. nam carmen mendosum esse asseuero: quum. q;. coniunctio sit obelo confo dienda. Sidon. Torrens herodotus tonãs Homerus Manil. 4. Bactraq; & herios babylon. e. s. p. q. Ouid. 3. metamorph.

Sulpitii error. Prudentii. Iuuenalisq; locus. Martialis locus. Ausonius emaculat[9] Perotti error. Ouidius a uitio defensus.

& trux cum lælape theron. Vergi. Solaq; culminibus ferali. c. b. & mirum est: quū Pōpeius a ferendo uel feriendo dici scribat. Domitius tñ ille Calderinus scribit antiquos ferā dixisse mortem: in hoc fidé nō obstrinxeriʒ meá nisi auctoré ꝓferat. Horat. lauimus feronia lympha. Mart. 5. Durum est perdere ferias rogamus. Tibul. 2. Annuat & cherinte tibi. q. r. Pers. argenti mihi feria dextra. Idem. Laxamus seria mensa Ouid. in ib. Theriodamāta dryops. Columella. xi. Ian breue cheropulum. e. t. g. c. Iuuenal. tu tantuʒ erucis imprime dentem. Mart. 2. Cerussata timet. s. s. Idem in apo. Dormiat & tetrico cū cane pera rogat. Vergi. pectum tenuia seres. illud ad

Ser in nominatiuo Ouidius emaculat⁹ Domitii in curia.

monueriʒ Ser dici in singulari nominatiuo a quo seres. Sidon. Apollinaris. Assyrius gémas: ser uellera: thura sabæus. nam & uermiculus ipse Ser dicitur Pausaniæ. Ouid. meta. 6. H. a. c. ignarum terea mensis unde aduertas mendum esse in Ibide Ouidiano: ubi ait. Tanlatidæ tu sis tu tereiq; puer. Hoc enim carmen duplici errore claudicat. & meo iudicio legat tereos atq; puer. & miror Domitiū in oībus ut præ se fert occulatū nō uidisse: quū īterpretis sit carmina restituere: & a labe defendere. Zarotus alter interpres innuit le

Zarotū nō admitto.

gēdum esse tereidesq; puer. cur scribat ipse uiderit nisi uelit dicere ea: quæ adnotaui in scda epographia super isto Vergilii: qui tela typhoea temnis. Ouidi. Simius erigone. Stat. th. ii. martisq; e semine theron. Idem. 4. Neris & ingéri. t. m. c. Prisc. Antiquanq; tyron beryti & mœnia. g. Sic & Dionysius και τυρου ωσι γιην βηρυτου ταιαν ερατην Vergili. & cerynthe ignobile granum. Idem. & discludere nerea ponto. ubi aduerte nerea poni pro mari mediterraneo. Idem. 7. Ereti manus. o. q. m. Idem. 3. & nerytos ardua saxis. Callim. fuerat set post modo thera. Horati. in episto. Cherulus incultis. q. u. e. m. n. Xerolophus apud græcos lōgatur. Martialis moneo rapiente uerhedo.

Vergilii locus.

Pylladis error.

Añ. S. longari optat. ut thesaurus: quia greci θησαυροσ scribūt &. η. in. e. longū uertit resina cōtra Pyladé ī Alexandrū. tñ ambigue poni in. 6. dicem⁹. ¶ Excipito thesis chtesiphon uesagos enim. p. uesulus sesostris resipisco & alia a re cōposita ut resisto regsurgo mesana ueseu⁹ hæc duo ābigue ponūt. Ioánes Pastranésis excipit les⁹ cū Frácisco nigro: set duplici errorē cæcutiūt quū. e. añ. s. oīno lōgat. mox nō huic subest regulæ: qa est trisyllabū: nō (ut putát illi) bisyllabum. ¶ Verg. i. Thesauros ignotū auri. en carmé ad legauimus: cuius interpres qd dicat Seruius ad huc (ut credo) nulli cognitū est. In hoc omnes genuinū rūpūt: & tñ ut ægyptii canes effugiunt. Quintianus iuuenis. &

Io. pastra uen. & Frā ci. nigri duplex error.

adhuc in litteris lac redolens has alpes igni & aceto dissecet. iugū gordii macedonico mucrone resoluat: quem locum si penitus nō recluserit: ansam dabit forte doctioribus: qui declarare oīno cōtē dent. Seruius autem scribit Thesauros hoc nomen. h. non habet si cut atlas bigas abas pallas: licet in obliquis casibus īueniatur. cer te abstrusa aspera & nodosa Marii sunt uerba: quem sic patefacio asseuerans mendosum esse Seruium. qui ita emaculandus est. The sauros hoc nomen. n. non habet sicut atlas gigas abas pallas (ut gi gas non bigas legendum cures) licet in obliquis casibus īueniatur: inquit enim sine. n. littera scribi Thesaurum quia a θησ. θητος & au rū componitur idest auri debitorem: uel pro debito in pignus da torem (quāq̄ alii a θησω futuro indicatiui modi quod est ponā de ductum uolunt. sic quia a θησ componitur & sine. n. scribitur: ideo Thensaurū dici non permittit: quū aliqui thēsaurū a thensa dedu ctū existimarent: sicut (īquit ille) atlas abas. ecce in nominatiuo. n. litterā nō esse: in oliquis casibus tamen inueniri ut atlantis aban tis. Quod thesaurus sine. n. littera oīno scriberetur ab antiquis: qđ atlas in nominatino. n. non recipiat testibus adprobabo. Donat⁹ Terentii oculissimus interpres in eunuchi ait prologo Thesaurū ueteres latinos secundum græcos sine. n. littera protulisse. ubi ad uerte in aliquibus Donati codicibus legi sine. h. quod sensus non patitur cōcinnitas. tu omnino sine. n. legendum persuadeas. Mox Seruius. 4. ait cōmentario nullum in ns græcum terminare nomē (licet contra Seruiū Priscianus dicat hæc duo nomina apud græ cos terminare tyris & elynis) ideo θησ in ns apud græcos non ter minat. set adhuc restat enarrandus scrupulus. Sequitur Seruius si cut nec formosus: q̄a deriuatiuum est a forma: ut ab odio odiosus &c. ait Seruius quemadmodum Thesaurus & gigas. n. litterā non habent: sic & formosus: quod Caper etiam testatur grāmaticorum lux: dicens formosum sine. n. scribi ab ethymo qđ est forma. & hæc ratio est. nam formosus dicit̄ a forno idest calido: ꝙ sanguine cali diore forma adgritur: ideo quia melius primitiui sequitur regulā: relicta prima analogia seruauit. m. nā uelut ab odio odiosus a sce lere scelerosus: ita a forma formosus uenit. in hoc lector paulo la tius ut contentus fieres euagatus sum: & ut retuli lectoꝝ intētiōi hæc non forte adulabuntur. esto. unicuiq̄. n. me meliori subiiciā sentētiæ. Quod resina sit ambigua in. 6. legito. scimus quid Bapti sta dixerit Pius neotericorum princeps. Ipse suam ego meam imi tabor sententiam. Sidon. nec tessera castris. In chtesiphonta datur. quamq̄ per. η. græci scribunt. Vnde Hermolaus Barbarus barba

Seruii lo cus exquisi tissimus.

Seruius emēdatur.

Thesaurus sine. n. litte ra profere batur.

Donatus emaculat⁹

Nullum in ns nomen græcum.

Priscianus contra Ser uium.

Grāmati corū lux.

Baptista pius

Sidonius ab Hermolao arguit. Sidonii la⁹ Locus ex Ausonio. Fräcisci nigri error. Antöii nebris. ícuria Britänico nö hereo. Statii loc⁹. Quidä fal luntur. Vbertinus fallitur. Britänici error. Statius a uitio defensus. Domitii error. Mart. loc⁹ Aethia.

riæ maleus eum:ut in multis:arguit:quem non malum latinitatis auctorem dicit:set litterarum græcarum expertem:licet se in manibus Menandri habuisse prædicet Fabulas. Hunc Sidonium Läcilotus curius in uorso stilo tenet classicum:cui & ipse ihæreo. Est sublimis bracteatus sonorus multiplex in heroico:In phaleco dignus facilis decorus multiiugus:in prorsa facüdia argui⁹nec spernendus. uerum nimium affectationis amator:immo ipsa affectatio. Hunc totum legendum non totum adprobandum admonet Barbarus. ego ipse:si qua in eo sunt uitia: seculo:non Sidonio adscribam. relinquemus illum ideo:& quæ supersunt exépla pseque mur. Sil. 4. Demetit auersi uesagus tum colla iubasqꝫ. Vergili. 10. multos uesulus quem pinifer annos. Lucan. 10. mundiqꝫ extrema sesostris. & sciendum est apud Ausonianum Paulinum quadrissyllabum legi in isto. Et qui regnauit sine nomine mox sesoostris: & sunt idem. Propert. 3. fessi resipiscimus æstu.

E Præcedens. t. longationi iungitur. ut æthos quädo causam significat:quando uero mores breuiatur:metropolis nam dicitur a μητηρ & πολις. i. ciuitatum mater. feteo getulus meta metæ non autem corripitur ut Franciscus precipit Niger. ℂ Demito metopon metaurus prætiæ uuæ prætium seticulus metiscus rhetus populus metallum fretum meto metis etiä metuo metabus. n. p. metus retro tetrino creta in ponto tetigi tetricus betulus betola ethruria ethruscus licet lögentur etiam propter mutam & liquidam heterogeneus heteroclitum & omnia ab heteron tetrarcha & a tetra composita tetendit metra & a metra & a meta composita ut metamorphosis metereus metreta geta & si. p. aut. u. præit ut petoritum peto petis uet⁹ ueternum. excipe petenor petus quod non adnotauit Aelius Anton. nebrissensis uetoni ca:retulit ueternuꝫ retro hæc tria ambigue. sic & tethis pro oceani coniuge:thetis uero pro achillis matre semper breuiat. Vnde Io. Britänicus alioqui oculatus cœcutit exponens apud Statiuꝫ per tethyos amnes. idest thetidis: quem dum corrigunt quidam simul errant dicentes pro oceani coniuge semper lögari:quos Vbertinus sequitur:quum aliquando breuietur. ut in. 6. uidebimus. Alius error Britänici in eo Statii uersu é. Thetidos aduersæ gremioqꝫ præmat aquosæ. quü legédü sit Tethyos. ℂ Sidon. logicü uel iungit ad æthos. & ut diximus qñ cäm significat lögat: qñ uero moré corripit ex quo Domitius ille iterpretü uexillarius sup eo Martialis errauit æthia callimachi. interpretans idest morales. quü causas significat. Verg. ducat getulus hyarbas. licet ambigue pöat cötra

Georgiuȝ merulã: qui in Domitiuȝ ait apud Martialem ĩ prima & secunda breuiari contra omniuȝ auctoꝝ usum. in. 6. legito. quib⁹ niter rationibus contra eũ. Prisc. graii dixere metopon. Lucanus. lat⁹ ueloxq; metaurus. Verg. Purpureæ prætiæq;. e. q. t. c. d. Idem. 7. paritercq; seticulus asper. Claudia. Quæ sæuis obiecta rhetis. q. s. f. Ouid. Acta retro naris. Sil. 4. Non illum metabus non illum. c. u. Ouid. in phil. Forte tetrinat anas. Val. flac. i. metuẽs pontumq; cretáq;. Vergili. 7. Quiq; ryphas betulumq; colũt. Ennius. H. n. f. pendebit hetruria tota. Hetero ō cũ suis cõpositis apd̃ græcos corripit̃. Horat. mõ reges atq; tetrarchas. Ouidi. 2. trist. Laziges & colchi meteræaq;. t. g. aduerte tñ Hermo. teste legendũ eẽ Iaziges ut. i. sit cõsonãtis loco. Nã apd̃ alios uocalis ẽ Vale. flac. Increpat & stricto sic urget iazigas ense. Idem. canentis iaziges æui. Auson. imposta petorita mulæ. Seren. Vetonicã ex duro prodest. e. b. de ambiguis: in quibus est nomen geta: quod ante me nulli uiderũt in. 6. aspice.

Geor. me rullæ recla mo.

Oui. ema culatus I. consonã tis loco.

Alioruȝ in curia.

E Sequente. u. producitur. ut leuita leuitæ euãder. ¶ Demito neuius. n. apud Horatiuȝ. seuer⁹ breuis breue breuitas leuo idest onere priuo leuis onerͣ priuat⁹. ¶ Arator. Leuitas uocitas. Verg. Tũc rex euãder aliq dicunt apud eundẽ breuiarii. ut sedẽq; petiuit euãdri. set ibi cuȝ Politiano legerẽ petit euãdri: quod negat Nicolaus ferretus eo ꝙ quadã Prisciani nitatur regula dicens petit pro petiuit in syncopa nõ esse: q̃a ut ait syncopa non fit de una syllaba: set de littera ut obiit obiuit. ego uero de syllaba fieri etiã cõtẽderim. Vergil. hyrcanæq; admorunt ubera tygres. latius uideto ĩ. 5 epogr. ubi de desinẽtibus in. t. fit mẽtio. Horati. Absentem neuius quũ carperet. h. t.

Verg. ema culatus. Prisciani regula. Nico. ferr. fallitur.

¶ De. I. in primis syllabis. Cap. 3.

I Super. b. corriptur. ut tributum. ¶ Demantur libilo fibilum sibilus hybrida uibidius. n. p. tribula hybernus fibula scribo ibo ibam tibia tibicen libum libo uibex libethr⁹ libethra libanuȝ scibo scibilis tibula tiburna nomen propriuȝ uiburnuȝ quibo quibis ibis ibidis liber libera liberum liber tus liberalis libertas liber pro baccho. Aduerte tamen quando liber pro codice & cortice põitur breuiari. lõgato etaiȝ tybur tyburn⁹ libella a libra hypocoristicos. i. diminutiuuȝ tibarn⁹. n. p. uibro hoc uerbũ ãbigue poniẽ sic fibræ: liburnũ oĩno breuiamus: non lo gamus ut uoluit Alexander. ¶ Iuuena. saty. 3. Frementum tibi habe præstare tributa clientes. codices uero oẽs habent præstant tributa clientes. contra sensus concinationẽ: &

Hypocoristicos. Alexandri error.

Iuuenalis emaculat⁹ — Syllabariũ mẽsuz. Verg. Tribulaq; traheæq;: & lõgat̃ qñ est neutri generis. si uero masculini breuiat̃. Ouidi⁹. loliũ tribuliq; fatigãt

Vergilii locus. — Vergilis. mordebat fibula uestẽ. Licentius. Spumat aper: fluit unda: fremit leo: sibilat anguis. Ouid. nõ est mea tibia tanti. Vergili. oscula libauit natæ. d. t. f. in. quo carmine oẽs Priscianũ arguunt

Priscian. arguitur. — dicẽtẽ osculũ non retinere primitiui significatũ: qd̃ est apud Marone: est aũt ibi diminutiuũ ab ore: quãq̃ ibi Serui⁹ ꝑ basio interpretatus est: cuius mihi nõ adulat̃ sentẽtia: quũ oĩno osculũ idest par

Osculũ ꝑ paruo ore. — uũ os ibi sensus adpetat concinnitas. Sic & Martialis. crudeles ede

Serui⁹ male sentit. — runt oscula nerui. Ouid. uidet oscula q̃ non Est uidisse satis. sic Ansonius. Aut tua sigalion ægyptius oscula figat. ubi Sigalion ponitur. ꝑ silentii deo: de quo Oui. q dicitur harpocrates. Pers. & multa

Ausonii locus. — uibice flagellas. Ruf. fest. in ar. E. d. u. tegerent libethra perẽptum.

Sigalion. — Sedul. Semper hẽs frondes: & tamq̃ libana cedrus. Verg. inter ui-

Ibis. — burna cupressi. Sil. 2. Tyburnæ gressumq;. s. s. q. l. Ouid. cyllenius

Boccatii & pogii error — ibidis alis. in qua dictione Io. Boccatius: & Pogius alioqui eruditi audiendi nõ sunt. putãtes ibida esse ciconiam: quũ diuersa sit auis:

Seruis. — qd̃ ita iuenies si serios lectitaueris auctores. Stat. syl. i. recubat ty-

Seruius. — burnus in umbra. Horat. in epi. Romæ tybur amem uentosus ty-

Tortellius & Nestor male legũt — bure romã. non aũt legas uẽtosũ ex sensus cõcinitate. ut male Tortelli⁹ & Nestor legunt. a me stat Seruius adlegans illud cõmentario. 4. sup. Dardaniũq; ducem. t. c. q. n. Lucret. 4. Et libella aliqua

Horatius a uitio defensus. — s. e. p. c. l. Val. Flac. Tybarni q terga noue. g. q. s.

Ante. c. breuiari oportet. ut dico dicas. ¶ Demuntur picũnus sycha. n. p. Lycheus. n. p. siche ico icis dico dicis phycus oppidum mychax spiculum uic⁹ sicut nicerotis

Nice. — niceterium nice idest uictoria dicharchis tricha tricætrice ciuitas apud Senecã in troia. uicenus uicies uicesimus tricen⁹ tricesimus micylus ficus ficedula liciũ spica spice⁹ fica ficarius. li-

Aliquoruz error. — cet alii positionẽ dicãt. mica picus pica picens picenus icarus icarius icaria icon uicinus uicinia uicarius omnino breuiatur: nõ lon

Capri error. — gatur ut aliqui perperam dicũt. sycheus cyclops lychas cyclas ficanus sicilia lyceus hæc septem ambigua sunt. ¶ Vergili. propriamq; dicabo. Aemilius Macer ut ex Nonio didicimus. Et nunc agrestes inrer picunnus habetur. Sil. 9. At sycha auxilium. m. t. d. Idem. 14. Voluitur in fluctus lychei uulnere cydnus. Iuuencus. uenit samaritida fichen. Lucret. 2. Propellit & icit. Idem. se tollit & icit. Idem. 4. sanguis Vnde icimur ictu. Caper grammaticus tamen ait in primo exemplo icit esse præteritum. innuens ico icis breuiari in præsenti: contra quem Catullus ait. Infestum tellis icere

multa potest.ubi non est præteritum.& in illo extremo Lucretii
exemplo.super hoc uerbo nec tacuit Priscianus.Robertus autem
Robertũ ñ admitto.
gaguinus ait eẽ anceps cui si exemplo adprobet fidem adhibebo.
Lucan.9.meritum phycunta rapinas.Idem.4.quum torsit missile
mychax.Ouidi.primo ponti.spicula felle linunt.Iuuenal.E.c.fert
niceteria collo.Martia.10.Nimbis ebria nicerotianis.[Petrõ.P.s.
magnæ dicharchidos arua.set ambiguum inuenio:quod ante me
qui scripserunt non uidere.Martial.Sunt apinæ tricæq.e.s.q.n.i.
Cæterorũ incuria.
Claud.non fallor ait tricessima curit.Martial.Nõ plenum modo
uicies habebas.Ouidi.ulti.metamorpho.Micylus illius.d.a.æ.Iu-
uena.Mergere ficedulas.d.n.p.Ausoni.Licia qui texunt &.c.c.m.
quæ dictio in mentem reuocat scitu dignum apud.A.Gellium.li-
A.gellii dictiões duæ emẽdatæ.
bro.xii.capitulo.iii.ait enim quis autem est:qui propterea putet ꝓ
babilius eẽ:qđ Tyro dixit.qm̃ pr͞ia syllaba in lictore sicuti i licio
ꝓducta est:& in eo uerbo qđ est ligo:ubi codices habent litigo:ni
hil ad rem ipsam pertinet:nam sic a ligando lictor:ut a legendo le-
ctor & a uincendo uictor & a tuendo tutor:quis.n.est tam littera-
rum expers:qui non uideat contextum esse mendosum? quum ꝓ-
bet aliqua in tor nomina a uerbis uenire breuibus:quum ait a ui-
cendo uictor non ne erit contra semetipsum?ideo Quintiani peri
Aliquorũ incuria.
culo legas a uehendo uector.hoc non uiderunt:qui emendatum
præ se ferentes Gellium imprimi curauerunt quos non nomino
ne maleuolos irritem.putantes nepharium & morte piandum si
iuuenis Quintianus in aliquibus melior lõgæuis appareat.ah du-
ræ ceruices an ignorant & doctiores multa scire:non tamen oĩa.
Martia.mica uocor.q.s.Iuuenal.tum picens accipe dixit.Martial.
in xen.Filia picenæ uenio.Ouidius.Me pater icarius uiduo.d.l.in
qua dictione quãtus Tortellii sit error alias dicemus.ait enim Ica-
Tortellii error.
rium patrem Penelopes & Erigones &c.Horatius.Siue uicarius est
qui seruo paret.h.Palladas seu ut alii uolunt Palladeus in Epigrã-
ma.ει χογα του ευ τοτ ηφυσισ εκ τοσ εχει.

I Præcedens.d.producitur.ut sidus idem masculini gene
ris tydeus.n.p.non autem breuiatur.ut Frãciscus uult
Frãcisci nigri error.
Niger:qui forte putauerit in aliquo carmine esse trisyl
labum:quum eus sit diphthongus:sic longatur fido si-
dis dido didis.¶ Demito idem neutri generis fides fidis fidis fidi-
cula fidelis fidelia fidius deus ideo cydonium ponũ cydonius nia
niũ quidẽ idoneus thidium sydon.n.p.fidicinus bidens tridens &
oĩa cõposita a bis & ter uideo uidebã uidebo didici uidua idume
idumeus hydaspes gnydos gnydius didyme didymus. Arator tñ

primo ait. V.s.m.probans modo didyme discis.didius hydrops hydrus hydra cydon fidēnæ hæc sex ambigua sunt:sic & phidias q̄d

Aliorū icuria.

non uiderunt:qui ante me scripsere. ℭ Vergi.Sedibus optatis gemina super arbore sidūt.Idem.7.Diditur hic subito.idest in diuersas partes datur:ubi tamen falso deditur legunt alii. ℭ Persc.percussa fidelia limo.Ouidi.Donec idem passa est. Idem.6.fast.Quærebam nonas sancto fidio ne referrem:& quia in fidii nomen incidimus non absurdum est Grámatistarum errorem enotare hoc in aduerbio medius fidius.cogitantum unam esse dictionem.ego uero docuerim me accusatiui esse casus:dius fidius subaudi adiuuet: ut sint tres dictiones Fidius autem tanq̄ Hercules est.unde dius fidius.i.ut Seruius ait:Iouis filius hercules:alii aliter interprætantur auctore Festo.sed latius dicemus in dubitationibus nostris.Ouid. art.3.matura cydonia armos. Vergi.partho torquere cydonia cornu.Ideo Ausonium emaculabis in illo.Iambe parthis & synodum spiculis.tu legito cydonum.tamen cydo.n.p.apud Vergi.lōgatur. & cydonias dis apud Ouidi.primo art.Marti.2.In rhidio poteras. p.l.p. Val.flac.6.Non rodalo cum fratre sydon.Sil.5. Nec fidicina cohors. Vergi.8.Funera tam multis uiduasset.c.u. Lucan.palmarum diues idume. Vergili.Primus idumeas.r.t.m.p.Lucan.& qua nyseus hydaspes.Sedul.Cui didymus cognomé erat.similiter Martia.4.Plus habuit didymus plus.ph.h.

Vergilii locus.

Fidius.

Medius fidius.

Grámatistaiū error

Ausonius emaculat⁹

IAnte.f.longat̄.ut typhis. ℭ Demito nyphates cyphus styphelus a ter & bis composita ut trifurcus biformis. ℭ Ouidi.Typhis in æmonia.p.m.e.Iuuenal.quoidam facit isse nyphatem. Vergi.Et pater ípleuit dextras cyphus ocyus omnes:& in hoc Tortellium miror:& errasse dixerim: quum apud Vergilium legat in.7.Hoc pater Anchises cypho libabat.a.a.& fine.S.līa in dictionis principio:ubi non legit̄ cypho set auro.Oui.Quinq; neci dederat ceneus styphelūq; bromumq;.

Tortellii error.

Vergi.a uiuo defésus

IAnte.g.breuis ē.ut lygur frigit.i.erigit si Marcello credim⁹ ℭ Excipito fligo frigo.i.frigutio figo cōposita a di ut digero digestus strigosus uigiti uigesimus uigesis frigutio frigeo frigus bigæ trigita pygæ pygard⁹ lyge⁹ gyge⁹ stigo:migro oío naturalr̄ breuiat̄ cōtra Alex.tygris strigilis gyges striges cygn⁹ hæc qnq; ābiguæ ponūt̄. ℭ Mart.6.Adfligūt hominé tá.m.e.t.Idé.āphora uigesis.m.d.æ.q. Calp.ægl.pría.nox iá uigesima cœlo.Lucil.11.Hic strigosus bouinatorq; ore íprob⁹ duro.Hora.Depygis nasuta breui.Idé.Ne nūmi pereant aut pyga aut denique phama.Properti.Lydia gygeo.t.p.l.de strigili quod

Alexandri error.

ponat ambigue in.6.docebimus.tamé aliqui apud Iuuenalem legunt.& sonat unctis Strigibus & pleno.c.l.g. Nam Striges sunt olera uilia quo uocabulo utitur Plautus:alii legunt Strigilibus.super qua dictione nec tacuit Priscianus. Striges. Iuuenalis carmé dupliciter lectum.

i Præ.l.longat.ut pilo a græco quãdo significat expolio uñ expilo cõpilo hiluz. ℭ Demito ilertes.n.p.phyle cylidrus ilaira phylira cylindrus a philos cõposita ut philippus philomela hyla hylæ milo filix hyle hilaris ciliũ miliuz.p semie gilippus.a ter & bis cõposita ut bilinguis trilibris pilus pili pilo.i. pilos detraho:& ab eo cõposita:pila qua in ludo utimur pylos pylius pylene ilerda lilybæum lilæa:miletum tilia pilatus philoctetes hæc quattuor ambigue.quæ oĩa non adnotantur ab aliis.sic & ilisos anceps:similiter ilithya: quæ nulli añ me uiderunt:breuiato etiã si.s.aut.t.præit ut sileo stilus tilia licz ambiguũ fit ut diximus.sic & silenus & hyle urbs.demito tamen sylogismus syla mons thyle tylis.n.p. psilotrum. ℭ Lucil. Quodqz.t.l.c. nec proficis hilum.Sil.3.C.u.set bello serus ilertes.Lucan.x.Regi claustra phyle.m.d.t.s.Idé.9.tractiqz uia fumãte cylidri.Prop.i.P.c.nõ ilaira soror.Horat.Displicent nexæ phylira coronæ.Stat.th.4.b. u.f.s.scopulosa pylene.Horat.in epist.A.f.u.aut unct⁹ mitteris ilerdam.Stat.th.7.Qui breue littus hyles.a.q.s.tamen ut diximus ambigue ponitur.in.6.legito epogra.Tibul.4.potior sit phama gilippi.Ouid.5.met. D.æ.c.lilybæo crura premuntur.& aduertas lilybæum dici in neutro genere:uel lilybe in fœminino pro promontorio:quãq̃ falso omnes generis masculini proferant. Stat.th.7.c. q.n.ppellentẽqz lyleã.Auson.Sola uolunt stilus ut tenuis.s.t.p.Sidon.Argumentosis dat retia sylogismis.alii tamen duplici.lli scribunt. Vergi.12.Ac ueluti igenti syla summo.u.t.Idem.g.i.tibi seruiat ultima thyle.Sil.7.superantem uertice tylin. Pilo. Aliorum incuria. Oẽs nõ uiderunt. Lilybeum.

Super.m.in bisyllabis.pducitur:ut Strimon limax apd Columel.cimex apud Serenũ. ℭ Demito simon nimis simul simus mymas dimas:hymen & thymũ hæc duo ambigua sunt. ℭ In polisyllabis breuiat ut tymauus. ℭ Excipito cymata apud Columel.cymosus apud eundem.primitiæ & omnia a longis uenientia ut strimonius cimerius nimirum cymodoce simulus nomen propriuz symethia cymothoe hymera chimerinos limone mimalion simius & simia hæc duo poni ambigue Nestor & Pylades scribunt.pprer illud Statii syl.ultimo. ℭ In fanté lingua simiũ.alii legũt nimiũ latius i.6.legito epog. ℭ Ouicaritura mymasqz.Stat.th.6.Ante dimas sed tunc.æ.t.s.Vergili.&

Tymauus fonte supare tymaui.in qua dictione errase Blondũ Georg. Meru
Blondi er- la scribit:eo q dixerit tymauũ esse:qué uulgo Brentá dicũt:quum
ror. Meduacus dicatur. Sil.14. A.s.qua mergitur hymera põto. Prisc.ci
Brenta. merii gelidis.alii scribũt.m.duplici.Idé.Hic pecorꝝ é diues nimi-
Meduacus rũ gentes tibarenũ. Verg.thaliaq; cymodoceq;.Idem Simulus exi-
gui. p.q.r.h. Proper.2. C.n.cærula cymothoe. Mart. H.s.b.sidera
Propertii chimerinos. Ouidi.in ibi. Solaq; limone. p.s.i. Ouidi. Mimalion
locus. hũeris.a.c.g.apud Propertiũ in prima epistola aliqui legendum eẽ
μιλοϛ Milanion dicunt:ná μηλον pomum dicitur.demum.η.in.i.transsul
tat:sic Musæus Hyppomanem adpellat:ideo Isti unam tãtum fuis
Athalante se athalantam referunt.ego uero cum Luctatio Statii interprete
due. duas fuisse copiosius in nostris dubitationibus edissertabo.super
qua re nec Codrus tacuit.nec ante ipsum Domitius.

Post sequente.n.longatur.ut Scrinium finis:hinulus & tinea hæc duo ambigue:phryne lõgatur apud Lucil.7. Phryne nobilis illa ubi amatorem ꝓprius qué. ¶ Tolito lino linis linio inula linus.n.p. pinarus inuum oppidũ phinous.n.p.& quæ hñt.c.aut.s.aut.m.ut ciconia citus sinus ꝓ gremio & pte oculi minyæ mior.demãt hinc cinyps cinyphe⁹ chineus synas sinus ꝓ uase teste Seruio mios minois minous mineus minei des minotaurus cinamũ cinamomũ set apud græcos breuiatur Dionysius ηλθον φυλλα φερουσαι ακηρασίων κιναμωμων.
¶ Horati.& chartas & scrinia posco.Idem in episto. H.s.q.quem
Vgutionis uersibus oblinat atris.unde errauit Vgutio ille Barbariæ uas:di-
error. cens linio primũ producere syllabã.Heu quam noxam contraho?
quos & quãtos triuiales irrito quũ Vgutionem suũ damno. Quid
clangũt nebulones marcidi?nõne bonaꝝ penitus litteraꝝ fuit ex-
pers Vgutio? Vgutio inq̃ barbaroꝝ primari⁹:triuialis fecis archa
Barbari qué isti grãmaticuli tãq̃ Apollinem uenerantur. Sunt & alii apud
plures. hosce pueroꝝ uerberões uelut Romanæ linguæ principes.ut Catholicon: Eberardus: Gracismus: Petrus helia. Io. aldrius: Paganellus: Lamola: Rhabanus: Azo: Britto. Mamatractus: & iis paulo melior Papias. Horum maximus Burrus: Gasparinus minor: Alexander:& quos nostris inserere operibus pudet. Proh deũ atq; hoĩu; fidem in tãtũ adcreuit quorũdã pertinacia.ut nil latinũ somnient:q̃d ab iis fuerit itactũ.abeãt in malã rem abeant: & me exépla persequi permittãt. Verg.maluæq; inulæq; uirebant. Prisc.pyramus piarusq; uoluti. Verg.7.Pometios castrumq; innui.b.q.c.q. Stat.th.7.croniũ phinoumq; phagenq;. Mart. Dimidium donare lino.q.c.t. Idem.7. Tonsor cinyphio cilix marito. Catul. Brixia

chinea supposita in specula.Stat.syl.i.P.s.cauo phrygiæ quam sy-
nados antro.Ouidi.non possidet aera minos:nec te moueat illud
Propertii dicentis.2.Nec sic incolumen minois quum thesea uidit. Propert.
nam meo iudicio legatur.Nec sic quum incolumen minois thesea adaptatus.
uidit. aliter claudicaret uersus:aut fieret sinæresis. hoc adnotare
debuisset Beroaldus.Ouid.At non alcathoe mineias orgia.b.Ver. Beroaldi
Minotaurus inest.Ouid.in fast.Cinama tū.p.c.q.t.d. incuria.

I Ante stās.p.breuiat̄:ut obliqui a styps idest numm⁹: & Styps.
cōposita ab hyp ut hyperbore⁹.¶ Excipito ab hippos
cōposita ut hippocamel⁹ licet p.p.duplex.uñ miror apd̄
Iuuenalē legi fere ab omnib⁹.Solā hipponāq; deā:q uer Aliquoruz
sus claudicat: & ut ait Hermolaus delōbat̄.ideo legas.Solā hippo error.
accusatiui casus ut hippo hippus:ut dido didus declinetur.Ex hoc Delūbat̄.
nō desunt:qui dicāt Fulgentiū de ea intellexisse.ubi de semonibus Iuuenalis
ait.ut ē Priapus Hippo Vertūnus.producito etiam hipocrita ripa emaculat⁹
uipera uipeus iphitus triphyllis typhon pipo pipilo gryphes scipio Hippo.
gryphus typhis sipus urbs riphes iphis riphei iphinoe siphariū ci Fulgentii
pus stipo stipes stipitis siparium stipendiun tamen breuiauit Sido locus.
nius.ergo indifferēs est.scripulus seu scrupulus & triplex hæc duo
ambigue ponunt̄:sic & cyprus contra Aelium Antoniū.Ouidi.i. Aelii anto
pon.Qui stypis ære negat.Vergil.Iphitus & pelias.Prisc. Zephy- nii defect⁹
ros triphyllidos arua.Lucan.7.rabiem typhonis anhelat.Ouidi.
in phil.Accipiter pipat miluus.h.q.l.Idem Scipio magne tibi.Lu-
ca.5.S.p.& subdita sipus.Val.Flac.2.Iphinoe nec turba.s.n.q.r. Iu-
uena.sat.8.Sipario clamosum ageres.u.p.c.tamen aliqui Supario
legunt alii Siphario.

L Sup.q.breuis ē.ut liqueo liquor nomen.¶ Excipito liq̄
tius fluui⁹ a quo fit liq̄ti⁹ liq̄tia liquetiū liquor liqueris
& liquesco ab eo tñ liquor liq̄dus ambigue:qd̄ Maturā Maturātii
tius & Sulpitius omiserūt.¶ Ouid.i.pon.Si mea ꝑpetu & Sulpitii
is liquescāt pectora.c.aspice in pria epogr.ubi de Q .lr̄a fit mētio: incuria.
& in.6.ubi de ambiguis.Ver.ix.Quales aeriæ liquetia flumia cir- Verg.a ui-
cū.ubi imperiti grāmatistæ liquētia legūt:qd̄ & Seruius arguit. tio defēsus

I Ante.r.in dissyllabis longat̄.ut uir⁹ idest uenenū uiro ꝑ
uirtute syr⁹ pherecydis pria ut legimus in.10 Str abōis:
quod & Homerus σύριη κιχλησκεται ορτιγίησ καθυ-
περθε.lira pro sulco scyros in sula.¶ Demūt̄ obliq a
uir lyra idest cithara miron pira pirus piꝫ syrus tyros quāq̄ hæc
duo ambigue inueniantur:quiris tyras styrax. ¶ In plurisyllabis
breuiatur:ut pyropus pyrois: & alia a pyr:tamen aliq̄ñ longantur:

cōposita. ℭ Demito sphirena piscis apud Oppianuʒ. irenarcha: qa græce εἰρηνάρχα. & εἰ in. i. lōgū uertit. Virosus qn̄ a uirus uirulentus uiresco quādo a uiribus ueniunt. si uero uirosus a uiro & uiresco a uireo breuiant: lōgato etiā crinius pthiriasis miritenes pyrites piræus portus sirius pro sidere stiria tirynthius pirula pirata cyrene mirificus dirachiū pyramides pyramus pyralis Sirenes cyriacus. Tiresias piroma cirene cireneus spiritus in qua dictōe errauit. Seduli⁹ dicens. Cū sancto spiritu gloria. m. p. licet Beda excuset. excusatū in hoc nō admiserim. a chir χείρ cōposita aliquādo breuia aliquādo longa īuenies ut poetaruʒ usus est. pyrene pyreneus hæc duo ambiguæ qđ alii nō adnotarūt. ℭ Lucil. 2. cōceptasq; suo seruare & pdere uiro. Ouid. Ignara tetigi scyria mēbra manu. Sidoniū Apollinaris ait. Vel scyrias uacuasse colos uel serica fila. qui ab Hermolao Barb. corrigit: & quē nō dicit: ut de Cæcilio. M. Tullius ad Atticū: latinitatis malū auctorē fuisse: sed lr̄as nescisse græcas. qd sup hoc sentiā in. 6. legito Epogra. Iuuenal. tabulis signisq; myronis. Iuuenc. i. Solimiq; syriq;. Ouidi. seu gris hasta fuit. Clau. Et pyrois rutilans. d. n. p. Vergi. uirosaq; pōtus Castorea. & tunc a uirus. Lucil. uenio ad uetulā atq; uirosam. & tunc a uiro: nā uirosæ (Marcello teste) dicunt mulieres uirorū adpetētes & luxuriosæ. iō si īuenies apud Serenū uirosum pría breui a uiro nō a uirus uenit: Verrius in poematis. Hinc crescunt animi uirescit uulnere uirtus. & tūc a uiribus: si uero a uireo breuiat. Columel. xi. iā rhamni spōte uirescunt. Prisc. Miritenenq; bonū nardi. c. r. o. Iuuenc. 2. Cirin⁹ propriū. c. t. p. f. Polit. in epigr. Iā iam pthiriasi scaturiente. sic etiam apud græcos: & est pedicularis morbus. Prisc. Nec non pyrites digito. q. s. a. Propert. 3. Inde ubi piræi capient. m. l. p. Sil. 14. repressit sirius æstus. Marti. T. a. i. pendebat stiria naso. Vergili. Mater cyrene. m. q. g. h. Columel. xi. mutare tuas cyrenia uirgo. Ouidi. Chirurgiq; manum miser timerem. ita legendum est ut etiam Auantius Veronensis uidit: Quum passim legatur chirurgicamq;: alii legunt chirurgamq;. Mart. S. n. p. p. hæc chiragra est.

Sedulii error. Aliorū incuria. Sidonius ab hermo. corrigitur. Cecili⁹ male latinitatis auctor. Virosus. Lucilii locus. Viresco. Verrii loc⁹ Pthiriasis Ouidius emaculat⁹

Præcedens. s. longamus. ut uisus chrysis. ℭ Demito isus locus teste Strabone. 9. ubi tamen dicit longari metri causa. physadea isalces isara isaur⁹ siser isaura isocrates uisurgis sisimbriū miser misereor: & deriuata ut miserabilis disertus cisiū ptisana ptisanariū: cōposita a ter & bis ut bisulcus trisulcus uisellus. n. p. apud Horatiū: crisis nisi cōiūctio bisō ptysis hisopum licet græci scribāt geminato. S. physicus ābigue qđ alii nō uiderūt sicerit physis a quo uenit. ℭ Pers. dū frangā chrysi-

Aliorum incuria.

dos.u.phyſadea apud Callimachum breuiatur:quem tranſſerens
Politianus ait.V.h.a.ferte urnas ad phyſadeam.ſic protulit in ea-
dem traductione Iacobus Crucius . Sil.5.Ante oculos ſpe laudis
iſalces.Lucan.H.u.liquerunt iſaræ qui gurgite ductus.Idem.2.C.
q.r.e.i.iſapis iſauro.Columel.xi.la3 ſiſer aſſyrioq3 uenit.q.s r.Oui-
di.de ſe uocat alter iſauras.Ruffinus.Et uitam inſignem laudam⁹
iſocratis artem.ſic Lucilius ſatyra.5.Si minus delectat φατεχνον
iſocraticum hoc . eſtSidon.Tutum crum & uachalin uiſurgin al-
bin.eſt autem phal.uerſus.Ouidi.date grata ſiſimbria myrto.Au-
ſoni.Vel ciſio triiugi.ſ.p.i.Horati.Quid ceſſas agedum ſumme
hoc ptiſanarium orizæ.Martia.Bubalus atque biſon.Iuuenalis.
Et ptyſis & uomicæ.p.e.d.c.

Ante.t.breuis eſt.ut item iter lito litas.unde corrigitur
a Seruio Donatus:q̃ in eo Vergilii dixerit carmine.ia
cet ingens littore truncus.littus eſſe locum ante altare
a litando:cuius correctio mihi non bláditur:ná poſſet
duplicari.t.in littore.ut in multis aliis.ideo a litádo poſſet dici lit-
tus.¶Demito pitholeon apud Horatiũ ſat.10.trito uithõgus tri
ticũ triticeus tritura triton tityrus tita titillo thitonus Thitonius
zithus ityreus clitella nitor uerbũ citus qñ diuiſu3 teſte Seruio cõ
ment.8.ſignificat:obliquos a dis dito ditior ditiſſimus diteo obli-
quos a lis litigo litigiũ:& a glis glitis obliquos:litiũ italia italus li-
cet ambigue hæc duo.lr̃a q̃a duplici.t.ſcribit̃ pytheſche.i.interro
gare.ſi Strabõi credimus li.geor.9.pyton pityſma pſitacus litus ſi
tis a ſum ſcitis a ſcio itis itur clitorius ſcitus ſcitũ clitũnus clitõ cli
tis fluuius apud Sidoniũ ſithon ſithonia triton palus tritonius tri-
tonia ſcito ſcitor ſithonis pithagoras pytho ciuitas dithyrambus.
Bithinia bithinus pituita hæc tria ambiguæ.ꝓducito ét ſi.m.uel.
r.uel.u.p̃it ut mitis mitigo rito ritus rites rite uita.examiant̃ my-
tilene mitilo mitella britãnus britãnicus uitulus uitellus:uitrũ ui-
tre⁹ britãnus hæc tria ambiguæ.britones uero cõtra Alexãdrũ lõ-
gat̃:qui in eodé errore Io.Paſtranéſem hẽt municipalẽ.¶Auſon.
tres numerant̃ ité.Sidon.lá poſt uithũgos.e.n.b.s.Auſo.Titillata.
b.q.i.ſ.f.u.Columel.xi.E.p.p.pocula zythi.Verg.g.ii.Corn⁹ & ity
reos taxi curuant̃ in arcus.quãq̃ alii aliter legũt.Hora.Hinc muli
capuæ clitellas tp̃e ponũt.nunc q̃a diximus citũ.i.diuiſum lõgari.
non ab re fuerit Nonii Marcelli erroré taxare dicentis ſuper Hoc
Vergiliano.Haud procul inde citæ metium in diuerſa quadrigæ.
ibi citum ideſt diuiſum interpretandum eſſe.quo in loco Seruius
quoq3 Donatũ taxat Marcello adhærenté.ideo exponendu3 citæ

Donatus arguitur.
Littus.
Seruiũ nõ admitto.
Donatus defenſus.
Alexãdri & Ioã.paſtra. error.
Vergilii lo cus.
Nonii mar celli error.
Donati er-ror.
Baptiſte pii incuria.
Serui⁹ bla-terat.

idest ueloces.super his dum se exercet Pius Baptista fallitur:autu-
mans forte Nonium recognouisse illud carmen ut legatur. Haud
procul huic citæ metium in.d.q.nonne omnino Nonius aberra-
ret quádo oscito in media absq; dubio corripiatur? exin aduertas
in eo carmine Seruium blatterare super dictione metii.blateret p-
cor dum exempla prosequar.Ouidius.causam litis traiecit in om-
Festũ põpeum miror. nes.Vnde miror Festum Pomp.dixisse lituum a lite uenire quum
breuietur nisi forte sit propter litterarum mutationem.Ouidi.te
Lituus. maxime phyton.aliqui tamen legum python.Iuuenal.Q .I.pitis-
mate lubricat orbem.ubi uaria est neotericorum opinio.tui ipse
legito Politianum Domit.Merul.Britan.Aegnatium:ubi tamen
Geor.ual. error. ait Georgius Val.Pytisma dici a pytis idest pinus:qui errat:quum
pytis habeat primã breuem.ut ex primo liquet Theocriti carmi-
Pytis. ne.set omnino legendum pitylismate in nostris diximus dubitatio
nibus.Ouid.Clitorio quicũq;.s.d.f.l.Auso.qui scita platonis.Ver.
Hinc albi clitumne greges.Stat.4.th.Et rapidus cliton.e.q.t.p.l.
Ouidi.Tu quoq; sithonios.u.m.p.a.Idem.metamorpho.6.Sitho-
Aldus Ma. nis accepto.q.a.p.a.super quo.carmine inter me & Aldum Manu
Mulierum opus cõposui. tium utriusq; linguæ reparatorem est dissensio:quam in nostris le
ges dubitationibus:& de Sithone diximus in libro de mulieribus.
Tibul.2.ubi delphica pytho.cuius interpres Cyllenius tam decla-
Cyllenii error. rat q̃ non intellegit.Ibi náq; putat accipi pytho pro serpéte pytho
ne:quum pro urbe accipiendum sit.& ne mihi ad scribam ĩgenue
Tibulli locus. Iano Parrhasio acceptum referam.dignum nanq; laudare est:per
quos profecimus.Mancinellus quoq; ut Cyllenius errauit in suo
Pytho. uersilogo.Vnde apud Hesiodum mentionem fieri pithonis urbis
Mancinelli error. crediderim quum eius interpres Mombritius dicat.Iuppiter hunc
capit:inq; sacra pythone manere Iusserat.Horat.car.4.Seu per au
Iuué.locus daces noua dithyrambos.Iuuen.saty.6.Profectura domo sicula
non mitior aula.ubi interpretes siculam aulam exponunt propter
phalaridem:aut propter Dionysium:ego uero de aula Aeoli intel
lego.quod si bene rimeris lector laudabis & annues.Horat.claraʒ
rhodon aut mityleneo.Ouid.in phil.M.,tempore nunc mitilans:
Vergi.C.s.c.graia redimita mitella.de ambiguis.in.6.uideto.

Antõii nebrissensis incuria. i Præ.u.longatur.ut uiuo friuola. ¶ Deme obliquos a
nix niualis.a bis & ter composita ut biuiꝰ triuius triuia
nomen dianæ:triuicus.hic nullam exceptionem.Anto
Carmé uergilii dupliciter lego. nius fecit Nebrissensis.¶ Vergi.Mors autem ueniens
uiuite ait uenio.ubi etiam lego Mors aurem uellens uiuite ait,ue-
nio.Iuuena.iam friuola transfert.Horat.nisi nos uicina triuici.

¶ De. O. in primis syllabis. Cap. 4.

Præcedens. b. longatur: ut gobio: qui & gobius dicitur. obex ambigue ponit. ¶ Breuiato auté obes obest soboles obesus obelus obeliscus obolus phobetor: & si ob componatur cũ dictione a uocali incipiente: & si duplex præit consona ut globus scrobis probo probrũ cõtra Sulpitiũ: quod ãbiguũ est nõ auté penitus longat: ut uult ille. sed naturaliter breuiatur. Hinc demito crobialus. n. p. ¶ Iuuenal. quum sit tibi gobio tantũ. Horat. quũ sit obeso. Auson. Pone obelos igit. p. s. u. Prisci. Semioboli duplũ est. Ouid. mortale phobetora uulgus. Martia. Capel. 2. Orbita curua globos. Horati. Opprobrium dignum. l. i. i. Vale. flac. 5. Crobiali latus &. f. t. t. n. — Sulpitio aduersor.

Sequéte. c. corripit ut iocus cocyto procitũ idest petitũ teste Põpeio. ¶ Deme locusta cocalus apud Oui. meta. 7. & qa græce κωκαλοσ coceius. n. p. ocymum obliquos a uox uocis: & ueniétia. ut uocalis oculo uerbuz. c. duplici: ꝓcerus ocyor ocyus ochenius. n. p. ocyrce ocium iocasta phoca: phocus. n. p. focus piscis ocheus. n. p. ꝓcio cocytos cocytus cocytius cocytia tiũ phoce urbs phocea urbs oceanus poculũ oco phocis ocalee ꝓcedo ꝓcido ꝓculco ꝓcindo ꝓcũbo procire idest ꝓuocare seu ꝓducere: focale & ꝓcuro ista duo ambigua sunt. Iocundus a Sulpitio excipit: tñ non hac sub regula ꝑsistit: qa scribit p. u. ante. c. & p. u. ante. d. nec uenit a ioco. sed a iuuo. iõ cõstat Isidoruz errasse id ꝑcipiété. testat. A. gellius. in hoc errore ét Ioánes pastranus militat. Iuuena. baptæ lassare cocyto: ubi médũ esse crediderĩ: qa ibi breuiat: quũ cocytos lõget. iõ cotyto p. t. legédũ putauerim & nullo pacto admittédus est Geor. Merula: qa pueriliter lapsitás ait ibi poni pro ꝓserpia ubi coleret: & adlegat carmé ei aduersans in priap. Raptá cocytos ostreosa diuá. in quo carmine post spõdeũ dactylus est. Nõ ne in syllaba discordát. Præterea Domi. nescio q̃s ibi nugas ĩterpollat scribés a coccyto fluuio eliso. c. breuiari. ergo Politiano assentiés cotyto legédũ autumo: qué legito ĩ miscel. ca. io. Hora. Coceius capitoq; simul. Vale. Flac. Ochenii dedit ille somnũ: Ouid. meta. 2. Ocyroen nõ hæc. a. c. p. Claud. C. p. fratres iocasta maritos. Vergi. sternũt se corpore phocæ. Oui. met. 6. & proles tertia phoc⁹. Auson. L. c. p. tergora focus. Val. Fla. 2. præceps equ⁹ ochea conto. Ouid. in priap. Raptam cocytos ostreosa diuá. quáq̃ cyzicos aliq ibi legũt. Vergi. rabié cocytia uirgo. Varro attacin⁹. Cingitur oceano lybico mare. fl. n. Ouidi. 1. meta. actæis phocis ab

Sulpitii error. Iucundus unde. Isidori error. Io. pastrani error. Cotyto. Iuuenalis emaculat⁹ Georgii merule error. Domitius fallitur.

aruis.Stat.Ocalee medeonq; & consertissima syluis.& apud græcos scribitur ωχαλεη.

Ante.d.in bisyllabis longatur.ut podex rodo rodis nodus. ℭ Demãtur modus modo odor rhoddos uibs rhodos idest rosa. ℭIn plurisyllabis corripit. ut odium. ℭ Demito clodius clodia ꝓdeo ꝓderim ꝓdesse ꝓduco ꝓdigno ꝓdigo ꝓdigus ga gum prodigitas dodona dodoneus zodiacus. ℭ Quia ut diximus rodo rodis longari non te moueat Prudentius in amart. Aut populata rodit geminãtia germina brochus.nã aut errat aut mẽdosus ẽ.nã legerẽ fodit non rodit.Hora. Nec de⁹ intersit nisi dignus uindice nodus:q̃ dictio ut diuerticulũ faciã admonet.legitur nãq; apud Terentiũ nodum in syrpo q̃ris. scio quid referãt interpretes.hoc adagium & Plautinus Messenio in menech.& Ausonius.in epist.ternarii numeri ad Symachũ teti gerũt:& Ennius.Quærunt in syrpo soliti qd dicere nodũ.sic Hieronymus ad pãmachiũ .Nos aũt omissa oium opinione aliũ eruemus sensũ.q si penitus nõ admittet:ab aliquibus saltẽ non dãnabit:nodũ ergo in syrpo quærere intellego rem durã in ænigmate. nã Pamphilus ait quæri nodum in syrpo.idest durum quoddam in ænigmate.idest rẽ ingt Pamphilus faciliorẽ:quũ sit facilis:quæritas tã̃ nodũ ĩ nodo syrpo:quum syrpus Aenigma ex omni parte haud ĩtellegat:& ut id comprobet. A.Gellii uerba ponam.lib.12. cap.6.Aenigmata quæ græci dicunt aliqui e nostris ueteribus scyrpos adpellarunt.si cui hic placebit sensus Quintianũ primũ sciat inuentorem.non desunt tamen qui Gellium mendosum referãt legentes griphos non syrpos:quod non improbo.nam si syrpos legas est a uerbo syrpare idest implicare : si gryphos est:quia i ριφος rete dicitur & sermo perplexus græcis: Vergili.in cul.Laurus.i ph. decus exurgens rhododaphne.Iuuenal.Prodiga non sentit.p.f.c. Auson. Nec.dodonei cessat tinnitus aheni.hic obiter quid uasa sint dodonea ahena declarabo.nam pelues circa Iouis Fani parietes ita positas scribunt græci ut si quis unam leui tactu tangeret omnes machinata complosione longum tinnirent. Auson.illo in loco inquit quottidiano solis ortu radiis contactas crepare. Vnde etiam Prouerbium in loquaces est.Ille est dodoneus lebes.alii dicunt teste Menandro lebetẽ quẽdam fuisse æneũ supra colũnã ĩ sublimi positũ:& puerũ æneũ fabrefactũ in alta cominus colũna cõstitutũ flagellũ tenentẽ æneũ:qui flãte uento lebetem percuteret: & ita locus ille diu resonabat:alii referunt fuisse ænea uasa : q̃ magni aliquid negocii facturi consulerent heroes:& percutiẽdo uox

Prudẽtius aut errat: aut mẽdosus.

Terentii locus.

Plauti loc⁹ & Ausonii.

Syrpus.

A.Gellii locus.

Syrpare.

Griphi.

Ausonii locus.

Dodonee pelues.

Prouerbiũ in loq̃ces.

Puer æne⁹

exiliret e tinitu.q̃ qd acturi eẽnt datis seriatim icussibus intellegebát.ex quo nõ desunt aliq̃ dicẽtes.in.3.æneí.Helenũ dodoneos lebetas Aenææ dedisse tãq̃ fatidicos in repcussu.qđ crederẽ si uel semel Aeneas lebetes cõsuleret:quod in toto Vergilio nusquam est. set latius in nr̃is dubitationibus disseremus.Lucil.5.Nequitia occupat hoc petulátia ꝑdigitasq̃.Auson.Quotq̃.s.t.sidera zodiaci. Ex Vergilio.

Veniente post.f.breuis est.ut stropha ofella ophiucus. ❡Demito tophus scropha psophis offa licet positio sit profero proficio:profugio ab aliquibus excipitur:set omnino breuiatur teste.A.Gellio.lib.2.cap.13.proficiscor ꝑfundo hæc duo ambigue ponunt̃.❡Mart.iá stropha talis erit.Vergi.Et tophus scaber &.n.e.c.Gerem.Cæs.medium cingẽs ophiucum.Iuuena.eadẽ scropha fecundior alba.Ouid.metamor. 5.Vsq̃ sub orchomeno psophidaq̃.c.q.& quia diximus profugio longari aliquorũ sentẽtia.exemplo comprobabimus omnino breuiari.Manil.Qui babyloniacas submersa profugit in undas.Iuuena.Profectura domo.s.n.m.a.ubi deceptus Georgius Valla legendum esse Præfectura autumat:eo q̃ eẽt barbarismus.ego uero poni ambigue in.6.scribam.Robertus Gaguinus tamen adlegauit carmẽ Silii.lib.5.sup hac dictione.Hinc ꝑfectus æquo postq̃ ir ter prælia notá.set illud carmen in nr̃o codice ita legit̃.Hinc ꝑuectus æquo:nõ aũt profectus ut male adlegauit ille alioq̃ bonus orator. Aliquorũ error. Georgius ualla fallit̃ Robertus male allegat. Silius defẽsus.

Ante.G.longatur.ut cogo trogilios insula si Hermol. credimus.❡ Demito bogus.n.p.rogo rogas phlogis.n p.uogesus rogito rogus toga togatus logos phlogius. n.p.progne ambiguum inueniri.in.6.dicemus Epogr. ❡Sil.4.Contra læta bogus tyrio.c.o.r.Martia.libro.xi.Pulchrior est chione:set phlogis ulcus habet.Luca.i.Castraq̃ quæ uogesi curuam.s.a.r.Vale.Flac.5.Aut olicũ phlogiumq̃.d.s.

Super.l.breuis est.ut stola colossus oleo scola.non aũt longatur ut uult Franciscus Niger.❡ Demantur bola dolium nolo nolis nolit nolumus nolimus colus ciuitas colo las bolanus.n.p.molior moliris oliꝫ moles nomẽ molimẽ obliq̃ a sol solus la lum solariũ solers soles ĩ nũero plurali ꝑlixus solẽnis solor solertia solamẽ solatio solatiũ molyos ꝑles ꝑletarius boletꝰ polẽtinus colyphia nola tmolus stolo colyabꝰ loligo olearos olenus olenius colyriũ colina coleus spoletũ spoletinꝰ moly folia.n.p.ꝑluo ꝑlõgo ꝑlato ꝑloquor ꝑlogꝰ ꝑlabor pollydamas pollydamãteꝰ pollypꝰ13 põ fit metri cã:tñ aliq̃ dñt aliqñ græcos.o.i.u.ꝑmutar̃ & tũc lõgari ut apđ Oppi.li.i.πουλυπους Fráci.nigri error.

σκολιοὶ κοισκο ρδυλοσ ηδ᾽ αλιευσι sic κολεον κουλεον Homerus
Illiad.i.αψ δ᾽ ες κουλεον ωσε μεγα ξιφος ουδ᾽ απιθησε dolon indiffe
Aliorũ incuria. rens.ſic & polycletus:quod alii minime uiderunt.❡Tibul. Et ſto
la longa pedes.non autem longatur ut inerudite dicit.Ioan.Paſtra
Io.paſtta. error. nus.Stat.i.ſyl.Q .s.i.m.geminata coloſſo. & obiter ſcias diuum
Paulum uaſtiſſimum eloquentiæ pelagus ſæpius ad coloſſenſes
Pauli loc⁹ ſcribere:qui ſunt rhodienſes a coloſſo ſolis ſuo. Ouidi.& olentes
Coloſſenſes qui. ſulphure thædæ.Hinc tueri Naſonem a Diomede ueritas cogit.
ait nãq; Diomedes uitioſe dictum ab Ouidio olentia ſulphure: ꝙ
Oudi.de ſenſus. ſulphura differentiæ debuiſſet.& apud Vergilium.redolentq; thy
mo fragrantia mella.ꝙ thymo non ab oleo regatur:ſet a fragran-
Vergilii locus. tia.eſto.grãmatice.excuſes Propertianum hoc. Cur nardo flãmæ
non oluere meæ. Vergil.caſtrumq; inui bolamq; coramq;.Auſon.
Diomedi aduerſor. cui dolia ſedes.Iuuena.Aut paſtor fuit aut aliud quod dicere nolo
ſic obiter quid ſit:quod Iuuenalis nolit dicere:quum interpretes al
Oleo cum ablatiuo. lucinẽtur:declarabo.Ergo primi erimus:qui quod nolit poeta eſ
ſari patefaciemus.arguit enim Romanos ſanguinis nobilitate tu-
Iuuenalis locus. midos dicens.Quiſquis maiorum fuerit aut paſtor fuit ꝓpter Ro
mulũ.aut aliud quod dicere nolo ꝓpter Romuli nutricẽ:quæ fuit
proſtibularis meretrix & lupa.Ideo ꝙ Romani ſint ex lupa genitri
ce orti ac educati poeta negat dicere:& ut Quintiani doctis adule
tur opinio adponã Auſonii epigrãma quoddã in diuitem mœcho
genitũ.Quidã ſuperbus opibus & faſtu tumens.Tantumq; uerbis
nobilis.Spernit uigẽtis clara ſecli noĩa.Antiqua captans ſtẽmata:
Martẽ remũq;:& conditorẽ Romulũ.Primos parentes nuncupãs.
Hos ille ſerũ ueſte contegit iubet.Hos celat argento graui. Credo
ꝙ illi nec pater certus fuit.Aut mater eſt uere lupa.ecce quantum
Auſonii uerba Iuuenali concordent.ita flo res inſerã ut aliquo nul
los afficiã faſtidio.Auſon.grato ſcola noĩe dicta.Manil.5.Et cola-
re uagos.i.r.a.Stat.th.7.Qui colon denſamq; iugis æ.i.Ouid.Mo
ly uocant ſuperi.Stat.ſyl.2.Seu polentinos merſiſſet.f.s.Iuuena.co
medunt colyphia paucæ.Ennius annal.3.Proletarius publicus ex-
cubiis ferroq;.eſt autem uerſus hexameter ſpondaicus. Vergi.No
la iugo.ſi.A.gellio credimus.Sil.12 Campo nola ſedet.c.c.i.o.un-
Prudenti⁹ errat. de errauit Prudẽtius dicens.Iamq; nolanus ager:quia omnino no
la longaẽ.Sil.14.Transfert citus agmina nolã. Martia.2.Mollem
debilitate choliambum.Verg.3.Olearon niueamq; paron.u.q.d.
Stat.th.4.Olenos ioniis.c.f.h.p. Ouidi.io.metamorpho. Olenus
eſſe nocens.Hora.ſat.5.H.o.e.nigra meis collyria lippus.Martia.
Spectaſſes cato coleon ſeuere . Perſi. Ne mihi pollydamas. alii

pulydamas

pulydamas legunt. Ouidi. depræhensam pollypus hastam. Mar. 5. Spoletina data est. Ouid. Moly uocant superi. n. r. t. ubi falso tmoli legit Tortellius. Horati. Ariminensem foliam. est autem dimetrum Iambicum. ubi sem fo spondeus est.

Tortellius falsus.

Veniente post. m. longatur. ut como comis: comis cominus pomilio apud Martialem. ℂ Demito gomorra gomorreus chromis homole promulus. n. p. tomacula momordi bromius tomyris nomas bromus dromas dromo dromos homilia homo tomorus mõs omitto homerus domus tomos tomitta. & alia a tome idest incido. comedo dominus domina coma comæ comes comitis comitor comata comare uomo comœtes uomitus stomachus omasum glomus glomero domo domas como comas uomica hoc nomen ambiguũ: qđ alii omiserunt. ℂ Mart. Capel. i. Comere uernificis. f. l. s. Ouidi. art. 3. Comibus est oculis. a. a. Prudent. in psych. Sodomæ Gomorræ quas fouebat aduena. ubi post anapestũ iãbus seqtur. Vergi. xi. Demophoonta chromimq;. Idẽ. 7. Descendunt cẽtauri homolen othrynq; niualem. Idem. dioxippum promulũq;. Iuuena. diuina tomacula porcæ. Ouid. Nyctileũ bromiũq; uocant. Tibul. 4. N. q. regna uago tomyris finiuit araxe. Sil. 5. E. m. q. m. garamasq; nomasq; Oui. 12. meta. ceneus styphelũq; bromũq;. Idem. 3. metamor. Et dromas & canace. s. q. Interpres Strab. 7. Aut tomori incutiã cædẽ per mẽbra cruentã. Horat. & p̃sens in tẽpus omittat. uñ & Prisc. 2. ait omitto dicimus pro omitto. ex quo falli Baptistam pium Pyiades in cõmen. Plauti asseuerat: q; Pius dixerit ommitto scribi duplici. m. mox Horatii carmen inducat aut spem deponas aut partẽ illusus omittas. set Pylades falso corrigit. nam Pius inquit omitto per. m. duplex scribi. set omitto simplici dici: quod adprobat illo carmine Horatiano: in quo breuiatur. Iuuenal. comedunt colyphia paucæ: licet comessatio longetur: quia a con & mensa uenit: non autem a comesse. ut docuit Seruius. refragante structu camœnali. uel ut. F. Pompeius ait a κωμασ. i. uicus: nam in uicis fiebant conuictus. Luca. toti prælate comatæ. Vergil. g. c. i. u. e. nec sera comantem. alia exempla repertu facillima sunt.

Aliorũ incuria.

Baptista pius defenditur.

Pylades fallitur.

Cõmessatio unde.

Seruii error.

Præ. n. breuiat. ut onager. ℂ Demuntur phonascus ionas tonũ tonites zona nonus nonaponus nonæ monychus. & sic. c. d. r. uel. p. præit. o. ut Conopeũ conor donũ pono pone aduerbiũ ꝓnus. hinc excipito conon ꝓnepos ꝓneptis ꝓnesũ donysa don⁹. n. p. ℂ Mart. Dũ tener ẽ onager s. q. l. m. phonascus: qa græci φωνασκον. unde Sidonius ab Hermo

Sidonius græcorum non studiosus. Sidon. ab hermolao arguitur. Papiæ error. Conopeũ.

lao arguit dicens. Psalmorum modulator & phonascus. unũ constat Sidoniũ lrarũ græcarum non fuisse studiosum. etiã si rhythmos comicos: & Menandri fabulas in manibus habuisse pdicet. Sidon. complesti ionã resonãt. d. u. m. Prisci. i pon. Cui tono interius modico. p. i. g. Idem. Atq; gradu medio thonites exit & intrat: Verg. q̃ zona niualis. Ouid. Nona dies aderat. q. t. i. c. Idem. 2. fast. Quærebam nonas. s. f. n. r. Stat. 2. th. Pallada monichiis cui. n. a. p. u. Iuuenalis. iaculetur monychus ornos. Idem. Vt testudineo tibi lentule conopeo. nec uenit a canopo idest ægypto: ut falso dicit Papias: sed a κωνωψ idest culex. nam ad arcendos culices aptum est: Catullus. Idem me ille conon. c. m. u. cuius nois quũ memini offertur illud Maronis. In medio duo signa conon & quis fuit alter. Descripsit radio totũ q gẽtibus orbẽ. ubi ait Seruius Vergiliũ intellexisse de Ptolomeo quum Claudius Ptolomeus multis post Vergilium annis floruit. sed ĩtellegas de Conone Samio nobile mathematico: q tẽpore Ptolomei regis fuit. Sed latius in nr̃i dubitationibus disseram. Val. Fla. 3. tonsas auroq; pronepon. Pers. patruelis nulla pronepris. Verg. uiridẽ q̃ donysam. Lucre. At quũ mẽbra donas. p. f. s.

Seruii error. Vergilii locus. Ptolomeus Conon samius. Nicolaũ feretũ nõ admitto

O Sup. p. breuiationi inhæret. ut tropi tropicus ,ppitius qa a ,ppe quãq; ĩuenio aliqñ longũ. sz ẽ qa alr̃ nõ põt poni nisi cõtra naturã lõget pro. ,ppago ĩ hoĩe ẽt breuiat: ñ aũt est cõis. ut uult Nicol. Ferretus. set est ,pptei differẽtiã. ut dicemus ĩferius posita ẽt Probi regula. ¶ Demũtur sopio sopitus dro pax ,ppago in uite: ,ppago uerbũ qđ ambigue ponit populus ,p arbore tophus scropha psophis ,ppugno ,ppalo ,ppello ,ppono opys nympha poppisma positiõe: qđ nõ aduertit Sulpitius: sic & opperior opportunus stlopus: propino poples hæc duo ambigue cõtra Aeliũ Antonium: qui poples solũ longari pcipit. producito etiam si. c. pit. o. ut scopa scopæ copia. demito scopus scopulus scopas. n. p. copas. cophinus. Sulpitius & Pylades dicunt opilio longum esse: quod breuiat si Seruio credimus. ut legatur. Venit & Vpilio: non opilio. tñ in. 2. uideto Epogr. ubi de diphth. oppidum p duplex. p. lõgat: quũ ab ope ueniat testibus Festo & Põponio iurisconsulto. ¶ Verg. Quãtaq; nox tropico se. p. i. c. Idem. 6. uobis romana propago. Licinius. Custodes ouiũ teneræq; ,ppaginis agnũ. & sic legito apud Gelliũ hoc carmen. lib. 19. cap. ix. nõ aũt ut in codicibus inuenies scriptitatũ Auson. leuas tibi dropace causa est. non aũt breuiat: ut Antonius Nebrissensis decipitur. Verg. gæ. 2. S. t. o. melius. ,ppagine uitis. & ut dixi Nicolaus Ferretus cõem tenet in utroq; significato: quum debeat discrimen adnotare. super. hoc regulam

Sulpitii incuria. Aelii Antonii incuria Sulpitii pyladisq; error. Oppidum unde. Licinius emaculatus Anton. nebriss. fallit

Probi obiiciā dicētis alia eſſe nomina:quæ in uno ītellectu per ca-
ſus naturam uertunt.ut in nominatiuo.uobis romana ꝓpago.at ī
ablatiuo longū eſſe.ut melius ꝓpagine uitis.an tibi placeat ſuſq;
deq; facio.Claud. Si ꝓpagādi ruerant pro limite regni.aliqui etiā
breuiant.ut.6.legere poteris.Auſon.Aut de fronde loquens cur di
cat populea frons.hic Auſonium explico.quærit ille cur quum ait
de frōde dicat in ntō frōs.quū melius dicatur frondis teſte Seruio.
uñ ait Serenus.Prodeſt ꝑterea cū baccho pſica frondis.Vergili.xi.
V.i.ſuperis in ſedibus opim.Perſ.Nec ſtlopo tumidas.hinc aduer-
te aliquorum errorem ſcribentium per.c.ſclopum:quū per.t.ſcri-
bi Priſcianus & Mart.capella teſtentur.Mar.i.In prætio ſcopas te-
ſtatur.p.f.Perſ.geminos horoſcope Varro.Ouidi.in Priap.Nō me
praxiteles ſcopaſue fecit.Iuuena.fœno cophinoq; relictis.

Ante.q.breuis eſt.ut loqutio loqutus coquus quoq; cō
iunctio.¶ Demito compoſita ut quoq; ablatiuus:pro
quiro quoqo.¶ Probus.nocet eſſe loqutum.unde An-
tonius Ruffus qui de ortographia ſcribit per.q.non p.
c.ſcribi uolebat:nā ut dixi.Q .ſecūdū aliquos nō ē aliud q̄.c.&.u.

Præcedens.r.corripit.ut ſoror ſororius ſcoria apđ Ver
giliū in ciri.¶ Demito chorus uentus cloreus oritæ do
rion choreus chorytus cloro cloris doris doricus cory
cus corytiū corytus noris norim norit morí moris mo
rit morā morus moꝝ noricus corā orythus ſora ſoracte ſorax ſto
rax apud Vergil.in ciri:orythia obliquos a mós moris moroſus ſa
ſum:& uenientia a mos moris ut morigeratus:oliquos ab os oris:
oro orasorator oro hora horæ ora oræ thorax morio phoreꝰ.n.p
uoraptꝰn.p.hoꝝ ſorex·orion coralliū hæc duo īdifferēter:qđ nō
adnotarūt Sulpi.Maturātius.& Anto.Io.q;.Paſtranus.Producito
etiā quū præit.l.aut.r.ut loꝝ lorica loripes roris.¶ Ouidi.9.me-
tamorphoſe.non eſſe ſororia poſſent:& inibi Varini:quem falſo
Guarinum indocti adpellant:licet ita ſe ipſe adpellauerit:error no
tandus eſt:& imperitorum:qui dicūt ſororium ſubſtantiue reperi
ri:quum ſemper adiectiuum ſit.Phineus marcidus condolet ꝙ ſuū
errorem patefaciam.Iuuenal.Atq; abeas choro ſemper.t.e.a.Ver-
gili.12.cloreaq; ſybarimq;.Priſcia.Oritas aribaſq; ſimul.l.q.a.Lu-
canus.6.theleoſque & dorion ira.in quo carmine Lucani hallu-
cinationem Hermolaus Barbarus dicit:eo ꝙ dorion dixerit:
quum docion legendum ſit melius:ipſum legito in caſtiga.pli.li-
bro quarto capitulo.xi.Sidonius.Pugnaſtis pariter francis qua
cloro patentes.Iuuenalis.& clorida nullo Cultam palliolo.ubi

Probi regu
la.
Anſonii lo
cus.
Frons fron
dis.
Aliquorū
error.
Stlopus p
t.nō.per.c.
Locutio p.
q.
Q .nil ali
ud q̄.c.&.u
Aliquorū i
curia.
Varini & i
pitoꝝ er-
ror.
Sororius.
Lucanus al
lucinatur.
Iuue.locus
Cloris.

falso legit dorida. quæ nã sit cloris aspicito Ouid. in annalibus. nos plura in nrīs dubitatiõibus differemus. Verg. xi. cybelle choreus olimq; sacerdos. Ouid. 5. trist. est nemo q non coryton & arcū. aliqui tñ legunt goryton. Verg Doris amara suam. n. i. u. Idem. & dorica castra. Ouid. i. met. Corycidas nymphas. c. n. m. a. Vergili. 10. Coryticq; leues hūeris: si uero erit. n. p. breuiatur. Ouid. Quaq; pr̃ coryti parua tumulatus harena. Idem. 14. metamo. qđ noricus excoquit ignis. Verg. 10. Inclusum buxo aut orythia therebinto.

Sorax. Iuuenal. aut ultima soræ. Vergili. Hi soractis hñt. Sorax idem est: quod Soracte si Porphirioni credimus. Ouid. magnæ soror orythiæ. Mart. Set nõ morosa ludere parce siti. Idem. 8. Morio dictus eris. u. m. e. Val. fl. 3. Phoreacq; olenidem. Idem. Sancte mihi uorapte pater. Seren. Si prægnans artus captiui soricis edit. Iuuena. Loripedem rectus derideat. æ. a.

Osi una tã tū dictio. Sup. s. longa t. ut rosidus a rore osi apud Persiū: & unã esse dictioné aliqui referunt moses hebræ⁹ osor. ¶ Demunt alter moses mosa rosa ꝓsopõ osinius ꝓseuca mosella dosis cosæ posui ꝓsymna osiris: non aūt lõgat ut

Frãc. nigri error. uult Frãciscus Niger. cosyra hoc nomé ambigue sic & proserpina. quod nõ uidere qui ante me scripserunt. ¶ Egnatius prio. Rosida

Aliorū defectus. noctiuagis astris labentibus phœbe Iuuenal. T. a. q. uolumine moses. Auson. I. p. p. q. u. tu mitis & osor. emaculabis Ausonium ideo:

Ausonius emaculat⁹ quia in codicibus legit. tumidis & osor Sil. 15. decidit ense mosæ. d. p. t. Sidon. Rhenus arar rhodanus mosa matrona sequana ledus

Proseuca. Mart. turba prosopon amat. Verg. 10. aduectus osini⁹ oris. Iuuena. & qua te quæro ꝓseuca. quod nomen non diffusile inuenies: nec. passiz. Auson. S. l. tecto rumore mosellæ. Vergili. 10. Quiq; urbẽ liquere cosas. Stat. th. i. hic celsæ iunonia templa prosymnæ. Tibul. P. a. m. solerti fecit osiris.

Fran. nigri error. Præcedens. t. corripimus. ut notus uentus nothus idest spurius apud phœdrã Ouidianã. pote aduerbiū botul⁹ quotus ta tū: nõ aūt longat ut male sensit Francisc⁹ Niger. ¶ Demito plotus a quo plaut⁹ not⁹ ta tū notesco notifico notū notu lotos & cõposita ut lotophag⁹ othos soteria

Aliorum incuria. obliquos a dos dotis & cos cotis doto dotas dotion sotades tot⁹ tatum lotu; fotus uotu; motus & tãdẽ; omnia supina bisyllaba. go

Sulpitii error. thus quotidie hæc duo ambigue: quod ab aliis omissum est. Sulpitius autem putat quando breuiatur: ut apud Martialem figurate poni. ego uero naturalius breuiari edoceo nam si Quintiliano

Quotidie unde. credimus dicitur quasi quota & die & quotus primam corripit syl-

labã.pducito ẽt si bina præit cõsona ut scot⁹ scotia apud Sidoniũ clotho.hinc tolito crotalum croton proteron crotop⁹ pteruus:a Sulpitio ptogenes & ptotomus excipiunt.ego uero semp longari inuenio.de dictione protos uide in.2.epogr.ubi de cõpositione fit mentio.℄ Mart.i apo.Qu uenit botulus medio.t.t.s. Verg.pha ma sup æthera notus.ex hoc aduerte fœde Mancinellũ lapsitasse in hoc Horatiano.Illã cogit amor,nothi.est autẽ carmen glyconicũ.ubi nothi genitiu⁹ est nominis proprii:& ille noti idest cogniti interpretat cõtra structũ syllabariũ.Ouid.& aquatica lotos.Idem 2.remed.Illo lotophagus idest.s.i.a Mart.Nam quoties surgis sotēria.p.a.Pallad.14.Dotat & ignotum.c.a.d. Lucan.6. teleosque & dorion ira & sic Lucanus ponere debuerat ut superius diximus. Mart.6.Periclitatur capite sotades noster.ubi te so iambus est.sic apd Terẽtianũ iuenies.Ouid. Cymbala cũ crotalis.p.a.d.Idem.& in hospita tecta crotõis.Stat.i.th.tecta aut opulẽta crotopi. Iuuen. Protogenes aliqs.u.d.a.e.Columel.11.Et iã ptotomos.t.d.c.

Sulpitius fallitur. Mãcinelli error. Horatii locus.

O Sup.u.breuis est.ut ouidius ouis in noiatiuo pro pecude uoueo.℄ Demito uoui ptẽritũ & ab eo ueniẽtia ut uouerã uoueri uouero uouissem uouisse & noui similr iuum prouincia prouid⁹ prouoco prouoluo prouenio & alia similia cõposita.℄ Mart.Quinte caledonios ouidi uisure Britãnos.Iuuena.tu uictrix prouincia ploras.

℄ De.V.in primis syllabis. Cap.5.

V Ante.b.curtatur.ut iubar lubricus lubrico & si muta & liquida sequẽtibus lõgari possent:sz natura breuiant.℄ Demito subula subulo glubo iubilum tuber generis neutri suber uber ubertas puber pubertas pubes rubigus rubigo ambigue ponit.pducito ẽt si.b.uel.n.pit ut bubo nubo bubastis.demito bubulcus & hæc cõposita innuba pronuba.℄ Mart.Q .t.i.t.subula sicca rapit.Auson.Luccilii uatis subulo pullo premo.& sic legit in oĩbus codicibus tñ legerẽ subullo pullipremo,quasi pmẽs pullos.i.pueros.Ausonius deglubit fellat m.p.u.c.Sil.14.E.l.s.audiuit iubila cyclops.Iuuena.post hunc radunt tubera si uer.si uero masc.gen.breuiat.Mart.N.t.d.tuberes & apirina.r.Pers.& grãdi subere coctum.Rubigo tantum longari scribit Sulpitius:qa apud Martialẽ legit nimiaq; erugine:nõ rubigine.imo poni ambigue in.6.referam.

Ausonii locus. Tubera. Tuberes.

V Sup.c.longat.ut tucetũ fucor fucus tñ inuenio ãbigue poni:quod alii ante me minime adnotarũt.℄ Deme lu

Sulpitius fallitur Aliorũ incuria.

crum lucellum lucumo sucerda lucerna obliquos a dux ducis duco ducas unde educo ducentum. lucrinus lucrum hæc duo indifferentia: sic & luceres: quod alii minime uiderunt. corripito quoq; si. c. præit uel. n. uel. r. ut nucis cucuma crucis. hic demito nuceria cucurio cucubo bruchus. ¶ Hora. in epod. Stercore fucatus crocodili iácq; subando. Auson. famii lucumonis acumé Lucil. 30. Hic in stercore humi sabulisq; fimo atq; sucerdis. Verg. quos educat ufés Mart. Extruxit cucumam fecit otacilius. Sil. 8. Illic nuceria & gaurus. n. a. Oui. Cucurire solet gallus. Idem. N. l. cucubat in tenebris. Prudent. in amart. gémantia germina bruchus.

Aliorũ icuria.

Præ. d. longatione gaudet. ut trudo cudo: non auté breuiatur ut præcipit Franciscus Niger. ¶ Demuntur tuders rudis studeo studium rudimentum rudio ruder rudiæ rudis uirga rudin⁹ sudes pro stipite pudet pudor pudicus pudicitia: rudo ambigue sic a tudi in præterito composita ut in. 6. leges. ¶ Vergi. detrudunt naues scopulo. l. i. t. unde miror legi in. 5. Aenei. Ferratasq; trudes &. a. c. c. tu legito ferratasq; sudes & ibidem Christophori Landini errorem scias trudes a trudo trudis legentis. ex quo etiam male adlegauit Philippus Beroaldus comentario in Apul. 2. Sil. 4. celso de colle tudertem. Ouidi. 1. articu. Tale rudimentum. t. n. s. n. d. Vergili. fremituq; uirum studiisq; fauentum. delirat Vgutio ille inter triuiales ineruditus dicés studet in prima longari. Auson. unde rudinus ait. d. d. a. c. & scito ibi Ausonium intellegere de Ennio: qui fuit ex rudiis. Iuuena. Accepta rude cœpisset. u. u. Vergili. agitur sudibus ue præustis. Ouidi. Lis est cum forma magna pudicitiæ.

Fráci. nigri error.

Vergilius emaculat⁹

Christophori Iádini error.

Philip. beroald⁹ male allegat.

Vgutionis error.

Ausonii locus.

Post. f. longatur. ut ufens. ¶ Demito rufæ. ¶ Vergili. In mare conditur ufens. Idem. Quiq; rufas botulumq; t. a. a. c. alii hoc omiserunt.

Alii omitũt.

Subsequente. g. producit. ut mugil uel mugilis: utroq; enim modo in nominatiuo dicitur. mugio. ¶ Demantur rugio tuguriũ & si. p. uel. i. uel. f. præit. ut pugil. quã quã. Prudentius longat in. 6. legito: iugũ fugio. demito nunc pugio iuger iugis idest perpetu⁹ & iugiter fugi præteritum & ab eius præterito ueniétia ut fugerã fugissem fugero fugerim fugisse. pugilar hoc nomen ambigue: quod non uidit Sulpitius cũ aliis sic iuglans & buglossa. ¶ Ouid. in phil. T. i. rancant rugiũtq; leones. Verg. Paupis & tuguri cõgestũ. c. c. Sidon. Sparta terapneo pugilé cum gymnade pinguem. Mart. in apo. Pugio qué curuis. s. o. u. Tibul. i. iugera magna soli. Ausoni. Iugiter acciri celebranda.

Mugil.
Mugilis.

Sulpitii & aliorum icuria.

a.f.u.ex quo liquet Seduliũ errori obnoxiũ dicentẽ. Hoc iugibus
uotis hoc nocte dieq; ꝓcemur.ergo melius legas.Iugibus hoc uo
tis.ſet qa diximus pugil breuiari non mireris. Prudente.in.2.cõtra
Symac.dixiſſe. Vnctis pugilibus miles pugnabat ethruſcus. nã ali
ter non poſſet ſtare in hexametro.Licet aliquando uti figura quũ
una dictio ſit inidonea ut uerſui interſeratur.ſed raro & hoc Quin
tianus niſi impulſus haud fecerit.

Sedulii error uł emaculatio.

Prudẽtius excuſatur.

Super.l.corripiť.ut culex.Demanť Pulidamas uligo bu
limeon thule iulius iulianus pullulo licet poſitiõe apud
Columel.dulichius culus culeus puleium:pulex hoc no
men indifferens:ſic & ululo.ꝓducito ẽt ſi.g.uel.f.uel.m.
ꝑit.u.ut fuligo gulio mulus.hinc demito gula mulier muliebris.
fulica ab aliqbus & nix ab oĩbus demitur.& ab aliqbus coætaneis
meis corripiť:qđ etiã Vergi.in Gæorgi.facit.ego uero qd ſentio ꝓ
ferã.nã quũ a fuligine ueniat fulicã in prima elõgari poſſe dicerem
nixus uel Furii Antiatis carmine ut ex.A.Gellio nouimus dicẽtis.
Vt fulica leuis uolitat ſuper æthera claſſis.& ſic leges apud Gelliũ
lib.18.cap.xi.adito codicem Gellii ubi nõ ita legi uideris:alii tñ le
gunt. Vt fuligo leuis.ſet id abſq; ſcrupulo legereť niſi primã dictio
nem ab oĩbus adprobari uiderem.ſi placebit lector poteris potius
cum Vergilio errare quã mecum bene loqui. ¶ Mart. Accipe facũ
di culicem.eſt enim Maronis opus:in quo paſtorẽ mordens Culex
interficiť.nõ autem ibi pro paſtore culex poniť.ut inerudite Iunia
nus ſcribit.ſuper hoc Angelus nõ tacuit Politianus.nos in noſtris
dubitationibus plura.Priſcia.bulimeon pariter.p.l.c.Claud.picto
num ſanguine thule.& diciť etiã thyle.nam.y.aliquãdo in.u.muta
tur.nec audiendus eſt Tortelius dicens tilen dici a τηλοθεν.i.õlge
quod ſi ita eſſet tele diceretur:qđ nuſquã inuenies. Vergilius Ge
orgi.2.dulciq; uligine læta.aliqui tamen ambigue reperiri ſcribũť.
Vergili.Dulichiaſq; uexaſſe rates.Iuuenales.S.nõ unus ſerpens nõ
culeus unus.Seren.Puleiumue potens.u.s.a.l.

Fulica uñ. Carmẽ ex gellio emaculatum.

Culex maronianus.

Iuniani error.

Tortellii error.

Antecedens.m.longatur.ut iumentum ſumo is per.m.
ſimplex.non ſummo dicas per.m.duplex ¶ Excipiun
tur rumex rumulus rumus nomẽ ꝓpriũ rumis ideſt mã
ma unde irrumo quod uerbum Georgius Merula a ri
ma i.in u.mutata dicit.cur id dicat ipſe uiderit.ſumus crumena hu
mus humilis humerus & ſi præit.c.n.uel.t.ut cumulus numãtia tu
mulus.hinc tollito cume cumanus numen numus. ¶ Iuuenalis.
Set iumenta uocant.i.s.i.e.e. & non deduci a iuuo: ut uult Sul
pitius: ſed a iugando. Vt Varro & Marcellus teſtantur: Neſtor

Sumo ſimplici.m. ſcribitur.

Geor. merula nõ admittitur.

Iumẽtũ uñ

Sulpitius defensus. Nestoris i curia. Aliquorũ error. Rumulus Rumis Romulus. a roma. Priscianũ nõ teneo. Iunior uñ. Iunices Maturanti us fallitur.

scribit.sed & Sulpitius Columellæ & Lactãtii auctoritate nititur. Lucil. Tũ spara tum rumices.p.t.p.& qa dixi rumulũ & rumẽ breuiari.scito rumulũ idest Romulum & rumen idest Remum dictos ethruscis uocabulis ab euentu.ut ait Sẽpronius in italiæ diuisione eo q mamã suggerent lupæ.unde non imerito Remus breuiatur nomen proprium.Romulus ideo longat qui a Roma:non autem a Romulo Roma dicta est.ut ait ille.& scias etiã Romũ quẽdã regnasse apud celtas.Manæthone ægyptio teste Iuuena.quis enĩ te deficiente crumena.Idem.q sedem ponere cumis Destinet.

Super.n.lõgatione utit.ut prunũ iunior.& non uenit a iuuene.ut Prisci.testat:set teste Cornut.a iune.iunis.n. minor iuuene dicit:uñ iunior.iõ pducit.ex hoc iunix iunicis dicit.si quidem Iunices ætate uiridiores uaccæ sunt.Pers.sat.2.iunicũ omẽta liquescãt.¶ Excipito druna cuniculus cuneus cuneatus tunica.unde fallit Maturãtius tantũ duo corripi scribẽs.¶ Iuuena.quo pruna & coctana uẽto.Auson.Te druna te sparsis.i.d.r.Mart.Gaudet in effossis hitare cuniculus antris. Oui.E.c.uenit tũica uellata recicta.Auson.cuneati forma theatri.

Plautius fallitur.

Politianũ i syllabis ad mitto.

Præ.p.breuis est.ut lupcus.¶ Demito upilio bupalus suparus uel suparũ iuppiter q̃uis sit positio:stupa cupa: lõgato ẽt si.n.p.r.pũnt.ut nup rupes scrupus scrupeus pupillus pupula.hinc demito pupugi:scrupulũ stuprũ cupressus hæc tria ambigue ponunt.sic & pupa ĩdifferẽter poni ĩnuit Plautius Persii ĩterpres adlegans illud Ausonianũ.uincis alũna pupas.cuius q̃tus sit error i.6.legito epographi. ubi de pupa fit mẽtio.¶ Iuuena.agili præbere lupco.Politian.in nutr.Bupalon & stratum morsu.l.a.Politiano tantum fidei adhibeo q̃tũ alicui circa syllabas:quo nil melius elegantiusq;:nil ue tornatius inuenies. Lucan.Supara nudatos cingunt.a.l.Stupa quia a stipando.Lucil. Nãq; ratem uecuæ supereminet undiq; cupæ.etsi aliqui duplici.p. scribunt.Nicolaus Homeri interpres.hunc nãq; adlego non ut pedamentum:set quia conseruat regulam:quam diximus in.2.epograph.ait enim.Aurea molliculam pupugit mala fibula uestem.

Sup.r.longari optat.ut cura prurio turia fluuius apud Claudianũ.¶ Demito curius cures populi turius.n.p. muria murinus turis.n.p.nurus durauus spurius furio furiæ furiosus furibũdus durius fluui9 curulis.curetes hoc nomẽ ĩdifferẽter sic & furius.¶ Ticida.Lydia doctoꝝ maxia cura hĩ.Iuue.Qui curios simulãt.e.b.u.Ver.R.t.q.seni.curibusq; seuens.Horat.Grãde malũ turius:s.q.s.c.Idem.Q .p.n.mero mu

riaq; decebit. Mart. Căpis diues apollo de muris. sup qua dictione nõ tacuit Domitius Chald. in calce cõmét. in Martialem. Sil. 7. In de ruens turin & buten &. m. &. a. Ausoni. Concedet gelido dura ui. de. m. u. Idem Quiq; notas spuriis uersibus adposuit. Iuuena. sel las spe ctare curules. Sil. i. pa ctole tibi duriusq; tagusq;.

Præcedens. s. lõgatur. ut pusio. sic pusus pusa: nã ita dice bant antiqui pro puero & puella: sic muserda si Põpeio credimus. ¶ Excipimus susurro susurrus susãna pusil lus la lum frusino: busiris hoc nomé est. ãbiguũ qđ non uiderũt Maturãtius & Valla siculus. ¶ Iuuenal. pusio qui noctu. n. l. e. a. t. Verg. suadebit inire susurro. Claud. Sic. l. d. u. sancta Susan na suas. Iuuena. Aut frabateriæ domus aut frusinone paretur. — Pusus. Pusa. Maturãtii & ualle in curia.

Post sequéte. t. in bisyllabis ꝑducit. ut scruta pluto nu to nutas. ¶ Demito rutrũ & rutellũ diminutiuũ a quo uenit: nec a radẽdo uẽire crediderĩ ut uult Marcell⁹: sed a ruẽdo rutũ dixerĩ uel suffragãtibus Põpeio Varrõeq; puto putas ta tũ puta aduerbiũ uti aduerbiũ cutis frutex: & ab eo ueniẽtia uter utra lutũ ꝑ fimo: uñ lutesco. Furius Antias ut ex Gel lio. lib. 18. cap. xi. nouimus. Sãguie diluit tellus caua terra lutescit. putor putoris. suthul urbs muthul flumé ab Vno breuiant qbus dictionibus utit Salustius in Iugurt. putris & muto ꝑ priappo hæc duo ambigue: qđ debuissent adnotare Nestor & alii. sic ambigue ponito utrũq; utraq;. uter utris ab aliqbus lõgat ego uero corripe re: qñ uterus breuiet. ¶ In plurisyllabis uero breuiat. ut mutina uterus: nõ aũt elõgat ut uult Frãcis. Niger. ¶ Demito mutinũ ut i Priap. legit tutia riuus brutius tia tiũ luteus mutius futilis luteo. lus lutius mutuus tua tuu mutuo mutio muteo mutito. i. mutua ago ut in Attei capitonis legit cõmẽtariis puteo putidus putidul⁹ mutuo uerbũ glutio futilis futio tutela utilis utebar iuturna bu teo buteo li uicus putreo naturaliter breuiat cõtra Sulpitiũ nõ lon gat: rutilius putridus putresco gluten glutinor glutinũ ambigua sunt: quæ oĩa q ante me scripsére nõ uiderũt. strutius apud græcos oĩno lõgat: qa scribit p ου. ¶ Hora. uendenté scruta popello. & é dictio nõ diffusilis apud latinos teste Politiano. sunt aũt scruta res uiles & oia uilia scruta possent adpellitari. uñ scrutarius ria riũ. i. ui lis. & scrutariã dicimus ré paruipédẽdã. ex hoc obiter suborit Apu lei locus metamor. 3. & aniles cellulas reptãtes scrutariam facitis. ubi facere scrutariã est uilia inquirere: & nullius prætii. Quod in scolastico suggestu publice multis audiẽtibus plausibiliter enarra ui. ubi quid dicat Philippus Baroaldus nec laudo nec admitto. — A. Nonio marcel. dissentio. Lutesco. Suthul. Muthul. Nestoris incuria. Frãci. nigri error. Sulpitio aduersor. Alii præter miserunt. Scruta. Scrutarius Apulei locus. Philippum beroal. nõ admitto.

Ennius.belli uictoria nutat.animaduertas Silii codices esse emaculandos in primo. Scandit in aduersum per saxa nutantia nixu. carmen namq; proculdubio claudicat: legas tu per saxa natantia nixu.uel potius micantia.Marsus interpres & ipse decipitur nutantia legens & interpretans.Lucil.sat.14.Frumentarius est modium secum atq; rutellum putus ta tum: si Gellio credimus: omnino breuiatur: quia a putando dicitur.& non a ualde purum ut perperam sensit Alphenus Iurisconsultus.legito noctes atticas.libr.6.cap.5. Vnde eorum penitus non admittenda opinio est: qui legunt illud Iuuenalis satyra.10. Pauca licet portes argenti uascula puti . idest puri non aduertentes claudicantem uersum.ideo legendum est uascula puri: ut ubiq; legitur. Iuuena. Compositiq; luto nullos.h.p. & non te moueat illud eiusdem poetæ sat.6. Dum redit & terram luto ferit intestino.carmen autem est mendosum: quod instaurabis ita Dum rediit terramq; luto ferit intestino.Stat.syl. 4.Deterges sterilis soli putorem.quamq̃ puteo(ut diximus)longatur. Vergili.cauas uteri & tentare latebras.hic aduerte: quia in uteri dictionem incidimus apud Gellium lib.3.cap.3.legi carmen Plauti mendosum.carmen hoc est esurientis parasiti. Nam me puero uetus erat solarium.ubi non legendum uetus set uterus uel posito pignore disputauerim: quod sententiæ nimirum congruit.Stat.syl.i.Brutia sicanium circunspicit ora pelorum. Verg.Mollia luteola pingit .u.c.ex hoc miror Iuuenalem sat.x.Incude & luteo uolcano.ad.r.m.dixisse: nisi fiat sinæresis.Ouid.& mutua uulnera sensit.risu quatior quum syllabographus Valla siculus de syllabis precipiat: & errauerit in hoc sapphico.Iura permittunt mutuo naturæ.ubi quoq; perperam i naturæ primam corripuit.Pers.Men mutire nephas. Horati.Putet aper rhombusq;.r.licet putor breuietur: ut uidimus. Iuuenalis. Quales tunc epulas ipsum glutisse putemus.Hora.Effutire leues.i.t.u. Ouid. Circa iuturnæ composue re lacus.Ouid.in phil.buteo bubit aquis.Idem: Puteolosq; sinus.

Ante.u.breuiatur ut fluuius pluuia. ¶ Demito uua uuidus: & sic tandem diuino annuente numine hãc tertiã perfecimus Epographiam.Phineus detrahat quantum uelit: nõ poterit quin quarta exeat exi quarta: placebis kio.iam te omnes exposcunt tyrunculi. Hæc est intende lector.

Sylius emaculatus.
Marsus fallitur.
Put⁹ ta tũ Alpheni uirisc.error.
Iuuenalis defensus.
Aliquoruz error.
Iuuenalis emaculat⁹
Ex Gellio Plauti loc⁹
Iuuenalez miror.
Valle siculi error duplex.

Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Quarta.

Prohœmium.

OGITARAM humanissimi litterarũ cultores: ac apollineæ sectatores academiæ auspiciis nostris umbilicuʒ adponere: & absq; latratoꝝ nihilipendẽda rabie: ac sine lauernaruʒ obtusis aculeis coronydẽ attĩgere. Set præter opinionẽ nr̃am aliqui non defuerunt nugiuenduli. qui stimulãte liuore. lãcinãtiq; cordolio exciti in tenebris expuant: me. s. in hoc scribendi negocio insudare: ut cæteris antistare uidear. consuetuʒ rati aliquos doctioribus reclamare ut nomen adipiscantur phamigeratius. Proh supræmum nephas: quid disseminant? quid implanant? quid leuiora floccis dispergunt? hoc exantlauerim ut alioꝝ refutem sententias: & apud oẽs sim plausibilior? id nõ me (ut in operis dixi uestibulo) ĩpellit nõ stimulat. Quis. n. est tã ĩsanus & meracæ ĩdigens anticyræ: qui dorctis detrahẽdo se doctũ adpellitari ꝑsuadeat? Sciant uelim hi alieni noĩs turpatores: alienaꝝ uigiliaꝝ hamiotæ enotasse hoc nostꝝ fuisse institutũ eruditorũ enotasse labeculas: nõ ut eoꝝ candidum obfuscarẽ ĩgeniũ: set ut eoꝝ deuio itinere in camœnali penario ueritatis excussor fierẽ: qđ legentes ꝓculdubio adseuerabũt. Inuidia ut oblatrẽt cogit. Parco. non eis parcũt tamẽ ĩtercutanei & medulitus circũfusi suspiritus: & intima tormenta: quæ cæteri patiũtur inuidi: insurgãt gaudeo: dispereant lætor. Nam ut ait. Ingeniosus Naso Summa petit liuor. si essem diobolaris ac sellulari⁹ Iuuenis abessent inuidi. set quia (citra iactantiam) inter litterarum milites adnumero: & feliciter audeam non possunt quin spũmosis detrahant singultibus. taceant præcor: & quartam recto lumine rimentur Epographiam: in qua quo ad multiiugam obseruationem: & ad multiplicem frugem prioribus: non tantum conferenda: set & præponenda uiderint adnotamenta: & primo quot modis mediæ cognoscantur uideamus syllabæ.

Summa petit liuor.

ℭQuot modis mediæ cognoſcũť ſyllabæ. Ca.1.

Modiquot mediarum cognoſcendarum.

Ediarũ ſyllabaꝝ quãtitatẽ oẽs ſex cognoſci modis edocẽt.nos ſeptẽ enarrabimus. Exemplo.ſ.Poſitione:Accẽtu:Vocali ante aliam:Regula:Diphthongo:& Simplici aut duplici ſimilium lr̃arũ cõiunctione. ℭExemplo.ut ſi quãtæ ſint mediæ in matutinus ignores:Ouidii cognoſces exẽplo. Per ĩdaq; & radiis iuga ſubdita matutinis. ℭPoſitione.ut ſi ſequantur duæ uocalem conſonantes tũc illa uocalis longatur ut lapillus.niſi muta ſequatur cum liquida:quia tunc ambigua eſt uide latius in prima epogra. ℭAccẽtu.qui triplex eſt.Correptus qui Grauis dicitur quoties penul.dictionis corripitur ut dominus.Productus quem acutũ nominamus:quũ penultima longatur ut natura:& ſcitu dignũ eſt teſte Seruio quũ in uerbis.i.breuis proferť:& quũ illud.i.in medio in.e.cõuertiť.illud.e.breuiari ut legerẽ legero.niſi ab.m.uel.b.&.t.excipiať.ut legebã legetis.de Circunflexo latius in noſtro de accentu opuſculo dicemus ℭVocali ante aliam:quia in latinis dictionibus corripitur ut precium ſtudium:ut in.2.uidimus.& quæ demi oporteat.hic non ab re fuerit denotare Franciſci Maturantii errorẽ alioqui eruditiſſimi dicẽtis in nemea penultimam modo longari modo breuiari ut in platea:qui quum aliqbus nitať exemplis ſponte aſcia ſua crus illidit propriũ: illius exempla pono.Lucanus nemæi pectora monſtri.Mart. Non Maratho taurũ nemeæ frõdoſa leonem.cogitat enim apud Lucanum legi nemæi dictiõe triſyllaba:quũ legatur nemeæi quadriſyllaba:quia adiectiuũ eſt a nemea.illud uero Martialis ſubſtãtiuum eſt:ubi etiã falliť Pylades.ideo nemea faciet nemeæus. Vnde quid Chriſtophorus Lãdinus in ſimili dicat errore ſcribẽdum exiſtimaui.ait ille in.5.æneí.cõmen.tegea penultima correpta urbs eſt:a tegea tegæus tegæa tegæum deriuatiuũ eſt:& in penultima producitur:qa diphthongũ habet:ut nemea a qua eſt nemæus mæa mæũ: reſipiſce Lãdine quod ais cõfundis:cõfuſa perturbas.ſi uerũ quod dicis ergo tegea & nemea ſubſtantiua:& tegæus nemæus adiectiua indifferenti ponerẽtur prima ſyllaba.audi nec te pigeat.a tegea & nemea ueniũt tegæus nemeæus q̃driſyllabæ & non(ut putas)triſyllabæ dictiones:quapropter te artis expertẽ metricæ(ſic.n.te cognoui quũ ẽt in Horatii cõment.ſup prĩo carmine in fine odes.30. falſum adducis carmen)proculdubio crediderim.ubi & ſi Seruiũ: & in primo Geor.intellexiſſes cum Maturantio in errorem deciſiſſes nunq̃. ℭRegula cognoſcunť:ut in.2.tertia & in iſta epogr.

Accentus tres.

Grauiꝰcorreptus.

Acutus ꝓductus.

I.i.e.uerſũ breuiatur.

Regula pulchra.

Maturãtii error.

Lucanus a uitio defenſus.

Nemea.

Nemeæus

Pyladis error.

Lãdini error.

Tegea.

Tegeæus.

Lãdinus artis exps metricæ.

¶ Diphthongo longantur. ut comœdia: tamen aliquando sed raro sequente uocali breuiantur: ut romphæa. ¶ Simplici aut dupli ci similium litterarum coniunctione: ut cybele cybelle parnasius parnassius marcelianus marcellianus porsena porsenna.

¶ De. A. in mediis syllabis. Cap. 2.

Ante. b. corripimus ut arabus calabria ambiguæ ponitur. ¶ Demito primæ coniugationis præterita & futura. ut amabam amabo barabas amabo aduerbium uocabulum atabulus uentus nomina in bundus ut amabūdus teste i. 2. Prisciano dicente in bundus si a prima cōiugatione longantur noīa: ab aliis breuiantur cōiugationibus. Iongato ité noīa in bulum ut tintinabulū in bilis ut amabilis pter instabilis inhabilis & circūdabilis. ¶ Vergi. 7. Hyrcanisue arabisq; parant: unde cōstat Vallā Siculū errasse longari dicētē nisi chalcotypoꝝ chalcographorūue euenerit cā. Mart. 8. Dic ueꝝ mihi marce dic amabo. Sedu. Tunc elegere baraban. sic & Iuuenc. 4. P. d. p. legicq; baraban. Marullus tamen inter neotericos gēma dixit in fine pentametri. mulciber es baraba: Horati. quæ sunt in honore uocabula si uolet usus. Idem. in ser. Ostētare mihi quos torret atabulus e. q. Iuuēa. Tot pariter pelues & tintinabula dicas. ubi alludit oīno ad dodoneas pelues: quas fuisse circa Iouis tēpli parietes supius diximus: ut si quis unam uel leui tactu contingeret protinus omnes tinnitum redderent: unde in loquaces prouerbiū esse ostendimus: & sic non immerito Satyricus loquacem mulierem taxans peluibus comparauit. ut late in adnotationibus diximus.

Amabo ad uerbium. Prisciani regula.

Valle error

Iuue. locus Dodonee pelues:

Præcedens. c. breuis est. ut abacus trinacria ambiguū est. ¶ Demas iachus & non miꝝ est qa teste Eustachio unū. c. metri gratia iterpositū est: oīno lōgato pistaciū mustaciū solopachiū nouacula opaco opacas pediacia n. p eumacus cloaca syracusæ syracusius meracus pastinaca portulaca tomacula bēacus phæacus phæacius. lōgato ēt i acus adiectiua ut opacus sarracū adiectiua in culus ut uernaculus i cula ut fornacula: i aceꝰ ut betaceꝰ mastaceꝰ: i cūdus ut iracūdꝰ: i culū ut iētaculū ūbraculū. sup hoc nō desunt: q Oibonū lācinent q dixerit. a. añ culū i oībꝰ lōgari: quū Verg. dixerit in. 5. Cūq; gubernaculo liq das piecit i undas reuera aberrasset Oibonꝰ si ita legeret. nā fit syncopa. legit nāq; gubernaclo qdrisyllabū. sic ēt defendet Anto. nebris. dicēs gubernaculū lōgari. hoc facit ut apud Proper. Spectaclū nō spectaculū legas i. 6. aspice ubi de ābiguis fit mētio. pducito ēt

Oiboņ de fēditur. Anton. Nebris. defenditur.

noĩa in acis genitiuum reddentia ut mẽdacis loquacis: & ab his ue nientia ut mendacium fallacia. Hinc tollito ſmilacis candacis dro pacis ſtyracis athacis atracis pharnacis: ſiphacis hoc nomen ambi gue. ℭ Pallad. 14. ſubeunt piſtacia ramos. Iuuena. cenam & muſta cia perdas. Catul. Dii magni ſolopachium diſertum: tamen legas ſolopichium ut multi faciunt: dicitur autem ab ὁλος totus & πη-χίον non πάπιος brachium: aliqui etiam contendunt ſolopugium legi: ut ex Hermol. caſt. S. cap. 29. tamen non annuente ſyllabaruꝫ menſu decipi crediderim. Mart. quũ tuta nouacula theca. Horati. fragilis pediacia. ſ. q. Stat. ſyl. 2. reditus emacus ulyſſis. Macer. Et paſtinacæ uirtus. i. ſ. t. Stat. ſyl. prio. Et maſtaceus & latẽte palma. Mac. A. g. quæ portulaca latine. Iuuẽa. diuina tomacula porci. Idẽ tardi ſarraca bootæ. Quid. 4. meta. Et. c. i. p. uerſum cum ſmilace flores. ubi ſmilace eſt triſyllaba: & non ſimilace quadriſyllaba legẽ dũ eſt contra Tortellium Neſtoréq́. Auſon. l. q. c. leuas tibi dropa ce cá eſt. Seren. Aut ſtyracẽ tornes. a. d. u. a. Stat. 1. th. Atracia rubet arte labor Lucan. 2. nec pharnacis arma relinquas.

Catulli locus

Solopichium

Aliqui decipiuntur.

Tortellii & neſtoris error

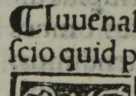

A Super. d. cicada producit. ℭ Alia corripiunt ut cycladis quod dicat Sulpitius academiam in ſecũda longari apud Callimachum noſtri temporis uatem ægregium non teneas: nam ſemper breuiatur quod Callimachus ille non diffiteretur: quãq̃ ipſe longauerit: quem id feciſſe miror. ℭ Iuuenal. s. q. p. p. cui uix in cyclada mitti. ubi Georgius ualla ne ſcio quid puerile & infantiſſimum ſcribit: putat enim legi cyclade. eadem ablatiuus & troades ambigue ponito.

Sulpitius nõ admittitur

Callimachũ miror

Georgii ualle error

A Ante. ſ. breuis eſt. ut colaphus. ℭ Iuuenalis. Nos colaphum incutimus. l. c. ſ.

A Ante. g. productione gaudet. ut ſuffragor & ab eo ſuffragiũ indago nomẽ & uerbũ andrago ſecũdũ aliquos longatur: quos quũ breuiari contẽdã minime ſequor. ℭ Excipe a phagos cõpoſita & a uagus ut lotophagus noctiuagus: & quæ a græco ut ampſagoras pithagoras anaxagoras maſſagetæ anaglypha atagena phenagoræ ſynagoga aſtiages mãdragora ĩdagus ga gum naufragus & ſimilia cõpoſita a frãgo ſm aliquos ut lũbifragiũ ſuffragiũ crurifragiũ coxifragiũ lalage pãtagia: & nomina ſecũdæ ĩflexiõis. ut aſparagus pædagogus contra Sulpitiũ longari dicentem. paphlagones uertagus ona ger podager aruiragus: agragas hoc nomen indifferens: quod alii non uidere ſic podagra & chiragra. ℭ Ouid. tu ſuffragare rogatus Idem. 2. pon. Grata quidẽ ſunt hæc animo ſuſtragia nr̃o Mart. Io-

Sulpitii error

Aliorũ incuria

nicaꝝ gustꝰ atagenaꝝ.in quo scazōte tage iābus est.Prisc.Postq̄
phœnagoren hermonassamq;.u.Sedul. Discedat synagoga suo.f.
c.Oui.met.5.Dum stupet astiages.n.t.e.Mart.Capel. C.m.g.quod Vergilius
q; indaga ueri.Ouid.naufraga pupis aqua.ita obiter ut Vergilii emaculatꝰ
emendes carmē in.3.admōuerim.C.q.a.& naufragū scylaceum.le
gas tu nauifragū: & nō mireris cur scylaceū breuiet quū(si Seruio
credimus)a scylla deueniat:qm̄ multa id genꝰ i supioribꝰ recensui
mꝰ:& qa diximꝰ a frágo cōposita breuiari referá carmē cui alii īni
tunt.Ouid.Quid nisi suffragiū nimbos uitátibus eēm.idest in ope
cui titulus ē de nuce:qđ falso tribuit Ouidio.an id recipias lector
puifacio.Ouid.fast.4.megareaq; pátagiamq;.Mart.Crinitæ line
pædagoge turbæ.Interpres Stra.12.Paphlagonesq; ferox.d.i.a.p.
Mart.uenat uertagus acer.Idē.Dū tener ē onager.f.q.l.m.Claud.
A.n.p.stare putat podager.Iuuenal.& de temone britanno Exci-
det aruiragus.Sil.12.In bella hápsagoras tyrios.r.u.

Ante.l.breuiationē capit.ut tátalꝰ abe salom qđ cū.m. Abesalom
i fine Nestor:ñ ut aliq absalō:trisyllabū legit.qđ nomē non absa
lōgat Sulpitius cui adhæreboi si exēplis cōprobet. ❡ De lon.
mito sardanapalus sádalia omphale stymphalus cepha Aliquoruꝫ
lonia cephalones caramalus apud Sidoniuꝫ.aq̄liculus exhalo las: error.
noīa ꝓpria &adiectiua i ntō i alis terminātia& i ale ut martialis.á Sulpitio
baruale.trabalis penctralis:heteroclita in alia ut magalia mapalia: nō hereo.
obliquo a noībus i al neutris ut aīalis.si uero alr̄ breuiant ut astru
balis háibalis tamē ut hēmus apud Gelliū.li.4.cap.7.Probus ille Hanibalis
hæc noīa in al barbara in obliqs ita ꝓferebat ut in penultima ha- penul.lon-
berent accentum.Ennius.Qui pp Annibalis copias considerát.est ga.
aūt tetrametrū carmē iábicū brachicatalecticum:i quo niba iábus Antōii ne-
est ultimá longaꝫ cōtinēs:nō aūt spōdeus est ut uitiose dixit Anto. bris.error.
nebrissensis.sed alias latius dicemus.pharsalia hoc nomē ábiguū Aliorū icu
sic & atalante italia stymphalides coralium quæ omnia non uide- ria.
re qui ante me scripserunt;unus tamen Aldus dixit Stymphalidas Aldo non
tantum longari cui ne hæreas in.6.legito epograph. ❡ Ouidi.in hereo.
ib.Quem finem uitæ sardanapalus habet Vergil.in obitu mec.qđ
opus Cornelio tribuitur.A.t.etiam sandalia talos.Proper.3.Om-
phale in tantum.f.p.h.Ouid.met.9.uestrū stymphalides unde. Se
neca in troa.Gressus nephandos dux cæphalonum admonet.ubi Vergilii lo
cepha iambus est:ultima gaudens longa:Pers. Pinguis aqualicu cus.
lus.p.s.e.Verg.Aeternūq; aditis effert penetralibus ignē.hic non A.parrhe
absonū erit.a Iano dissentire parrhasio scribente æternum ignem sio dissen
dici propter penates:ego uero de Vasta intellegēdum existimo & tio.

ne ariclari uidear legito Ouid.ult.meta. Obuia turba ruit quæq;
ignes troica seruat Vesta tuos.set latius in dubitationibus dixius.

Ante.m.breuis est.ut calamus. ℭ Demito syridame ty
miama examino contamino dictamus nomina in mē
tum ut armamentum:in men ut examē : noīa barbara
ad latinā declinationem uenientia ut adamus abraha-
mus:uerba primæ coniugationis in præsenti & præterito indicati
ui ut amamus amabamus:nisi in compositis a damus dūtaxat in p̄
senti ut circūdamus:producito etiā omnia uerba cuiuscūq; coniu-
gationis in quolibet modo propter cremētū ut doceamus audie-
bamus. ℭ Hora. Tu ne syrida me aut.d.f.a.Mart.prio uilis conta-
minat unco. Verg.Dictamū genetrix.d.c.a.i.Iuuen.Quicquid ha
bent telorum armamentaria cœli unde nescio qua ratione motus

Arator q̄ rōne mor⁹ ignoro.

Arator dixerit.ii.Calciamenta pedum dignus.n.s.i.nisi forte fiat sy
næresis.Pulchra regula de nominibus in mentum inferius est:ubi
de.u.ante.m.fiet mētio.Claud.in rap.pro.I.c.credas examina fun-
di.ubi interpres Ianus perperam interpretat̄ putat nāq; fundi geni

Iano parrha. reclāo. Claudiani locus.

tiui esse casus:quum sit infinitus a fundor funderis.

Ante.n.corripit̄ ut balanus emanuel taprobane extra-
neus ut in priap.legit̄:tn̄ apud aliquos inuenio lōgari.
ℭ Demant̄ uomanus alifanus meuania alanus patala
ne carman⁹ elanus carmanis dianas diana pæanites a-
manū afranius bianor & similia ut alcanor euanesco euanui uola-
nerius mesana tigranes aranea araneolus lucania lemanus garga-
nus aqtanus aquitania uulcanus miscellanea gauranū noīa in an⁹
præcedēte.i.littera ut Quintianus oppianus. p̄ducito itē deriuata
ut montanus lupanar bacchanalia:gētilia ut romanus brixianus
adiectiua tertiæ declina.ut inanis secūdæ ut paganus excipito ea
quæ a breuibus ueniūt ut dardanius:qa a dardano. lōgato quoq;
obliquos a noībus ī an græcis ut titanis.cyane & sicanus ambigua

Aliorū incuria. Alexandri error.

sunt hæc duo sic & cyaneæ quod alii nō uiderūt. ℭ Auso. Flos spi
rat odor balani.c.m.h.t.sic errorē Alexādri noscas lōgari p̄cipien-
tis.imo breuiat̄ & deriuatiuū.Pers.T.q.maxillis balanatū gausa-
pe pectis Prudē.in apoth.Edidit emanuelq; meū.m.c.f. Oui.prio
pon.Aut ubi taprobanen indica tingit aqua Sil.S.statq; humecta
ta meuano.Idem.12.hinc alifanus iaccho.Stat.syl.prio.uacuet me
uania ualles.Priscianus. & martia pectora alani.Idem.D.c.patala-
ne cingitur unda.non desunt qui & patalene legunt.Idem. carma
ni solis ab ortu. Idem. si post carmanida summam. Idem. Dianas
fons est.c.c.u.Idē.Quā pæanitem perhibent.Lucan.populus non

cultor.

cultor amani. Idem. 4. castris afranius istis. Hora. Scurra uolanerius postq̃ illi. Sil. 14. incumbens mesana freto. Luca. Tygranéq; meum. Verg. Vt quoq; araneoli: quae dictio subiicit mendum esse in Sidonii codicibus: ubi ait. Arachneola micat proprias conferre laborat. lege tu. Splendet arachneola & proprias. c. l. i. & coniunctione addita: quod Pius non animaduertit Baptista alioqui sedulitatis acerrimae Luca. sic iuncta lemano. Idem. 5. exit garganus in undas. Auson. Inter aquitanas gentes. Iuuen. ueniunt ad miscellanea ludi. Mart. 8. Gaurana & cosmi. t. m. a. Quintianus & Oppianus apud Martialem longantur. Licet Politianus dixerit. Oppianus diuesq; auro. ex hoc Quintianus apud me breuiatur saepius & quia in nomé nostrum incidi quare inditum fuerit explicabo. Ná dum olim adulescens ipse in musarum penario: & camoenalibus incumberem uigiliis (ita dante omnium rerum opifice) caeteris antistare uiderer. multi nõ spernendae eruditionis iuuenes synchroni meam lubenti limam animo subibant. ut pote quem suorum assertorem carminũ diceret: & ut alluderet ad illud Martialis dictũ me Quintianũ adpellitarunt: qd' nomé seruans augebo: & si primeuos eiusdem nominis non excellere opera nostra demonstrabunt. tamen illos me suum retinere nomé non poenitebit. Fuere aũt ante me plures Quintiani: quos nec infelix poterit ruere annorũ series: quos sp uenerabit posteritas. Vnus fuit ille: qué Martialis assertorem suorum facit carminũ. alius fuit Afranius Quintianus Pisonianae coniurationis conscius ut ait Tacitus. quáquam falso in codicibus legatur Quintilianus: alius Pompoei Quintiani mortem. libro epi. 8. deflet Plinius. Quintianum proconsulem: & Quintianum caputeum in quibusdam reperi epistolis: quae perperam Quinto tribuuntur Curtio: quarum stilum non adprobo nedum suspicio: hoc si quis rimatur nostrae proculdubio adhaerebit opinioni. Aliũ prompti atq; audacis animi Quintianũ nominat Herodianus historiographus Aliũ Ap. Quintianum sibi amicum in prima apolog. notat Apuleius. in Alium Quintianum Neronem scripsisse satyrá retulit Cornelius. Quintiano alii Sidonius aeternitaté cõdonauit: ab alio Quintiano Agatha uirgo erumnas passa est: quem merito dedisse poenas autumo. Alius Quintianus martyr fuit ut in sanctorũ habemus catalogo. Quintiani alius meminit Imperator Antoninus codice de inofficioso testamento. Alium Quintianum nominat Epitaphium quoddá Romae in diuae templo crucis: cuius copiam fecit Andreas Alzatus Mediolanensis utranq; linguam eruditus: antiquitatum omnium fidissimus interpres: quod hoc est.

Sidonius emaculat⁹

Bapti. pius nõ aíaduertit.

Quitianus q̃re cognomen meũ.

Quintiani añ me plures.

Cor. tacit⁹ emaculat⁹

Curtii non sunt q tribuũt epist.

Andrees Alzatus.

ATTIAE QVINTAE TATTIVS PLEGON CONIVGI
OPTIMAE ET TATTIVS.T.F.PAL.QVINTIANVS
ROMA PARENTIBVS INDVLGENTISSIMIS.

Alium nominat marmor quoddam Mediolanii in Diui templo Nazarii in Port.Rom.in propyleo:quod hoc est.

L.VERGINIVS.L.F.O.V.F.ATTILIANVS.VI.VIR SIBI
ET.L. VERGINIO.MESSORI PATRI.ET VERVETIæ
Q.F.ATTILIAE. MATRI.M.DIDIO.MARCELLO.L.
VERGINIO.QVINTIANO.FRATRIB.VERGINIAE.
SEMPHRONIAE.QVINTIAE.SORORIB. SENTIAE.
ET PAVLINAE. VXORIB.ET CONGIO CILONI LI
BERTIS.AED.M.VICT.PRO.CIRCO AEMIL.

Philobius.

¶ Dii faxit ut idoneũ uiuã æuum(nã & ipse sum φιλοβιοσ.i.uitæ cupidus)nec ego ipse inter seculi oblitescã tenebras:q tertio & uigesimo ætatis anno publico legédi:&.24.Laureæ donat⁹ sum mũere hæc adnotasse uolui:ut nulla ex pte hoc op⁹ tibi lector displiceat.

Isapis. Lucanus emaculat⁹ Boccatii error Plinius emaculat⁹

Sup.p. breuis est.ut sandapila satrapa apud Sidonium. ¶ Demito isapis iapis iapix iapygia iapidia Neapolis mesapus synapis cynapes serapion anapis priapus licet aliqui politioné faciát:terapneus & serapis hæc duo ambigue. ¶ Luca.2.& iunctus isapis isauro.nõ aũt sapis ut inerudite oés legunt.ex hoc liquet io.Bocatium errasse lib.de fluminibus Sapis scribenté.emaculabis ideo Pliniũ li.iii.cap.xiiii.ubi ait ab eo sapis quum legendũ sit ab eo isapis.latius aspicito Abstemium lib.ii.

Vergilii locus.

Verg.xii.Ante alios dilectus iapis.Hora.pter iapyga.Verg.iii.Georg.Castella in tumulis & iapidis arua timaui:ubi iapygis aliqui: alii lapidis pperam legunt.Stat.syl.4.secreta neapolis aras.Columel.xi.S.q.f.fletum factura sinapis.Ouid.4.pont.& uoluens saxa cynapes.Idem.2.pont.Quaq; suis cyanem miscet anapis aquis.sed

Aliquorũ opio falsa. Terapneus

quia diximus terapneus poni ambigue: non ab re fore duxi si aliquorum taxé contumaciá,dicentum scribendũ esse Terami.eũ per

m.non per.p.irascor profecto:quum nescientes minus curẽt:ergo per.p.scribẽdũ asseuero.quũ aliquãdo breuietur ꝓpter.p.quæ littera est muta sequente.n.aliquando liquida.an uelint hi m.inter mutas cõnumerari? quos potius inter iraꝝ hostes adnumerauerī.

Ante.q.breuiationi iungitur.ut tanaquil. ❡ Excipito in ablatiuo cõposita ut utraq3 nequaq. ❡ Claud.Præscia fatoꝝ tanaql rediẽs.q.p.u.hac regula aliq omiserī. Aliquorũ defectus.

Ante.r.corripitur:ut icarus icarius. ❡ Demito tatarus apud Claud.aaron angario byzares Caluaria piscis:& mons ubi xp̃s oĩum reꝝ ꝑens crucifixus est:ꝑgnariter apud Enniũ.6. Vt ꝑ Ro.ꝑplo ꝑgnariter armis. Zodoara margaritũ margarita panarea baleares caphareꝰ megarꝰ phalarica thiara mortariũ.d̃riuata ut scolaris apollinaris auarus:in rius ria riũ ut sextariꝰ aq̃riũ uicariꝰ temerariꝰ stlataria carnariũ mulctariũ diariũ:noĩa ĩ are ut cocleare:denoĩatiua ut auxiliarī. uerba ĩ are & ari ut amare dñari nisi uẽiãt a do uel daris ut circũdare pesũdari:& qa ĩ ariꝰ dixius ꝑduci excipito tenariꝰ:qa a breui.breuiato obliquos ut cæsaris.d̃mũt calcaris torcularis.hic lector aduerte ĩ hac regula ad unguẽ nõ posce cognosci syllꝰas ut exẽplis. Iõ si oĩa nõ cõphẽdero mihi nõ d̃trahes:difficile.n.ẽ(ut Probꝰ ait) syllabas rõne artis cognoscerī.qcqd tñ potui adnotasse me had negaueris. ❡ Oui.Dictꝰes ismariis isse p agmẽ eqs.ubi multi dubitant cur Penelope timeat quũ uictor Vlysses ierit p agm̃ græcoꝝ ismariis eqs:quũ lætari oporteret.lector Quĩtianũ audi:timebat.n.ne Vlyssẽ ĩterficerẽt græci sub spẽ Rhesi:qa equos herebat:quos abstulerat hostibꝰ:ĩsciis oĩbꝰ ꝑter Diomedẽ.hoc dixi ut grãmatistas admõeã:q illd̃ nõ tã ĩtellegũt q̃ ĩtellegerī minꝰ curẽt.Idẽ.Me pr̃ icariꝰ.u.d.l.cuiꝰ dictiõis quũ recordor error succurrit Tortellii Iunianiq3 dicẽtũ Icariũ p̃rem fuisse erigões.auctorẽ ꝑferãt:icarũ fuisse auctores ꝑferã.quã opiõnẽ tenuimꝰ ĩ distichis ĩ Ouidiũ. Sũ qd̃ & icarus ẽ sum qd̃ & erigõe.Prudẽt.ĩ psych.sũmus nã ferī aarõ.Arat. 2.pia iussa canũt angariat ĩgt.Pris.ĩ ph.Byzares primi iuxta quos terra uechiꝝ.ubi falso byzeres legiī.nã Dionysius ait βυζαρες τε πρωτα και αγχοθι φυλα βεχειρων.Ennius Pollypus corcyræ caluaria pinguia carne super monte caluaria exemplũ nõ ẽ nisi apud nos in tragæ.de Christo:& scias dictum esse montem Caluariæ illũ:qa ibi multæ caluariæ.i.mortuorũ capita uiderenī.nã in eo loco oẽs malefactores trucidabant.Proh dedecus ĩgẽs dedecus:mũdi ac cœloꝝ opificẽ sic turpi in loco cruci suffigi? nepharia gẽs:ĩsida:ꝑpudiosa an idoneũ mortis ĩuenisti locũ?heu heu humãissime

Syllabæ exẽplo meliꝰ q̃ regula
Ouidii locus.
Tortellii & Iuniani error.
Priscianus emaculatꝰ
Caluaria
Calua.
Euangelii locus.

lector dum lachrymas tergo.tu exempla lege:ac interim tuos stu-dendo saties adpetitus.Mac.A.sumptis Zodoaram obstare uene nis.Prudent.in psych.Margaritum ingens opibus & uiribus arte. de qua dictione inferius ubi de.i.ante.t.fiet métio.Mart.5.Cū pa-nare olis.t.d.Ouid.in metamorpho.quantum balearica plumbū. idem.i.trist.Q.a.de classe capharea fugit. Priscia.rapidusq̧ me-garus.Luca.6.uibrata phalarica neruis.alia per se notissima sunt. denarius ambigue ponitur:& quia sic siccis nō abeundum est pedi bus talaria sub hac esse regula nulli dubium est.Ergo Auson.ema

Ausonius emaculat⁹ culabimus.est autem carmen sic.Iam nunc per auras perses talari-bus.tu legito perseos de quo Ouid.5.meta.uel legatur persei.

Præcedens.s.breuis est.ut cerasus parasitus gymnasiū. ℂDemito gymnasiæ insulæ amasis.deriuata ut agaso occasio omasū colocasiuȝ uiribasius.n.p.amasius ama sia meo iudicio etiá elōgabis:parnasus per duo.ss.scri-bit secūdū aliquos qđ alii negant a cuius deriuato unū.s.Martia.

Parnasius Capel.amouit &.a.ante.s.curtauit in parnasius.ℂNemesian.ægl. 1.Accipe q̄ sup hæc cerasus quá cernis.a.a.Iuuenal.Gymnasia atq̧

Vnū miror. audi.f.m.a.ex quo nō possum nō mirari Vnū alioq diuinū:quum ait hic honos gymnasia nobis.Luca.9.tumulis euulsus amasis.Iu ue.sat.15.rapiéda occasio cūctis.Mar.8.crescūt colocasia phœbo. Sil.8.S.n.s.desit uiribasius armat.Mart.capel.i.Conscia parnaso. c.f.s.c.quod alii producunt ut marcelianus a marcello:scylaceum a sylla:in quibus demitur consonans ut sæpius diximus.

Sequéte.t.breuiat:ut affatī tñ ambiguū īuenio qđ an-

Aliorū incuria. te me cæteri nō uiderūt.ℂDemito egates uiriat⁹.n.p. argathōius leucata grabatū gagates theutates lupatū erycates tyridates trebatius arat⁹.n.p.cyrrat⁹phanati-cus pirrata obstatur⁹gregatī tifata teate certatī.denoīatiua & pti-cipia & uerbalia supīaue.ut armat⁹barbat⁹nisi a dat⁹ut circūdat⁹ pducito ét deriuata a primitiuis lōgis ut pfat⁹pfatio creatura qđ tñ breuiauit Sidon.Materiá cūctis creaturis aera credés.lōgant ét uerba ī atis ut doceatis legatis doleatis audiatis nisi a do cōposita ī

Sulp.errat pñti:silr obliquos a noib⁹ ī as ut pietatis.pter anasanatis cōtra Sul

Alii non uiderunt. pi.pducāt ité ī tes noīa ut achates.demāt hic a bates & crates cō posita:ut eurybates socrates lapates pelates zelates antiphates.So

Difficile in hoc. cra.tñ & socratic⁹hæc duo ábigua sūt qđ alii nō uiderūt.Hic ét dif ficile oīa cōtinere ut nil sit difficili⁹:ıō meli⁹exéplis q̄ regl'a cogno

Aliqui non excipiunt. sces:tñ hæc a Maturantio:Val.siculo.& Nebrissensi nō excipiunt. Produc etiá noia in tium ut palatium solatium:nabatheus ambi-

gue quod alii omiſerunt. ¶ Sil. 1. Flore uirens auet egates abolere. p. Idem. 10. Quum uiriatus agens telis. r. i. Idem. Argathoniacos armat carteia nepotes. quamq̃ argantonium alii ſcribunt. ſet ex Strabone hæc dicit Hermolaus barbarus. Idem. 15. Leucatæ & phœbi. u. c. a. t. Vergili. uili demiſſa grabato. Priſcia. nigro ſplendore gagates. Lucan. 1. Theutates horenſq; feris. Vergili. 10. lycaoniumq; erycatẽ. Horati. deduci poſſe trebati. Stat. 7. ſpes ne obſtatura pelaſgis. Idem. 8. totidemq; gregatim. Idem ſyluarum. 4. procul iſta fuit tifata teate. Martia. 3. quæſta eſt præfatio fauces. Ruf. feſt. Latipedemque anatem. c. e. p. Ouidi. aliquem ſolatia mortis honorem. alia patent exempla.

Cæteri omiſerunt

A Ante. u. lõgatur ut ignauia. ¶ Deme ab auo compoſita ut abauus proauus patauiú durau⁹ batauus hoc nomen indifferens eſt. ¶ Probus. quæ uitæ ignauia fert. unde Mancinellus errauit eo in uerſu dicens. Ignauiaȝ pertęſus ait: quẽ aliqui excuſant q; recitet Suetonii uerba. eſto. omnino hic aliqñ in arte metrica dilapſus eſt & infeliciter. pſerti ode. 12. li. 3. Horatii. tu ipſe aſpicito. uidebis eũ allucinari. Verg. Hic tñ ille urbẽ patauii ſedes. q. l. Auſon. gelido durani de monte uolutus.

Mancinelli error.
Mancinellus lapſitat

¶ De. E. in mediis ſyllabis. Cap. 3.

E Ante. b. producimus. ut chorebus. ¶ Demuntur helleborus herebus terebellũ cerebelluȝ celeber thelebo æ archebulus atrebates terebynthus eſe bon: & nõia in bũdus ut gemebũdus ſi Priſciano credimus: cuius regulã: ubi de. a. añ. b. dixius: ad poſui. tenebræ latebræ ſalebræ mulcebris funebris illecebræ muliebris terebro cerebrũ: & alia ſimilia naturaliter breuia: q̃ licet pp mutã & liqdã aliqñ lõgent tñ (ut dixi) natura corripiunt. ¶ Mar. 9. A. ſ. ſ. potat ĩ helleboro. ſup hoc notãdũ eſt helleborũ in uirili eſſe genere: nõ autẽ in neutro ut uolũt Tortellius & Neſtor. Vnde Columel. Et negat helleboros & noxia. g. ſ. Verg. Helleboroſq; graues. Quod legat apud Plinium 25. albũ & nigrũ intellegas tu genus hellebori. Quod 31. dicat per quæ helleborũ bibit librarii mẽdũ eſſe aſſeuero. nã alio in codice bibũt & in alio helleborus legitur: nam hellebora nuſquã iuenies. Ouid. noctiſq; deos hereboq; chaoq;. Idem in faſt. C. e. pompa celeber numeroq; deorũ. Sil. 3. Theleboũq; domos. t. u. d. u. Terentianus. Generi datur auctor huic uetus archebulus. eſt autem uerſus anapeſticus: ubi chebulus bachius eſt primam breuẽ cõtinens. Sidon. Atrebatũ terras. p. h. c. Verg. 10. aut orythia terebintho.

Hellebor⁹
Tortelii neſtoriſq; error.
Plinii loc⁹.
Plinii alius locus.

Ante.c.producit.ut uerecũdus.unde Galli nõ esse quæ in ueniunt fragméta coniecto dicétis. At postq̃ tenerã rũ pit uerecũdia frõté.ité. Prostratus pedibus uerecũda si/ létia rupi.ecce q̃ insipide.e.ante.c.in uerecũdus breuiat
Galli non sunt q̃ ineniunt fragmenta. — iõ ea fragméta Gallũ métiunt: Aliqui Maximiano cuidã attribu/ unt. ¶ Breuiato hæc: duodecatemoria: & oĩa a deca cõposita ut en decasyllabũ ezechias senecha telecoon.n.p.romechiũ illecebræ: i/ becilis hoc nomé ambiguũ é: qđ alii nõ uidere. sic phereclus & exe cror. sic & phalecus qđ itidé alii nõ adnotarũt. ¶ Ouid. Atq3 uere
Aliorũ icu ria. — cũdo suffuderat.o.r.Manil.2.Duodecatemoria in titulos.s.c.nã p celeumaticus pes primus est. Prudé. in ditt. Hic bõus ezechias me ruit.t.q.p.a.Iuue. magnos senecæ pdiuitis hortos. Val.Flac.3.Te lecoonta finit. Ouid.ult.met. Rhomechiũq3 legit: licet Rumétũ le gat Iacobus Crucius. Claud.i ruf. Illecebris capit nimiũ.q.e.i.a.

Sequéte.d.longatur.ut pepedi. ¶ Demito lebedũ uage drusa pucedanũ empedocles remediũ essedũ ueleda: no mina in edus ut tenedus: in eda ut iphimeda androme/ da: in edon ppria ut alchimedon laomedon menedem⁹ qđ nomé Donato teste tertio pœone cõstat qui pes tertiã longã & tres breues cõtinet: cõposita a pede ut cõpedis suppedito comedo ĩpedio melchisedech: ficedula & macedo hæc duo ambigue qđ nõ
Maturãtii & ualle icu ria. — uiderũt Maturãti⁹: & Val. Sicul⁹. breuiato ét naturaliter ab εδρα uenientia ut exhedra sinhedra cathedra.tñ apud poetas longãtur aliquãdo muta & liqda sequente. ¶ Mart. Aethon in capitolio pe pedit Hora.1.epist. An lebedum laudas odio.m.a.u.Sil.14.Qui fõ tes uagedrusa tuos.e.p.a.Lucan.9.Pucedanũq3 sonans.f.e.q.1.Ho rat. Dum petit empedocles ardentem.f.æ. Lucret. Nec ratio reme/ dii comunis.c.d. Verg.g.3.melius fert esseda collo. Stat. syl.i. Capti uæq3 præces ueledæ.q.m.n. Claud. Suppeditant uires præbet ori/ go. Prudent. in psych. Melchisedech qua stirpe quis maioribus. est enim Iambicus uersus: ubi sedech iambus est.

Frãc. niger errat. Sulpitii Maturãtii q3 incuria. Oiboni error. — Præcedens.f.breuis est.ut elephas. ¶ Demito ueneficium ueneficus ca cũ. contra Frãciscũ Nigrũ breuiari di/ cété. liq̃facio tepefacio rubefacio madefacio ambigua ista cõposita posueri: qđ nõ adnotauit Sulpiti. cũ Matu ratio: Oibon⁹ quoq3 errat dicẽs trimmõ breuiari i.6.legito. ¶ Oui. i.ré. Ista ueneficii.u.e.u.n.a. Idé. uenisse uenefica pellex. & merito: qa a ueneno in qua dictione ne longatur syllaba.
Prudẽtiũ mirer. — c Sup.g.breuiat.ut attegiæ elegia egregius. unde non possum non mirari Prudentium in hemistichio hoc dixisse. doctor

egregi⁹.i quo gregi⁹ dactylus ē. ℭ Lōgato ista categoria qa græce κατηγορία &.n.uertitur i e lōgū:neupegus nam græce scribitur p.n.añ.s.sic & tristega collega collegiū:& qcqd cōponit a lego legas priæ cōiugatiōis cetheg⁹ cōpegit & alia ab egi cōposita ut rede git:peregrinus hoc nomē ambiguū. ℭ Iuuena. Dirue maurorum attegias.c.b.super quo carmine Domitii pudendus error est:putans attegias ibi accipi p mauritania:& nitit Dionysii auctoritate. Ad summam libien habitant attegias undas:hui indepcabilis deliratio nā & auctorē mentit:& carmē cōtaminat.nā carmen ē Prisciani ul' ut aliq uolūt Rhēnii Fannii in perhi:& ibi non legitur attegias set ad tethyos:q si mēsum camœnalem syllabarūq spacia cōsuluisset talia dixisset nūq. Nā in attegias te longabat & as breuiabat contra omniū auctoritatem.erunt iō Attegiæ(Politiano teste)umbra cula qualia Mauri habitāt:qua dictione utitur Ruffinus interpres Iosephi de bello iudaico.6. Ouid. Flendus amor meus est elegeia flebile carmen:ita ut pentasyllabū nō quadrsyl.legatur cōtra Tor telliū & Domitiū:qui si essent ueri.e.ante.g.ambigue poneret nullis annuentib⁹ poetis.in eo quoq carmie elegi pteritū a Georgio Merula perperā legitur.cui omnis doctiorū reclamat chorus.ait autem elegi substituendu3 esse quia nō staret uersus.imo si legitur ut præcepi nō claudicabit. Iuuenal. catilina cethegum. Horat. collegia pharmacopolæ. Idem. Collegam lepidum.q.c.l.a. Calp. compe git harundine lygdon.

Iuuenalis locus.
Domitii error.
Priscian⁹ a uitio defensus.
Attegiæ.
Ouidius emaculat⁹
Torrellii Domitiiq error.
Geor. merula decipitur.

Sup.l.pduci iubem⁹.ut uidel3 pallel⁹.nam.p.n.græce scribit. ℭ Demito alleluia āgel⁹ & græca i teles ut pyrgoteles eleleus nycteli⁹ ficelis ardelio(uidelic⁹ marce-
e
liāus agelades asphodelū obelusobeliscus sepelio icelō: & aliq ppria ut eutrapelus steleneus menelaus thymele semele pterelas āpelus nepheleus piscelis euāgeliū euāgelista xerāpelina hecatebeletes:cybele hoc nomē ābigue.israelita uidet apd Iuuēcū breuiari. Israeli taq sctās.u.n.e.tñ..ae.simul cōiūgi dicerē. ℭ Lucret.i. Esse uidelicet in terris primordia rerū Sido.cōcinētibus alleluia ripis.tñ aduerte duas esse dictiōes allelu ia qd' ex Augustino & Hieronymo didicimus. Ouid.4.metamorph. Nicteliusq eleleusq parēs. Martia.5. V.d.q.s.magnus es ardelio. Claud. Vindelicos saltus .c.n.r.t. Martia.2.c.o.p.t.coma marceliāo.ubi aduerte(si Domitio credimus)a Marcello deriuare:ubi.l.unum demptum est:ut in porsenna.n.in syllaceum.l. Vergili.& Martialis abiecerunt:hæc supi⁹ dixim⁹. Columell.xi.N.u.phragmonis aut ageladæ. Carmē ex Aulo.gel.ll.18. Aut qta utilitas i malua atq asphodelo sit:quod

Allelu'ia duæ dictiones.
Marcelianus.
Vtrū Gellii sint uerborum græcorum trāslationes.

etiam posuit Hesiodus αυδοσον εν μαλαχη τεχει ασφοδελω μεγο
νειαρ.& qa carmen ex Gellio adlegauimus uisum est breuiter unū
nec spernendum adnotare scilicet non esse Gellii uersuum transla
tionis græcoꝝ:aut græcarum dictionum.set ut alii uolunt fuisse
Perotti.uel ut alii annuunt Theodori Gazæ.Auson.Pone obelos
igitur.p.s.u.hæc dictio obelus in aliquibus Lexicis græcis ī penul-
tima habet diphthōgū.set male.nam breuis est.Ex hoc Callepinū
deceptū crediderim:qui obelus in media produci ait:qđ nusquam
inuenies.Verg.in ros.fastigia celsa obelisci.Mecœn.Non curo tu-
mulū sepelit natura relictos.Ouidi.xi.meta.Hūc icelon superi.m.
ph.u.Idē.3.Fast.Ampelon intonsum.s.n.q.c.Prudēt.in roma.Euā
gelista scribit ip̄m talia.est carmen Iambic.in quo post spondeum
iambus est.Idem in apoth.Aut euangelici pietas spernenda libelli.
Suetonius.Noster erit pæan ille hecatebeletes.Suetonium auctorē
nō dico.set eius munere hoc didici carmē in uita Nerōis Cæsaris.

Super.m.lōgat.ut uindemia ꝓhœmiū licet dipthongo
diastema euphemia glossema. ¶ Demitto Ptolomeus
artemidorus anchemolus archemorus polemus.n.p.
apud Sidoniū:noīa in polemos ut tripolemus triptole-
mus elemētū elemosina gethsemani:noīa quæ hn̄t tele ut telemus
telemachus solemus.n.p.tutemet: obliquos ab hyems uehemens
qn̄ trisyllabū est.alemanus alemania teste Seruio.eremus uero cō-
tra Maturātiū & Sulpitiū producit:qa græce ερημος Diony.in per
hi.ου ποτε πι προχοησιν ερημαιην αναγικτα.Ex quo miror Pru
dentiū in psych.corripuisse.Excidit ergo animis eremi sitis.e.i.Ab
stemius ambigue ponit in quo alii defecerūt. ¶ Verg.spumat uin
demia labris.hic adnotes quosdā dicētes uindemiator de breui ꝓ-
ferri deceptos esse.pp illud Horatii saty.17. Vindemator & iuect⁹
c.s.u.putantes legi uindemiator.nā abiicit.i.sicut apud Ouidiū.3.
Fast.abiicit.a.At nō effugiet uīdemitor hoc quoqꝫ cām. sic Seneca
in claudium.Carpebat raras serus uindemitor uuas.Iuuena.mise-
ræ cognosce prohœmia rixæ.ubi falso quidā: inter quos Nicolaus
Ferretus est:legūt cognosce p̄mia.qbus sensus:& syllaba reclamat.
diastema oīno longatur:qa græce διαστημα.&.η.longat:q̄ lr̄a in
e.lōgū uertit.Inde est ꝙ aliq:inter quos Hermolaus est:inde p̄dica
bilem & impatibilem Sidonii errorem recēsent dicētis.Sic placidā
paphien seruare diastema qntū.qđ nos rectius in primo Orpheos
(nā de orpheo iā tria edidi uolumia)Voce diastema & rhythmi spe
ciosior ordo.Curius Lācilot⁹ neotericoꝝ grāmatice id potuisse Si-
doniū facere testat:cui astipulor.nā uelut diphthongi græce apud

Græcū lexicon corrige.
Callepinus decipitur.
Maturātii & Sulpitii error.
Prudētiū miror.
Aliorum defectus.
Notādū ē.
Horatius a uitio defensus.
Iuuenalis a uitio defensus.
Nicol.ferr. error.
Sidonii error.
Diastema penult. breui.
Sidonius defenditur

nos aliqñ breuiant &.ʀ.aliqñ poterit breuiari.ut in aliqb⁹ dictiõi
bus adnotaui.sic fecit in euphemia dicés.Gaudeat euphemiũ ſi-
dus diuale pentis.quum ſcribat p.ʀ.apud græcos. Asin.Gal.Qui
caput ad leuam didicit gloſſemata uobis.Lucan.10.Te ptolomee
trahat.t.e.l.f.Mart.9.Artemidorus hȝ puerum.f.u.a. Vergili.10.
Anchemolum thalamos.a.i.n.Stat.i.th.Archemorus nec phama
deæ.Ouid.Huius erat ſolemus phrygia.c.u.a.i.Lucret.i. Tutemet
a nobis iam.q.t.u.qđ & teſtatur Seruius ſup.i.Aenei.in eo uerſu.
& uoſmet reb⁹ ſuate ſecũdis.Prudent.Præceptor uehemens eun-
do firmat:& ut ait Serui⁹ qñqȝ biſyllabũ & qñqȝ triſyllabũ eſt:ſic
eſt phẽſus:latius in.2.legito Claud.Hæc alemanorũ ſpoliis auſtra
libus illa.Idẽ.Imploretqȝ tuũ ſupplex alemania nomen.

Margin: Euphemia ſecũda breui.

E Sup.n.lõgat.ut domicœniũ lȝ diphth.catena: neriene
ãbigue ponit ¶ Excipito carcenades piſces apud Op
piani interpreté Lippiũ cuius de piſcib⁹ in latinũ uertit
op⁹.boryſthenes miritenes achemeni⁹ degener bereni
cis ſtelenus:cõpoſita a uenio.& gigno:& ſthenos ut aduéa phœbi
géa ďmoſthenes: & a genos ut archigenes origenes iuuẽis iuuẽilis
ĩgéiũ ĩgenu⁹ orchoméos euméides idaſmen⁹ helen⁹ helena iphige
nia q̃tenus hactenus armeni⁹ horméus hymeneus philopemenis
pœmẽis abdenago ambenus.n.p.& mons ialmenus anaximenes
nyctimene piclimenus achimenides pméo pmenio pthenope & ſi
milia cõpoſita ut pthéius hebẽus aſenech clymene olenos olenus
clazomẽius claxmenæ ochéius.n.p.echeneis piſcis & ga dixmus
a genos breuiari errãt aliq lõgantes origenes:& pſertiȝ iſti idiotæ
cõcionatores.q nihil effutiũt pter barbarié.proh ſupme Iuppiter
nõ ne ſibilo mulctandi eẽnt:malunt ení hi barbaros hére duces:q̃
bonos ſeq auctores.porſena hoc nom̃ ambiguũ eſt.¶ Mart.5.Si
triſti domicœnio laboras.Perſ.trahitur pars magna catenæ.Pi-
cus tñ Franciſcus in hymnis dixit.Aſſertor ſupas catenato demõe
ſedes.qđ aliq adprobãt eo qȝ catena dicat a cane & teneo hæc po-
ſuiſſe uolui ut ſcires lector apđ auctores uarie reperiri ſyllas.ego
ipſe ſemp elõgaré:ut in prío orpheos.Deinde catéatis torquere ſo
phiſmata nodis.Priſc.porrecta boryſthenis unda.Idem.Mirite nẽ
qȝ bonum nardi. Lucan.2. Mundus achemeniis decurrant.m.s.
Vergili. degeneres aíos timor.a.h.q.i. Luca.9.tepida berenicida.
lepti.Ouidi.5.meta. Vſqȝ ſub orchomeno.p.q.c.q.Valeri.Flac.6.
Proceſſere melas & idaſmenus ĩcipit.h.Iuuena.Inſtãtem regi arme
nio.r.q.c.Ouidi.N.r.p.orméi nympha tuos.Auſon.Carcere in ar-
giuo philopemena léta adiit mors in quo uerſu qs fuerit iſte philo

Margin: Concionatorũ error.

Margin: Auſonii locus.

pemenes. Iustinuz legito. li. 32. Ouid. 3. met. Pœmenis & natis. e. h. d. Val. Flac. 6. Ambenus & trunco. m. s. o. l. Idem. Ambenus & geli dis pollés ophiusa uenéis. 13. ex Herodoto Hermolaus legédū esse embolus in cast. Plin. li. 4. ca. 12. inuat. Pídarus Ausonius in perio Ascalaphusq; potens & ialmenus acer uterq;. Sidon. Quicquid ana ximenes euclides. a. 3. Ouid. 2. met. Nyctimenen auis illa quidem. s. c. c. Idé meta. 12. Mira piclymeni mors est. c. p. s. Idem. Noscit achi meniden. i. q. r. Idem. 11. meta. In medio tor⁹ é hebeno. s. i. a. Idem. Et tulit ad clymenen. e. c. m. Statius. 4. th. Olenos ionüs. e. f. h. p. Ouid. met. 10. Olenus esse nocens. Auson. discit duce clazomenio. Idé. Et. i. pumice claxomenas. Val. Flac. 3. Ochenii dedit ille sonū. Lucan. 6. In mediis echeneis aquis.

Val. flacci locus.

E Añ. p. corripit. ut decrepit⁹. ¶ Demá t̃ psepe psepiū ase p⁹ asclepi⁹ asclepiades ioseph⁹ hipœpi licet diphthōgo ¶ Iuuéa. Qui bōa donauit psepib⁹. & c. o. Prisc. A. m. i. quos pellit numé a sepi. Mac. N. m. sanas asclepi⁹ asse rit illas: & qa scribit ασχληπιος. Prudé. i rom. Incésus his asclepia des iusserat. ubi ascle spōde⁹ est. Iuuenc. Vrget mōitis Mariæ pue rūq; Iosephus: & ñ breuiat cōtra aliquos: dicéte Prisciāo Noīa bar bara acutū in fine accétū detinétia more latino declinata acutū re tinere: & penultimá pducere. ut ab Adá adam⁹ Abraham abraha mus Ioseph iosephus. ab aliis tñ Iosippus. dicitur.

Aliquoruz error. Prisciani regula. Iosephus. Iosippus.

E Sup. q. breuis é. ut die qnti qđ ex Aul. Gel. li. 9. discim⁹. obsequor obseqū undequaq;. hác regulá aliq omiserūt: & ı qa ícidimus in obsequiū Scias Ciceroné a Donato ar gui putáté obsequiū prius esse a Terentio dictū: quū añ Terentiuz Plautus usus fuerit.

Aliquoruz incuria. Cicero arguitur. Obsequiū ante Terétium.

e Sup. r. corripit. ut cremera hiera hiero hiericū hiericos hieros: nisi duæ breues in uná lōgá coeát. Manil. Hiera syracusas. s. n. u. a. Ver. tñ ait luco syluestris hyera. lōgá do. e. ante. r. Lactan. Impia hierusalé rabulis. e. c. i iis lector aíaduertito. ¶ Lōgát ista: acheras. n. p. synteresis eueridas. n. p. philere urbs cypen galer⁹ hyspesia ualameris. n. p. apđ Sidoniū. ri cimer ricimeris apđ eūdé. galerit⁹ statera trieteris trieterica bizeres machera abdera beregitan⁹ arcæra neæra cithera cytheron cythe riac⁹ crater⁹ cratera megera furia chimera panthera pseuero: uer ba scdæ cōiugatōis ut doceré docere: & i pria & q̃rta ut ameris au dieris nisi forte sit in ptō aut futuro subiūctiui ut amaueri docue ro audieri legero uidero. si erūt tertiæ tñ i passiui futuro lōgat. ut legar legeris legere uide i. 2. ubi de creméto. Producito ité ppria i

rus ut rugerus: deriuata ut austerus seuerus iberus. breuiato tñ q̃r q̃rus buccerus posterus: obliquos breuiabis ut mulieris carceris ae ris ætheris. demito bizeris creuesteris alteris crateris brachiõeste ris physiteris soteris stateris luteris clisteris poderis ut disputat Co drus. breuianť in riũ ut glyceriũ ministeriũ magisteriuz desideriũ. demito tñ psalteriũ nyceteriũ dicteriũ soteriũ misteriũ baptisteri um: qa græce βαπτηστηριον &. η. in e lõgũ uertiť: citherea & pse uero ambigue qď alii nõ uidere. ℂ Sil. 3. cæsæ germanus acheras. synteresis: qa græce συντηρησισ. & aduerte apud ĩpitos scribi syn deresis p. d. erroris cã fuit: qa apud græcos ꝓferť p. d. nã quoties. γ. ante. τ. poniť per. d. ꝓferť. & per. t. scribiť. Politia. O euerida quod maneat ꝑtiũ sic utiť & Callimachus: quẽ in ea trãstulit Politianus fabula: quã & trãstulit Iacob⁹ Crucius noster. Interpres Laertii. E. e. musæum terra philerũ. Petron. E. r. r. q. e. molle cyperen. Ver. ful uosq; lupi de pelle galeros. Interpres Strabo. S. Inde hysperisiã cel cessamq; in colle. g. Propert. 4. Prima galeritus posuit. p. l. Mar. 10. Non ergo manus ista sed statera. Idem. 6. nec adhuc trieteride ple na. Verg. 4. stimulant trieterica baccho. Priscia. Bizeres primi. i. q. t. u. quãq̃ byzares legendum superius diximus. Enni. succincti cor da macheris. Ouidi. certis abdera diebus. Ason. In fundo patriæ be geritanæ. arcæra & neæra: quia diphthongo. Vergili. super alta cy thera. Ouidi. natusq; ad sacra citheron. Mart. 2. L. o. c. galle cythe riacis. Horatius. 2. episto. confusa genus pãthera camelo. Martial. Dicas & licet ipse perseueret. Asseuero tamen ab Ausonio breuiať in. 6. legito. Val. Fla. 7. N. t. l. a. nec uideris ulla iuuentæ. Hic in sa cerdotes nõ possum qn inuehar ineruditos. legiť autez in funebri euãgelio: tu uideris tẽporis futuri in subiũctiuo scilicet media bre ui. hi nãq; media longa proferunt. Dii boni ut diuerticulum faciã omnino excandescens cogit uehemẽtia: quid (bonos ut multi sunt excipio) quod ineruditi sunť quid ꝙ rudimenta fere percipianť & uix legendo dictiones exprimanť quid ꝙ cænis indulgeanť myro polia tonstrinas quæritenť calamistro cincinnos coaptenť set iaz Augustino audientes fathiscẽtes barbarismorum rimas relinqua mus. & quæ diximus exemplo comprobemus. Verg. ferrugine cla rus ibera. Lucillius. Querquera cõsequitur. m. c. q. d. Ouid. armen taq; buccera pauit. Ver. Postera phœbea. l. l. t. Mar. Ametistinasq; mulierum uocat uestes. est autem Scazon: ubi erum iambus est. sic in prima & quarta Andriæ scæna Terentius mulierem breuiauit: & Plautus in milite dicat aliqs ut est Ascẽsius apud Lucretiũ lõga ri in isto. Si qua uirũ soboles si qua est mulieris origo. cõtextus aũt

Aliorũ incuria.
Synteresis.
Impitorũ error.
In idoctos sacerdotes.
Mulieris penul. breui omnino
Ascensus male allegat.
Lucretius emẽdatus.

mendosus est. muliebris enim legendum asseuero quod ita legit & Põpeius in dictione soboles. sic & nos semp breuiauimus in Theo androtha nato Tragœdia nostra in isto. Chorus mulierum flebat horrẽdas uices: & in illo. Mœstæ mulieres fletibus detis modũ: & ĩ illo. Quid huic molesti estis mulieri perperaʒ. in qbus ubiq̃ mulie tribrachus est: ideo decipitur Io. Pastranẽsis dicens ambigue poni. si iuenias longũ nullo pacto teneas. uel dic figurã esse: qua poteris excusare Marullũ taracon. in hoc. Vt iã nemo sibi mulieri speret ademptũ. alioqui nisi ectasis figura annueret impatibilis eẽt error. tu caueto. Insurgunt contumaces grãmatistæ dicẽtes Priscianum lib. de accentu ꝑcipere mulieris in penultima longari. nõ imus infi cias. tamẽ illud nõ fuisse Prisciani opus in libro de accentu nostro pluribus argumentis cõprobabimus: & si oĩno Prisciani est absq̃ dubio pueriliter labitur. Ruff. fest. in ara. D. u. & physiteras anhelos. Luteris qa græce λουτηρ sic σοτηρ in qbus. η. in. e. uertitur longum. Clistere præter naturam ab illo Macro breuiatur: cui an fidem adhibeas manum non uorto: tamen meo periculo ei nõ ihæ reas. ait enim. A. d. a intus clistere fusus. Ouid. xi. meta. Festa ministeriis in. r. q. l. Idem. meta. 6. Esse põt tristi desiderioq̃. c. nõ autem longat̃ ut inerudite Valla Siculus uoluit. Tibul. Q. m. ridebunt uana magisteria. Vergi. in. cir. Non arguta sonant tenui psalteria chorda. Iuuena. Et ceromatico fert nyceteria collo. Marti. 6. O. a. dicteria dicis in omnes. Idem. 12. N. q. surgis soteria poscis amicos. Paulinus Ausonianus. Q. q. magos docuit mysteria uana necepsi in quo uersu Zoroastrem intellegit regem: qui docuit mysteria ne cepti. de quo Plinius. 2. & 7. natura. histo. & nos in primo Orpheos. & Antiochenus in libris antilogiarũ ut ex Hermolao discimus.

Theoãdrothanatos tragedia nostra. — *Ioã. pastranus fallit̃.* — *Marullus excusatur.* — *Prisciani ñ est opus de accentu.* — *Valle siculi error.* — *Paulini locus ex ausonio.*

ESuper. s. corripitur. ut uidesis apud Persium sat. pria. & esse unã dictionem quidam referunt: licet aliqui duas esse dictiones contẽdant: ut ibi uide sit a uido uidis tertiæ coniugationis. ¶ Demuntur ithacesius uagesus. n. ꝑ. Ecclesia: qa græce εκκλησια &. η. in e longum uertitur: & dicitur (ut ita referã) concionatio: nõ aũt ꝓprie templũ dicit̃ ut in ore sem per ineruditoꝝ enatat. herbesos monéses milesus thermesus pconesus halesinꝰ thelmesis tytaresos obesus obelo galesus halesus poe sis caresis carchesiũ mesis, pneson iesus marpesus lyrnesus megalesia tartesius milesius theumesus megalesos mĩdesius magnesia philesius opesus diocesis synteresis theoresis synechesis: cõposita a longis. ut ãbesus exesus adesus: phrenesis mathesis ãbigua hæc duo sic & pleuresis qd' alii minime uiderunt. ¶ Sil. S. o. g. sedes ithacesia

Videsis una dictio. — *Ecclesia. Aliquorũ error.* — *Aliorũ ĩcu ria.*

bai.Idē.x.sternit tellure uagesum.Idē.14 Nō herbesos iners.n.h.p. p.Val.flac.6.correpto crine monesen.Priscia.Themesus libyæ.n. n.c.s.Idem.saxisq; uiget pronesus in illa.Idem.Hic & halesius fons est.m.u.Lucan.8.magnosq; sinus thelmesidos undæ.Idem.6.Defendit tyratesos aquas.l.q.s.Stat.sylu.3.pecuaria culta galesi.Vergili.10.casus occurrit halesus.Val.Flac.cura uiri dipsanta caresus. Ouidius.7.metamor.liquidi carchesia mellis.super qua dictione an bene dixerit Macrobius in nostris dicemus dubitatiōibus.Horati.car.3.laʒ bis monesis & pacori manus.est autem iambus post spondeum.Vale.Flac.3.tonsas auroq; pronesson.Iesus omnino eē trisyllabum diximus:ut inuenies apud Prudentium:qui tamen ab aliquibus corrigitur in cath.in isto.Iesuʒ ciemus uocibus. & ibi fecerit trisyllabum & breuiarit.e.ante.s.quem ipse sic excusauerim fecisse synæresim.ita q̄ omnino ie longetur nam in dimetro Iambico in primo pede etiam spondeus admittitur.tu tamen fugito. quando fere apud doctos trisyllabum est.Iuuenc.2.simul accipiebat iesus.Vergi.q̄ sit marpesia cautes.Ouid.13.met.Lyrnesia mœnia dextra.Ausoni.C.i.s.equos tartesia calpe.hic declarandum Ausonii locum duximus.Aut auus aut proauus antiquor aut fuit oliʒ. Tartesiorum regulus.fuit autem Argantonius:qui ut testatur Plinius centum quinquaginta uixit annos.suo iure uixerit exempla persequar.Ouid.2.trist.I.a.milesia carmina secum.Stat.in th.queʒ per theumesia tempe.Idem.7.quos pinigeris megalesos in aruis. Ouidi.5.metamorph.& celedo mindesius occidit astreus. Idem in ib.adimantum philesia regna tenentem.Idem.i.trist.I.m.portus& opeson & arces.alia longantur:quia per.η.græcis scribuntur. Prudētiū defendo. Ausonii locus. Argātoni⁹

Ante.t.longať.ut arete alcinoi uxor cacoœthes. ¶De mito hecatebeletes cercetii pometius icethaon archetius aetion uenetus:quāq̄ a Francisco Petrarcha uenetia pro regione longe ť q̄a aliter nō posset in heroico stare. Atq; adriæ īperitans alterq; uenetia mūdus.amethystus & si amethysus melius dici aliqui insinuent.ab arete cōposita ut aretusa panaretus massagetæ macete:obliquos.ab hebes hebeto heretic⁹ nepeta phaetō phaetusa:nomina in etas.i.āte e hñtia ut pietas ebrietas hypethaon nomen ꝓpriū ascetus.n.p.epitheton syntheton cacosyntheton aganoteta tayget⁹ taygete trieteris trieterica iapetus Iāpetiæ chrysendetū antithetū:obliquos a noībus in es ut segetis interpretis.demito ceretis agnetis locupletis qetis lebetis daretis hermetis thaletis philoctetis chremetis pheretis magnetis. breuiato naturaliter piretrū feretrū pharetra triquetra:& q̄dā alia quæ ca-

men propter.t.&.r.longari possunt.uietus hoc nomen ambigue: sic temetum:quod alii non uiderunt. ¶ Arete longatur apud graecos.& fuit Alcinoi uxor:& re syllabam non breuiat ut docuit perperam Tortellius:qui & Iunianum in errore municipalem habet: & qui tam pueriliter ĩfantarieq; deceptus est:q̃ alium amplius nõ posse crediderim:& nititur illo Satyrici sat.15.Mouerat ut mẽdax aretalogus.putans duas esse dictiones.scilicet aretae & logos. falleris Arretine cum municipali in errore tuo.ubi ingenium tuum illud est:ibi autem una est dictio.in qua etiam lapsitat Domitius cũ Mancinello.Chalderinus enim scribit(hunc adpello tantũ ut ĩterpraetum primarium)aretalogus dici ab αρετησ idest uirtus:cui eru ditiores reclamant.componitur autem ab αρετοσ. idest placitus & logos sermo:quasi placita loquens.in Domitii errore Antonius Nebrissen.etiam militat:de qua dictione apud Callepinum & Nestorem legito.Iuuena.Scribendi cacoethes & aegro.i.c.s.est autẽ dictio quadrisyllaba ubi quid scribat Georgius Merula(Politiano teste)eliminandum est.Suetoni. Noster erit paean ille hecatebeletes.quod carmen apud Suetonium inuenies in Caesaris Neronis uita Ptiscia.Post hos cercecii iuxta.q.t.u.Idem.Purpureoq; amethysos inest.s.c. Vergili.7.Pometios castrumque inui.Idem.10.imbrandes icethaoniusque tymoetes.Idem.12. Archetium mnestheus.e.o.a.Ouidius.3.Fast.& ueteres aetionis opes.Iuuenal.7.c.uendunt amethistina conuenit illis.Stat.in ach.Quo macetae sua tela.c.q.t.Martia.tardant hebetantque palumbi.Arat.Quum tamẽ heretica nigredine.p.a.Seren.Siue apio nepetas tereticum.m.i.aliqui tamen nepitas legunt. Valerius Flaccus.6.E.n.magnanimos hypethaona gesso.Stat.6.thebai.Asceton increpitant.m.q.n.c.a. theton composita breuiantur:quia similiter graeci. Vergilius.Taygetique canes.Ouidius.3.Fast.Taygetenque ioui.Idem.Quam satus iapeto mixtam.f.u.Idem.Candida lampetie subita.r.r.e.Martia.xi.pueros chrysendeta mensas.Vergi.10. Qui cerete domo q. s.m.i.a.aduerte li ceritis penultima breui inuenies testibus Capro & Prisciano uenire a nominatiuo hic & haec ceritis.Martia. Vxorem quare locupletem ducere nolim. Vergili.5.pulsat uersatq; dareta.Iuuena.& mite thaletis Ingenium.Stat.9.th.I.p.a.q.t.set cassa feretis.Silius.Qui magneta secant.s.h.i.m.in temeto errauit Omnibonus tantum breuiari scribẽs:quum sit ambiguũ.in.6.uideto.

Sup.u.longatur ut sueuus parasceue quia graece παρασκευα ξο.¶ Excipe beneuentum.& composita a bene & male ut beneuolus maleuolus. ¶ Ausoni.q; campana in beneuento.

Marginalia: Caeterorũ ĩ curia. / Aretae. / Tortellii error. / Iuniani idẽ error. / Iuuenalis a uitio defenditur. / Domitius Mancinellusq; lapsitant. / Anto.neb. error. / Geor.merula errat / Ceritis. / Oibonus errat.

¶ De.i.in mediis syllabis. Cap.4.

Ante.b.corripit.ut sensibilis aliqui nullibi in exé plú producunt quam dictioné apud idoneos ue lut barbará nó inuenies auctores:unde te admo neo ut nusquá nó nullibi dicas. ¶ Demitto oriba sus:& cóposita:quæ per simplicia cognoscunt ut prælibo. ¶ Lucre.2.Et insensibili nó credas sensi le gigni. Ouid.3.meta.dorceus & oribasus archa des oés.& græci scribunt ορειβασος & ει in i longum uertitur.

Nullibi triuialis dictio.
Nusquam.

Super c breuis est.ut su picor qñ ab aspicio sic cú simili bus compositis:mordicus ubicúq; & hic Sulpitio adhæ rebo ubicúq; ambigue poni edocéti quem falso Nestor corrigit:& noía in icus ,ppria quæ a substátiuis uel adie ctiuis formant addita cus ut a fœdus fœderi fœdericus Theodori Theodoricus dominicus.sic & noía barbara ut alaricus.aliqui ta men uolunt talia elongari.qbus astipulat Clau.dicens.Res alarice tuas. ¶ Longato ista solopichyum phœnicopterus apud Iuuena lem inspico cas íspicor despicor a spica palici sicilices febriculosus apicius extrico aricia seticulus uaicus.n.p.extricatus triuicum cor nicula apricus amicus inimicus umbilicus formica formicinus no uitius pudicus pudicitia lorica cornicor pedico non é & uerbú le ctica mirica maryca cuniculus caycus embicus médicus mendico uesica uesicula ceruical urtica postica posticú anticum anticus an tica lumbricus rubrica obliquos a radix radicitus prædico cis mul ticium lassei picium conuicium quod nomen a uitio non uenit ut perperá aliqui pcipiút ex Marcelli opinione:quum structus camœ nalis aduersetur:set a uoce quasi cóuocium.ideo qui per.t.scribunt delirát o h nisi auctorem proferam reluctantur. Vlpianum en ecce profero iuriscósultorum spirarchen.in lege item apud labeoné pa ragrapho.Ait pter digest.de iniuriis & fam.lib.cuius uerba sunt. Conuicium autem dicitur uel a concitatione uel a conuentu: hoc est a collatione uocum:quum enim in unum q̃ plures uoces confe runtur:conuicium quasi conuocium dicitur.Pompeius uero a ui cis in quibus primum habitatum est oriri ait.qualicunque quanti cunq; tanticúq; periculum redimiculum equicolus cuticula cani cula tegeticula craticula labicú ustica nassica pallicus nessica:noía γιχι ut beronice polynices thessalonices andronica:uaticanus nu micius bebrycis orichalcum ambigue hæc quattuor.sic & phœni ceus tot non uidere:qui ante me scripserunt. Producito etiam ob liquos ab adiectiuis & fœmininis in ix.ut selicis pernicis idest ue

Sulpitio hereo.
Nestoris error.
Marcellú non admitto.
Cóuicium unde.
Aliquoruz error.
Vlpianus iuriscó.spirarches.
Aliorú incuria.

locis lodicis.hinc demito pernicis a pernix qđ nomen uenit a per-
neco unde perniciosus.natricis istricis salicis masticis filicis masty
cis pistricis laricis coxendicis onycis:si uero obliqui erunt a mascu
linis in ix breuiantur ut calicis excipito sandicis spadicis bombicis
cæycis phœnicis.Postremo nomẽ in ex obliquos reddit breues ut
uerticis silicis.hinc tollito uibicis:patricida matricida homicida
naturaliter breuiant.sed apud poetas annuente uersu longantur.

Cæterorũ i curia.

super qua re nullam cæteri fecere mẽtionẽ.Fulica auis a Furio An
tiate longat.Vt fulica leuis uolitat.s.a.c.ut habemus ex Aul.gelli.
li.18.cap.11.doryclus ambigue ponitur.¶ Hora.3.car.Integer lau
do fuge suspicari.unde miror Callepinum dicentem suspicor & cõ
spicor uenire a spica ut inspico apud Vergili.ferroq; faces inspicat

Priscianus defensus.

acuto.& ibi ait Priscianum nõ audiendum esse dicentem hæc uer-
ba ab aspicio descendere.ego autem Prisciano assentiens Callepi-

Callepinuz non admitto.

num non admittam cogente sic structura camœnali mox est pro-
pter differentiam ut diximus Horat.diuellere mordicus agnã.Ca
tullus.Dii magni solopichyũ disertũ.nõ autẽ solopachyũ legas:ut
diximus.nã ϖηχισ non ϖαχισ dicit.unde Oppianus quẽdã piscez
ισοϖηχυν.idest cubitalẽ nominauit. Ouidius.5.metamor. Stagna
palicorũ rupta feruentia terra.& palisci nõ dicuntur ut pperaz pu-

Tortellii error.

tat Tortellius dicens esse cõpositum a græca & latina dictione no
mẽ:quem errorẽ uel infantissimus facile pcipiet.Enni.Incedit ue-
les uulgo sicilicibus latis.Catul.Verũ nescio quid febriculosi.Iuue
na.sat.4.Quæ miser & frugi non fecit apicius hoc tu. Horati.me
cœpit aricia roma.Vergi.pariterq; seticulus asper.Sil.i.& mutãtez
membra uaicum.Horat.sat.3.M.n.a.h.unde extricat amaras.Idẽ.
si pugnat extricata densis.Idem saty.7.nisi nos uicina triuici.Idem
moueat cornicula risum.Martia.Iam peruenimus usq; ad umbili-
cum.Iuuenal.tetrumq; nouicius horret.Perscia.tecum graue cor-
nicaris inepte.Vergili.te nostræ uarre myrice.Martia.D.e.habita
re cuniculus antris.Lucreti.6.tum plena animæ uesicula parua.
Seren. Lumbrici quoque terrestres.m.o.Perscia.masuri rubrica
notauit Iuuenal.2.saty.quum tu multicia sumas.Sil.8.rastrisque
nouant equicola rura.Per.S.e.a.curuata cuticula sole:Idem.E.q.
a.s.insana canicula messes.Martia.Dat tibi fecundos iuli tegeti-

Oĩboni error.

cula somnos.Idem.P.t.incurua craticula sudet ofella:& in his er-
rat Omnibonus dicens.i.ante cula tantummodo lõgari in cuticu

Nestorem nõ admitto.

la quum & in aliis lõgetur.Nestor uero ait in uiticula ti breuiari.
& apud Vergiliũ in diris.Dulci nãq; tumet nõdũ uiticula baccho.
obelo cõfodiendã dictionẽ & asterisco uitecula substituendũ esse
edocet

edocet:puerilique ratione motus innuit uiticula nõ esse ut craticu-
la:& alia quæ diximus eo q in uiticula ex primis tribus syllabis da
ctylus optime posset confici:non sic in pfatis dictionibus : an quæ
dixerit placeant pilifacio:me tamen non habebit municipalem:&
quia utor sæpius municipalem habere eleganti metaphora intelle Municipalé habere.
go esse eiusdé opinionis.uelut dicimus municipales eiusdé munici
pii.Sil.12.ingressus & arua labici.Hora.Valles & usticæ cubantis.
qd' Nessica lõget Priscianũ de accétu legito.quãquã alias illud Pri Callepini error.
sciani nõ esse opus dicemus.Mart.In uaticanis cõdita musta cadis
licet ambiguum sit cõtra Calepinum dũtaxat breuiari dicentem:
sed multa non spernenda legito in.6.Stat.clari polynicis ad ignes.
Iuuen.modo sub lodice relictis.aduertas lector cõtra grãmatistas Cõtra grãmatistas.
grãmato cyphonas idest necessitate urgéte submisso capite papyrũ
supra genu tenétes:dici in nominatiuo lodix non lodex Prisciano Grãmatocyphones.
teste.Lucil.sat.2.Si natibus natricem.i.c.e.c.Calp.hirsuta spino-
sior hystrice barba.Sere.c.a.i.geminæ coxendicis umbras. Proper.
uel sit sandicis amictu.Vergil.g.3.Spadices glaucique color.memen Spadix.
to Spadica apud doricos auulsum e palma termitem cum fructu Termes.
adpellari:ubi Thermes dicitur ramus e tronco decerptus.sic decla A.gellii locus.
rabis apud Au.Gellium lib.2.cap.26.Persi.Si puteal multa cautus
uibice flagellas.de ambiguis in.6.aspice.alia exempla nõ exequar
quia aut repertu facilia sunt:aut alias induxi.

D Præcedens.d.corripit.ut stoicidæ mitridates calydoni-
us chelidonia ambiguũ est. ¶ Demito eueridas.n.p.ca-
lidonius a sylua britániæ:quãquã caledonius per.e.me
lius scribitur.chelydonia nelidis a nesis posides apud Iu
uenalem saty.xiiii.abydus pisides populi alibida syridame dauidis
psophidis eidé meridies ibidé trucido matricida patricida homici
da occido.i.interficio a cedo cedis:cecidi a cedo inciduus & cõposi
ta a cedo succidaneæ ut ait Au.Gel.lib.iiii.ca.yi.cõposita a fido fi-
dis ut subsido insido cõfido eligidiũ apud Perusiũ acidalia fastidio
fastidium fastiuitus crepido crepida apud græcos:apud nos corri-
pitur:longato etiam nomina propria in ides ut lycorides pherecy-
des aristides:& patronymica a nominibus ĩ eus diphthõgũ:ut the-
sides coronides alioq patronymica breuiantur ut priamides.bellides
tñ longatur in patronymico masculino sic & lycurgides ut etiã ad
notant Codrus & Priscianus.Lõgato etiam cupido cupidinis libi-
do cõsidero desidero desiderium formido nomé & uerbum cõfido
collido qa simplicia lõgant:chelydrus dauidis quotidie euripides
hæc quattuor ambigua sunt tot alii non adnotarũt.sic uñ & ibidé.

Aliorũ defectus. Geor. uallá non admitto.

¶ Iuuena. Stoicidæ quid.n.falsi.L.s.q.in qua dictione ut non placet: ita ferendus non est Georgius ualla dicens stoicidæ fœminini esse generis.an audiendũ ei sit doctiores iudicét.Ouidi.ulti.meta. Cinyphiũq; iubam mithridateisq; tumentem.Politian.O euerida qđ maneat pciũ.& sic Callim.qué in ea fabula transtulit.Marti. Quinte Calidonios.Ouidi.u.b.Columel.xi.Purpureæq; chelydoniæ.p.q.m.quáquá ibi caledoniæ legaẽ melius.Sta.Syluaq; quæ fixam pelago nesida coronat.Luca.admouit sexton abydo . Priscia. Post hos pisidum pinguissima.r.c.Idem.Nec spacio distat uesidum littora.L.Verg.in cop.Huc alibida ueni.f.i.s.a.Hora.Tu ne syrida me.a.d.f.a.Iuuenc.E.h.m.daui is origine ioseph:tamé ut dixi ambigue ponitur.Oui.in meta.V.s.o.psophidaq; cyllenemq;.Iuuena. Ire uiam pergant & eidem incúbere sectæ.Hora.inclinare meridiem.Vergil.ter fluctus ibidem.ad placitũ poni Sulpitius scribit cui hæreo:quáquá Nestor corrigit & a me rephensus nisi merito id cõprobet.Verg.primosq; trucidant.Auso.Matricida nero.Idé.ut parricidæ.r.a.d.& ait Priscianus ubi de accentu (uel quicunq; fuerit) parricida matricida:ideo longari in penultia:quia e longa in i.productum uertiẽ.Sta.summis insiditur astris:nec talia cõposita a sido sidis tertiæ coniugationis i.ante d.breuiant ut uult Callepinus ex quo Benedicti philologi minus mihi adulatur opinio dicentis insidias ab iſido uenire:quum refragetur syllaba:sed ab insideo potius idest dolose aliquem expecto:Mart.6.Ludit acidalio.s.n.m.a. n.Iuuena.Subsidunt pennæ.Idé nulla crepido uacat.crepida apud græcos longatur Theocrit.edyl.5.ταῦτα κρηπῖδες ταῦτα καλὰ μισηφόροι ἄνδρες.apud nos breuiatur.Horat.in sermo.Chrysippus dicat sapiens crepidas sibi nunquam.Pers.Non hic qui in crepidis græcorum.l.g.Ouidi.in ib.Stella lycoridæ cui fuit æqua.u. Seren.S.q.n.paueat pherecydis fata tragœdi.Ouidi.2.trist.Iunxit Aristides.m.c.s.alia facilia repertu sunt.Euripides omnino ambigue ponitur contra aliquos contumaces:qui in suis nugamétis lõgari tantum uolunt:quod in.6.poteris uidere epogra.

Sulpitio hereo. Nestor repræhésus. Prisciani regula. Cellepinus Callepinus errat. Benedicto philologo nõ hereo. Insidie uñ. Crepida. Aliquorũ error.

Ante f.breuis est.ut periphas antipho antiphus. ¶ Demito meliphilla serypho alifanus alifani calices alifanum oppidum cayphas hoc nomen ambigue inuenio. ¶ Ouidi.Teq; senex pcripha.Pindarus Auso.in perioc. Antiphon ingenti prostratum uulnere fundit.Verg.g.3.Trita meliphilla.e.c.e.g.Ouid.Planamq; seryphon.Sil.xii.Orythia domos hinc alifanus iacco.Horat.sermo.2.inuertunt alifanus uinaria tota.de caypha quod ambiguum dixi in.6.legito.

Sequente.g.optat corripi:ut prodigus. ¶ Demito coc/ciges pisces apud Oppianum.salpyga uestigo uestigiu3 depygis fastigium lestrigon uectigal præstigia præsti. giator secundum quosdam quia a perstringo.tamen i/uenio breuiari:quod placet ut inferius in exemplo dicam:longato item nomina in ga & in go ut auriga caligo: porrigo porriginis apud Iuuenalem & uitiligo apud Lucilium pro macula.legito Pō/peū pter caliga.longato itē quadrigæ affligo cōfligo castigo insti/go:in compositis aduerte:quia simplicia sequuntur. ¶ Lucan.9. tuas metuat salpyga latebras Claudia.3.rap.uestigare domum.p. c.a. Vergili.& uestigia pressit:ex quo Sedul.noscitur dicētis error. Vestigiis calcare suis.set a Iano Parrhasio doctorum lampade ex/cusatur ut duo.ii.in unum uertantur.Horati.Depygis nasuta bre ui Ausoni.intrent fastigia nubes.Ouid.2.pont.Q .n.a.lestrigona deuouet aut quis.Horati.Annonæ quoque uectigal mercesq; se/quentur.Marti.Capel.4.Et iners marsica dudum fieret præstigia strix.est autem carmen Ionicum a minore quattuor Ionicos a mi nore recipiens:in quo stigiatrix est Ionicus minor duabus primis breuibus & ultimis duabus longis:illis qui uolunt longari si exē/plum afferant adhærebo.Iuuenal. Quum pateant altæ caligan/tesq; fenestræ.unde emaculato carmen Sil.xii. Ac iuxta caligante situ.lege.iuxta ac caligante:aliter uersus claudicaret.Iuuena.ueni/am caligatus in agros.Lucil.libro.xiii. Arcubus inter sese armis cō fligere cernit.

Quorūdā error.

Sedulius excusatur.

Silius ema/culatus.

Super.l.corripitur.ut attila rex massylia urbs galliæ. ¶ Demito Dactylotheca apud Martialem.massylia ly biæ regio manilius manilia oileus pātilius seruilius au silena pamphylia pamphylus la lum pamphylis uēilia agilinus triphilis agileus cōpilo:quia a pilo idest expolio:ut in ter/tia epographia:ubi de.i.ante.l.diximus.longato etiam neutra in.e ut cubile incyle mantile sedile crocodilus creopylus eryphile pro uxore amphiarai.pugilares asylum mirmilo cordilus arg.letū pe/tilia masylus uespertilio asylas conchilium quod alii conchile di/cunt:nomina in ilis ut hostilis exilis quintilis: aliqui etiam futilis adiungunt:quia a futio quartæ uenit coniugationis:ut est Callepi nus:tamen inuenio breuiari apud Vergil.xii.Mortalis mucro gla cies ceu futilis ictu.demito ista quæ breuiantur omnino agilis da/psilis nubilis utilis pestilis parilis humilis futilis altilis:& nomina in bilis quæ breuiantur ut amabilis.rutilius eryphile catylus galilæa seruilius hæc quoq; ambigue ponuntur.tot alii nō uiderūt ¶ Sidon.

Callepinū no admi/to.

Aliorū icu ri.

E.t.i.t.diffuderat attila turmis.Lucan.Maſſyliá delere uacat Iuue
na.accuſat manilia ſi rea non eſt.Horat.ſer.1.Men moueat cimex
pantilius aut.c.q.Sil.5.aderit ſeruilius armis. tamen indifferenter
reperiri.in.6.edocebo Lucan.E.g.reſidens maſſylia ferro Catull.
Auſilena fuit.i.d.c.Priſcia.pamphylia clauditur iſto.idem.Páphy-
lumq; latus.Idem.terræ pamphylidis aris.Idem zephyrum triphy
lidis aris.alii dicunt poſitionem eſſe. Vergili.x.cui diua uenilia ma
ter.Idem.xii.Troes agilinq; &.p.a.u.Horati.Leuis agyleu.eſt ná-
que carmen adonium.Idem.Nec te compilent fugientes.h.i.h.Iu-
uenal.A.e.p.c.crocodilon adorat.& non imerito quádo græci cu3
ει κροκοδειλον ſcribant.Interpres Strab. Ante creopyli Iuppiter
at fueram.& hoc ex Callimachi epigrammate. Vergil.mœſtam-
que eryphilen.ſi uero eſt Sibyla eiuſdem nominis.e.ante.r. longa-
tur penultima breui. Tibul.2.Eriphyle phœbo.g.q.q.m.Iuuena.
Auſonius emaculat⁹ Nec pugilares defers.Auſoni.Quis mi miloni.c.æ.t. Marti.prio.
Argiletanas maius.h.t. Vergili.P.p.ſubnixa petilia muro.Ouidi.i
phil.S.n.f.& ueſpertilio ſtridunt. Vergili.coryneum ſternit aſylas.
Iuuenal.Horum ego non fugiam conchylia.m.p.i.Auſoni. Quiſ-
quis ab exili progrediere loco.ubi impreſſi codices exilii duplici.i.
in fine habent.hic(ut opinor)Lauerniones & mihi detrahentes in
ſurgent ꝙ minimas impreſſorum adnotem labeculas: taceant hi
litterarum hoſtes:qui ſi ipſi ſcriberent:aut adnotare minus ſcirẽt:
aut labeculas labeculis contaminarent.Iuuena.ſaty.5. Ad nos iam
ueniet minor altilis.i.p.Martia.Sutilis aptatur crinibus.a.r.

Præ.m.curtari debet.ut polymeſtor redimitus: quáq;
Prudentius dixit in pſych.ipſa redimitos olea fronden
te capillos. ¶ Longantur uero adimantus.n.p.theoti-
mus.n.p.adrimachides arimathia ariminum diſcrimẽ
dicrimino patrimus matrimus quadrimus rudimẽtũ pauimentũ
opimus opimius opimianus apud Martialẽ.ſublimis illimis ſuffi-
mẽ ephimerida amymome alimon amymone achimenides archi-
medes:qđ tñ ambiguũ íuenio:lõgato ẽt enthymema.primã í pñti
pſonã pluralis q̃rtæ cõiugatõis ut audim⁹:& oĩa ab ea deriuata ut
molimẽ mu̇imẽtũ ueſtimẽtũ:de noĩbus í mẽtũ pulchrã Priſ.regu-
inquimus media breui. lã í hac epogr.ubi de.u.añ.m.narrabimus:tñ ſi íuenies ígmus bre-
uiari í hoc apud Hora.prĩo ſer.Cõi ſenſu plane caret íquimus heu.
erit quia eſt anomalum.Præterea Probus uult in omni ſubiũcti
Probi regula. uo oĩum cõiugationũ ꝙ in pfecto & futuro pluralibus penultĩa lõ
getur.ut amauerimus audiuerius legito qđ dixius in.2. epogr.ubi
de pterito in imus diſeruimus:ſed iã reuertamur ad cõpoſita:q̃ oĩa

sequuntur simplicia. ¶ Ouidius.xiii.metamorpho. V.a.a.diræ po lynestora cædis.& scribas per.m.non auté per m & n.ut docet Tortellius Ouidi.in ib. Quiq; in adimantum ph.r.t. Quint. Catul. Au fugit mi animus credo ut solet ad theotimum. Sil.9. Vulgus adrimachidæ pariter.g.a.c.Iuuenc.4. Hic ab arimathia nomen gestabat Ioseph. Luca.i.inaudit ariminum & ingens. Sta.primo the.frõtem discriminat anguis. Oui.primo art. Tale rudimentum.t.s.n.d. Lucil. Verre pauimenta.a.e.u. Ouidi.3.fast. Sanguis equi suffimen erit. Iuuena.saty.6. Cernis ephimeridas.q.n.c.e.i. Sabi.in episto. Si neq; amymome.n.l.f. Idem. Ciceq; & alimone nata. Ouidi.6.metamor. Argos amimonen ephyre.p.u. Idem. Noscit achimeniden. Martia. Capel. Archimedea astrificâte manu. Iuuenalis. Torqueat enthymema nec.h.s.o. Ouidius.13.metamorph.fossas munimine cingo. Catullus. Dehinc quum millia multa fecerimus.

Tortellii error.

Præcedens n breuiatur:ut circino inquino destino:amineum sardinia licet hæc duo ambigue:qđ alii nõ uiderunt.excipiant larinas amerinus.n.p.mácinus bouinator paupertinus ueterinus cirinus selynis prodino intestinũ lepinus mons puluinar halesinus cõfinium acesinus mosini perusinus couinũ caudinæ corphinũ uerginius hercinia sylua apđ Senecã. Verginia.n.p.phorcynis opiterginus echinades genuinus inclino ppino opinor opinio triclinium qđ ambiguum est cæteris nõ adnotátibus:& obliqui a trachin ithinus caminus euxinus pachynus licet ista duo ponant ambigue.erynis thelchines salinum erasinus.obliqui ab acinax.ut apud Horatium. Medus acinacis.antoninus ut ex Lápridio habemus. Flauinius ortinæ argantoninus iphinus catinus cõcinno licet põne. Spoletinum festinus oino supinus lacinia altinũ petrinum casinum urbiuum matinus matutinus rudinus rutupinũ lucrinus locrinus murinns uelinus arpinuz hirpini leontini uolscini antinus appenninus lauinum salentinuz resina scatinia quãq; hæc duo indifferenter ponuntur: qđ maiores mei nõ uidere·sentinũ aquinũ utinũ turrinus bizantinus tripholinus uicinus uicinia cuminũ ticinũ:set uideto iferius quid de hac referã dictione.producito quo 3 tintinabulum hymine myrsinos eryneos myrina:noía propria in inus ut martinus iustinus cratin9 hinc excipito fuscinus cælinus lycinus murinus hebrinus morin9 producas ité deriuata ut quirinus.demant diutinus pristinus hornotinus quatinus christallinus prasinus amygdalinus glaucinus myrrinus coccina lanthiaus hiacynthinus apyrinũ crocinũ opori

Aliorũ ícuria.

Cæteri nõ adnotarũt Alii non uiderunt

nos chimerinor crastinus hiccine hæcine hoccine nondinæ bombycinus amethystinus sandycinus serotinus protinus oleaginus bissinus faginus smaragdinus: quod nomen apud Poetas christianos ambiguum inuenies. Clandestinus mediastinus lõgant nõ breuiant ut male sentit Oibonus cũ Io. pastrano. quos forte decepit Tortellius in dictiõe hiacyntthus eadẽ scribẽs. lõgato deinde noĩa Prisciano teste ab habẽtibus. t. Venẽtia ut tarẽtinus pnestinus aretinus. demito adamãtinus hiacynthinus amethystinus: lõgato i super hñtia. i. ante na ut sagina hemia cercina collina sarpina aruina farina cortyna libitina culina piscina de qua dictione uide Priscianũ i possessiuis. hic demito fœmina lamia fiscina pserpina trutina buccina mutina sarcina fuscina eleimosina statina squatina piscis catina asina fellicina sophrosina ruspina euphrosyna casina comœdia. Plau. patia sasina machina libina. Productio demũ aliq̃ noĩa ppria in ne ut neryne neptunine adrastine: obliquos a nominibus ĩ in. ut salaminis delphinis q̃d ẽt delphinus ni dr̃. hic difficillimum est oĩa sub regula cõtinerinã potius exẽpla edocent. ¶ Studiose lector hic exẽplis supsedebimus: q̃a apud Nestora. lib. 8. inuenies: aliqua tamẽ quæ ille omiserit: aut in q̃bus aliquid eruditionis edocebitur ad ponemus. Verg & me destinat aræ. sic destinatus cõtra Franciscũ Maturantiũ dicentẽ destinatũ apud Iuuenalem produci sat. 4. Et domini gladiis iã destinata: sed olim. uere opinionẽ firmauit suã: set fallitur. nã codicem mẽdosũ uel myops nosceret & destinata obelo expungendũ: & festinata asterisco substituẽdũ: & q̃a obeli & asterisci mẽtionẽ fecimus nõ iucnustũ erit declarare q̃d sibi uelint dictiões. Obelus aũt erat uirgula in trãsuersum educta qua utebantur quoties una erat oblinẽda dictio aut expungẽda hoc modo —— Asteriscus uero erat Stellulæ forma: qua utebantur quoties aliam idoneiorem loco ineptioris interponebãt dictionã hoc pacto * hæc dixisse uolui ut memoriæ mandares dũ exempla psequerer. ex hoc ẽt miror Vnũ (cuius pco nomini) alioq̃ bonũ litteratorẽ sic dixisse. Vtpote quæ nato male destiata diu añ cui penitus nõ hæreo. Sil. 8. At larinatum dextris. s. b. a. Idem. in eodem. fortes amerinus & armis. Idem. 9. Mancinus gaudens h. q. u. p. Lucil. xi. Hic strigosos bouinatorq; ore improbus duro. ubi bouinator. i. tergiuersator interpretatur: quanq̃ aliis bouiator legit Sidon. Angulus iste patet paupertinusq; recessus. Lucil. 5. Et genus omne quod est ueternio semine ptum. Iuuenc. 2. Cyrinus proprii cui. t. p. o. f. Sil. 13. palmis quoq; onusta selynis. Ennius. Prodinunt famuli quum candida lumina lucent. ubi prodinunt idest p

Oiboni & Io. pastrani error.
Tortellii idẽ error
Clandestinus.
Mediastinus.
Casina p lauti comœdia
Delphin
Delphinus
Frã. maturãti⁹ fallit.
Iuuenalis a uitio defensus
Obelus.
Asteriscus.
Vnum miror.
Lucilii locus.
Bouinator
Ennii loc⁹
Prodinũt

deunt interpretandum eſt.Lucre.2.Inteſtinum habeat cunctis.i.r.
a.Columel.quæ ſignat monte lepino.Priſcia.Hic & haleſinus fons
eſt.Idem.ſibimet confinia iungens.Idem ſcopuli fundũt aceſinem.
Idem.Moſſiniq; domos.p.q.l.t.Luca.i. His cæſar peruſina fames.
Idem in eodé.monſtrati belga conuini.Idem.2.ultra caudinas.ſ.u.
f.Idem in eodé.Ad te corphini ualidas.c.m.Iuuena. uerginia gib-
bum.& aduerte antiquos.Verginiam non uirginiá ſcripſiſſe li cre Verginia.
dendum marmoribus:unde Politianus Vergilium nõ Virgilium Vergilius.
dicendũ innuit:quod ꝓbo.Idem.T.n.ſ.qd enim uerginius armis.
Luca.9.late phorcynidos ora meduſæ.Idé.4.Hic opiterginis mo-
les.o.c.Idé.6.oblimat echinadas undas.Sta.6.the.nec opinio fine
reponunt.Catul.cõceſſerit incola ithini.Val.flac.2.Trãit ad iphi-
non iiſdem.q.a.i.Iuuena.Tot pariter pelues tot tintinabula dicas.
licet uerbũ apud Catullú breuieſ.Tintinant aures:eſt aũt principi Tintino
um ſapphici:ubi trocheus eſt in primo pede.Interpres Strab.8.Et
quantum hymine myrſinos & ultima claudit.Oleniæq; petræ.Idé
13.Tu populos conſiſte tuos ad eryteon hector:Idé.12.a.i.u.monu Ticinus.
menta myrinæ.Ticinũ uel ticinus apud Siliũ tum lõga:tum breui
media reperit:ſed ut cõquerit Franci.Philelphus.Silii codex ubi-
cũq; ci ꝑducitur deprauatus eſt ab uno:ut ſui erroré carminis tue
retur:quæ tñ quũ ubicunq; Siliũ nõ corruperit eius fraus dephen- Silii codex
ſa eſt.Nã inuenies ticinũ apud Siliũ duabus primis longis lib.1.5.5. corroptus.
6.9.ubi corruptũ codicé aſſeuero.libro aũt.6.Tale carmé eſt.Ad Neſtor fal-
de etiã ticini ſpumãtes ſanguine ripas.qđ carmen uerũ eſt.qđ cogi litur.
tans Neſtor allegat Sereni carmé.Allia ꝑcepit ticini ſnia necti:ſed Serenus
decipit.nã apud Serenũ nõ ticini:ſed Titini legendũ eſt.de Titinio emendat⁹.
facit mentioné Nonius Marcellus in dictione Toga & in dictione
argutor.His enim fuit poeta togatarum ſcriptor:ut diximus & ex
Sereno coniicimus.hunc etiã ſæpius inducit Priſcianus.non eo ta-
mé inficias ci ambigue poni:ut in.6.dicemus:ſet uel poſito pigno
re affirmauerim ticinũ in prima ſemper breuiari:qđ Baptiſta Pius A.Baptiſta
denegat:qui forte propter Silii exempla fallit corruptiſſima.hinc Pio diſſen-
it ut Iouiano Põtano in fine hexametri.ticinide terra.primã lõgã ſio.
ti minus hæream.Martia.Septem iuſtina bibatur.aduerte ut ſæpi
us diximus ſubſtãtiua aliquãdo primitiuoꝝ minus ſequi ſyllabas.
ut Iuſtinus iuſtinianus:in qua dictione ſecunda breuiatur:quã pro
tenſam in primitiuo uidemus.Itaq; ut omnibus ſatiſfaciã carmen
græcũ in mediũ afferendũ duxi:qđ nõ minus bonaꝝ litteraꝝ ſtu-
dioſis erit gaudio:quã legũ candidatis oblectamẽto.Præſertim ſi
totũ epigrãma Angeli Politiani munere oibus cõe & domeſticum

quod in digestorum florentiæ uisitur frōtisspicio oculis subiiciā.
Βιβλον ιουστινιανος αναξ τεχνησατο τηνδε
Την ρα τριβωνιανος μεγαλω καμε πα μβασιληι
Οια τις ηρακληι παναιολον ασπιδα τευξας
Ηε πημαρμαιρουσιν αγαλματα παντα θεμιστων
Ανθρωποι δασιης τε δορυκτητου τε λιβυσσης
Ευρωπης τε πιθουνται ολου σημαντορι κοσμου.
¶ Nos autem experiundi ingenii gratia sic latina fecimus.
Hunc Iustiniani fabricauit cura libellum:
Ipse Tribonianus quem condidit omniregenti.
Herculeo ut quis agens uaria undiq; scuta lacerto.
In quibus actarum fulgent mira omnia legum.
Ast homines asiæ:uictæq; libystidos hasta:
Europæq; tremunt:cui subdita machina mundi.

¶ Hæc adposuisse uolui.ut utraq; lingua cōditos haberes uersus in quibus Iustinianus secundam breuiat. Martia. De nostra prasina synthesis.e.t.quæ dictio facit ut patefaciam duo colorum genera.s.prasinum & hiacynthinum.nam Prasinus & Hiacynthinus ab eruditis dicitur color:quem triuiales uiridem & cœlestē adpellāt. Lucret.1.Naturam clandestinam cæcāq; adhibere.Idem.2.Significet clandestinos cæcosq; subesse Sil.7.Ceu clandestino traheretur.f.b.Manil.1.Et clandestinis surgentia.f.a.Hora.in episto. Tu mediastinus tacita prace rura.p.Lucil.17.Villicum aristocratem mediastinum atq; bubulcum.quamquam mediastrinum ibi multi legunt.tot exempla adscripsi ut Tortellium erroneum taxarem. Iuuenalis.stomachū laxare saginis.Saginatus ta tu3 corripuit Calp. æglog.4.Vt quoq; turba bono plaudat saginata magistro.Catul. Tu ne thetis tenuit pulcherrima neptunine.alia(ut dixi)apud Nestora inuenies exempla.

Prasinus color. Hiacynthinus color.

Super.p.breuiationi obedit.ut œdipus.¶ Demanē racipalis meliphilla euripus obsti pus constipo collyphiū Seryphos seryphi enipeus leliphagus ephippium licet positione:cayphas ambigue sic & disciplina:magnipendo apud Horatiū longatur.Non magnipendis qa contigit.a.m.c. sed meo iudicio talia breuiari dicerem.nam.i.in fine compositiōis breuiatur:ut paruipendo magnipendo.Io.pastranus defecit dicēs ab hac regula nihil demi.Euripides ambigue quod non uidit ante me scriptorum chorus.¶ Ouid.Oedipodas facito.t.q.u.Lucan.5. dominum racipalin oræ.Vergili.Trita meliphilla.e.c.i.g. Ouid.1. pon.Stagnaq; & euripi uirgineus.q.l.Iuuena.comedunt collyphia

Io.pastranus deficit Aliorum incuria.

paucæ. Ouidi. 5. metamorphose. rector polydecta seryphi. Idem. 1. metamorpho. irrequietus enipeus. Seren. P. e. m. potanda lelipha gus herba est. tamen ego legerem lelisphagus. & referunt hanc her bam esse medici: quam Saluiam dicimus.

Ante. q. longat. ut ubi q quod tamen est ad placitū ut putat etiam Sulpitius: quem in hoc falso Nestor corri git: cui hærerem si merito id comprobaret. ¶ Breuiato eliquo quas undiq; siliqua religæ reliqu⁹ licet hæc duo ambigua sint. & cōposita a quis breuiant. ut aliquis aliqua. ¶ Per scia. Eliquat & tenero. s. u. p. Ver. g. i. Vnde prius siliqua. l. q. l.

Ante. r. breuis reperitur. ut satyra. ¶ Demito nisyro in sula papyrus papyrius ityreos uechires inimirum poda lyrius semiramis equiria apud Ouidium fast. 3. suspiro suspiriū suspiritus epirus epirota archimagirus collyri um cosyra deliro camiros osiris cypirus corcyra cercira: sapphirus busyris thentyra butyrum. hæc quattuor ambigua iuenio. ¶ Ma nil. primo per bella papyrius ultor. Homerus οἱ δ᾽ ἄρα γυίρον τεῖχον. Vergi. g. 2. Cornus ityreos taxi. c. i. a. quamquam aliqui aliter legunt. Priscianus iuxta quos terra uechirū. Idem. diues nimirum gens tybarenum. Mart. fertur podalyrius hermes. Ouid. cinxisse se miramis urbem. Idem. 1. trist. qui me suspiret ademptum. Idem. 13. metamorpho. Rura petūt epirus ab iis. r. q. u. Domit. Marsus. Epi rota tenellorum nutricula uatum. Iuuena. sat. 9. librarius archima giri. Horat. nigra meis collyria poscit. Ouid. 3. fast. sterili uicina co syræ. Hora. Quicquid delirant reges. p. a. Camiros cipirus: qa græ ce χαμειρος κιπειρος & si Macer dixit. Contrito ualidum cipiro si. i. a. quia paulo ante incidimus in deliro. quid Nestor in Sulpitiū proferat: differam. Sulpitius nāq; præcœpit delirum longari: cui Nestor aduersatur. eo q Lucreti⁹ dicat primo. Quod facit hic fidē per delyrus esse uidetur. O hominis aculeatum ingenium an apud Lucretium perdelyrus in eo significato: in quo Sulpitius militat: accipitur? falleris mi Nestor alioqui oculeæ. non enim ibi a deliro idest deuio. set perdelyrus. idest dissonus accipitur a lyra istrumen to. Verumtamen Sulpitius incuriosus fuit quum non enotauerit: & tu similiter deficis quum nullum feceris discrimen inter duo si milia nomina. alio in loco etiam Lucretius perdelyrum idest disso nū dixit. Quod mihi tum uanum tum delyrum esse uidet. in quo carmine. m. nō abiicitur: si abiiciatur delirū longabimus & tūc a li ra idest sulco ueniet quem græci αυλακα dicunt. unde Ausonius. Et si pierias patitur lirare sorores. Nunq ipse torquet aulaca. ubi

Serenus emēdatus & declaratus. Lelisphagus. Saluia. Sulpitius defenditur Nestori nō hereo.

Sulpitius defenditur Nestor fallitur. Perdelyrus Lucrecii locus. Sulpitii & Nestoris incuria. Lira.

Ausonius emacolat⁹

omnes codices falso habent aulica. Interpres Strab. 14. L. l. q. d. clarāmq; camiron. & ut dixi scribitur per diphthon. a græcis.

Ante s breuiari oportet. ut elysius. ℭ Demitto maurisius eliseus melchisedech ocrisia amethysos dionysius anchises lalisio cambises paradisus aphrodisius gauisus larysa cephisus aruisium donysa crimnisus amphysa amphysius amphrysus elysa helysos alisius lalysos charisius charisianus paralisis amison secūdum aliquos quod nomen urbis est: deriuata a longis ut inuisus diuisus præuisus moyses a Prudentio longatur. nō dū sub carne moysi. tamen latine Moses dicitur. Acrisius hoc nomen indifferens: quod Maturātius & Valla Siculus nō adnotarunt cū Nestore. sed propter nominis discretionē fieri crediderim. phariseus itē ambiguū est: qđ Cæteri nō uidere. ℭ Sido. Q. q. d. q. uenisti in corpus elisei. Virgi. cui nunc maurisia pictis. Prudenti. in psych. Melchisedech qua stirpe quis maioribus. nam primus pes est spondeus. Ouidius. 6. fast. uulcanus ocrisia mater. Prisci. Purpureoq; amethysos inest. s. c. unde fit ut amethysum etiam adpelles lapidem quē falso amethistū uocari Tortellius præcipit. nam dicitur ab. α. negatiua & μεθυσος ebrius. est enim lapis cōtra ebrietatem. Archias in epigrām. αλιθος εστα μεθυσος ει ωλο- ποτας διονυσος. Hora. T. n. s. aut dionysi filius audes. Martia. solaq; lalisio matre. Luca. x. Cambyses longi. p. p. a. æ. Hūc esse Cambysem: quem in instrumento ueteri (sic. n. adpello quod testamentum uulgo dicitur: aliqui tamen Fœdus nominant) sacra pagina Nabucadenosor (& ut latine dicam) nabucadenosorum nūcupatū eruditi scribunt. Ouid. Ad uada cephisi. Vergi. in pastorio ludicro V. n. s. calathis aruisia nectar. Idem naxon uiridemq; donysam. Lucanus. 3. Phocaicas amphysa manus. Ouidi. 15. metamorphose. leuisq; amphysia remis. Verg. Georg. 3. Pastor ab amphryso uos. s. a. q. l. Ouidi. inscribar elysa fichei. Statius quarto theba. amfractu riparum incuruus helisos. qnamquā ilissos melius ibi uidetur legi. Interpres Strab. octauo simul intus alision ambit. Idem. 13. Lyndō lalysonq; dein. c. q. c. Martia. 6. Nil lasciuius est charisiano. est autē carmen phalecum. ubi est cha trocheus est.

Moyses. Moses. Aliquorū incuria. Cæteri nō uidere. Tortellii error. Cābyses. Instrumentum. Fœdus. Instrumenti ueteris locus. Nabucadenosorus.

Super t. breuis est. ut iustitia & omnino scribēdū ē p t. non per c. dicente Prisciano libro de accentu (quāquam alium fuisse auctorem dicemus.) Et illa quæ in tia finiunt ut iustitia sapientia & c. iccirco quū sapientiā in exēplū attulit quod diximus comprobauit: qa a sapiēs sapientis. peto ritum irritus ta tū nequit apud Prisci. erythreus amphytrion hæc

Iustitia per t. non p c.

duo ambigua sunt. ¶ Longato omnium uerborum in quacunque coniugatione secundas plural. personas in perfecto & futuro subiunctiuorum (teste Probo) ut dederitis amaueritis. tamen alia nõ spernenda diximus in .2. Epographia. ubi de syllabae accidentibus fit mentio. producito etiam anachorita hasbitae lusitáus tesbites. no. p. israelita heraclitus paraclitus samaritis sodomita leuita nomen sacerdotum ordinis: faxitis Victorino teste. cocytus cotytto quia duplici. t. scribit. cotytaris mauritania cocytius orythia amphitrite coritus erysithon idololythus nolito nolite uelitis a uolo malitis a malo ualitudo margaritũ margarita ophites aebosita gaditanus poeanites galactytes oritae scelenites actites pyrites narcessites calonites thonites camaritae catochites plebescitum ophites taurominitanus quod nomen ambigue ponitur caeteris non adnotantibus: argitis potitius onytes galeritus inscitia hyarpita amicitur ab amicior aliqui conuitium etiam demunt. set nõ huic subest regulae: quia per. c. non per. t. scribi superius diximus: quanquam Marcellus eis assentiatur: longato etiam deriuatiua ut heremita. denominatiua ut maritus auritus ceritus damasiton abderitanus: obliquos a quiris quiritis quirito tas catamitus uiritim irrito. i. instigo irritor passiuum irritamen irritatio irritamentum orythia illythia quãq̃ in .6. ambiguae repiri dicemus Epographia berytus inuito inuitor inuitus pituita hoc nomen ambigue. sic & aquitania: quod qui ante me scripserunt non tam uidere q̃ non adnotarunt Polimita a Sulpitio longatur: sed breuiatur: quia graece πολυμιτος nam constat quattuor syllabis breuibus. non eo tamen ĩficias cogẽte uersu mi & ly posse longari: quia. i. & . υ. dichronae uocales apud graecos sunt: Lecytus etiam contra Sulpitium: non penitus lõgatur: set corripitur: aut ambigue aliquando ponitur: quia. υ. dichrona uocalis est: quãquam omnino Codrus uelit breuiari Sermone suo decimo. quod ita posuisse in isto Homerum unus nec ineruditus ait δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον. Producito item tomitae polygiton oblittero. & nomina propria in tes ut polytes thersites: similiter quum in patronymico additur syllaba ut sagaritides oceanitides: & obliquos a nominibus ĩ is lõgum ut samnitis memphytis sybaritis aconitum ignitus hermaphroditus suppositítius fortuitus ambigue: longato etiam recutitus: & quae ueniunt a nomine in itus: & supina participia & frequentatiua & nomina a quarta coniugatione nisi ab eo is ueniant. ut salitus auditus ascitus auditorium conditus conditio a cõditor mẽtitus ambitus ambitatũ ut ex Veleio nouimus. licз ab

Probi regula.

Aliorum incuria.

Aliq errãt. Cõuiciũ p c. nõ per. t.

Omniũ incuria Sulpitio aduersor.

Sulpitius fallitur

eo is ueniat longatur. ambitus tus tui substantiuum regulam ser-
Seruitus. uat: quia breuiatur. Seruitus nomen & ab eo uenientia ut Seruitiũ
omnino breuiantur. Supina omnia primæ. 2. & . 3. coniugationis &
frequentatiua breuiantur: nisi forte uerba tertiæ in iui præteritu3
reddant tunc supina longátur. ut petitum cupitum. I. ante. t. in de-
ponentibus producimus. ut oblitus partitus nisi a tuor tueris tui-
tus. in hac autem regula difficilis ratio est. nam melius per exẽpla
cognoueris si aliqua præteriuimus. ¶ Hora. Pascendi dicenda pe-
Nestor fal- torita. n. m. p. Ouid. longiq3 iacet labor irritus anni. Nestor autem
litur. irritus idest irritatus corripi dicit nixus. Hoc Vergiliano. Arte lo-
Vergilii lo cum & uariis assultibus irritus urget. pœniteat hoc ipsum dixisse
cus. obsecro. nam ibi irritus idest cassus uanusq3 accipitur. Sidoni. Ana
chorita tremit. q. q. f. p. Sil. 2. Venerat hasbithæ proles. g. h. Idem. 3.
Hos uiriatus agit lusitanumq3 remotis. Sidon. Thesbiten cum for
Sidonius te senem. Iuuen. primo. Israelitarum sanctas. u. n. e. Sidoni. Quicqd
emédatus. pythagoras democritus heraclitus. & sic legendum est carmen: nõ
Herm. bar autem heraclitusq3: ut Hermolaus putauit Barbarus Sidonium i-
barus dece pugnans. nam græci scribunt ηρακλειτοσ unde apud Ambrosiu3
ptus. laertii Diog. interpretem legito. Vitæ heraclitus uiuere difficilis:
Carmé in non autem Heraclitus uitæ. u. d. nam inferius etiam ait Noli hera
laertõ emé clitum rapido percurrere passu. aliqui tamen dicunt ει in. i. uerti
datum. apud græcos: quæ mox apud nos breuiatur: quod in heraclito nõ
Paraclitus admiserim. Paraclitus ideo lõgatur quia græce scribitur παρακλι
Paracletus τοσ & η secundum quosdam in. e. lõgum apud nos uertitur. ex hoc
Paracletum penultima longa dicunt & merito. non autem breuia
tur ut falso sacerdotes proferunt: quorum peculiare est nisi falsa
Paraclytus eructare: nam paraclytus breui penultima dicitur infamis: nam
Iuuenalis παρα præter & κλυτοσ gloria. quod epitheton Christo perpera3
emaculat⁹ daretur. Iuuenc. 2. uenit samarithida sychen. Prudent. in psych. q.
p. s. faces sodomita libido. Arat. i. Leuitas uocitare placet. q. s. c. Iu-
uenal. baptæ lassare cotyto: & sic legendum esse superius diximus.
Geor. me- cocyto scribendum esse Georgi. docet Merula & nititur Ouidius
rule error. in priap. exemplo. Raptam cocytos ostreosa diuam. Vnde Geor-
gi. hoc accipis? mensus entheus & camœnalis structus refragatur:
immo & ibi cyzicos etiam potest legi. cotytaris apud Theocritu3
longatur: quod lõgat Phileticus etiã eius traductor. Manil. 4. Ex-
siccat populos & mauritania nomé. Martialis. Heredes nolite bre-
uem. s. c. Ecce iterum ecce ignari adsunt mihi sæpe uocandi. risum
Ii doctos eliciunt sacerdotes ineptissimi litterarum expertes: qui in euange-
sacerdotes lio nolite timere Iesum q̃ritis & c. ꝓferunt nolite media breui: ita

præcor ut dentes excreent (bonos excipio) per medium rūpantur. sinamus Augustino audiētes cū suis bitesis uocibus: nugisq; meris. & exempla persequamur. Ouidi. Fast. 3. fieri malitis an orbæ. Horati. 13. sati. Dura ualitudo inciderit seu tarda senectus: tamen ualetudo dicendum esse in nostris leges dubitationibus. Stati. syl. i. Et quas præcoquit æbosita cannas. Prudé. in psych. Margaritum ingens obipusque & uiribus arte. ubi Margaritū neutri generis est: qua dictione utitur parabolarum. capitulo. 25. Hieronymus: & est Margaritum idem quod margarita. Vnde ema culato Prudétii codicem qui non Margaritum habet: set margaritarum. Seruius etiā margaris in nominatiuo declinauit. Priscia. Quam pœanitem p̄hibent. Idem. Iste galactitem ripis. o. i. i. Idem. Orithas aribasque simul. Idem. Atque selenites lunaris. Idem. Hic est actites sonitum. c. s. a. Idem. Nec non pyrites digito. q. s. a. Idem. Hæc generat narcesitem oriente. s. u. p. Idem. c. Messabiasq; calonitesq; feroces. Idem. Atq; lacu medius thonites exit. e. i. Idem. Hic camaritarum gens est. e. c. b. Idem. perhibent cachotiten gignere terram. Lucan. i. hinc leges & plebescita coactæ. Idem. 4. Taurominitanam uincunt. s. c. Vergi. g. ii. Argitisque minor. c. n. c. u. Idem. 8. primusque potitius ibant. Idem. 12. & mœstum mittit onytem. Propertius. 4. Prima galeritus posuit. p. l. o. Horati. aut uafri inscitia iuris. Idem Ne male conditum ius adponatur. Idem. Rupit hyarpitam timagenis. Idem. Chartis amicitur ineptis. Martial. Abderitanæ pectora. p. h. Ausoni. A. i. e. tu catamitus eris. Horati. legeret tereretq; uiritim. Ouidi. magnæ soror orythiæ. Idem p. t. parientibus illythiā. super qua dictione uideto iu. 6. Priscian. Antiquamq; tyron beriti &. m. g. Sic Dionysius. και τυρον ωστιγην βηρυτον ταλαν εραστην. Ausoni. non aliter polygiton membra resolui. Idem. Quos phama oblitterat & quos: alii tamen esse positionem referūt. Ouidi. 4. Fast. nympha sagaritide definit esse. Vergili. g. 4. soror oceanitides ambæ. & sic legendum non oceanides. nam duplex cōmitteretur error. Ignitus ta tum sordiusculum uerbum Hermolaus ait Barbarus. an classicus sit. Aulus Gellius nescio ? qui ad Aurel. Augustino ciuitatis diuinæ. 9 dicitur elegantissimi uir ingenii ac eloquii ac multum facundæ scientiæ. Hic autem utitur. libro. 13. capitul. 8. similiter Apuleius utitur Florid. 2. dicens martis stella ignita. similiter & Lucretius. Stat. 2. th. generis ascita repertis. Corneli. Seuerus. distractos atq; solitos. Horati. Seruitus crescit noua nec priores. In quo saphico primus pes trocheus est. unde miror: Vnum inter neotericos nec postremum: quum dicat. Et seruitu-

Valetudo non ualitudo.
Margaritū
Margarita
Prudétius. emaculat⁹
Vergilius emaculat⁹
ignitus apud classicos.
Hermolai barbari opinio.
Vnum miror.

tem duram seruire coactos. Iuuenal. rapit ambitus atque libido. & non immerito Scaurus media breui proferebat. Veleius autẽ Celer ad Hadrianum per epistolam de hoc interrogantem declinatione & tenore ambitus nomen substantiuum a participio discerni ostendit. ex hoc non possum non mirari illum nostri temporis doctissimum qui dixit. Ambitu uigilum solers. Statius iure breuiauit. Longos extimet ambitus nouoq;. sic nos in nostra de christi passione tragœdia cui titulus est Theoandrothanatos. Quicquid prophetæ de me in orbis ambitu. sic Horati. in arte. poe. per amœnos ambitus agros. ubi circuitus interpraetatur Acron. Iul. Montanus. Incipit & molli partitos ore ministrat. cætera exempla facile inuenies.

Hadrian⁹.

Vnũ nõ ad mitto.

Ante. u. longatur. ut gingiua cõniueo & cõniuo rediuiuus in penultima. ℭ Demito rediuiuus in secũda sylliba & rediuiæ quæ pro exuuiis aliquando ponuntur si Placido credimus grammatico niniuesimbriuiuz & cõposita ut noctiuagus ubiuis: quamquam ambiguum esse persuadeo. Iuuenal. miseris gingiua panis inermi. Idem. Exhausta rediuiuus pullulet archa Silius. Conniuent solemq; pauent deprehendere uisu. Caluus. Quum grauis ingenti conniuere pupula somno. Sil. 8. Simbriuio rastrisq; domant. c. r. Hora. saty. 4. Non ubiuis coramue quibuslibet in medio qui.

ℭ De. o. in mediis syllabis. Cap. 5

Super. b. breuis est. ut niobe. ℭ Demito dolobella uirrobon october ambobus duobus iacobus & tãdem. o. i. in cremento allobrox hoc nomen ambiguum est. ℭ Iuuena. saty. 8. Inde dolobella est. a. h. a. Catul. Si cui uirrobon sacer alarum. o. h. Claudi. Ne laceres uersus dux iacobe meos nec ullo pacto Andreæ. Carmel. & Raphaelis Regii tibi aduletur opinio dicentum breuiari.

Andreæ car. & Raphaeli non hereo.

Præcedens c. breuiatur. ut apocope: qđ longatur a Sulpitio: cui ni exemplum afferat non subseruio. breuiari oino cõstat scriptura græca ἀποκοπῆ. ℭ Lõgato ista triochala tyrociniũ latrociniũ p̃rociniũ negociũ p̃focosuffoco: nõ aũt ambigue ponit. ut Io. Pastranus p̃cipit. p̃ducito etiã obliquos a noĩbus in ox ut uelocis solocis. hinc demito præcocis cappadocis celocis. nullã hic Antonius Nebrissensis fecit exceptionem: patroclus ambiguum est. sic & Democritus. ℭ Sil. 14. uastata triochala bello. Manil. primo. Nec tyrocinio peccet. c. q. f.

Sulpitio nõ subseruio.

Io. pastra. male precipit.

Anto. neb. deficit.

Ouidius primo tristi. Causa patrocinio non bona.m.e.Horatius. Furta latrociniis &.m.p.m.Claudianus.i.m.l.hominumque negocia ludit.Ouidius in ibin.Præfocent animæ gnosia.m.u.Lucil.Pascali pecore ac montano hirco atque soloce.Calpur.2.æglo.Insita præcocibus subrepere.p.p.Sic in hoc carmine quod recitat Apule. in oratione secunda.O di puerulos præcoci sapientia.in quo uersu i ambico coci iambus est.

Ante d.corripitur.ut exodium thermodoon quadrisyllabum. ℭ Deme thermodon trisyllabũ:quod alii omiserunt. nebrodes emodus pyrrhodes palinodia quod corripi præcipit Sulpitius.quem nõ teneo.longato itẽ qcquid ab ὠδι.idest cantus ut epodus herodes orodes erodio obliquos a custos custodia:eodẽ ambiguũ est. ℭ De thermodõte in.6. dixi nec spernenda:quæ si Ascẽsius uidisset Sulpitio adhæsisset. Iuuenalis. Tandẽq; redit ad pulpita notũ Exodium.quam dictionez Tortellius interpretatur erogationẽ:qui a Georgio Merula oĩum doctiorum lancinatore.set sui temporis omnibus conferendo corrigitur.set dum nili sonantis strepitum fugere prætẽptat in catadupa incidit.nã si exodiũ cantum(ut ille uult)apud Iuuenalem significaret.o.tũc produceretur:qa ab ωδι idest cantu.unde oda.ubi etiã Ioan.Britannicus præceptor noster non pœnitendus deceptus est: qui in errore Mancinellum habet municipalem.alii dicũt exodiũ dici ab ἐξο.idest extra & οδον.idest uia & fine.inde Mosis Volumẽ unum dicit exodi.idest finis & exitus.Silius.14.Nebrodes gemini. o.n.d.f.Priscia. Quos capit emodo missus.g.m.Auso.Dactylicos elegos choriambum carmen epodon.sic Terentianus. Talis epodus erit.Sulpitius breuiari edocet:non me docebit unquam:quia semper longum inuenio. Verg.iacet altus orodes.Iuuenc.Rex fuit herodes.ερωδιοσ longatur:quia per.ω.scribitur.

Themodoon. Thermodon Aliorum incuria. Sulpitium nõ teneo. Ascensius incautus. Tortellius defenditur Exodium. Geor.merula fallit. Ode. Britãnicus decipitur. Exodi. Sulpitii error.

o Subsequente f.corripitur:ut sarcophagus:& similia composita ut œnophorum apostrophe.

Super g.breuis ẽ:ut allobroges. ℭ Deme syllogismus pædagogus tolistobogi Hermolao teste bagogus synagoga sagoga parage & similia cõposita ut anagoge:qa græce γωγη dr ductio.Iuue.Ciceronẽ allobroga dixit. Sido.Argumentosis dat retia syllogismis.q ab Hermo.corrigit eo q græci dicant συλλογισμοσ.& secunda breuiatur.hoc adnotasse uolui ut cui magis hæreas trutineris:scito tñ.o.semper apud græcos breuiari.Mart.Crinitæ line pædagoge turbæ cætera longabis quia per.ω. scribuntur. Bagogus apud Ouidi.longatur in ponto.

Sidonius ab hermo. corrigitur.

Callepinus male sẽtit.

Anteſtás.l.breuiatur.ut laureolus aureolus dedolo:qa cõpoſitũ eſt a dolo dolas.non auté producitur ut male ſenſit Callepinus.¶ Demãtur idolũ cõpoſita a πωλεω .i.uẽdo ut pharmacopola bibliopola præſtolor mauſolus thomolos Mediolaniũ ſubſolanus œtolus œtolia capitolium pactolus tymolus cymolus cimolis cemolos geolophos.¶ Iuuen.

Priſcianũ miror.

Iuuenalis locus.

Laureolũ uelox.e.b.l.e.in qua dictione Priſcianũ miror ita pueriliter deliraſſe.ait enĩ in diminutiuis laurũ laureolũ & nitit̃ iſto Iuuenalis carmine.ego auté dico eſſe nomẽ ꝓpriũ.de quo ibi Domitiũ legito.Triuellius Pollio in uita Aurelii decimi.Prælia iã felix claudius aureolũ.Ouid.in Priap.Set lignũ rude uillicus dolauit:Idolũ: quia græce εἴδωλα.unde aliqui Prudentiũ erraſſe in pſych.dicũt.

Prudentii error.

Sedulio Aratoriue nõn hereo

Idololatra

Triuialiũ error.

Prudentii error.

Olanum

Medus.

Mediolanium.

Vtrũ catonis ſint originũ frag. menta

Hieronymus clariti us.

Quoſq; uiros non ira fremens nõ idola tolli.nec auſim dicere Prudentium ignoraſſe longari quum in ſymach.ait & nigra idola uolare.alibi idolum longe.p.e.u.f.Alibi.Turpis ab idoli uaſto.e.p.Sedulius & Arator chriſtiani poetæ etiam breuiarunt.quare id fecerint ipſi uiderint.Quintianum non habebunt municipalem.faciant & dicant quid uelint ſemper elongabo.ſic idolatra.non autem idolatra ut triuiales dicũt.Prudent.in amart.lapides fumoſos idolatris:qui errat tamẽ breuiãdo do.Hora.collegia pharmacopolæ. Martia.pẽdentia mauſolea.Stat.7.the.Thomolos te niſa ferox.t. h.n.Auſon.Et Mediolani mira omnia.c.r.Mediolanium dici hexaſyllabum innuit Abſtemius.cui hæreo licet in carmine ſynæreſis ſiat:quãquam in originibus Catonis inuenio prius dictũ Olanum & a Medo principe.unde Mediolanũ.ſet Catonis illa eſſe fragmenta penitus non aſſeuero.qd̃ Abſtemio hæreã me monet Marmor: qd̃ oſtendit Mediolanii Hieronymus Claritius utramq; callẽs linguam & meus damõ:in quo legit̃ pulcherrimis characteribus Mediolaniẽſis.ſuper qua urbe libro adnotationũ ſecundo multa nec ſpernẽda ex Procopii ſententia diximus.Oui.meta.yii.cretoſaq; rura cymoli.geolophos:quia a γεω.alia tu ipſe facillime inuenies.

Super.m.breuis eſt ut poſtomis apud Lucil.ſaty.xy.uir domarus ebdomas.¶ Excipito axioma:qa græce ἀξίωμα tamẽ aſpice in.6.Epographia:condiloma:qa græce ſcribit̃ ρ ω ante μ ſic & periſtroma ignominia ithome aroma abominor amomũ glaucoma gæometra:tñ uide qd in 2.diximus Epogra.cap.xy.taurominitanus ambiguum eſt qd̃ alii non uiderũt.¶ Propert.4.Virdomari genus hic reno.i.ai.ex quo apparet non eſſe dicendum uiridiomarũ pentaſyllabum niſi forte Propertius in primo Fecerit proceleumaticum.Iuuenalis. Ergo

Aliorũ incuria

Virdomarus.

ignominiam

ignominiam.g.p.o.Stat.th. 4.P.q.m. montanaqꝫ nutrit ithome.
Ouidi.pon.i.F.e.i g uertit aroma ſinus.Calpur.æglog.3.Q .ſ.t.a
precibus quod abominor iſtis.Iuuena.E.m.ſudans criſpinus amo
mo.Pruden.in amart.Et glaucoma aciem.q.t.u.a.ſic & apud Sere.
ducent glaucomata peplum.

Ante.n.lõgaſ.ut antiphona ga græci φωνη uoxdicitur:
oĩa quæ in noĩatiuo.i.ante.o.habẽt ut gurgulıõis: etſi
qñqꝫ pp figurã breuianſ ut ſcorpionis concionis apud
Luca.& Sido.capronæ ionia ſymphonia ſimonis obſo
nor obſoniũ ga græci οψωνιον dicũt pſona.& ideo Aul.gellius aſ
ſerit pduci.qm̃ uox augetur perſonati hoĩs:& noĩa locorũ populo
rum in on ſn noĩatiuo ut lacon laconis:pter lacedemonis paphla-
gonis.longato etiã homo homonis ut apud Ennium.tritonia ſm
aliquos ambigue poniſ quibus an hæreã in.6.legẽ epogra.tñ inte
rim elongato ſemper. ℭ Breuiato autem a gonos ut telegonus an
tigonus antigone typhona dea pconeſus chelydonia caledonius
ſardonius ſcorpionis abrotonũ phemonoe concionator:quamuis
poſſit aliquando elongari a prima ſua poſitione:mandonius myg-
docius dionyſius nazamonius hylomone lycophronis Leucono-
to s trigonus hermione antedonis mamona carantonus erycthõi⁹
matrona fiuuius aponus aphronitrum pannonia coctonũ nebro-
phonos & ſimilia a φονοσ cõpoſita ioniũ bellonoti eurymone obli
quos a demon eionides apud Ouid.de qua dictione in epogra.1.le
gito ubi de ω fit mẽtio.breuiato etiã obliquos a nominibus in on
& aon ut eryſithonis amithaonis memnonis ſindonis & alia ſimi-
lia argonauta auſonius miconius harmonicus harmonia ſythonia
æmonia micone pethonius:& obliquos a nominibus in o populo
rũ ut uaſconis britonis Vagionis.hinc excipito pictonis uetonis:
ambigue uero ponunſ hæc ſubſequentia ſaſonis ſaxonis orionis
ædonis ægeonis biſtonis biſtonius ſidonius trigonis geryones tot
alii nõ adnotarunt.ſic meo qdẽ iudicio indifferenter poneſ ariõis.
& aduerte nil eſſe hac difficilius regula:quũ tot ſint noĩa habẽtia.
o.ante.n.in media ſyllaba.ideo melius per exẽpla cognoſces:aut le
gito Geor.Vallã.l.31.cap.grãmatices.19.ubi lõgo uerborũ trami-
te hæc noĩa ſub regulis cõtinere nititur. ℭ Lucil.ſaty.17.A.c.atqꝫ
comas fluuitare capronas.Propert.Aut tu ſeu mollis quæ tẽdit io
nia.Horat.mẽſas ſymphonia diſcors.Idẽ.P.e.Lucrata ſimone talẽ-
tũ.unde miror cur apud triuiales & ſemitarios hic regnet Barbariſ
mus ſcilicet ſimonis media breui.niſi forte Sedulii errãtis nitantur
auctoritate:quũ ait.S.p.paruaqꝫ ſedẽs ĩ ſimõis alno.q imitatus for

Perſona q̃-re mediã lõgat.

Aliquorũ ſententia.

Aliorũ ĩcu ria.

Aduerten-dum eſt.

Sedulium Iuuencũue non admit to.

te eſt. Iuuencũ dicẽtẽ. Perſolidũ ſimonem dignum.c.p.hos penitus
in hoc non admittendos cenſeo. Iuuena. admiſſa obſonia patres:
Sulpitii error. quod exemplũ ſi ad ungue ruminaſſet Sulpitius breuiari dixiſſet
nunq̃. Hora. poſt hunc perſonæ pallæ.q.r.h. quod carmen facit ut
Boethus defenditur parum digrediar. Laurẽtius Valla Boethum Seuerinũ (ut ſolet) re
præhendit. q̇ uſus fuerit perſona pro ſubſtantia ut ita dicam tres
Laur. Val. la dãnatur perſonæ ideſt tres uiri legunt. Vnus inter litteratos nõ poſtremus
ſcribit cõtra Vallam inueniſſe apud Ciceronẽ in philippicis ꝑ ſub
Perſona ſubſtãtiue. ſtãtia quũ ait: mea tamen perſona ad iſtã pacem cõciliandam mini
me fuit deligẽda. Codrus huic reſpõdet dicens apud Ciceronẽ po-
Auſo. loc⁹. ni nõ cũ ſubſtantia: ſet quũ qualitate ut late diſputat in ſuis epiſto-
lis: ego uero apud Iuuenalẽ ſatyra. 3. inuenio cũ fœda & turpior oĩ
Crimine perſona eſt. ubi ſi quis bene rimetur uidebit mea quidem
opinione ſubſtãtiã eſſe. ſet latius in dubitatiõibus dicemus Auſo.
Vna fuit tantũ b ua reſpõdere lacones Littera &.i.r.p.n. recedo ꝑ-
culdubio hic multos ĩmorari quæ nã ſit una lr̃a: qua lacones Ale-
xãdro r̃ndere: ĩmorantes exuam. nam Plutar. in apoth. ſcribit laco
nes monoſyllabũ nõ r̃ndiſſe negantes. ſ. auxiliũ: q̇ fuerit tm̃ una
S.i.non. littera crediderim hanc fuiſſe. S.i.non. ſi placuerit lector Quintia-
no tuo felicẽ p̃ceris uitã. ita ſoleo diuerti & iiſce epographiis plura
inſerere: ut uariis uidear floſculis gẽmaſcere. poſt me ẽt (ita perſua-
B. p. pii locus deo) adnotauit Bap. ægnatius in ſuis racemationibus: quamq̃ ſua
ante mea in lucem ꝓdierint adnotamenta. Auſo. Armatã uenerem
Auſonii locus uidit lacedemone pallas: hic ecce neſcio quid oriatur noui Bapti.
Pius. ſynchronꝰ & anteſignanus: antiq̃tatis receptaculũ: eruditio-
A. Bap. pio diſſentio nis uaſtiſſimũ pelagus: quodã in adnotamẽto legit Barbatã uene-
rẽ: a quo penitus diſſentio. nã totius ſal & fel epigrãmatis rũperet:
q̃d uel luſcioſus ꝑcipiet. Sidonius Cõcionatuꝝ plebs ſedula circũ
ſiſtit: & hoc eſt ꝑꝑ metrum. nã ſi poteris elõgato: q̃a a concione niſi
uelis hoc mõ excuſare ut io ſit tãtũ una ſyllaba. Prudent. in apoth.
Nemo cloacinæ aut typhonæ ſuper aſtra deabus. Priſcia. ſaxiſq; ui
get proconeſus in illa. Idem. Atq; chelydoniæ rupes.c.e. Idem. In-
tra Sardonium pelagus.c.q.r. Lucan. i. Scorpioni incendis.c.c.q.p.
Idem. 9. Abrotonum & longe. Alii legunt Abrotanũ. Idem. 5. Phe
moncen errore uagan c.q.u. Sil. 3. Mãdonius populus.d.q.i.e. Ho
ratius. Quam ſi mygdoniis.r.h. Idem. T.n.ſ. aut dionyſi filius au-
des. Idem Nazomono pueri magno. Ouidi. xii. met. Abſtulit hylo-
mone. Idem periiſſe lycophrona narrãt. Auſo. conſtrator leucono
thos libs. Idem. Per trinas ſpẽs trigonorum linea currit. aduerte ta
Trigon. men Trigon obliquos lõgare. Manil. ſignis ornare trigonẽ. Auſo.

Sic anthedonius.b.p.ſ.g.Idẽ.non ipſe carantonus æſtu.Idem Ma-
trona non gallis.b.q.i.f.ſic apud Sidonium inuenies.Idẽ. Non apo
nus potu uitreus.m.l.n.ſimiliter inuenies apud Sil.xii. Stati.ſyl.4.
Aut panes uiridantis aphronitri.Mar.8.Dum noua pannonici.n.
g.b.Ouid met.3.Nebrophonoſq; ualens.Iuuena.Pertulit ionium
c.p.Val.fla.6.Bellonoti comitũq; celerrime.Mart.3.Non nautas
puto uos ſet argonautas.Sta.in achil.ſpretæ myconoſq; humiliſq;
ſeryphos.Iuuenal.quo pruna & coctona uento:alii tamen legunt
coctana:quod adprobo:quæ dictio ut Seruii cõmenta.prío dictio
nem narrẽ facit:ait ſup illo Verg.Hic portus alii effodiunt:portus
effodiũt ideſt cothona faciũt eſt enim cothon chartaginiẽſis(ſic.n.
dico nõ chartaginẽſis uel hoc motus Enniano carmine.Hoſtẽ q ſe
riet mihi erit chartaginiẽſis:quæ dictio niſi eſſet hexaſyllaba clau
dicaret uerſus.ut late in dubitationibus diſſeremus nñis)portus ut
teſtat Diodorus bibliotheces ſuæ.4.dicens portui quẽ cothonẽ
dicũt uidet eſſe ſimilis & dicit manu factus portus.Præterea Stra
bo geograph.17.inqt cothon eſt iſula arci chartaginis ſubiacẽs:q̃
circũ circa nauale hẽt:qđ Dido cõdidit:& qa diximus apud Diodo
rũ cothonẽ portũ legi:memẽto eẽ mẽdoſum codicẽ ubi legi paſſi
eſt cothonũ:quẽ portũ ut relinq̃ ad exẽpla uẽtus me euocat.Mar.
Capel.9.ptulit harmonia.Aſoni.Vaſconis hoc ſaltus:& apud Iu-
ue.Vaſcones ut phama eſt.a.t.u.uñ Británicus municipalis & pce
ptor meus nõ animaduertit:quũ corrupit Iuuenalis carmen legẽs
hoc pacto.Vaſcones phama eſt.& ita lehẽdũ pcipiens:qui ſi Auſo.
niũ plegiſſet in errorẽ decidiſſet nũq̃:quẽ plegi:& ſæpius uidi:uiſũ
emaculabo:& declarabo:eſt autẽ carmẽ quod ſupius adlegauim⁹.
Vaſconis hoc ſaltus & enim guida pyrrenei.tu deleticio calamo&
diſpũctorio ungue duabus oblitteratis dictionibus enim guida.le
ge ninguida pyrrenei.Hoſpitia:& ninguida interpreteris.i.niuoſa
niuẽ enim ninguẽ antiqui adpellarunt:qua dictione alias idẽ Au-
ſonius uſus eſt ubi de Tholoſa ait.Ninguida pyrrenes & pyinnea
gebennarũ ſic Prudẽt.in apoth.Ninguidus agnoſcit boreas.a.i.e.
ſic Sidon.Dat calais zethuſq; mihi quem ninguida cernis.Claudi.
in caluit pictonum ſanguine thule.Sil.At uetonum alas.de ambi-
guis in.6.legito:tamen aliqua dicam de hac dictione œdonis:bre
uiatur enim & longatur.Lucan.Oedonis ogygio decurrit baccha
lyæo ubi Seruius Lucanum falli ſcribit:utinam ipſe non decipe-
retur:non ne etiam Lucanum imitatus eſt.4.Silius? Oedonis aut
pangea ſuper t m aliquis noſtri ſeculi doctiſſimus inquit Dona-
tum ita adlegaſſe:obiter ideo an qui impreſſus eſt cõmentarius ſit

Seruii loc⁹
Carthagi-
nienſis.
Cothon.
Cothõ q d
Diodorus
emaculat⁹
Británicus
fallitur.
Iuuenalis a
uitio defen
ſus.
Auſonius
emaculat⁹
& declarat⁹
Deliticias
Diſpuncto
rius.
Ninguid⁹.
Ninguis.
Prudentii
locus.
Sidonii lo-
cus.
Lucanus
defenſus.
Seruius fal
litur.

An comen tari⁹ i Ver. fit Donati.

Donati illius doctissimi & grámaticorũ triũuiri discutiam⁹. aliqñ
gbusdá in locis Donato similis: in plurimis adulterinus. uñ nullo
pacto illũ interpretẽ Donatũ antiqssimũ dicẽdum esse existimauc
rim. uel hoc solo mot⁹. ná in secũdo sup. Belidæ nomé palamedis.
e. i. f. ait ille iterpres Donatus dicit ea q̃ Seruius. similiter. 2. Aenei.
super. Palladium cæsis. s. c. a. ait ille Donat⁹ Seruium errare de Pal
ladio: quum post Donatum Seruius uitam uixerit. non imus tamẽ
inficias Donatum illum grammaticorum gemmam interpretatũ
Vergilium: fet forte temporum incuria amissum persuaserim: nã

Comẽtato res Vergi lii.

isti Vergilii fuere interpretes. Caper: Vrbanus: Asini⁹ pollio. Apro
nianus secũdũ aliquos: Hyginus: Didymus: Probus: Asper: Cornu
tus: Donatus: Seruius: Carminius: Tiberius Donatus: cuius ipres

Tiberius. donatus. Quĩtian⁹ præcatur.

sos esse in Vergilium putamus commentarios. neotericos nomi
nandos nõ duxi. Hos uolui edidisse significans nil atrocius q̃ in re
litteraria labores exantlatos iniuria temporum supprimi. deos p̃
cor imortales ut nũq̃ nostris cariosa annorum series libellis noce
at: quod si assecutus fuero me olim uixisse testabitur posteritas.

Subsequẽte. p curtat. ut obliq a merops. n. p. ¶ Demit
to antropos: qa græce per ω ante π scibit. sic & psopos
psopopea merope metopus asopus asopiũ sinope⁹ cro
topus europa lycopeus obliquos a cyclops conopeũ hy
sopus æsop⁹ sinope iope iopas epopeus glaucopis canopus creopy

Sulpitio ñ astipulor.

lus: hydropicus dolopis hæc duo ambigue. Sulpiti⁹ ẽt cyclopis po
nit cui nõ astipulor. a theo cõposita aduertito. ¶ Oui. p meropisq
caput. Idem. Si nõ meropen. f. s. a. alii tñ legunt æropen. Prisci. grai
dixere metopon. Oui 6. met. asopida luserit ignis. Idẽ. i. pon. cynic⁹
procul esse sinopeus. Stat. the. i. tecta aut opulenta crotopi. Philet.
in traductione Theocriti. L. c. faciebant sacra lycopei. quod non
ita posuisset nisi usus esset Theocritus. Iuuena. tibi lẽtule conopeo

Vergilius emaculat⁹

Vergili. Infandi cyclopes &. a. m. e. & ita scandas ut: clopes &: sit da
ctylus. emaculabis ideo aliquos Vergilii codices. ubi legitur. cy
clopes atq; altis montibus errant. Sunt & omnino aliqui cõtra ue

Verg. a ui tio dfensus

rum contumaces scioli: qui apud Vergilium. i. legunt. uos & cyclo
peia saxa ut & cyclo. dactylus sit. & peia alter dactylus. hui gd euo
munt? quid blattũt? boantq;? quũ oĩno cyclopea quadrisyl. legen
dũ sit. alioq cõmitteret i syllaba fœdissimus error. miseret quoq;

Tortellii nuge. Horatii lo cus.

Tortellii uerba iterpolare cui⁹ nugas si qs uidere gestiat ipsũ legat
in dictione Cyclops: Hysopus longat: qa per ω scribitur. Macer tñ
ille breuiat. Est hysopũ siccũ: ali⁹ uero cui⁹ noĩ pco ẽm naturá dixit
S. c. t. cõfirmat cedr⁹ hysopo. Horati. Quæ grauis æsopus. q. d. r. e.

ubi intellegit de Aesopo histrione: de quo Cicero epist. prima. 7. libri: nõ aũt de fabulatore (cuius fabellas elego Romulus qdã in latinũ trãstulit idioma) ut ĩerudite dixit Acron. Val. Flac. 5. stat opima synope. Verg. cithara crinitus iopas. Sta. 5. the. fodiebat epopea ferro: Mart. Capel. 6. Tuq; ignis flos es cluis & γλαυκωπισ αθηνη ecce etiam per ω scribi. Iuuenal. mores urbis damnãte canopo. Interpres Strab. 14. Ante creopyli iuppiter at fuerat.

Sup. q. breuiatur. ut eloquor eloquium pcoquus. ℂ Demito quãdoq; alioqui qđ frequẽtius longatur. ℂ Mar. fueramus pcoqua ramis Horat. aut siccarius aut alioq.

Præcedẽs. r. lõgatᶜ. ut roboris a robor p. o. post. b. isidorus altoris decor decoris & ab eo decorus ra rum & decoro ras. ℂ Demito decus decoris & ab eo decorus & decoro sup qb⁹ uideto i. 6. epog. hampsagoræ maiorian⁹ n. p euphoriõis phenagoræ sicoris tomorus cichorea hellebor⁹ clitorius callichorus cẽtores zachorus. n. p. pacorus. n. p. hypbore⁹ & cõposita a φο ρεο ut carpophorus mẽoris arboris marmoris æquoris leporis p aĩali. frõdatoris p figurã apud Catullũ: breuiato ẽt nomina in ur & in us tertiæ declinationis ut roboris eboris pectoris dũ mõ sint neutra & noĩa ppria ut hectoris castoris phobetoris. demito hinc dioris antoris p poetas melius disces q̃ p regulas: adoris & pmõtoriũ ambigua sunt. ℂ Ouid. gaudens altore recepto: q̃ dictio an ĩueniretᶜ aliq uenerãdi ĩter latinos synchronos noĩs: quorũ noĩbus pco: diu dubitarũt: hac ẽt dictiõe Apule⁹ utitᶜ. Isidor⁹ oĩno elõgatᶜ: qa δωρον donũ græci scribũt: & ω pducitᶜ. iõ ñ seq̃mur hosce cõcionatores q auctoré hũc allegãtes penultima breui pferũt. heu lr̃aꝝ uices doleo. quũ oẽs ad eas deturpãdas sint adproni: pauci auxilientᶜ: sed iã facessat dolor ut exẽpla psequar. Sil. 12. In bella hampsagoras tyrios. r. u. Sidon. Maiorianus eques fors. r. c. p. Politian. in ut. Euphoriona tacet uario q. p. o. Prisc. Postq̃ phenagoren harmonassamq; n. Lucanus. iii. Hesperios inter sicoris nõ infimus a. Interpres Strab. 7. Aut tomori incutiã. c. p. m. alii legunt tomiri. Horatius. Me cichorea leuesq; maluæ. Martia 9 potat in helleboro. Ouidius ulti. metamorpho. Clitorio quicũq; s. d. f. l. Val. Flac. 5 Callichoron nec uana fides. Idem. 6. Cẽtoras & diros magico. t. c. Idem in eodem. Et zachorum & palchem. p. p. h. a. Hora. car. iii. Iã bis moncsis & pacori manus. Verg. 10. Herculis antoré comité. q. m. a. a. Idé. 7. priami de stirpe diores.

Ante. s. lõgatᶜ ut noĩa in osus ut saxosus lapidosus metamorphosis: qa græcis per ω scribitᶜ. sic & anacephaleosis

Romulus esopũ transtulit

Acronis error.

Poetæ melius q̃ regulæ docent.

Altor repitur.

Aliquorũ dubitatio.

Lr̃arum uices doleo.

longatur. ¶ Demitto genosus cynosura euphrosyne mnemosyne mniosius leucosia ambrosius ambrosia syracosius æbosita nemose an q ante me scripsere tot excœperit uideas. Ioseph uero ambigue. Oui. lapidosos surgere mõtes: cuius quũ dictionis recordor succurrit. Poetas nr̃i tẽporis admonere ne uirtuosus sa sum inseraꝫ carminibus. qñ illa dictio apud classicos nusquã inueniatur: q̃q̃ sit adeo apud triuiales usitatissima. ¶ Luca. 5. At genesum nunc sole niues n.h.s. Idem. 9. Et signis cynosura subit. t.s.p. Carmẽ qdꝫ (ut Bapt. Pius in mercatore ait) in basi uidetur. Euphrosyne dextra subeo aglaieq; sinistra. Sic Orpheus in argon. αγλαιη τε και ευφροσυνη πολυολβος. Ouidi. 6. meta. Mnemosynem pastor. uarius deoida serpens non deolida ut oẽs fere habent codices. pro deoide proserpinã intellegit ab eleusina cerere. quæ græce δηω dicitꝫ. ex quo dioida melius q̃ deoida legerẽ. de qua sic Ausonius. Virgineas inter choreas deoida raptã Sustulit emersus stygiis fornacibus orcus. Philip. Beroaldus ille eruditorum apex in. 6. Apuleii commenta. fallitur dicens deolidos fabulam esse uulgo ignotiorem: qui si corruptam dictionẽ aĩaduertisset ea scripsisset nunq̃. Hoc ẽt in Claudianũ ianus adnotauit parrhasius. set anteq̃ cõmẽtarios ille suos edidisset illud adnotasse me Faustinus Cinthius p̃ceptor meus cũ græcis tum latinis lr̃is adprime eruditus cognouit. cognouit inquã utpote meorum studiorũ stimulus: meum calcar incitamẽq;. cui debeo ac p̃ri. utpote qui semꝑ me in palladia aluerit militia: & qui meũ laudãdo mirabaꝫ ingeniũ: quãuis tunc tẽporis decimũ octauum nõ excederem annũ. heu Tẽpora labunꝫ. & nil ꝑfeceri: cesset gemitus & uitæ etiã supest spatiũ: quũ nũc uix qntã egredior olympiada. set repetatur iter. Catul. Mniosion linquẽs. d.c.c. Oui. metha. 15. Leucosiãq; petit. t.q.r.p. Verg. Prima syracosio. d.e.l.u. qa per οι. scribitur & in transl atione u dimittiꝫ. hoc latius habes apud Nicolaum Ferretũ. tamen syracusium posse dici per. u. diximus. Sta. 1. syl. Et quas præcoquit æbosita cannas. Auso. & nemoseq; adducta meatu.

Virtuosus non est bona dictio.

Ouidius emaculatꝰ & dclaratꝰ Deois. Diois.

Ausonii locus.

Philip. beroaldus decipitur.

Faustinus cynthius p̃ceptor meus.

Quintiani ætas.

Ante. t. longatur. ut exoticus apud Plau. in mustel. & ex lr̃atura græca: qa per ω scribiꝫ ante. τ. repotiũ nilotis niloticus œnotris œnotrius: qa græci scribitur οινοτρωγ itaq; lector te admonuerim apud Verg. Oenotrii coluere uiri: ut scãdẽdo duo ii in unũ copules & nõ credas. o. breuiari ꝑpter mutã & liqdã: qa natura lũgaꝫ. ¶ Breuianꝫ ista. Astrogothus herodotꝰ idothee deiotarus apotheca cõposita ut antidotũ monoprotũ zenodotꝰ acrota onocrotalus leuconotos bellonoti sibotes n.p. laothoe hippothous. ¶ Hora. 1. ser. Ille repotia natales. a.u.d.

Oenotrius in syllaba.

Vergilii uersus in scansione.

Sidon. Bisalta astrogotus procrustes.f.m. Idem. Torrens herodotus tonans Homerus. Priscian. Et pharos idothees scopuli.p.1. Lucanus.5. Deiotarum & gelidæ.d.r.o. Horati. Aut apotheca procis intacta. Ausoni. Antidotum sumet.q.f.b. Ouidi.14. metamorpho. Acrota sunt geniti.r.m.a. Martia.11. T.r. guttur onocrotali. Ausoni. constractor leuconotos libs. Valeri. Flac.6. Bellonoti comitūq; c.m.c. Idem in eodem. S. & gladio sibotes ferit ultima teli. Interpres Strab.13. Laothoe genuit pater illi.m.a. Idem. Hippothous regit & .p.m.1.b.p.

Ante.u. breuis est. ut Ludouicus cōtrouersia græca animaduertito. ℂ Sidon. Declamatio controuersiarum. i etiam longates non succenserem.

ℂ De. V. in mediis syllabis. Ca.2.

Añ.b. corripit. ut titubo. ℂ Demas uolubilis ambubaiæ corruba anubis saluber deglubo exubero: lugubris & cōnubiū hæc duo ambigua sunt: sic & ulubræ. ℂ Ouidi. Fortuna uolubilis errat. Horati. Ambubaiarum collegia.ph. Columel.xi. corruba simillima filo. Iuue.6. saty. currit derisor anubim. ubi Domit. & cæteri anubis legūt: sʒ trutinās lector anubin facile legendū uidebit. Ouid.3. fast. phœbe saluber ades. Ausoni. Deglubit fellat.m.p.u.c. Claudi. N.c. scopulis exuberat imber. uñ apud Persiū legendū est. Exupat grauis halit⁹: nō exuberat ut in oib⁹ legit codicibus: qd cæci nō uidere iterptes: alioq cū Vulcano iret carmē. sic legito apud Siliū. Sic fuit exupetans astu. sed deuius æq: nō āt exuberās ut in tritis legit cōtextib⁹. Iuuenalis emaculat⁹ Persius. emaculat⁹ Interptes ceci.

Añ.c. lōgat. ut ophiucus & adiectiua ī cus ca cū: & ī oibus ī ca substātiuis. ut uerruca lactuca lactucula marrucia marrucin⁹ apud Columel. fiducia māduco, sambucus pollucis pānucius & a lōgis cōposita. Sābuca ab aliquibus ēt lōgat. tñ Gildas optimus poeta temporibus Claudii ait epigr.5. Et dixit sabuca turuis ex uenere. & amouit etiā.m.a. syllaba. Alia corripito ut reducis. ℂ Germē. cæs. mediū cigēs ophiucū. Silius emaculatus Gildas poeta.

Ante.d. lōgat. ut testudo. ℂ Excipe a breuibus uenientia ut dispudet repudium repudio dryudæ pecudis erudio erudit⁹ gaudet qñ est trisyllabū: obtudi cōtudi ambigua sunt. ℂ Lucan.i. Sacroꝝ dryudæ.p.r.a.a. Catul. Verbosa gaudet uenus loquella. in quo carmine post spondeum dactylus est. super qua dictione legito in.2. Epogra. Gaudet trisyllaba.

Ante.f. breuiatur. ut carnufex.

Subſequente g. producitur. ut lanugo ſalpuga apud Lucanum. & dicimus etiá ſalpyga ſi Hermolao credimus. ℭ Demito pfugiū ſuffugiū & ſimilia obliquos a cō iux cōiugo coniugiū & cætera a iugo compoſita ut biiugis pupugi: aliqui etiam ſanguiſugam demunt⁹ qui ſi exemplo cōprobent audientur. ego ſatius longarem: quia a ſugo. ℭ Ouidi. dubia lanugine malas. Quintus Catulus. D. ſ. e. perfugium illud hēt. Auſo. Suffugia in cētū. m. t. c. Iuue. 6. ſaty. I. i. domus & coniugis atq; ſororis. non. n. coniux facit coniugis non coniungis differētiæ cauſa ut aſſerit Priſcianus: ſet propter analogiam: Nam coniunx nō a coniungo (ut uult ille) dicitur: ſed a con & iugum ut coniux fine n. in fine dicatur nō coniunx. Nico. Ferretus etiam fallitur dicens cō iugis in genitiuo facere: quia. n. littera a nominatiuo demitur: qui analogiam ſciuiſſet talia dixiſſet nunquá. non deſunt etiam aliqui coiux ſcribentes nulla. n. littera interpoſita poſt o. nec poſt u.

Priſc. error
Cōiux nō coniunx
Coiux
Nico. ferr. fallitur

Ante l. corripiť. ut ſtrágulo. appulit garrulus. ℭ Excipito cleobolus traſybulus & filia in bulus ut archebulus amulius edulis eduliū adulor adulator Adoleſcés apulia: licet apulus breuietur: portulaca hic & hæc tribulis & hoc tribulæ tribunal curulis peculiū torcular ſi Priſcia. credim⁹ cuculus & getulus ambigua ſūt. ℭ Oui. in ib. ſtrágulet ora liquor. Verg. uris deus appulit oris: q̄ dictio inducit Donati uerba adhuc forte nō pcepta ī Andriæ ꝓlogo. Poeta poſtq̄ aium ad ſcribédum appulit. ait ení Ille appulit in ſcđa lectione appulit fuit: ſed appulit magis. ego ita lego miſſis aliquoꝝ opīonibus. Attulit ī ſcđa lectione fuit minima īpreſſoꝝ labecula pmutatis duob⁹ tt in duo pp. Iō qđ ſibi uelit Dōat⁹ & pueri ſciēt. ná ſcđa lectio dr̄ ꝓprie ſcđs codex & liber. alii legūt hūit qbus muſaꝝ reclamat chorus. alii ītulit. qđ nō ꝓbo. Hic locus aliū eiuſdē attrahit locū. ait Teré. ī pría Andriæ ſcæna. qđ facies illi q dánum dederit. Interpťať Donatus illi ꝓ illo quaſi illo ſit nūc in uſu & non illi: alii dicunt deeſſe in ut illi. i. in illo: alii legūt illi. i. alii quoꝝ mere ſunt nugæ. Ego aūt antiquos Terentii contextus habere perſuadeo. quid facias illo qui dánum dederit. qđ Donatus ait interp̄tās illo. i. illi dictionibus impreſſorum incuria ſubuerſis. qđ antiqui illo ꝓ illi dicerēt teſtať Priſcianus. 2. cōſtruc. adprobáte doctiorū auctoritate. Idé. Terétius in eunuch. qđ faciemus illo. Cicero ī Verrē. qđ illo o p̄one factū eſt. i. illi. Scio qppe hæc lectoribus placitura ægre tñ laturis niſi exépla pſequar. Ouidi. 5. meta. Raucaq; garrulitas ſtudiumq;. i. l. Hic etiá Auſonia ná explicabo ſpirá & burdegalenſem mœandrum. Eſt epigráma in

Donatus emaculat⁹
Secūda lectio apud Dōatū qđ Donatus emendat⁹
Terentius emēdatus
Illo ꝓ illi
Ciceronis locus
Auſonii locus

uillicum.ubi legitur.Non cultor instans nō anitor gaururis.quæ ultimæ dictiones lectorē īmorantur.Municipales mei alioqui literati dicūt legendū esse ianitorue ruris:qđ non patiť carmē auersante poetico structu:qa triplex in carmine cōmittereť error.alii legūt ianitor rurarius:cur & quare ipsi uiderīt.nos iō Gordii iugū pellæo mucrōe dissecemus.& legať Stoæ tui iudicio. Non cultor instans ianitor nō garrulus:& sensus cōcinnit as uidebiť quadrantior.en ecce ꝗ multiiugis adnotamentis crescit opus:quod utinam fauorabiliter plausibiliterue ab oībus recipiatur. Ausoni. A.s.qui thrasybule tua.Idem.cleobulus lydius in re Ouidiu.iii.fast.H.u.c. cōtemptora amulius æui.Horat.2.ser.V.s.c.nec semper edules.Lucret.5.gānitu uocis adulant.super qua dictione Callepinus mirať poetas primam breuiare.Ouid.Agmē adulantum media.p.a.a.eū admirantem miror cum componi ab ad & aula referat:ꝙ cōponatur ab ad & δουλος.i.seruus non admitto.Iuuena.saty.4.Cæcus adulator dirusq;.a.p.s.At leuis ille deus cui semper adulescentum. Hoc carmē si rectæ memini in Ciri Maroniana reperitur & allegatur a Politiano episto.5.dum uelit probare adulescēs per u nō adolescens per o scribi.& u super l produci contra originis naturam ut upilio apud Verg.adolescentia uero breuiať apud Senecā in octa. Marti.nunc accipienda tribuli.Torcular omnino longatur cōtra Sulpit.Prisc.nāq;lib.4.inquit in ar desinentia si consonantem hñt ante ar ꝑducunť iō torcular produceť:si uero esset uocalis breuiaretur ut laquear: sup hac dictione in libro de Accētu itē fit mētio.

Adulo. *Callepini i curia* *Adulescēs non adolescens* *Sulpitii error* *Prisc.regula* *Torculari syllaba*

VAnte.m.longať ut acumen legumen.℄ Demito crustumium cucumis crustumeri autumo columen icolumis cōtumax collumela contumelia emolumentū cucuma irrumo lucumo cōposita a tumeo documentū mōumētū indumētū:in qua dictione nō audiēdi sunt Prudētius & Arator poetæ:quū īdumētū lōgauerint.Prudē.in amart.Indumēta nouis t.p.t.Arat.2.qbꝰ īdumēta pudoris.Ait.n.Pris.noīa ī mētū eandē retinere syllabā añ mētū quā hñt in penultima ꝑteriti pfecti ut īdumētū ab īdui qa u in ꝑterito breuiať ita ī īdumētū:uestimētū iō lōgať qa a uestiui qđ ꝑteritū in penul.ꝑduciť:dicent aliqui argumētū ueīt ab argui ubi u corripiť:& tñ in Argumētū lōgať:discāt isti argumentum apud antiquos quinq; fuisse syllabarum quia.r.cum uocali proferebāt ut arugumētum:latius diximus in prima ubi de r.littera fit mentio.in.6.ēt legito. ℄Lucan.2. Crustumiumq; rapax.Vergili.in cop.cæruleus cucumis. Idem.7. Ardea crustumeri q.e.t.a Horati.Autumat hæc populus.Marti.Germanis ego con

Prudētius & Arator nō audiēdi *Pris.regula* *R.cū uocali ꝑlata* *Arugumētū pentasyllabum*

tumax capillis. Idem. x. Nec te barbara cōtumeliosi. Idem. in eodē Extruxit cucumā fecit. o. Catul. Pedicabo ego uos & iurumabo. cuius uerbi significatum. Ouidi. in priap. expressit. Barbatum furem tertia pœna manet. Auson. A. q. b. samii lucumonis acumen.

Ouidii locus.

Super. n. pductioni seruit. ut pecunia lugdunū. ¶ Demito albunea. ¶ Iuuena. Et lugdunensem rhetor. d. a. a. Vergili. Consulit albuneæ. n. q. m. s.

Ante. p. corripitur. ut uolupis centurupe uitupero quadrupes. ¶ Demito marsupium. ¶ Marti. capel. 9. Pronuba sic uolupe est hæc seria. c. u. Sil. 14. nec non e uertice largo Centurupe. Prudent. cunctis etiam marsupia crebris: quod ita apud Plaut. inuenies.

Post sequēte. r. pducito. ut silurus iniuria penuria myuros. ¶ Demito sabura. n. p cēturupe bituri centurio succenturiatus centuria melanurus palphurius purpura & ab eo uenientia ut purpureus lygurinus securis fluuius tugurium masurius camurus mamurius hoc nomen ambiguum est: quod qui ante me scripserunt non uidere. breuiato etiam uerba quibus conuenit: non meditatio ut male sentiunt aliqui: set (ut ait Laurē. Valla) optatio in rio uel sui primi uerbi effectus ut æsurio micturio. hic demito scaturio cucurio ligurio: corripit ēt mercurius luxuria lemures: etsi lemuria Ouid. longat. breuies ēt obliquos a noībus in ur ut saturi lyguris murmuris. si uero in us tertiæ longato ut telluris. & qa diximus mercuri9 breuiari adulescens Petruȝ heliā ut spernas admoneo dicentē in uocatiuo mercuri aliqn̄ cu lōgari quod falsissimū est. ¶ Publi9. Veterē ferendo iniuriā iuitas nouā i quo senario iniu spōdeus est. Verg. 7. Exiguam in cererē penuria. a. e. non autē breuiatur ut docuit Aelius Antonius. Terentia. Præmisso heroo subiungit nāq; myuron. & myuros licet sit uersus hexameter tamen in penul. syllaba breuiantur dictōes: quo carminis genere usus est Liuius Andron. Terentianū legito: & nos in arte breui. Sil. 15. A. s. stridentem sabura cornum. Idem. 14. nec non e uertice largo Centurupe. Lucan. 1. Et bituri longis. q. l. a. i. a. Horati. magnis ē centurionibus orti. & non admittas Sedul. dicentem in dimetro Iambico Flexus genu centurio. in quo uersu tu lōgauit. Ennius. Melanurum turdū merulam. q. u. q. m. Iuuen. Si qd palphurio. s. c. a. Ouidi. Carmina purpurea candidiora niue: quod prius Maro dixerat. nam purpureus dicitur color flāmigans & albus ut hoc in exēplo: purpureū quoq; nigrū dicimus: ex quo Homerus mortē potuit adpellare purpuream. ut testat. Plutarc. libro

Aliorū defectus.

Grāmaticorū error.

In rio uerbanō sunt meditatiua

Petri helie error.

Aelii antonii error.

Seduliū nō admittito.

Ouidii locus

Purpureus

de lib.educ. Auso. Arida torrentem securim despectat.i. Verg.g.4. Pes etiam camuris hirtæ.s.c.a. Idem. Pauperis & tuguri.c.c.c. Persi. E.si quid masuri rubrica notauit.non possum tamen non mirari quum apud græcos scribatur μασουριος per diphtongum. Iuuena. Aesurit intactam.p.n.u.a. Prudentius. P.d.i.potum largita scaturit. Horatius satyra.14. T.c.m.d.furta ligurit. Idem in episto. Nocturnos lemures.p.q.t.r.tamen Ouidi.ait. R.e.u. nocturna lemuria sacri.alia exempla facilia sunt.

Subsequēte.s.pducimus.ut creusa. ¶ Tolluntur ebusus hierusalē perusinus blandusia canusiū canusinus na nū brūdusiū uolusius syracusius:set ut diximus.p o.scribendum aliqui asserūt.alii dicunt græcos per omicron scribere quæ lrā sæpius apud nos in u.uertitur. Venusinus syracusæ hæc duo ambigua sūt:qd' alii nō adnotarūt. ¶ Luca.i.His cæsar pusina fames. Sil.3 Iamq; ebusus phœnissa mouet. Lactan. Impia hierusalem rabidis.e.c. Verg.xii. Corripit & uenienti ebuso.q.p.s. Hora.3. carmi. O fons blādusiæ.s.u. Iuuena.saty.6. Pastores & ouem canusinam.u.q.f. Hora. Nam canusi lapidosus aquæ. Idē. Brūdusiū longæ.f.c.q.u.q. Iuuena. Quis nescit uolusi bithynice.q.d. Aliorū defectus.

Ante t.lōgat ut refuto cōfuto qa afatū (Pōpeio teste) ueniunt mutata a in u.matutinus. ¶ Demito minuti⁹ diuturnus obliquos ab itercus destutū arbutus ueluti recutitus cōposita a qtio ut cōcutio:in cōpositis aduerte:qa p simplicia cognoscētur. pputiū ambigue poni duo eruditi scribūt i.6.legito cōglutino reglutio idifferēter ponūt:qd' nō adnotarūt: q añ me scripserūt ¶ Verg.fors dcā refutet. Ouid.i.met.radiis iuga subdita matutinis:nec te moueāt aliq Mart.cap.codices i hoc. Et matutina greges qtiūt.i.p.c.lō abiecta. Et cōiunctiōe ita legas. Matutia greges.q.i.p.c. Mart.3. Et nigri syra de fruti legœna. Vergi.ex fetu nucis arbutus horrida Pers.tacit⁹ recutitaq; sabbata palles. Catul. Quæ nūc tuis ab unguib⁹ reglutia.qle sit carm̄ i.6.legi. Aliorum incuria. M.Capel. emaculat⁹

Post uenïente u.breuiatur ut diluuiū simpuuiū exuuiæ ¶ Iuuena. Simpuuiū ridere numæ.n.q.s. Vergi. Hecto re q redit exuuias.i.a. Iam lector mediaꝝ syllabaꝝ umbilicū attigimus:quas si idoneo nō bene trutinati fuerimus scrutinio ne succēseas pcor. Nihil enī difficili⁹:nil duri⁹:nil laboriosius:q̄ regulis medias cōpræhendere. Hisce germana loqtur Probus dicēs syllabā nulla artis rōne:sed exēplis posse cōpræhēdi. lō lector quū in supioribus me florulētū & multiplicē uideris : ita ut in.5.uideas epograp.me præparo : hæc est:exit exit:uide lector. Probus qd de syllaba.

ℂ Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarū quātitate Epographia Quinta.

ℂ Prohœmium.

IRAbuntur forte nostræ qualiscūq; eruditionis īdagatores ab his epographiis solitū dicēdi abesse lenimē: ac stilū illū leuigatiorē: & poetico rore fluentē: quos ne talis amplius teneat admiratio monitos uelim: non hic enodatoriā me detinere uetustatē: nō continua serie penitissima receptæ auctorū fidei reserare loca: non cātāda memorare prælia undi quo uersum detonātia ut lectores bracteatis dicēdi delitiis permulceā. Hoc nanq; opus licet laboriosum: erūnale: duæ: tyronibus planū offero ac tractabile: ut & q uix elemēta ībiberint ītellegant mox sciāt idone orē hūc fuisse scribēdi modū q̄ si absolutiori exactioriue fabricassem ṗpēdiculo. Hæc pueriscōdonet lectio nō eruditioribus: q̄uis & ipsi nō mediocrē accœpturi sint hilaritudinē. Dii faxint ut lōgā uiuamus uitā: qd' si assecuti fuerimus pro uirili parte curauero ut uigiliæ nr̄æ ullo nō īuoluant̄ silētio. Veꝝ oīuz machinaꝝ iuro opificē & publicū σωτηρα me hoc opus uigesimo ætatis meæ cōdidisse anno: qđ in archetypis: idiographisue iuentū nuprime recognoui. qua in recognitiōe multa dēpta plurimis additis. Set qđ ītercalari segrego ṗfatione: ṗrias nāq; mediasue fine īter capedine cōseq nitunt̄ ultimæ. nitētibus audiamus. exite tandem: ne ipso ordine tardiores uos tantæ & tot diiudicent Academiæ.

Quo ætatis meæ anno hoc op⁹ cōposuerit

ℂ A. in fine. Cap. I.

A Finalis ī ntō: actō: & utō. noīs breuiat̄ ut musa hectora o poeta. ℂ Excipiunt̄ monosyllaba ut mna: & Prisc. teste græcoꝝ noīatiui: quos aliqñ lōgāus. Stat. 4. the. Nō tegea nō iṗe. d. u. a. f. Idē 6. th. Te plāgeret argos Te nemea tibi. l. c l. q. s. ubi Geor. ual. putat nemea eē uctū; ʒ ṗperā. nā ibi ntm̄ eē ul' puer ñ ignorat. ait. n. ille a noīb⁹ i. e. fœmīs uctū; ṗduci ut nemea citatq; hoc Sta. carm̄. hæc adnotasse uolui ne me finger̄ aliqs putet Quīt. mastix. sup quo carmīe ēt Rob. errat gagui⁹. oui. 4. fas. sæpe

nomē in. a. Mna monosyllabū.
Geor. ual. error.
Statii loc⁹
Robertus errat.

rhea questa est. Idem in episto. Mittit hypermestra de.t.m.f.u. ubi
falso Sulpitius breuiari credit. tñ sciendum est eodem teste Priscia
no.6. latinos etiá illa græca aliqñ corripe:qa oém in.a. noíatiuum
latini idiomatis finalé cõstat corripi. Lõgant̃ ꝑterea uocatiui in.a.
tá primæ q̃ tertiæ declina.a noibus in as:qđ Seruius &.M. Victori
nus cũ Probo affirmát:qbus & uatũ astipulat̃ auctoritas. Vergi.6.
Tros ait ænea cessas. Idé. Nõ hæc o palla dederas.p.p. Si uero apud
Horatiũ.2.ser. inuenies atrida breuiaui:& apud Ouidiũ polydecta
& penes Vergilium lõgari Anchisa rõné ibi idiomatum cognosci
to. si breuiabit̃ Prisciano teste erit uocatiuus latinus. Si uero lõga-
bit̃ esse græcũ Seruius innuit. Ideo hæc lector aíaduertito. Abltũs
a. termi natus lõgat̃:ut ab hac musa. uñ fetudino errore cæcutisse
cõstat Seruiũ in.6. cõmé. suꝑ hoc Vergilii. Set dũ forte caua tũ pso
nat æquora cõcha. ubi putauit Marius caua actũm esse:quũ abla-
tiuꝰ sit. Sed qd luctaris Serui? an errorẽ occulis? cedo. nõ ne puerili
ter te iterũ delirasse affirmauerim? est aũt carmen ægloga Verg.i.
Nec gemere aeria cessabit turtur ab ulmo. scribis ibi turtur fœmi
niní esse gñis:eo ꝙ Vergilius aeria turtur dixerit. Proh qué geryo
né pturis? an uersus patit̃: discas q̃so grámaticoꝵ triũuir aeria nõ
esse ibi adiectiuũ ꝑꝑ nomé turtur: set aeria ab ulmo dixerim ut sit
ablatiui casus. Nõ doleas Serui in hoc Nico. Ferretũ hés comitem:
quũ ait aliqñ breuiari ablatiuũ. & nititur isto Iuuena. uersu. Cæru
lea indutus scutelata & galbana rasa. nos uero galbana accusatiui
nõ ablatiui casus docuerimus. Noía in ginta ambigue oés põi scri-
bũt. In géta aũt semꝑ corripi. de qbus quid dicat Seruius:ne ulli sit
incognitũ uisum est scribere. cuius uerba hæc sunt.2. cõmé. hæc in
de numeroꝵ noía in.a. indeclinabilia a producũt ut Triginta ma-
gnos.u.m.o. tñ Iuuena. ait Quinquaginta dedit..g.s.d. Noía lraꝵ
ut.h.k. ad placitũ ponunt̃. sic in oí terminatiõe ut.p.c.b.r. ¶ Ver-
bũ in a. íperatiui modi ꝓductiõe gaudet. ut da ama ara. Verg. Nu-
dus ara sere nudus. quá regulá si sciuisset Christophorus Landinus
in.2. sermonum Horatii nõ infantarie locutus fuisset interpretás:
ergo nũc clama sodalis. clama.i. uocé extolle:ac eleua. quũ legi de
beat dama sodalis uocatiui casus. eũtibus inficias ars reclamat me
trica. ¶ Participioꝵ & ꝓnominũ casus in.a. noíum similes sunt ca
sibus scilicet ut noíatiui:accusatiui:& uocatiui breuiét̃. ablatiui ꝓ
ducant̃. ¶ Præpõnes accusatiuæ in.a. Victorino teste ꝓductioné
postulát. ut citra erga ífra:ultra. tñ ut dicemꝰ ambigue cõtra Cáta
liciũ tantũ lõganté inuenio. Silr̃ ablatiuis lõgitudo nexa est. Verg.
Ecce aũt gemini a tenedo.t.p.a. ¶ Aduerbiis in a. ꝓductio seruit.

Sulpitius fallitur.
Vocatiui i a.a. noibus in as.
Ablatiuus in a.
Seruii error.
Vergilius a uitio defensus.
Seruii error.
Vergilii locus.
Nicolai ferreti error.
Iuuenalis locus.
In ginta.
In genta.
Litterarũ nomina.
Verbũ í a.
Christop. Landini error.
Horatius emaculatꝰ
Pticipiũ ía.
Pronomé in.a.
Præpõ i.a.
Cantalicii incuria.
Aduerbiũ in.a.

Vna cõica tiuum. Victorino teste ut qua:postea:antea:& una:quod aduerbium spõdæo cõstare scribit Probus.& ẽ cõicatiuũ. Horat.i.epod. Romanⁱ
Postea. heu postea fugabitis.ubi stea iambus est secundam longã cõtinẽs
Ant.nebri. nõ aũt breuiatᷣ ut inerudite Anto.nebrissensis.& Ascẽsius ꝑcipiũt
Ascẽsius error ꝓpter illud Ouidii.i.fast.Postea mirabar cur nõ sine litibus eẽt: nã
Oui.locus ibi post ea duæ dictiões sunt:ut ea accusatiui sit casus.Horat.Pecti nihil me sicut antea iuuat.ubi ea iãbus est.Catul.ubi iste post pha-
Antea. sellus antea fuit.in quo uersu itidẽ tea iambus est.Aliq tamẽ triuia
Triuialiũ error les putant breuiandũ esse ꝓpter illud Vergilii in æneí.Prospectũ la te pelago petit antea si que ꝫ.isti fecis grãmatistarũ principes dicãt
Verg.locⁱ an ibi antea sit aduerbium an accusatiui casus:profecto accusati-
Frustra uus est ab hoc nomine anteus:unde alibi Vergil.Antea sergestũqꝫ u.f.q.c.Vergil.Venatum æneas unaqꝫ.m.d.frustra(si Probo credi
Nestoris i- curia mus)longatur.licet Nestor frustra ambiguũ esse asseueret.nixus Iuuenalis ex saty.ꝫ.auctoritate.Aerũnæ cumulus ꝙ nudum ac fru-
Geor.uall. incuria stra rogantem:quod & legit Georgius Valla.in quo si me consul- uissent talia dixissent nunq̃:quapropter legẽdum esse doceo:ꝙ nu
Iuuenalis locus dum ac frustra rogantẽ:ut sit accusatiui casus ex codicum lectiõe: & sensus cõcinnitate:& si id cõprobare uoluissent acutissimi alioq̃ uiri.illud Ruffi Festi.in arat.protulissent.Ima uehũt cœli luxit dũ frustra frequenter.Sic & nos usi fuimus in Theoandrothanato ut
Ita. late inferius leges.Ita:& quia:& puta breuianda censeo Seruianaꝫ
Quia. sententiam poetis comprobantibus:similiter in.a.pro.e.posita bre
Puta. uiantur ut transuersa tuentibus hirquis:quamquam alii ibi accu-
Aliquorũ mere nuge satiuum esse uolunt.Ouidi.Non ita diffidunt:cuius aduerbii quũ recordor risum ꝓcient quidã scioli eructantes ita affirmantis apud
Ita affirmã tis iuenitᷣ recæptæ auctores fidei non reperiri.ant in malam rem & legãt Te rẽtium in andria in eunuc.quo uiso statim erroris pœnitebit. Oui
Interiectio in.a. dius in Priape. Vt phœbo puta filioue phœbi. ¶ Interiectio in.a. purum corripitur ut eia:& ut ait Probus:quia Vergilius sciebat cõ stare trocheo ubique ei uocalem subiecit.quod ut probus uerus admittatur comprobabimus. Valerius Flaccus.S.Ferret ad auri- geræ caput arboris eia per ipsum.Sidonius tamen ait.Eia calliope nitente palma:ubi eia est spondeus in.6.legito.Si uero interiectio
Cõiunctio in.a. in.h.ut ah uah terminat longatur: inferius legito. Coniunctioni in.a.longationem damus ut præterea interea:demito ita & quia
Si q̃ in syl- laba. de quibus diximus. Vergili.Præterea si nona.d.m.æ.Siqua longa- tur.Vergilius.Si qua fata sinant nam qua adiectio est:& sic sem- per qua longatur quando uacabit. Vergili. Nequa scire dolos.m. q.o.p.Idem.si qua fata aspera rumpas.

¶ De.B.in ultimis. Cap. 2.

B Terminatæ dictiões cuiuscúq; partis breuiari exoptát ut ab.sub:ob ¶ Excipito barbara ut iacob.qa uenientia ad latiná declinationé ita seruát ut iacobus.& sciendú est poni ꝓ.u.b.more græco ut in antiqs marmorib⁹ romæ bixit annis.25.ꝓ uixit.aliqñ ét græcú.β.in.m.apud nos tránsit ut Proboscis i ꝓmuscidé.repit ét uaú thurréoꝝ nomé Ianib teste Myrsi lesbio.

B.termi-nata. B.græcum í m.uertit. B.pro.u. ponebant. Ianib.

¶ De.C.in ultimis. Cap. 3.

C Nomini terminato breuiationem damus ut lac. Victorino teste:& hormidac apud Sidonium.Lac tamé apud Serenum longatur.Lac asinæ placidæq; bouis prodesse loquuntur. ¶ Producitur omnino halec. Verbum in c. ongandum esse exempla edocent.ut dic.Ouidi. Dic age frigoribus.q.n.i.a.Si Bedæ & Seruio credimus.dic duc fac lõgantur. Probus fac breuiat.ego autem fac ambigue poni in.6.cõprobabo.& meo quidem iudicio cõtra Sulpitiú in iis similibus si prima positio lõga est lõganť ut dic duc.qa a dico dicis & duco ducis.Iuue.Pone domi lauros duc in capitolia.m.Verg.xi.Duc ait & rutulos.si uero breuiať corripiunť ut fac a facio.Ouidi.Phylli fac expectes.d.t. ¶ Pronomini in c.ꝓductio adnectiť ut hæc licet diphthõgo.Hic ambiguú esse íferius dicam.Hoc si Priscia.credimus cõtra aliquos breuiať.Prisciani uerba hæc súť.li.13.hocce uocali ablata p synalephã manéte duplici cc solet ꝓduci.Verg.Hocce erat alma parens: sed scriptoꝝ negligétia unú.c.ꝑtermisit.si ení duobus cc manenti b⁹ lõgať:euéit ut remoto altero corripiať.sed aspice i.6.ubi de ambiguis.Mar.cap.& Seruius asseuerát.c.ꝓ duplici hérí:in q lr̃a Terétianú sugillat Seruius cõmé.6.q dixerit.c.simplicé duplicemq; hr̃i ꝓ metri rõne.cõtra qué futili ísurgit arguméto:eo q ꝓ duab⁹ í bisyllabis dictiõib⁹ hr̃i debuerat.falleris Serui scribens.c.ꝓ duplici nisi í monosyllabis teneri cui ꝓ Terétiáo põi ꝓ metri rõne aduersor.qa hic & breuiari ońdemus. ¶ Aduerbiú in.c.longitudiné poscit ut illic illuc hic & nõ ímerito ad ꝓnoís discretioné hic aduerbium p diphthõ.hoc mõ heic scriptitasse ueteres máifustú é.Ex quo miror unú nr̃i uirú seculi aliq eruditú dixisse.Cur ergo ipésa3 fundis hic aut opam.i quo ꝓculdubio errauit.Nec & dõec breuiáť:qa nec a neq; donec a donicú p apocopé q dictione utunť Cato:& Lucre.Donicú ad extremú uiuédi perfice finé:Beda tamen apud Paulinum donec longum inueniri scribit quod ui cæsúræ esse posset. ¶ Coniunctioni in.c.longationem damus ut ac:& scitu dignum est positum.c.pro.g.ut secobrica secobriga.unde nõ mirú si aliqñ

Nomé í c. Verbú í.c. Sulpitio aduersor. Pronomé in.c. Hoc Aliquoru3 error. C.duplex. Terétian⁹ defendiť. Seruii error. Aduerbiú in.c. Heic. Vnum miror Donicum. Cõiunctio in.c. C.pro.g. ponitur.

scribimus dictiones per.c.& per.g.proferimus ut alias diximus.

¶ De.D.in ultimis. Cap.4.

D.terminata.
Set p.t.nõ p.d.scribi.
Sedum.
Setum.
Dauid.
Nagid.

Finitas dictiones ubiq; corripi petit auctoritas.ut quid quod:ad:sed.quãq̃ Set p.t.magis q̃ p.d.scriberem.qđ i antiquis inuenies litteris.Isidorus tamen æthym.1.capi.25.Sedum antiquos dixisse inuit.mox esse detractas duas ultimas & dicamus.sed nos uero in nostris dubitationibus Isidori codicem mendosum esse:& Setum legẽdum:& set omnino scribendum docebimus.quia diximus.d.finita breuiari non te moueat hoc Prudentii in amart.Vt genuit dauid alias.p.o.u.nam est propter cæsuram:quæ fit in syllaba post duos pedes.in.2.legito epographia alii uolunt ita elongari quia in penultima genitiui elõgetur unicuiq; suam omittam sententiam:inuenies quoq; Nagid nomen regis apud Philonem.

¶ De.E.in ultimis. Cap.5.

Nomẽ i.e.
Callepini error.
Serenus a uitio defensus.

Nominis finitus nominatiuus breuiatione3 suscipit.ut mare cubile.¶ Dempto græcorũ nomine in.e.in oĩbus casibus ut tysbe penelope:sic in plurali ĩdeclinabilia ut tempe:Ouid.Sylua uocant tempe per quæ.p.a.i.ex hoc ridẽ dodecipit errore Callepinus dicens in hoc Sereni.Rugarũ sulcos lentisci mastice tẽdens.mastice ibi uẽire a mastiche mastiches quum potius mastix masticis declinari Versus structura &Plinius edoceant.Genitiui.& Datiui singulares noĩatiui & uocatiui plurales primæ ĩflexionis diphthõgo longant.Accusatiuus & uocatiu⁹ in.e.breuiant ut mare o dñe:si uero noĩatiuus:accusatiu⁹:& uocatiuus plurales in.e.genere neutro terminant lõgantur ut mele.Lucret.Ac musea mele per.c.o.q.Idẽ Et cygnea mele phæbea.q.d.c. Ablatiuus in.e.tertiæ corripit ut patre:demunt ablatiui græci ut euphrate.Lucanus Signaq; ab euphrate cũ parthis.c.excipiuntur itidem fame tabe quæ ut Priscianus & Victorinus scribunt more quintæ declinationis uel græcorũ.e.protrahunt.Vergil.6.obiicit ille fame rabida.t.g.p.Lucreti.i.Himbribus aut tabe nimborum a.u.tñ hoc nomẽ ambigue poni inferius scriptum relinquemus.fame non mirũ longari.qa fames famei antiquitus declinabant ut ĩnuit Gellius.l.9.Cap.14.Si autẽ erit quintæ ablatiuus productione utitur.ut spe:& est sciendũ apud maiores nomina quintæ in genitiuo.e.etiam longũ terminasse.Oui.metamor.3.Prima fide uocisq; ratæ.Idẽ.6.Vtq; fide pignus.i.fidei.tñ aduerte apud Ausonium legi.Hoc die mercatus cras citharedus eris.ubi mea sententia expungendæ sunt dictiones illæ:& substituendæ.Hæc here mercatus.

Fames famei.
E.terminabat gẽitiu⁹ quinte.
Ouidii locus.

catus. licet in antiquo Laurentii Bargnani olim discipuli non poenitendi codice legat̃ oĩa mercatus. Ablatiuꝰ & uocatiuus in. e. græcorum lõgatio obtẽperat ut achate calpe. & cur Iuuenalis dixerit calpe relicta admirat̃ in. 6. Priscianus q ẽt cõtra naturã dixit gelida p̃ neste ruinã Vergiliũ posuisse. sic & Ruf. fest. in ara. pcul ĩ uada calpe titana. sed aliq referũt apud Iuuenalẽ & Festũ nõ a calpe calpes sed a calpis calpis uenire ita & de pnest̃e. nã calpis calpis dr̃ in epist. a Sidonio. Si forte uocatiui erũt a tertia breuiant̃ certe. Ouid. Tristis oreste tuæ. quãq̃ oresta legi põt. ut apud Senecam in Agam. Agrediar & te oresta furabor libens. Propert. Fregit achille domos. & sic pilades cõtra Alexandrũ debuisset dr̃æ: nõ niti exẽplo Martialis. Tereos aut cæna crude thyeste tua. ubi meo iudicio thyesta legat̃ aliter. Martialis cũ Vulcano pgrederet̃ carmẽ. & sciẽdũ est teste Quintiliano & Seruio cõmẽt. 6. noĩa primæ ĩflexiõis in es latinã sũmere declinationẽ ut anchises anchisa anchisæ laertes laerte laertæ & qa in dictionẽ incidi qd Tortellius in dictione laertes referat demõstrabo. ait ille noĩa in es priæ latinã sumere declĩatio nem in. a. ut laertes laerta laertæ uocatiuo & ablatiuo laerta & ab hoc laerta: & adducit hoc Ouidii ĩ epist. Laertaq; satus. p. q. c. r. nã si diceret laerte uersum stare abnegat: qa. e. breuiaret̃. uere nugas Arretine loq̃ris. qd refert an laerte an laerta legas. oĩno. a. & . e. sũt lõgãdæ. uñ qd tibi uelis inconstans nescio: nisi forte uelis legi Et laerta satus: qd̃ si ita est itidẽ falleris. miserrime Phineu Tortelliũ si potis salua. & sup hoc corollariũ: & qd̃ græci dicũt πορισμα. i. auctarium accipe. ut a Quintiano discere non te pudeat. legit̃ apud Ouidiũ. 5. meta. Te tñ o parui rector polydecte seryphi ubi. e. breuiat̃ in polydecte refragãte poetarum choro. iõ polydecta melius legẽdũ arbitror Seruio dicẽte cõmẽt. 10. oĩa in tes noĩa ĩ a uocatiuũ posse emittere: quẽ in simili a Marone in. 3. lõgari inerudit̃i putãt. Coniugio anchisa. u. d. s. dicentes ita legendum eo q Seruius ita legat. Quorũ ĩscitiã nõ possum nõ mirari: quũ ex snĩa Prisciani ibi legat̃ anchise non anchisa p̃terea si anchisa legat̃ qd dicat Seruius nulli erit cognitũ: quũ & cõtextus Seruii dicant anchisa hic nõ est latinus ĩmo si anchisa legeret̃ latinus eẽt. set si legat̃ anchise uocatiuus nõ est latinus. nõ mireris lector cur lõgius pcedã. hæc oĩa ad uberãtissimam producẽt frugem. iam sequor. ¶ Verba in. e. breuiationi obediunt Ouidi. Lac facitote bibat. ¶ Dematur imperatiuus secũdæ cõiugationis singularis. Ouid. Nympha mane penea mane. ĩueniunt̃ tñ uale caue uide ferue breuiari. Catul. Oramꝰ caue despuas ocello. Val. Flac. ĩtro uide lata comãtẽ: & tũc a ualo ua

Ausonius emaculatꝰ
Prisciani admiratio
Pylades errat.
Martialis emaculatꝰ
Tortellius errat.
Ouidius emaculatꝰ
Seruii regula.
Aliquorũ error.
Vergilius emaculatꝰ
Seruius emaculatꝰ
Verbũ ĩ e.

Secũda in tertiá cõiugationé uenit.

lis cauo cauis feruo uis tertiæ cõiuga.ueniunt:qđ Seruius cõmen'
4.innuit dicés.Verba secũdæ cõiuga.perdito.e.qđ habent ante o.
in tertiá migrare ut ferueo feruo rñdeo respondo ualeo ualo.unus
tamen cuius parco nõi asseuerat potius tertiá in secundá:q̃ secũdá

Participium in e.

migrare in tertiá cui nõ inhæreo.Participioꝝ in.e.casus breuian-
tur ut o.lecte nisi forte in genitiuo:& datiuo singularibus & nomi
natiuo & uocatiuo pluralibus:qui diphthõ.longantur.ut lecturæ

Pronomé in.e.

legendæ.¶ Pronomini in.e.longatio inhæret ut me:te:se:& geni-
tiuus & datiuus singulares & nominatiuus & uocatiuus plurales
ut nostræ uestræ:qa est diphthongus.¶ Demito alios casus ut ipe
nostrate tute silr corripit.Ennius.O tite tute tati.t.t.t.t.Lucre. Ac
cipe ꝑterea q̃ corpa tute necesse.cõprobat ité ex alio cõposito. Idé

Ce.
Pte.

Tutemet a nobis iá.q.u.t.n.breuiantur ét in ce & in te huiusce sua
pte.Ennius anna.7.Hocce locutus uocat qui quũ bene sæpe libé-

Præpositio in.e.

ter.¶ Præpõnes in.e.si ablatiuæ sunt lõgantur.ut.e.de.præ.¶ De
mito absq̧ fine.q̃ breuiant.Accusatiuaꝝ ꝑpõnú.e.breuiamus : ut
ante:usq̧:prope:pone.Verg.Pone subit coniux. Præpõnes in.e.cõ
positiuæ ti cõponant sunt longæ:ut seduco:refert idest utile est:in
aliis re breuiatur ut repono:remoueo:set latius ĩ.2.diximus epog.

Aduerbiũ in.e.

cap.9.ubi de Præpositiõe fit métio.¶ Aduerbia in e.absoluto gra

Absolutus gradus.

du:qué positiuũ dicimus:longa apparent ut sane:& si cõparatio cõ
grue reperitur:ut iuste:docte:& nõ sine rõne Vergilius teste Probo

Vergilii locus.

e.longum uertit in a.ut pede terram crebra ferit.i.crebre.sin iusta
defecerit comparatio breuia sunt:ut bene:male : quod in compo-

Sulpitius fallitur.

sitione longari ab Ouidio.i.art. Sæpe maledixit.q.i.p.a.Sulpitius
scribit:set fallitur.nam mane:non male legitur.& memoriæ man-

Ouidius a uitio defensus.

des lector bene:& male nũquam in compositione corrumpi ut be
reuolus:maleuolus:non autem per i.proferas ut ineruditi solent.
Subiungit insuper Martia.Capel.aduerbia: quæ comparationem

Maleuolus.
Bñuolus.

non sumũt corripi:ut pote.pte ut suapte:pene:rite:impune : forte:
siccine:hiccine:come:fortasse:unde:inde:mane:age:ecce:sæpe:qp-
pe:nempe:licet a Probo inter cõiunctiones ponantur:here:pro he
ri.Ouidi.Pene puer.Prudentius.utpote quæ propriæ.i.a. Set dicat

Martiani incuria.

Martianus an fere:& ferme:suæ reclamét regulæ.certæ reclamát.
nam longantur.tamen fere ambiguum inuenio quod nõ uidere :q

Aliorum incuria.

ante me scripserũt:quapp si meus uiueret Codrus Palmario petéti
ante fere breué posset habere ultimá intrepidus responderet: si no-

Probus infirmus.

stra hæc scripta uidédi ei daretur facultas:regifice:magnifice:ho-
die quotidie:quare longantur.Probus ait quare trocheo constare
nixus hoc Vergilii.Quare age.profecto ĩfirmum exéplũ est.ná.e.

abiicit qa a uocali excipitur breui. Iuue. Mobilis & uaria est ferme natura.m. Catul. Talibus amplifice uestis.d.f. Tibul. 2. Magna loquor sed magnifice mihi.m.l. unde magis admitterem Victorinũ dicẽtẽ breuiari ea: quæ a se originẽ ducũt: Hercule uero breuiatur Pers. nemo Hercule nemo. Ne affirmãtis: aut ꝓhibẽtis ꝓducimus: sed affirmãtis scribit p diphthõ. sic Næ. alias idest qñ ĩterrogatiue ponit breuis est. Ouid. 9. met. Tu ne meæ necis auctor eris? Ne pro an corripit: Ouid. Quærebã nonas sancto fidio ne referrẽ. Apprime ambigue poni qdã testant: de quo ĩferius ubi de ĩdifferẽtibus dicẽus. Aduerbia suplatiui gradus longari curãt: ut minime: maxime: optĩe: & illud Donati nõ iniiciat scrupulũ. qd cõpetat optĩe pãdens. tu legas ordine pãdẽs. Hora. minime cur stoice dicã. Ausoni. Quũ maxĩe nũc ꝓloquor. in quo carmĩe xime iãbus est ultĩa lõga cõstãs. ¶ Interiectiõibus in.e. lõgitudo dat: ut ohe: pape. Pers. Marcus dama pape marco. s. r. Mart. ohe iã satis est ohe libelle. ¶ Cõiũctionũ. e. dictionũ breuis est: ut quoq;: ue ꝓ &: nãq; neq;: ne. q;. ꝓ &. Quæ uero nomẽ diphthon. lõgat: & si apud Maronẽ Nasonemue q; ꝓ & lõgat ut. Liminaq; laurusq; dei: qd tuet Seruius dicens. q;. breuis est: & pro longa ponit: qa oĩa monosyllaba ad artẽ nõ ptinent: & his licẽter uti possumus: aut certe oẽ μοριον. i. ꝑticula q̃ sui substãtiã nõ hẽt mẽbrũ supioris putat dictiõis uel orõnis: qd si est. Liminaq; quasi una orationis sit pars: & põt q; finalitatis ratione ꝓduci uel corripi. ille hactenus. an bñ excusauerit & ꝓfunde lectores diiudicent. ¶ De. G. in ultimis. Cap. 6. — *Victorini regula. Hercule aduerbiũ Ne. Nae. Suplatiua in.e. Interiectio in.e. Coniũctio in.e. Monosyllaborũ priuilegiũ*

G Terminatas si inuenias dictiones lõgato ut uesperug. i prima etiam diximus epographia. — *Vesperug.*

¶ De. H. in ultimis. Cap. 7

H Finitæ dictiones: quã patibularẽ adpellat Didymus: ꝓductioni obediũt: ut uah: ueh: ꝓ: ha: qd mirũ nõ cẽseo eo q; Pris. teste ultĩa sit abiecta uocalis: qa ĩ. h. nullã latini idiomatis dictionẽ termĩatã ĩuenies. aliq̃ tñ ĩuẽies barbara: ut elescoph: suffuph. in lr̃is ethrascis unum ut larth. unũ larthẽianũ: q̃ Enniana metropol'ẽ. labith turrhenũ uocabulũ teste Myrsilo lesbio. Loth apd Prudẽ. sic melchisedech sic ruth. q̃ barbara lõgant. Prud. ĩ amart. Loth ĩgressus iter n. m. r. a. Iuuẽc. i. Cõpleuit gẽitrix & ioseph oĩa mirãs. In sup. h. seq̃nte uocali nõ abiici dixĩus. 2. epog. cap. 26. ¶ De. I. i ulti. Ca. 8. — *Patibularis. H. Barbara in h. Larth. Larthenianum. Labith Loth.*

i Nominũ finitis casibus productio iungit: ut sinapi: dicitur & hæc sinapis: & scias lector oĩa in nominatiuo in. i. termĩata nomina: nisi gtũm in tos faciant ut meli melitos: bar- — *Nomẽ in. i. Sinapi. Sinapis*

bara eē:qđ testaẗ grámaticorũ uetustissimus Moscopylus:uñ etiā
pipi & gumi barbara in ntõ dixit Herodianus.lõgato ét datiuos i.
i.tã græci q̃ latini idiomatis ut Orphi calliopea.l.f.a.qđ orphi da-
tiuus sit legito ibi Seruiũ.& in æneide sup.Iam ualidā illionei.n.i.
f.a.demito tñ datiuũ a noïatiuo in as teste Seruio.ut pallas palla-

Cui indifferens.

di.Papinius achil.1.Palladi littoreæ.c.s.h.& a nominibus in is græ
cis ut minoidi:paridi:phyllidi:quāq̃ plerũq; etiam lõgamus.& nõ
miteris cur Orphi calliopea lino longeẗ.quoniā ει dipththongus
in.i.longũ uertiẗ.cui qñ est bisyllabũ aliquãdo.i.breuiat ut in in-
differentibus dicemus.Vocatiui græci si ueniãt a noïbus in is Ser-
uio teste breuiationé hospitanẗ.Oui.Phylli fac expectes.d.t.Ver.
Iri decus cœli.sic typhi tybri thebai daphni amarili.Sulpitius ue-

Sulpitii error.

ro:ut in multis:labiẗ alioq̃ diligẽtissimus.scribens aliqñ noïa in.i.
græca pduci nitẽs Statii exemplo.Fœmineis nerei dolis.h.m.q.a.

I.unũ i uocatiuo a noïbus in uiis ppriis.

ubi secũdũ illũ lõgaẗ.i.cui aduersor:quũ oïno ibi corripiaẗ:aliter
in carmine duplex cõmittereẗ error.uñ credo mendũ esse in ei⁹ co
dice:qa nil puerilius est q̃ ut tãtus uir in his q̃sq̃liis errori eēt obno
xius.Si uero uocatiuus in.i.sit a noïbus in ius ppriis longaẗ oïno

Verbũ i.i.

ut Ouidi Vergili Terẽti.qđ falso qdã negãt dicẽtes.i.breuiãdũ eē

Participiũ in.i.

qa in ntõ.i.seq̃nte uocali breuiaẗ:quũ dicat Priscianus uocatiuum
una ntõ eē minoré syllaba:set hoc uno uincunẗ exẽplo epigráma-

Pronomé in.i.

tarii.Quinte caledonios ouidi uisure britãnos.at dicent ceruicosi
esse ob cæsurã.aliud afferã Horatii exemplũ.Mercuri facunde ne-

Seruii error

pos atlantis in quo uersu sapphico ri fa spõdeus est.I.pterea natu-
raliter longũ sequẽte uocali reperiẗ breue.Vergi.Credimus an q

Præpositio in.i.

amant.i.s.s.i ℭ Verbũ in.i.cum participio lõgatur ut iui amanti.
ℭ Pronomé in.i.longũ poniẗ ut mei uestri sui mi.Ennius.nõ mi

Aduerbiũ in.i.

pretiũ dederitis.ubi mi.i.mihi iterpteris ut diximus cõtra Seruiũ.
ℭ Demito mihi tibi sibi q̃ ad placitũ poni docebimus.ℭ Præpo-

Carmẽ ex gellio emaculatum P.crinitu; non admitto.

sitio in.i.cõposita pduciẗ ut digero:excipe in dirimo disertus lati⁹
in.ii.epogr.legito.cap.9 ℭ Aduerbio in.i.finito breuiatio obedit
ut nisi.ibi:quasi:longanẗ tñ aliquando.demito hinc uti ueluti sicu
ti quæ longãẗ.Licet Lucretius Dixerit.Sicuti sũmarum summa ē
æterna neq; extra.tñ alii legũt Sicut.nisi & quasi fere semper bre-
uianẗ.Val.ædituus.At cõtra hũc igné ueneris nisi sit uenus ipsa
& sic apud Aul.gel.lib.19.cap.9.legendũ est carmen:non aũt ut in
codicibus scriptitatũ est.Vnde fit ut Petrũ crinitum minime ad-
mittã legenté.At contra hunc ignem ueneris si nõ uenus ipsa.qua

Interiectio in.i.

si tamé Apud Auienũ:& nisi apud Sidonium Inuenio longari.Lu-
cretius.6.Demittit quasi sæpe gelu.q.c.i.s.ℭ Interiectio & con-

ınctio in.i.pductionē suscipiunt ut hui:si:& si:ni:pro nisi & pro ne
ut.Ni faciat apud Vergilium.ubi ni pro ne interpræteris quod an
tiquos fecisse tradit Apronianus.excipitur nisi quæ inter coniun-
ctiones ab aliqbus ponitur.Ouidi.Quā nisi tu dederis.n.e.h.s.

¶De.L.in ultimis. Cap.9.

L.finitæ dictiones breues inueniuntur.ut animal hāni-
bal.¶Excipito sal.Auso.Sal oleū panis mel.p.h.n.hic
aliquorum nugamēta refellenda sunt dicentū al lōgari
li in genitiuo penultima lōgatur.contra quos Ouidius
amor.i.ait.Quod faciet magnas turpe tribunal opes.¶El in fine
breuiat.ut fel.Seren.Siue fel ursinū tepefacta dilue lympha.sic &
mel cōtra Nicolaū fer.lōgari dicētē.Ouid.Quis mel aristeo.q.b.u
f.Vel oīno breuiat cōtra Georgiū Val.pductioni dantem.& isto
Martialis uersu nitentē.Nō nisi uel ostro madida uel murice tīcta
set apud Martialē cōtra regulā elōgat natura monosyllabi.quod
breuiet sine dubio Ouid.assentit in.i.meta.Qua nimiū placui tel
lus ait hisce uel istā.Idē.in her.Vel tua uirginitas esset libata uel il
lud.Lōgant uero in el ppria ut gabriel michael raphael:quæ noīa
ad latinā traherē decliatione ut gabrielus michaelus raphaelus:ui
detur tñ Israel corripi apud Iuuēc.Israel es tu rex.d.e.i.p.quod nō
est.nam Israel ibi spondeus est ae in unam syllabam contractis:set
quū emunctæ naris Sidonius Apollinaris dicat Israel aut samuel
crinitus diceret annæ.Israel appensi per concaua.g.i.nescio qd re-
feram nisi feceris(ut dixi)syneresim.dico quod sentio nō qđ contē
dam ut dicebat Varro.¶Il finita dictio breuianda est:ut uigil.ex
cipe tanaquil ethrūscum nomē Capella.Victorino.Bedaqꝫ asseue-
rantibus.& nil aduerbium Iuuenalis.x.Nil ergo optabunt.h.s.c.u.
qđ aduerbiū īducit ut Seruii mortuaria qdā adnotē dicētis cōmē.
6.qđ nihil utimur uocali sequēte.nil uero post uenīete cōsonante.
an hæc puerilia placuerint terūcifacio.scio tñ Iuuenalē Nil ergo
dixisse.ego uero p carminis uterer rōne.unū est nil semp longari.
Horatius.Nil oriturū alias nil ortū.t.f.¶Ol terminatā dictionē
elongamus ut sol:heliol.demit pol qđ alii omiserunt.Ennius Nec
pol hō qsq.f.i.a.¶Vl in fine corripi exposcit:ut cōsul:facul:famul.
Lucil.Heu facul ē hoī.i.e.b.f.n.idest facilis.Ennius.x.Reddidit ut
sūmo regno famul optimus eēt.Heliul barbarū ē qđ si lōgares nō
eēt absonū:īuenit ēt phul nomen regis de quo legito Metasthenē
persam.

¶De.M.in ultimis. Cap.10.

m Termiatæ uniuscuiusqꝫ ptis dictiones breuiantur:quam-
quam Plinius difficile esse īcitu scribit:quia si in fine car-

Cōiunctio in i.
Ni pro ne.
Vergilii locus.
Al finita.
Imperitorū error.
El finita.
Nico.fer. error.
Geor.ual. error.
Dico quod sentio non qđ cōtēdā.
Il finita.
Tanaquil ethrusum nomen.
Seruius futilis.
Ol finita.
Aliquoruꝫ defectus.
Vl finita.
Facul.
Famul.
Heliul.
Phul.
M. terminata.
Metacismus.

minis est:ambigue ponitur:si sequête uocali metacismo subtrahitur:ut inquit Victorinus.tamen exemplis quibusdam cõprobabimus.Ennius.Insignita forent tum milia militum octo.Catul.Sospité ereptum se.o.u.p.Stat.11.i lerná & argos.Persci.Impello expugnam nam & est scabiosus & exi.Prisci.Et formá contra positaru3 imagine coni Lucil.10.Ne quem in arce bouem descripsi magnifice inquit.Idem Nugator qdem ac nebulo fit maximus multo Lucret.2.Corporum omnino sensum.p.s.t.Set antequá longius procedam Sergii errorem adnotabo dicentis uulgus fœminini esse generis:qui nitit̃ hoc Vergilii uersu.In uulgum ambigua3 & quære re cõscius arma.Proh dii immortales an ideo Sergius uellet.m.sequête uocali non abiici & longari in.3.pede?tu lector. In uulgum ambiguas e.q.c.a.legito ut recognouit Seruius:& Baptista pius in adnotationibus.Insuper aduertere sine hoc adnotamento ptranseas:apud tuos grámaticos:& Priscianũ.5.repiri oía in um neutri esse generis.paucis fœmininis exceptis ut glyceriũ dortiũ:& nullũ esse masculini generis edocent:ego uero in sticho & in psa Plauti iuenio itroductos Pegniũ & Dinaciu3 pueros.si pueri sunt ergo mascul.sunt generis.iuenies etiam nomen barbaru3 in em.s.chem de quo sæpius Berosus in antiquitatibus.exinde discas ex aliquo3 opinione.m.in fine dictionis sequente alia uocali abiectũ fuisse ut factust factum est.quod etiam diximus secunda Epograp.cap.26. Non desunt Eruditi quidam dicentes quádo erat masculini generis in ust finisse ut factust idest factus est.si uero neutri in ost.ut factost dignost.i.factum est dignum est.hæc uolui adnotasse ne ex aliorum racemis uidear mihi comparasse uindemiam.

Sergii error. *Vergilius a uitio defensus.* *Grámaticorum icuria* *Masculini generis in um.* *Pegnium puer.* *Chem.* *Dinacium puer.* *Factost.*

¶De An in Vltimis. Cap.11.

AN finita dictio tã græca:q̃ latina elõgat̃.ut pœan:titan ¶Demito accusatiuos a noibus in.a.Ver.súmus pmit ossan olympus.Oui.põ.3.Nescio quá dicũt iphigenian iter.Stat.2.ach.Deidamian eat.p.q.a.s.r.tñ alibi Ouid, dixit Qui legis electran & egêté.m.o.qđ posset eé cæsuræ gratia. ¶Verbũ i an aliq lõgãt:qđ breuiaré.ut amá cátá.exépla nõ occurrũt.¶Aduerbio i an breuiatio iũgit̃:ut forsan:forsitan:an.Ver.8. pacé ne huc fertis an arma? Val.Flac.5.An ullas pferre præces qđ ita allegat Mancinellus înuens.An aliquádo lõgari:sed fallitur nã An nullas:non autem an ullas legitur ex sensus concinitate.

An finita nomina. *Verbum in an.* *Aduerbiũ in an.* *Mancinellus fallit̃.* *uale.flac. emaculat⁹*

¶De En in ultimis. Cap.12.

e N finita noîs dictio longa tradit̃. ut lyen:syren:& accusatiui a nominibus primæ:& a nominib⁹ in e fœmininis,

Nomé i en

ut anchiſen alciden penelopen nymphen:& nõ te moueat illud Sidonii Nec quæ cadmeis pariens alciden in oris Suſpẽdit.t.n.p.naꝫ dictiones peruerſæ ſunt.ideo legas.Nec quæ cadmeis pariens ſuſpendit in oris Alciden.t.n.p.quod non aĩaduertit Bap.Pius alioꝗ litteraꝝ anteſignanus.Ouid.annal.3.Inuenies qui te nymphen atlantida dicãt:uñ Georgii ual.ĩdepcabilis error eſt dicẽtis in.e.græca noĩa accuſatiuũ in en ꝓductũ reddere:ſed apud Statiũ breuiari Raptã patriis æginen ab undis:quũ legendũ ſit æginan.longãtur itidẽ accuſatiui in en a noĩbus tertiæ ut diomeden.Modeſtinꝰ Legati referũt diomeden arma negaſſe.breuiant uero neutra ut nomẽ crimẽ.Excipe ẽt aliꝗ̃ q̃.e.i.i.ĩ genitiuo uertunt penultima breui.ut pollen pecten:flamen.& hoc eſt qđ breuiter dicit Probus latina breuiari græca lõgari.℃ Verbum in en breuiat ut uiden.Stat. Illa dedi uiden ut iugulo.c.e.Vergi.6.Educet uiden ut geminæ.ſ.u.c.q̃ꝗ̃ dr̃ uiden lõgũ eſſe:tamẽ Enniũ ſequuti curtauerunt.& eſt adeo eius ĩmutata natura ut breue ubiq̃ inueniat.℃ Pronomẽ ĩ en longatur ut men ten:licet ab aliqbus dicant aduerbia.in his tñ adhuc dubito qa exẽpla nõ occurrũt ĩterim breuiato quãꝗ̃ in Ciri inuenies Ten bis longari ut Ten ego plus patrio dilexi perdita regno.in aliquibus tamen cõtextibus Te ne ego legitur quod ꝓbo.dixi quod meæ aduletur opinioni te ipſum conſule.℃ Aduerbio in en inhæret lõgatio:ut en:demito tamẽ:quæ dictio iter cõiũctiones a Probo ponitur.Ouidi.1.art.Cui deus en adſum tibi cura.

Sidoniꝰ reformatus.
Bap.pius nõ aĩaduertit.
Geor.ual.error
Statius a uitio dſenſus
Probi reľa.
uerbũ ĩ en.
pronomen in en.
Aduerbiũ in en.

℃ De.In in is ultimis. Cap.13.

IN terminata noĩa lõgari docet Capella ut delphin:ſalamin:& eſt ſciẽdũ nõ ĩmerito in in noĩa poſſe noĩatiuũ ĩ is lõgum reddere Priſciano.6.teſte.ut ſalamin ſalamis Delphin delphis.corrípiunt autẽ accuſatiui ut thyrſin:itin:cyprin:capin:parin:ꝓcrin:& alia id genus.tamẽ Sil.17.ait.Intima ab occaſu tethyn ĩpellit.e.o.ſimiliter breuiato teſte Capella & Seruio datiuũ pluralẽ græcũ ut arcaſin.Vergili.Daphnin ad aſtra feremus.Auſon.Cyprin apellei.c.l.o.℃ Verbum & ꝓnomen in in longant aliqui ut audiſtin min:nã uelut uiden breuiauit Enni.ſic & hæc meo qdẽ breuiant iudicio.℃ Præpoſitio in termĩata breuis uis eſt.ut exin.in:ſi uero in cõponat teſtibus Cicerone:& Seruio:Proboq̃ cũ oĩbus cõſonãtibus naturaliter breuiat niſi cuꝫ.ſ.aut.f.ut inſula infula de hoc Seruiũ cõment.i.Aul.gel.libro.2.cap.17.& nos epogra.2.legito,cap.9.℃ Aduerbiũ in finitũ breue reperit ut ſatin.℃ Coniunctioni in terminatæ ꝓductio annectit.ut ſin qn.Serenus Sin ẽt rutilus.r.p.l.Verg.Quin etiã hiberno.m.ſ.c.

Nomẽ in ĩ
uerbũ in ĩ pronomẽ ĩ in.
præpoſitio in in.
Aduerbiuꝫ in in.

ℂ De On in ultimis. Cap.14.

Nom̄ Ion.

N termnato noi ꝓprio lōgitudo seruit: ut agaménon leon Martiano teste:q̄ a p ω apud græcos scribunt : qđ in omicron in obliqs pmutat ut πυρακμων πυρακμονοσ demito q̄ p omicron scribunt ut illion barbyton. cuius quū memini dictionis infantissimu ; succurrit Tortellius di cés barbyton Fœmininieé gn̄is nixus Ouidii carmine. Non facit ad lachrymas barbyton ulla meas:quū legat barbytos.Ouid.Illiō ardebat.Idē iacet illion ingēs.Nemon similiter lōgū iuenio.Hora. Cōuiuá nemon oleū fert.o.Accusatiui in on a noib⁹ in eus diphtō. & in us secūdæ iflexionis corripiunt.Ouidi.Orpheon eé,ratæ.Genitiuus plural.in on græcus teste ad Albinū Seruio breuiat ut lesbon. ℂ Pronomen in on breue sit ut egon. ℂ Præpositio in on reperit tm̄ in cōpōne:q̄ semp naturaliter breuiat nisi.s.aut.f.subseq̄tur.ut testat Seruius.i.cōmé.hoc ét uoluisse Ciceroné ex.A.Gellii. lib.2.cap.17.poteris uidere sententia. ℂ Aduerbium in on longari negat nullus.ut non.Vergi.Non ego cuncta.m.a.u.o.

Tortellii error

Ouidius a uitio defensus.

Pronomé i on.

Præpositio in on

Aduerbiū in on

ℂ De.O.in ultimis. Cap.15.

Terminatus nois noiatiuus specialiter ambigue ponitur ut sermo.hic refellenda est Mart.Cap.regula dicétis noia in on finiétia si græce on ꝓductū hn̄t:eádé literá apud nos ꝓducere ut cicero scipio cato.huic enim poetaru reclamat chorus.Luca.Nos cato da ueniá.Iuue.Tertius e cælo cecidit cato.Mar.cur in theatrú cato seuere uenisti. hoc carmé lector facit ut aduertas in Val.Maximi codicib⁹.li.2.capit.de maiestate.duo Mart.repiri carmina:q̄ tu oíno cōfodies.ꝓterea scito teste Sergio eé q̄dá q̄ dicunt Nota:q̄ nō primis syllabis set ultimis a græco sermone dissentiunt ut Agaménon agaménō:& fere oía græca q̄ in on exeūt detractiōe.n.lr̄æ p breué o ꝓferūt ut apollon apollo:pluton pluto.Vn̄ Stat.Cōclamát danai stimulátq; agaméno uolétes.hác narrás regulá Ioá.Británicus decipit:quū dicat græcos dr̄e didon:nos dido:qđ penit⁹ absurdū est:ná nūq̄ in ntō didon iuenies.iá a diuerticulo repetat iter.aliquorū opinioné duplici errore suliginosá cōfutare nō uerebor dicétū .o.in ntō tátū lōgari si in gtō lōga remáserit ut cato catonis:huic opinioni aduersant carmia prius cōtra Capellá adducta.Hoꝝ scđa opio é.o.i ntō tm̄ breuiari si gtūs.o.mutatū breuiauit.cōtra quos citet Vergilianuȝ carmé.O uirgo noua mi facies.Ntūs in.o.græcorú fœmininus lōgádus é:ut io:alecto:clotho:& nō admittas illud:qđ in Lactátii codicibus repit carmé.Clotho colū baiulat:qs tale cōposuerit apud

Nomé in o Mart.Cap. regl'a falsa

Versus a ualerio maxi.excipias

Británic⁹ fallitur.

Aliquoꝝ error duplex

me non est. in his aduertas posse declinari dido didonis secũdũ latinã declinationẽ. ut apud Cæseliũ? Paccu. Acti. Enniũ: andron. Liuiũ. Plau. Cæs. Ouid. A pul. q̃ põt uideri. P hocas tamen nõ admittit: nec edocet. Genitiuus in. o. græcus ꝓtrahit᷑: ut atho androgeo. Ablatiui & datiui in. o. secundæ inflexionis longationem sumũt. ut deo dño: & similiter græcorũ in. o. fœmininorũ in quocũq; casu. Accusatiuus in. o. latinus breuiat᷑ ut duo. Ver. Si duo præterea. t. i. t. Ideo Bedæ regulã scito falsã dicẽtis ambo & duo neutri generis corripi. masculini uero lõgari. mox Antonius Nebrissensis duo & ambo corripi omnino præcipit. ego uero ambigue ponerẽ. ut i. 6. leges Epograp . Vocatiui in. o. ad placitũ ponunt᷑: ut o cato: nisi sint a noĩbus in. o fœmininis græcorũ ut o clotho. ¶ Verba in. o. cũ gerũdiis ad placitũ poni oẽs scribunt. demito tamen monosyllaba: quæ Martiano teste elõgãtur. ut do no sto flo. ¶ Participiis & ꝓnominibus in. o. lõgatio datur: ut lecturo nr̃o uestro: demito ego: qđ ambiguũ est ut ĩferius exemplis comprobabimus. ¶ Præpositio in. o. finita longatur: ut si Bedæ credimus conecto: qđ uerbum a con compositũ innuit Cellius. lib. 2. cap. 17. aliquando breuiatur sequente uocali ut coerceo: & est sciendum (quod Donatus melior non adnotauit) septem esse præpositiones compositiuas. s. co: con: re: se: dis: di: am. & hic triuiales admonitos uelĩ am dici nõ an. ut in oĩum ore enatat Priscianũ. 14. legito. & q̃a diximus co in ueniri scito aliquos abnuere dicentes con esse in coerceo collisa. n. littera & in coinquino: dixi tamen quod sensi. ¶ Aduerbia in. o. lõgari oportet: ut o: quo: raro: falso: licet hæc ambigua dicat Beda. uero. paruo: certo: denuo: quod (teste Probo) cretico cõstat pede. s. prima & ultima longa media breui. uñ errasse Sedulium cõstat in hoc. Vox dñi super extat aquas uox denuo uerbũ: quem excusari ex Victorini auctoritate nouimus. dicentis denuo cõstare dactylo qđ miror: quũ & Probi auctoritas ualeat: & cõpositio edoceat. cõponitur autẽ ex de: & nouo. ¶ Breuiãtur hæc cedo pro dic: illico: cito: quomodo: quando: modo: hinc demito: sedulo: crebro. ergo. mutuo: profecto: sero: quæ ambigue ponuntur. Vergi. O sola ĩfandos. Idem. paruoq; potentem Fabritium: quãq̃ ibi uidetur ablatiuus. Iunena. Facti crimen habet cedo si. c. p. Idem saty. 6. credas cedo si breue parui. Auson. Illico nõ marco. s. p. d. Martia. io. Accipe quomodo das. Ouidi. in Fast. Post modo quisq; suo. Idem. Quam cito de toto. n. r. o. s. Seren. quando flagella ligas. a. Vergilio usurpari testatur Seruius. Vt si quãdo tybrim. quãdo uero est ĩterrogatiue teste Porphyrione acutũ habet accẽtũ: & hoc ait. lib. carminũ

Phoce reclamatio.
Duo. i. duos
Bede reglã falsa.
Antõio nebris. nõ hereo
Verbũ i. o.
Gerũdia in o.
Participia in. o.
Pronomẽ in. o.
Præpositõ in. o.
Donati incuria
Aliquorũ error
Am nõ an
Aduerbiũ in. o.
Sedulii error
Seduli⁹ excusatur.
Quando.

Sulpitii error. Horatii.i.ode.23.Quintianus in epigrã.Quĩria me mõ uis:mõ me mea qntia nõ uis.meũ adduxi exẽplũ.ut Sulpi.se errori obnoxium cognoscat:scribẽs mõ ambigue poni:quũ Festus Põpe.ẽt dicat o io breuiari:de ãbiguis.i.6.aspice. ¶ Interiectio & cõiũctio in o.lõgã tur ut oh:ergo quũ signãt cã:ut Ergo nõ hyemes:alias Ver.subie cisse uocalem scimus:ut Ergo age chare pr̃.uero ambiguũ iuenio.

Interiectio in.o.

Cõiũctio i.o.

Ergo.

¶ De.P.& ph.in ultimis. Cap. 16.

P.finita.

P Terminata dictio lõgationẽ cõplectit:ut uolup.Enni⁹ annal.7.quo quũ multa uolup ac gaudia cláq; paláq;. hoc ex Aul.gel.lib.12.cap.4.nouimus:qđ alii nõ docue rũt.¶ Si in ph finiãt noĩa lõgari retulim⁹.ubi de.H.in ultimis fit mẽtio.

Aliorũ icuria.

¶ De.R.in ultimis. Cap. 17.

Ar terminata.

Torculare puluinare pyladis & aliorũ icuria.

A R terminatæ dictiones breuiationẽ cõtinent:ut calcar legar.¶ Excipiunt torcular:puluinar teste Beda eo q torculare:puluinare in ntõ dici aliqbus placuerit lõgã tur ẽt monosylla ut nar far par cũ suis cõpositis:licet ea cõposita ambigue ponant:quod nõ adnotauit Pylades cũ cæteris: Verg.Sulphurea nar albus aqua.¶ Er terminatis dictionibus cohæret breuiatio.ut macer:noster.quater:amer.¶ Excipito mono syllaba ut uer.tamen breuiantur ter per fer.longato itẽ crater: character:æther:stater:iber.panther:aer:aliqui tñ hoc nomen uolũt: in quo4 numero sunt Maturãtius:& Ferretus:ambiguũ poni dicẽ tes apud Claudianum.i.rapt.repiri.miscebit aer auerno:immo isti ambigui sunt sensus.nam antiquum corrũpẽtes codicẽ legũt aer: quum axis legendũ sit.carmẽ hoc est Cladiani.Lucidus umbroso miscebit axix auerno.præterea αη ρ græci dicũt:quod nullo pacto corripit.Alexander quoq; imber longari pcipit:qui si Salis tãtum habuisset:quantum apud triuiales auctoritatis retinet dixisset nũ q̃.ideo iber corripit.Oui.Imber erat.¶ Ir in qbuscũq; breuiari de cet.ut uir martyr:demimus hyr.i.manus.¶ Or in omnibus corri pito:ut amor marmor:excipito cor.ga ambigue ponitur.aduertẽ dum est in noĩbus or latinis poetas mutare or breue annuente uer su in os longũ.ut arbos lepos honos teste Seruio.¶ Vr quæcunq; finitæ dictiones breues sunt:ut murmur.demito fur Prisciano.6. comprobante:& astipulante Poetarum auctoritate.Pers.Fur es ait pedio.trifur similiter apud Plautum longat. longato itẽ cur.Oui. metamor.cur in contraria uersus.hic non obsoletũ fuerit aliquo4 affanias refellere asseuerantum cur nisi interrogatiue nunq̃ inueni ri:quibus reclamãs Ouidius in Sap.ait.Et semper causa est cur ego semper amem.Horatius primo carmi.Decantes elegos cur tibi in

Er finita

Maturan. & Ferretus decepti.

Claudian⁹ a uitio defensus.

Alexandri error.

Ir finita

Hyr.

Or finita

Or in os.

ur finita.

Cur fine interrogatõe reperitur

nior. Læſa pœniteat fide. Ouidi. amo. i. Centũ ſunt cauſæ cur ego ſemper amẽ.

¶ De As in ultimis. Cap. 18.

AS finito noĩs ñtõ lõgationẽ damus: ut pietas excipe græcũ in as ſi ĩ dos genitiuũ reddit. ut pallas arcas. Oui. meta. 6. Pallas ait. Idẽ meta. 2. Arcas adeſt. maſculina græca lõga ſunt. ut æneas: gyas. peryphas: fœminina & cõia corripiunt. ut plias: lãpas: mænas: phœbas ea quã ſupius diximus ratione. Accuſatiuus Pluralis longatione gaudet ut muſas. excipe græcos ut troas delphinas. ¶ Ouid. uiolentos troas ituros. Vergi. iter delphinas orion. niſi per ſyncopam facti ſint ut erynnias erynnas. Statiꝰ. xi. nec erynnas ore rogaui. ¶ Verba: participia: ꝓnoĩa: aduerbia: cõiunctiones: & alia in as longant. ut amas lectas meas cras nephas quæ eſt interiectio teſte Probo. & alias aduerbium auctore Seruio: quod nephas ſit lõgũ eſt Vergilii carmen a Probo citatũ. Bat[...]ra uehit ſeqtur (nephas) ægyptia cõiux: & ſcito Victorinũ dĩe in as aduerbia tũc tm̃ ꝓduci quũ. a. añ. s. habuerint.

Nomen in as.
Verba cũ aliis in as.
Interiectio una in as.
Nephas interiectio.
Alias aduerbium.

¶ De Es in ultimis. Cap. 19.

ES terminatus noĩu ʒ caſus primus lõgat tã græcus q̃ latinus: ut cremes uerres. Martianus tñ breuiat græcum. hic aduerte apud Prudẽtiũ duplicẽ errorẽ eẽ. ait ille in pſych. ſpoliatq; ſuos fames impia natos. Idem. Cuſpis auaritiæ ſtupuit lues ĩproba caſtis. ecce breuiauit fames & lues in qbus fugiẽdus eſt: niſi uelis excuſare qđ. S. in ſcãſione abiiciat lr̃a. ¶ Corripito q̃ in gtõ creſcũt penultĩa breui. ut miles: ſeges: interpres. inqes oĩno breuiat (Probo teſte) licet in obliqs. e. ꝓducat. hoc fit ꝑꝑ ſuũ primitiuũ qes qetis: qđ in penultima lõgat. hinc extrahito ceres: aries: abies: paries: ſpes: res: pes cũ ſuis cõpoſitis: quãq̃ contra Bedã & poſſe breuiari ĩferius docebimus ĩ. 6. Manil. 2. aries ut principe dignum eſt. Verg. abies in mõtibus altis. Claudi. Beryllo paries & lubrica. i. ſ. Breuiato ẽt nominatiuum ſingularẽ in es neutrũ ut cacoæthes apud Iuuenalẽ. 7. ſaty. Genitiuus in es græcoruʒ longat. ut penelopes. libyes. Sil. Fatali dido libyes appellitur oræ. es in plurali in oĩbus lõgat. ut pr̃es. niſi a græcis. ut troades troes archades. Vergili. ænei. 4. Stat ſonipes ac frena ferox. s. m. Ideʒ. 10. Arrectum quadrupes & calcibus auras. Horat. ſer. i. Non ſit mihi menſa tripes & Probus tamen Priſciano teſte inter breues poſuit ut infra notabimus. hoc Sulpitius & Maturantius minime uiderunt. Vergilius potiuntur troes harena. Ouidi. Troades incipiunt Vergi. arcades ambo. ¶ Verba in es longationẽ ſũmunt. ut doces ames. es ab edo teſte Seruio. 5. comment. demito es a ſum cum ſuis

Alias aduerbium.
Nomẽ ĩ es
Prudentii errores duo.
Inquies.
Bedæ incuria.
Sulpitii & Maturãtii incuria.
Verbũ ĩ es

compoſitis ut ades.hic aduerte Philip. Beroaldum eruditionum
Philip. Beroaldi error.
examen:ac elegantiæ uaſtiſſimum pelagus:interprætumq; phœni
cé in Propertiũ dixiſſe es cõtra naturã debere longari in hoc:Si pu
er es alio traiice tela tua.quẽ penitus erraſſe aliqui exiſtimarunt le
Propertii defenſum carmen.
gentes.Si pudor eſt alio.t.t.t.Ipſe autem nouam quodam cométa
rio attulit ſententiam & legit.Si par eſt alio t.t.t.Baptiſta pius ſyn
chronorum deliciæ omnino primam nititur tueri lectioné legés.
Si puer es alio.t.t.t.& ait es cõmunem eſſe ſyllabam:in mediumq;
Bapti.piũ non admitto.
attulit Vale.Flacci carmẽ ex argonaut.7.tu ſupplice digno digni
or es & ſama meis iam parta uenenis.mox q̃ dicat ꝑducentes es re
gulariter facere corripientes poeticam ſequi licentiam non admit
to.nã meo quidem iudicio es ſemper breuiatur naturaliter:ſi uero
longabitur erit ratione monoſyllabæ dictionis:de qua ſuperius di
Participia & alia ĩ es.
ximus.¶ Participia pronomina:& aliæ in es partes longantur:ut
amantes:noſtrates.demito aduerbiũ penes.Horatius.Quẽ penes
arbitriũ.Præterea in numeris es naturaliter breuiaẗ(ſi Bedæ credi
mus)ut millies:nam ut ſuperius diximus alia ſunt naturaliter bre-
Nũeri ĩ es.
uia q̃ lõga apud poetas ſic ecõtrario ĩuenies.& oĩno ſine.n.ſcriben
da hæc millies toties cẽties quoties ſcribitcap:quẽ imitari certũ ẽ.

¶De Is in ultimis. Cap.20.

Nomẽ ĩ is.
IS nominũ primus:& ſecundus caſus breues ſunt:ut axis
patris.¶ Excipiuntur monoſyllaba:ut dis:lis:uis. Priſcia
no.6.teſte breuiato tamen quis in noĩatiuo.Producun
tur quoq; græca in entis genitiuũ faciẽtia ut pyrois ſi-
mois opois:qa græce πυροεισ σιμοεισ & ει in.i.longũ uertiẗ:& lõ-
gato etiam nomina quorum in penultima genitiuus longatur:ut
ſamnis:& quæ faciunt in is nominatiuũ mutata in.ut delphis eleu
ſis:aris:trachys:Priſciano.6.teſte ſimiliter longatur ſanguis qa te-
Sanguen.
ſte Priſciano ſanguen faciebat.Lucret.1.gigni ſanguenque creari.
Idem.4.Emicat in partem ſanguis unde.i.i.Lucan.Dum ſanguis
inerat.d.u.m.p.tamen ſuperius diximus hoc poſſe fieri propter cæ
ſuram.Longantur item datiui ablatiui accuſatiui ue in is teſte Ser
Quis pro quibus.
uio.Lucanus proh fata quis ille:ſi uero quis erit in datiuo uel abla
tiuo longatur:Vergili.Quis ante ora patrum.t.ſ.m.a.Idem ſimu-
Verbũ ĩ is.
lans euantis orgia bacchi.i.euantes.¶ Verba in is breuiatiõe utũ
Sedulii error.
tur ut legis:ſcribis:inquis excipiuntur ſecundæ perſonæ ſingul.in
dicatiui quartæ coniugationis ut audis:uenis.unde Sedulii ſuccurrit
Geor.ual. nõ hæreo.
error.quum ait.Peruenis ad chriſtũ.ſ.c.p.a.n.longato is ab eo con
tra Georgiũ Vallã breuiari præcipiẽtẽ:cũ ſuis compoſitis.qa nu-
merus pluralis ea ꝑducit in penultima ſecũdæ perſonæ.Producito

quoq; uis a uolo. Martiano teste. ex hoc Priscianus. 8. ait uolo ueis dixisse ueteres pro eo quod dicimus uis. & ei diphthō. in. i. longum uertimus. fis a fio: fis a sum: faxis: uelis: nolis: malis. mauis: scis: pro ducunt: possis uero ambigue inuenio positū qđ nō uiderunt aliq sic nescis in. 6. legito. fueris: dederis: legeris: aliqñ a poetis longari unus inter syllabographos eminētissimus scribit: quod forte accidit pp illud Diomedis. f. si erit pteritū subiunctiui lōgabit. si futurū breuiabit: quod in secūdis plural. psonis cognoscit. uel erit quia cadent in cæsurā. Alius tamen inter litteratos nō spernendus dicit si erit quartæ cōiugationis lōgabitur. Hora. ii. ser. Audieris hæres ergo: si uero tertiæ & aliarū breuiabitur. Horati. Dixeris egregiæ. an bene dixerit aliorum sit iudiciū. tamen non habebit me municipalem: quando apud poetas contrariū est. ego uero breuiari dixerim. & quū is longabitur esse (ut dixi) pp cæsuram crediderim. q illius falsa sit opinio exempla edocēt. Lucil. saty. 5. Debueris hoc nolueris & debueris te. Ouid. fast. 3. Da mihi te placidū dederis in carmine uires. Tibul. 4. Respueris etiā. p. g. d. Phineu quid luctaris? dicas quæso: & exempla quæ afferā recipito. Hora. saty. 4. Inquis & hoc studio. p. f. n. p. Idem. si qs uis adde popino. Hora. car. 4. Audiuere lyce fis anus & tamē. ubi fis anus dactylus est. Idē ser. 2. Lenior & melior fis accedēte senecta. Luca. i. Quis deus eē uelis ubi. p. r. m. Ouid. cur sis aretusa sacer fons. ¶ Participia & pronomina in is breuia sunt: ut amantis in genitiuo: mis tis. Ennius. Ingens cura mis est cū cordibus æquiparare. excipito datiuos: ablatiuos: & accusatiuos ut lectis: nostris: qs pro qbus ut supius in noīe diximus: & tunc ab eo qđ est a quo: qñ facit qbus ab eo q est a qui uenire. i. cōmēt. putat Seruius. ¶ Præpositio in is ut cis (teste Probo) breuiatur: quā Victorinus lōgari inuit: cui etiā Seruius īhæret. ¶ Aduerbia in is breuiato: ut satis: bis: licet ambiguū sit: qđ aliorum incuria omissum est. ¶ Coniunctio in is longat: ut quamuis.

Veis p uis. Aliquorū incuria

Vnius non adprobo sententiā

Participiū in is

Pronomē i is.

Quis a q.

Quib⁹ a q.

Præpositio in is.

Aduerbiū in is.

Aliorū icuria.

Cōiūctio i is.

¶ De os in ultimis. Cap. 21.

OS terminatū nomē in ntō lōgum: ut dos mos os oris: de mito os ossis: cōpos īpos (Donato teste.) nā ut ait Beda si penultima in gtō lōgat os est lōga: ut nepos. si breuiatur os itē breuis est: ut cōpos. Ouid. post mō cōpos eris. quāq; Priscian⁹ putat elōgandū. breuiato itē græca i os fœminina si habuerint genitiuū in ou: ut delos argos naxos aglauros longantur: q tertia declinatiōe attica emittūt genitiuū i. o. ut cos apollos athos androgeos: & qa de atticis noīb⁹ dixi. supest ut referam q fal so scripserit Britānicus. est aute 3 carmine Statii. in achil. Aetholus

Nomē i os

Britāni. fallitur.

ithacusq; deæ. ait Britannicus ætholos scribēdū esse: q̄a est noīatiuus græcus ætholus latinus: & non staret uersus. immo est mi p̄ceptor q̄d si in os græcū esset breuiaret̄ ex ea forma: & nō finit noīatiuum eē atticū regula: q̄ uult in os noīa si attica fiāt penultimam corripere & dūtaxat in substātiuis. æthelus uero lōgat pen ultimā: & adiectiuū est. ideo apud Sta. legito. Aetholusq; ithacusq;. hæc dixisse uolui: ut floridius fit opus. sit in os terminata sunt lōga: quæ apud græcos ωσ faciūt: apud nos oīs ut minos heros tros: q̄d & testat̄ Phocas. Genitiuus in os a nomine in is: uel as: uel in eus diphthongo breuiatur: ut meotidos pallados tereos orpheos: & ut latius dicam omnes in os breuiabis genitiuos: ut tethyos sphyngos. Accusatiui in os longandi oīno sunt: ut deos dominos. Lucreti. 3. Exos & exanguis tumidas. p. a. Senec. in tragœd. Naxos ægeo redimita ponto. Ouidi. metamorpho. 2. Cic opus est aglauros ea est. h. p. l. Vergili. Androgeos offert. n. s. a. i. Idem. 12. Quantus athos aut quantus eryx. ex quo errasse ibi Seruium uel posito pignore contē derim athon legendum esse scribentem: quia os breuis est: set Priscianus longe rectius docet more syracusio in on facere nominatiuum: quæ in os productum passim terminare inueniantur: ut heros heron. minos minon. ideo athos ibi legendum affirmo. q̄a per ωσ scribitur: & reddit accusatiuum athon uel atho. Ouid xi. met. Nec leuius quā si quis athon. p. q. r. Verg. in Buc. Aut atho aut rhodopen. ubi. o. sequente uocali breuiatur: quāq̄ ibi athon perperam legit̄. Huic nostræ sententiæ Domitius Chalderi. in. ib. astipulat̄. Mar. nephas incesti tereos & quæ. Claud. Proteos & septem. d. c. n. Ouidi. metamorpho. 12. Non ea tydides non audet oileos aiax: & sic legēdum est. non autem oileus aiax. ut in omnibus fere legitur codicibus. Terētius Varro. Quaq; fretum torrens mæotidos: hoc ex Probo nouimus. Oui. Tethyos has neptes. o. q. s. Stat. i. the. dum quæro patrem si sphyngos iniquæ. si uero. s. collidit̄. o. breuiat̄. ut tyberino catillo, latius legito ubi de. s. in prima Epogr. fit mentio.

¶ Pronomina participia: quæq; in os alia longant̄: ut uos lectos.

Statius a uitio defēsus · *Phoce rl'a.* · *Seruii error.* · *Prisciani regula.* · *Vergilius emaculat⁹* · *Ouidius emaculat⁹* · *Participia in os.* · *Pronomē i os.*

¶ De us in ultimis. Cap. 22

Nomē i us

VS termīatū nomē in noīatiuo breue esse cōuenit: ut manus pōdus: excipiuntur monosyllaba: ut grus: ius: thus: sus: rus: mus: plus: & græca: ut panthus: hydrus: melampus: amathus: alcinus alcinois: si dices alcinous tūc merito breuiat̄. sic androgeus: q̄a androgeus græce dicitur & os in us longum uertitur. Ouid. Viueret androgeus utinā: de qua dictione legito Seruium. 2. cōment. & constantinum lascarem. producitur

etiam ſm aliquos tmolus quando biſyllabum eſt.(nam tmolus & tymolus dici locupletiſſimus teſtis eſt Stephanus)ſed inuenies breuiari apud Ouidium.2.metamorpho.unde non poſſum quin mirer Sulpitium quando uelit longari quod ſi inueniat credam.eius hunc errorem poteris uidere ubi agit de.o.ante.m.in primis ſyllabis.longato etiam ſi quandoq; nomen græcum in eos in us uertatᷓ apud nos:ut androgeos androgeus ut dixi:& latina quædã:quæ in genitiuo creſcunt tertiæ inflexionis penultima longa:ut ſalus uirtus:quod etiam teſtatur Seruius.excipitur palus paludis:quod aliquando breuiatur ut inquit ille:quia in dis genitiuum facit.cætera in ris & in tis genitiuum facientia producuntur.Si uerum eſt qđ dicis Serui ergo incus breuiabitur quando:quia in dis genitiuum facit: quum ſit omnino longum:& uenit a cus monoſylla.an bene dixerit aliorum ſententiæ iniungendum cenſeo.ideo talia nomina penitus producenda ſunt ut ſalus uirtus. aduertendum tamen eſt in Victorini codicibus legi uirtus inueniri breue lege tu uirus. & ſi etiam uirtus legatur erit:quia.s.abiiciebatur ut ſæpius diximus quod ſenectus breuietur in Galli fragmentis manum non uorto: quũ galli nõ eſſe ſæpius dixeri.Genitiuus fœmininus a nomine in o:ut ſappho ſapphus.manto mantus longatione utitur. Verg.10. Fatidicæ mantus & thuſci.f.a.Genitiuus quartæ cum nominatiuo:accuſatiuo:& uocatiuo:pluralibus longantur Priſciani ſententiam probãte Vatum auctoritate:ex quo bis erraſſe Sedulium doceo:quum genitiuum quartæ breuiauerit.ait nãq; Dicemus ſancti coniunctio ſpiritus actu ubi legito flaminis uel pneumatis:& alibi.Sexus & ætatis ſatiauit quattuor illic:in his ut non ferẽdus eſt: in alio ita non admittendus accuſatiuum quartæ plura.numeri in hoc corripiens primoſq; necans uagitus & audens.niſi uelis excuſare in omnibus.s.abiici:& non mirum eſt ſi genitiuus quartæ longatur:quia teſte ſeruio primo commen. pluralis nominatiuus regit genitiuum ſingularem:& hoc ait ſuper illo Vergilii.curruque uolans dat lora ſecundo.ubi maxime diſſentit ab Aulo Gellio lib. quarto cap.16.Datiui & ablatiui tertiæ & quartæ & quintæ in us breuiantur:ut patribus manibus diebus.Vergili.10. Eſt amathus eſt celſa mihi.p.a.c.¶ Verba:participia: pronomina : præpoſitiones:& aliæ:ſi quæ ſunt:ut ſuptus teſte Agrætio breuiamus:ut amamus:amantibus:noſtratibus:ſecus:tenus.

Sulpitii error.
An bñ Seruius uide.
Cus.
Victorinꝰ emaculatꝰ
Sedulii errores duo.
Sedulii error.
Sedulius excuſatur.
Seruius a Gellio diſſentit.
Verba cũ aliis in us.
Suptus.

¶ De ys in ultimis. Cap.23.

y S terminatæ dictiones breuiationem poſcunt:ut clamys Statius, clamys horrida pendet: demito in yos geniti-

Ys finita.

Aliquorũ defectus. uum facientia ut tethys erynnis. Vergil. Teq; sibi generum tethys emat omnibus undis ab aliquibus omissa hæc fuit regula.

¶ De. T. in ultimis & th. Cap. 24.

T. finita. Vt. i. ubi. Ouidius emaculat⁹ Pylades cõtra alexãdrum. Pyladis regula. Aliquos taxaui. Pyladis error. Regula pulchra. Th. finita. V. finita.

Finitis dictionibus breuiationẽ damus: ut ait: aliquãdo Martiano teste lõgat̃: ut caput euãdrius abstulit ensis. Vt cõiũctio siue aduerbiũ oĩno corripit̃. Ouidi. met. 1. Quaq; erat & tellus illic & pontus ut aer. idest ubi. qd' & Porphirio testat̃: carmen hoc Ouidii adlegans. & nõ legas &. ut passim legitur. longat̃ uero. t. p̃cedẽte diphthõgo ut Aut ĩgens uo lucris. aut p̃cedẽte cõsonãte ut aiũt dicũt. aut syncopa. Oui. met. 3. Interiit at uos. p. f. u. u. Pylades in alexãdrũ ĩuehit̃. q; dixerit in con cisis lõgari: quũ Maro dicat. ĩmugiit ætna cauernis. asseuerat quo que se recti⁹ posuisse regulã scilicet quũ tãtũ littera detrahit̃ p syn copen breuiet̃: ut imugiit. si uero syllaba abiiciat̃ longet̃. ut obit p obiuit. alias taxauimus dicẽtes syncopen syllabã non posse elidere: qd' posse diximus ut admorunt ubera tygres. obit pro obiuit: qd' Pylades iõ dicat. quãdo syncopa tãtũmodo accipit litterã. t. breuia ri falsum esse exẽplis depræhendit̃. Iuuena. Confisus periit admirã dusq; lacertis. Ouid. 4. met. Nõ adiit apte nec. l. i. u. Idem. 2. fast. Ille abiit eadem. e. b. h. & alia sexcenta sunt. set quum syllaba demit̃ nõ ĩmerito lõgat̃: qa accẽtũ seruauit ut estimauit si demas ui & di cas estimat ̗pter figurã opus erit ut mat syllaba seruet̃ in eodem mẽsu. quẽ hẽt in integra dictiõe sic in obit obiuit mugit mugiuit. ¶ Si uero in th noĩa finiunt lõgari sup̃ius diximus: ubi de. h. fit mẽ tio. nec te lateat. θ. apud græcos nouẽ significare p se. apud Home rũ uero litterarum ordinẽ numerũ facere nullus est qui ignoret.

¶ De. V. in ultimis. Cap. 25.

Diomedẽ Victo. ser. Prob. non admitto. Probus infirmus. Victorinũ ñ admitto.

Finales in quacũq; oȓonis pte dictiones elõgant̃. ut cor nu. amatu: uisu: diu. aliq tñ artiũ scriptores inter quos sunt Diomedes: Seruius. Victorin⁹: & Probus. scribũt noĩa in. u. quartæ in ntõ accusatiuo & uocatiuo breuia ri: i aliis casibus lõgari: sed exẽplis nõ ̗platis minime fidẽ adhibuerim: quando his reclament poetæ. Ouid. meta. 8. Pressa genu digytis. sic Verg. Nuda genu nodoq; sinus. c. f. ubi sine dubio accusatiui sunt. & non ĩmerito: qa Prisciano asserente oĩs in quacũq; oȓonis parte dictio in u. ̗pducit̃ ut panthu. Præterea inquit Probus & in ntõ ̗pduci ut cornu: set quum dicit aliqñ breuiari propter illud Tullii in ara. Ac ̗ppter leuum genu oĩs parte locatus. infirmum ẽ: qm̃ excipit̃ a uocali. Victorinus itidem aliqñ corripi hæc scribens noĩa facit: ut ei minus credã. breuiat̃ etiam. S. collisa Lucreti. saxis

pendẽtibus

pendentibu structas. legito primam epographi. ubi de. S. fit mentio. non desunt etiam qui tu cum met breuient apud Lucre. Nam tu met a nobis. i. q. u. t. u. ubi nos legimus alias tutemet. Lucretius. emaculat⁹

De. X. in ultimis. Cap. 26.

x Longas positione reddit dictiones: ut ex: tamen aliquando longari & breuiari nouimus. longantur auté quando in obliquis penultima lõga est: ut pollux pollucis: si auté penultima in obliqs breuis est corripi ex uerbis Prisciani (mõ is auctor sit) coniicio. uerba illius pono ne me aliquis finxisse putet. Syllabæ quæ correptã uocalẽ hñt acuto accẽtu ꝑferunt ut pax fax nux nix dux: qa naturalr̃ breues sunt: ex qbus coniicimus médũ esse in libro de accentu: quum pax ponaƭ inter naturalr̃ breues. ideo dictioné illã confoderim & pix substituerim: quoniã pax in obliquis penultimã lõgat: pix autem breuiat. sic emaculãdus in editione prima Donatus est: quũ ubi de accentu loquitur pax etiã interseratur illis naturaliter breuibus: & non mireris cur in prima epograph. ubi de. X. littera fit mentio dictum sit. x. aliquando natura longari: ut pax: lux: rex: uox: aliquãdo positione ut fax: nex: nix: nux: nox: & ꝙ posita sit dictio nox nõ mireris: nam est ꝓpter genitiuum & alios obliquos: in qbus nõ statim. i. post. c. sequiƭ ut in aliis: sed ĩterponiƭ. t. ut noctis nõ nocis dicas. aliud ẽt succurrit nec spnẽdũ Bedam posuisse exul quem potius exsul & exsilii p. s. post. x. Ca pro teste: & analogia astipulante: scriberem. exsul enim dicitur quasi extra solum unde exsũl & exsilium scribẽdum censeo. Tamẽ oĩa in. x. longa inuenies. (nam ut diximus) aliquãdo poetæ ponunt cõtra naturam syllabas: sed ratio spernendæ naturæ hæc est. quia. x. unius temporis est quum sit duplex consona: præcedens uocalis alterius: quæ duo tẽpora positione longam reddunt syllam. Priscianus emaculat⁹ Donatus emaculat⁹ Exsul. Exsilium

¶ De. Y. in ultimis. Cap. 27.

y Terminata dictio breuis est: ut moly. Ouidi. Moly uocãt superi torta radice tenetur. Y. finita.

¶ De. Z. in ultimis.

Z Finita nulla latini idiomatis dictio est: unde errant Triuiales grammatistæ Galeam dicẽtes: quum latinius galeacius dicatur uel galeatus: sup qua re nec tacuit Pontanus. si aliqua inuenienƭ erunt barbara & longanda cẽseas ut acam. Phineu lœteris ꝙ hæc quinta nostra ad umbilicum producta sit epograph. finis prope est: quo ad extremum traharis supplicium. Valeto tandẽ tacitus: ne tuis impeditus affaniis sextã supprimam. iam erumpit sexta: Sexta exi: placebis certe. Z. finita.

¶ Io. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Sexta.

¶ Prohœmium.

T si in prioribus epographiis ambiguas dictiones sparsim passimq; adnotauimus: tamẽ quũ earum exẽpla curiosis minime obiecerimus, operæpretium fuit: ut facilior earũ esset cognitio: hãc Sextã adgredi epographiam: quæ non minus iucunda erit: q̃ utilis: & nõ minus delectabilis q̃ opulenta. nec imitabimur quosdam nostri sæculi scriptores: qui in principio ita ample: ita magnifice: ita uberrime exordiũtur: ut nihil uberrius ampliusue uideri posse existimet. mox opis exacto meditullio ita lãguescũt ac torpescunt: ut uelut utres anauri decidãt corruãt flaccescãtq;: imo si priores copiosæ & multiiugæ fuerũt. hãc copiosiorẽ & mage multiiugã efficiemus. in primis nãq; si cognitu digna eruditiõis plenaq; aliqua cõtexuimus. in hac aũt mage digytis adligãda: memoriæq; mãdãda: ac sæpius relegẽda imiscuimus. Quid eñi dignius pulchriusq; tyronibus offerri põt: q̃ dictionũ syllabas enotare ĩdifferentes: euola tandem sexta: si placueris præter opinionem non euenerit. & primo.

¶ De cõmunibus syllabis. Cap. I.

Ommuniũ syllabarũ modos esse octo Martianus & Victorinus scribunt. septẽ dũtaxat ponit Diomedes: nouẽ Beda: ego undecim nõ inextri- lidus edocebo. ¶ Primus modus est: quũ in correptã syllabã orõnis finit pars. in comate enim lõgat: ut Nã tibi tymbre caput euandrius abstulit ensis. breuiat: ut Per caput alteri⁹: unde ut dicem⁹. t. ambiguũ eẽ Capella scribit. ¶ Secũdus quũ aliq̃ dictio in breuẽ desinit uocalẽ. sequẽte dictione ab. s. incipiẽte cũ alia cõsonãte: lõgat ut. Vñ spissa comas. breuiat ut. Ponite spes sibi q̃sq; suas. ubi qd dicat Diymedes legito. Præterea Pompeius (teste Beda) ait. s. nisi sit in dictionis principio non posse lique

Duos modos addo

T. ãbiguũ

Beda cõtra Põpeium.

ſcere cōtra quē Beda inſurgit dicens repiri apud Vergiliū. Hortatᷣ
meneſtheus nūc nunc īſurgite remis. ubi ſine dubio Beda ipſe fal-
litur nō enim meneſtheus triſyllabū legendū eſt: ſed mneſtheus bi
ſyllabū ut Mneſtea ſergeſtūq;. u. f. q. c. ¶ Tertius modus eſt: ſi cor-
reptā uocalē ſequatᷣ muta cū liqda. eſt eni lōga. ut uaſto cyclopis i
antro. breuis. manibus fabricata cyclopū. Diomedes ſub hoc ter-
tio ait mō. F. aliquādo: licet ſet ſemiuocalis: fungi mutæ officio ſe-
quēte liqda: ut Talia flāmato: & ſimul ore fremebāt: nos aūt dicius
in illis exemplis breuiari. a. & . e. natura: nō ꝓpter. f. ſic Sergius inqt
in hoc Neue flagella ue breuiari ꝓpter. f. & . l. dicat quid uelit hoc
nunq̄ dixerim. ¶ Quartus: quū dictio ꝓnominis in. c. finit: in hoc
lōgatur: dicier hic eſt. breuiatur: ut Solus hic inflexit. ſ. a. q. l. Teren
tianus tamē uult ibi creticū eſſe pedē prima & ultima lōgis & me-
dia conſtantem breui. & ibi adprobat: illum aſpicito. unde mirum
eſt Seruium ſcribere Terentianum dixiſſe. c. haberi pro metri rōne
quum hic diſputet hic & hoc omnino longari. Diomedes īſup ali-
ud profert exemplum: in quo tam pedis primā ſyllabā longam: q̄ i
tertia breuē dicit ut. Hic uir hic eſt tibi quem. p. ſ. a. dicat grāmati-
cus an in illo uerſu primum hic longetur propter. c. ſolū? an ꝓpter.
c. & . u. conſonantem? quid dicet neſcio. ¶ Quintus modus eſt: quē
Diomedes nō dicit: ſet Capella: quū diphthongus ſequente uocali
orationis finit partem: in hoc longa: ut Muſæ aonides: breuis: ut
Inſulæ ionio: quāq̄ Terentianus creticū uult eſſe pedem: quod & ſe
cundum aliquos reperitᷣ apud Homerum βουλεται αντιασασ ημι
ναπο λοιγου αμυναι. ¶ Sextus: quum longam breuis ſequitur uo
calem. ut O utinam tunc. q. l. c. p. hic longa eſt: aliquando breuis.
ut corydon o alexi. ¶ Septimus: quum in unam uocalis breuis de
ſinat conſonantē ſequēte. h. ubi aduerte (ut diximus) in Martiani
codicibꝰ eſſe. N. propter figuræ ſimilitudinem. in hoc ſeptimo mo
do Diomedes hoc attulit exemplum. Aenean hominum: quem mi
ror dicat an ibi. h. faciat anteriorē ſyllabam longam: quum æneā
per. n. ſcribatᷣ: quæ littera omnino ꝓducitur. Vergilius ac dominū
ænean in regna recœpit: qui uero dicunt Terga fatigamus haſta:
ut Victorinus: Donatus: Capella & alii uidentᷣ infirmū afferre exē
plum: nam & ſi. h. nō ſequeretᷣ mus poſſet elōgari ꝓpter cæſurā ut.
Omnia uincit amor & nos. c. a. nam poſſet melius afferri illud. Vir
humilis mœſto. d. l. t. in quo etiam Vir poſſet produci ui monoſyl
labi. ¶ Octauus: quū breuē uocalem z. ſequitur. eſt. n. lōga Mezē-
tii ducis exuuias breuis. nemoroſa zacynthos. ſic Diomed. & Ca-
pe. eo ꝙ uim amittat duplicis: in hoc lectorū ſit iudiciū. ſcito tamē

Aeda fallitᷣ Vergilii locus.

A. diomed diſſentio & Sergio.

Seruiū miror.

Diomedes fallitᷣ.

Diomedē miror.

Exēplū mlᷣ toꝝ īfirmū

Iudicio aliorū remitto.

ſa breuiari natura:& quamuis duæ ſequerentur conſonantes nun
quam longa eſſet:quia eſt in diuerſa dictione. Beda profert duo Iu
uenci exempla:in quibus & longatur & breuiatur præcedens uo-
Gaza pria breui calis z. Difficile eſt terris adfixus diuite gaza. Et gaza diſtabat re-
rum poſſeſſio fulgens. ℂ Nonus eſt:quem ponit Beda:quia in fine
uerſus quælibet ſyllaba eſt ad placitum. ℂ Decimus:quem noſtro
marte iunximus eſt:quum uocalis excipitur in eadem dictione.a.
q.&.u.ut aqua liquidus liquor.in prima lege epogr.ubi de.Q.lit
tera fit mentio. ℂ Vndecimus eſt:quem itidez ſcalpro noſtro erui
mus:quando duplicant̃ ſimplices duæ ſimiles litteræ.ut apud Ho
merũ:qui in primo uerſu illiados breuiauit in achille ſecũdã unũ.
l.adimẽdo.& ut apud nos in repulit retulit porſena religæ catylus:
& multa alia tunc quum ſimplex littera ſit:breuiant̃.quuz duplex
elongamus.ut reppulit rettulit porſenna reliquiæ catyllus: & cæ-
tera id genus quæ inferius adnotabo.ſet iam dictiões adponemus
in quibus aut in prima:aut in mediis:aut in ultimis indifferens re
peritur ſyllaba.quas per ordinem hic ad poſui.& primo.

ℂ De ambiguis in prima ſyllaba. Cap.2.

Via ab Abraham uel ab abrahamo intemeratæ Virgi
nis ordimur geneſiz.ſic ambiguarũ ab Abrhamo exor
dium faciemus. ℂ Abrahã ideo in prima longat̃ & bre
Abraham. uiat̃. Sidon. Abrahã ſanctis merito ſacrãde patronis.ſic
& Ambroſius. Abraham meritis impia ſecla. Arat.2. Principiũ me-
miniſſe iuuat deus inquit abraham.in hoc nulli ſit admirationi ſi
aliquando propter mutã & liqdam ambiguas adponã dictiões. nã
& multũ cõferet.qa ſi breues naturaliter longantur & breuiantur
ſyllabæ.ſi longæ quãq̃ ſequitur muta cum liquida breuiant̃ nũq̃.
Adria. ℂ Adria ĩ prima long.& breui. Hora.i.car. Quo nõ arbiter adriæ:
eſt autem carmen glyconium ſpondeum duoſq; continens dacty-
Adam. los. Propt.i. Nõ ego nunc adriæ uereor mare noſcere tecũ. ℂ Adã
ambigue. Auſon. Decœptumq; adiunxit adam nos ſera nepotum.
quez ſecuti ſumus in theoanaſtaſi. Tum ſic primus adã.ſ.g.p. Sedu
Agrippa. lius.nã qui deeſſemus in adã. ℂ Agrippa long.& breui. Sidon. Leu
cadiis agrippa fretis iudea tenet̃. Manil.i. Miles agrippa ſuæ uene-
riſq; ab origine proles.ſuper hac dictione qd dixerim in pria epog.
legito ubi de.l.&.r.fit mentio.& in arte breui de heroicis ſpeciebus.
Athrax. ℂ Athrax pro fluuio & urbe theſſaliæ in prima longa.& bre. Oui-
dius in her. Athracis æmonios hippodamia uiros. Catul. Smyrna
Atrox. cauas athracis penit⁹ mittetur ad undas. ℂ Atrox.l.&.b. Sil.pun.
2. Inſtat atrox terga increpitans fugientia uictor. Virgili.in cul.

Pamaicō aſiamq; horret leſtrygones atrox. ¶ Amineæ in prima .l.
&.b. Vergili. Sunt etiam amineæ uites firmiſſima uina. Auſon. So- Amineæ.
lus qui chium miſcet & amineum. Seren. lyricus. Vmbra necat te-
neras amineas. eſt autem phaliſcus uerſus conſtans tribus dacty-
lis: & pyrrhichio. Seren. phyſ. Succus amineæ uitis cum pane mede
tur. ¶ Atlas in prima ambigue. Vergi. 4. ubi maximus atlas Oui. Atlas
in her. Hercule ſuppoſito ſidere fulſit atlas. ¶ Atrides ambigue. Atrides.
Vergili. 3. Et gemini atridæ. Ouidi. metamor. 15 Hæſit in aduerſo
grauis haſta minoris atridæ. ¶ Aprilis a longat & corripit Marti. Aprilis.
In menſem rogo differas aprilem: eſt carmē phale. ubi as a troche-
us eſt. Ouidi. annal. 2. Aprilem memorant ab aperto tempore di-
ctum. ¶ Apricus a.l.&.b. Tibul. Annus in apricis maturat collib9 Apricus.
uuas. Horat. Gaudet equis canibuſq; & aprici gramine campi.
¶ Atys.l.&.b. Ouidi. metamorpho. 10. Grata deum matri ſi qui-
dem cybeleius atys. Idē metamor. 5. Datq; animos erat idus atys Atys.
quē flumine gāge. Set aliqui id eſſe referunt propter nominis diffe
rentiam. ¶ Apulia. a.l.&.b. Mart. Velleribus primis apulia: parma Apulia
ſecundis: Horat. 3. car. Nutricis extra limē apuliæ. eſt autem alcai-
cum metrum ubi limen a dactylus eſt. aliqui non deſunt tamen: q
uelint apud Horat. intellegere de apulia nutrice. i. quadam mulie-
re: ipſi ſuam ego meam ſequar ſententiam. ¶ Acis primam ambi- Acis.
guam habet. Ouidi. 13. metamor. Acis erat ſic & quoq; erat tamen
acis in amnem. Claud. rap. proſ. 3. Lucus erat prope flumen acis qd
candida præfert. quamquam aliqui atym legunt: ſet acin legendū
aſſeueranter autumo. ¶ Alia in prima ambigue. Sil. pun. 8. Maior Alia.
& horrificis ſe ſe extulit alia ripis Lucan. 6. Quas aliæ clades. ſic
putauit Seruius. contra quem Probat Beroaldus non ibi Lucan. Seruius ar-
intellegere de fluuio. ſet q̄ ſit ab alius alia aliud. quod credo: quia guitur.
alibi Lucan. longat. romanis alia faſtis. & quid ſi duplici. ll. longa- Lucani lo-
retur ſimplici breuiaretur ? lector te ipſum conſulito. ¶ Afrani- cus
us.l.&.b. Lucan. 4. phar. Iure patri rector caſtris afranius illis. Au- Afanninus
ſoni. Quam toga facundis cænis agitauit afrani. ¶ Apluſtre a. Apluſtre
long. & bre. Cæſar in arat. Fulgent argoæ ſtellis apluſtria ſuma Ci-
cero in ara. Puppibus aſſumptis fluuitantia quærere apluſtra Ma
nil. primo. Incipit argiuamque ratem per apluſtria ſūma. ¶ Adra Adraſtus.
ſtus in prima indifferens eſt. Vergilius. 6. Parthenopeus & adraſti
pallentis imago. Stat. the. 1. Cunctatur proferre pedem tunc mitis
adraſti. ¶ Biatero apud Horat. ſaty. 17. breuiatur Audis cum ma- Blatero.
gno blateras ſermone fugiſq;. ſic apud Lucil. 20. Deblaterat ple-
nus bonus ruſticus una Ouid. in phil. uel quicunq; fuerit auctor.

Blaterat hinc aries & pia ballat ouis. alii scribunt blactero a uer-
Blax. bo græco βλαξ blax. i. stolidus. super qua dictione Festum legito.
Britannus. & Beroaldum in Appul. 8. commentario. ¶ Britannus in prima
ambigue. Lucreti. 6. Nunquid britannis cœlum differre putamus.
Iuue. & minima contentos nocte britannos. unde quando breuia
tur simplici. t. quando longatur duplici scribitur. nam græci dupli
ci. tt. scribunt βρεττανον Dionysius per unicum. t. protulit pro-
pter metrum ὠκεανοῦ κέχεται ψυχρὸς ῥόος ἔνθα βρετανοί.
Bythinus ¶ Bythinus primam long. & bre. Vale. flac. 3. Bythino phrygio-
ue satum set quem sua uoto. Manil. iiii. Armeniæque iugis bythi-
nia diues. Iuuenal. saty. 7. Quamq; & cappadoces faciant equitesq;
Busiris. bythini. ¶ Busiris in prima ambigue. Ouidi. in her. Si te uidisset
cultu busiris in isto. Stati. thebai. 12. Non trucibus monstris busi-
Berylus. rim infandumque dedisti. ¶ Berylus in prima long. & bre. Iuuen.
saty. 5. Heliadum crustas & inæquales berylos. Prudent. in psych.
Hinc sibi sapphyrum sociauerit inde berylum. tamen potius elon-
garem. quanquam Prudentii penitus non est excuriáda auctoritas.
Catholicus. ¶ Catholicus in prima ambigue nam natura breuiatur quia a ca
ta præpositione græca componitur. quæ breuiatur apud Home-
rum. πολλὰ δ᾽ ὅγ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν. longatur
apud Sidoni. Vi quæ catholicam fidem lacessunt. similiter Prudé.
in psych. Catholico in templo diuini. f. a. u. unde Alexandrum me
rito ab aliquibus tueri est: quum dixerit elongari quia uiderat for
Cygnus. te apud hosce. ¶ Cygnus uel cycnus lon. & bre. Iuuena. saty. 6. Ra
ra auis in terris nigroq; simillima cygno. Mar. Quæ capta est alio
nuda lacœna cygno. Ausonius cornix non ideo ante cygnum.
Cyclas ¶ Cyclas lon. & bre. Iuuena. Hæ sunt quæ tenui sudant in cyclade
quarum. Senec. in trag. Et uasta calpe sonuit: & uoces cyclas. est. n.
carmen iamb. ubi cyclas iambus est. ¶ Cecrops in pria lon. & bre.
Cecrops. Iuuena. saty. 6. De sulmonensi mera cecropis omnia græce. Lucre.
Finibus in cecropis funestos reddidit agros. ¶ Cerimoniæ in pri-
Cerimōiæ. ma ambigue. Sidonius. Consecratio cerimoniarum. est autem car
Cerimōiæ. men phale. in quo ceri trocheus est. Prudent. contra Symac. Immá
unde sueta suas ut cerimonias: est carmen asclep. in quo ut ceri est p̄ da
ctylo & iui e primá breuiauit quádo a carédo cerimonias dici retu
lit Massurius Sabinus in cōmétariis quos de indigenis cōposuit.
Cupressus. ¶ Cupressus ambigue. Oui. meta. 10. Affuit huic turbæ metas imi
Caria tata cupressus. Catul. Flámanti phaetontis & aeria cupressu. ¶ Ca
ria ambigue poni duo scribunt syllabographi. Manilius. 4. Arca-
des antiqui celebrataq; caria fama. Carolus Arret. Quú caria an-

tiquo fuerit ſpoliata ſepulchro. hic an Caroli teneatur auctoritas
ignoro. duo tamen (ut diximus) adlegant. Carolus inſuper omniũ
ſui temporis poeta laudatiſſimus abſq; ratione id feciſſet nunq̃.
¶ Crepida in prima breuiatur. Horat. Chryſippus dicat ſapiens Crepida.
crepidas ſibi nunq̃. ſic apud cæteros latinos: apud græcos longa-
tur: & per. η ſcribitur. Theocritus edyllio quinto ϖανδα κρηϖιδεσ
ϖανδα χλαμυδηφο ροι ανδρεσ. ¶ Cyprus cy. lon. & bre. Ouidi. Cyprus.
metamorpho. 15. Scire dedit referam tota notiſſima cypro. Horat.
Sicq; diua potens cypri. ubi tens cypri pro dactilo eſt. ¶ Cacus in Cacus.
prima lon. & bre. Ouidi. in faſt. Cacus auentinæ timor atq; infa-
mia ſyluæ. Idem. meta. 9. His cacus horrendum tyberino in purgi-
te monſtrum. ¶ Curetes Cu. long. & bre. Luca. 4. Illic bellaci con- Curetes.
ſiſus gente curetum. Ouidi. metamorpho. 3. Celme ioui largoq; ſa
tos curetas ab hymbri. ¶ Calo. l. & b. primam. Hora. Hunc ꝑmin- Calo.
xerunt calones atq; caballi. Ouid. annal. 4. Per flammas ſaliiſſe ca
lones. quã q̃ in antiquo contextu legitur colonos: quod placet: q̃a
calo potius lõgatur. Lucil. Scinde puer calam ut caleas: unde calo
poſtmodum dicitur. ¶ Cydon ambigue. Verg. 10. Dum ſeq̃ris cli Cydon.
tium infelix noua mœnia cydon. Stat. Hoc regi promiſſa cydon. ſi
uis latius aſpice Seru. 10. cõmen. ¶ Coſyra co. l. & b. Ouid. i faſt. 3. Coſyra.
fertilis eſt melite ſterili uicia coſyræ. Sil. 14. Et bellare trabas doci-
lis coſyraq; parua. ¶ Crathis ambigue. Ouid. põ. 4. Huc lycus huc Cratis.
ſagarus peneuſq; hypaniſq; crathiſq;. Idem. metamorpho. 15. Cra-
this & hic ſibaris ueſtris conternimus oris: ſed propter diſcretioné
fieri crediderim: quando. n. breuiatur eſt fluuius argiuus. quando
long. eſt calaber: q̃a a cathide monte dicitur ut late Iacobus meus
Crucius in hymnorũ adnotatiõibus retulit: ſic fit de Creta quãdo Creta.
eſt fluuius in ponto breuiaẽ apud Val. fla. qñ eſt inſula longaẽ ab
omnibus poetis. ¶ Criticus indifferenter poniẽ. Horat. epiſt. 2. Et Criticus.
critici dicũt leuiter curare uidẽtur. Martia. 7. Aequali liber eſt cri
tice qui malus eſt. ¶ Capetus ca. l. & b. Ouidius faſt. 4. Et tuus eſt Capetus.
idem capete functus auus. Idem. meta. 14. Epitus ex illo poſt hunc
capetuſq; capyſq;. ¶ Cedrus ambigue. Ouid. nec cedro charta no- Cedrus.
tetur. Horat. poſſe linenda cedro. ¶ Cyclops in prima ambigue. Cyclops.
Ouid. primo metamorpho. Tela reponuntur manibus fabricata
cyclopum. Vergi. 3 uaſto. cyclopis in antro. ¶ Cyane cy. long. &
bre. Ouid. 9. meta. Cognita cyane præſtanti corpore nympha. Idẽ Cyane.
in triſt. Quaq; ſuis cyanen. miſcet anapus aquis. ſet hoc fit forte ꝑ
pter diſcretionem. nã non eædem ſunt. ¶ Coraliũ. lon. & b. Ouid. Coralium.
met. ulti. Sic & coraliũ quo primũ cõtigit auras. Seren. corallũ uero

ſ.c.n.u.Vergi.Coralio fragili.e.l.m.e.Claud.Mergit ſe ſubito uel litq; coralia cloe:quem immitatur Sidonius.Lactea puniceo ſinuantur colla corallo.

Citus. ¶ Citus cum compoſitis ambigue ponitur:nã ſi uenit a cieo cies ſecundæ breuiatur.ſi uero a cio cis quartæ coniugationis longatur.Ouid.2.metamor.Nec fruitur ſomno uigilãtibus excita curis.Statius in achil.Nec tantũ exciti bimari quos iſmara uallo.ſic erit concitus accitus & cætera ſimilia compoſita.

Catena. ¶ Catena in prima ambigue poni ſcribit Ferretus.Perſ.Quum fugit a collo trahitur pars longa catenæ.Mart.Expectant curæq; catenatiq; dolores.unde affirmauerim ferreti contextum fuiſſe mendoſum.ſufficit lector q; te admonuerim.

Didymus. ¶ Didymus in prima ambiguum eſt.Arat.i.V.ſ.m.probans modo didyme diſcis.Sedu.Cui didymus cognomen erat.

Daphne. ¶ Daphne da.l.&.b.Ouid.metamor.i.P.a.uiſæque cupit connubia daphnes.Petron.Et baccis redimita daphne tremulæq; cupreſſus.

Didius. ¶ Didius ambigue.Ouidi.faſto.6.Didius hoſtiles ingeminauit opes.Auſonius.Vt parricidæ regna adimat didio.ſet forte eſt propter differentiam.

Darius. ¶ Darius da biguam habet.Ouidi.Vtq; necatorum darii fraude ſecundi.Sidon.Et primum darii tumultuantes:eſt enim carmen phal.in quo mundari dactylus eſt.ſuper hoc nomine latius ubi de ambiguis in mediis dicemus.

Deorſum. ¶ Deorſum.l.&.b.Lucrecius.2.Pondera quãtum in eſt deorſum cuncta ferãtur.Idẽ.atq; aerea quæq; deorſum.

Diana. ¶ Diana in prima longa & breuis.Verg.i.Exercet diana choros quã mille ſecutæ.ſic & Cinna.Secula permaneãt noſtri diana catonis.Ouidius metamorpho.ſecundo.Et niſi quod uirgo poterat ſentire diana.& ſi quis ambigat an diana ſit latinum legat Macro.ſatur.prio.

Dicharcheus. ¶ Dicharcheus di ambiguum eſt.Petron.P.i.magnæ dicharchidos arua.Sidon.Namq; dicharcheæ tranſlatus puluis harenæ.ſic & breuiauit Silius.

Dolon. ¶ Dolon in prima.l.&.b.Ouidius in her.Retulit & ferro rheſumq; dolonaq; cæſos.Idem metamorphoſe.xiii.Auſum eadem quæ uos phrygiæ de gente dolona.

Echion. ¶ Ecchion ambiguum reperitur.Ouid.metamor.3.quorum fuit unus echion.Iuuena.de qua citharedus echion.Ouid..metamorphoſe.5.Echiõq; ſagax quondam uentura uidere.

Eqcolus. ¶ Equicolus prima.l.&.b.Ouidius.3.faſt.Quantum laurentes bis quantũ equicolus acer.ſic & Sil.8.Simbriuio raſtriſq; nouant equicola rura.Vergili.9.& pulcher equicolus armis:qui in eodem etiam longat nemorum duris equicola glebis.

Eous. ¶ Eolus.l.&.b.in prima.Luca.Aut quũ ſole nouo terras irrorat eous.Verg.2.Geor.Eoaſq; domos arabum pictoſq; gelonos:quod & dicit Serui.ſet ut alias diximus quando corripitur

scribimus per.h.heous:& trahit ab heos.i.dies.quando longat primam sine haspiratiõe scribit:& uenit ab eos.i.aurora quod nomẽ producitur.Ouid.in fast.quũ Romã aspexerit eos.¶ Ebur indifferentem habere primam Nestor scribit. Catul. Ebore nyseo uertice cæsariẽ. Verg.i.Geor.India mittit ebur molles sue thura sabœi.profecto Nestor suam adprobauit interritus sententiam:nisi. Catullũ contaminaret.nam apud Catul.Et bereniceo uertice cæsariẽ legitur.nõ aũt ut ille autumat.¶ Eriphyle in prima.b.&.l.Iuue.saty.6.Occurrent multæ tibi bellides atq; eriphyle Tibul.2.Eriphyle phœbo grataq; quod meruit.set forte propter differentiam.nam una fuit uxor amphiarai & tunc breui.alia fuit sibylla quæ ſm aliquos heriphyle scribitur & in prima longat:alii tamẽ dicunt herophilẽ.¶ Electrũ prima ambigua.Oui.De ramis electra nouis.Vergi.liquido ue postetur electro.ut allegat a Festo asseuerante potestur pro põt antiquos dixisse.dicet aliquis ibi legendum esse potest ut in miscel.ꝓcipit Politianus:qa electrũ per η apud græcos scribitur.dicat mihi an crepida nõ breuiet:q̃q̃ scribunt illi κρηπίς:sic inquit Sidon.nec thessera castris In chtesiphonta datur:ecce chte breuiari licet græci per η scribãt.Idem.Gaudeat euphemiam:ecce phe breuiari:quũ per η scribat.dicet iterũ Sidoniũ lrãz græcarum exptem fuisse.ut Hermolai iudiciũ est.aliud exẽplũ de electro afferã.Verg.in ciri.Coralio fragili & lachrymoso mouit electro:quãq̃ alii legunt non electro pro mouit electro.¶ Focale fo.l.&.b.Martia.Hoc focale tuas asserat auriculas.Hora.Fasciolas cubitale focalia potus ut ille.sed aduerte qñ lõgat a fauce uenire & est genus ligaminis quo gula colligat.qñ breuiatur a foco deriuatiuum est.hoc dixisse uolui ut scires lector me penitus omnia inquirere:quæ ad cognitionem ptineãt.¶ Fucus ambigue ponit.Columel.xi.De iectura quide; frontis data signa fucorum.Catullus. Tincta tegit roseo conchyli purpura fuco.unde non mireris si aliquando composita a fuco u ante c ambiguam habeant.¶ Fibræ ambigue.Vergil.& amaris intyba fibris.Terentianus.Nec spirant animas fibræ est autẽ Glicon.uersus spondeo & duobus cõstans dactylis.sic erit fabri fabrilis fabrico.quorum exempla ponere superuacaneũ est.
¶ Fidennæ fi ambigue.Iuuena.satyra.10.An fidennarum gabiorumq; esse potestas.Vergi.6.Hæc tibi momentum gabios urbẽq; fidennam.¶ Flabellum fla.lon.& bre.Propertius.Hæc modo pauonis caudæ flabella superbæ.Ouidius.i.art.Profuit & tenui uentos mouisse flabello.Claudianus etiam longauit in Eutrop.Annibali pyrrhoq; rogas flabella perosi. ¶ Fieri fi.b.&.l.Iuuenalis 6

Ebur. Nestor decipitur. Catullus emaculat⁹ Eriphyle. Electrum. Focale. Fucus. Fibræ. Fidennæ. Flabellum Fabri. Fabrico. Fabri is. Fieri.

sat. Vir nollet fieri nam quantula nostra uoluptas. fieri si Donato credimus longauit Ennius. at fere tu semper breuiabis. ❡Gyges ambiguũ in prima. Vergi. xi. & succiso poplite gygem. Ouidi. Centimanusq; gyges. tamen propter discretionẽ. factũ esse crediderim ❡Getes ambigue. Ouid. i. pon. Nulla getis toto gens est truculentior orbe. Iuuenal. sat. 4. Tanq̃ de getis aliquid toruisq; sicambris. quãquam alii legunt geticis: alii Cattis. ❡Ganeo ga. lon. & bre. Iuuenal. occultus ganeo pultes. Prudentius in psych. Ima pati laxa ganeorum lege teneri. Idem in amart. Ingluuiẽ uegetãq; uegetamq; gulam ganeonis inescent. super hoc dubito. tamen ut diximus nec spernẽda est Prudentii auctoritas nisi in manifestariis: de quo quid sentiam lege in epogra. 4. ubi de. a. ante. m. fit mentio. ❡Gradiuus in prima. l. & b. Vergi. 3. Gradiuumq; patrẽ geticis q̃ præsidet armis. Ouidius. 6. metamor. Et genus a magno ducẽtem forte gradiuo: & melius naturalr̃ breuiatur: q̃a gradiendo dr̃. sed etiã dicitur ab hestæ uibratiõe (Põpeo teste) quam græci dicũt Γρα δαγειν. & α. apud grecos anceps est. ❡Glutinor glu ambigue. Verg. in ob. mecœ. uel Cornelius (uterq; classicus) Conglutinãtur aquæ scopulis se cõdit hyrundo. Prisci. in perhi. Corporibus lapis hic ceu glutine tectus adheret. Catul. Quæ nunc tu is ab unguib⁹ reglutina & remitte: est autem carmen iambicum septenarium hipercatalecticũ. ubi reglu spondeus est uel iambus ultimam continentes longam. ❡Gebennæ apud Ausoniũ & lon. & b. Ninguida pyrenes & pinea gebẽnarũ. Idem. Interiusq; petunt aquitanica rura gebennæ. ❡Geometer lon. & bre. primã. lõgat: quia apud græcos per diphth. scibitur. ut late diximus epograph. 2. ubi de uocali ante aliam. Sidon. Non hic quum gæometricas ad artes: ubi quũ gæo dactylus est. & non est ut fiat synæresis ut in illo Ausonii. Vel quot iuncturas geometrica forma fauorum: & in illo Iuuena. Grammaticus rhetor gæometres pictor alyptes. quid dixerimus aspice Epogra. 2. in pallegato loco. ❡Getulus ambigue. Verg. 4. Destruat aut captã ducat getulus hiarbas. Mar. i. Traducta ẽ getulis nec cœpit harena nocentes. Geog. Merula. Domitii Lancinator in eum inuehitur q̃ ignorauerit mendum esse in Mart. codice ꝑcipiẽs legendũ eẽ. Traducta est geticis. uel Traducta est gyaris eo q̃ gætulus in pria & secũda lõget: eo uero aliqua mot⁹ rõne nullũ eẽ mẽdũ affirmauerit. ita i exẽplũ affert Tortelli⁹: & i Caprũ Agræti⁹. Geor. Merula possit stipulari cur breuiet diphthõg⁹ eo q̃ scribatur gætulus. nõ mireris Merula itidẽ breuiatur in mæotis & in rhõphea diphth. uis ut breuiet sequẽte uocali: uah ceruicosus es:

Gyges. Getes. Ganeo. Gradiuus. Glutinor. Gebenne. Geometer. Getulus

quid erit quũ iuenies apud latinos.η.&.ω.breuiari:quæ uocales tã apud græcos:q̃ diphthõgus semp elongant̃ ut superi⁹ diximus.sed ut ualidiori nitar argumẽto duo alia exẽpla proferã. Ouid.in her. Quid dubitas uinctam getulo me tradere hiarbæ. Auson. Tarqui us getulusq; iterũ postremus & ille.sic legitur in meo antiquo con textu:aliq tamẽ legunt. Tarquinius getulus itẽ.sed forte pp inau ditã dictionẽ:quæ longet̃ breuieturq; in prima & secũda syllaba. Itaq; lector.Si Quintiani iudicio audieris doctores cõsules quum & diphthongus breuiet̃ ut in phenestra prima breuiat̃ quũ a φαί- νειν.i.lucere ueniat ubi αι in e breue apud nos uertitur.¶ Gothus Gothus. ambigue ponit̃ Auson.Huc possem uictos ide referre gothos.qđ longetur satis firmũ nõ afferro exẽplũ.neoterici tñ longant quod non improbo:nam græci scribunt Γοτθων scilicet cũ.τ.&.θ. post. ο.& longant Iulianus ουτω θρηικιησ επηβησεται εθρεα Γοτθων. & idest quod sæpius dixi in aliquibus apud nos demi consonantez ut Γραββατων grabatum te ipsum cõsulito. ¶ Heresis apud Pru- Heresis. dent.in prima long.& bre.Heresim hanc p̃saga patris præuiderat olim.Idem in psych.Cognomento heresis deus est mihi discolor i- quit. ¶ Hydra long.& bre.Vergil. Ferro & face contudit hydraz. Hydra. Senec.in tragoe.Exedit artus uirus ut phama est hydræ:est autem carmen iamb.ubi hydræ pro iambo est.sic Hydrus ambigue poni Hydrus. tur. ¶ Hebrus ambigue.Seneca in her.œth.Et hydra uires posuit Hebrus. & notos hebro.ubi hebro pro iambo est. Ouid.metamorphos.xi. Membra iacent diuersa locis caput hebre tuamq;. ¶ Hinulus hi.l. Hinulus &.b.Horatius. Vitas hinuleo me similis cloe.Propert. Atq; hinuli pellis totos operibat amantes. ¶ Hymẽ ambigue.Ouidius in her. Hymen. Affuit & sertis tempora uinctus hymen.Catul.Hymẽ o hymeneæ hymen ades o hymeneæ. ¶ Hyle ambigue.Stat.the.7.Qui breue Hyle littus hyles.a.q.s.Homerus elongauit si Hermolao credimus. Bar baro:quẽ legito.cast.lib.4.ca.7.Homeri carmen est οι τυλε ωγει χον οιδυλην και μεδεωνα. ¶ Ilithya ambigue. Ouidius. Præpo Ilithya sitam timidis parientibus ilithyam. Vergilius in ciri. Perfer sæua præcor per numina sacra ilithiæ. super hac dictione inferus uide to ubi de ambiguis in mediis syllabis. ¶ Itys ambigue. Ouidi- Itys. us sexto metamorphoseos. Nec mora traxit itym ueluti gange- tica ceruæ. Idem in eodem. Prosiliit itysque caput philomela cru entum: non desunt tamen qui ityos seu ityli legunt. ¶ Ilissus Ilissus. apud Statius ambigua prima reperitur. amfractu riparum incur uis ilissos. Idem. Celauit geticos ripis ilissus amores. ¶ Io pro Io. filia inachi ambigue. Ouidius.i.metamorphoseos. Fletibus auget

aquas nataq; miserrimus io. Idem in her. Quæ tibi causa fugæ? qd
io freta longa pererras? Idem. in ib. Quem memor a sacris nunc
Italus. quoq; pellit io. ℭ Italus primam ambiguam habet. Vergili. Hinc
Augustus agens italos in prælia cæsar. Oui. in her. Quæq; ubi sint
Italia nescis itala regna sequi. sic erit Italia. & italus nomen ꝓpriũ a quo
Iuuit italia de quo. Q. fabium pictorem legito. ℭ Iuuit præteritum. l.
& b. Mart. In tota iuuit quem nihil esse domo. Catul. Non ita me
diui uera gemunt iuuerint. uenit autẽ a iuui præteritum. sed sem
Ichneumõ per elongato. ℭ Ichneumon in prima. b. & l. Mart. Delectat mari
Lucrinus. um si pernitiosus ichneunõ. lõgatur uero positiõe. c. & n. ℭ Lucri-
nus primam. b. & l. Mart. ostrea tu sũmis stagno saturata lucrino.
Lapathes Vergi. An memorem portus Lucrinoq; edita fundo. ℭ Lapathes
secũdum aliquos in prima ambigue inuenitur. Serenus. Sæpe che-
lidoniam cum succo lapathis addis. Columella. Lubrica iam lapa-
thes iã thami sponte uirescunt. quod non probo naʒ apud Serenũ
tertiæ est: declinationis apud Columel. lege lapathos ut sit secũdæ
sic apud Horati. ser. 14. Et lapathi breuis herba. s. a. n. s. c. & sunt di-
uersa et in significatione. alii uolunt in declinatione tantũ: te ipsuʒ
Lucrum. consulito dixi quid senserim non q disceptauerim. ℭ Lucrum am
bigue. Horat. Pythias emuncto lucrata simone talentum. Plaut. in
alc. Emundis uendundisq; me lætum lucris. est autem Iambicum
ubi lucris iambus est. unde merito lucellum a lucro breuiat. Mar.
Luceres. 13. Alea nec damnũ nec facit ista lucrum. ℭ Luceres in prima am-
bigue Ouid. 3. Fast. Quosq; uocãt Ramnes luceribusq; simul. Pro-
pert. ramnesq; uiri luceresq; coloni. ℭ Labrum. l. & b. Iuuenal. sat.
Labrum 10. Pallida labra cibum capiũt. d. a. Val. æditiuus. Quid mihi quæ
ram abs te membra labris abeunt. unde nec immerito labellum
Lauinum. breuiatur. ℭ Lauinum la ambigue. Vergili. cernes urbem & pro-
missa lauini. Sil. Lauinum ac altrix casti collatia bruti. Vergilius
profugus lauinaque uenit. ut uult Seru. uel ut alii lauinia uenit.
Lyceus. ℭ Lyceus apud Ouidi. Et cum cyllene gelidi pineta lycei. Idem.
secundo metamorphose. Consitaque arboribus lycea relinquerat
arua. licet Iacobus ille Crucius Bononiensis lyrcea legendum esse
feliciter uelit. Ille est Iacobus quem amo ac ueneror nusquaʒ a me
uisum: sic soleo uirtutis gratia incognitos amplexari: eorumque la
bores extollere: ut multi me incognitum diligunt. meum uenerã-
tur nomen, nõne toties uenere multi nostro tãtum moti nomine:
ubi uiderint abire me solum uidisse gloriantes. set iam sequamur.
Labicum. ℭ Labicum la. l. & b. Martialis primo. Labicana leui cespite
leuat humus. Vergilius. 7. Et sacranæ acies: & picti scuta labici.

¶ Liquor ambigue. Lucreti. 1. Pondus uti saxis calor ignis liquor aquarum. Ouidi. 1. metamorpho. Ergo ubi libatos irrorauere liquores. ¶ Liquidus similiter. Ouidi. metamorpho. 13. Munera cũ liqdo capiunt cerealia baccho. Lucreti. Crassaq; conueniunt liquidis & liquida crassis. Idem. 1. Liquidus humor & uberibus. s. o. g. sic & nos in primo Orpheos. Frigida & an liquidis concordent crassa sub uno Corpore & an crassis societur liquida rebus. causam aspice epogra. 1. ubi de. Q. littera fit mentio. ¶ Lychas ambiguu3 est apud Vergilium. Inde lycham ferit ex tinctum iam matre per empta. Idem. Protinus antæum & lychan prima agmina turni. ¶ Miletum ambiguum in prima esse duo litterati scribunt. Marti. Nec miletos erat uellere digna tuo. Arator poeta christianus: que3 aliqui recœptum affirmant. Mensibus hibernis tribus in statione mileti. lector an hunc recipias paruipendo: non spernendum affirmo Vatem. te ipsum consule. quod sentio dico non q̃ contendam ut dicebat romanorum doctissimus Varro. ¶ Muto mu. l. &. b. Hora. 1. ser. Hinc si mutonis uerbis mala tanta uidenti. Martia. Dormis cum pueris mutoniatis. est autem uersus phal. ubi ris mu trocheus est secundam breuem continens. ¶ Maceror omnino ambigue. G. Cæsar. Vnum hoc maceror & doleo te deesse terenti. Oui. Interdum maceror. oh dicent aliqui legendum esse Maceror interdum permutatis dictionibus. aliud affero exemplum ineuitabile. Priscia. in per. quod opus Rhennii fannii esse scribunt aliqui. Frãgitur hircino maceratus sanguine tantum. contra meum Piũ Baptistam. mox etiam melius uidetur si breuiemus quia a macer uenit. ¶ Mesana ambigue. Sil. 14. Incumbens mesana freto nimiũq; reuulsa. apud græcos breuiatur in hoc Thomæ Pindari interprætis ιβυκοσ ιταλοσ εκ του ρηγιου κε μεσηνησ. ¶ Migro ambigue. Vergili. in buccolico ludicro. ueteres migrate coloni. Manil. 3. Nascentum acciperent proprias signisq; migrarent. ¶ Manes in plurali ambigue. Vergili. 6. Si potuit manes accersere coniugis Orpheus. Lucreti. Et nigras mactãt pecudes manibusq; deisq;. ¶ Melos. b. & l. Lucre. Ac musea mele per chordas organiciq;. Pers. Cantare credas pegaseium melos. est autem scazon ubi melos spondeus est primam longam continens. licet Ang. Politianus inter litteratos Pphœnix nectar legendum asseueret: cui Pius. Marullus: & Plautius reclamant: quia apud græcos (teste etiam Hermolao) lõgum reperitur. ut in himnis hoc uersu Homerus μελοσ αηισεν apud Orpheum & reperiri Pius noster scribit. ¶ Mœotis in prima ambigue. Iuuena. Tale quid excusat mœotide sæuior ira. Ma-

Liquor. Liquidus Lychas. Miletum. Muto. Maceror. Mesana. Migro. Manes. Melos. Meotis.

nil. 4. Ponto mæotis & undis. Ouidi. i. tristi. Longior antiquis uisa mæotis hyems: sed fecit propter uocale3 sequentem. ℭ Neriene primam. l. & b. Ennius in primo annal. Nerienen mauortis & hercle. Licinius imbrex in neæra. Nolo ego neæram reuocent set nerienen. in quibus quo ad Ennium long. quo ad alium breuiari ait Gellius. li. 13. Cap. 21. legito etiam inferius apud nos. ℭ Natrix ambigue. Lucil. Si natibus natricem impressit crassam ac capitatam. Luca. Et natrix uiolator aquæ. ℭ Obex in prima ambigue. Sil. 4. Et fidos certant obices accersere sylua. Vergili. 10. Ecce maris magna clausit nos obice pontus. de uerbo obiicio in. 2. legito epogra. ℭ Orion in prima ambigue. Ouidius in fast. Obstitit orion latona nitentibus astr s. Horatius in Epo. Dum pecori lupus & nautis infestus orion. ℭ Ohe in prima. l. & b. Hora. Laudarit donec ohe iam. Martial. Ohe iam satis est ohe libelle. Iuuenal. satur est quum dixit Horatius ohe. ℭ Pugilar pu Ambigue. Ausoni. Bipatens pugilar expedi: est autem dimetrum. Iamb. ubi pugi iambus est primam breuem continens. Iuuenal. saty. xi. Nec pugilares defert in balnea. dicitur eni3 pugilar & pugilaris: nec mireris: quia in diuersa uidentur posita significatiōe: nam omnino ab uno ueniunt nomine. ℭ Progne in prima. l. & b. Ouidi. metamorpho. 6. Et lachrymæ fecere fidem uelamina progne. Petron. Atque urbana progne quæ circum gramina fusæ. ℭ Pilatus. l. & b. Iuuenc. 4. Pilatū nūc iste rogat sibi credere membra. hic est ille Iuuencus poeta christianus: cui omnes eruditi fidem adhibent. Arator. i. queat memorare pilati: sic nos semper breuiauimus in theoandrothanato tragœdia de passione Christi nostra. ℭ Proserpina primam ambiguam habet. Claud. rapt. i. Matribus & numeri damnum proserpina pēdet. sic Ouidius in. 5. metamorpho. longat. Senec. in trag. her. fur. V disti siculæ regna ꝓserpinæ: ubi regna pro dactylus est. ℭ Philoctetes in prima. l & b. Sidoni. Philocteta tibi dedit pharetram. aliqui tamē uolunt ut in primo huius phal. iambus sit: quibus astipularer si uteretur alias Sidoni. Vergili. Parua philoctete subnixa petilia muro. ℭ Physicus. b. & l. Prudenti. 2. contra Sym. Nec uos o miseri physicorum dogmata fallant. Sidoni. Physica uel logico: logicum uel iungit ad æthos. ℭ Putresco ambigue. Horatius. Blactarum ac tinearum epulæ putrescat in arca. Ouidi. i. pon. Estur ut occulta uitiata putredine nauis sic putris putridus putredo ambigua sunt. ℭ Propontis in prima. l. & b. Manil. 4. Aequora & extremum propontidos hellespontum. Catul. Propontidem trucéq; ponticum sinū. ubi Propon iambus est omnino, similiter

Neriene. Natrix. Obex. Orion. Ohe. Pugilar. Progne. Pilatus. Proserpia. Philoctetes. Physicus Putresco. Propontis.

Lucanus.xi.paruo ruat ore propontis. ¶ Phydias ambigue in prima ponitur. Martial.9. Lisippum lego phydiæ putaui:ubi phydi trocheus est primam longam continens. Auson. Cuius opus? phydiæ. qui signum pallados? eius. ¶ Pulex. lon. &. bre. Columel.11. Paruulus aut pulex irrepens dente lacessat. Ouidius. Parue pulex & amara lues inimica puellis:nisi auctorem mentiatur opus. Martialis etiam longauit. ¶ Pupa secundum quosdam in prima ambigue. longat autem a Persi. & Martial. alii inter quos est Baptista Plautius allegant unum Ausonii carmen. ubi breuietur: & reuera: nisi carmen contaminarent:eorum opinioni adhærerem. est hoc carmen. Barbara quæ latias uincis alumna pupas. Parce mi Plauti alioqui oculissime. carmen Ausonii mutilas quod est. Barbara set quæ latias uincis alumna pupas. est autem carmé choriambicum sapphicum tribus choriambis constans & bacchio. ubi na pupas bacchius est primam breuem & duas longas habés ultimas. non autem est pentametrũ ut cogitas remota set coniunctione. ¶ Palatium in prima longatur & breuiatur. Sil. primo. Dum noua contentis surgant pallatia flammis. Ouidius primo metamorpho. Haud timeam magni dixisse pallatia cœli: hæc duo sufficiant exempla: quum classicorum sint plurima tu legendo inuenies & uenit secundum aliquos a balatu ouium: alii uo lunt a pallante. ¶ Pachynus ambigue. Ouidius quinto metamorphose. Leua pachyne tibi lilybœo prura præmuntur. Idem metamorph. 12. E quibus imbriferos uersus pachynus ad austros. non desunt tamen q ita legant. imbriferos est uersa pachynos ad austros. priorem ego dictionem laudauerim. ¶ Profectus pro ambigue. Propertius.2. Hæc tibi profecto ludebat Iasone Varro: aliqui dicunt ibi legendum esse perfecto: quod probamus. aliud addam exemplum Iuuena. Profectura domo sicula non mitior aula. Stat. theb. 12. Huic ego te coniux ad debita regna profectum. ¶ Profundo ambigue. Has postquam mœsto profundit pectore uoces. Sil. xi. Impia dementis uulgi & uox tota profundit. ¶ Pugil. bre. & lõg. Sidonius. Sparta terapnea pugilem cum gymnade pinguem. Prudentius secúdo cõtra sym. Vnctis pugilibus piles pugnabat ethruscus. Sidonius tamen melius: quamquam a pugnis uenit & longatur. unde etiam Iuuenalis inquit. Nec pugilares defert in balnea raucus. ¶ Propino longatur & breuiatur. Martialis Cænat propinat poscit negat innuit una. Iuuenalis. satyra.5. Hiscere tanquá habeas tria nomina quando propinat. ¶ Propello prolongatur & breuiatur. Sil.5. Ocyus interea propelli signa uidebat. Lucreti.

Phydias. Pulex Pupa. Bap. plautii error. Ausonius a uitio de fensus. Palatium. Pachynus. Profectus. Profundo. Pugil. Propino. Propello.

Procuro. 6.quasi prouehat atq; ꝑpellat. ¶ Procuro.similiter.Verg.xi. Procurate uiri & pugnã ſpera re parati. Accius in annali.Exercent epulis læti famuloſq; procurãt. ¶ Pituita pi.l.&.b.Catul.i.Muccuſq; & mala pituita naſi.eſt autem carmen phal.ubi pitu trocheus eſt prima gaudens longa.Horati.ſaty.12.Lenta foret pituita uides & pallidus omnis:quamuis aliquibus placeat ut in Horat.fiat ſyneresis ut pituita ſit triſyllaba dictio tantum. ¶ Peplũ ambigue Vergili.i.Crinibus illiades paſſis peplumq; ferebant.Sidoni.Poſt Chalybem pendente peplo tegit extima pepli.ſic Capella.6.Aetheris aſtrifico lumina multa peplo. ¶ Propago ambigue. Vergil.uobis Romana propago.Idem Georgico.ſecundo.S.t.o.melius propagine uitis.ſed eſt propter differentiam.plura legito.in tertia epog.tñ propago uerbum prima longa & breui inuenitur.Lucrecius.nat.i. Propagare genus poſſit uitamque tueri.Idem in eodem.Efficis ut cupide generatim ſecla propagent. ¶ Pyrene ambigue. Sili.xiiii. Pyrene miſit populos qui nomen ab amne. Tibullus primo.Non ſine me eſt tibi partus honos tua bella pyrene. ¶ Pyreneus ambigue.Claudianus in ſtilla.Pyrenea tetigit lapidoſis frondibus ilex. Lucanus.4.Iamq; pyreneæ quas nunquam ſoluere titan. ¶ Polypus apud græcos breuiatur.Phocylides.μηδ᾽ ὡσ πετροφυησ πολυ πουσ κατα χοιρ γαμειβου.apud nos longatur duplicatiõe.l. Ouidi.Vtque ſub æquoribus depræhenſum pollypus hoſtem. & aduerte aliquando apud græcos per ου ſcribi & tunc pulypus longatur. Oppianus primo. πουλυποδεσ σκολιοι και σκορδιλοσ ἀδ᾽ αλιευτι. ¶ Poples.l.&.b.Vergilius & ſucciſo poplite gygem. Lucretius.4.Brachia palpebræque cadunt popliteſque cubanti. quod etiam adnotat Seruius nono commentario. ¶ Polycletus in prima longatur & breuiatur.Prudentius in rom.Forceps myronis polycleti malleus. eſt autem Iambicum in quo nis po ſpondeus eſt.Iuuenal. ſaty.4. Hic aliquid præclarum euphranoris ac polycleti.& eſt propter.l.in qua dictione modo ſimplex modo duplex eſt. ¶ Polydamas in prima.l.&.b.Perſ.Ne mihi polydamas & troades labeonem: quamquam pulydamas legunt alii.ſed omnino πολυ apud græcos breuiatur.ſet forte quum longamus.l.duplex fit:quum breuis eſt.l.ſimplici ſcribitur ut in multis aliis uideri eſt dictionibus. ¶ Quadrupes.l.&.b. Vergili. Quadrupedes & frena iugo concordia ferre.Ennius.7.Deniq; ui magna quadrupes equus atq; elephanti. ¶ Quotidie quo.l.&.b.Catul.Coniugis in culpa flagrabat quotidiana. & tunc duplici.t.ſcribitur.Marti. 10.Leuis dropace tu quotidiano.Idem.xi.Cultus ſyndone tu quotidiana

Marginal headings: Procuro. · Pituita · Peplum · Propago · Pyrene · Pyreneus · Polypus. · Poples. · Polycletus · Polydamas. · Quadrupes. · Quotidie.

tidiana.ubi tu quo in duobus exemplis trocheus eſt.ſic dixit Sido.
Orpheum uiſcere qui quotidiana.hanc dictionem per.c.omnino
ſcribendam uult Abſtemius. ¶ Reficio re ambiguum habet. Oui Reficio.
di.metamor.13.Pugnantem domui uictum orantéq; refeci.Lucre.
nat.1.Reficit æterno deuictus uulnere amoris.& quando longat
duplici.f.quando breuiatur ſimplici ſcribendū eſt. ¶ Repulit am Repulit
bigue.Ouidi.in her.Quiq; feros repuli doctis medicatibus ignes.
Luca.Reppullit a libycis immenſum ſyrtibus æquor.tamen quan
do longatur.p.duplici ſcribimus. ¶ Reperit ſimiliter.Auſo.At qui Aeperti
cōdiderat poſtquam non repperit aurum.Aptauit collo quem re-
perit laqueum. ¶ Retulit ſimiliter.Ouid.Rettulit & ferro rheſum Retulit.
dolonaq; cæſos.Catul.Si reditum retuliſſet is aut in tempore pri- Reiicio.
mo. ¶ Reiicio apud aliquos ambigue ponitur.Sta.th.Tela manu
reiicitq; canes.Idem in eodem.Et prima uigil arte lacon hos reiicit
ictus multa ſuper hoc uerbo diſcuterem:ſet onus iniūgo Domitio
Quintio phœnici fratri meo qui in ſua met:obaſi fideliter de hac
re diſputauit. ¶ Refert in alia ſignificatione q̄ pro dicit re.l.&.b. Refert
Iuuena.Quid refert quanta ſiccum iecur ardeat ira.Lucreti. Vſq;
adeo magni referunt ſtudium atq; uoluptas. ¶ Similiter & in alio
ſignificato.l.&.Sere.b.Sin etiam rutilus refertur pectore ſanguis.
Vergili.Et quæ mane refert & quæ ſurgentibus aſtris. ¶ Reduco Reduco.
ambigue.Lucre.1.Reducit uenus & reductam dædalla tellus.Ho-
rati.ſaty.14.Palma negata macrum donata reducit opimū. ¶ Re Relatus.
latus ſimiliter.Ouid.ulti.metamor.Eſſe fidem digitis ad frontem
ſæpe relatis.Idem.metamor.9.Thermodoontiaco relatus balteus
auro.Lucreti.2.Hinc rurſum cœli relatum templa receptant.Ter.
in phorm.quod ab iſto allatum eſt at ſibi rellatum putet:ubi teſte
Donato ratiōe carminis.l.debet geminari. ¶ Retro re.l.&.b.Oui Retro.
di.metamor.10.Ne flectat retro ſua lumina donec auernas.Idem
Acta retro naris.Lucre.2.Ipſam ſeq; retro partem petere ora prio
rem. ¶ Rubigo ru.l.&.b.Hora.in ſer.Iuppiter ut pereat poſitum Rubigo.
rubigine ferrū.Martia.2.Vteris ore aliter nimiaq; erubigine cap-
tus.alii ceruicoſi dicunt apud Marti.legi nimiaq; erugine:aliud af
fero.Ouidi.metamorpho.8.ſcabriq; rubigine dentes.Prudentius
in pſych.Condere uagina gladium ne tecta rubigo.an hoc Prudē-
tii contra contumaces inſurgit? ¶ Rutilius primam ambiguam Rutilius
habet.Martia.Phamæ rutilium ſuæ relinquas.eſt autem carmen
phale.ubi poſt ſpondeum dactylus eſt.Ouid.faſt.6.Hæc tibi præ-
poſito memorant dixiſſe rutili. ¶ Rhea in prima ambigue.Ouid. Rhea.
4.faſt.Sæpe rhea queſta eſt.Pruden.Et ſi rhea ſacram laſciui mar-

Reliquus tis amore.tamē rectius breuiari affirmauerim. ¶ Reliquus re ambigue.Pers.Hæc reliqua accipito licet illud & ut uollo tolle. Lucre.Nunq̄ relliquo reparari tempore possit. ¶ Recido similiter.

Recido. Lucre.Recidere inferiora magis q̄ tempora nostra.sic & Propert. Recidit inq; suos mēsa supina pedes.breuiatur quia componitur ex re & cado cadis. ¶ Rudo.lon.& bre. Persi. Fin tor ut arcadiæ

Rudo. pecuaria rudere credas.Ouid.in fast.Intempestiuo quum rudit ille sono. Idem. stridorq; rudentum. ¶ Resina in prima ambigue

Resina. Martia.Resinam ueneto nec resecare luto.Iuuenal.quid enim resinata iuuentus.scio quid dicat Baptista Pius non humani set diuini particeps ingenii.& q apud Mart. Veterno resinaq; pigriores legat remora.placent Pii uerba de remora: q resina ambigue minus possit poni calculum nō adiecerim.non ne sic in resina prima & secunda longantur breuiātur ue sicut in temeto. lector eru

Scyros. ditiores cōsulito:qd sentiam dixi. ¶ Scyros ambigue. Ouid. Ignara ra tetigi scyria membra manu.Sidon.uel scyrias uacuasse colus uel serica fila.ab Hermolao tamē corrigit in hoc Sidonius:quem non dicit ut de cæcilio.M.Tullius ad atticum: latinitatis malum auctorem fuisse:set græcas nescisse litteras.Hermolaus nimis seuere arguit quasi ignoret.y.apud græcos esse ancipitem. qa apud poetas modo producatur modo breuietur.in hac re tam Sidonio q̄ Hermolao adhæserim.præsertim quum alibi Sidonius produ

Striges. xerit. ¶ Strigis ambigue.Ouid fast.6.Sic fatus uirgam quam striges pellere.p.Senec.in her.fu.Omenq; triste resonat in mensæ strigis similiter & Ouidi.amor.i.Vulturis in ramis & strigis oua tulit

Sopitus. quem in Orpheos libris imitati sumus. ¶ Sopitus so ambigue uidetur poni.Ouidi.metamorphose.7.herbis superest sopire draconem.Idez in hero.Purpureo iacuit semisopita toro.Claud. rap.

Satricus. ult.Semper in occiduos insopitosq; manere. ¶ Satricus sa.long.& bre.Sil.9.Satricus esse manum & sidonia uulnera credens. Idem

Supremus in eodem. Seruitiuz satricus mox inter p̄lia regi. ¶ Supremus ambigue.Augustus. Ergo ne supremis potuit uox improba uerbis

Strigilis. Ouidi.in trist.Nec mandata dabo nec cuz clamore supmo. ¶ Strigilis stri.l.&.b.Per.I puer & strigiles crispini ad balnea defer. Iuuena.& sonat unctis Strigilibus. aliqui tamen ut in.3.epogra. diximus aliter legunt. ¶ Sycheus apud Vergili.ambiguam habet pri

Sycheus. mam .Huic coniux sycheus erat ditissimus agri.Idem.miseri post

Scamander. fata sychei. ¶ Scamander ambigue ponitur. Catul. Testis erit magnis uirtutibus unda Scamandri. Interpres Strabonis. 13. Fluxus q hic geminis Scamander fontibus exit. & non mi-

reris me interpretes adlegare: quando nõ aliter transferrent. ac in auctoribus inuentum est: alias risui haberentur. ℂ Saducei sa ambigue. Iuuencus. 3. Illa pharisæi saducæiq dolosi. Idẽ. 4. Inde sadu cæi tali cinxere latratu. ℂ Sicilia ambigue. Ouidi. in sapph. Quid mihi cum lesbo sicelis esse uolo. Vergili. 3. Ore aretusa tuo siculis confunditur undis. ℂ Sicanus similiter. Vergili. Sicano prætenta sinu iacet insula contra. Idem. 5. Fida reor fraterna erycis portusq sicanos. ℂ Stuprum stu. long. & bre. Ausoni. Tres uno in lecto stuprum duo perpetiuntur. Prudent. 2. contra sym. Et stupra uestra deæ ueneris prætexitis umbram. sic inuenies apud Senecã in octauia. ℂ Silenus primam ambiguam habet. Vergili. in bucco. Quã tum omnis mundus gaudet cantante sileno. Ouidi. metamorpho. xi. At silenus abest titubanté annisq meroq: tamen alii negãt primũ esse Maronis carmẽ ꝑpter mutatã syllabam: ego uero posse eẽ censerem quum & multa alia ad libitum ponuntur nisi græce scriberet σειληνος & ει in. i. longũ uertit itaq lõgato semper. ℂ Sphæra. l. &. b. Manil. i. Ingenti sphæra totum præcingit olympũ. Prud. in psych. Cuius ad arbitrium sphæra mobilis atq rotunda. in hoc Prudent. paulũ fidei adhibeo propter deriuationem: quã si quis uelit aspiciat Eusebium Pamphilum præparat. euange. 2. si placet. ut Prudentium admittas habenas laxo. ℂ Stipendium apud Catul. longatur. Indomito nec dira ferens stipendia tauro. apud Sidoni. breuiatur. Possit fœdere sub stipendiali: est carmẽ phal. in quo sub sti trocheus est ultima gaudens breui. non desunt qui Sidoniũ impugnent qbus non astipulor. nã uidet seruasse naturam suæ priæ positionis. nam stips stip is sti breuiat a quo uenit. Si Vlpiano credimus lege Agger est locus digestis de uerborum significatiõe. Oui. i. pon. qui stipis ære negat. sufficit lector ut scias quid sentiã. ℂ Signum. l. &. b. Ouid. Rex erit is qui sit signo non noĩe dicã. Lucreti. Nil tamẽ eẽ signi mixtas potuisse creari: & hoc fit: qa. n. littera ponitur ut liqda ideo non mirum est si Sigillũ breuiatur: qa a signo quod primã naturalitur breuiat. ℂ Syrus ambigue. Mart. Et nigri syra defruti lagœna. ubi gri syra dactylus est. Iuuena. sat. 3. Iam pridem in tyberim syrus defluxit orontes. ℂ Simia apud Iuuena. longatur. Simia nec serpens unus nec culeus unus. apud Stati. syl. ulti. breuiat. Infantẽ lingua simi i salibusq proteruũ: nõ desunt qui nimium legunt. contextus noster habet simiũ. quo uelis lector curri to: tamẽ melius lõgandum uidetur qa a simus sima simũ. at quando uideo græcos σιμον scribere & qđ iota apđ eos dubia sit lrã nõ possum qn etiã posse breuiari indubitãter asseuerãterue existimẽ.

Saducei
Sicilia.
Sicanus.
Stuprũ.
Silenus.
Sphæra
Stipendiũ.
Signũ.
Syrus.
Simia.

Scrupulũ. ℭ Scrupulũ ambigue Martia. Flãmiriis ue togæ scrupula tota decem. Prisc. libro de ponderibus ac mensuris: quod opus Rhemnio Fannio adscribunt. Drãma uocant scrupulum nostri dixere prio-
Serus res: & nullo pacto Prisciano adscribendum est. ℭ Serus ra rum in prima apud antiquos breuiatur. Cicero i arato. Occidit andromedæ clarum caput & sera pistrix. Vergilius & recentiores lõgant ut & sera sub nocte rudentum. hoc & adnotat Lancilotus. ℭ Sera p hostii claudendi instrumento ab aliquibus ambigue ponitur Oui
Sera. dius. Mille domos clausere seræ. Silius. 13. Obnixi torquent obices munimina seræ. alii legunt tamen munimina sera. set in omnibus
Smaragd⁹ seræ codicibus est. ℭ Smaragdus a Stati. thebai. 2. breuiatur. Sudor ubi archano florentes igne smaragdos. Martia. lon. Sardonicas smaragdum adamantas iaspides uno. sic. n. legendum est non smaragdos ut habẽt codices: nisi forte. s. cuz uocali antiquorũ mo
Tyrus. re elidatur. ℭ Tyrus ab Ouidi. meta. 3. long. A tyro hac profugos posuistis sede penates. a Verg. bre. nõ ante tyro despectus hiarbas. set aduerte apud Ouidium posse legi A tyro in hac profugos. p. s. p
Triplex. an audias lector naucifacio. ℭ Triplex ambigue. Verg. 10. Gens illi triplex populi sub gente quaterni. Oui. in trist. Causarũq; triplex
Temetum. uaticinatur opus. Sic erit duplex. ℭ Temetum lon. & bre. Horati. episto. 2. Pullos oua cadum temeti nempe modo isto. Iuuena. saty.
Troia. 15. De corcyrrea temetum deduxerat urna. ℭ Troia longatur latino more. Ouid. Troia iacet certe danais inuisa puellis. & hoc fit qa i. littera inter duas uocales fit duplex cõsonans: more autẽ græco breuiatur: quia iota apud pelasgos semper uocalis ẽ. unde ait Seneca in troad. Misit ĩfestos troiæ ruinis. in quo sapphico stos troi da-
Temulẽt⁹. ctylus est. latius poteris legere epogra. i. ca. 31. circa pĩcipiũ. ℭ Temulentus similiter (si Donato credimus) apud Teren. temulẽta longat̃ ut etiã diximus in. 3. epogra. C. Rabirius breuiauit ut ex Fulgẽtio nouimus. Abstemium temulenta fugit mecœnia nom. ẽ. Insurgunt quidam scioli apud Rabirium merulẽta nõ temulẽta legendum esse uociferantes. taceãt obsecro aliud afferã exẽplũ Capel. 4. Neq; me conspiceret somnificam uel temulentam. est autẽ carmẽ quattuor ionicis a minore constans: qui pes duabus primis breui-
Tinea. bus & ultimis duabus longis gaudet. ℭ Tinea ambigue. Seren. Natura interno cum uiscere tinea serpens. Auso. Itineam cariemq; pa
Thymum. ti te charta necesse est. ℭ Thymũ ambigue. Verg. redolentq; thymo fragrãtia mella. Mac. Si desit thymũ pro thymo ponere tymbrã. in classicus sit auctor manũ non uorto. melius itaq; elõgato.
Thales. ℭ Thales apud Iuue. breuiat̃. & mitte thaletis: apud Sidoniũ lon-

gatur. Quartus anaxagoras thaletica dogmata seruat. Idem. Thales hoc etiã numeris inqrit: & astris: quẽ adprobo hoc solo motus ꝙ si Hermolao displicuisset suo more impugnasset. ❡ Tilia ambigue. Seren. Fraxinea in flammis quæ fundit tilia succum. Vergilius Georgicorum. 2. Nec tiliæ fragiles nec torno rasile buxum. Tilia

❡ Tethys pro oceani coniuge indifferenter ponitur. Ouidius. 5. fasto. Tethyos has neptes oceanique senis. Martialis. 5. Cæsar & hic triuiam prospicis inde tethym. Vergilius in Buccol. Quæ tentare tethym. Claud. Reginã resonant othrys & ossa tethym. ❡ Tygris ambigue. Senec. Violentus unda tygris aut rhenus ferox. est. n. Iãbicum ubi de ty spondeus est. Manil. 4. Et tygris & rubri radiantia littora ponti. ❡ Tegmessa in prima ambigue. Ouidius art. 3. Odimus & mœstas tegmessam diligit aiax. Horatiꝰ. 2. car. Forma captiuæ dominum tegmessæ: est carmen sapph. ubi num te trocheus est ultima gaudens breui. ❡ Vitrum. ui. l. &. b. Horatius. car. 3. O fons blandusiæ splẽdidior uitro. est autem uersus asclep. ubi or uitro dactylus uel creticus est. Ouidius metamorphoseos. 13. Splendidior uitro tenero lasciuior hædo. ❡ Vlulo prima ambigua inuenio. Ouidius. 13. metamorphose. Tum quoque sithonios ululauit mœsta per agros. Boethus. 4. Flere dum parat ululat. ubi ululat dactylus est primam longam continens: quamquam alii anapestum in eo carmine admittunt: at quum cogito. l. posse aliquando duplicem fieri longandam aliquando dictionẽ autumo. ❡ Vtroque non immerito bre. & long. quia naturaliter uter breuiatur. Ouidius metamorphoseos. 5. Nescit utro ruat & potius ruere ardet utroque. Idem metamorphoseos. xi. Puppe secabatur longeꝗ erat utraꝗ tellus. sic erit utrumque & ab uter uenientia. ❡ Vatrax ambigue apud Lucillium inuenio saty. 28. Vt si progeniem antiquam qua est maximus quintus Vatrax qua uatricosus uatrax in quo carmine. s. abiecta cum uocali ui debis absꝗ dubio ambigue poni. Sic erit & Vatricosus. ❡ Veternum primam ambigua habet. Vergilius in Georgico. Ne torpere graui sineret sua regna ueterno. Martialis. Veterno resinaque pigriores. uel (ut uult Pius meus) remora: non absunt tamen qui uelint in eo carmine primum esse iambum pedem. ita ut in ueterno etiam breuietur ue apud Martialem. set iambo raro utitur poeta. Quintianus propter hoc non fraudandus est: multa uestigo uestigata propalo. curre lector amoti sunt carceres. ❡ Vepres longatur & breuiatur. Lucretius quarto. Illorum spoliis uepres uolitantibus auctor. Horatius in sat. Corna uepres & pruna ferunt. ❡ Vomica longatur & breuiat. Tethys. Tygris. Tegmessa. Vitrum. Vlulo. Vtroꝗ. Vtrumꝗ. Vatrax. Vatricosus Veternum Vepres Vomica.

Seren. Vomica qualis erit uel eidem proxima quædam. Iuuenalis
Veseuus. saty. 13. Et phtysis & uomicæ putres & dimidium crus. ℭ Veseuus ambigue. Sil. 6. Monstantur ueseua iuga atque in uertice sumo.
Vibro. Stati. Syl. 4. Crescit & insani solatur damna ueseui. ℭ Vibro ambigue. Ouidi. in priap. Quintia uibratas docta mouere nates Stat. thebai. 5. Spuma uirens ter lingua uibrat terna agmina adunci.
Vacillo. ℭ Vacillo long. & bre. in prima. Ouidius. Spes mea uacillat subtili pendula filo Lucretius. i. Hymbribus aut tabe nimborum arbusta uacillent. Idem. 5. cum uentis uulsa uacillas: & sic in primis ambigua quo ad potui in unum redacta ut legeres curaui nunc in mediis indifferentia pertractabo syllabis.

ℭ De ambiguis in mediis syllabis. Cap. 3.

Ntimachus ille thebanæ historiæ conditor: quum qttuor & uiginti uolumina perscripsisset: & ne quidé unũ duxisset thebas principem habitus impendio loquacilor est. uelut nimis cassa: reptiliaqꝫ suo operi inseruisset. nc & ipse id expauescerem ꝙ fusius procedam: q̃ sit aut omniũ fuerit expectatio: nisi opus hoc tot adgerarem adnotamentis. Quapropter non sum nescius mea qualiacũqꝫ scripta ab aliquibus esse pertranctanda perlegendaqꝫ: quod ratus unum hoc tyrũculos admonere impingor: ne loquendo in fœdissimam barbarismi concidant spurcitié: quum itaqꝫ hoc tertio capite de ambiguis in mediis agatur syllabis nõ te lateat me apud classicos inuenisse dictiones: quarum mediæ indifferentes sint carminis ita suadente necessitate: quas tamen ꝓferendas ita dissuaderé. exépli gratia. in arietibus: quia in hac dictione natura oés sunt breues aliquádo. e. ante. t. longari iuenies: nihilominus arietis penultima lõga nolim ꝓferas. sic asseueratus apud Ausoniũ. e. ante. r. breuiatur. caueto tñ in asseuero dũ loquaris corripias. sic creatura phæacius in secũda quádoqꝫ curtanť nõ tamé creatus phæacus secunda breui ꝓferantur. Italia ab aliqbus in secũda longatur nõ ꝓpter id italus eadé longa efferatur. Hoc ne nescius esses admonuisse uolui. lege ergo. ℭ Abstemi⁹
Abstemius ste. l. & b. Ouid. ulti. meta. gaudetqꝫ meris abstemius undis. sic Lucil. 6. Lanificam dici siccam atqꝫ abstemiaꝫ ubi audit. C. Rabirius ut ex. Fulgentio nouimus. Abstemiũ temuléta fugit mecœnia nomé: & nõ imerito quũ etiá temetũ ut uidimus sit indifferens. ℭ Ar
Archimedes. chimedes in secũda ambigua Mart. Capel. Archimedea astrificante manũ. breuiatur ꝑꝑ cõpositioné & melius: nunc poetæ antiqui nõ occurrit exéplũ: proferá nostruꝫ. Quicquid sphæricus auxit archimedes. est autem phal. ubi archi trocheus est ultia cõstás breui.

¶ Argumentum gu.l.&.b.nam ut diximus in.4.epog.antiqui.r. pferebant cum uocali ita in hoc magno celauerat arguméto lege retur arguméto pentasyl.& esset dactylus:ideo gu breuiat pp͞ter regulá Prisciani quá ibi adnotauimus.Ouidi.auté.5.trist.omnino longauit.Simq͂ argumēti conditor ipse tui.Hoc si lector bene tru tineris nō erit naucipé pendū. ¶ Adoris ab ador do.b.&.l. Auson. Moxq͂ ador atq͂ adoris de polline pultificū far. Vgannius.2. Emi cat in nubes nidoribus ardor adoris. ¶ Arietis in penul. ambigue Vergili.2.Labat ariete crebro.Stat.2.th.Apparet aut celsum cre bris arietibus urbis:ubi tamen uideri ectasim esse in.2.dixim⁹.uel est Lagarus uersus ut in breui dicimus arte. ¶ Aegæonis in penul ti.lon.& bre.Ouid.metamorpho.2.Aegæona suis imania terga la certis.Stat.in ach.Audierat duros laxātē ægæona nexus. ¶ Anni balis in penult.ambigue.Iuuena.sat.6.Tolle tuū præcor annibalē uictūq͂ syphacé.Longatur ut ex Gellio nouimus.lib.4.cap.7.ab Ennio hoc uersu.Qui pp hannibalis copias cōsiderát.est aūt tetra metrū carmé iābicū brachicatalecticū ubi niba iamb⁹ est ultima gaudēs lōga.nō aūt spōde⁹ est ut multi insulsissime scribunt: & sic Valeri⁹ Prob⁹ hæc noia barbara accētu tali pferebat lati⁹ legito Aulū gelliū. ¶ Acrisius cri ambigue.Ouid.meta.13.Nam mihi la ertes pater est accrisius illi.Idem meta.4.Acrisius superest q moeni bus arce at urbis:set pp differentiā crediderim.ut quādo est ulyssis auus lōgetus:quādo pater danaes breuiet:q͂q͂ Aldus nititur apud Ouidiū legere.li.13.arcesius eo q͂ Homerus laertæ patrē arcesium noīat & arcesiadé laerté.Homer⁹ ulti.odys.λαερτηνα ... πατερ εμμεναι αυτου quod si ita est ei fide3 adhibuerim. ¶ Allo brox in secunda ambigue.Iuuena.Ruffum qui toties Ciceronem allobroga dixit Horat.in epo.Nouisq͂ rebus infidelis allobrox. est enim iambicus trimeter ubi lobrox iambus est primam conti nens breuem. ¶ Alterius in penulti.ambigue.Lucan.Harpen alte rius monstri iam cæde madentem.Terentianus.Secuplos uel una uincet alterius singulum.est autem uersus(teste Prisci.)trochaicus septem constans pedibus cum syllaba.Nam primus secundus.4. 5.7.trocheus est.3.&.6.spondeus:lum syllaba superante Idē.Nec alterius indigens opis ueni.est autem carmen iābicum in quo duo primi pedes & omnes sunt iambi:ideo teri iambus est ultima gau dens breui.Idem.Sub alterius consonat uocabulo.est itide3 Iamb. in quo teri iambus est. ¶ Amineus in secunda & tertia ambigue. Ausoni.Solus qui chium miscet & amineum Seren.Succus ami neæ uitis cum pane medetur: posses hic humanissime lector ad

Argumentum. Adoris Arietis Aegeonis. Annibalis. Acrisius. Allobrox. Alterius. Amineus

mirari cur apud Vergi. legendum esse. Sunt etiam amineæ uites. non autem & amineæ uites in. 3. dixerim epograph. quũ ita posset legi. nulla apud te sit admiratio quia apud Serenum contra naturam posita est syllaba: quam breuiant Auson. & Serenus lyricus. ut alias notauimus. ℂ Asseuero in penult. l. &. b. Mart. 8. Post manes tumulumq; perseueret. est phal. ubi ueret trocheus est primaʒ longam continens. Auson. Patribus ambiguos & matribus asseuerato s. tamen semper elongato. ℂ Affatim media ambigua. Prudent. Affatim plenis quibus imbuatur: est sapph. in quo primus trocheus est pes ultima cõstans breui. Arat. 2. Suppetit affatim exemplorum copia. n. q. & seruauit originẽ. nam dicitur a copia fandi si Pompeio credimus. ℂ Agragas in media lon. &. bre. Priscia. in perh. Hic salis agragas miracula possidet unus. Vergi. 3. Arduus inde agragas ostentat mœnia longe. ℂ Aquitanus in secunda lon. & bre. Ausoni. Inter aquitanas gentes & nomen iberum. Idem. Interiusq; petunt aquitanica rura gebennæ. ℂ Aeneis ne ambigue. Statius theba. ulti. nec tu diuinam æneida tenta. Ouidi. 3. pon. Aeneidos uati grande fuisset onus. & hoc fit quia græci aliquãdo demũt ex diphthõgo litteram quod late alias diximus. ℂ Ampbitryo in secunda ambigue. Ouidi. metamor. 6. Amphitryon fuerit quum te tirynthia cœpit. Plau. Pro patria amphitryo dum cernit cum hostibus. in quo carmine amphi spondeum esse inuenies. ℂ Axioma longatur quia græci ἀξίωμα scribũt &. ω. longatur. Martianus capella breuiat lib. quarto. Aduenit & scol cum præstruit axioma: iõ non mirãdum est si aliqñ apud latinos græca mutaẗ syllaba. ℂ Academia mi ambigue. Cicero. Inq; academia umbrifera nitidoque lycio. Similiter Tullius laurea ut ex Plinio habemus lib. 33. Atque academiæ celebratã nomine uillam. Claud. In latium spretis academia migrat athenis. Sid. Obruet & quãquam totis academia sectis. Sulpitius ut in. 3. retulimus uult apud Lauream ac Ciceronẽ a ante c longari. & a ante d. mox e ante m breuiari. ideo si ita esset in duobus a & e ambigue reperiretur set decipitur. nam aca omnino in ambobus. a. breuis reperiẗ syllaba. Hora. Atq; inter syluas academi dr̃e uerum. ℂ Archyta chy ambiguum est. Hora. Mensorem cohibent archyta. est autẽ uersus heroicus tetrameter ubi chy longaẗ. Sido. breuiat dicẽs in fine hexametri. Euclides archyta zenon totum carmẽ nũc nõ memini. ℂ Atalanta apud Oui. l. &. b. in secũda ait. nãq; met. 10. Nil opus est atalãta tibi fuge cõiugis usuʒ. Idem. meta. 8. Venit atalante schœnei pulcherrima uirgo. ℂ Barathrum ra. b. &. l. Horat. in epist. Pernicies & tẽpestas baratrumq;

Asseuero. A atim. Agragas. Aquitan⁹. Aeneis. Amphitryo. Axioma. Academia Archyta. Atalanta. Barathrũ.

macelli.Martia.3.Quid cum fœmineo tibi Betice galle barathro. Bistonis
sic erit balatro.❡Bistonis sto.l.&.b.Vergi.in cir.Sæua uelut geli- Bistonius.
di ciconum bistonis honores.Ouid.in her.Et tuta a bello bistonis
ora fuit.sic erit bistonius.❡Bathauus in media.l.&.b.Iuuena.sat. Bathauus.
octaua.Hic petit euphratem iuuenis domitiq; bathaui.Luca.i.Va
giones bathauiq; truces quos ære recuruo.❡Bebrycis mediam.l. Bebrycis.
&.b.Sil.3.Possessis bacco sæua bebrycis in aula.Vale.flac.2.Bebry
cis & scithici procul inclementia saxi.❡Butyrum apud græcos ty Butyrum.
longat:quos imitatur Sidonius dicens. Infundens acido comam
butyro.Macer ille breuiauit:Cum butyro modicoq; oleo decocta
tumorem.ego elongarem.unus tamen qui uocabularium edidit
cuius nomini parco apud Stati.reperiri carmen scribit in quo bre-
uiatur cuius est emistichium butyrũq; comedit.legi Statiũ & uidi
tale nunq̃ inueni carmẽ.nisi ille somniet aut alium habeat Statiũ:
quẽ non habemus nisi Serenũ pro Statio dr̃e uoluerit.❡Busiris si Busiris.
ambigue.Oui.Si te uidisset cultu busiris in isto.Sta.the.12.Nõ tru
cibus monstris busirim infandũq; dedisti.❡Chelydrus media am Chelydrus.
bigua.Sil.9.Erexere oẽs immania membra chelydri.Idẽ.8.Et bel
lare manu & chelydris cantare soporem.❡Creatura apud Sidon. Creatura.
lon.& bre.secundam.Quinta creaturas superas substãtia prodat.
Idem.Materiam cunctis creaturis aerea credens:quod factum esse
per figuram asseuero.quia a creatum uenit in qua dictione natura
liter.a.longatur.❡Cytherea in secunda.l.&.b.Ouid.fast.4.Mota Cytherea.
cytherea est leuiter mea tempora myrto.& nõ i merito q̃a cythera
unde uenit longatur.Vergi.10.Est.p.i.q.n.sunt alta cythera. Ver
gil.primo.Parce metu cytherea manent imota tuoꝝ. ❡Catylus Catylus.
ty ambigue.Vergil.7.Catylusq; acerq; corax argiua iuuentus.Ho
ra.car.i.Circa mite solum tyburi & mœnia catyli:est autẽ carmen
choriambicum ubi catyli dactylus est uel creticus.❡Cephea me- Cephea.
dia ambigua.nam breuiatur:quia omnia in eus diphthõ.nomina
accusatiuum reddunt in ea & ea breuiatur ut orphea:set aliquãdo
longantur.Ruf.fest.Nec mea musa senẽ tantũ cephea relinquet.
Idem.summa poli cephea reuolunt.& hoc sit Priscia.teste:quia do
rici ex ει diphthõ.i.adimũt ut sæpe adnotauimus.❡Cõtudit me- Contudit.
diam.b.&.l.Verg.Proxima lerneam ferro & face contudit hydrã.
Ennius in annal.(si Priscia.credimus.) Contudit crudelis hyems.
❡Cayphas media ambigua.Prudent.in ditto.cecidit domus alta Cayphas.
cayphæ.Sedulius.4.Continuo ad uastas cayphæ deducitur ædes.
quem in tragœdia de Christo nostra imitati sumus.❡Cyane me
diam communem habet.Oui.2.pon.Quaque suis cyanen miscet Cyane.

anapus aquis. Idem metamorpho. 9. Cognita cyane præstāti corpore nympha: set est propter differentiam: & nō desunt aliqui legē-
Cipirus. tes. Cognita cyanae ut sit quadrisyllaba dictio. ¶ Cipirus in media ambigue. lōgatur autem: quia græce per diphthon· κιπειρος Macer breuiat. Cum trito ualidum cipiro si iungis acetum. super
Chiragra. hoc Macro alias diximus. ¶ Chiragra in media longatur & breuiatur. Persi. In uenerem putris set quum lapidosa chiragra. Mar-
Calabri. tialis. Set nil patrono porrigit hæc chiragra est. ¶ Calabri ambigue. Vergilius. Mantua me genuit calabri rapuere tenet. nūc Ho-
Chelidōia. ratius epi. 2. Quid uici ꝓsunt aut horrea quidue calabris. ¶ Chelidonia apud Macrum illum in secunda syllaba ambigue ponitur in uno carmine. Indeque nomen habet chelidonia nanque chelidon. nam dicitur a χελιδόνες. idest hirundine. qđ inuenias apud Columellam. Purpureæque chelidoniæ. non est ut cures: nam caledoniæ legerem apud Priscianum in perhi. inuenies. Atque chelidoniæ rupes in alia significatione est: itaq; lector aduertito: quia in-
Cyaneæ uenies apud Serenum. Sæpe chelidoniam cum succo. l. a. ¶ Cyaneæ in secunda ambigue. Ouidius. Transeat instabiles strenua cyaneas. Iuuenalis Saty. 15. uel concurrentia saxa Cyanes plenos & tēpestatibus utres. Prudentius. nam forte cyanea propter Stagna lapis. aliqui tamen legunt apud Iuuenalem cyaneæ quadrisyllab.
Cybele quum idonea uoce ad latinum uenit ut cyanea. ¶ Cybele ambigue. Claudi. in rap. Turrigeramque petit cybelem sinuosa draconum. Columella. xi. Prosilit & tali compellat uoce cybelem. ¶ Cō-
Cōnubiū nubium secundam habet ambiguam. Ouidius in hero. At mea despecti fugiunt connubia thraces. Vergilius. Connubio iungā
Cerebrum stabili propriamque dicabo. ¶ Cerebrum in secunda ambigue Seren. Aut mixtum rutæ cerebro stillatur acetum, Vergilius. 5. Ar-
Crepida. duus effractoq; illisit in ossa cerebro. ¶ Crepida indifferenter ponitur. Horatius. Chrysippus sapiens dicat crepidas sibi nūq̄. Theo-
Cuculus. critus lōgauit. ut superius potest uideri in dictione crepida. ¶ Cuculus indifferenter ponitur. Martialis. Quāuis per plures cuculus cantauerit annos. Horatius. saty. 7. Cessasset magna compellans
Chorea. uoce cucullum. ¶ Chorea ambigue in penultima. Vergilius. Pars pedibus ducūt choreas & carmina dicunt. Ouidius metamorphoseos. 14. Ad numerum motis pedibus duxere choreas: & ut inqt
Coralium. Seruus quum non longatur est contra naturam. ¶ Choralium in secunda ambigue. Ouidi. ultimo metamorpho. Sic & coralium quo primum contigit auras. Vergilius. Coralio fragili & lachrymoso mouit electro. Clau. Mergit se subito uellitq; coralia

clotho. ¶ Conopeũ in penulti. ambigue. Iuuena. Vt testudineo ti bi lentule conopeo. Propert. 3. Fœdaq; carpeio conopea tẽdere sa xo. sic & Horati. in epo. Sol aspicit conopeum. ubi peũ pyrrhichi⁹ est. ¶ Democritus mo. long. & bre. Sidoni. Quicquid pithagoras Democritus heraclitus. Martial. Democritos Zenonas inexplici tosq; platonas. ¶ Darius media ambigua. Ouidi. Vtq; necatorũ darii Fraude secundi: quem immitatur Claud. Darium ꝓpriis ma nibus. u. s. Sido. Et primũ darii tumultuãtes: est carmẽ phal. in quo mũ dari dactylus est. Sidonio in hoc habẽdã fidẽ assero hoc mot⁹ si errasset ab Hermolao impugnatus esset. & forte Sidonius sciuit regulam: qa aliquãdo ει in. i. uertit. ut apud Lucreti. δουρεια δουρια δαρειοσ δαριοσ. super hac re alias diximus. ¶ Dauidis mediã ambiguã habet. Sedul. Cur ego dauidicis assuetas cantibus odas. Iuuenc. Edidit hic Mariam dauidis origine Ioseph. ¶ Disciplina sci. long. & bre. Verg. Hinc etiã placidis scola cõsona disciplinis. est autẽ uersus spõdaicus Bibaculus. Miraẽ qbus ille disciplinis. est. n. phal. in quo disci trocheus est. Similiter Capella. Et disciplinas ad notabunt sobrias. est aũt Iamb. ubi scipli est iãbus prima gaudens breui. ¶ Denarius na. l. & b. Mart. Hanc uolo quã redimit totam denarius alter. Idem. Denariis tamẽ hanc nõ amo basse tribus. ad uerte in hoc me penit⁹ nolle fidẽ obstringere: qa duo ii in unũ pos sunt cogi: & qm̃ aliq sic posuere ne deficerẽ sic posuisse uolui: tamẽ apd̃ Probũ ĩdubitãter breuiaẽ. Dilige d̃nariũ. s. p. d. f ¶ Doryclus ambigue. Virgil. Est dorycli cõiux diuini signa decoris. Idem. F. t. coniux longæua dorycli. non mireris lector q; sæpius ob mutã & liquidam ancipites dictiones quando id ad ad bonã perducet fru gem. ¶ Dolopes lo longatur & breuiaẽ Vergi. Myrmidonum do lopumue aut duri miles ulyssi. Sil. 5. Telum ingens perq; arma uiri perq; arma dolopis. set propter discretionem crediderim. ¶ Deco ris a decus neutri generis breuiaẽ. Vergi. æneі. 5. oblitus decorisq; sui sociũq; salutis. sic decorus ra rũ & decoro ras. Stat. Terraq; de cora alta uiri decorique iugales. Hora. At bñ nũatũ decorat suade la uenusq;. ab eo qd' est dec⁹ sit hic & hæc decor: & ẽt breuiaẽ. Ver. xi. Non tamẽ ĩdecorẽ tua te regina religt. Idẽ. 12. Nec genus ĩdeco res sine. m. h. h. m. f. sic simplex decor breuiaẽ. Neuius in bello pu nico. Magnãq; domum decorẽq; ditẽ duxerãt. ubi co breuis est: & nõ credas ibi decorẽ esse masculini generis. set est ab hic & hæc de cor: ĩmo etiã & hoc decor ut sit omnis generis inuenies. Salusti. ar mis decoribus cultus. ¶ Decoris ab hic decor masculini tm̃ gñis longatur semper. Vergilius diuini signa decoris. ab hoc etiam de

Conopeũ

Democritus.

Darius.

Dauidis.

Disciplina

Denarius.

Doryclus.

Dolopes.

Decoris.

Decorus.

Decoro.

Decoris.

corus & decoro uerbum breuiát co.Horatius in ser.ut sæpe deco-
ra Molli fulta pede. super hoc nec grammaticus tacuit Palemon.
Eodem. modo auctorem non mentiatur opus. ¶ Eodem in media ambi-
gue.Lucil.20.Tempestate sua atq; eodem uno tempore& hora.sic
& Vergil.in Buc.Vno eodemq; igni sic nostro daphnis amore.ali-
qui tamen fieri per synezesim uolunt.Stat.the.7.Fata trahũt aĩas
Eadem. & eodem pollice damnant.¶ Eadem in ablatiuo ambigue.Ouid.
metamor.3.At nõ duritia iaculũ quoq; uicit eadẽ.Calpur.ægl.4
Rupe sub hac eadẽ quã proxima pinus obumbrat.aliqui tamẽ uo
lunt fieri ea figura quã in superiori diximus dictione:& aduertas si
Euripides. in alio esset casu semper breuiari.¶ Euripides in secunda & tertia
ambigue.Sidon.Orchestram quatit alter euripides.Idẽ. Cessissent
sophocles & euripides.sic Angel.Politianus nullius exps syllabæ.
Lucreti fuit hoc & euripides.hi autem sunt phal.uersus ubi ri bre-
uiatur & pi longat̃.Terentianus.Fabula sic euripidis inclyta mon
Erythreus strat orestes.ecce hic ri longari & pi corripi.¶ Erythreus secũdã
habet cõmunẽ.Claud.Qualis erythreos intextus nebrida gẽmis.
Euxinus. Sido.Bassaris & maculis erythreæ nebridos horrens. ¶ Euxinus
ambigue.Ouid.in trist.Frigida nec cohibent euxini littora ponti.
Prisc.in ph.Post hos cercetii iuxta quos euxinus altis:in aliq̃bus ta
Eryphile. mẽ codicibus est axenus.¶ Eryphile in penult.ambigue.Iuuenal.
sat.6.Occurrent multæ tibi belides atq; eryphilæ.Tibul.2 Eryphi
le phœbo grat atq; qđ meruit.set ꝑpter differentiam est.alii tamen
Execror. legunt herophyle apud Tibullũ.¶ Execror in media.l.&.b.Ouid.
meta.13.Dure philoctete licet execrere meũq;.Horat.in epog. Ea
mus oẽs execrata ciuitas.in quo uersu ecra iambus est prima con-
Edonis stans breui.¶ Edonis do anceps.Propert.Non minus assiduis edo
nis festa choreis.Lucan.Edonis ogygio decurrit plena lyeo:quem
corrigit Seruius:quod si quæris latius.4.epogra.cap.5.in.o.añ.n.
Ficedula legito.¶ Ficedula in secunda cõis.Iuuen.Mergere ficedulas didi-
cit nebulone pente.Mart.12.Cærea quæ patulo lucet ficedula lũ-
Fortuitus. bo.¶ Fortuitus in penulti.ambigue Stat.th.12.Aequa & fortuitu
ductæ quaꝝ aggere pinnæ.Manil.1.Nã neq; fortuitos ortus surgẽ
tibus astris.Hora.Nec fortuitũ q̃rere cespitẽ.ubi post spondeũ iã-
bus est ultimã habens longã:quãq̃ aliq̃ uolunt apud Sta.& Manil.
fieri ut tui sit sola syllaba:q̃bus nõ astipulor.nã ut ait Seru.6.cõmẽ
tario uenit a fortuna & eundo.Seruiũ aspice sup eo carmine.Itur ĩ
antiquã syluã stabula alta feraꝝ.sic soleo te lector admõere ne me
fingere tibi psuadeas.nã in quacũq; re litteraria auctores me addu
cere qui me audiũt expiunt̃.quos uelut anchoras semper attractẽ.

¶Getulus in ſecunda ambigue. Vergi.aut captam ducat getulus Getulus.
hiarbas.Ouid.uinctam getulo me tradere hiarbæ.ſet ſuperius di-
ximus late ubi de ambiguis in prima ſyllaba.¶ Geryonis in ſecun Geryonis.
da & tertia ambigue. Vergili.Geryone extincto tirynthius attigit
arua.Claud.in ruf.Hoc neq; geryon triplex nec turbidus orci.Lu-
cretius.5 Quidue tricorpora tergemini uis geryonæ. ¶Galilæa Galilæa.
media ancipiti.Iuuenc.2.Inde galilæam reperit ſaluator Ieſus.Idē
3.Talia dicta dedit galilæaq; rura reliq̄t.ſic poſuimus in tragœdia
de paſſione Domini.¶Hydropicus dro anceps. Horatius in epi- Hydropic⁹
ſto.Si noles ſanus cures hydropicus & ni:& merito quia græci per
ω ſcribunt.Macer ille breuiauit.Hydropicis ſic humores deſiccat
aquos.an claſſicus an proletarius ſit uilipendo.¶Helias in media Helia
anceps eſt.Sidoni.Quodque etiam heliam terris miſſure ſecūdū.
Auſoni.Helias & ſolido cum corpore præui⁹ enoch:ſi potes lector
in his nominibus barbaris.i.breuiato.¶Heroicus ro ambuigue. Heroicus.
Vergili.carmina calliope libris heroica mandat. ſic Terentianus.
Leges quippe datas heroica carmina poſcunt.Ouidi.in faſto.Pon
deris heroici res erat iſta pedis. ¶ Herous ſimiliter. Terentianus. Herous.
Partes heroi dupliciter recipit.Idem.Quis acta homerus heroum
cum ſcriberet.eſt.n.Iamb.ſenarius: in quo roum Iambus eſt.ſic
alio in loco poſuit.¶ Ilithya in ſecunda ambigue ponitur. Vergil. Ilithya.
in ciri. Perfer ſæua præcor per numina ſacra ilithyæ. Horatius
in car.ſec.Lenis ilithya tuere matres.eſt.n.carmen ſapph.trocheo
ſpondeo dactylo & duobus trocheis conſtans: in quibus aduerte
ilithyam quadriſyllabam eſſe dictionem: quam apud Ouidium
quinque ſyllabarum uolunt eſſe aliqui in.9.metamorpho. Præpo
ſitam timidis parientibus ilithyam. in quo carmine dactylum in
quinto faciunt & tunc ibi ſecunda breuiatur.nā & græci ſcribunt
ιλιθυα. ¶Ilionea.e.communem habet:quia ut retuli in dictione Ilionea.
cephea ultima breuiatur accuſatiui in ea a nominibus in eus diph
thong.longauit. Vergi.Ilionea petit dextra leuaq; cloantū. ¶Iſra
el aliqui uolunt ra eſſe ancipitem.Prudent.pſych.Iſraei rabiem pō
ti poſt terga minacis.Sidon.Iſrael appenſi per cōcaua gurgitis iret. Iſrael.
Idem Iſrael aut ſamuel crinitus diceret annæ.tamen lector ſi mihi
audieris in utroq; ſpondeum feceris:ut ae fit tantum una ſyllaba:
ſuper hac re in.5.Epographia.capitu.9.ubi de.l.in ultimis mentio
nem fecimus.¶Integra ambigue.Seren.Fertur & integros illinc Integra
auertere ſenſus. Vergili.Geor.4.Integrat & mœſtis late loca q̄ſti-
bus īplet. ¶Ioſeph.o.cōmuné habet.Iuuenc.4 Hic ab arimathia Ioſeph.
nomé geſtabat ioſeph.Arat.i.Cōſtituere duos ioſeph cognomine

iustum. libentissime. n. soleo sacræ paginæ imiscere noia nō ut pe nitus eo℞ opinionē adprobem. set u' me circa syllabas ellaboras se uel inuidus fateatur.

Italia ¶ Italia secunda ambigua. Vergilius. Italiam fato profugus lauinia uenit. Manil. 4. Gallia protensis italia maxima bellis.

Imbecillis. ¶ Imbecillis secunda communi. Horati. saty. 17. Imbecillis iners si quid uis adde popino. Pruden. in peristeph. Quē lex corporis imbecilla poscit: est autem carmen phal. ubi imbe tro cheus est ultimam continens breuem. Lucreti⁹. etiam longauit. i. Adde q̄ imbecilla nimis primordias fingit. unde an teneam Prudē tium hallucinor: aliquando errori obnoxium & in īfantissimis su pra ostendimus. tamen si iambos eiusq; carmina inspicias potius ī ter secundos q̄ inter tertios collocaueris: de isto lege diuum Hiero nymum de uiris illustribus in hoc meo iudicio fidem adhibueris.

Illius ¶ Illius mediam long. & bre. Ouidius. Perdidit illius temporis au
Istius ra fidem. Vergi. Namq; erit ille mihi semper deus illius ará. sic erit
Ipsius in ipsius istius in. 2. epogr. legito ubi de genitiuis an ius sit mentio.

Ludibriū. ¶ Ludibrium di. bre. & long. Sil. 6. Ludibriū necis horrescens uis aspera ponti. Vergili. 6. Ne turbata uolent rapidis ludibria uētis.

Lugubris. ¶ Lugubris gu. long. & bre. Sil. 17. Lugubre increpitans late circū uolat ardor: Hora ti. car. i. Tam chari capitis precipe lugubres. ubi lugubres pro dactylo ponitur uel sic creticus pes.

Liq̄facio ¶ Liquefacio in secunda ambigue. Ouidi. metamorpho. 14. Luctibus extremū te nues liquefacta medullas. Idem metamorpho. 7. Thura liquefaci unt indutaq; cornibus aurum. cur hoc sit in dictione tepefa cio in ferius uidebimus.

Mamuri⁹. ¶ Mamurius mu. long. & bre. Oui. fast. 4. At ti bi Mamuri formæ celator ahenæ. Idem. mamuriūq; uocat.

Matricida. ¶ Matricida tri anceps est: breuiatur propter compositionem: & exem plum in parricida dabimus. Ausoni. longauit. Matricida nero. sic Sidoni. Matricida pius set ne spreuisse dolorem.

Malea. ¶ Malea media cōmuni. Stat. the. 7. Destinat & raucæ circūsonat ira maleæ. Ver gil. 5. Ionioq; mari maleæq; sequacibus undis: que℥ alibi imitatur Statius. Arripit ex templo maleæ de ualle resurgens.

Mathesis ¶ Mathesis ī media ambigue. Sidon. Percurrit mathesim numeris iterrogat um bras. Prudentius. 2. contra Sym. Nec præscripto aliquo pellit sua uota mathesis. Idem in eodē. trahit inuoluitque mathesim.

Macedo. ¶ Ma cedo ce. l. & b. Ouidius metamorphoseos. 12. Qui clypeo gladioq; macedoniaque sarissa. Lucan. 5. Quum tibi sacrato macedo serue tur in antro: & qd' mai⁹ est Arator in macedo oīno ce p̄duxit dicēs uir q̄ppe macedo. ex hoc unus ait græcosquādoq;. ε. i. ē. mutare. un de Geminium in epigram. inducit dicentem ἐργα μακηδονιοις

Multiplex.

ἐγχεσι κεκλιμενα quod ita Ouidius protulit. sic erit multiplex p
pter mutam & liquidam exempla habes in epogra.2.ca.23.ubi de
i.in compositis fit mentio. ¶ Numicius mi.lon.b. Vergi.7.Thyr
rhenum ad tybrim & fontis uada sacra numici. Horatius in epist.
Brundusium numici melior uia ducit an api.& dicitur etiam nu-
micus. ¶ Neriene in tertia longatur teste Gello: Licinium inducē
te.tamen qui breuiauit. Nolo ego nearam reuocent set nerienen.
similiter apud Ennium breuiari dixit in isto. Nerienē mauortis &
hercle. Gelliū latius legito.lib.13.cap.21. ¶ Nabatheus ba anceps
est. Ouidi.i.metamor. Eurus ad aurorām nabathea q; regna reces-
sit. Sidon. Texta nabatheum pro remo sulcat idaspem. & credas
aliqua ratione posuisse sidonium quum alibi corripiat. ¶ Nerei
des in secunda anceps. Ouidi.metomorphose.13. Discedunt placi
disq; natant nereides undis. Martia.i. Lusit nereidu3 placidus cho
rus æquore toto. Stat. Fluctibus inuisis iam nereis imperat helle.
at alii his fidem non adhibent exemplis: aliud offeram in quo ni-
si re omnino breuietur uersus claudicaret. Nympharu3 pariter ne
reidumq; domus. hoc est ex.lib.4. Martialis. ¶ Orionis in secun-
da & tertia ambigue. Claud. Debilis orionis dextrā miratꝰ iermē.
Ouidi.metamorpho.13. Aut helicen.iubeo nitidūq; orionis ense3
Lucan.9. Teste tulit cœlo uicti decus orionis. ¶ Orichalcum in se
cunda ambigue. Horat.in ar.poe. Tibia nō ut nunc orichalco iun
cta tubæq;.apud græcos: sic scribitur ὀρειχαλκον & inuenies secū
da longa apud Callimachum: quem imitatur politian. dicens. Se
uel orichalco magna hæc dea uel simeontis. ¶ Phæacius in secun
da ambigue. Iuuena. Qualia perpetuus phæacum autumnus ha-
beba propertius.3. Nec mea phæacias æquant pomaria syluas ta
men aliqui habent codices phæacas: boni phæacias te ipsum le-
ctor consule. ¶ Parricida ri ambigue. breuiatur ob compositio-
nem. Horat.oda.3. Telegoni iuga parricidæ.est autem uersus pin
daricus duobus dactylis duobusq; throcheis constans. Auson. Et
parricidæ regna adimit didio. ¶ Peregrinus secundam cōmune3
habet Ouid.in her. Quisquis ad hæc uertit peregrinam littora pu
pim. Manil.i. Orbe peregrino cœlum depingitꝰ astris. ¶ Phereclus
in secunda.l.& breui. Ouid.in her. Puppe phereclea per freta longa
uia. Pindarus Ausoni.in perioc. Meriones phereclum uibrata per-
cutit hasta. ¶ Pharaon secundam long.& bre. Arat.2. Sumpserit
hoste caret nec iam sua iura pharaon. Prudenti.in amart. Adsedis
se focis positos pharaonis iniq. Quē nos imitati sumus in Theona
basi.i.in Christi ascēsione. Seiūctis forti uirga & pharaone pfūdo.

Numicius
Neriene
Nabatheus
Nereides.
Orionis.
Orichalcū
Pheacius
Parricida
Peregrinꝰ.
Phereclus.
Pharaon

Promontorium ¶ Promontorium in tertia ambigue. Ouidi. metamorph. 15. Inde legit caprias promontoriumq; mineruæ. longum inuenies apud classicos: tamē quia exemplum in promptu non est meum afferā.

Podagra Imponunt siculæ tria promōtoria terræ. ¶ Podagra in media ambigue. Ouidius. Tollere nodosam nescit medicina podagrā. Mart. Litigat & podagra diodorus flacce laborat.

Præputiū. ¶ Præputium duo inter syllabographos eruditi in secunda ambiguum scribūt. Iuuen. Impatiensq; more pauet & præputia ducit. Illi adducunt exemplum unius cuius nomen meis non inseram papyris. Ille quicunq; sit ait. Nato præputium mox aufert sephora dictus: in hoc fidē nō obstrinxerim meā. uis ut paucis absoluam nunq̄ breuiato. alioqui erit error indeprecabilis.

Parnasius. ¶ Parnasius na. b. & .l. Mart. Capel. i. Cōscia parnasio cui fulgent sidera cœtu. Vergil. 2. Georg. Vt cerasis ulmisq; etiam parnasia laurus: & hoc fit aliquādo ut diximus: quū unam de minus litterā similē ut in cybele cybelle: sic in parnasius parnassius q̄a s̄m aliquos scribit̃ parnassus: alii negāt duplici. s. scribi: unusq́sq; suā sequat̃ sententiā: id restat ut parnasius ambigue inueniri scias.

Patroclus ¶ Patroclus apud Homerū breuiat̃ si Vrbano Bellunensi credimus πατροκλε μοι δειλη πλειστον κεχαρισμενε θυμω longatur apud Stat. in achil. Patroclus tantisq; extendit̃ æmulus armis.

Porsena. ¶ Parsena in secunda anceps. Mart. Hanc spectare manum porsena non potuit. Sil. 8. Cernitur effigies ardentem porsena dextram. Claud. Et poene mulctata genus porsenna reducat. Vergili. 6. Nec non tarquinium eiectum prosenna iubebat & tūc duplici enim scribitur. quod etiam retulit Seruius.

Pheniceus. ¶ Phœniceus secundam habere potest longam quum phœnices phœnicis in secunda longentur. Lucan. 4. Phœnices primi (phamæ si creditur) ausi. apud. Ouidium uero breuiat̃ amor. 3. Saga ue phœnicea defixit nomina cæra.

Pharsalia. ¶ Pharsalia secūdā ambiguā habet. Catul. Pharsaliam coeunt pharsalia tecta frequētant. in uno solo uesu. alii uolunt legendū esse & pharsala tecta frequentant: taceant quæso donec aliud exemplnm afferam. Ouid. meta. ult. Victa petent mutinæ pharsalia sentiet illum.

Platea. ¶ Platea in media ambigue. Horatius epist. 2. Plures sunt plateæ nihil ut medicantibus obstet. Auso. Vt mediam facias nauali ponte plateā. & naturaliter longatur Donato teste super illo Terentii in hac platea dicunt habitasse chrysidē. hoc inuit dicens græcos πλατειαν scribere.

Pharisæus. ¶ Pharisæus in secūda anceps. Sedul. 3. Post dn̄s pharisæa petens cōuiuia cœnæ. Iuuēc. 4. Illa pharisæi saducæique dolosi.

Phronesis ¶ Phronesis ambigue. Iuuenalis. Quum furor aut dubius quum sit manifesta phronesis. Seren.

Ex uitio

Ex uitio capitis phronesis furiosa mouet. Anticlaudi. 4. Altius in-
grit phronesis sensuq; profundo. ¶ Pachynus chy lon. & bre. Oui Pachynus.
di. 5. meta. Leua pachyne tibi lilybeo crura pmunt. Priscia. in pih.
Procurens pachyno longe claustrisq; pelori. ¶ Phalecus in media Phalecus
ambigue. Auson. Istos cōposuit phalecus olim. ubi lecus trocheus
est prima gaudens lōga. Terētianus. Qui nomē quoq; phaleco de-
derunt. idē Cōiungit sibi phalecos trocheos. ¶ Pleuresis in media Pleuresis
ambigue. Macer. Costarū quā pleuresim uocat attica lingua. Pru-
den. in Rom. Mucrone quāto dira pulsat pleuresis: est carmen iāb.
ubi resis iābus uel pyrrhichius est prima gaudētes breui. ¶ Polym Polymnia
nia ly lōgat Hesiodus in theogonia τερψιχορη τερατω τεπολυ
μνια τουρανιατε. i. Terpsicoreq; eratoq; polymniaq; uranieque.
componitur autem απολυσ & μνεια quæ a Theodoro gaza per ει
scribitur quamquam hesiodus. ε. remouerit. Horatius uero ly bre-
uiat diuisa diphthongo. Euterpe cohibet nec polymneia qd car-
mē recipit spōdeū dactylū cū una syllaba mox duos dactylos. nec
ibi ly breuiat propter. m. & . n. ut male Lexici græci scribit auctor:
sed qa finis pcedētis dictionis naturaliter corripit. alii apud Hora
tiū legunt polyhymnia a cantu dicta ut apud Ouidiū. 5. fastorum.
Dissensere deæ qx polyhymnia cœpit. sic & nos. 2. Orpheos. Rhe
toricos expta micās polyhymnia gestus. in qbus oib9 posses legere
polymneia diphthōgo diuisa sup his hactenus. ¶ Quotidie in se- Quotidie.
cūda ambigue. Mart. 10. Leuis dropace tu quotidiano. Idē. 11 Cul-
tus syndone tu quottidiana: sunt aūt phal. uersus in qbus tidi tro-
cheus est primā habēs lōgā. Catul. Cōiugis in culpa flagrabat quo
tidiana. & ut retulim9 p. c. nō p. q. scribi admonet Abstemi9. ¶ Ru Rutilius.
tilius secūdā. l. & . b. Oui. fast. 6. Hæc tibi pposito memorāt dixisse
rutili. Mart. Phamæ rutiliū suæ relinquas. ¶ Redimitus di. b. & . l. Redimit.
Verg. Copa syrisca caput graia redimita mitella. Prudē. in psy. Ipa
redimitos olea frondente capillos. uñ est qd sæpius diximus nihil
esse mediis incertius syllabis: si poteris tñ breuiare lector laudaue-
rim. ¶ Resina si. l. & . b. Mar. Resina ueneto nec resecare luto. Iuue. Resina.
qd eni3 resinata iuuētus. de qua dictiōe supius legito de ambiguis
in pria. ¶ Rōphæa. l. & . b. lōgat qa p diphth. scribit apud græcos Romphea
& nos. breuiauit Val. fla. argo. 5. Aequaq; nec ferro breuior nec rō
phæa ligno. ¶ Reliquus li ambigue. Pers. Hæc reliqua accipito li Reliquus.
cet illud & ut uolo tolle. Lucre. Nūquā relliquo reparari tempore
possit. Idē. Relliquas tñ esse uias in mēte patentis. quare hoc fiat. i.
epog. legito ubi de. Q . littera diximus. ¶ Sophocles pho. long. & Sophocles
bre. Iuuenal. Grande sophocleo carmen bacchamur hiatu. Sidon.

Ceſſiſſent ſophocles & euripides:eſt.n.uerſus phal. in quo ent ſo-
Spectacu- pho dactylus eſt. ¶ Spectaculum aliqui in ſecunda ambiguum di
lum. cunt Vergil. Nocte pluit tota redeunt ſpecttacula mane. Proper.
4. Spectaculum capta nec minus urbe fuit.ſed meo iudicio figura
Sardinia. fiet.ut legas ſpectaculum triſyllabum. ¶ Sardinia.long.& bre.di.
Pruden.Iamq; remi populos quernas ſardinia glãdes.Priſ.in pich.
Sardiniæ poſtq̃ pelago circũfluа tellus.Mart.1. Venerit in medio
Saſonis. tybure ſardinia eſt. ¶ Saſonis in media ambigue.Sil.7. Hadriaci
fugite i fauſtas ſaſonis harenas.Claud.Quicquid auo ſenior mau-
ro uel ſaſone uictus.niſi ſit propter nominis diſcretionem. tamen
Saphirus adnotaſſe libuit. ¶ Sapphirus phi.long.&.bre.Prudent. Hinc tibi
ſupphirum ſociauerit inde beryllum.Sidon. Vernans herbula cru
Syphacis. ctra ſapphiratos.nã ſapphi trocheus eſt. ¶ Syphacis pha anceps.
Iuuena. Tolle tuum præcor annibalem uictũq; ſyphacem.Claud.
Syracuſe. glic.mar.Compulimus.durum ſyphacẽ tactũq; metello. ¶ Syra
cuſæ cu uidetur ambigue poni.Manil.5.Roma ſyracuſas ſalamis
non merget athenas. Verg. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere uer
ſu:alii legunt ſyracoſio eo q ex ου diphthõ.ω. trahit̃ &.o.remanet
Sicanus. quod placet nã & inuenies ϛυϱακουσ ϛυϱακοσ. ¶ Sicanus ca.lõg. &.bre.
Vergil. 5. Fida reor fraterna erycis portuſq; ſicanos. Sil.14. Sidera
Socrates. elyſeis aderit gens ſicana uotis. ¶ Socrates & ſocraticus cra.bre. &
Socraticus long.Iuuẽa.Inter ſocraticos notiſſima foſſa cynedos. Sido. Quos
atomos uocat ipſe leuis ſocratica poſt hunc: quem niſi merito di-
xiſſet impugnaſſet Hermolaus.præterea in illis fragmẽtis quæ fal
ſo aſſignantur Gallo tale carmen eſt. Socratem palmam prome-
ruiſſe ferunt.unde audio nonnullos nec a re litteraria excuriãdos
proferentes Socratem media longa:cur & quare id faciant ipſi ui-
Scatinia. derint. ¶ Scatinia in ſecunda ambigue.Iuuena. Ante omnes de-
bet ſcatinia reſpice primum . Auſon.Scatiniam metuit nõ metuit
Seruilius titiam. ¶ Seruilius ui anceps .Ennius annal. 7. Hunc inter pu-
gnas compellat Seruilius ſic. Sil. punicorum. 5. aderit ſeruilius
Sidonius armis. ¶ Sidonius do.long. & bre.Ouidi.1. Pon.Liquit agenori
des ſidonia mœnia cadmus . Vergili. 4. Sydoniam picto clamy-
dem circundata limbo.Idem auctor etiam longauit. quare id fiat
legito Aldum in tabula Ouidii metamorphoſeon qui fieri ratio-
Serapis. ne græca demonſtrat. ¶ Serapis in media ambigue.Mart. Vince-
bãt nec quæ turba ſerapin amat. Idem . Iſæũ ſerapin nilus uenera-
tur oſirim: ſic Prudent. 2. contra ſymac. Aliaq; & ſerapin cœli ſu
per aſtra locare. Idem in eodem. Iſis enim & ſcrapis & grandiſſi-
mia cauda.ſic poſuit Martianus Capella. 2. Te ſerapin nilus mem-

phis ueneratur osirim. ℂ Smaragdinus in penultima ambigue Prudent. in psych. Has inter species smaragdina gramine uerno. Valfred. in poet. Luce smaragdina uel sideris instar ocelli. in hoc eruditorum sit iudicium: quisq; suam teneat sententiã: breuiarem satius. ℂ Sambuca in media longatur. Persius. Sambucam potius caloni aptaueris alto. Gildas uero Poeta non indoctus remouit .m. dicens. Et dixti sabuca tu ruis ex uenere. & breuiauit bu. q.m. demptum sit Serenus astipulatur: nam & ipse inquit radix decocta sabuci: quum sambucus dicatur. tamen bu longauit. hæc dixisse uolui ut .m. abiectu; noscceres latius. ℂ Stymphalides pha ambigue. Ouidi. metamorpho. 9. Vestrum opus elis habet uestru; stymphalides undæ. Auso. Stymphalidas pepulit uolucres discrimine quarto. ℂ Saxonis ambigue. Luca. longisq; leues saxones in armis. Claud. panegy. 2. Prospicerem dubiis uenturu; saxona uentis. ℂ Terapneus in scda ambigue. Sil. 8. Ecce inter prios terapneo a sanguine clausi. Ouidius fastorum. 5. Prima terapneo feci de sanguine florem. ℂ Ticinus ci ambigue. Sil. 6. Adde etiam ticini spumantes sanguine ripas. Sidon. Vltima iam claros querunt post damna ticini. alii tamen longant etiam primam ut est Iouianus Pontanus inter poetas neotericos fere antiquis comparandus dicens in hemistichio ticinide terra: lector aspice in. 4. epograph. ubi de .i. ante .n. fit mentio.. ℂ Totius long. & bre. Vergil. Magna nimosq; duces totiusq; ex ordine gentis. Lucret. Mutat enim mũdi natura; totius ætas. ℂ Tritonia ſm aliquos to. lon. & bre. Ouidius. 6. metamorpho. Præbuerat dictis tritonia talibus aures. Lucan. Tritoniam cui fas soli uidisse minerua;. hi qui Lucanum allegant errare uidentur: nam in meo codice Troianam non tritoniam scriptum inuenio: & Seruius ita secundo commentario allegauit: sed illos decepit Tortellius in dictione Palladiu;. ideo nisi aliud afferant exemplum minus fidei adhibuerim. ℂ Trinacria na anceps. Claudian. Totaq; decrescit refugo trinacria uisu. Vergil. 3. Murmure trinacriam & cœlum subtexere fumo. sic pheretru; meretrix pyretrum latebræ salebræ tenebræ pharetra: & similia quæ naturaliter breuiantur. nam ut retuli si aliqua uocalis naturaliter breuis sequente muta & liquida erit ambigua. si uero uocalis naturaliter longabitur nunq̃ corripietur. ℂ Taurominitanus in secunda & quarta ambigue. Iuuena. Taurominitanæ rupes quando omne peractu; est: ecce hic ro breuiari & ni longari. Sidonius. Vel taurominitana quos caribdis: est autem carmen phalecum: ubi romi ni dactylus est: Ecce Lector ro longari & ni breuiari. ℂ Trigonus

Smaragdinus.
Sambuca
Stymphalides
Saxonis
Terapneus
Ticinus.
Totius
Tritonia
Luc. a uitio defensus.
Tortelius male allegat.
Trinacria
Taurominitanus.
Trigonus.

go.l.&.b.Manil.2.Et quæcunq; tamen dicuntur signa trigonna. Auson.Per trinas species trigonorum linea currit. ℂ Triclinium in secunda ambigue.Vergi.in cop.Triclinia umbrosis frigida harundinibus.Lucil.Nempe fores autem & triclini limina quidam: quem imitatur Manil.5.Nunc iam luxuriæ ps & triclinia templis.

Triclinium

Tepefacio ℂ Tepefacio p e.l.&.b.Catul.Alta tepefaciét pmixta flumia cæde. Horat.sat.13.In matris iugulo ferrũ tepefecit acutũ: qa adnotauimus tepe cale rube lique cõposita ambigue reperiri: cá est(ut credo)qa uerba in eo scdæ cõiugatiõis terminátia abiecta.e. antiqt⁹ tertiæ erát.s.ut.e.in impatiuo longaret & breuiaret.lati⁹ uidebis. 2.epograph.

Tenthyra. ℂ Tenthyra in media anceps.Ouidi.i.trist. Saltus ab hac terra breuis est tenthyra potenti. Iuuena. Quæ uicina colunt umbrosæ tenthyra palmæ.

Trodes. ℂ Troades ambigue.Pers. Ne mihi pulidamas & troades labeonem.aliquí legunt troiades quadrisylla. Ouidi.metamorph.13.Troades ut primæ fumátia tecta relinquũt legito.i.epog.ubi de.A.tractat.

Temetum ℂ Temetũ secunda ambigua Iuuena.15.De corcyrea temetum deduxerat urna.Hora.in epist.Pullos cua cadũ temeti nempe modo isto.

Termodõ. ℂ Termodon aliquãdo trisyllabũ est:& qñq; quadrisyllabũ ut termodoon:qñ trisyl.est idest quádo post.d.unũ solũ.o.sequit longatur.Ouidi.Et tu fœmineæ thermodon cognite turbæ.Stat.in syl.Thermodõriacas calere tur mas:est carmen phal.spondeũ dactylũ tresq; recipiés trocheos iõ ibi longatur mo.quádo est quadrisyl.idest q post.d. duo.oo.subsequantur breuiatur.Verg.10.Quales threiciæ quum flumina thermodoontis:in quíto náq; pede dactylus est.hoc etiá testat.Serui⁹.

Vbicunq;. ℂ Vbicunq; in secunda longatur & breuiatur Ouidi.7.meta.Ser
Vbiq;. uor ubicunq; est uni mea gaudia seruo.Idé amor.3.Te dea munifi
Vbiuis. ca gentes ubicunq; loquũtur.& nõ imerito quũ ubi in ultima am
Ibiq;. bigue ponit.Hoc facit ut au umé ubiq; & ubiuis in secũda ad pla
Ibidem. citũ poni.nam ubiq; apud Enniũ Ouidiumq; lõgari inuenies: ubiuis apud Horatiũ breuiari sat.4.sic teneo i cõpositis ab ibi ut ibiq; q ibidé:quia in secũda ambiguũ inuenies.

Vatican⁹. ℂ Vaticanus in secũda ambigue.Mart.In uaticanis cõdita musta cadis.Horat.i.car. Rederet laudes tibi uaticani.est autem sapph.ubi uati trocheus est ultima constans breui.& crediderim hoc fieri: quia teste Aulu. Gellio.lib.16.cap.17.uaticanus dicebatur a uaticiniis & tunc breuiaretur: si uero ut uult.M.Varro a uagitu longatur.hæc sentio.

Vrania. ℂ Vrania ra.lon.& bre.sic & ni.Ouid.metamorpho.5.Excipit Vranie fecere silentia cunctæ.Vergil.Vrania poli motus.s.e.a.alii legunt Vranieq; poli.

Venusin⁹. ℂ Venusinus nu.l.&.bre.Iuuena.Malo ue

nusinam q̄ te cornelia mater. Horatius. Nam uenusinus arat finez sub Vtrunq; colonus. ℭ Vlubræ lu.long. & bre. Iuuenal.saty.10. Frangere pannosus uacuis ædilis ulubris. Horatius. Est ulubris animus si c.t.n.d.æ. ℭ Vietus indifferenter ponitur. Lucretius.4. Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum. Horatius in epo. Quis sudor uietis & quam malus undiq; membris. ℭ Vnius ni.l.&.bre. Ouidius. Vnius sermone mydæ. Vergilius. Vnius ob noxam & furias aiacis oili:& ut adnotaui in.2.epographia in ius facientia genitiuum & datiuum in.i.adplacitum ponuntur. ℭ Zabulones bu ambigue. Iuuencus.i. Finibus & statuit zabulonum ponere sedes. Idem. Terra zabulonum & regio cui neptala nomé.& sic huic parti impositus est finis. Vlubræ. Vietus Vnius. zabulones

ℭ De ambiguis in ultimis syllabis. Cap.4.

Eia in fine ambigue. nam breuiatur teste Probo: & quia sciebat hoc Maro semper subiecit uocalem. Sidon. Eia calliope nitēte palma:ubi eia spondeus est:quāq̄ alii uolunt trocheum esse:quod non probo. ℭ Frustra similiter. Vergilius.i.Georg. Nec frustra signorum obitus speculamur & ortus. Ruf.fest.in arat. Ima uehunt cœli luxit dū frustra frequēter. ℭ Triginta similiter. Vergili. Triginta magnos uoluendis mēsibus orbes. Manilli.2. Ter triginta quadrum partes per sidera reddent. Iuuenc. Argenti triginta minas. ℭ Rhea. Prudē. contra sym. Et si rhea sacram lasciui martis amore. Ouidi.fasto.4. Sæpe rhea questa est. super hoc aspice in.5.epograph. ubi de. A. in ultimis fit mentio. ℭ Vltra. Iuuenalis. Vltra sauromatas fugere hinc libet & glacialem. Seren. Curaq; nil ꝓdest nec dicitur ultra cicatrix quē imitati sumus in theoandrat. Iudea tellus ultra quid iniqui est refer. ubi a quid i tribrachus est. ℭ Hic pronomen. Pers. At pulchrū est digito monstrari & dicier hic est. Vergili. Solus hic inflexit sensus animumq; labantem. tamen Terentian. uult ibi esse creticum pedem. superius aspice ubi de cōibus. ℭ Hoc similiter si Prisci. credimus breuis est:si Martiano & Seru.c.pro duplici habetur. Hora. Hoc erat in uotis. Ouidi. in Priap. Nimi; hoc ipsum qđ iuitamur iuitat:est aūt sczaon in quo post spondeum iambus est prima gaudens breui. ideo recte Priscia. sensisse in ea regula:quā uidimus in.5 epogra. ubi de.c. tractatur:asseueramus. præterea ait Probus hic & hoc breuiari:hæc longari. ℭ Lac ambigue:qa Victorino teste breuiatur. longauit Seren. Lac asinæ placidæq; bouis ꝓdesse loquunt. ℭ Fac similiter. Ouidi. in rem. Durius incedit fac ambulet. idē i heo. Et dicet referas arma fac ista ioui. set in regula de.c. in ultimis Eia. Frustra Triginta. Rhea. Vltra Hic. Hoc. Lac. Fac.

Calpe. aliquorũ retulimus opiniones. ¶ Calpe pe ambigue: qñ lõgat̃ est:
ga in.e. græca oĩa genitiuũ in es faciétia sunt longa: breuiauit. Iu-
uena. saty. 14. Aequora trãsiliet iã longe calpe relicta. ubi ait Val-
la fecisse systolen. aut a ntõ calpis: qua dictione utit̃ Sido. in episto
lis. Sic Ruf. Fest. procul in uada calpe titana. Seruauit meli⁹. Luca.
Fere. Hesperiã calpe sũmoq; ĩpleuit atlante. ¶ Fere aduerbiũ in ulti. an
ceps. Iuuena. 6. Nulla fere causa est in qua non fœmina lité. Auso.
Nã tecũ fere totus ero quocũq; recedã. qđ si uidisset Codrus aliqñ
fere ultima constare breui intrepidus dixisset latius uide in. 5. epo-
Tabe gra. ubi de aduerbiis in. e. fit mentio. ¶ Tabe similiter. Lucretius.
Hymbribus aut tabe nimborum arbusta uacillent. Ouid. meta. 9.
Vale. Tale liquefactis tollens ad sidera palmas. ¶ Vale similiter. Ouidi.
meta. 10. Supremũq; uale qđ iam uix auribus ille. Idem. i. trist. Idq;
quod ignoti faciunt uale dicere salté. s3 quando breuiat̃ est a ualo
Caue ualis. ¶ Caue similiter Probus. Lité ĩferre caue cu3 quo tibi gratia
iũcta é. Proper. Tu caue ne tristi cupias pugnare puellæ: & notato
uerba secundæ cõiugationis quãdo. e. in impatiuo breuiat̃ esse ter
Apprime tiæ ut cauo cauis ualo ualis feruo feruis. ¶ Apprime. Mac. Appríe
sumptis zodoaram obstare uenenis. Verg. 2. Geor. Flos apprime
tenax. quãuis Seruius legat apprima nomẽ pro aduerbio: qđ & An
Mihi tonius Nebris. facit quare ipsi uiderint. ¶ Mihi. Verg. Musa mihi
causas memora quo numine leso. Idé. Nõ mihi si linguæ cétũ sint
Tibi. oraq; centũ. ¶ Tibi. Ouid. Quæ tibi dẽ & turbæ pantesilea tuæ. Iu
Sibi uenal. Hæc soli commissa tibi celare memento. ¶ Sibi. Caluus. 10.
Mens mea dira sibi prædicens omnia uecors. Vergil. Credimus an
Cui qui amant ipsi sibi somnia fingunt. ¶ Cui dissyllaba dictio ambi-
gue in fine. Albinus. i. Ille cui terras capitolia celsa triumphis. Mar
ti. Set norunt cui seruiũt leones: est aũt phal. ubi runt cui dactylus
Vbi. est. set latius uideto epograph. 1. ubi d . i. uocali fit mẽtio. ¶ Vbi.
Tibul. Laurus ubi bona signa dedit. Ouidi. metamor. 4. Ignorant
ubi sit uigri fera regia ditis. aliqui tamen uolunt ubi. i. quando lõ-
gari: ubi aduerbium loci breuiari: qđ non seruatum apud poetas
inuenies: hinc est quod composita ab ubi & ibi in secũda ambigue
Ibi. poni edocuimus. ¶ Ibi. Ouidi. metamorpho. 12. Nõ uigil ales ibi
cristati cantibus oris. Idem. i. metamor. Mons ibi uerticibus petit
Quasi. arduus astra duobus. ¶ Quasi. Ouid. Et quasi discedés oscula nul-
Nisi. la dedi. Ruf. fest. Auien. Puluerulenta quasi cano ꝓcul aere pandit.
¶ Nisi. Ouidi. Quã nisi tu dederis nõ est habitura saluté. Sido. Sint
O tantum penitusq; nisi nihil esse probetur. ¶ O terminata uerba &
gerundia ad placitum. sic & nomina latina in. o. Vergil. Cãtãdo tu

idum. Alphius. Spaciando paulatim trahit: in quo uersu do pau. Iambus est. ¶ Ego Vergil. Non ego cuncta meis amplecti uersibus opto. sic in composito protulit. Lucil. saty. 7. Vxorem cedam potius quam castrem egomet me. Propert. 3. Frater ego tibi sim filius unus ego. Ouid. Set quit ego reuoco. Stat. Set quid ego fessos: Ego.
¶ Quando. Seren. Quando flagella ligas. Vergili. Si quando tybrim: que3 Seruius posuisse usurpatiue scribit. ¶ Sero Tibul. Heu sero reuocatur amor. Iuuenal. galeatum sero duelli. Stat. i. thebai. Sero memor thalami. Quando. Sero.
¶ Ergo. Iuuenal. Ergo quid optandum foret ignorasse fateris. Ouid. met. 3. Nō iurasse pōt ergo mœstissim⁹ altum. Ergo.
¶ Vero similiter Vergi. 4. Egregiā uero laudē & spolia ampla refertis. Val. Flac. 5. Quod penitus sin uero pces & dicta superbus. Vero.
¶ Ambo. Vergi. Ambo florentes ætatibus archades ambo. Mart. elysiu3 possidet ambo nemus. Ambo.
¶ Dispar. Mart. 10. Tā dispar aqlæ colūba nō est. Mart. Capel. Oīa cōpar h3 parib⁹ sub legibus ordo. ergo sic oīa a par cōposita cu3 simplici. r. hēbūt ancipitem. Dispar.
¶ Cor. Ouid. Inq3 cor hamata pcussit harūdine ditē. Idē in sapph. Mille meū leuib⁹ cor ē uiolabile telis. Lucret. 2. Deniq3 cor hoīum set forte fit iure monosyllabi. Cor.
¶ Nescis. Ouid. i her. Nescis an excedāt etiā loca uenim⁹ illuc: quē imitat Arat. Nescis amare deū concordia nexa calescat. Martia. Nescis heu nescis dñe fastidia romæ alii tñ in supioribus uolūt. S. abiici. Nescis.
¶ Velis. Vergi. Seu dextra leuaq3 uelis occurrere pugnæ. Auiansu. Siue dec⁹ busti seu uelis esse decus. Velis.
¶ Bis. Ouid. Quinq3 bis esse suo. Claud. Bis æther bis terra dedit cōfusaq3 rursus: aliq legūt. Aether bis bis terra. set quid hoc insulsius? aliud exemplū affero. Manil. 4. Bis undena nocēs & bis duodena nocentes. Bis.
¶ Prodis a prodo tertiæ breui. Ouid. Me mihi prodis ait. a prodeo quarte cōiugationis lōg. Horat. serui. 2. Romanoq3 habitu prodis ex iudice dama. Prodis.
¶ Dormis ambiguum in fine aliqui scribunt. Longatur: quia quarte coniugatiōis uerba secundam indicatiui singul. longant. breuiauit. Propert. Et soror. & cum qua dormis amica sinu. set ego legerem dormit aut. S. more antiquo abiicerem. Dormis.
¶ Possis. Horati. Possis & magnam morbi deponere partē. Iuuena. 5. Sat. Tā ieiuna fames quum possis honestius illic: rationem lege in. i. Epographia ubi de. S. littera loquur. aliqui tamen poscis legunt: quod nō probo. Possis.
¶ Tripes. Hora. ser. i. Omnia magna loquens modo sit mihi mensa tripes &. Ausonius. Qui bipes & quadrupes foret & tripes omnia solus. quod Prisc. teste omnino breuiari Probus docuit. ideo a pede cōposita cum simplici es accipitem habent. Tripes.
¶ Palus. Ouidius metamorpho. 2. Diis Palus.

iuranda palus oculis incognita noſtris. Horati.in art.poe. Regis
opus ſteriliſq; diu palus aptaq; remis:ubi.s.abiici dicerem lege.i.
Caput. epog.ubi de.s.littera loquor.℃ Caput Iuuena. Per caput alterius
Vergi.Nam tibi tymbre caput euãdrius abſtulit enſis:& nõ imme
T. rito.quia.T.eſſe ambiguum teſtatur Martianus Capel.lib.3.

℃ De aliqbus in litteris ſimilibus aut prounciatiõe:ꝗ in ſyllaba & ſignificatiõe diſcrepãt & primo in primis ſyllabis. Cap.5.

Apis. APis pro uolatili breuiat̃.Ouid.Non apis inde tulit col-
lectos ſedula flores.pro deo ægiptio longatur.Idẽ met.
Ara. 9.Sanctaq; bubaſtis uariiſq; coloribus apis.Ara pro al-
tari longat̃.Vergi.Crudelis aras traiectaq; pectora fer
ro.ꝓ ſtabulo aut aue breuiatur.Ouid.Tertius ĩmundæ cura fide-
lis haræ.Iuuẽa.uaricoſus fiet haruſpex.tamẽ ꝑ haſpirationẽ hæc
Atys. ſcribimus.Atys cybelleiꝰ longat̃.Perſ.Claudere ſic didicit uerſum
berecyntius atys.alias breuiatur.Ouidi.Datq; animos erat indus
Ager. atys quẽ flumĩe gange.Ager pro cãpo breuiatur.Verg.Vſq; adeo
turbatus ager.pro terræ cumulo longat̃ quãq̃ poſitiõe.Idẽ tumu-
Acer. liq; ex aggere fat̃.Acer.i.fortis long.Horat.& inexorabilis acer.ꝓ
Ales. arbore breui.Oui.Et platanꝰ genialis acerq; coloribꝰ impar.Ales
pro uolucri long.Ouid.Non uigil ales ibi.ab alo alis uerbo breui.
Anus. Vergi.Spiritus intus alit.Anus ꝓ podice lõg.Seren.Excruciãt tur
pes anũ ſi forte papillæ.ꝓ uetula breuia.Ouid.Pallas anũ ſimulat.
Aſia. Aſia pro regiõe breui.Ouid.Te duce magnificas aſiæ.ſ.u.pro palu
de long.Verg.ſonat amnis & aſia lõge.uideto tamẽ in.3.epogra-
Aras. phia.Aras ab aro aras breuia.Ouidi.Incola captiuo quæ boue ui-
ctor arat.ſi uero ab ara.i.altari lõg.Verg.priamũq; obtruncat ad
Calidus. aras.℃ Calidus.i.tepidus breui.Ouid.Frigida pugnabant calidis
humentia ſiccis.pro aſtuto ſet geminatiõe.l.longat̃.Idẽ Callida ꝑ
Colus. tenebras uerſato carmine tyſbe.Colus ciuitas loga.Stat.Qui colõ
denſamq; iugis.pro inſtrumẽto fœmineo breui.Ouid.Et colus &
Citus. fuſi digitis cecidere remiſſis.Citus id eſt uelox breui.Vergi.Ferte
citi flãmas date tela impellite remos.citus quãdo diuiſum ſignifi-
Creta. cat lõgat̃.ſi Seruio credimꝰ.8.cõmẽt.Creta ĩſula minois longat̃.
Verg.Hortant̃ ſocii cretã ꝓauoſq; petamꝰ.creta in ponto breui.
Canis Val.flac.pontũq; cretãq;.Canis animal & a cano canis breui.Iuuẽ.
Et canis & poſtes & marmora:ſi uero datiuꝰ & ablatiuꝰ a canꝰ ca
Claros. ni ſunt lõg.Perſiꝰ miſeriſq; uiatica canis.Claros urbs breuia.Oui.
Et claros & tenedos.p.q.r.ſ.ſi a clarus ra rũ lõga.Verg.tibi me cla
Cares. ro demiſit olympo.Cares populi longã.Mart.cares in aſtra ferant.
Chelis. a careo cares breui.Ouid.Quod caret alterna requie.d.n.e.Chelis

pro lyra breui. Mart. Capel. 9. Sed nec arioniam marmora surda
cheli. a chela longa. Vergi. inter chelasq; sequentes. ¶ Dico dicas Dico.
breui. Vergil. propriaq; dicabo. dico dicis longat. Auso. Dicebá ti
bi galla. s. c. æ. Duces a dux breui. Ouid. Considere duces &. u. s. c. Duces.
a duco ducis long. Vergi. Ducite ab urbe domum. m. c. d. d. Duco Duco.
cis tertiæ longatur: ut habes exemplo supiori. duco cas primæ bre
ui. Vergi. Iuuenes quos educat usens. ¶ Equus aíal breui. Vergi. Equus.
Bello armátur equi. p iusto ob diphthógú long. Iuuen. diis æquá
da potestas. Edo. i. comedo Breui. Iuua. comedút colyphia paucæ. Edo.
Edo idest extra do & pbeo long. Verg. puerú nec sanguinis edét. Fretum.
¶ Fretum. i. mare breui. Ouidi. Inq; fretum credas. a fretus. i. cófi
sus long. Verg. Illa fretus agit uétos. Fugit in psenti breui. Vergi. Fugit.
Ad te cófugio. in pterito longa. sic fugere infinitus breuia. Horat.
Virtus est uitiú fugere. a pterito long. Iuuen. pariterq; duæ fuge. Fugere.
re sorores. ¶ Io uox gaudentis breui. Ouid. Lauro cingetur ioq; p Io.
filia inachi long. Idem. uaccam spectabat ad io. tamen ambiguum
esse superius dixi. Idez. masculinum long. Ouid. sit in hoc præcor Idem.
exitus idem. si uero neutrum est breui. Ouid. Donec idez passa est. Iugis.
Iugis. i perpetuus lóga Auson. Iugiter acciri. si a iugum iugi breui
Iuuena. si rara iugo uictoria sedit. ¶ Leuo. i. polio long. Auson. In Leuo.
guima q calido leuas tibi. quando pro exonero breui. Ouid. dñæ
gratare leuata est sic erit leuis. i. politus longat. si uero exonerat⁹ Leuis.
bre. Liber pro codice & cortice breui Ouid. sine me liber ibis in ur Liber.
bem. Idem. Colla. liber serpit. pro bacco & hoíe libero long. Ouid.
Liber & admonitus Iuuena. Libera sidentur populo. Labor nomé Labor.
breui. Vergi. molitur laude laboré. labor uerbum long. Ouid. La
bitur occulte. s. q. u. æ. Lira p sulco long. Auson. patit lirare soro Lira.
res pro instruméto breuiat. Ouid. carmina culcta lyra. tamé p y.
scribitur in secundo. Latus lateris breui. Verg. Dat latus insequit. Latus.
Latus ta tú: long. Ouid. nubes latis inducere terris. lego legas pri
mæ long. Ouidi. dominum legata rogabo. Lego gis tertiæ breui. Lego.
Ouid. Me legat & lecto. sic leges a lego legis breu. a lego legas aut Leges.
a lex legis longa. Iuuena. & legu3 ænigmata soluit. Legit in psenti Legit.
breui. legit præteritu3 longa. Lyris si a lyra instruméto breui. ut su
perius diximus. si pro flumine long. Mart. Cærule⁹ nos lyris amat. Lyris.
Late aduerbium long. & a latus ta tum: Vergi. & littora feruere la Late
te. a lateo lates breui. Vergil. fugite hinc latet anguis in herba. Li Lino.
no a linum long. Ouidi. & lina madentia sicco. lino linis uerbum
breui. Ouidi. Oblinit & mutat. ¶ Molit depones long. Vergi. sua Molitur.
molit laude laboré. sic é Moles molis passiuú a molo breui. Auso. Moles.

Malum. molitur per utrāq; cauernā.Malū pro pomo lōg. Vergil. Aurea
mala decem:sic erit quando pro arbore nauis ponitur.pro infirmi
tate & a malus la lū:breu.Iuuena.& acre malū semp stilantis ocel-
Manes. li Manes a maneo breui. Vergi.priamiq; arx alta maneret.a mano
manas long.Verg.Externū tulit haud cruor hic de stipite manat.
sic manes a maneo breui.manes.i.aiæ infernales long. Vergi.aut
manes credas curare sepultos.tamen super hac dictione paulo an-
Manus. te diximus . Manus na num: longa.id est bonus : ut in composito
cognoscitur.Ouidius.Aegeona suis immania terga lacertis.man⁹
pro palma & choro breui.Vergilius.iuuenum manus emicat ar-
Metis. deus.Me tis datiuus uel ablatiuus a meta lōg.Ouidius decursa no-
uissima meta est.si uero uerbum est breui.Iuuenal. Ille metit bar-
bam.Mera idest pura a merus ra rum:breui.Iuuenal.ubi festa me-
Mera. ro pede sabbata reges . mera canis quædam long. Ouidius Atq;
ubi mera nouo.l.t.a.tamen mera scribitur . ¶ Nitens idest splen-
Nitens. dens breuiatur. Vergilius.Tristior & lachrymis oculos suffusa ni-
tentes . nitens idest conans a nitor niteris long. Vergili. paribus
nitens cyllenius alis . Notus a noscor long. Iuuenal. Nota magis
Notus nulli.pro uento breui. Ouidi. Emittitq; notum. m. Nato .i. filio.
long. Vergil.Nate meæ uires . nato uerbum breui. Iuuenal. ita-
Nato. chum lugere natantem.nisi coniunctio breui.Ouidi. Quam nisi
Nisi. tu dederis.nisi genitiuus e nisus long.Ouidi.proles ego regia nisi.
¶ Ora pro regione & in imperatiuo ab oro ras long. Vergi.libyæ
Ora. uertūtur ad oras.Idem. Oramus prohibe infandos.pro dea breui.
Ouid.Mutat oramq; uocat.Opis ab ops breui. Vergi.Nō opis est
Opis. nostræ.opis nympha long. Verg.Opis ad æthereuȝ. ¶ Palus pali.
lōg.Iuuena.quis nescit uulnera pali.palus paludis bre.Ouidi.Diis
Palus iuranda palus. Phylira nympha long.Ouidius.Philirides pueruȝ.
pro tenui cortice apud Horatium breui. aut pro populo Priscia.
Phylira. pariter phyliresq; sequuntur. Plaga pro rete & regione breui. Ver
gil.Rœtia rara plagæ.Ouid.totidemq; plagæ tellure premuntur
Plaga. pro uulnere long.Horati. memini quæ plagosum mihi paruo.pla
cet a placeo ces bre.Ouidi.Iudiciuȝ sanctiq; placet.s.si a placo cas
long.Ouid.Placet achileos.m.p.m. Propago in homine breui. in
Placet. uite long.superius legito. Pila pro ludo breui.Horati. Namq; pi-
Propago. la lippis .pro columna long. Idem .habeat neq; pila libellos . Py-
Pila. ramus fluuius breui.Priscia.Per spacium pyramus.pro Iuuene ba-
Pyramus byloniaco long. Ouidius. Pyrame responde. Populus arbor
Populus lon.Ouidius.Popule uiue præcor quæ consita margine ripæ . ali-
Paret. as breui . Idem . Perq; leues populos. Paret a paro ras breuia.

Vergili. Arma parent. a pareo res: long. Idem. patris magni parere parabat. ¶ Quæror idest lamentor breu. Ouid. Vela quæror redi tu uerba carere fide. quando cum diphthongo scribitur passiuum est & long. Ouidi. Quæritur interea. q. t. p. m. ¶ Rapis a rapa lon ga. Martial. brumali gaudentia frigore rapa. a rapio breui. Ouidi. brachia tendentem rapit & bis terq; per auras. Remus pro nauali instrumento long. Vergili. nunc nunc incumbite remis. pro fratre romuli breui. Idem. & uesta remo cum fratre quirinus. Roseus a rosa breui. Vergili. Aurea fulgebat roseis aurora. a rosulano agro long. Idem. Qui nomẽtum urbem qui rosea rura uelini. Reges no men longatur. Iuuenal. pede sabbata reges. uerbum bre. Armiferã thracen qui regat alter erit. ¶ Soles a soleo breui. Ouidi. tethys so let ipsa uereri. pro æstiuis diebus long. Ouidi. Solibus hibernis. æ. g. u. Statim idest illico breui. idest iugiter long. alias uidimus. Secu ri ab instrumento breui. Ouidi. rapta sceleratus uerba securi. si a se curus ra rum. lõg. Petron. Quisquis habet numos secura nauiget. a. Solum idest terra breuia. Ouidi. & murus quod fuit ante solum a; solus sola long. Vergili. Solus hic inflexit sensus. Saga sagæ. lõg. Tibull. Pollicita est magico saga ministerio: si uero a sagum sagi breui. Iuuenal. An saga uendenti. hoc etiam adnotat. F. Pompeius. Senis a senex breui. Ouidius. Hic steterat priami Regia celsa senis. a senus na num: long. Vergili. Aspice bissenos letantes. Sinus pro gremio & parte oculi breui. Vergili. Sic effata sinus lachrymis. pro uase long. Vergili. Sinum lactis & hæc tibi. Seres populi long. Ver gili. pectunt tenuis seres. a sero seris bre. Idem. Insere nũc meliboee pyros Sudes a sudo long. Horati. fecitq; puer sudauit & alsit: profu ste bre. Vergili. agitur sudibusue præustis. Stipes stipitis long. Oui di. latet hoc in stipite mater. a styps stypis. per. y. breui. Ouidi. Qui stypis æra regant. Sedes uerbum breui. Vergili. sedet æternumq; sedebit. quando est nomen long. Ouidi. aut citius sedem propera mus ad unã. Syrius a ꝓuintia breui. Iuue. Quod nec in assyrio. ꝑ si dere & per. i. lõg. Pers. iam sirius ardet. Sero. a serus rarũ long. Mar. fac cito sero uirum. & est aduerbiũ. quãdo est uerbũ & pro liqmie breui. Verg. pasce sero pingui. ¶ Tumet uerbũ breui. Ouid. corp⁹ tumet oẽ ueneno. Tumet ꝓnomẽ lõg. Thetis ꝓ achillis mr̃e bre. Oui. Iuppiter æquoreæ thetidis cõnubia. ꝓ oceãi cõiuge lõg. Ver gi. generũ tethys emat. o. u. & aduerte ĩ orthographia ẽt differe tñ ꝓ oceani cõiuge aliqñ breuiari dixim⁹. ¶ Vadis a uado lõ. Verg. Vadimus immixti danais. a uadũ di breui. Idẽ. Illiditq; uadis. Velis a uolo bre. Iuue. Scire uelim quare. a uelũ ueli lõg. Oui. totũ subne

Quæror
Rapis
Remus
Roseus
Reges.
Soles
Statim
Securi.
Solum.
Saga.
Senis
Sinus
Seres
Sudes
Stipes
Sedes
Syrius.
Sero
Tumet
Thetis
Vadis.
Velis

Vires ctite uelum. Vires a uis long. Ouidi. Hæc repat uires. f. q. m. l. a ui-
Viri. reo bre. Colum. iam rhamni sponte uirescnnt. Viri a uir breu. a ui
rus longatur alias diximus.

¶ De similibus in mediis syllaba discrepantibus. Cap. 6.

Ambitus Ambitus substátiuū breui. Luca. Letalisq; ambitus ur-
bi. adiectiuū long. Ouid. Ambitæ circūdare littora ter
ræ. Alius in ntō breui. Iuuena. Atq; alius cui fas. i gtō lō
Conditus gari alias diximus. ¶ Cōditus & cōditio a cōdor. cōde
Conditio. ris breui. Pallad. Cōditus hic ego sum. c. m. r. m. a cōdior cōdiris lō.
Molitur. Iuuena. Turgida nec pdest cōdita in pixide lyde. ¶ Molitur a mo-
lor breui. Auson. Molit per utrāq; cauernā. a molior lōg. Verg. ipe
Massylia. sua molit laude laborē. Massylia in aphrica long. in secūda. Verg.
Massyliq; ruunt eqtes. in gallia breui. Lucan. Massyliam delere ua
Matrona cat. Matrona fluuius qdā breui. Ausoni. Matrona nō gallus. b. q. i.
Oblitus. f. lō. Iuuenal. capitis matrona pudici. ¶ Oblitus ab obliuiscor lōg.
Oui. nimiūq; oblite tuoꝝ. ab oblinor breui. Idem. Spumātes obli-
Occidit ta rictus. Occidit idest mortuus breui. Oui. Occidit una domus oc
cidit idest interfecit lōg. Iuuenal. Quēlibet occidūt populariter. &
Parere. quādo breui. a cado. qn̄ long. a cædo uenit. ¶ Parere a pareo lon.
Vergi. magni parere parabat: a pario breui. Mart. gellia non pare-
Pamphilus re. Pāphilus nomen proprium breuiatur ut alias ex compōne uidi-
Roboris. mus. a pamphilia regione long. Priscia. Pamphiliūq; latus. ¶ Ro-
Seruitus. boris a robur breui. a robor long. ¶ Seruitus substātiuū apud Ho
Subito. ratium breui. adiectiuum long. ut alias uidimus. Subito aduerbiū
breui. Vergili. Quum subito e syluis. Verbum long. Ouidi. in sap-
Volucrum ph. q̄ nunc erit aura subito. ¶ Volucrum a uolucris breuiat natu
raliter: sed & lōgat ob mutam & liqdam. set uolucrū uolucri neu-
Vtraq;. tri generis lōgatur o īno: qa a uolutū uolutu. Vtraq; ablatiuus lō-
gatur. Vergi. Creber utraq; manu pulsat uersatq; dareta. alias bre
uiatur. Lucanus. Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis.

¶ De aliqbus simi libus in ultimis syllaba discrepātib⁹. Cap. 7.

Mea. Mea uerbū lōgat ex impatiuoꝝ regula in. a. pnomē nisi
Rota. in abltō breui. Oui. Si mea cū uris ualuissent. u. p. Rota
Siqua similiter impatiuū long. nomen nisi in abltō ex regulis
breuiat. Si qua qn̄ qua uacat lōg. Verg. Si q̄ fata sināt. si
uero a liqs breuiat. Iuuēa. Vmbra uēit cupēt lustrari si qua darēt.
Hic. Sulphura cū thædis. ¶ Hic pnomē ambigue ponim⁹. Verg. Solus
hic ifelixit sensus. aduerbiū oīno long. Ouidi. Constitit hic & tuta
Quæ. loco. ¶ Quæ coniunctio breuiat. At nomen longat diphthōgo.
Ne prohibentis & pro ut. long. Ouidi. Ne ue operis famam. p. d. u.

ne pro an breui. Vergi. Sola ne perpetua mœrens carpere iuuēta. Ne.
Mane uerbū lōg. Ouid. Nympha præcor penea mane nō insequor
hostis. quādo est nomē breui. Verg. Et quæ mane refert. ¶ Modo Mane.
aduerbiū oīno breui. Ouid. Qui mō nasonis. mō d:ūs ul' ablatiu⁹ Modo.
longat: quod etiā Pōpeius adnotat. ¶ Os oris long. Ouid. Os ho-
mini sublime dedit. os ossis breui. Lucre. Exos & exanguis. Is pno Os.
men in ntō breuiat. Ouid. Tu pater est is ait. ab eo is lōgat ex regu Is.
la. Quis noiatiuus breuiat. Lucan. proh: fata qs ille. Quis fuit ille
dies. quis pro quibus in dtō & abltō long. Vergili. Quis ante ora Quis.
patrum troiæ sub mœnibus altis. Es a sum breuiat. Ouidi. Ausus
es o nimiū ab edo longat teste Seruio. Thetis mater achillis. bre. Es.
Ver. Leua tenent thetis & melite. pro oceani cōiuge lōgat. Verg.
thetys emat oībus unde. Sic erit mensis & auris in dtō abltōq; ab Thetis.
aura & mensa long. si noiatiui erūt breuiabunt. Hæc pauca adno
tasse uolui ut undequaq; multiplicem habeas frugem. & sic huic Mensis.
sextæ finem imposuimus epographiæ. Auris.

¶ Ad lectorem Auctor.

¶ HAEC SVNT HVMANISSIME LECTOR QVAE ANNVENTE omnium machinarū opifice plurimis laboribus: assiduisq; studiis in unum congessimus. quibus si legendo ac insudando audieris ad maiora QVINTIANVM tuum impelles. Sciūt discipuli oīum horarū nostri comites: qb⁹ frigorib⁹: quo feruēte æstu: & quibus ieiuniis erumnisq; defatigatus has effigiauerim epographias. Set omnia lubenti perpessus sum aīo ut saltem tyrunculus pdessem. & scias uelim: quū ex aliqua parte alicui pro futurum cognoscam me adeo circa negocium insudare elaborareq; : ut neq; ante peractum opus cibū somnumue percipiam Vale igitur. & a QVINTIANI ab inuictissimo Galliarū Rege LVDOVICO nostro laureati multiiuga opera expectabis officina. datū Anno post quintum & decimum Parthenopei partus seculum ultimo Iunii.

¶ Ioan. Francisci Quintiani Stoæ Poetæ laureati Epographiæ sextæ & ultimæ felicissimæ perastus finis.

¶ Io. Frācisci Quītiani Stoae Poetae Laureati Ad Ioānē Salomoniū Tholosanū Iuuenē rariss. ac legū studiosiss. Epistola.

VO magis magisq3 tuu3 circa camoenalia studia īgeniū ꝓpēdo, tāto Ioānes mi nr̄ in te repululascit amor: ac nr̄a in tuos labores obseruātia. Set qd labores adpelle3? quū nulla sit erūna: lepores nulli: nullus uigiliaꝝ terror: nulla īsōniaꝝ rabies nulla somni obseq̄la quæ a studio te possint auellere. Scio quo īpulsu: qua sollicitudīe me semꝑ obtuderis: ut quas circa syllabarū cognitionē efformassē in publicū ꝓferrē lucubrationes. Iccirco quū ad umbilicū sex deduxisse3 epographias: idoneū duxi si artē metricā breuiter: imo breuissime in epithomen cōtrahere3: ac tibi cōtractā dedicarē. In epographiis enī lōgo uerboꝝ cōtextu recēsent syllabæ: ꝓpter uarias auctoꝝ opiniones & uaria adnotamēta: ut nisi cū labore (minimo tamē) posses decerpe. In hac āt breuissima arte syllabaꝝ enotat quātitas: quas prīo (ut aiunt) uult pcipies: & si in hac tibi minus satisfecero ad Epographias uelut ad ansas currito. Vale optime Iuuenis: & ut cœpisti litteris incumbe.

Exametri carminis sex cōstantis pedibus qnta sedes dactylo: sexta spōdeo est: cæteræ his cōes. Dactylus aūt prima lōga & duabus gaudet breuib⁹. Spondeu3 uero duæ faciunt longæ. ¶ Pentameter in primis duabus sedibus duos spondeos: aut tot dactylos. uel alternos: sequente post una syllaba longa orationis partē terminante recipit: mox duos dactylos cum alia syllaba. & sciendum est lōgæ syllabæ duo breui solū tp̄s cedere. ¶ I. īter duas uocales uī suā retinētes fit duplex cōsonās ut aio troia. Dii diis ii iis iidē iisdē i scāliōe solū. i. hn̄t. ī semianim⁹ semihō semiustus scādēdo. i. elidit. ¶ I. & V. in dictionū principio uocali alia sequente cōsonātes sunt. ut uenus iuno ꝑ

Dactylus Spondeus.

I.

I. V.

ter in paucis nominibus propriis. ℂ V.post.q.&.g.sequente uoca- V.post.q. &.g.
li uim amittit.ut lingua iniquus:sic aliquando sequête.u.s.cú alia
uocali ut suetus suesco suadeo.Si dictio aliqua in uocalem termia
uerit:& recipiatur a dictione cuius principium sit uocalis per syna Synalepha
lephá uocalé primã elidimus:similiter si dictio in.m.finierit sequê-
te uocali p Ecthylipsim auferť.m.cú uocali pcedête ut multú ille Ectlipsis
& terris iactatus & alto.tamé apud poetas aliqñ.set raro:nõ serua
tur regula. ℂS.aliquádo apud antiquos elidebať.Catull.tu dabis S.
suppliciũ:aliqñ cum uocali ét.ut Inter se coisse uiros & decernere H.
ferro.H.uí nullá i carmie hére oino cõtédim⁹.x.&.z.sũt duplices. X.Z.

ℂ De prima syllaba.

SYllabá primam octo modis noscimus positione: diph-
thongo:ppositione:deriuatione:cõpositiõe:regula:uo-
cali ante aliá:exéplo. ℂPositione.ut si duæ aut plures Positio.
consonátes aut duplex uel geminata uocalé sequuntur
in eadé dictione:tunc uocalis est longa ut parma troia gaza. set si
altera duaꝝ consonantium sit muta& altera liquida si naturaliter
erit breuis uocalis erit anceps ut patris.si uero uocalis naturaliter
esset longa nunq̃ breuiareť ut matris.Liquidas esse.l.&.r.nullus ẽ
qui ignoret.m.&.n.aliquando liquidas fuisse in Epographia dixi. Liqde quæ
ℂDiphthongo produciť prima ut euterpe æolus.sequente uoca- Diphthon
li breuiari põt.ut sudibusue pustis. ℂ Præpositio quanta per se stat gus.
tanta in compositione reperiť ut a e de præ se longæ.nisi sequatur Prepositio
uocalis.ab at in cum dictione a uocali incipiente compositæ breui
antur.Re breuiatur nisi in refert.i.distat uel est utile:Pro ubiq; lõ-
gatur nisi sequête uocali ut proauus.sic in pronepos profiteor pro
pero & in aliquibus in Epographia.2.enumeratis. ℂDeriuatione Deriuatio
ut si ptimitiuum longatur deriuatiuũ itidem producamus.ut do-
num.quia a dono donas:Excipiunť q̃dam deriuatiua breuia a pri
mitiuis longis.s.dicax stabilis titulus domus sopor uadũ arista lu-
cerna quater farina disertus fragor dux osella uir aqua noto tas q̃-
ternus mamilla fides siquídem nato tas bubulcus odium lotiũ fa-
tuus curulis acer manus & aliqua quæ íuenies poetaꝝ exéplis & ĩ.
2.Epogr.Item sunt aliqua deriuata longa a primitiuis breuibus.s.
humanus sedes nomen staturus tegula remus uitupero seriũ sumé
petus gradiuus rete cunæ laterna seculũ rapum lex iucũdus binus
trinus tot⁹ rexregula denus nonus uox uiginti uena uomer iumé
tum humor secius ceritus Iugerum luires feralis pedor:& aliqua:q̃
poetas lectitãdo inuenies:& in secũda Epographia. ℂ Cõpositiõe Cõpositio
cognoscuntur primæ ,ppter accentú.ut pdico præpono & in cõpo

Regula. sito tanta erit quanta in simplici p̄ter in dirimo & disertus. ℂRegula ut legi. Nam omnia bisyllaba præterita longantur: exceptis si uocalis āte aliā fuerit ut fui rui: & bibi steti dedi tuli scidi fidi a findo. ℂOmne p̄teritū geminatū primā breuiat: ut momordi. aliorū p̄teritorū tanta est prima quāta in p̄n̄ti. demunt posui genui potui itē repuli retuli reperi: quæ aliquādo ꝓducunt. ℂOmne supinū bisyllabū longamus ut lotū. demito itū q̄tū citū a cieo cies sitū litū datū statū satū ratū rutū: & aliqua cōposita a notū ut agnitū cognitum: ab iis uenientia corripiunt præter staturus & ambiturus.

Vocalis. ante aliam ta tum. ℂVocalis ante aliā in latinis dictionibus breuis est: nisi i fio mō. r. non subsequatur. e. ut fierē. græca multa excipiunt: quæ 2. uidebis epograph. ℂIn genitiuis & datiuis quintæ declina. si uocalis erit ante. e. longatur ut diei. si uero erit consonans breuiat. e. ut rei spei. ℂIn genitiuis ius terminatis. i. uocalis ponitur ad placitum ut illius nullius præter alius: quia semp elongat.

Exemplū ℂExēplo. ut si ignoraueris quanta sit prima in uale per Ouidi. carmen scies. Iāq; uale seniorq; pater. Vnde mi Ioānes poetis incumbas: quorū si memoriæ mandaueris carmina fere regulis non erit opus.

ℂDe media syllaba.

Medias syllabas dicimus: quas īter primā & ultimā plurium syllabaꝝ uidemus: has q̄nq; modis nosci dicimus. ℂExēplo. q̄ñ adprobati auctoris carmē currimus: q̄a sunt multa quæ ambigue ponimus. ℂPositiōe. quādo duæ sequunt uocalē cōsonātes. tunc uocalis illa longat ut medulla.

Accentus. ℂAccētu. q̄ sunt tres correptus q̄ grauis dr̄. Productus quē acutū noīamus. Circūflexus q̄ de utroq; ꝑticipat latius uidebis ī libro Accētuū n̄ro. ℂVocali ante aliā: q̄a breuiant ut delius nisi sint nomina græca: q̄ in maiori ope notata sunt. ℂRegula cognoscunt ut in. 3. &. 4. uidimus epog. ℂDiphthongo lōgant ut comœdia.

ℂDe ultima syllaba.

Ltimā nosci tribus modis syllabā oēs edocēt. ℂDiphthōgo longatur ut musæ. ℂPositiōe similiter ut dicūt

A. ℂRegula: ut oīa in. A. longant ut canta. exceptis accusatiuo ntō & uocatiuo: nisi sit uocatiuus a noīb⁹ in as: ga tūc ꝓducit ut ætnea: aliq̄ñ ēt ntūs in. a. græc⁹ lōgat ut rhea: ita & quia breuiant: ultra frustra & in gn̄ata noīa ad placitū ponunt: antea postea singulæ dictiōes oīno lōgant.

B.d.m.t. ℂB.d.m.t. breuiantur ut ab ad donū caput: excipe in. T. desinētia diphthōgo uel. d. ut aut

C. haud p̄cedēte: stante syncopa ut obit.

E. ℂC. longat demito nec donec: hic ꝓnomē ad placitū & lac. ℂIn. e. monosyllaba ꝓducius ut

me te

exēplo positione certa regula. Diphthongo.

me te se quæ nomen:demito.q₃.coniunctioné ue pro &:ne pro an.
Plurisyllaba corripito ut mare.demuntur nomina græca in e ut
tysbe:genitiui & datiui singul.nominatiui & uocatiui plural.priæ
inflexionis ut musæ:quia diphthongus est.longantur item ablati
ui quintæ cum compositis ut quare quotidie hodie pridie & fame
quia olim famei faciebat genitiuum.sic & tabe:tamen ambiguu₃
inuenio.Ablatiui græci longandi sunt ut ephrate.Secundæ perso-
næ imperatiui secundæ coniugat.longantur ut doce.itide₃ aduer-
bia quorum positio prima recte comparatiuum facit ut docte.ali
ter corripiunť ut male bene. ¶H.longať ut uah ueh ph. ¶I.lon H.
gať ut mari.demito græca ut amarylli mihi tibi sibi ibi ubi ambi I.
gua sunt cũ cõpositis.sic & quasi nisi. ¶L.breuiatur pter nil sol sal L.
tanaquil:& hebrea ut gabriel. ¶N.producitur ut nõ:demito neu N.
tra ut nomen forsan forsitan an tamẽ attamen in proin dein exin
& aliqua in on græca.quæ scribuntur per omicron.accusatiui in
an & en ancipites iueniuntur nisi sint a nominibus in.e.græcis ut
tysben.uiden satin breuiantur. ¶O monosyllaba longãt ut do sto O.
no flu.plurium syllabaru₃ dictiones ad placitum.hinc demito no
mina in.o.græca ut dido quæ longantur:datiuos ablatiuosq₃ qui
producuntur ut domino:& si aduerbia fierent ut tanto quãto:mu
tuo sero cito seculo crebro profecto ergo cõmunia sunt & quãdo.
¶P.longatur ut uolup. ¶R.corripitur ut cæsar:excipe aer æther P.
iber crater character stater & monosyllaba ut cur.præter per fer. R.
par cũ cõpositis & cor ad placitum sunt. ¶As producitur ut æstas As.
demito græca si genitiuus dis uel dos habet ut pallas palladis uel
dos:& accusatiuos græcos ut troas. ¶Es producitur ut dies:tolli- Es.
to inquies penes & es a sum cum compositis:& corripientia penul
timam genitiui crescentis ut miles seges.hinc eximunť paries abi-
es aries spes res ceres:pes cum compositis ad placitum græca cor-
ripimus ut troades. ¶Is corripiť ut ignis.demito noĩa in genitiuo Is.
penultimam longantia ut samnis samnitis:& secũdas ĩdicatiui sin
gul.quartæ ut audis sis mauis uis uelis possis scis quãuis:datiuos
& ablatiuos ut dominis. ¶Os pducitur ut bos.demuntur os ossis Os.
cõpos impos & græca in os tã in ntõ q̃ in gtõ ut illios pallados:tñ
minos heros & tros tã pprıũ q̃ gentile longanť. ¶Vs breuiať.de- Vs.
mito monosyllaba ut mus & pducentia penultimã genitiui ut tel-
lus salus.Horati.tamẽ corripuit palus:quãq̃ meo iudicio.S.abiici-
tur.genitiui insuper singula.nominatiui accusatiui & uocatiui plu
ral.quartæ declinat.lõgantur ut manus:itẽ græca in us tã in ntõ q̃
in gtõ ut pãthus didus.V.&.X.lõgantur. ¶Y breuianť ut Moly. V.X.Y.

sunt charissime Ioãnes: quæ sub breui Periocha tibi dedicaui. ubi si (ut retuli) tuo minus satisfecerim adpetitui ad Epographias euolato. Set quia non tantum elegis incumbis: set etiam aliis metrorum generibus aliqua usitatiora subiungo lege.

ℭ De metro phalecio endecasyllabo.

Etrum dactylicũ phaleciũ pẽtametrũ cõstat ex spõdeo & dactylo: tribusq; trocheis. ut hoc ĩ nr̃o. tamẽ Catul. & aliqui in prĩo mõ iambũ modo trocheũ ponunt.

Quid stas inuide Quintianomastix
Quid stas inuide? charta Quintiani.
Summo nuper honore laureati
Non curat rabidas uirum per ora
Nugas: nec ue calumniationes.
Te non inuide charta Quintiani
Formidat. procul hinc abi: imprecabor.
Lucem aer tibi deneget: calorem
Ignis: Lumina phœbus: unda potum.
Aut nil sit tibi: ut inuide indecora
Extritis pereas fame labellis

ℭ De Sapphico metro dactylico endecasyllabo.

Etrum Saphicum dactylicum pentametrũ cõstat trocheo spõdeo dactylo duobusq; trocheis. ut hoc in nr̃o: quod ex tẽpore dixi quũ laurea sum donatus corona.

Rideant nymphe charites uenusq;:
Flammiger uultus hilaret cupido.
Nostra Rex gallus Ludouicus ornat.
Tempora lauro. ℭ De adonio.
Tempora lauro. adonium est dactylo constans & spondeo.

ℭ De metro Asclepiadeo dactylico.

m Etrum Asclepiadeũ dactylicum constat spondeo dactylo alia adiuncta syllaba longa. & duobus dactylis. ut hoc in nostro ad Philippum Beroaldum dum essem puer.

O spes felsineæ sancta bononiæ:
Fontis præsidium Bellerophontici
Cuius per meritum diua poetices
Cœlestem superat gloria tramitem:
Et uates stimulo quæ quatit entheo.
Digneris scopulum rumpere: & arduum
Declarare locum: quem peto flagitas?
Hic est: qui pedibus fertur epistolæ

¶De metro glyconico.

m Etrū glyconicū.qđ apud Horat.post tres asclepiadeos po-
nit̃ cōstat spōdeo & duob⁹ dactylis.ut hoc ī nr̃o ad libellū

Quo uadis liber improbe?
An sic thura minantia
Cernis? sic metuis piper?
His fies tunica improbe.

¶De metro tetrametro catalectico.

Etrum tetrametrum catalecticum constat spondeo dacty
m lo catalecto.i.cum una syllaba dactylo & spondeo ut hoc.
in nostro ad Quintiam.

Decanteni alii prælia uates
Horrores:strepitus:classica:martem:
Bellorum rabiem:castra tumultus
Cantemus ueneris furta iocosæ,
Non ullum peramat fœmina bellum:
Præter quod uacuis membra medullis
Iuncto basiolo lassa fatigat.
Miraris nimium Quintia carmen
Hoc forte improbulis surgere uerbis?
Lasciuus lepidis uersibus ipse
Dicar:set placida mente pudicus.

¶De metro iambico Hexametro.

Etrū iambicū senariū recipit iambum locis omnib⁹: Tri-
m brachū locis oībus p̄ter nouissimū.spōdeum dactylum &
anapestum locis tātū imparibus:impares autē loci sūt pri
mus tertius quintus.ut in prologo Fultiuorꝫ comœdiæ nostræ.

Sunt qui poetæ comicam tragœdiam
Tragicāqꝫ sufferant agi comœdiam
Faciunt ut ipsa uapulent catastrophe,
Aliqui ligentur:ulmeas uirgas terant.

¶Scito tamen(ut dixi)apud tragicos omnibus sedibus posse iam
bum recipere quod Terentian.uidetur culpare.iis usus est Catul.
Vergilius.Aureliusqꝫ Augurellus.& nos sæpius.

¶De metro iambico dimetro.

m Etrum iambicū dimetrꝫ recipit iambum locis oībus spon
deum anapestum locis tātum imparibus.ut hoc in nostro.

Fulmen retorquet iuppiter.
Phœbus sagittas aureas.
Telum mineruæ est pallados.

Arcu ferocit cynthia.
Claua minatur hercules.
Thyrsos lyeus concutit.
Consus tridente confremit
Turget priapus fascino.

Hoc metrum (ut refert Mallius theodorus) tribrachũ locis omnibus recipit præter nouissimum: dactilum & anapestũ locis tantũ iparibus. rara istorũ sunt exẽpla.

De metro Anacreontio.

Etrum Anacreontium: quod & colophon dicit: recipit Anapestũ duos iambos & unã syllabã. ut hoc in nostro.

Veneres ioci lepores:
Varioq; mensa cantu
Variæq; cantiones:
Volucrum choriq; amorum.
Maneant domo beata.
Hodie cibo fruamur.
Dubia est dies futura
Veniet necis libido:
Rapiet cibum merumq;.
Hodie cibu fruamur.

De metro trochiacho tetrametro.

Etrum ttochaicum tetrametrum recipit locis omnibus trocheũ spondeũ oĩbus præter tertiũ. currit autem alternis uersibus ita ut prior pedes habeat quattuor. posterior pedes tres cũ syllaba. ut hoc in nostro.

O qui sacrum p hœbe montem.
Sacro re p les numine.
Musarum concio felix
Quæ das numen uatibus.
Iam nostri est finis laboris.
Dantis parnaso uiam.
Fontem mitto gratiarum.
Quod mi fauit gratia.
Iam iam uates laureandos
Ad uos ducet nostrum opus.
Quos musæ Quintiani
Dono uates tollite.
Iam iam finitum hocce nostrum est:
Musis sanctum præmium
Iam iam finis syllabarum.
Fient uates plurimi

Lauri frondes præparentur,
Fiant plures laureæ,
Plures uates coronandi
Poſcent muſæ laur eas.
Fontem mitto gratiarum:
Quod mi fauit gratia.

℄ Habes igitur ſtudioſe Ioannes ex magno metrorū aceruo: quæ magis delectabilia & uſitata uiſa ſunt. quibus ſi incubueris de facili te uatem præſtiteris multiiugum. & qa Verſus Heroici quales & quantæ ſine ſpecies ſcire deſideras hic uelut corollarium offero.

℄ Quot ſunt heroici ſpecies.

Arminis heroici multæ reperiuntur ſpecies: quas breuiter recenſendas hoc in auctario duxi. ℄ Acephalū eſt. quum a breui incipit ſyllaba ut Fluuiorum rex eridanus. c. q. p. o. nō autem eſt in eo Lucretii. Liquidus humor & uberibus. f. o. g. ut male ſenſit Georg. Valla. hoc Mutilum & Trūcum latino dicitur idiomate. ℄ Logoides. quod prorſaico more incedit ut. Ibaꝫ forte uia ſacra ſicut meus eſt mos. aliqui Coloſſum ſeu Colobum nominant. ℄ Procephalum. quod in primo pede plus quattuor tēporibꝰ habet. ut Inſulæ ionio ĩ magno. q. d. c. licet æ breuiari uocali ſequente dixerimus. ℄ Iſochronuꝫ. quod eoſdem a primo ad ultimum tenet pedes. ut Olli reſpondit rex albai longai. ℄ Lagarum eſt. quum in medio ſyllaba breuis pro lōga inuenitur. ut Muneribus tibi pampineo grauidus autūno. hoc etiam Laxum dicimus. ℄ Apertiſmenum totam compræhendēs ſententiam. ut O curas hominum o quantum eſt in rebus inane. ℄ Miuron. quum penultima breuiatur. ut Magnus Ariſtoteles docuit qui tale docimen. his maxime Terentiano teſte uſus eſt Liuiꝰ Andron. Scazonta etiam adpellāt græci: Secaudum latini. ℄ Malacoidum quod leui & æquali lubricoq; nexu ad aures uenit. ut Et q cæruleū dirimebat nerea delphin. ℄ Trachyn quum aſpere coeuntibus litteris non facile pronunciamus. ut Princeps graiorum cecrops ferrata refregit. ℄ Cacophonum. quod crebro coeuntibꝰ uocalibus uaſtum hiatū reddit. ut Glauco & panopeæ & inoo melicertæ. ℄ Cacoſymphonum. quod iiſdem conſonantibus plures aut omnes incipientes dictiones habet. ut O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. ℄ Dolichouron. quod longam ſupra quam conueniat caudam retinet. ut Lœtus erat donis & munere uelleris aurei. alii qui idem uolunt eſſe & Macroſcelū. ℄ Spheciū ubi in medio redundat ſyllaba: quæ patiatur ſyneretiꝫ ut Dat ſegetes terræ

Acephalū
Mutilum.
Truncum.
Logoides.
Coloſſum
Colobum
Procephalum.
Iſochronū
Lagarum.
Laxum.
Apertiſmenū
Miuron.
Scazon
Secaudū
Malacoidum.
Trachyn.
Cacophonum.
Cacoſymphonum
Dolichouron
Macroſcelon.
Sphecium.

Procelium & dabit aeris gratia semper.ecce ae in unam coire syllabã. ¶ Procœlium quum syllaba oĩno superat sine synæresi:ut Argolici dixerunt fore pergama fortia bello.nã runt syllaba in medio redũdat:
Seruii icuria. sic apud Verg.2.Eueniunt nec te comitẽ hinc asportare creusam. ubi dicit Seruius carere scansione carmen:ideo Seruius procœliũ
Grauidũ esse melius dixisset.hoc Grauidum adpellãt alii.est etiam Procœlium quum in medio tempus superat ut apud nos in theonabasi. Quot testes diuini operis protomartyr agyrtes.ecce tempus supare in ꝓtomartyr:quia pro oĩno longat̃.similiter apud Lucretium
Quĩtian⁹ qđ dubitauit manifestat. Præter enim quã quod morbi est quum corpus ægrotat.ecce tempus suprrare in ægrotat uerbo:q̃a scribitur per diphthõgũ.i.quod dubitaui in prima epogr.ubi de.l.&.r.litteris fit mentio.uel antiquorũ fit more quũ ait corpus ægrotat us abiicitur ut in multis abiici diximus:ubi de.S.littera fit mentio in prima epogra.Quod etiã ibi miratus fuerim apud Maniliũ Agrippam in prima breuiarii non miratione dignum est:quia.æ.in.a.permutat̃ quẽadmodũ in integer e corripitur quãq̃ ab ægro deueniat:ut tradunt grãmatici.sic fit mi Ioãnes ut quotidie doctiores efficiamur.
Differẽtiæ metrorum ¶ Differentiæ metroꝝ quidem sunt aliæ:quas uersuum cognitiones aliqui
Catẽopliũ adpellitãt uariis distinctas nominibus ut. ¶ Catenoplium metrũ
Periodicũ. duos habens dactylos & unum spondeum in fine & in medio : ut Improbe romulidum sic te tua prælia uexant. ¶ Periodicum.quũ dactylus & spondeus ponuntur usq; ad finẽ:ut Hectoris armati iugulum traiecit achilles. ¶ Buccolicum post tres pedes pedẽ in par
Buccolicũ tem orationis habens terminantem.ut Tityre tu patule recubans
Sapphicu3 sub tegmine fagi. ¶ Sapphicum a spondeo incipiens:& in sponde um terminans:ut Insignem pietate uirum tot adire labores. ¶ In
Intercalar̃. tercalare.quod sæpius iterponitur:ut apud Vergi.Ducite ab urbe
Interpositum. domum mea carmina ducite daphnim.inuenies & apud Catul. & Ouid. ¶ Interpositum quod saluo sensu potest tolli. Verg.2.æneĩ.
Hipporrythmum. Perfusus sanie uictas atroq; ueneno. ¶ Hipporrythmũ.quum singulus pes dictionem terminat.ut Cynthia cornu:phœbus spicula:
Telium. prælia mauos:& in isto aut simili nullæ sunt cæsuræ . ¶ Telium.
Absolutũ. quod & absolutum est quum omnis orationis partes continet . ut
Pangrãmatum. Veh tibi si nantem sub flumina nunc posuissent. ¶ Pangrammatum continens omnes litteras . ut Duc zephyre exurgens kurum
Climacotum. cum flatibus æquor. ¶ Climacotum.quum procedẽdo auget syllabas quod & ascendens dicitur.ut Num turmis pueros coniungi
Ascendens. tis auxiliares. ¶ Emperibolum habens unum ex decem prædica
Empibolũ mẽtis uel plura.ut Multi hominũ celeres repetẽt iuga tygride ui

sa. hic nanq; sunt quantitas qualitas locus & tempus. ¶ Illibatum. quod non aucta uel minuta aut detracta syllaba uitiatur: set integra plenaq; dictione formatur. ut Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro. ¶ Iniugum. quod nulla coniunctionis copulatur syllaba: quod græci Asyndetum nominant. ut Tectum augustum ingens centum sublime columnis. ¶ Aequiforme. quod non composita uel simplici figura ostentatur. ut Vrbe fuit media Laurētis regia pici. ¶ Aequidicum. quum singulis propositionibus antithetæ suppetuntur dictiones. ut Alba lygustra cadunt uacinia nigra leguntur. albis nanque lygustris nigra apposuit uacinia: & cadentibus legenda assignauit. ¶ Teres. quod uolubilem cohærentéq; dictionem cōtinuat. ut Torua mimaloneis implerunt cornua bōbis. ¶ Sonorum. quod crepitat fragoso tono. ut Quadrupedante putrem sonitu ferit ungula campum. ¶ Aequiuocum. quum ultimæ sunt similes syllabæ. ut Exciret mentes fraternas grata malis lis. ¶ Biceps est quu; duæ ultimæ dictiones sunt similes ut An sic romulidæ & pœni conceditis itis. ¶ Caudatum. quum finis duorum in consonas definit dictiones. ut Troas reliquias danaum atque immitis achillis. ¶ Hypermetrum. quum in fine superabundat syllaba: & quoties fit opus est ut sequēs carmēs īcipiat a dictione uocalem in principio habente. ut iactemur doceas ignari hominumq; locorumque: ecce statim sequi: Erramus. u. h. e. f. a. set latius uide in secunda epograpia. capitu. 29. ubi de carmine hexametro dactylico fit mentio. ¶ Vocale est. quum protracta locutione sonantes litteræ totam illustrant dictionem: ut Portus ab accessu uentorum immotus & ingens. Ipse set horrificis iuxta sonat ætna cauernis. ¶ Hemistichium quod incœptum tātum est & semiplenum ut apud Vergili. inuenies. Hic currus fuit. ¶ Tibicen quum (teste Seruio) aliquid est ad solam metri sustentationem. ut Aspectans syluam immensam & sic forte præcatur. ¶ Reciprocum qđ & retrogradum. quum in se recurrit. ut Musa mihi causas memora quo numine leso. Leso numine quo memora causas mihi musa hoc & recurrēs dixit Sidonius. ¶ Recurrēs (ut Sidōii uerbis utar) est metro stāte neq; litteris loco motis ut ab exordio ad terminu; sic a fine relegiť ad sūmū. ut Roma tibi subito motib⁹ ibit amor. & istud. Si bn̄ te tua laus taxat sua laute tenebis. & illud Sole medere pede ede perede melos. hæc ex Sidonio. ¶ Serpētinū. quum principia sequētē termināt uersum: ut Rūpiť inuidia quidam charissime iuli. Quod me roma legit rūpiť īuidia. Macrocolō. quū lōgæ dictiōes carmē faciūt ut Insatiabilibus cōstātinopolitani Oppres-

Illibatum.
Iniugum
Asyndetu;
Aeqforme
Aeqdicum
Teres.
Sonorum
Aequocu;
Biceps.
Caudatu;.
Hypmetrū
Vocale
Hemistichium.
Tibicem
Reciprocū
Retrogradum.
Recurrens
Serpētinū.
Macrocolon.

Corrũdẽs. ſauerunt ſollicitudinibus. ℭ Correſpondens: quum dictiones ꝑ
ordinem poſitæ ac coniunctæ orationeꝫ faciunt. ut Paſtor arator
eques paui colui ſuperaui Capras rus hoſtes fronde ligone manu.
Leoninũ. ℭ Leoninum. quum media carminis pars in eundem ſonum ulti-
mam ſecum trahit ſyllabam. ut Carmine grandiloquo ſemper cã-
tatur homero: hoc uſi ſunt Barbari poetæ quos pudet noſtris inſe
Affectatũ rere papyris. ℭ Affectatum. quum uerba tantum ſunt. ut Inſtruit:
inducit: docet: admonet: arguit: urget: aut quum nomina. ut Claſ-
ſica: tela: faces: tormenta: tonitrua: claſſes: aut quũ in epigrámate ꝑ
quácũqꝫ dictionem ultro citroqꝫ ductaꝫ ſcandi poteſt. ut apud Ly-
dium Rhauennatem inuenies: aut quum perhythmum concinnã
Cento. tur ut apud eundẽ paſſim leges. ℭ Cento ex uariis locis ſenſibuſqꝫ
diuerſis quædam carminis ſtructura ſolida in unũ uerſum: ut coe-
ant cæſi duo: aut ũnus: & ſequens cũm medio: nam duos iunctim
locare ineptum eſt. hæc ex Auſonio: qui ſuum ex Vergilio fecit cõ
Vergilio nubium. fecit & Proba Falconia centones ex Marone de ueteri no
cento uoqꝫ teſtamento. & facti etiam ſunt ex Homero. unde Vergilio-
Homerocẽ centones & Homerocentones dicimus. dicitur autem Cento qua
to. ſi κεντρον quod απο του κεντριζειν quod inſerere eſt deducitur
Cento uñ r. litteræ abiectione. ex hoc miror Nicolaum Sypontinum libro
dicitur Cornucopiæ a centum deduci putaſſe. quando pluſq̃ centum inſe
Nicolaum runtur carmina ut uidere eſt apud Burdegolenſem poetam.
ſypontinũ ℭ De nomine aliquorum poematum.
miror. ELegia dicitur quando miſerabiles cõtinentur affectus
Elegia. ut in amore: morte: miſeriis: erumnis. ℭ Epigrãma eſt
Epigrãma. in amicos: donaria: elego Scazonte Phaleo compoſituꝫ
Monoſti- carmen. quod octo aut decem concluſum illuſtratur
chon carmine. & ſi apud Poetas plura recipiat. unde Sidonius unum lau
Diſtichon. dans ait. quod ad epigrammata ſpectat non copia ſet acumine pla
Tetraſti- cens q̃ nec breuius diſticho nec lõgiꝰ tetraſticho finiebant. ſub epi
chon grãmate eſt. ℭ Monoſtichõ unius carminis tm̃. qđ raréter. ſet ali-
Hexaſti- quãdo inuenimus. ℭ Diſtichõn quãdo duo tantũſunt carmina. ut
chon. apud Martialeꝫ in xeniis & apophoretis & apud nos in Ouidii me
Octaſti tamorphoſim: & Val. Maximi hiſtorias. ℭ Tetraſtichon quuꝫ ſint
chon uerſus quatuor. ℭ Hexaſtichõ ſex cõtinet carmina. ℭ Octaſtichõ
Decaſti octo. ℭ Decaſtichon decẽ cõſtans uerſibus. & ſic de reliqs. ℭ Ode
chon dicitur cãtus & carmẽ ſapphico: adonio: aſclepiadeo: anacreõtio:
Ode. pindarico: & aliis plibꝰ efformatũ. ut apud Horatiũ uidemꝰ. Oda-
Dicolos. rũ plura ſunt ob carminũ ſeriẽ noĩa. ℭ Dicolos nãqꝫ dicit duplici

carminum genere constructa ode. ¶ Monocolos unum uersuum genus habet. ¶ Tricolos triplicis generis est. sic de singulis. exinde inuenies oden distrophon: tetrastrophon. ¶ Distrophos ode dicitur quando in ea post duos uersus semper ad primi speciem recurrimus. ¶ Tetrastrophos quando post quattuor. ¶ Pentastrophos post quinque. insuper leges Endecasyllaba Sapphica aut phalecia. ¶ Endecasyllabum quando uersus undecim cõstat syllabis. ¶ Scazon dicitur uersus iambicus: cuius penultima sit longa quasi claudicans. & aduertas si in sexto iambici pede spondeum feceris quintum debere omnino esse iambum. & si ineruditi aliter faciant. ¶ Eroticum amatorium dicimus Poema. ¶ Monosyllabũ quando in fine monosyllaba dictio est. ¶ Parecbasis transgressio dicitur: quum aliqua interponuntur: quæ præcedentem a subsequenti segregent sententiam. ¶ Protrepticus instructiuus exhortatiuusq; uersus nominatur. ¶ Elogium est de aliquo siue honoris siue uituperii causa testificatio. Vituperii apud Quintilianum non est iudices ꝙ putetis ideo nullum adiectum ad exhæredationem iuuenis elogium: quia de scelere constaret. Honorius uero apud Ciceronem: in quod elogium plurimæ consentiunt gentes. Item Gellius de Leonida: decorauere monumentis signis statuis elogiis historiis. Elogia etiam in sepulchris fiunt: quæ qualia sunt Suetonis in Claudii uita ostendit dicens. Nec contentus elogium tumulo eius uersibus a se compositis insculpsisse. etiam uitæ memoriam prosa oratione composuit. Cicero Solonis quidem sapiẽtis elogium est: quo se negat uelle suam mortem dolore amicorũ & lachrymis uacare. ¶ Soterium carmen est: quo munera pro salute amici persoluimus. ¶ Perioche est: quãdo breuiter unius auctoris opus perstringitur: & dici potest breuis compilatio aut epitome. ¶ Propempticon dicimus poema comitatiuum quod superiora comitetur. nam προπεμπειν comitari est: & abeuntes ꝓsequi. ¶ Catalogum militum delectum aut heroum dicimus. ¶ Genethliacum poema est: quo alicuius generationeꝫ canimus. ¶ Diræ dicuntur impræcatoria carmina. ¶ Eucaristicon adpellamus: quo gratiarum actiones uel iucunditates scrimus. ¶ Panægyris uel panægyricus: est quo dii & principes laudari consueuerant. unde Panægyricæ laudationes: quas Romanis imperatoribus per annos dicebant. sic nostris temporibus principum ueræ laudes describuntur. ¶ Nænia carmen lugubre est quod eleguꝫ dici potest. ¶ Epithalamium nuptiale carmen nuncupamus. ¶ Epicedion funebris uersus est funere nondum humato. ¶ Epi-

Monocolos. Tricolos Distrophos. Tetrastrophos Pentastrophos Endecasyllabum Scazon Eroticum Monosylabum. Parecbasis Protrepticus Elogium.

Soterium. Perioche Propépticon. Catalogus Genethliacum. Dire. Eucharisticon. Panegyris. Panegyricus. Nenia. Epithalamium. Epicediuꝫ.

Epitaphiū taphiom quod sepulchri inscribitur marmori. ℂ Cenataphiuȝ se
Cenataphium. cundum aliquos dicitur uacui sepulchri inscriptio: quando cenataphium pro nouo ponatur sepulchro. ℂ Rhythmus est: quū mo
Rhythm⁹. re uulgariū Poetarū in similes mixtū definat syllabas. ℂ Metamor
Metamorphosis. phosis nominatur transformatio. ℂ Syluam inscribimus quando extemporaneo spiritu: ac calescente mētis ardore deductū est poe
Sylua. matium. ℂ Aliæ deniq; insceiptiones a rebus ipsis: quas canimus
Epodon. adpellantur ut æneis: thebais: fasti: aut a locis. ut de ponto Naso
Epodium. nis libri: aut ab effectu. ut de tristibus. ℂ Epodon carmen est: quā
Corollariū do præcisi uersus integris subiiciuntur: qđ & per diminutiuū Epo
Aegloga. dium dicimus. ℂ Corollarium aliquod est poema factum ultra
Saturnalitium. promissa præmia: & dici potest additamentum uel auctarium.
ℂ Aegloga dicitur quasi caprarum seu pastoralium rerum locu
Laconismos. tio. ℂ Est & Saturnalitium quod Saturnalibus diebus idest genia libus & uoluptuosis mittimus. ℂ Laconismos est carmen breuissimum uenustatem sensusq; grauitatem continens. quia Lacones mira usi sunt breuitate ut uideri est apud Plutarchuȝ. Ide o laconismos & ipse utens Metaplasmi figuras pertractabo.

ℂ De Metaplasmi figuris.

PRobus ille grammaticus inter cæteros corruscātis auctoritatis: quum suum opus: quod artium instituta nominauit: ad fineȝ perduxisset. necessarios metaplasmos poetis ratus acute non minus: q̄ breuiter de ipsis disputauit. cuius hac in parte quum æmulator fieri contendam: iure adstrictus uideor de metaplasmi figuris aliqua uelut προπεμπτικα subtexere. & primo quid sit metaplasmus edocere. ℂ Metaplas
Metaplasmus. mus est transformatio quædam recti solutiq; Sermonis in alteraȝ metri speciem aut decoris causa figurata: cuius hæ sunt species.
Prothesis. ℂ Prothesis est dictionis principio litteram aut syllam adiiciens: litteræ adpositio est. ut Turno gnato patriq; pro nato. Prob⁹ tamē ait. g. ante. n. aliquando poni ut superior uocalis correpta elonget ut Rura gnate facis: queȝ alias taxauimus. syllabæ adpositio est. ut concitum tetuliq; gradum pro tuli. aut altis se ferens pro ferens.
Parēthesis. ℂ Parenthesis auctore probo: quam Epenthesim Diomedes dicit
Epēthesis. est quando dictionum meditati littera syllabaue īseritur. littera ut Hac casti maneant in relligione nepotes. L. nanq; interponitur ꝓpter re syllabam natura breuem. syllaba. ut apud Lucretium. Indu gredi sceleris quod contra sæpius illa. indugredi eniȝ ponitur pro
Pleōasinos in gredi. aliqñ una lrā ī serta syllabā facit. ut Nauita de uētis ꝓ nauta. hāc Figuram & pleonasmon ab aliquibus uocari uideo. ℂ Pro

ſparalempſis a Probo dicta: proparalepſis a Diomede: eſt quum in fine dictionis ſuperuacanea adiicitur ſyllaba. ut magicas inuitam accingier artes. pro accingi. aliqui Paragogen adpellant quæ Diomede teſte fit quando ſimplici dictiõi adiicit̃ littera ut apud Plautum hoſtis ꝑ hoſti: aut ſyllaba ut poteſtur pro poteſt. hanc (ſi Donato credimus) etiam prolepſim alii dicunt ideſt præſumptionem. ❡ Aphereſis proteſi contraria litteram a principio adimit. ut ruit oĩa late. pro eruit. ſyllabam & amouet ut Plautus ait a præneſtinis conias pro ciconias dici: & temnere diuos pro cõtemnere. ❡ Syncope epentheſi aduerſa ſyllabam e dictionis adimit medio. ut extĩſti te meq; ſoror pro extinxiſti. ❡ Apocope proparalepſi uel paragoge cõtraria ſyllabam aut litteram aufert a fine. Syllabam. ut en do ſuam pro domum ſuam. ex hoc ĩtelleges in monoſyllabis Auſonii illud. Et cuius de more quod adſtruit en do ſuam do. & apud Lucretium Nam fierent iuuenes ſubito ex infantibus paruis: & ſic poſſe ſcandi carmen Probus innuit. perſuadens in quinto eſſe ſpõdeum & quod ti ſyllaba longetur. b. & . p. poſitione cuius quantus ſit error lege in prima epographia. cap. 46. aliquando hæc figura finem ĩminuit: ut Aſpice num mage pro magis. litteram adimẽs. ❡ Ectaſis eſt quum per licentiam breuis producit̃: ut Exercet diana choros. ubi diana primam longat natura breuẽ. ❡ Syſtole ecta ſi aduerſa longam corripit: ut urbemq; fidenam. quum alioqui fidenus lõget primam. de his duabus latius diximus epographia ſecunda. cap. tertio. ❡ Diæreſis eſt deciſio in duas diuiſæ ſyllabæ. ut Aulai in medio pro aulæ: hãc etiam dizeuxim dixit Probus. ❡ Synæreſis eſt conglutinatio duarum in unam ſyllabam: ut deiectum fulmine phæthon. alii hanc uocant Epiſynalephen: & diæreſim dicunt quando uocalis ſequente uocali abiicitur. ut Atq; ea diuerſa penitus dum parte gerũtur. quam Synalephen nominamus. ❡ Synalephe his modis fit. Interdum breuis in breuem cadit. ut Obſedere alii telis anguſta uiarum. Quandoq; breuis in lõgam. ut Tænarias etiam fauces alta oſtia ditis. Interdum longa in breuem. ut Dido erat infelix. Interdum diphthongus in ſimplicem longam. ut Dardanidæ e muris. Interdum diphthongus in diphthongum. ut Palladiæ auſoniis. Aliquando breuis in diphthongum. ut Arua neque auſoniæ. Interdum uocales inter ſe concurrentes ſynalephen fieri uetant. & ſi uerſus impleri nequiuerit nulla eliditur. ut Et ſuccus pecori & lac ſubducitur agnis. ❡ Ectlipſis eſt quum ſyllabæ inter ſe aſperæ concurrunt & . m. littera cum uocali ſuperiore abiicitur ob ſequentis dictionis uocalem primam: ut littora mul-

Proſparalẽpſis.
Proparalepſis
Paragoge.
Aphereſis.
Syncope.
Apocope
Auſo. loc⁹.
Probi error.
Ectaſis.
Syſtole.
Diæreſis.
Dixeuſis.
Sinæreſis.
Epiſynalephe
Synalephe
Ectlipſis

Antithesis. tum ille & terris iactatus & alto. ¶ Antithesis litteram pro littera cōmutat ut Impete uasto pro impetu: olli pro illi. ¶ Metathesis quæ & translatio dicitur: litterarum mutat ordinem. ut Nam tibi Tymbre caput euandrius abstulit ensis. pro tymber.

Metathesis

¶ De quibusdam uocabulis apud triuiales: quæ latina non sunt.

Rti nostræ breui iam iam additurus fueram coronydē nisi latinæ rei me ab optatis amouisset gratia: quando nil cudam nil adgrediar: nihil assequi magis confidem quam Triuialibus peculiares emaculare labeculas: pluresqꝫ dictiones a latino excuriare comertio. Set quo potero? quum polypus iste tantum inoleuerit: ut cassa uana ac irrita futura sint: quæ porrigam: medicamenta. esto. si penitus carcinomata a radicibus minus euellero: tamen plurima taxationis uredine cicatricum pestilentem expungam marcedinem. Iccirco: ne proprio opusculū hoc fraudetur nomine: præfatum breuiter ingrediar negocium. ¶ Instaurare apud classicos inuenies: restaurare nūquam. ¶ Fauces faucis in nominatiuo dicitur: faux faucis minime. ¶ Ballista Instrumentum ad iaciendos lapides idoneum est. nō autem ad uerura sagittasue. set pro eo Scorpionem dicerem. ¶ Registrū in operum fine inscite scribitur: Regestum uenuste. ¶ Contentor taris neqꝫ contento as nusquam apud dictos inuenies. ¶ Bouinam carnem nunquam: at bubulam semper dices. ¶ Virgo fœminini semper generis est: non masculini aliquando ut multi præcipiunt. Cōiux sine. n. in fine: nō cum. n. cōiūx proferas. ¶ Inuheor in te apte: inueho in eum barbare. ¶ Filo filas: fameo fames uerba nondum inueni. ¶ Grossum grossitudinem idocti: crassum & crassitudinē scribent eruditi. ¶ Senatus elegāter: parlamentum insipide. ¶ Artista legista thomista scotista humāista barbaris peculiares dictiones: doctis nunq̄. ¶ Lecturā nō dicim⁹: sed lectionē meli⁹. ¶ Prioratū qui dicāt latinæ nullos īuenies. ¶ Ducissa comitissa pricipissa ignaris domesticæ sunt dictiōes: dux cōes priceps eloqntissimis ꝑ A leuio as uel elemētoꝝ puer nō dicet. ¶ Latro adlatro cū accusatiuo post sp: cū alio casu nunq̄. ¶ Scolaris in adiectiuo īuenit: in substātiuo minime. ¶ Nllibi dicūt aratores: nusq̄ oratores. ¶ Reuerendissimum indocti: reuerentissimū docti. ¶ Econtra ecōuerso barbare: e regione contra econtrario latinæ. ¶ Ibis non est ciconia: set huic similis est auis. ¶ Capitulo tertio quarto quinto prædicatores: capite tertio, q̄rto peritiores. ¶ Rubeus bea beū non uidi: ruber bra brū apud oēs inuenit. ¶ Concordor concordaris pædagogi & lr̄arū exptes dicunt: concordo das tantum uerus utet lit

terator. ¶ Maliuolentiam beniuolentiam pueri: beneuolentiam maleuolentiam docti præceptores studendo inueniunt. ¶ Medio lanum chartaginensis quadrisyllabæ apud omnes sunt dictiones apud me pentasyllabæ mediolanium.s.& chartaginiēsis. ¶ Publice & priuatim: non autem publice & priuate: latinum est. ¶ Ad sacra euangelia iurant bubsequæ. per sacra euangelia latinius alii. ¶ Conciuem & compatriotam qui dicunt litteras nesciūt. ¶ Adminus ineleganter: saltem eleganter. Tu tityrus tibi francisco non dicitur: tu tityre tibi Francisce melius. ¶ Penus nō est uinaria cella: set quid sit eruditius notat Gellius. ¶ Dialogus disputatio dicitur: non autem duorum sermo. ¶ Granata regio bœtica est: nō illa quam ignari putant. ¶ Venio amatu uenio lectu auditu uisu triuiales edocent. antesignani hanc rē dignam auditu amatu & lectu proferunt. ¶ Virtuosum non dici: set uirtute præditum: discito. ¶ Nubo tātum cū duobus casibus. s. cū nominatiuo & datiuo cōstruit: nō autē adprobo si dicas me uel ꝑpter me nubit Pōpeio iulia. ¶ Sororius adiectiuū semper est: substātiuū nunq̄. ¶ Feles nō est quod dama: set idē quod catus: animal. ¶ Arbitrator nō satis latinæ dicitur. ¶ Dominatio tua dominatio uestra nescio qd barbariæ hēt. ¶ Obliuiscor cū omnibus ad memoriā ꝑtinētibus uerbis post genitiuum uel accusatiuū exposcit: ablatiuū renuit. ¶ Doctrinale in latino non est idiomate. ¶ Brēta fluuius nō est idem ut tymauus: set Meduatus est. ¶ Ligonizo ridicula dictio est nō latina. ¶ Carica non proprie ficus passa est. ¶ Thmesim docti: thememsim adpellant indocti. ¶ Phaethon trisyllabum: nō autē bisyllabū ponitur. ¶ Genā eruditi oculorum membranā adpellāt. ¶ Chronica in plurali declinantur tantum: & in genere neutro. ¶ Textus satis latinæ dicit: contextū qui dicat mihi magis adulabit. ¶ Boetia & boetius a bubulcis effert. ab eruditis Bœotia & Boethus: ¶ De curtiis de pōpeis de gallis aliquē dicunt Barbari: curtiū pōpeium gallum qui pure eloquuntur. ¶ Campanam a uoce ductā testant pædagogi. Campanū ab ære Campano nobili sublimes referunt gymnasiarchæ. ¶ Fabum non Romane dicitur: set faba. ¶ Certiorē facio dicimus: reddo te certiorem non íuenio. ¶ Glosam ab imperitis dici: glossam a doctis audio. ¶ Galeaz a litterarū expertibus dicitur: Galeacius a latinis. ¶ Guielmum Guidonē Gualterium barbare: uielmum uidonem ualterium latinæ nominabimus. ¶ Impersonale in ur a passiuis: ante neq; post nullū habet casum: sin aliter non habebis me municipalem. ¶ Iunior a Iuuene nō uenit: set a iune. ¶ Deterior cōparatiuum est secūdū grā

matiſtas a uerbo detero:ſecundũ doctos a deter detera deterum. ¶ Penitior non ab aduerbio penitus:ſet a penitus ta tum adiectiuo uenit. ¶ Iraſcor Franciſco optime:iraſcor cum Franciſco peſſime. ¶ Runcina non eſt ſerra:ſet inſtrumentum quo tabulæ expoliunt̃. ¶ Scobina nõ eſt aſcia:ſet lima latioris laminæ:qua atterun tur leuia illa ligna foraminoſa crepidarum. ¶ Amo antonium iuliumq́ apte ponitur:amo antoniumq́ iuliuƺ ut.q́.ſit in principio clauſulæ perperam. ¶ Lego Vergilium & Ouidium concinne:lego Vergilium Ouidiũ.&.ut.&.ſit in fine clauſulæ inepte dicimus oh admirabũtur aliqui ꝙ tam futilia adnotem hei mihi quæ uidi carmina?cuius auctoris?in quibus tales falſo erãt labeculæ. ¶ Doceo doces accuſatiuum a parte poſt regit & a parte ultra dicunt triuiales:a parte poſteriori & a parte ulteriori dicent eruditi. ¶ Lachrymo mas centies inuenies:Lachrymor maris rarenter. ¶ Cardo cardonis apud Varinom nõ pro herba accipitur. ¶ In bundus nomina ſimilitudinem non intra ſe portant:ſet uerbi proprium ſignificatum. ¶ Habere gratiam & gratias dicimus: Agere gratias non gratiam:Referre gratiam nõ gratias apud idoneos inuenies. & ſi aliter quandoq́ ſet rarenter dici in adnotationibus dicam.

¶ Alterutrũ ideſt aut unũ aut alterum interpreteris:non aũt modo unum modo alterum:ſet alternum dicas. ¶ Parapho malæ breuitatis cauſa ignaris peculiaris dictio eſt.paragrapho doctæ eruditionis cauſa doctis domeſtica. ¶ Aera Aethera nunquam in pluurali inuenies. ¶ Cento quid ſit docet Auſonius & nos ſuperius : non autem cento dicitur a centum ut fere omnes falſo putãt. ¶ Cerdones ſunt quicunq́ Lucri cauſa ſe exercent:non aũt proprie calceorum ſutores habent̃. ¶ Valitudo apud uulgares : Valetudo apud recœptos dr̃. ¶ Patronymicis & græcis genitorẽ in uerſu utaris tãtum carmini inſeras proſæ nunq̃. ¶ Idolatra uulgo inepte:idololatra doctius noiat̃. ¶ Parrhiſius indeclinabile cum magno barbarorum ponitur dedecore.Parrhiſius parrhiſii ab aliquibus dicitur: ſed parrhiſii parrhiſiorũ ab eruditioribus. ¶ In epiſtolis pueriliter aliqui dicunt domino domino Papæ:domino domino Cardinali: quum dñs aliam habeat ſignificationem q̃ triuiales ſciant. ¶ Barbytos nõ eſt inſtrumentũ qđ uulgo adiutũ dicunt. ¶ Lilybæũ uel lilybe dicitur in nominatiuo:lilybæus nõ inuenit̃. ¶ Helleborus maſculini gñis:neutri non eſt. ¶ Sibi niſi reciproce cõſtruitur:unde errant dicẽtes da ſibi de tertia pſona. ¶ Licoſtratos legũt ineruditi ſacerdotes:Lithoſtrotos docti. ¶ Eſculum pro fructu quẽ ut matureſcat in paleas mittimus non adpellamus:ſet meſpilũ. Impa

tiui modi plurales primas non habent personas. quum potius illæ
dictiones exhortatiuæ sint ut amemus. ¶ Caules non solum brassi
cas set etiam uiridia quæcunq; olera nominare possumus. ¶ Vi-
gintiquinq; quadraginta sex quidem dicitur. set melius quinq; &
uiginti sex & quadraginta. ¶ Vos uobis de uno tãtum dr̃e Barba-
re barbata est barbara barbaries. ¶ Legere & non intellegere est
negligere uulgares proferunt. receptioris homines fidei. legere &
non intellegere est non legere. ¶ Poma & nuces: Inuenire & repe-
rire non ita differunt ut uolunt grammatici. oh obiicient Ouidia
num illud. tu non inuenta reperta es. id ego quando esset disputa-
tio secus q̃ hi faciant interprætarer. set latius in adnotationibus.
¶ Quid si referã ethimologias uulgo diffusiles. hei risu; quatior
quum concionatores metum incutientes referant Diabolũ a dia
idest duo & bolus dici eo quod tãtum duobus bolis animas deuo-
ret. ¶ Quid memorem dicentes Diuum Ioannem Babtistam Lo
custas in desertis locis comedisse. set erroris causa (credo) est. quia
græci ακριδασ quandoq; locustas uocant: quandoque teneriores
herbarum sumitates. Ideo interprætes deceptos esse crediderim.
¶ Transeo illud. quum referant Longinum nomine dictum mili
tem qui hasta pectus σοτηροσ nostri idest, saluatoris transfodit:
quando apud græca uolumina id nusquam reperiatur. set coniici-
unt docti itidem interprætem decœptum fuisse: quoniam scriptũ
inueniret λογχη. idest lancea. ille uero opinatus fuerit esse nomen
proprium. ¶ Sunt & alia quam plurima: quorum si enumerare se
riem aggressus fuero. Ante ter occiduas phœbus descendet in un-
das. Præsertim si aliorum contentiones recensere curauero. ut de
Plinii Secundi patria: quum omnino Veronensis sit. ¶ Et an. Ille
ego qui quondam gracili modulatus auena. cum tribus subse-
quentibus sint adponenda in armigeri operis frontispicio. quan-
do meo iudicio adulterina sint carmina. & Vergilium litterarum
principem persuadeo suum diuinum opus incœpisse. Arma ui-
rumque cano. ¶ Relinquo cur Ouidius in exilium missus fuerit.
¶ Vtrum Statius primo Syluas an achilleida an thebaida scribe
re orsus sit. ¶ Quo sub imperatore Iuuenalis satyras scripserit.
¶ An ad Herennium libri rhetoricorum sint Cornificii: an Ci-
ceronis. ¶ An Seneca in tragœdiis sit laudandus. ¶ An Lucanus
poeta sit an historiopius. ¶ Qui secundi apud latinos poetarum
orato rumq; fuerint. ¶ An poeta sit Lucretius. ¶ An cõmentario-
rum libri sint Cæsaris. ¶ An Senecæ sit laudãdus stilus. ¶ Vtrũ in
uernaculo eloquio Dantes Vergilio; Petrarcha Ouidio. Boc-

catius Ciceroni: Polyphilus Apuleio iure cōparentur. ℭ An Agel lius an Aulus gellius dicatur. ℭ Quis in epigrammate Romanorum argutior. ℭ Quem Ibin uocitet Ouidius. ℭ An elegantiarū liber sit Laurentii Vallæ. ℭ An Politianus Domitio ingeniosior. ℭ Quantum in litteris Hermolaum superarit Merula georgius. ℭ An Pontanus & Marullus in classicorum respiciendi sint albū. ℭ Quid referam alia his similia: ut. ℭ Vtrum sub Siluestro pontifice Constantinus imperator floruerit. ℭ Quem locum Ioan. Boccatius inter latinos habeat. ℭ An Vegetius merito Romana in academia sit receptus. ℭ An Fulgentius a limine salutandus sit auctor. ℭ An Martiani Capellæ dicendi genus conferat. ℭ Sub cuius auctoris titulo circumferatur illustriū uirorū libellus. ℭ Trāseo de synchronis iudicia: quæ in dies ociosi plures proferāt. ℭ An futuris in annis Baptista Pius sua dicendi permutabit fulmina. ℭ An uerbo an scripto laudabilior sit Ianus Parrhasius. ℭ Vtrum inter interpretes sit nouos primus Antonius Volscus. ℭ Quantū a superiore nostra ætas differat in litteris. & plura sunt haud his dissona: quæ iugi ac enormi uerborum tramite quotidie a pædagogis disputantur. qui præse ferunt ut omnia intellegentes nihil intellegāt. & ut mures indicio suo mortem oppetunt. idest si quid nominis ex grammaticorum Regulis indepti sint. statim hæc frigidiuscule iugiter tractando amittunt. ℭ Iam uale: & hæc lectoribus tibiq; sint satis donec aliud nostrum in publicum edatur uolumen: in quo de metris: de carminum uenusta compositione: de Accentu: de figuris: de orthographia: large & accumulate dissereműnec non de poetarum artificio: quæ omnia non diu penes me oblitescent si tyronibus has qualescunq; nugas placuisse sensero. nō. n. doctis scribo: quando uix omnes nobis præceptores: & paucos fore discipulos animaduertam. quorum etiā bona pars in me maleuolam distringēt rabiem: ad quam penitus exasperascentē nostris apologiis dirumpendam me adcingo: nec eo inficias nos in aliquibus non potuisse errare: quando id mortalis humanæq; fragilitatis sit: & maiores nostri plura immo plurima non tamen omnia uidere. Si ut discam: non ꝙ turber: errores obiicient nostros. id mihi maximæ futurum est uoluptati & genio. Sin secus incredibili erit cordolio: quum detonanti Verborum fulmine: coruscanti defensionum Tonitru obiecta diluere: & mordaci aceto compingar abstergere. datum Ticini post quintum Christianum Nestora anno undecimo ultimo Iunii.

¶ Auctor ad lectorem.

Peracta tandem eſt ſyllabarum quantitas.
Oppreſſa quondam plurimis labeculis.
Emuncta ſancto ſplendicans libamine.
Tu qui latinæ miles eſſe pallados
Arde: peractum perlegas libellulum.
Legendo ſacra ſæpius uolumina
Augebis omnem pectoris mulcedinem
Vinoſa contra barbarorum murmura.
Ruantur omnes Romulorum ſyllabæ
Erunt pereuntes ſemper hoc opuſculo:
Aut hoc patebunt ſyllabæ ex oraculo.
Tu lector ipſe quo decore fulgeam
Vin ſcire? primis ſyllabas des litteris
Si iambicorum: uideris quod quæritas.

¶ Andreæ Alzati Victoris Mediolanenſis patricii
Iambic. cui interroganti echo reſpondet.

Echo unde ſit liber iſte neſcio. — ſcio.
Dic igitur: an ne uatis eſt Sſtoæ? — Sſtoæ.
Erras. id erato fecit haud Stoa. — Stoa.
Echo in poetas iſta non cadunt. — cadunt.
Prorſo atq; uorſo hic ore num ualet? — ualet.
Ergo poetis præſtat omnibus. — omnibus.
An uarro noſtro tempore ædepol eſt? — pol eſt.
Codex hic igitur omnia in ſe habet? — habet.

¶ Iacobi Gadaſci Brixiani Hexaſtichon ad lectorem.

Perlege Quintiani Lector noua dogmata Vatis:
Quæ nec adhuc Iuuenes: nec didicere ſenes.
Increpat hic balbos: trepidantes dicere uerſus
Suſcitat: & claueos hic docet ire pede.
Ledere ſed uatem caueas: ſi ledere quis uult:
Suſpenſus laqueo Bubalus alter erit.

Ioan. Baptistæ Paucidrapensis Distic.

Hoc tria sunt Phœbi clarissima dona libello.
Quæ dona? an dubitas? Gratia: Laurus. Honos.

Io. Baptistæ Crosii Moran. carmen ad lectorem.

Si quis in ænean uelit horrida prælia Turni,
Perlegat andini grande Maronis opus.
Siue cupidineas inhiet quis nosse sagittas
Naso habet: & quicqd continet alma uenus.
Lucanus ciuile nephas: fraternaq; bella
Statius: armatum Silius hannibalem.
Sed si pierides optat quis adire sorores:
Cernere & archanas bellerophontis aquas.
Pallados altiloquæ numenq; haurire: chelimq;
Auratam manibus tangere appollineam
Hunc legat ante oculos teneat semperq; fidele.
Hoc opus: ostendit clausa: molesta domat.
Clausa aperit: reseratq; incognita: opaca serenat:
Dat docet instimulat concutit urget agit.
Hoc eme q̄ primum parnasia iura fauebunt
Teq; sacrum uatem reddet Appollo: uale.

Errores Epiſtolæ.

A tergo optumi le.optimi uerſiculo.5.atergo altenris uer.1.cõtuc
derí.l.cõtéderí uer.22.optumi.l.optimi.Errores Epographiæ príe
uerſiculo & ꝓhœmii ſæpin⁹.l.ſæpi⁹ca.7.uer.14.refragabilis.l.irre
fragabilis eodé uer.16.hiſcus.l.hirc⁹ca.9.uer.21.ab ελκω.l.ab ελεω
eodé uer.41.ſcripſi.l.ſcripſit eodé li.46.p̃ſſus.l.p̃ſſi⁹eodé.li.58.cõ-
téder̃.l.cõtéderé eodé li.69.memeſianus nemeſian⁹cap.11.li.2.par
ticeps.i.ꝑticipes cap.12.li.2.cuius.l.cui.cap.16.li. diſcurrétes.l. de-
currétes:eodé li.25.dauniũ.l.daunio,cap.18.li.29 hetroplico.l.he-
teroplicos cap.27.uer.3.dux.l.duæ cap.28.uer. 5.declináda.l.d̃cla
ráda.cap.29.uer.37.inuſp.l.íſup cap.31.uer.79.ꝓpriis.l.p̃riis capi.
40.hr̃e.l.hr̃em:eodé uer.52.noíare.l.noía. cap.44.uerſi.1.anph.l.
an.ph.cap.49.uerſi.1.eruditiia.l.eruditi.ia. ¶ Errores Epo-
graphiæ ſecũdæ. ¶ Cap.1.uerſi.13.uertũt.l.uortũt.cap.3.uer.28.
dicit.l.ducit.cap.7.uer.15.phethõthié.l.phethõté.cap.10.uerſi.12.
mexétius.l.mezentius.cap.11.uer.1.ſemperí ducit.l.ſp íducit.capi.
14.uer.19.alq.l.aliq.cap.15.uer.132.dictiones.l.dictione:eodé uer.
214.bœtiaq̃.l.bœotiaq̃:& í ſequéti uer.bœotiaq̃:Ité ſeq̃t ſcribé-
dũ eſt bœotia:nõ bœotia tu lege ſcribédũ é bœotia nõ bœtia.ca.
29.uer.10.aliqd.l.aliqbus.cap.30.uer.30.literaꝝ le.lr̃aꝝ. ¶ Er
rores Epographiæ.3.ꝓhemio uer.36.ítellgendas l.ítelligédas.ca.
1.uer.33.capitulo.l.capite.cap.a.añ.m.uer.30.ſequatus.l.ſequatur
cap.a.áte.n.uer.24.neutiq̃.l.neutiquá.cap.a.áte.p.uer.16.qærunt
le.q̄rũt:eodem uer.34.timauit.l.timaui.cap.a áte.ſ.uer.ſuere.l.fue
re.cap.a áte.t.uer.5.a uaticinior.l.a uaticinor:eodem uer.35.capel-
linũ.l.callepinũ.cap.d.áte.b.uer.25.q.l.qa.cap.eodem uerſi.27.ad
q̃.l.ad aq̃.cap.e.áte.d.uer.6.ſũ.l.ſũt.cap.e áte.q.uer.3.neq̃quũ.l.ne
quaq̃.cap.o.ante.s.uer.13.urbeſt.l.urbem ¶ Errores Epogra-
phiæ.4. Cap.1.uer.7.ꝑidq̃.l.ꝑſidaq̃ uer.ſequenti:ut.n.l.ut ſi
cap.a.ante.c.uer.12.ne b ris.l.nebris.cap.a. ante.r.uerſ.18.herebat
l.habebat.cap.e.áte.m.uer.2.ptolomeus.l.ptõleme⁹. cap.1.ante.b.
uer.6.Et.l.Ex.cap.1.ante.l.uer.7.incyle.l.ancyle.cap.1.ante.n.uer
ſi.31.hyacitthus.l.hyacinthus:ſequenti uer.uenentia.l.uenetia:eo-
dem uer.39.ꝓductio.l.ꝓducito:eodem uer.55.dictioná.l.dictioné
eodem uer.61.ueternio.l.ueterino:eodem uer.30.cõuini.l. couini.

a b c d e f g h i k l m n o p q r
Omnes ſunt quaterni p̃ter r qui eſt q̄nternus.
Impreſſum Venetiis p Gulielmus de Mõteferrato
M.D.XIX.Die.XX.Iunii.
In ſũma quinterni.8.car.1.

1

A sequor ... sed eram

RENINA. il Botto

VALETE Qui vultis

1 Aenopola. id est quel che vende il vino
pharmacopola. quel che fa e veleni

Lucano co.
Oratio.
Iuvenale et persio.
Terentio.
Macrobio
Gellio.

Questo libro e di Bast^o di ...